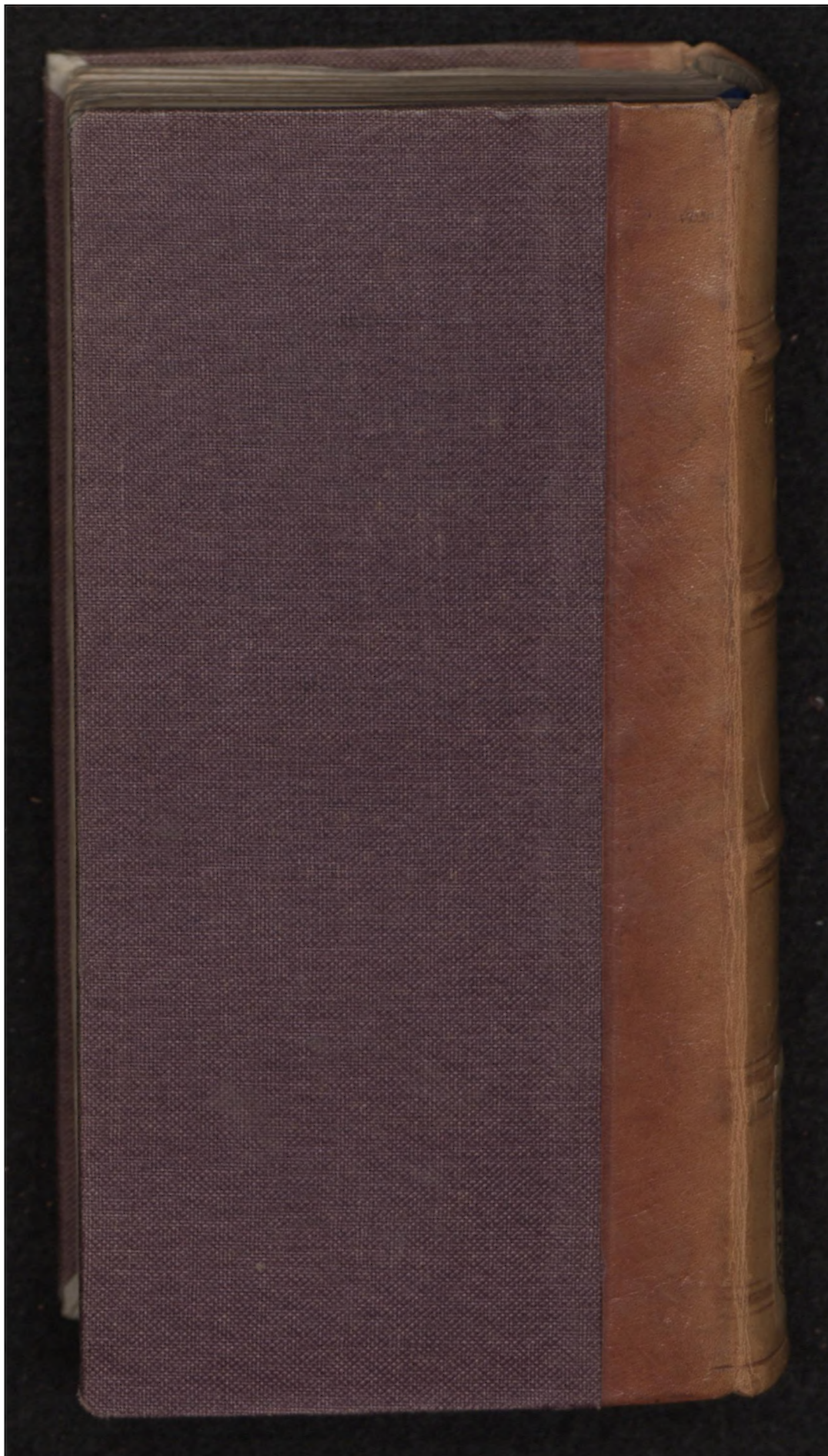

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.1.2.6

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.1.2.6

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.1.2.6

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.1.2.6

Atto. 1/2

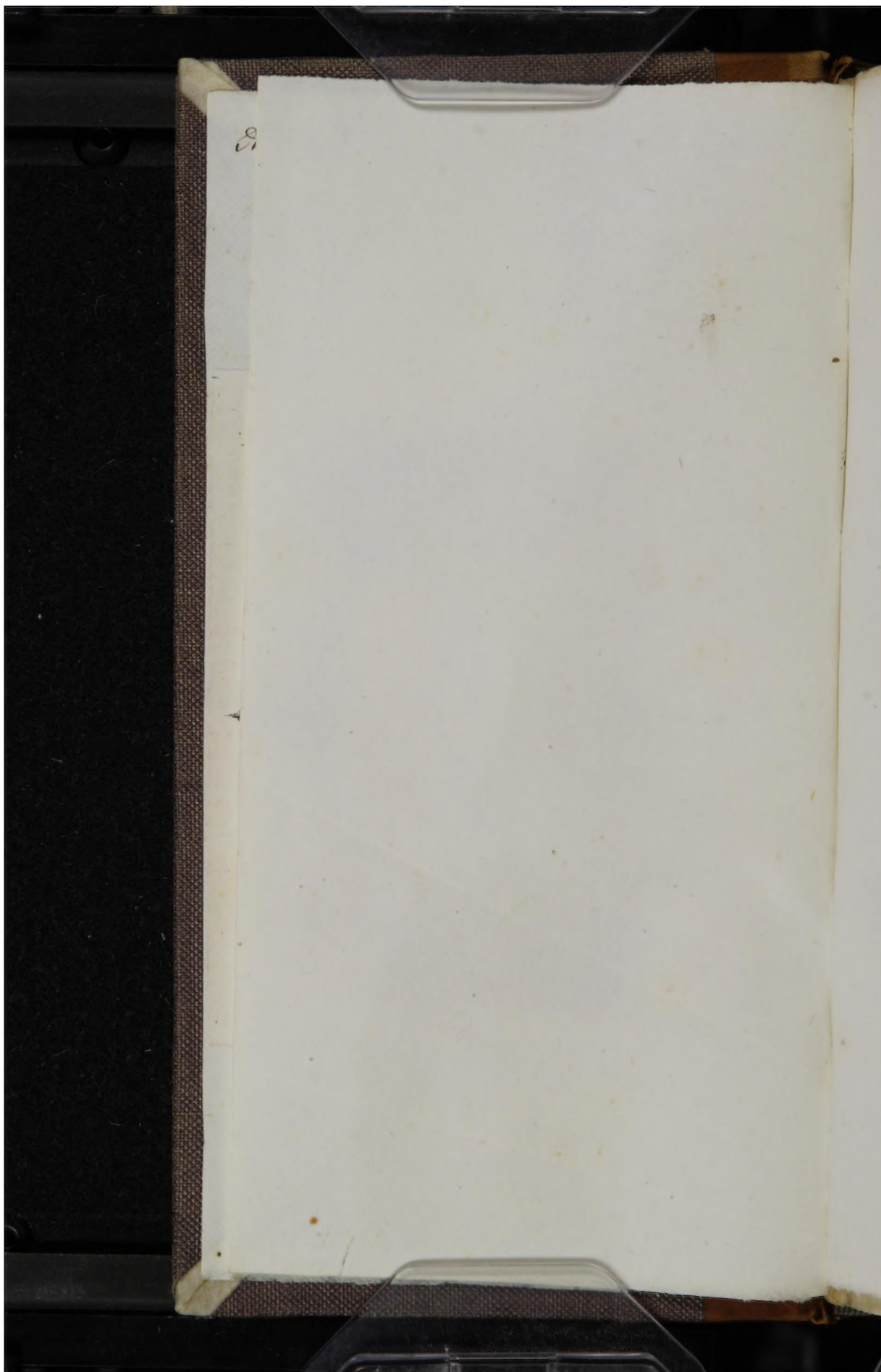

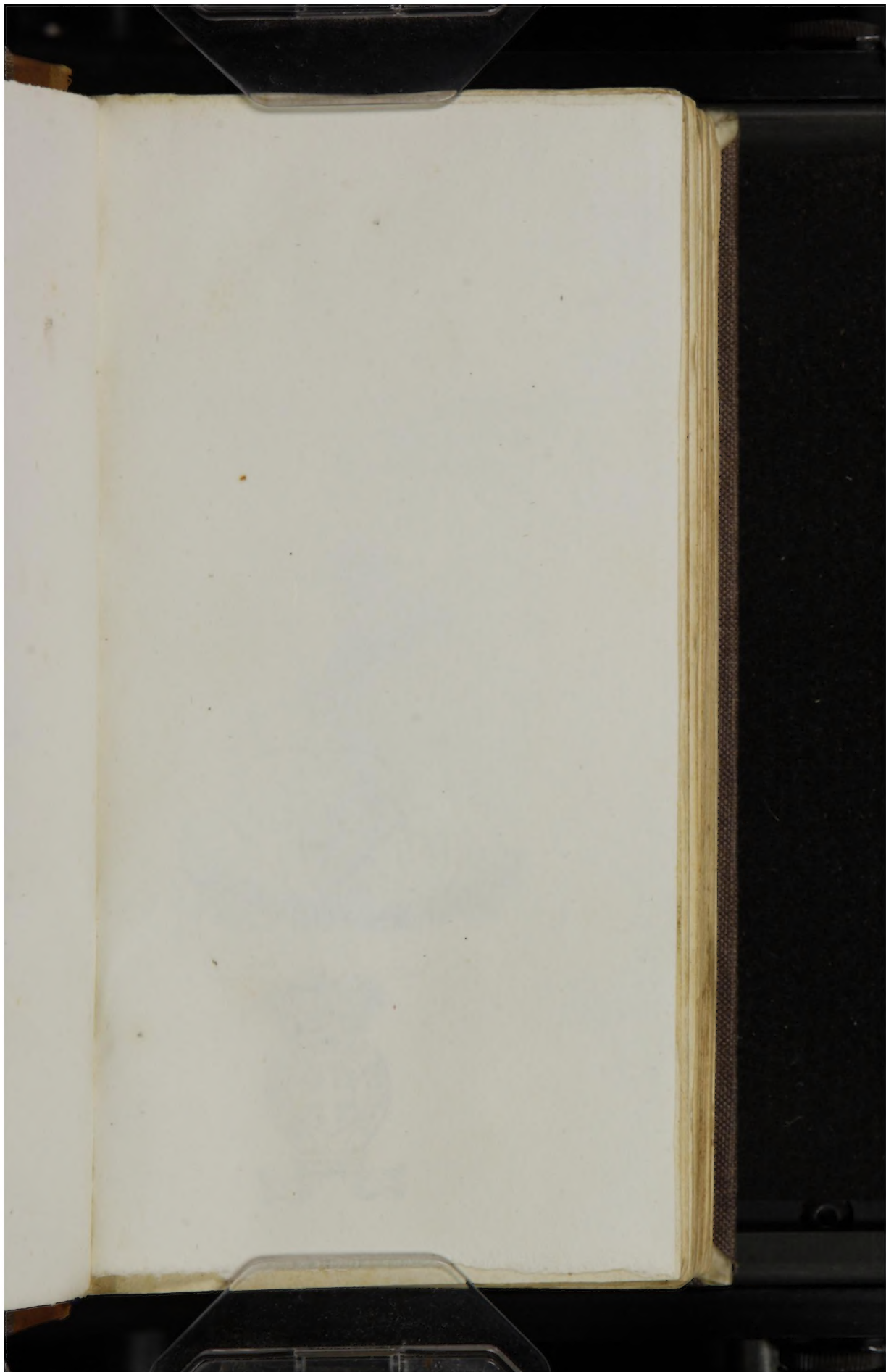
Ex Libris Joannis Senonis

1874

CENTRALE
FIRENZE
INIZIO
NEVIO

Ex Libris Locutio Denarius
1878

Gregorij Nazanzen
**GREGORII NAZANZENI
THEOLOGI ORATIO
NES LECTISSIMAE
XVI.**

ΕΝ ΤΑΥΤΗ Τῇ ΒΙΒΛΩ ΠΕΡΙΕΧΟΝΤΑΙ
ἐκκαίδεκα λόγοι τῶ μακαρίᾳ χρητοῦ
ναζανζιωῦ τοῦ θεολόγου· βιαύ-
τας εἰληώτες ὑπὸ τῶ φάος.

κατὰ ἡμετέραν προσδιάλεξις.

Πρὸς θεολογίας.

Πρὸς ἡοῦ λόγος πρῶτος.

Πρὸς ἡοῦ λόγος δευτέρος.

Πρὸς τῶ ἁγίου πνύματος.

Πρὸς ἑνὰ γριον πρὸς θεότητος.

κατὰ ἰουλιανου σκλητευτικὸς πρῶτος.

κατὰ ἰουλιανου σκλητευτικὸς δευτέρος.

Εἰς τὰ γνέθλια τῶ σωτῆρος ἡμῶν.

Εἰς τὰ ὑπὸ φαίνα.

Εἰς τὸ ἁγιον βάπτισμα.

Εἰς τὸ ἁγιον πάθος.

Εἰς πλὴν ἁγίαν πεντηκοστής.

Εἰς τὰ ἐγκαίνια εἰς τὸν νέαν κυριακῶν.

Εἰς πτάφλος εἰς τὸν μέγαν βασιλεῖος.

Εἰς γκώμιον εἰς τὸν μέγαν ἀθανάσιος.

2
IN HOC LIBRO CONTINENTVR

*sexdecim orationes Beati Gregorij Nazan-
zeni Theologi. quæ huiusmodi in-
scriptiones sortitæ sunt.*

Aduersus Eunomianos disertatio

An de dei natura uel rationandum sit, uel perfe-
cta possit haberi cognitio.

De filio dei oratio prima.

De filio dei oratio II.

De spiritu sancto.

Ad Euagrium de deitate.

Aduersus Iulianum infamatrix prima.

Aduersus Iulianum infamatrix II.

In natalem nostri Seruatoris.

In festum Epiphaniarum.

In sanctum Lauacrum

In sanctam resurrectionem.

In sanctam Pentecosten.

In encenia siue renoualia. hoc est in nouum do-
minicum, qui post octauam paschæ illucet.

Funebris in Magnum Basilium

Laudatoria in Magnum Athanasium.

AD ILLVSTREM AC PRAECLA-
rum Virum D. Ioannem Pinum Mediola-
nensem Tolesanumq; Senatorem Regis
inuietissimi Galliarum, apud in-
clytos Venetos legatum M. MU-
suri in orationes Gre-
gorij Nazanzen-
præfatio.

MVLT A sunt amplissime Pine, quæ be-
nigno rerum æstimatori facile demonstrant, non
sine vi decretoq; diuini numinis euenisse, ut dog-
ma, quod pij profiteamur, ex tam paruis initijs
multiplici propagine creuerit, & iam in omnes
se partes diffundens & erigens terrarum orbem
complectatur. Quis enim humano consilio fa-
ctum arbitretur, quod duodecim simplicissima
homines natura, infimo loco nati, tam literarum
rudes quàm astus & calliditatis nescij, rerum de-
niq; omnium inopes & egeni, conceperint animo
uitæ hominum inuolutionem, priscarum legum ab-
rogationem, et, quod fuit difficillimum, antiquæ
religionis, quæ non inchoata, sed iam inueterata
populorum omnium præcordijs infederat, com-
mutationem. Plato quidem inter sapientes elo-
quentissimus, & inter eloquentes sapientissi-
mus, nullis illecebris facundiæ, nullis probabili-
bus argumentis, quorum ipse fontes, ac sedes tum
inuenerat, tum commonstrarat, à Dionysio prin-

ECLA.
aediola
Regis
m-
m

ne, quæ be-
nonstrant, non
enisse, ut dog-
parius inimi-
am in omni
rarum orbem
o consilio si-
simplicissima
m literarum
cū rerum de-
perint animo
rū legum ab-
um, antiquæ
m innumerata
derat, com-
nientes elo-
sapienissi-
probabili-
sedes tum
cyllo prin-

3
ape, discipulo uidelicet magister, impetrare po-
tuit, ut in aliqua Sicalie parte excogitatum a se
Remp. conderet & educeret in opus. sed opinio-
ne falsus, expectatione q; destitutus, tantum absuit
a perfectione maximorum operum, quæ concupi-
uerat, ut siculi eum, cui nauē aduētanti fertis redi-
mitam miserāt obuiā, pene lapidibus obruerint,
et uix periculo capitis ereptum, Polidi Lacedæmo-
nio ueluti contemptissimum mancipium tradide-
runt uendendum. adeo non minus irritum quā
periculosum est, auitis religionum sanctionibus
aduersari, nouos autem ritus instituere, præsertim
si humana sapientia fretus, uel ambitionis ina-
nisq; gloriæ stimulus incitatus, nullo instinctu dei
propellaris. ut Socratem præteream, qui epota ci-
cuta, pœnas accersiti noui demonij, quod ipse sibi
præsentissimum esse numen aiebat, luisse dictus
est. At Christi uitis, quanquā ab indoctis non a grē-
colis sed piscatoribus plantata, quia tamen illis
deus, cum uiuiradices defigerent, maleolos ue pan-
gerent, aderat et aspirabat, ita conualuit ac pro-
siluit, ut iam productissimis palmitibus in omnē
mundi plagam ex porrectis, uberrimo prouentu
racemorum, innumera millia piorum enutriat.
Nec uero desuere Lycurgi plurimi uel Domitiani
quos furor ad huius traduces uitis ferro excide-
dos compulerit, ac ne longum faciam, alijs præter-
missis, unum aut alterum commemorabo. Quis
igitur ignorat (ut præpostero temporum utar or

dine) quot captiosis argutiolis, quot fallacibus ca-
uillis, impius Auerrois aduersus pios irruerit?
Quam ingenti cachinno credulitatem eorum de-
riderit, quos ex ignoratione naturalium disputa-
tionum scriptis fidem habuisse putabat nullo syl-
logismo communitis? sed non impune tulit. nam
suo ipsius gladio iugulatus est. euestigio nanq;
deo duce & auspice nati sunt, Thomas, Scotus, Al-
bertus, Aegidius, ceteriq; trās alpinæ scholæ pro-
ceres, qui sacrilegas, incestoq; ore uoces in summū
liberum, omnipotentem cæli regem euibratas acri-
ter uindicarent. nam ualidis, acutis, atq; e penitis-
simo philosophiæ recessu depromptis rationibus,
arcana scita consultaq; defensarunt, quæ deus
ipse uatibus ac legatis electis à se, nuda ueritatis
simplicitate dictauerat. neq; enim seuerissimum
ac tanta iudicem autoritate subtiliter argumen-
tari, sed breuiter ac grauiter sententiam pronun-
ciare decebat. horum igitur firmis quasi pedamen-
tis & adminiculis Christi uitium ita corrobo-
ratum est, ut Arabicarum impetus procellarum
ne pampinorum quidem nobis inuexerit iactu-
ram. Quis item fando non audiuit Arianicos tu-
multus, & turbulentissimas hæreticorum tempesta-
tes, qui tanquam nefarii latrones unicam dei so-
bolem, diuinitate spoliabant. & uelut Aloidæ pe-
tulantiissimi cælum conscendere nitebantur, ut o-
mnium rerum architecti diminuerent maiesta-
tem, utq; summum opificem temporum ac secu-

lorum
quand
mich
gnit
cont
tia cl
terum
redim
nam
amb
pign
retur
ipse
nam
gus
laudat
lustr
bras
intere
se com
bund
nostr
pe reb
gere m
Cyrill
Nā
dere
tis, ex
re, atq;

4
 lorum, in ordinem redigerent eorum, quæ ali-
 quando non fuissent. Arma illis erant, compta uer-
 miculataq; uerba. dissertationes atticismorum ele-
 gantijs concinnæ. quas ueluti catapultas in cælum
 contorquebant. Nec uero principis apostatæ sæui-
 tia clementior extitit. qui furibundus omni falcat-
 torum ensium & ancipitum bipennium genere,
 rediuiua Christi germina succidere properabat.
 nam cum e studijs eloquentiæ gloriam sibi per
 ambitiose quæreret, immo uero locutionem fuc-
 pigmentisq; circūlitam, almæ loco deæ, uenera-
 retur, indigne ferebat aridam & ieiunam (ut
 ipse exprobrabat) palæstinæ superstitionis discipli-
 nam, contagione per incautum stolidumq; uul-
 gus longe lateq; serpente, priscis autoribus, qui
 laudatarum artium decus luminibus orationis il-
 lustrassent, situm & squallorem obducere, tene-
 bras offundere, inenitabilem demum perniciem
 intentare. sit enim fas nobis acerba retulisse
 conuitia, quæ tyrannus quidem ille stomacha-
 bundus euomebat, nostræ uero detestantur aures,
 nostraq; cogitatio reformidat. At deus, cui sæ-
 pe rebelles animos eodem armorum genere proflig-
 gare mos est, exuscitauit Athanasium, Basilium,
 Cyrillum, Eusebium, Chrysostomum, Gregorium
 Nazanzenum, qui grauitate sententiarum, pon-
 dere uerborum, omnibusq; eloquentiæ instrumen-
 tis, ex pari poterant, cum uetustis gentilibus certa-
 re. atq; ob id cum aduersarium præsidijs quibus

ipse potissimum confidebat, facile deturbauissent,
à calumnijs impiæ uerbositatis, ingenuum coele-
stum mystarum sermonem, ornatè copiosèq;
tutati sunt. semel igitur atq; iterum contra dispa-
rem hostem par pari relatum est, & ars arti suc-
cubuit, atq; ut pro uerbo dicatur cornicum oculi
confossi sunt. nam ut enucleata recentium Theolo-
gorum subtilitas, cum naturæ secretarijs & con-
scijs, quos philosophos appellant, comminus pedè
conferens, uanas opiniones de sempiterna coeli uer-
tiginè uel unitate intellectus humani labe factauit,
pectoribusq; hominum eiecit, sic antiquorum pa-
trum quos modo nominabam oratio perelegans,
hostem emblemata dictionum pictæq; tectoria
linguæ iactantem conpescuit. Quo sanè munere
cum alij præclare functi sunt, tum uel maxime
Nazarenus. is enim ex professo celebribus Athe-
narum oratoribus æmulatur. siue dicendi formâ
rebus accommodatam, siue lectissima uocabula, siue
collocationem eorum ac structuram, siue mirifi-
cam figurarum uarietatem animaduertas. his
enim omnibus ueluti runcanis & ascijs ueteris
ac noui testamenti librum dedolauit. Multas ille
quidem omniq; sapientia refertas orationes elu-
cubravit. nos nonnullas elegimus, quas nostris au-
ditoribus enarraremus. iam pridem enim à me
cautum est, ut è publicâ græcarum literarû offi-
cina, cui, liberalitate, beneficioq; Veneti senatus
tredecim iam annis præsidemus, prodeant non

qui sapi
nec qui
quorum
dem lab
delibari
qui non
quim a
proclari
qui cum
mal & p
ra tam p
qua polia
è multis
lano, nob
stra fidei
buenda
datrias a
natum di
tis ecclesi
alie con
exatidefo
lantur. C
ritum u
manè. no
generi ren
tur uel do
culato for
tem, aut
triumphi

3
 qui sapientiam insipientem insolentes ostentent,
 nec qui ex impietate uenditent ingenium (more
 quorundam detestabili, qui ne primoribus qui-
 dem labris diuinos sacrarum literarum latices
 delibare uolunt, ut eruditiores uideantur) sed
 qui non minus ex pia dei ueneratione probari
 quàm à literatura commendari se cupiant. quod
 proculdubio consequuntur euoluendis autoribus,
 qui cum recte sentiant, nec absurde loquantur, si-
 mul & sapere docent & dicere. Sic ut una ope-
 ra tam pectus ueris opinionibus imbuatur q̃ lin-
 gua poliat. Cæterū orationes Gregorianæ, quas
 ē multis exemimus, præloq; multiplicatas A su-
 lano, nobilissimis et ingeniosissimis iuuenibus no-
 stræ fidei tutelæq; commendatis, curauimus distri-
 buendas, sunt circiter sexdecim. earum aliæ lau-
 datrices appellantur, ut quæ Basilium & A tha-
 nasium duo robora, duo firmanenta succrescen-
 tis ecclesiæ summis in astra laudibus efferunt.
 aliæ contra, sunt castigatrices. quæ styli fulmen
 exardescens, in dominatorem apostatam iacu-
 lantur. Cuius uitam ab ipsis crepundijs, ad inte-
 ritum usque uellicant, exagitant, sugillant, infā-
 mant. non desunt pane gyricæ, quæ uel humano
 generi renouationem, instauratiōēq; gratulan-
 tur, uel dominum deumq; nostrum, aut ex imma-
 culato fortunatissimæ uirginis utero progredien-
 tem, aut reuiuiscens, ac de infernis legionibus
 triumpphantem, aut Iordanis fluminis, irroratio-

ni purificæ caput admonentem, aut sufflatione spir-
ritus illuminantem discipulos, concelebrant.
Grauiiores ac sublimiores, in fronte uolumi-
nis impressor hortatu nostro collocauit, quæ distin-
ctionem unitam & copulam in diuinis distinctâ
contemplantur, diuinæq; prolis nomenclaturas di-
numerât. tum diuini status dignitatem extollunt.
Genitorem præterea neq; natura neq; imperio
neq; uiribus, uel soboli uel statui præstare (quod
Ariani deprauatæ mentis errore dictitabant) te-
stantur. Inter has primæ proximam equidem le-
gendo satiari non possum. tanta in ea est rerum
scitu pulcherrimarum, ad quas studiosi cogno-
scendas inuitantur, uarietas. quoties eam præ ma-
nibus habeo, non me hercle orationem absolutis-
simam lectitare, sed prati planitiem uersicolori-
bus floribus uernantem, aspicere uideor. Principio
illa me cernendi diuini uultus in spem maximam
adducens, in uertice montis Sinaitici sistit alacri
pede iuga superâtem. deinde præstringente meos
oculos inaccessæ lucis fulgentissimo splendore, com-
monet & hortatur, ut imiter syderum specula-
tores, qui solis iubar inspecturi, non firma nec
minime conuiuenti obtutus acie contra disci iubar
stare audent ritu generosarum Aglarum. Sed in
pelui tremulis aquis redundanti, radijsq; solarib;
bus exposita, phœbeæ lampadis imaginem è re-
fracta luminis alternatione conformatam, aspici-
unt. nam diuinæ substantiæ penitissimam & in

timam se-
sere, im-
syderum
bonitatem
ENIMME
rie, nam
serta non
debetur,
solutum
cum reg-
tar sis fidi-
agis, quæ
riarum sa-
tione basti-
dio fundat
ditibus occi-
tandis chri-
dendis ab-
lubris ac te-
um pelagi
tuit. sic ut
mirale qu-
presidiu
corus, qu-
scientia
bat sibi di-
num. Cui
genium al-
fuit nesci-

6
timam scientiam, ipsi trinitati duntaxat innotescere, imbecilli uero mortalitati satis esse, si considerandis ijs, quæ producta sunt, providentiam bonitatem, æternitatē Creatoris admiretur.

ENIM uero tibi potissimum hanc orationum congeriē, muncupatim dedicamus, non eo solum, quod disertæ non elinguibus, sacrosancta non profanis debentur, sed quod ea, quibus christiana religio stabilitur, tu iure et merito uendicare tibi potes. Cum Regis, qui christianissimus et est et habetur, sis fidissimus orator. in eaq; ciuitate legatum agas, quæ Christiani ritus obseruatione, anniuersariarum sanctimoniarum celebritate, frequentatione basilicarum augustissimarum, quales in medio fundatæ mari passim opuletisq; dotatæ redditibus occurrunt, cæteris antecellit. quæ pro tuandis Christi uexillis et insignibus, pro defendendis ab immanitate Turcarum sanctissimis delubris ac templis, sanguine suo per Ioniū et Aegæum pelagus effuso, fluctus ac litora sæpe cruentauit. sic ut hanc inclytam patriam semper ante murale quoddam et singulare Christianæ Reip. præsidium constet extitisse. huc accedit, quod Gregorius, quo nemo unquam uel tanta pecuniæ despicientia fuit, uel pacem ardentius dilexit, optabat sibi dari te potissimum assertorem, ac patronum. Cui manus innocentissimæ, cui datum est ingenium ab omnibus auaritiæ sordibus abhorres. fuit nescio quis multis ab hinc annis, cui legati

partes in hac urbe peragenti, nec parum inuidiæ
conflauit, nec eluibilem infamiæ lubeculam in-
spersit, quod ex oratore, degenerabat in pragma-
ticum, & priuatorum negotiorum aduocatū.
quod munusculis allectatus, Magistratibus vene-
tis animaduertentibus in latrones & fontes, im-
portunus interueniens, iustitiæ securim retunde-
bat. quod deniq; serenissimum Principem & col-
legas, in gratiam huius uel illius quotidiana fla-
gitatione uexabat. sed illius quidem auaritiā
mors immatura sedauit. Tu uero mei Lascaus
& aliorum præclarorum & inculpabilium
Heroum, qui te præcesserunt, uestigijs insistens, re-
gi negotij satagis. conseruandōq; fœderi, quod
huius Reip. viscera regi tuo perpetua uinculi ne-
cessitudine coniunxit inuigilans, de priuatis cau-
sis, priuatisq; trichis securus es & otiosus. quæ
res tibi nostræ ciuitatis optimates deuinctissimos
reddit. Caue enim putes legatione quenquā apud
Venetos defunctum, in quo magis q̄ in te pru-
dentiā, probitatem, dexteritatem, mansuetudinem,
innocentiā, maximū rerū usum rarissimis litera-
rū ornamentis adiūctum, uniuersus patriciorū or-
do uel suspexerit uel amarit. Quā uero paci
Christianorum afficere uel inde liquido patet,
quod nihil aliud summis uotis exposcis, quā ut
christianæ phalanges, quæ infesto bello debac-
chantur, & hinc equitatu Gallorum ac Veneto-
rum cataphracto, illinc Germanorum & Hel-

netiorum p
questo col
to conflict
olumen eu
ta coeant f
tate conat
uer fuit am
nis hestem a
rarum se
tim inuicem
ferendi non
siiguit mui
tores, ab m
ad solū &
ludere, sed
quis nam al
tium tuis lūc
ne ueteres or
trino & uro
apium deduc
tate frontis
reuerenter d
amplectere
te libenter m
dem. nec nob
fabimus terge
tatem. Cuius
ades ampli
sed stellas f

7
etiorum peditatu ferocientes, Abdua flumine se
questro castrametantur iam iam ponte superposi
to conflicturæ, mutuaq; cæde Christianæ militiæ
columen euersuræ, offensarum acerbitate deposi-
ta coeant societatem. sanctissimiq; Pastoris autori-
tate conciliati, telorum cuspides ac mucrones, ad
uersus communem Christiani nominis & sangui-
nis hostem conuertant. Quid, quod græcam lite-
raturam sic pleno haustu imbibus, sic salubri fi-
tim inourgitatione pellis, ut iam occupatio trans-
ferendi non mediocrem tibi pariat uoluptatem.
Si igitur munus hoc latinitate donandi Græcos au-
tores, ab umbraculis domesticæ exercitationis,
ad solem & puluerem edere, nec magnis præ-
ludere, sed magna pertractare tibi collibebit,
quis nam alius liber auspiciatus eralationis ini-
tium tuis lucubrationibus præbebit? nam ut ab Io-
ue ueteres ordiebantur, sic nos à Deo Opt. Max.
erino & uno, quem hoc uolumen prædicat, prin-
cipium deducere par est. Qua igitur uel hilari-
tate frontis uel uultus lætitia me quotidie, cum te
reuerenter adeo, soles exapere, Gregorianos etiã
amplectere sermones. quod si feceris, mane etiam
te libenter interuisam. sin minus, ne uesteri qui-
dem. nec nobis deerit ignauie prætextum. excu-
sabimus tergeminae scalæ erectissimam proceri-
tatem. Cuius per gradus ferè sexcentos ad tuas
ædes amplissimas quidem illas & apriassimas,
sed stellis fixis uicinas ascenditur. Vale.

ΓΗ
ΤΟ
Β

πὺν οὐκ
κὶν δὲ αἰ
κατοφαι
μου γινώ
φθυσσε
λος γαλῆ
εἰδρπνῶ
θεβαιωτ
σταλος
ὡς πδρ
νὺν αἰδ
ὄπα μω
ξῆς ἡγῶ
αὐτὸς πᾶν
καὶ πᾶν
γλῶσσιν

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΝΑΖΑΝΖΗΝΟΥ
 ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ ΚΑΤΑ
 ΕΥΝΟΜΙΑΝΘΗΝ ΠΡΟΣ
 ΔΙΑΛΕΞΙΣ.

ρος τοὺς ἐν λόγῳ κηρυκτοὺς, ὁ
 λόγος· καὶ ἵνα ἀπὸ τῆς γραφῆς
 ἀρξώμαι· ἰδοὺ ἐπὶ ᾧ σὲ πλὴν
 ὑβρίσσαν· εἰσὶ γὰρ εἰς τὸν οὐρανόν
 πλὴν ἀκολῶν προσκυνῶμενοι καὶ πλὴν γλῶσσαν·
 ἡ δὲ ὡς ὁρῶ καὶ πλὴν χεῖρα, ταῖς βεβήλοις
 κενοφωνίαις καὶ ἀνὴρθεσεσι, τῆς φευδωνύ-
 μου γνώσεως· καὶ ταῖς εἰς οὐδὲν χρήσιμα
 φθούσαις λογομαχίαις· οὕτω γὰρ ὁ παῦ-
 λος καλεῖ, πᾶν ὃ ἐν λόγῳ πλεονάζει καὶ πε-
 ρείδεται· ὃ τῷ σιωπῆ τετμημένῳ λόγῳ κήρυξ καὶ
 βεβαιότης· ὃ τῶν ἀλιέων μαθητῆς καὶ διδά-
 σκαλος· οὗτοι δὲ, πλεονάζων ὁ λόγος, εἶδε μὲν,
 ὡς πλεονάζον γλῶσσαν ὁρῶντες ἐχρῶντο, καὶ δι-
 κὰ ἐπὶ ᾧ δίδασκαί· λόγοις ἀγενετέροις τὸ καὶ
 δοκιμωτέροις, οὐ πῶς τί καὶ πλεονάζοντες πρά-
 ξεις ἡχολοῦντο μετὰ οὐδὲν· καὶ ἴσως ἡττον
 αὐτοὶ ἦσαν ὁμιλεῖν καὶ κυβισαί· λόγων ἄλλοι ποι-
 καὶ παρὰ δόξοι· ἵνα εἴπω τί καὶ γελοίως πλεονάζον
 γελοίου πράγματος· ἐπεὶ δὲ, πᾶσαν δύσεβει

α α

κατὰ δυνομιανῶν

αὐτὸ δὲν κατὰ λύσαντες, πρὸς αὐτῶν ἐλθέ
 ποιοῖ μόνον, ὅτε δὴ σοιστὶν ἢ λύσουσι τὴν περὶ
 βαλμομένων, καὶ θάπρην αὐτοῖς θεάσοις οἱ τὰ
 παλαιόματ' ἀνέμοσι δύναντες, καὶ τῶν πα
 λαιομάτων οὐχ ὅσα πρὸς νίκῃ φέρει κα
 τὰ νόμους ἀθλήσεως, ἀλλ' ὅσα πῶς ὄφιν κλέ
 πει τῶν ἀμαθῶν, τὰ τοιαῦτα καὶ σιωαρπα
 ζει τὸν ἐπαινέτην, καὶ δεῖ πᾶσαν μὲν ἀγορὰν
 πολεβομεῖσθαι τοῖς βούτων λόγοις, πᾶν δὲ
 συμπόσιον ἀφ' ἑκαστοῦ φλυαρεῖα καὶ ἀνιδία,
 πᾶσιν δὲ ἐορτήν καὶ πένθος ἅπαν, πῶς μὲν
 ἀνέορτον εἶναι καὶ μέσην καὶ τηφείας, δὲ δὲ
 παραμυθεῖσθαι συμφορὰς μέζονι, τοῖς ζητή
 μασι, πᾶσιν δὲ διοχλεῖσθαι γυναικωνίξιν ἅ
 τωλότῃ τι σιώροφον καὶ τὴν αἰδοῦς αἰσθῆτος
 ἀποσυλάσθαι τῇ πόρῃ λόγον ταχυτῇτι, ἐπει
 δὴ ταῦτα οὐ πῶς, καὶ τὸ κακὸν ἄχατον, καὶ ἅ
 φόρητον, καὶ κινδυνώδεις τεχνύοις εἶναι δὲ
 μέγα ἡμῶν μυστήριον, φέρει τοσοῦτον τοῦν ἡ
 μῶν ἀναχάσθωσαν οἱ κατὰ σκοπὸν ἀπλάγ
 χυοῖς παρ' ἑκάστῃς κινουμένων, καὶ ὁφισιν ὁ θεὸς
 ἰδρεμίας, ἀπαρκατο μέρων τὰ αἰσθητήρια
 ὅσον μὴ φραχέως τὸν πόρῃ τούτων, δέξαται
 λόγον καὶ πῶς γλῶσσαν μετὸν ἐπιχρόντες
 αὐτὰρ αὐτῶνται, πῶς ἀκούω ἡμῖν ἔσπερ
 πῶσαν. πάντως δὲ, οὐδὲν ζημεωθήσεσθε. ἢ ἂν

ὡς ὅτε
 καὶ πῶς
 τὸν αὐ
 καὶ τῶν
 μῶν ὅ
 ὅσον α
 ἀπὸ αὐ
 πῶς ἂν
 γὰρ καὶ
 τὰ εἰσ
 καὶ καὶ
 ἀπὸ αὐ
 εἰς τοῦ
 πρὸς αὐ
 καὶ πῶς
 ὡς δὲ πῶς
 ὅσον αὐ
 καὶ ὅσον
 τῶν καὶ
 ἀπὸ αὐ
 ἀπὸ αὐ
 πῶς ὅσον
 ἡνίκα αὐ
 λύσας καὶ
 μῶν συ
 τὸν αὐ

εἰς ὧτα ἐλαλήθημεν ἀκουόντων. καὶ τίνα
 καρπὸν ἔχων ὁ λόγος, πῶς ὠφέλῃαν τὴν ὑμέ-
 τῳ, ἐπειδὴ ἀπείρημεν, ὁ ἀπείρων ἢ λό-
 γον, ἡδὴ πᾶσαν διάνοιαν. καρποφορεῖ δὲ ἡ
 καλή τε καὶ γόνιμος, ἢ ἀπὴλθε τε καὶ ἔδωκε ἡ
 μῶν ὅλα πύσαντες. καὶ πλείονα λαβόντες
 ὑλῶ ἀντιλογίᾳς τε καὶ τῆς καθ' ἡμῶν λοι-
 ποδείας. ἵνα καὶ μᾶλλον ὑμᾶς αὐτοὺς ἐστίαση
 τε. μὴ θαυμάσητε δὲ, εἰ παρὰ ὁδὸν ὁρῶ λό-
 γον. καὶ παρὰ τὸν ὑμέτερον νόμον. οἱ πάν-
 τα εἶδέναι τε καὶ διδάσκειν ὑπὸ χυδαίου λίσου
 νεανικῶς καὶ γυναικῶς, ἵνα μὴ λυπῶ λέγων
 ἀμαθῶς καὶ θρασέως. οὐ παντὸς ὧ οὐ γὰρ δὲ πε-
 ρὶ θεοῦ φιλοσοφεῖν, οὐ παντός. οὐχ οὐτῶ τὸ
 πρᾶγμα δύωνον. καὶ τῶν χαμεῖν δὲ χρομέ-
 νων, προδήσω δὲ, οὐ δὲ πάντες. ἔδὲ πᾶσιν.
 οὐ δὲ πάντα. ἀλλ' ἐστὶν ὅτε. καὶ οἷς καὶ ἐφ' ὅ-
 ρον. οὐ πάντων μὲν, ὅτι τῶν ζητησμενῶν
 καὶ ὁ βεβηκότων ἐν θεωρίᾳ, καὶ πρὸ τοῦ
 τῶν καὶ ψυχῆν καὶ σώμα καὶ καθεαυμένων. ἢ κα-
 θαιρομένων, τὸ μεδιώτατον. μὴ καθεαυτῶν
 ἀπτεσθαι καθεαυτῶν, τυχὸν οὐ δὲ ἀσφαλές. ὥς
 πρὸ δὲ ὅψι (αὐθρᾶ. ἡλιακῆς ἀκτίνος. ὅτε ὅ-
 ἡνίκα αὐτὸν ὁρᾷ ἀγῶμεν ἀπὸ τῆς ἐξωθεν ἰ-
 λύσεως καὶ ταραχῆς. καὶ μὴ τὸ ἡγεμονικὸν ἢ
 μῶν συγχέηται τοῖς μοχθηροῖς τύποις καὶ

α α ii

φιλοσοφεῖν περὶ θεοῦ

ὡπλανωμένοις, οἳ γράμμασι φωνηοῖς, ἀναμέ-
 γνωῦτων καὶ ἄλλῃ γραμμιάτων, ἢ βορβοῶν,
 μύρων δυνάδων. λέει γὰρ τῷ ὄντι ὁρλάσαι καὶ
 γινῶναι θεόν. καὶ ὅταν λάβωμεν καὶ ῥόν, κεί-
 νην θεολογίας δύθυτητα. τίσι δέ; οἷς δ' πρῶτ'
 μα δὲ παυοῦσθαι, καὶ οὐχ ὡς αἶτι τῶν ἄλλων
 καὶ ἔτι φλυαρεῖται ἡδέως, μετὰ τοὺς ἰπ-
 ποικοὺς καὶ τὰ δέσφρα καὶ τὰ ἄσματα καὶ
 τὴν γαστέρα καὶ τὰ ἑσπὸ γαστέρα. οἷς καὶ τῶ
 το, μόρος ἐρυφῆς, ἢ παρὲ ταῦτα δρεχυλία
 καὶ κομφεία τῶν ἀντιθέσεων. τίνα δὲ φιλοί-
 βουφνέον καὶ ἐπὶ πόσον; ὅσα ἡμῖν ἐφικτά.
 καὶ ἐφ' ὅσον ἢ τῶ ἀκούοντες ἐξίς ἐφικνέται
 καὶ διώαμις. ἵνα μὴ καθάπερ αἱ ἑσπὸ δά-
 λουσαι τῶν φωνῶν, ἢ τῶν ἐροφῶν, τὴν ἀκρὴν
 βλάπτωσιν, ἢ τὰ σώματα. εἰ βούληται τῶν
 φορτίων τὰ ἑσπὸ διώαμις, τοὺς ἑσπὸ αἰ-
 νοντας. ἢ τὴν γῆν τῶ ὑετῶν οἱ σφοδρότεροι,
 οὐτὼ δὴ καὶ οὐ τοῖς σερροῖς, ἵν' οὐτως εἴπω-
 τῶν λόγων καὶ ταπεινότες καὶ βεβρωθέν-
 τες, ζημιωθεῖν καὶ εἰς τὴν ἀρχαίαν δύναμις.
 καὶ οὐ λέγω ἔτι μὴ δεῖν πάντοτε μεμνη-
 σθαι θεοῦ. μὴ πάλιν ἐπιφυνέδωσαν ἡμῖν
 οἱ πάντες ὄντολοι καὶ ταχεῖς. μνημονοῦν-
 τος θεοῦ μάλλον, ἢ ἀναπνύσεν. καὶ εἰ οἷόν τε
 ἔτι εἰπεῖν, μὴ δὲ ἄλλοτι ἢ ἔτι πρᾶκτέον.

[illegible]

καὶ τῶν ἐπαινούντων εἰμὶ τὸν νόμον, ὅς με
 λετᾶν ἡ μόρᾳς καὶ νυκτὸς σχελελεύεται. καὶ
 ἐσπέρῳ καὶ πρωΐ καὶ μεσημβρίῳ διηγεί
 εσται. καὶ διλογεῖν ἢ κύριον ἐν παντὶ καιρῷ.
 εἰ δὲ καὶ δ' μωσέως εἰπεῖν, κοιταξόμενον,
 διανιστάμενον ὁδοιποροῦντα ὁμοῦν ἄλλο
 πράττοντα. καὶ τῇ μνήμῃ τυφύσθαι πρὸς
 χαθαρότητα. ὥς τε οὐ τὸ μεμνησθαι δίδωει
 κῶς κωλύω, τὸ θεολογεῖν δέ. οὐ δὲ πῶς θεολο
 γίαν ὥς πᾶρ δύσεβες, ἀλλὰ πῶς ἀκακίαν. δ' ὅ
 13 διδασκάλιαν, ἀλλὰ 13 ἀμεΐαν. ἡ μέλι
 ρος μὲν πλησιονὴ καὶ κόρος, ἔμετον ὀργάζετο.
 καὶ πᾶρ ὄντος μέλιτος. καὶ καίρος τῷ παν
 τὶ πράγματι ὡς σολομῶντι καὶ μοι δοκεῖ, καὶ
 δ' καλὸν οὐ καλόν, ὅταν μὴ καλῶς γίνηται.
 ὥς πᾶρ αἵθος ἐν χειμῶνι παντελῶς ἄωρον.
 καὶ γυναιξὶ κόσμος ἀνδρεῖος. ἡ γυναικεῖος ἀν
 δράσι. καὶ πένθος, γεωμετεία. καὶ πόσις δαί
 κρυον. ἐν ταῦθα δὲ μόνον, τὸν καιρὸν ἀτιμά
 σμεν οὐ μάλιστα τιμητέον τὸ δὲ καιρον; μη
 δ' αὖ μὴ ὡς φίλοι καὶ ἀδελφοί. ἀδελφούς γὰρ
 ἡμᾶς ἐστὶ καλῶ. καὶ πᾶρ οὐκ ἀδελφικῶς ἐ
 χοντας. μὴ ἔτι διανοώμεθα. μὴ δὲ καθ' ἅπᾶρ
 ἰσοποιοῦμεν καὶ δυσκάλυπτοι, τὸν ἐπιβάτην
 λοπσομὸν ἀπορρίψαντες, καὶ πῶς καλῶς ἀγ
 χουθεν ἀλλάβαν ἀποπύσαντες, πόρρω τῆς

κατὰ βυνομανένδν

πύσσης θέωμεν. ἀλλ' εἴσω τῶν ἡμετέρων ὄρων
 φιλοσοφώμεν. καὶ μὴ εἰς αἶγν πῖον ἐκ φθόρῳ
 μεθα. μὴ δὲ εἰς ἀστυλείους καὶ ταχυράμεθα. μὴ
 δὲ ἄδωμεν πλὴν ὧδ' ἡν κυρίως, ἡδὲ γῆς ἀλλοφί-
 ας πάσης ἀκρῆς λέγω ξύνης τε καὶ ἡμετέρας.
 ἐχθρῶς καὶ φιλίας, δὴ γινώσκοντες καὶ ἀγνώ-
 μονος. ἢ λίαν ἐπιμελῶς τηρεῖται ἡμέτερα.
 καὶ βούλοιο αὖ ἔν τῶν θήρα τῶν ἐν ἡμῖν
 κακῶν, γενέσθαι φλόγα. ἔξ ἀπὸ τῆς τε καὶ ἀναρῆ-
 τίζει, καὶ εἰς οὐρανὸν αἶρει τὰς παρ' ἐαυτῶν
 αἰσῶν λαμβάνουσα. καὶ οἶε τῆς βαθυλωνί-
 ας φλογὸς τὰ κύκλω καὶ ταφλεπούσης, ὡς
 φιλοτέρων. ἐπειδὴ γὰρ οὐκ ἐν τοῖς ἐαυτῶν
 δόγμασιν ἐχρῶσθαι τὴν ἰσχύϊν, ἐν τοῖς ἡμετέροις
 ἑθροῖς, ταύτην θηροῦσι καὶ οὐδ' ἔστιν ὥς
 πῶρ αἰ μῆκε θῆς δαύμασιν, ἔτι τοῖς ἡμετέ-
 ροις ἐπιτίθενται εἴτε ἀτυχήμασι καὶ λείδῃν,
 εἴτε ἀμαρτήμασιν. ἀλλ' ἡμεῖς γε μὴ ὥς πλεῖστον
 ἡμᾶς αὐτοὺς ἀγνοήσωμεν. μὴ δὲ εἰς πᾶσι ταῖς
 ἰακόντιον ἀτιμάσωμεν. ἀλλ' εἰ μὴ πλὴν ἐχθρῶν
 καὶ ταλύνσας δυνάτον, ἐκείνους γε συμβῶμεν
 ἀλλήλοις. μυστικῶς τὰ μυστικὰ φέρεσθαι καὶ
 ἀγίως, τὰ ἅγια. καὶ μὴ ῥίπτειν εἰς βεβήλους ἀ-
 κρᾶς τὰ μὴ ἐκφορα. μὴ δὲ σεμνοτέρους ἡμῶν
 ἀποφαίνωμεν τοὺς πεσοκυοῦντας θῆς εἶναι
 μονίους. καὶ τῶν ἀχρῶν μύθων καὶ πραγμάτων

τῶν θε-
 λότων
 εἰδῶμεν
 τος καὶ
 τα, οὐτ
 τῶν πρῶ-
 τῶν
 καὶ κτί-
 καὶ δια-
 γινώσκον-
 τος καὶ
 χειρὸς
 τῶν λό-
 γων
 καὶ πρῶ-
 τῶν
 τοῖς αἰ-
 οῦ καὶ
 σιμῶν
 οὐδ' ἔστι
 φανῶν
 καὶ
 τοῖς καὶ
 καὶ τῶν

των θεραπειάων. οἱ θάττον αὐτῶν αἵματος, ἢ
λόγων ἐστὶν ὧν, μετὰ δίδωμι τοῖς ἀμυήτοις. ἀλλ'
εἰδῶμεν ὡς πῶς ἐδιδόθη καὶ διαίτης καὶ γέλω
τος καὶ βαδίσματος οὐσαν τινὰ κωσμιότη-
τα, οὐτῶ καὶ λόγῳ καὶ σιωπῇ. ὅτι καὶ λό-
γον προσβύμεν μετὰ τῶν ἄλλων τῶν θεοῦ
προσηγοριῶν καὶ διωάμεων. ἐστὶ καὶ φιλό-
πεικον ἡμῶν εἶναι. ἵνα γέννησιν ἀκούει θεοῦ
καὶ κτίσιν. καὶ θεὸν ὃς οὐκ ὄντων. καὶ τομῶν
καὶ διαίρεσιν καὶ ἀνάλυσιν, ὃ πικρὸς τῷ λε-
γομένων ἀκροατῆς. τί διηγεῖται τοὺς κατηγό-
ρους καὶ διζόμεν. ἵνα τὰ ξίφη τοῖς ἐχθροῖς ἐλ-
χειρίζομεν. πῶς οἶε δέξεται τὸν παρὰ τοῦ
τῶν λόγον, ἢ μὴ οἶασι τῆς διανοίας, ὃ τὰς
μοιχείας ἐπαινῶν καὶ τὰς παιδοφθορίας.
καὶ προσκυῶν τὰ πάθη. ἢ μὴ λαὸν ἑαυτοῦ
τῷ σώματι διανοηθῆναι διωάμενος. ὃ χθὲς καὶ
πρώην ἐαυτῷ σήσεις θεούς. καὶ τοῦ τοῦ ἐπὶ
τοῖς αἰχίσιοις γνωρίζομεν. οὐχ ὑλικῶς;
οὐχ αἰσθῶς; οὐχ ἀμαθῶς; οὐχ ὡς εἶωθεν; οὐ-
σιωήτορον τῶν οἰκείων θεῶν καὶ παθῶν. πῶς
σὴν θεολογίαν ποιήσεις; εἰ γὰρ αὐτοὶ ταῖς
φωναῖς ταύταις ἐπηρεάζομεν, ὅλην γὰρ ἐ-
κείνους πείθωμεν φιλοδοφῆναι ἐν τοῖς ἡμετέ-
ροις. καὶ εἰ παρ' ἐαυτῶν εἰσὶν ἐφθρεταὶ καὶ
κῶν, πότε αὐτῶν διδογμένων ἀπάρχιντο. ταῦ

Suid.

Κατὰ ὀνόματι

θυμὸν τὴν
 κενταύρῳ
 πηνὶ ἄλφει
 λωτα π
 ἄσπιν
 ποτὶ δ' ὅ
 λαμβάνει
 φρονέτω
 πέν μιν ὅ
 δεσφ' ἐλδο
 λῆς πῶς
 ἡμῶς ἰούσ
 πρὸν καὶ
 σὺν ἀφ' ὅ
 σίαν καὶ τ
 τάσσω τι
 ἰὼς ὁ δ' ἐ
 πότρου π
 ἀκούσας ἡ
 μία, πότ
 ἡ πῶς με
 ὑπομαρτυ
 τῇ περ
 ποτὶ δ' ὅ
 τῶν ἐκεί
 ποκαμῶν

θυμὸν τιθασιεύομεν. ἔξοιδουῶτα καὶ ἀγριαί-
 νοντα. ἔκ' ἐπαρσιν καὶ ταβάμου(αν). οὐ λυί-
 πην ἀλόγισον. ἔκ' ἡδονῶ ἀπαίδουτον. ἔκ' γέ-
 λωτα πορνικόν. ἔκ' ὅ' φιν ἄτακτον. ἔκ' ἀκω-
 ἄπληστον. ἔκ' λόγον ἀμέτρον. ἔκ' διαύοιαν ἐκ-
 πον. ἔκ' ὅσα παρ' ἡμῶν ὁ πονηρὸς καὶ ἡμῶν
 λαμβάνει. ἔκ' ὅσα τῶν θυρίδων ὡς ἡ γραφή
 φησιν εἶταυ αἰσθητῶν εἰσάτων θαύματα.
 πάν μιν οὕτω τούναντιον, καὶ τοῖς ἄλλων πα-
 ρεσιν, ἐλευθερίαν δεδωκάμεν. ὡς πῶρ οἱ βασι-
 λῆς τὰς ἐπινικίους ἀφέσεις μόνον αὐτῶν
 ἡμᾶς νύωσι, καὶ κατὰ θεοῦ φέρωνται θρασύ-
 τῶν. καὶ κακόν, ἔκ' καλοῦ πράγματος, με-
 ατὸν ἀνελίδουμεν. τῆς ἀσεβείας, τὴν παρρη-
 σίαν. καὶ τοι γὰρ ὡς διαλεκτικὴ καὶ λάλε. ὁρῶ
 τῆσωσέ τι μικρόν, σὺ δὲ ἀπόκριναι. φησὶ τῶ
 ἰωβ. ὁ δὲ λαίλαπος καὶ νεφῶν, χρηματίζων.
 πότῳρον πολλαὶ μοναὶ παρὰ τῶ θεῷ, ὁ πῶρ
 ἀκούεις, ἢ μία. πολλαὶ δόσεις, δηλαδὴ καὶ ἔ-
 μία, πότῳρον δὲ, πληρωθῆναι δεῖ πάσας,
 ἢ τὰς μὲν, τὰς δὲ ἔ. ὡς εἶν' κενὰς καὶ μάτην
 ἢ τοιμασιμείας. ναὶ πάσας. οὐδὲν γὰρ εἰκῇ
 τῇ παρὰ θεοῦ γνομενῶν. ταύτην δὲ, ὅτι
 ποτὲ θῆσεις τὴν μονίῳ. ἔχους αὐτῶν εἰπεῖν; ἄρα
 τὴν ἐκείθεν ἀνάπαντόν τε καὶ δόξαν. τὴν αὖ
 ποκαμνίῳ τοῖς μηχανείοις, ἢ ἄλλο τι; ἔκ' ἄλ

λόγῳ πῶς ἔστιν. ἐπειδὴ τὸ θῶμολογῆσαι μὲν,
καὶ κἄν ποτε σεξετάσωμεν. ἐστὶ τί, τὸ ταύτας
προξενουῦν τὰς μονὰς ὡς ὁ ἐμὸς λόγος, ἢ οὐ
δύν. ἐστὶ πάντως. τί ἔστι; τὸ διαφόρους εἶ
ναι ἐπιτελεῖν καὶ προαιρέσεις. καὶ ἄλλω
ἁμαχοῦ φέρειν κατὰ τὴν ἀναλογία τῆς
πίστεως. ὅτι καὶ ὁλοῦς ὀνομάζομεν. πᾶ
σας δὲ ὁ δουτέον. ἢ τινὰς τῶν ὁδῶν τούτων.
εἰ μὲν οἷόν τε τὴν αὐτὴν πόλιν. εἰ δὲ μὴ, ὅτι
ἐπὶ τὰς, εἰ δὲ μὴ, τινὰς. εἰ δὲ μὴ δὲ ἔστι, μέ
γα καὶ εἰ μίαν διαφόρον τως, ὡς γὰρ φαί
νεται. ὁρθῶς ἔστιν ἡ λαμβάνει. τί οὖν
ὅταν ἀκούσης. μίαν ὁδὸν εἶναι καὶ ταύ
την σελῶ, τί τοι φαίνεται δηλοῦν ὁ λόγος.
μίαν μὲν οὖν πῶς ἀρετήν. μία γὰρ καὶ εἰς
ἐπὶ ἀρχήν. σελῶ δὲ, οὖν τοὺς ἰσχυ
ρας, καὶ τὸ μὴ πολλοῖς εἶναι βατήν. ὡς πρὸς
τὸ πᾶν τῶν ἐναντίων. καὶ ὅσοι οὖν τῆς κα
κίας ὁδοῦσιν. οὐ τὴν καὶ μοι δοκεῖ. ἴδ' οὖν ὡ
ς ἐλάττει. ἐπὶ τὴν ἔστιν οὐ τως ἔχει, ὡς πρὸς τινὰ
πενίαν κατὰ γινόντες τὸ ἡμετέρου λόγου,
πᾶσας τὰς ἁλλας ὁδοὺς ἀφείντες, πρὸς μί
αν ταύτην φέρεσθε καὶ ὠθεῖσθε πῶς οὖν λέγει
καὶ θεωρεῖσθε, ὡς αὐτοὶ οἴεσθε. ὡς δὲ ἐγὼ φη
μι, ἀδολεχίαν καὶ πειρασίαν. ἐπιτιμάτω
παῦλος ὑμῖν, ἔστιν πικρὰς ὀνειδίτων μὲν

πῶς ἂν ποιε
 σι· μὴ περ
 ται; καὶ
 ἡμεῶν π
 λειὸ τῶν
 ἀνθρώπων.
 μακάρι
 πάλιν οὐ
 μόνον ἀπὸ
 λόγῳ· καὶ
 περὶ καὶ
 τοῖς ἀνθρώποις
 ὡς οὐκ ἐστὶ
 ρησιμαίως· καὶ
 διαλεκτικῶς
 λαλοῦντες· καὶ
 οὐκ ἀντιφ
 ρασίως· καὶ
 διὰ τὸ
 σεις· οὐκ
 καὶ πάλιν
 οὐδὲ μόνον
 καὶ διὰ τὸ
 τῶν λόγων·
 ἀλλὰ καὶ
 τοῦ χρηστέου

πῶς ἀπαείθμησιν τῶν χειρισμάτων. οἱ οἷς φη
 σι. μὴ πάντες ἀπόστολοι. μὴ πάντες προφῆ
 ται; καὶ τὰ ἐξῆς. ἔστω δὲ. ὁ ψιλὸς σύ. καὶ ὁ
 ψιλῶν πῶς. καὶ ἔστω τὰς νεφέλας εἰ βέ
 λει. ὁ τῶν ἀδεάτων θεατής. ὁ τῶν ἀρρήτων
 ἀκροατής. ὁ μετὰ ἡλίαν μετάρσιος. καὶ ὁ μετὰ
 μωσέα θεοφανείας ἡξιωμένος. καὶ μετὰ
 παῦλον οὐρανίος. ἴδ' καὶ τοὺς ἄλλους αὐτοῦ
 μὲν πάλαι ἀγίους. καὶ χειροτονεῖς θεο
 λόγους. καὶ οἱ ἐμπνεῖς πῶς παιδίσκιν. καὶ
 πεποικησας λογίων ἀμαθῶν, πολλὰ συνέσβια.
 τοῖς ἀρχαίοις ἐνδεσμεῖς τοὺς ἀσθενέστερους,
 ὡς δ' ἡ σοφὸν καὶ μέγα. τί σφηκίασ' ἐγεί
 ρεις κατὰ τῆς πίστεως. τί χυδιάσεις ἡμῶν
 διαλεκτικῶν ἀνάδυσιν. ὡς πῶς οἱ μῦθοι πᾶ
 λαι τοὺς γήαντας τί τῶν ἀνθρώπων ὅσον κῆρον
 καὶ ἀνάνορον ὡς πῶς τινὰ συρφετὸν εἰς μίαν
 χαράσαν συναγαγὼν καὶ κοιλακεία πλέον
 δηλύνει, καὶ νὸν ὀργαστήριον ἐδημιούργη
 σας. οὐκ ἀσφῶς πῶς ἀνοίαν αὐτῇ ἐκ
 καρπούμενος. ἀντιλέγεις καὶ τούτοις; καὶ
 οὐδαμοῦσι ἴαμα; καὶ πῶς γλῶσσαν διείδν
 νασθῆναι πάντως. καὶ οὐ κατέχεις πῶς ὠδίναν
 τῶ λόγου; ἔχεις καὶ ἄλλας ἔστω θέσεις πολ
 λὰς τε καὶ φιλοτίμους. ἐκεῖ ῥέλλον μετὰ
 τοῦ χρησίου πῶς νόσον. βάλλε μοι πυθαγόρου

κατὰ δὲ νόμον αὐτῶν

ἐν τοῖς
 ἐν τῷ διαμα
 μεθα νῦν
 πελεῶ
 ὑμῶν
 ΕΠΗΓΟΡ
 ΡΕΓΙ
 ΕΟ
 Ε
 ΣΕ
 ΣΥ
 καὶ ὡς καὶ
 ἡμεῖς καὶ
 περὶ τῶν
 ἐκ τῶν
 ὡδῶν, ὅτι
 περὶ τῶν
 καὶ ὅτι
 τῶν
 ματα, ὡς
 προσέτι
 τῶν
 τῆς
 τῆς
 τῆς

ἐν τούτοις γὰρ καὶ τὸ ἐπιτυγχάνειν οὐκ ἄχρηστον.
καὶ τὸ διαμαρτάνειν, ἀκύνδιον. θεῶν δὲ ἀντενέξο-
μεθα ναῦ μὴ ὀλίγα. μικρὸν δὲ ὑδρὸν, ἴσως
τελεώτερον. ἐν αὐτῷ χριστῷ ἰησοῦ τῷ κυρίῳ
ὑμῶν. ὃς ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήλως.

**ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΝΑΖΑΝΖΗΝΟΥ
ΠΕΡΙ ΘΕΟΛΟΓΙΑΣ, ΛΟ-
ΓΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.**

Γὰρ δὴ ἀνεκδιήραμεν τῷ λόγῳ τὸ
ἐ θεολόγον, οἷόν τε εἶναι χρὴ διελ-
θόντες, καὶ οἷς ἱστοριοσοφητέον,
καὶ λυίηται, καὶ ὅσον ὅτι ὡς οἷόν τε καθεαρόν.
ἵνα φωτὶ καὶ λαμβάνηται φῶς. καὶ τοῖς ἐ-
πιμελεσέροις. ἵνα μὴ ἄγονος ἦ, εἰς ἄγονον χώραν
ἐμπίπτων ὁ λόγος. καὶ ὅταν χαλιῶν ἔχωμεν
ἀνδρῶν, ἀπὸ τῆς ἐξω πόλεως ὥς τε μὴ καθὰ
περὶ λύζοντες, ὅτι πνύματι διακρίπτεσθαι.
καὶ ὅσον ἐχωρήσαμεν, ἢ χωρέμεθα, ἐπειδὴ
ταῦτα οὐτῶ, καὶ ἀνέωμεν ἐαυτοῖς θεῖα νεώ-
ματα, ὥς τε μὴ ἀπείρην ἐκ ἀκύνδαις, καὶ τὸ
πρόσωπον τῆς γῆς ὡμαλίσασμεν, τῇ γραφῇ
τυπώθεντες τε καὶ τυπώσαντες, φέρε τοῖς
τῆς θεολογίας ἡδὴ προβῶμεν λόγοις. προ-
σηκόμενοι τῷ λόγῳ, τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱόν.

περὶ θεοῖ

ὅτι καὶ τὸ πνῦμα εἰς ἅγιον παρὶ ὧν ὁ λόγος.
ὥς τε, τὸν μὲν, διδοκεῖν. τὸν δὲ, σιωδργεῖν. τὸ
δὲ, ἐμπνέειν, μάλλον δὲ μίαν ἐκ τῆς μιᾶς θεό
τητος γενέσθαι πλὴν ἑλλαμψεν. οὐκ ὡς διαρε
μλύνειν, καὶ σιωαπτομονίω διαρετῶς. ὁ καὶ
παράδοξον. αἰόον ἡ δὲ μοι περὶ μὲν ὡς ἰδῇ
εἰς ὅρος ἢ τό γε ἀλὲν. εἰς ὅρον ἐπεῖν, περὶ μου
μὲν τὸ ἅμα καὶ ἀγωνιῶντι, τὸ μὲν δὲ πλὴν ἐλ
πίδα, τὸ δὲ, δὲ πλὴν ἀσθένειαν, ἵνα τῆς νεφέ
λης εἴσω γλῶσσοι, καὶ θεῶ συγκνῶμαι. τὸ
το γὰρ κελεύει θεός. εἰ μὲν τις ἀσφῶν, σιωανί
τω. καὶ σηκῆτω παλαιοῖον. καὶ ἐξω μὲν τῆς
νεφέλης δὲν, εἴτω δεχόμενος. εἰ δὲ τις, καί
δαδ, ἢ ἀβιουδ ἢ τῆς γερουσίας, αἰνῶ μὲν,
ἀλλὰ σηκῆτω πόρρωθεν, καὶ τὰ πλὴν ἀξίαν τῆς
καθαρόσεως. εἰ δὲ ἡς τῶν πολλῶν καὶ ἀναξίων
ὑψοῦ τοιοῦτον καὶ θεωρίας, εἰ μὲν ἀναγνος
πάντη, μὴ δὲ προσίτω. οὐ γὰρ ἀσφαλές. εἰ
δὲ πρόσκαιρα γοῦν ἡγνισμῶς, καὶ τὸ μὲν
τω. καὶ μόνως ἀκούετω τῆς φωνῆς καὶ τῆς σάλι
πιγγος τῶν ἡλῶν τῆς δισεβείας ἐνμάτων.
καὶ πνιζόμενόν τε εἰς ὅρος βλέπετω, καὶ κατὰ
στραπτομονον. ἀπειλῶ τε ὁμοῦ καὶ θαῦμα
τοῖς αἰσιναι μὴ δυνάμενοις. εἰ δὲ τις θεῖον
εἴσι πονηρὸν καὶ ἀνήμερον, καὶ ἀνέπίδεκτος
πάντη λόγων θεωρίας καὶ θεολογίας, μὴ ἐμ

φωλὸν ἐπὶ
τῶν. ἵνα τιν
καθὼς πρὸ
μαίνοντα
πόρρωθεν
ἢ λιθοβολῶν
καὶ ἀπὸ τῆς
θεῖας πν
πρόδοξος
μασιν. εἴτε
ἐν τῶν ἡλ
ραν γλῶσσ
τῶν καὶ λου
τῆς ἀνέκ
λοφύλης
μασιν. εἴτε
τος. καὶ ἄλλ
χρῆται συ
ὁ δὲ δὲ τῶν
μὲν ἡλῶν
ὡμα βόραν
καθὰ τῶν
ταὶ γὰρ οὐ
πλάξι
καὶ τῶν
μὲν τῶν

φωλθέτω ταῖς ὕλαις καὶ κούρωσι, καὶ καὶ ἡ
 θῶς· ἵνα πινὸς λάβῃ τῆς δόγματος ἢ ῥήματος.
 ἀθρόως προσωπῇ καὶ ἀπαράξῃ τοὺς ὕ-
 γαίνοντας λόγους ταῖς ἐπιρρίαις. ἄλλ' ἐπε-
 πόρρωθεν σῆκέτω καὶ ἀποχωρεῖτω τῶ ὄρους.
 ἢ λιθοβοληθῇ σὺ καὶ σὺ τρεβήσῃται.
 καὶ ἀπολείπει κακὸς κακῶς· λίθοι γὰρ τοῖς
 θηριώδεσιν, οἱ ἀληθεῖς λόγοι καὶ σεῖσμοί· εἴτε
 πάρεσθαι εἴη, σιωπῶνθησὶν τῶ τοῖς ποικίλ-
 μασι· εἴτε λέων ἀρπάζων καὶ ὠρυόμενος καὶ
 ζητῶν ὡς ἵνα βρῶσιν ποιήσῃται, τῶν ἡμετέ-
 ρων ψυχῶν ἢ λέξεων· εἴτε οὗς καὶ πατῶν
 τοὺς καλοὺς τε καὶ διαυγεῖς, μαρτυρεῖται
 τῆς ἀληθείας· εἴτε λύκος ἀρπακτικὸς καὶ ἀλ-
 λόφυλος ἢ καὶ τούτων ὁ ξυτῆρος τοῖς σοφί-
 σμασι· εἴτε ἀλώπηξ οὐλοδράτις ψυχὴ καὶ ἀπ-
 στος· καὶ ἄλλοτε ἄλλῃ τοῖς καιροῖς καὶ ταῖς
 χρεῖαις συμμορφουμένη· ἢν νεκρὰ φέρεται καὶ
 ὁ δωδὸτα σώματα· ἢ ἀμπελῶνδρ' μικροῖ, τῶ
 μεγάλων διαπεφυγόντων, εἴτε ἢ ἄλλο τῶν
 ὠμοβόρων καὶ ἀποβλήτων τῶ νόμῳ· καὶ οὐ
 καθαρῶν εἰς βρῶσιν τε καὶ ἀπόλαυσιν· βούλε-
 ται γὰρ τοῦτων ἀποχωρήσας ὁ λόγος, οὐτῶ
 ἀλαξί σεῖσμοι καὶ λιθίταις ἐκράφεισθαι.
 καὶ ταῦταις ἀμφοτέρωθεν· διὰ τε δὲ φαινό-
 μενον τῶ νόμου, καὶ δὲ κρυπτόμενον· τὸ μὲν,

περὶ θεοῦ

τοῖς πολλοῖς, καὶ ἡμέτεροι μείνουσι, τὸ δὲ, τοῖς ὀλίγοις καὶ ἀνὴρ φθαίνουσι. τί γὰρ ἔπαθον ὡς φίλοι, καὶ μύσαι. καὶ τῆς ἀληθείας σιωδραταί; ἔφρεχον μὲν, ὡς θεὸν καταληφόμενος. καὶ οὕτως ἀνῆλθον ὡς δὲ ὄρος, καὶ πῶς νεφέλῳ διέχον εἶσω γινόμενος ἀπὸ τῆς ὕλης καὶ τῶν ὑλικῶν. καὶ εἰς ἑμαυτὸν ὡς οἶόν τε συστρεφείς. ἐπεὶ δὲ προσέβλεψα, μόλις εἶδον θεοῦ τὰ ὀπίθια. καὶ γὰρ τῇ πέφρασκεπαθεῖς, τῷ θεῷ καθύπερθε μᾶς λόγῳ. καὶ μικρὸν διακύνψας, οὐ πῶς πρῶτην τὴν καὶ ἀκέραιον φύσιν καὶ ἑαυτῇ λέγω δὴ τῇ ἐξιάδι γνωστικομένην, καὶ ὅση τῷ πρῶτου καταπετάσματος εἶσω μένει. καὶ ἔπειτα τῶν χειρὶν συγκαλύπτῃς, ἀλλ' ὅση τελευταία καὶ εἰς ἡμᾶς φθαίνουσα. ἢ δὲ ὅστιν, ὅσα ἐμὲ γνώσκον, ἢ ἐν τοῖς κτίσμασι. καὶ τοῖς ὑπ' αὐτοῦ προβεβλημένοις καὶ οἰκουμένοις μεγαλειότης. ἢ ὡς ὁ εἷς δὲ ὄνομαζέει, μεγαλοπρέπεια. ταῦτα γὰρ θεοῦ τὰ ὀπίθια, ὅσα ἐμὲ ἐκείνον ἐκείνῃ γνωρίσματα. ὡς πᾶσι καὶ ὑδάτων ἡλίου σκιαὶ καὶ εἰκότιος, ταῖς σαθραῖς ὅπως παρὰ ἑκένου τὸν ἥλιον, ἐπεὶ μὴ αὐτὸν προσβλέπειν οἶόν τε, τῷ ἀκραιφνεῖ τῷ φωτὶ νικῶντα πῶς αἰσθάνονται. οὐ πῶς οὕτω θεολογήσεις. καὶ ἡς μὴ οὐσῆς καὶ φαρὰ θεός. καὶ ἐμὲ χεῖρ τείρου κατὰ τὸν

Γαῦλον

Γαῦλον
ἐν ἡμέτεροι
πινος ἢ αἰ
ἐξωμένος
νῶν τι καὶ
ἢ, καὶ ἡ
τῆς πλά
πρῶτοι
καὶ τῶ
τῶ πάλιν
δὲ ἀδύνα
πᾶσι
ἴνα καὶ
πῶν καὶ
χρὶς ἀλλὰ
πρὸς τοῖς
δὲν, τὰ κα
τελείας
τα διὰ
δὲ τοῦ
πάντως
καὶ πάλιν
καὶ τοῖς
ὁμοίως
οὐ πῶς
πρὸς τὸν

Γαῦλον οὐρανὸς φθάσης, καὶ ἀκούσης ἄρρητα
 ῥήματα, καὶ ὑποδὲρ ἐκείνους γλῆν, ἀγγελικῆς
 τινος ἢ ἀρχαγγελικῆς τάσεως τε καὶ τάξεως ἢ
 ξιωμέος, καὶ ἢ ἐρασίον ἅπαν, καὶ ὑπερῶν
 νιόν τι καὶ πολὺ πῶ φύσιν ὑψηλότρον ἡμῶν
 ἢ, καὶ ἐκνυτρώ θεοῦ, πλεον ἀπέχει θεοῦ καὶ
 τῆς τελείας καὶ ταλάντεως. ἢ ὅσον ἡμῶν ὑ
 ποδράζει τῷ σωθέντι καὶ ταπεινῷ καὶ
 καὶ τῷ βρείοντος κράματος. ἀρκτέον οὖν οὐ
 τῷ πάλιν. θεὸν νοῶσαι μὲν, χαλεπὸν. φράσαι
 δὲ ἀδιώκτον. ὡς ἡς τῶν παρ' ἑλλησι θεολό
 γων ἐφιλοσόφησεν. καὶ ἀτέχνως ἐμοὶ δοκεῖν.
 ἵνα καὶ κατελιφέναι δόξη, τῷ χαλεπὸν εἰ
 πεῖν. καὶ διαφύγη τῷ ἀνεκφράστῳ ἐν ἑλεγι
 χον. ἀλλὰ φράσαι μὲν ἀδιώκτον ὡς ὁ ἐμὸς λό
 γος. νοῶσαι δὲ, ἀδιωκτώτρον. ὃ μὲν γὰρ νοῶ
 δέν, τάχα ἂν λόγος δηλώσειεν, εἰ καὶ μὴ με
 τέως, ἀλλ' ἀμυδρῶς γε τῷ μὴ πάντῃ τὰ ὅ
 τα διεφθαρμένῳ, καὶ νωθρῷ πῶ διάνοιαν. καὶ
 δὲ τοσοῦτο πρᾶγμα τῇ διανοίᾳ πῶ λαβεῖν
 πάντως ἀδιώκτον καὶ ἀμήχανον. μὴ ὅτι τῷ
 κατεβλακθυμένοις καὶ καὶ τῷ μένσιν, ἀλλὰ
 καὶ τοῖς λίαν ὑψηλοῖς τε καὶ φιλοθέοις. καὶ
 ὁμοίως πάλιν γεννητῇ φύσει. καὶ οἷς ὁ ζόφος
 οὗτος ἐπιπροσθεῖ. καὶ καὶ παχὺ ἔστω σαρκίον,
 πρὸς πῶ τῷ ἀληθοῦς κατανόησιν. οὐκ οἶδα

b β

१७१०

[illegible]

Φόβος τὸ εἶναι τι πεπεισθαι, ὅτι τὸ τε ὅτι
 εἶναι. τοῦ μὲν γὰρ εἶναι θεόν, καὶ τῶν
 πάντων ποιητικῶ τε καὶ σωετικῶ αἰτί-
 αν, καὶ ὅτι διδάσκαλος, καὶ ὁ φυσικὸς νό-
 μος. ἢ μὲν, τοῖς ὁρωμένοις προσβάλλουσαι
 καὶ πεπηγῶσι καὶ λῶσι καὶ ὁ δυνούσι. καὶ ἀκινή-
 τως ἵνα οὕτως εἴπω κινουμένοις καὶ φθορέ-
 νοις. ὁ δὲ, ὅτι τῶν ὁρωμένων καὶ τεταγμένων
 τὸν ἀρχηγὸν τούτων συλλογιζόμενος. πῶς
 γὰρ αὖ καὶ ὑπέστη τόδε τὸ πᾶν ἢ σωῆσθαι, μὴ
 θεοῦ τὰ πάντα καὶ οὐ σῶσθαι καὶ σινέ-
 ρητος. ὁ δὲ γὰρ καθαράν τις ὁρῶν καὶ λίστα ἢ
 σκημίνην. καὶ πῶς ταύτην ὁρῶσιν, καὶ
 ὁρῶσιν, ἢ τῆς καθαρώσεως αὐτῆς ἀκούων,
 ἄλλο τι ἢ τῆς καθαρώσεως δημιουργόν, καὶ
 τὸν καθαρώδην ἐννοήσει. καὶ πρὸς αὐτὸν ἀνα-
 στραφεὶ τῇ διανοίᾳ, καὶ ἀγνοῶν τύχῃ ταῖς
 ὁρῶσιν. ὅτι καὶ ἡμῖν τὸ ποιητικόν, δὴ λολῶ.
 καὶ ὅτι κινούν, καὶ τηροῦν τὰ πεποιημένα. καὶ
 μὴ διανοίᾳ πᾶσι λαμβάνηται. καὶ λίαν ἀγνώ-
 μων, ὁ μὴ μέχρι τούτων προΐων ἐκουσίως. καὶ
 ταῖς φυσικαῖς ἐπόμενος ἀποδείξει. ἄλλ' ὅ-
 τι εἶναι θεόν, ὅτι πᾶν ἐφαντάσθημεν, ἢ
 αἰετὶν πωσάμεθα. ἢ λόγος ὑπέγραψεν. εἰ δὲ τις
 αἰ πᾶσι νοίᾳ τούτου ποτὲ καὶ ὅτι πρὸς ἐγίνε-
 το, τίς ἢ ἀπόδειξις. τίς ὅπως εἰς ἕα τον θεόν

b β ii

Γ' ὁρῶ θεοῖ

αὐτὸς ὁ θεὸς τίς ῥοσὺ τοῦ χειρὸς ματρὸς ἡ ξιώ-
θη ποτέ. τίς οὐτὼ δ' εἶμα τῆς διανοίας ἡ νο-
ξε. καὶ εἰλκυσεν πνύμα. ἵνα τῷ τὰ πάντα ἐ-
ρδυνῶν τι καὶ γινώσκον τι καὶ τὰ βλάθη τῷ θεῷ
πνύματι, θεὸν καταλάβει. καὶ μή κέ τι τῷ πρό-
σω δέη, δ' ἔχον ὁρεκτὸν ἔχον ἡδὴ καὶ εἰς
ὃ, πάντα παύσει καὶ ὁλιτεία τῷ ὑψηλῷ καὶ
διάνοια. τί γὰρ ποτε ἔσθλη ἡ ψὴ θείον, εἰ-
πὼρ ὅλως ταῖς λοπκαῖς πισεύεις ἐφόδοις.
ἡ πρὸς τί σε ὁ λόγος ἀνάξει βαλάντιζόμενος.
ὡς φιλοσοφώτατε σὺ καὶ θεολογικώτατε.
καὶ καυχόμενε εἰς τὰ ἄμετρα. πότῳρον σῶ-
μα, καὶ πῶς δ' ἄπειρον καὶ ἀόριστον καὶ ἀχ-
μάτισον καὶ ἀναφές, καὶ ἀόρατον. ἡ καὶ ταῦ-
τα σώματα. τῆς ὁζουσίας. οὐ γὰρ αὐτὴ φύ-
σις σωμάτων. ἡ σῶμα μὲν, οὐ χί. ταῦτα δέ. τῆς
παχύτητος. ἵνα μηδὲν πλέον ἡ μῶν ἔχη, τῷ
θεῷ. πῶς γὰρ σε πτόν, εἰ πτόν, πτόν. ἡ πῶς
φύξεται δ' ἐκ σοιχείων συγκαίεται, καὶ εἰς
αὐτὰ πάλιν ἀναλύεται καὶ ὅλως λύεται.
σιώθεσις γὰρ, ἀρχὴ μάχης. μάχη δέ, διάστα-
σεως. ἡ δέ, λύσεως. λύσις δέ, ἀλότης. πάλ-
τη θεοῦ. καὶ τῆς πρώτης φύσεως. οὐκ ἐν διά-
στασις. ἵνα μὴ λύσις. δ' δέ μάχη, ἵνα μὴ διάστα-
σις. δ' ὅ σιώθεσις, ἵνα μὴ μάχη. δ' δ' ἔσθλη δ' δέ
σῶμα, ἵνα μὴ σιώθεσις. ἐκ τῶν τελευταίων

ὡς τὰ
πῶς δέ
κιν, καὶ
οὐ χί, φ
γὰρ κυρίως
οἰκουμένη
γὰρ φησὶ
καὶ τὰ π
θεὸς καὶ σ
περὶ καὶ
ναὶ τὸν ἡ
ταῦτα π
δ' μὲν, τὰ
καὶ τῶν ἐπ
τε καὶ γὰρ
ἡ μὲν καὶ σ
εἰ τὸν σῶμα
εἰ μὴ δ' τὰ
φύξεται φ
σῶμα, εἰ
πῶς αὐτὸν
ἐκ τελευτ
μοι καὶ τὰ
φορμῶν ἡ
τῶν περὶ
καὶ τῶν φ

ἰδὲ τὰ πρῶτα ὁ λόγος αἰῶν, οὕτως ἵσταται.
 πῶς δὲ καὶ σωθήσεται, ὅτι πάντων διή-
 κειν, καὶ πληροῦν τὰ πάντα θεόν. καὶ τὰ δ',
 οὐχὶ ὅτι οὐρανὸν καὶ πᾶν γῆν ἐπὶ πληρῶ λέ-
 γει κύριος; καὶ πνεῦμα κυρίου πεπληρώκε τὴν
 οἰκουμένην. εἰ ὅτι μὲν, πόδε γράφοι. ὅτι δὲ, περὶ
 γράφοιτο. ἢ ὅτι ὁ κενὸς χωρήσει ὅτι παντός,
 καὶ τὰ πάντα οἰχήσεται ἡμῖν. ἵνα ὑβρισθῇ
 θεὸς καὶ σῶμα γινόμενος, καὶ οὐκ ἔχων ὅσα
 περιέηκεν. ἢ σῶμα ἐν σώμασιν ἔσται ὁ πᾶν ἀδύ-
 νατον. ἢ πλάκῃσεται καὶ ἀντιπαράτεθήσε-
 ται. ὥς πᾶν ὅσα τῶν ὑγρῶν μίγνυται. καὶ
 δ' μὲν τέμνει. ἔπειτα δὲ τῷ, τμηθήσεται. ὁ
 καὶ τῶν ἐπικουρείων ἀτόμων, ἀτοπώτερόν
 τε καὶ γραωδέσδερον. καὶ οὕτω διαπεσείταί
 ἡμῖν, καὶ σῶμα οὐκ ἔξει. δ' δὲ πῆξιν ἵνα ὁ πε-
 ρὶ τοῦ σώματος λόγος. εἰ δὲ αὐτὸν φήσομεν,
 εἰ μὲν δ' πέμπτον, ὥς ἡσιν ἐδοξε. καὶ πᾶν κύκλω
 φορὰν φερόμενον, ἔσω μὲν αὐτὸν τι καὶ πέμπτον
 σῶμα. εἰ βούλονται δὲ, καὶ ἀσώματον. καὶ τὰ
 πᾶν αὐτόνομον αὐτῶν τῷ λόγῳ φορὰν καὶ ἀ-
 νάπασιν. οὐδὲν γὰρ νῦν πᾶσι τούτου διοίσοι-
 μου. καὶ τὰ τί δὲ τῶν κενουμένων ἔσται καὶ φε-
 ρομένων. ἵνα μὴ λέγω πᾶν ὑβριν. εἰ τὰ αὐτὰ
 τοῖς πεποιημένοις ὁ πεποιηκὼς κινήσεται.
 καὶ τοῖς φερόμενοις ὁ φερόν, εἴγε καὶ ἔσται

Γόρι Θεο

θώσοισι. τί δαὶ ῥ, ῥῆτορ πάλιν κινουῶ. τί ῥ
 ῥ, πᾶν κινουῶ, καὶ κείνο τί· καὶ τί πάλιν ἐκεί
 νο· καὶ ῥῆτορ, εἰς ἅπειρον. πῶς δαὶ οὐκ ἐν τό
 πῳ πάντως, εἴγε φθόρο μινον. εἰ δὲ, ἄλλο τι
 παρὰ τὸ ἀεὶ πῶν φήσοισιν, εἰ μὴ ἀγγελικόν,
 πόθεν ὅτι ἄγγελοι σώματα. καὶ τίνα ταῦτα.
 καὶ πόσον ἑκάστῳ ἄγγελον, εἴη θεός, οὐ λήπτω
 γὸς ἄγγελος. εἰ δὲ ἑκάστῳ ταῦτα, πάλιν ἐσὶ
 χησιμότητων ἐσμὸς ἀλόγιστος. καὶ φλυαρίας
 βυθός, οὐδὰ μοῦ σῆναι δυνάμενος. οὐ τῷ μὴ
 οὔ, οὐ σώμα ἡμῖν ὁ θεός. εἰ δὲ ῥῆτορ ἡδὴ τις τοῦ
 τοῦ πῶν Θεοῦ πνύτων ἢ εἶπεν ἢ παρεδέξατο.
 οὐ δὲ τῆς ἡμετέρας αὐλῆς ὁ λόγος. λέγειται
 δὲ, ἀσώματον ἑκάστῳ λαμβάνειν. ἀλλ' εἰ ἀσώμα
 τον, οὐ πῶ μὴ εἰ δὲ ῥῆτορ τῆς οὐσίας παρὰ
 σαπικόν τε καὶ πῶδε κτικόν, ὥς πῶ εἰ δὲ ῥ
 ἀγλύνητον καὶ εἰ ἀνέχον καὶ ῥ ἀναλλοίω
 τον καὶ εἰ ἀφθαρτον. καὶ ὅσα πῶδε θεοῦ ἢ πε
 ρὶ Θεὸν εἶναι λέγεται. τί γὰρ ὄντι αὐτῷ καὶ
 τὰ πῶ φύσιν καὶ τὴν ὑπόστασιν, ὑπάρχει, εἰ
 μὴ ἀρχὴν ἔχειν μὴ δὲ εἰς ἴσα εἶναι, μηδὲ περὶ
 τοῦ εἶναι, ἀλλ' ἔλον ῥ εἶναι πῶδε λαμβάνειν,
 λέγειται προσφιλοσοφῆν τε καὶ προσεξε
 τάζειν τῷ κινουῶ Θεῷ ἀληθῶς ἔχοντι καὶ τε
 λειωτέρῳ, πῶ θεωρεῖαν. ὥς γὰρ οὐκ ἀρκεῖ εἰ
 σώμα εἰπεῖν ἢ ῥ γεγενῆσθαι, πρὸς εἰ, καὶ ῥ

πῶδε ὅτι
 καὶ δὲ
 εἰ μέλλοι
 μινον πα
 ἢ ἰπῶν
 καὶ φῆτο
 χῆτο ἑκά
 πῶδε μιν
 ἀλλ' ἔλεγε
 εἰ λαμβάν
 πῶδε ἰπῶ
 τῆς οὐσίας
 ὅτι δὲ αὐτῷ
 εἰ παρὰ τὸ
 ἰπῶδε ὅτι
 δὲ ῥῆτορ οὐ
 σιν· εἰ δὲ
 πῶ τῶν αὐ
 ὅτι δὲ εἰπ
 τῶ δὲ πῶ
 ῥῆτορ καὶ
 ὅσα οὐκ εἶ
 σιν, ὅτι πῶ
 λον· εἰπεῖ
 κῆτον τι π
 ῥῆτορ, ἢ εἰς

ποδὲ ὁ ταῦτα παρὰ τῆς αἰτίας τε καὶ δηλῶσαι,
 ἀλλὰ δεῖ καὶ τὸ ὑποκείμενον τοῦτο εἰπεῖν,
 εἰ μέλλοι τελείως καὶ ἀποχρῶντως τὸ νοοῦ-
 μενον παρὰ τῆς αἰτίας. (ἢ γὰρ ἀνθρώπος, ἢ βούρ-
 ῃ ἢ ἵππος ὅτι τὸ ἐν σώματι καὶ γεννώμενον,
 καὶ φθειρόμενον, οὕτως ὅδε ἐκείσθαι με-
 χρι τῆς εἰπεῖν, ἀλλ' ὅτι τὴν τῆς ὄντος πολυ-
 πραγμονῶν φύσιν. ἀλλὰ δεῖ πρὸς τῷ εἰπεῖν
 ἀλλ' ὅτι, καὶ ὅτι εἰπεῖν. ὅσω καὶ ῥᾶον ἐντι πε-
 ριλαβεῖν, ἢ τὰ πάντα καὶ ἐκείσθαι ἀπει-
 πειν. ἵνα ἐκ τῆς ἀναιρέσεως ὧν οὐκ ἔστι, καὶ
 τῆς οὐκ ἔστι δέσεως, πόδεληφθῇ τὸ νοοῦμενον.
 ὁ δὲ, ἀλλ' οὐκ ἔστι λέγων, σιωπῶν δὲ ὅτι, καὶ
 εἰ παρὰ τῆς αἰτίας, ὡς περ' αὖ, εἰ τὰ πέντε δις
 ὅσα ὅτι δῶν τῶν μεν, ὅτι μὲν οὐ δύο λέγοι ὅ-
 δε ῥᾶς οὐ δὲ τέσσαρες. ὅτι πέντε. ὅτι εἰκο-
 σιν. ὅτι ῥᾶς ἵνα πέντε. ὅτι πέντε ἵνα σιωπῶν εἰ-
 πῶν τῶν ἐν τῶς δεξιᾶς ἢ δεξιᾶς ἀριθμῶν.
 ὅτι δὲ εἰ δέσθαι, μὴ λέδοι. μὴ δὲ ῥᾶς δέδοι τὴν νῦν,
 τῆς δῶν τῶν εἰς τὸ ζήτου μενον. πολλῶν ῥᾶ
 ῥᾶον καὶ σιωπῶν τῶν ἐκ τῆς ὅτι εἰπεῖν,
 ὅσα οὐκ ἔστι δηλῶσαι. ἢ ἐκ τῆς ἀνελείν ἀλλ' ὅ-
 σιν, ὅτι εἰ δέσθαι. ἢ ὅτι μὲν παντὶ δῆ-
 λον. ἐπει δὲ ὅτι ἀσώματον ἢ μὲν τὸ θεῖον, μὴ
 κερὶν τι προσεξετάσωμεν. πόδερον οὐδαμᾶ
 ὅτι, ἢ ὅτι οὐδ' αὖ. εἰ μὴ γὰρ οὐδαμᾶ, ζητήσας

b β iii

Γ δὲ ἱ Θεοί

τίς αὖ τῶν ἄλλων ὀβρισησικῶν, πῶς ἀνὴρ εἴη.
 εἰ γὰρ τὸ μὴ ὄν, οὐδαμῶς. ὅς μὴ δαμοῦ, τυχόν
 ὅς δὲ ὄν. εἰ δὲ ὅστις που, πάντως ἐπεὶ πᾶν ὅστις, ἢ
 ἐν τῷ παντί, ἢ ὑποδὲ ὅς πᾶν. ἀλλ' εἰ μὲν εἰς ὅ
 παντί, ἢ πινί. ἢ πανταχῶς. καὶ εἰ μὴ εἰς ἑνί,
 ὑπ' ἐλάττωτος περιγραφῆσεται τὸ τινός. εἰ
 δὲ πανταχῶς, ἔσθ' ἀλείονος καὶ ἄλλου παλ
 λῶ. λέγω ὅς, ὅς περιχόμενον τὸ περιέχοντος.
 εἰ ὅς πᾶν ἔσθ' ὅς παντός μέλει περιχωρή
 σεσθαι. καὶ μηδένα τόπον εἶναι περιγραφῆς
 ἐλδύθερον. ταῦτα μὲν εἰς εἰς παντί. καὶ ποῦ,
 πρὶν γενέσθαι τὸ πᾶν. ὅς δὲ γὰρ ὅσον μικρόν,
 εἰς ἀπορίαν. εἰ δὲ ὑποδὲ τὸ πᾶν, ἄρ' ὅστις ἢ τὸ
 διορίζον αὐτὸ τὸ παντός. ποῦ δὲ ὅς ὑποδὲ τὸ
 το. καὶ πῶς εἰσὶν ὅς τὸ ὑποδὲ αἶρον, καὶ ὑπε
 ραιρόμενον. οὐκ ὄντος ὅρου τινός τὸ τέμνον
 τος ταῦτα καὶ διορίζοντος. ἢ χρὴ πάντως εἶ
 ναι τὸ μέσον. καὶ ὡς πᾶν αὐτὸ τὸ πᾶν καὶ ὅς
 ὑποδὲ ὅς πᾶν. καὶ τί ἄλλο ὅσον, ἢ τόπος ὅστις
 ὄν πᾶν ἐφύγομεν. καὶ οὐπω λέγω τὸ, περι
 γραπτὸν πάντως εἶναι ὅς θεῖον, καὶ εἰδιανοίαν
 καὶ ταλπητόν. εἰ γὰρ περιγραφῆς εἶδος, καὶ
 ἢ καὶ ταλπητός. τίνος οὖν ἐνεκεν ταῦτα διῶλ
 θον καὶ περιδὲ γόττον ἴσως, ἢ καὶ ταῖς
 τῇ περιδὲ ἀκράς. καὶ καὶ τὸν ναῦ κεκρα
 τήκεται τύπον τῶν λόγων. ὅς τὸ γενναῖον καὶ

ἡ ἀπὸ αὐτοῦ
 ἀπὸ ἐπεὶ
 ὅσον γὰρ
 ὅσον γὰρ
 λεγομένων
 λέγειν ὅσον
 ὅσον γὰρ
 τὸν μὲν
 ἡ μὲν ἐκ
 πρὸς ἀπὸ
 πρὸν εἶναι
 λανθάνει
 φάνηται
 πρὸς τὴν
 κυρίως
 πρὸς τὴν
 λογικῶν
 ἡ καὶ ἀπὸ
 ὅσον γὰρ
 μὲν γὰρ
 πρὸς τὴν
 ἀλλ' οὐδὲ
 διέξω
 πρὸς τὴν
 καὶ οὐδὲ
 διέξω

ἄπολοι, ἄλμασας, τὸ σκολιὸν καὶ γριφῶ
 διὸς ἐπεισήγαγεν, ὡς ἐκ τῶν καρπῶν τὸ δει-
 ον γινώσκεισθαι, λέγω δὲ τὸ εὐδριστεῖν τα-
 ῖς αὐτὰ δόγματα σκόρως, ἐκ τῶν ζόφῳ τῶν
 λεγομένων. οὐ γὰρ ἵνα καὶ αὐτὸς παρὰ δόξα
 λέγειν δόξῃ, καὶ πᾶσι τὸς φαίνωμαι πῶς ὁ
 φῶς, πλέκων σιὸν δέσμιους καὶ διαλύων κρα-
 τούμενα. ἔστι δὲ μέγα θαῦμα ὅτι δένει ἡ
 ἄλ' ἵν' ἐκείνο δηλώσωμι, ὅμοι λέγειν ὁ λό-
 γος ἀπ' ἀρχῆς ὥρμησε. ἔστι δὲ ἡ ψῆ, ὅτι μὴ λα-
 πτὸν εἶναι ἀνθρώπινη διανοία, ὅτι θεῖον. μὴ δὲ ὁ
 λον ὅσον ὅτι φαντάζεσθαι. καὶ ἔστι οὐτε ὁ
 φθόνον. μακρὰν γὰρ τῆς θεῖας φύσεως φθό-
 νος τῆς γε ἀπαθούς καὶ μόνης ἀγαθῆς καὶ
 κυρίας. καὶ μάλιστα τῶν ἐαυτῶν κτισμάτων
 πᾶσι τὸ πρῶτον. τί γὰρ λόγῳ, πρὸ τῶν
 λογικῶν. ἐπεὶ καὶ αὐτὸς τὸ ἑαυτῶν, τῆς
 ἀκρᾶς ἀγαθότητος. οὐτε εἰς τιμὴν ἐαυτῶν καὶ
 δόξαν, τῶν πολλῶν. ἵνα τῶν ἀνθρώπων τὸ ἴδι-
 ον ἔχῃ καὶ τὸ σεβάσμιον. ἔστι γὰρ πάν-
 τως ὁμοίων καὶ ἀλλότριον μὴ ὅτι θεοῦ,
 ἀλλ' οὐδὲ ἀνθρώπων μετέως ἐπεικοῦς. καὶ πᾶ-
 ρεξὶ ἑαυτῶν σωειδύτος. ἐκ τῶν κωλύειν ἐ-
 τέρους τὸ πρῶτον ποιεῖσθαι. ἀλλ' εἰ μέ-
 καὶ δι' ἄλλας αἰτίας, εἰς αὐτὸν αὐτοὶ ἐκνυτῶ-
 θεοῦ, καὶ τῶν ἀνεξιχνιάστων αὐτῶν κριμάτων

Περὶ Θεοῦ

ἐπέπται καὶ θεωροί. εἰπὲρ εἰσὶ τινες τοσοῦτοι
 πῶς ἀρετὴν, καὶ εἰ ἔχουσιν ἀβύσσου πόδι πα-
 τοῦντες τὸ δὴ λεγόμενον. ὅσον δ' οὖν ἡμεῖς
 κατελήφμεν, μικροῖς μέτροις μετροῦντες
 τὰ δυνατώρητα, τάχα μὲν, ἵνα μὴ τῷ ῥαδίῳ
 τῆς κτήσεως, ῥάσῃ γίνηται, καὶ ἡ τῷ κτηθεῖ
 τὸς ἀποβολή. φιλεῖ γὰρ, τὸ μὲν πόνῳ κτηθεῖ,
 μάλλον κρατεῖσθαι τὸ δὲ ῥαδίως κτηθεῖ, καὶ
 ἀποπνεῖσθαι τάχιστα ὡς πάλιν ληφθῆναι
 διωκέμενον. καὶ οὕτως εὐδρυγασίᾳ καλίστα
 ταί, τὸ μὴ πρόχειρον τῆς εὐδρυγασίας τοῖς
 γινοαῖ ἐχρῆσθαι. τάχα δὲ ὡς μὴ ταυτὸν ἡμᾶς
 τῷ περὶ τὴν ἐωσφορίαν παύειν. ἐκ τῆς δ' φῶς
 ὅλον χωρῆσαι, κατέναντι κυεῖς παντοκρά-
 τορος Ἰαχλίου καὶ πίπτειν ἐκ τῆς ἐπαρσεως.
 πῶμα πάντων ἐλεφνότατον. τυχὸν ὅτι ἡ
 πλεον ἐκείθεν ἀθλον φιλοπονίας καὶ λαμ-
 προῦ βίου τοῖς ἐν ταῦθα κεκαθαρμένοις
 καὶ μακροθυμοῖσι πρὸς τὸ ποθοῦμενος.
 δεῖ γὰρ μέγας ἡμῶν τε καὶ θεῶν, ὁ σωματι-
 κὸς ἔστος ἵσταται γνώφος ὡς πόρῃ νεφέλη
 τοπαλαί τῇ αἰγυπίων καὶ τῇ ἐβραί-
 ων, καὶ γὰρ ὅτιν ἴσως ὁ ἔθρο σκότος ἀπο-
 κρυφίῳ αὐτῷ, πῶς ἡμετέρων παχύτητα. δι-
 ῶ ὁλίποι καὶ μικρὸν διακρίπτουσι. γὰρ μὲν
 οὖν φιλοφρεσύναν οἷς ἐπιμελές. καὶ αὐτῷ

ἐν τῷ
 ἰκάνω γὰρ
 ὁ θεὸς ἰδὼν
 προσέειπεν
 ἔναι πῶς
 φάσκει γὰρ
 νεπαί, καὶ
 οἷον τὸν
 ἰσχυρὸν ἐξ
 οὐτως ἀμ
 σωματικῶ
 μέντοι καὶ
 τῶν καὶ
 ὁρμητικῶν
 προσέειπεν
 ῥατοῖς γὰρ
 καὶ ῥατοῖς
 καὶ τοῖς
 προσέειπεν
 μακροθυμ
 ξῶ τῆς οὐ
 οὐ γὰρ
 εἰσὶν κατ
 τῶς τε καὶ
 ἐν αὐτῷ
 ἡμεῖς αὐτῷ

γεν ὅτι πλείστον τῆς διασκέψεως. ἡμῖν δ' οὕτω
 ἐκείνο γινώσκον τοῖς θεσμίσις τῇ γῆς, ὅφισιν
 ὁ θεὸς ἰδρεμίας καὶ δ' παχὺ τῶν σαρκίον
 προσβεβλημένοις. ὅτι ὡς περ ἀδύνατον ἔσθαι
 εἶναι πῶς ἐαυτὶ σκιαν, καὶ ὅτι λίαν ἐπὶ γομνῶν,
 φθάνει γὰρ αἰ τοῦτο, ὅσον καὶ λαμβαν
 νεται, ἢ τοῖς ὁρατοῖς. πλὴν σκιάσαι πῶς ὅτι
 δίχα τοῦ ἐν μέσῳ φωτός καὶ ἀδρός, ἢ πῶς
 ὑδάτων ἐξω πῶς νηκτῶ φύσιν διολιθαίνην,
 οὕτως ἀμήχανον τοῖς ἐν σώματι, δίχα πῶς
 σωματικῶν, πάντῃ γενέσθαι μετὰ τῶν νοσ
 μύων. αἰ γὰρ τι παρεμπιπείται τῶν ἡμε
 τῶν. καὶ ὅτι μάλιστα χρεώσας ἐαυτὸν τῶν
 ὁρωμένων ὀνοῦς καὶ καὶ ἐαυτὸν γενόμενος,
 προσβάλλειν ἐπιχειρῇ τοῖς συνηένεσι καὶ ἀο
 ράτοις. γνώση δὲ οὐ πῶς. οὐ πνύμα καὶ πῦρ
 καὶ φῶς ἀγάπη τε καὶ θεία καὶ δικαιοσύνη
 καὶ νοῦς καὶ λόγος καὶ τὰ ἑαυτὰ, αἰ
 προσηγοῖται τῆς θείας φύσεως; τί δ' ἔν. ἢ πνύ
 μα νοήσεις δίχα φορέας καὶ χύσεως, ἢ πῦρ ἐ
 ξω τῆς ὑλῆς καὶ τῆς ἀναφορέας καὶ τῆς ἰδι
 ου χρώματός τε καὶ σχήματος. ἢ φῶς οὐκ ἀέ
 ρει σὺ γρηκτόν τε καὶ ἀφθον. τῶ δ' οἷ γενέσθαι
 τός τε καὶ φωτίζοντος. νοῦ δὲ, τίνα. μὴ ἔλα
 ἐν ἄλλῳ; καὶ οὐ κινήματα τὰ διανοήματα.
 ἢ ἡρεμαῖα ἢ προβολόμενα. λόγον δὲ τί

Γορὶ Θεοῦ

καὶ παρὰ τὴν ἡσυχάζοντα ἐν ἡμῖν ἢ χεόμε-
νον· ὁ κινῶ γὰρ εἰπεῖν λυόμενον· εἰ δὲ, καὶ σο-
φίαν, τίνα παρὰ πλὴν ἐξιν καὶ πλὴν ἐν τοῖς θε-
ωρήμασιν· εἴτε θεοῖς· εἴτε ἀνθρώποις· δικαιο-
σύνην τε καὶ ἀγάπην, οὐ διαφέσεις ἐπαινε-
μεύας· καὶ πλὴν μὲν τῆς ἀδικίας· πλὴν δὲ, τὸ
μείζον ἀντίπαλον· ἐπιτεινομεύας, τὴν καὶ
ἀντιμεύας, προσγινομεύας τὴν καὶ ἀπογι-
νομεύας· καὶ ὁλως φριούσας ὑμᾶς καὶ ἄλλοι
οὐσας, ὡς πρὸς αἱ χροαί τὰ σώματα· ἢ δὲ
τούτων ἀποστάντας ἡμᾶς, αὐτὸ καὶ ἑαυτὸ τὸ
θεῖον ἰδεῖν ὡς οἶόν τε, μετρίκως τινὰ φαντασί-
αν ἐκ τῶν εἰρησμάτων συλλεγομένης· τίς οὖν
ἢ μηχανὴ ἐκ βούτων τε καὶ μὴ ταῦτα· ἢ πᾶς
ταῦτα πάντα καὶ τελείως ἐκείνον, ὃ ἐν
τῇ φύσει ἀσώθετον καὶ ἀνείηκτον· οὐτὼ
καί μιν ἐκ βλῶναι τὰ σωματικὰ ὃ ἡμέτερος
νοῦς· καὶ γυμνοῖς ὁμιλῆσαι τοῖς ἀσωμάτοις
ἕως σκοπεῖ μετὰ τῆς ἰδέας ἀσθενείας τὰ
ἑαυτὸ δυνάμειν· ἐπεὶ ἐθέλει μὲν πᾶσα λο-
γικὴ φύσις Θεοῦ καὶ τῆς πρώτης αἰτίας· κα-
ταλαβεῖν δὲ ἀδυνατεῖ, δι' ἧς εἶπον αἰτίας·
καί μιν οὐσα δὲ τῷ πόθῳ καὶ οἷς σφραδάζουσα
καὶ πλὴν ζημίαν ἐφάρουσα, ἀδύτῳ φριε-
ται πλουῖ· ἢ πρὸς τὰ ὁρώμενα βλέπει·
καὶ τούτων ἵε ποιῆσαι θεὸν, καὶ κῶς εἰδήσας· τί

καὶ τῶν ὁ-
φιλότητι
προσκυνῶ
καὶ λους π
θεὸν γινώ-
πλὴν ὁ μὲν
θεὸν, ὁ δὲ
ἐπιτύχον, αἱ
ἐξ ὧν πλὴν
οἱ καὶ δὲ τ
ὁν ἢ φριε-
ὑπὸ τῶν ἀν-
οἱ δὲ συσπῆ-
ἐπιτύχον
αἱ ἐξ ὧν πλὴν
ἐπὶ δὲ αἱ καὶ
μὲν τὸ οἰκεί-
ματικὴν τῶν
πρὸς τοῖς
ἐξ ὧν ὁ μὲν
ἀγνοία τῆς
τῆς παρὰ
ναγκαίως·
θεὸν, ἀσώμα-
τίνες θρόνοι
τες, καὶ καὶ

καὶ τῶν ὁρατῶν τῶ ὁρῶντος, καὶ πόσον ἔστιν ὑ-
 ψηλό τδρόν τε καὶ θεοειδέ τδρον. ἵν' ἡ τὸ μὲν
 προσκυνοῦν, τὸ δὲ προσκυνῶμενον. ἡ δὲ τῶ
 καὶ ἄλλους τῶν ὁρωμένων καὶ τῆς αὐταξίας,
 θεὸν γνωρίσαι. καὶ ὁδητῶ τῇ ὁφεί, τῶν ὑποδ-
 τῶν ὁφείν χρῆσασθαι. ἀλλὰ μὴ ζημιωθῆναι
 θεὸν, ὅτι μεγαλοπρεπείας τῶν ὁρωμένων.
 αὐτεῦθεν, οἱ μὲν, ἡλίον. οἱ δὲ, σελιώην. οἱ δὲ, αἰ-
 σέρων ἀπὸ ἡθους. οἱ δὲ, ἵδραν ἐν αὐτῷ ἅμα κύτοις,
 οἷς καὶ δὲ πᾶν ἄγειν δεδιώμεσι, καὶ τὰ τὸ ποι-
 ὦν ἡ ἑρπὸν τῆς κινήσεως. οἱ δὲ, τὰ σοιχεῖα. γῆν.
 ὑδωρ. ἀόρα. πῦρ. ὅτι τὸ χρεῖα δίδω. ὦν ἀνδρ,
 οὐ δὲ συστῆναι διωκτῶν ἐν ἀνθρώπινον εἶον. οἱ δὲ
 ὅτι τῶν ἑκαστος τῶ ὁρατῶν, ἐσεβάσθησαν.
 ὦν ἑώρων τὰ καὶ ἄλλιστα. θεοὺς προσησάμενοι.
 εἰσὶ δὲ οἱ καὶ εἰκόνας. καὶ ἀλάσματα, πρῶτα
 μὲν τῶ οἰκείων οἱ γε πόδι πα θεοὶ καὶ σω-
 ματικώ τδροι καὶ τιμῶντες τοὺς ἀπελθόν-
 τας θεῖς ἑσπερ μνήμασιν. ἐπειτα καὶ τῶν
 ξένων ὁ μετ' ἐκείνους, καὶ μακρὰν ἀπ' ἐκείνων
 ἀγνοία τῆς πρώτης φύσεως καὶ ἀκολοθία
 τῆς παραδοθείσης τιμῆς ὡς ἐν νόμου καὶ ἀ-
 ναγκαίᾳ. ἐπειδὴ χρόνῳ τὸ ἔπος βεβαιω-
 θέν, ἐνομίσθη νόμος. οἱ μὲν δὲ καὶ διωασείας
 τινὲς θόρα πεινόντες, καὶ ῥώμῳ ἐπαινέσθαι
 τες, καὶ καὶ ἄλλος θαυμάσθαι τες, θεὸν ἐπαινέσθαι

Γόρ' ἰθεός

τῷ χρόνῳ ᾧν ἱερώμενον. προσλαβόμενος
τινα καὶ μῦθον τῷ ἱεραπότης ἐπὶ κερὸν. οἱ ἐμ-
παθέσθωσι δὲ αὐτῷ, καὶ ἰαπάθη θεὸς εὐόμα-
ζεν ἢ θεοῖς ἐτίμησεν θυμὸν καὶ μαιφονίαν, καὶ
ἀσέλγειαν καὶ μέθην. καὶ οἱ δ' ὅτι ἄλλο τῷ
τούτοις παρὰ κλησίων. οὐ καλῶ, οὐ δὲ δι-
καίαν ταύτην ἀπολογία δυνάμενοι τῶν
θεῶν ἀμαρτημάτων. καὶ τοὺς μὲν ἀφῆκεν
καὶ τῷ. τῷ δὲ, ἅπαρ γῆν ἐκρυψαν. ἔδωκε
τῶν μόνον. ἵδεν ὁ ἀντίστον εἰς τὸν οὐρανόν. ὡς τῷ
γλοῖας κληροδοσίας. εἶτα ἐκείνῳ τῶν πα-
σμάτων ὄνομα ἱεθεῶν ἢ δαιμόνων ἐπιφημί-
ζοντες, καὶ τὰ πῶν ἱεουσίαν καὶ αὐτονομίαν
τῆς πλανίας, καὶ ἀγάλατα ἰδρυσάμενοι,
ὧν καὶ δ' ἐρλυτελές, διέλεαρ αἵμασί τε καὶ
κνίσαις ἐστὶ ὁ οἶκός καὶ πράξεισι λίαν αἰχρῆς,
μανίαις τε καὶ ἀνθρωποκτονίαις, ἔδωκε ἱεμαῶ
εὐόμαζεν. τοιαύτας γὰρ ἐπρεπεν εἶναι θε-
ῶν τοιούτων καὶ τὰς τιμὰς. ἦδη δὲ καὶ κνώ-
δαίλοις καὶ τετραπόδοις καὶ ὀρετοῖς καὶ
τούτων τοῖς αἰχίστοις τε καὶ γλοιοτάτοις ἐ-
αυτοὺς καὶ θυβείαν. καὶ τοῖς τοῖς φέρωντες
πῶν τῷ θεοῦ δόξαν προσέθηναν. ὥς μὴ ῥά-
διον εἶναι κεῖναι, ἐπὶ τῶν δεινὰ φρονεῖν
μᾶλλον. τῶν προσκυνοῦντων, ἢ τῶν προσκυ-
νομένων. τάχα δὲ καὶ πολὺ πλεον τῶν λα-

ἰαῶν των. ο
αν θεου θε
σήσαντο. κα
τῶ καλῶ κα
ὅτι τὰ πῶν
παρὰ κλησίων
καὶ τὰ θεῶν
δ' ἡρώς, κα
οἷον καὶ θε
ἡμους ἀν
ρεῖς ἐν τῷ
οὐρανῷ δὲ
μοῖς ἐπὶ με
ἀντὶ τῶν
ἰεωμοῖς π
τυγχάναν
τῷ λόγῳ, δ
μοῖς καὶ τῶ
πῶς ὁ ἱε
εἶναι πῶ
τε καὶ τῶ
καὶ ὅτι π
γὰν, καὶ γῆ
τῶν τῶν
των πρὸς
ἐπαινεῖ κα

δουόντων. ὅτι λογικῆς ὄντες φύσεως, καὶ χε
 ριν θεοῦ δεξάμενοι, τὸ χεῖρον ὡς ἄμεινον προσε
 σήσαντο. καὶ εἶδον τὸ πνεύμα τοῦ ἁγίου καὶ
 τὴν καλὴν καὶ ταχισταμένην πρὸς τὸ καλόν.
 οἶα τὰ πολλὰ τῶν ἐκείνου καὶ κουρημάτων.
 παραλαβὼν ἡ αὐτὴ πόλιν πλανώμενον,
 καὶ τὰ θεῶν ζήτησιν, ἵν' εἰς ἐαυτὴν ἐπιστρέψῃ
 ἐκράτος, καὶ κλέψῃ πλὴν ἐφείσιν, ὡς πρὸς τὴν
 φλὸν χειραγωγῶν ὁδοῦ τινὸς ἐπιμέλειαν,
 ἄλλους ἀλλοχού καὶ τεκμήνισεν καὶ διέσωσε
 ῥον. εἰς αὐτὴν θανάτου καὶ ἀπολείας βαράθρον.
 οὐτοὶ μὲν δὴ, ταῦτα. ἡμᾶς δὲ ὁ λόγος δεξά
 μενος ἐπιμενέουσιν θεοῦ, καὶ μὴ ἀπεχόμενος ἐ
 ἀνηγμένον τὸν τε καὶ ἀκυβόρητον, εἶτα τοῖς
 ὁρωμένοις προσβάλλων, καὶ τοῖς ἀπαρχῆς ἐν
 τυγχάνων, ἕτε μέχρι τούτων ἔστησεν. οὐ γὰρ
 ὡς λόγου, δοῦναι πλὴν ἡγεμονίαν τοῖς ὁμοτί
 μοις καὶ τὰ πλὴν αἰσθάνειν. καὶ οὐ τούτων, ἀλλ'
 πρὸς τὸ ἑαυτὸν ταῦτα. καὶ δι' οὗ τούτοις τὸ
 εἶναι περὶ τῶν. τί γὰρ τὸ τάξαι τὰ οὐρανό
 τε καὶ τὰ ἐπίγεια. ὅσα τε διαδρόσ. καὶ ὅσα
 καὶ ὕδατος. μάλλον δὲ τὰ πρὸς τούτων. οὐρα
 νόν, καὶ γῆν, καὶ ἀέρα καὶ φύσιν ὕδατος. τίς
 ταῦτα ἐμξε καὶ ἐμδρίσει. τίς κοινωνία τού
 των πρὸς ἄλληλα καὶ συμφυία καὶ σύμπνοια.
 ἐπαιναὶ γὰρ τὸν εἰρηκότα, καὶ ἁλότητος

Γ Δ ρ ι : Θεο :

ἦ. ἢ ὅ τ' αὐτὰ κεκνηκός. καὶ ἄγον πλὴν ἄλλῃ
 κτον φοραὴ καὶ ἀκώλυτον. ἄρ' οὐχ ὁ τεχνίτης
 ἴσ' ἢ, καὶ πᾶσι λόγον εἰθεὶς καθ' ὃν δ' πᾶν φέρῃ
 ταῦτε καὶ διεξάγεται; τίς δὲ ὁ τεχνίτης
 τούτων ἄρ' οὐχ ὁ πεποιηκὼς ταῦτα καὶ εἰς δ'
 εἶναι παραγαγών; οὐ γὰρ δὴ τῷ αὐτομάτῃ
 τῷ δοτέον ῥαυτὴν διώαμιν. ἐστὶ γὰρ δ' γε
 πᾶσι τ' αὐτομάτου. τίς γὰρ τάξει καὶ ἴσ' ἢ
 εἰδοκεῖ δῶμεν. τίς γὰρ τηρεῖται καὶ φυλάτ'
 ξαι καὶ οὐς πρῶτον ὑπέστη λόγῳ. ἐπὶ δὲ π
 πρὸς ἢ τῷ αὐτομάτου. ἰδοὺ δὲ δηλαδὴ π' δ' αὐ
 τόματον. ἴσ' ἢ δὲ, ἢ ποτε ἄλλο πλὴν θεός. ὅ
 πως ὁ ἐκ Θεοῦ λόγος καὶ πᾶσι σύμφυτος, καὶ
 πρῶτος ἐν ὑμῖν νόμος καὶ πᾶσι συνημμέ
 νος, ὅς θεὸν ἡμᾶς ἀνῆγαγεν ἐκ τῶν ὀρωμένων.
 καὶ δὴ λέγομεν, ἀρξάμενοι πάλιν. Θεὸν, ὁ
 τί ποτε μελὺ ὅδε πλὴν φύσιν καὶ πλὴν οὐσίας,
 οὐ τέ. ἢς δύσιν ἀνθρώπων πῶ ποτε, οὐ τέ μὴ
 δύσιν. ἢ μὲν δύσιν ποτε, ζητεῖσθαι τὸ
 καὶ φιλοσοφεῖσθαι παρὰ τ' βουλομένων. δι
 ρήσει δὲ ὡς ἐμὸς λόγος, ἐπειδὴν τὸ Θεοειδὲς
 ἴσ' ἢ καὶ θεὸν λέγω δὲ τὸν ἡμέτερον νοῦν καὶ
 λόγον, ὃ οἱ κείῳ προσμίξῃ. καὶ ἡ εἰκὼν, ἀνέλι
 δη πρὸς δ' ἀρχέτυπον, οὐ νῦν ἔχει πλὴν ἐ
 φεσιν. καὶ ἴσ' ἢ εἶναι μοι δοκεῖ δ' πάντῃ φι
 λοσοφούμενον, ἐπιγνώσεσθαι ποτε ἡμᾶς, ὅ
 σον ἐγνώ

σον ἐγνώ
 πόρῳ π
 λου φ
 τις εἶναι
 τον ἐγ
 φανῶν
 λειν
 σίω
 νας μ
 ἐλπίς
 σως
 οὐ π
 ἢ πολ
 σπ
 σι
 ξύλω
 αὐ
 τει
 μέ
 ἐν
 νέ
 κλί
 ἀγγ
 κῶς
 σιν
 ἢ πρ

σὸν ἐγνώσμεθα. ἢ δὲ, νῦν εἶν' ἐραχτεία τις ἀ-
πορροή πᾶν τὸ εἰς ἡμᾶς φθαίον. καὶ οἱ μεγά-
λου φωτός, μεκρὸν ἀπαύγασμα. ὥς τε καὶ εἰ
τις εἶνω θεὸν, ἢ ἐγνώκεναι με μάρτυρηται, τοσῶ-
τον εἶνω, ὅσον ἄλλῃ μὴ εἶσον ἐλαμφθέντος,
φανῆναι φωτοδιδέσθρος. καὶ ἢ ὑπερβάλλον, τέ-
λειον ἐνομίσθ. οὐ τῇ ἀληθείᾳ, τῇ δὲ τῷ πλῆ-
σίον δυνάμει παρὰ μετρουμένων. οὗτος γὰρ εἰ-
νὼς μὲν, ἢ ληπσεν ἐπιχλεῖσθαι ἢ κύριος.
ἐλπίς εἰς ἡμετέρου μόνον καὶ οὗτος οὐ γνῶ-
σεως, ἀλλ' ἐπιχλήσεως. ἀνὼχ' ὅ, μετετέστη μὲν,
οὐ πῶ δὲ δῆλον, εἰ θεοῦ φύσιν περιλαβώσθ
ἢ περιληψόμενος. τῷ δὲ νῦν, καλὸν ἢ ἀναρέ-
σεις, τῷ καὶ κόσμον ὅλον ἔξ ὑδάτων διασω-
σάσθαι πισυθείτος, ἢ κόσμου σπέρματα,
ξύλω μεκρὶ φθόνον ἐπὶ πλὴν ἐπὶ κλυσιν. ἀερε-
αὶ δὲ ἐδικομώσθαι μὲν ἐκ πίστεως, ὁ μέγας πα-
τεράρχης. καὶ θύει θυσίαν ξένω, καὶ τῆς
μεγάλης ἀντίτυπον. θεὸν δὲ, οὐχ ὥς θεὸν εἶ-
δεν, ἀλλ' ὥς πρὸς ἀνθρώπον ἐθρεψέ, καὶ ἐπὶ
νέστη σεβασθεῖς ὅθον κατέλαβεν. ἰσχυρὸς δὲ
κλίμακα μὲν ὑψηλῶς ἐφαντάσθαι ἵνα καὶ
ἀγγέλων ἀνοδὸν. καὶ σῆλῶ ἀλείφει μυστι-
κῶς. ἵσως ἵνα ἢ πρὸς ἡμῶν ἀλφειάτα λί-
θεν παρὰ δὲ λῶση. καὶ εἶδος θεοῦ, τόπω πρὸς οὐρανόν
πρὸς ἡμῶν δίδωσιν εἰς τιμὴν τῇ ὁφθαλμῷ

Γ Δρὶ Θεοῦ

Ἰός. καὶ ὡς αὐτῷ τῷ Θεῷ προσπαλαίει, ἢ πῶς
 ποτε ἔστιν ἡ πάλιν Θεοῦ πρὸς ἀνθρώπον. ἢ
 τάχα τῆς ἀνθρωπίνης ἀρετῆς πρὸς Θεόν
 ἀντεξέτασις. καὶ σύμβολα τῆς πάλιν ὡδὶ
 τῷ σώματι φέρει. πλὴν ἡτῆσαν παρὰ δὲ καὶ
 τῆς γλῆνης φύσεως. καὶ ἄθλον δύσε βίαν,
 πλὴν μεταβολῇ τῆς προσήγορίας λαμβάνει.
 μενομασθεὶς ἀντὶ ἰακώβ, ἰσραήλ. ἔστι δὲ
 ἔμμελον ἢ τίμιον ὄνομα. ἐκείνο δ', οὐτε αὐτὸς
 οὐτε τις ἔσθ' αὐτὸν, μέχρι σήμερον ἐκαι
 χήσατο τῇ δώδεκα φυλῶν ὧν πατὴρ αὐτοῦ,
 ὅτι Θεοῦ φύσιν, ἢ ὅτι ὅλην ἐχώρησεν. ἡλίαν
 δὲ οὐτε πνύμα βίαν οὐτε πῦρ οὐτε συσεισ-
 μος, ὡς τῆς ἰσραήλ ἀκούεις. ἀλλ' ἡ αὐτὴ τίς
 ὀλίγη, πλὴν τῷ Θεῷ παρρουσίαν καὶ ταῦτα,
 οὐ φύσιν ἐσκιογράφησεν. ἡλίαν ἴνι. ὃν καὶ ἀφ'
 μα πυρὸς, ἀνάγει πρὸς οὐρανόν, δηλοῦν τὸ
 δικαίου τὸ ἔσθ' ἀνθρώπων. μανῶ δὲ τὸν κει-
 πλὴν πρότερον, καὶ πέσον τὸν μαθὴν πλὴν ὕψι-
 ρον, πῶς ἔτεθαύμαζας. ἔν μιν, οὐ δὲ ὅτι
 φέροντα τὸ φαντασθέντος Θεοῦ. καὶ οὐδ'
 ἔστι ἀπολώλαμεν ὡς γύναι λέγοντα, Θεὸς
 ἔωράκαμεν. ὡς ἔχωρητῆς ἔσθ' ἀνθρώπων, οὐ
 δὲ φαντασίας θείας, μὴ ὅτι γε φύσεως. τὸ δ'
 καὶ τὸ φαινόμενον χρῆσθ' ὅτι πλοῖον μὴ προσέμε-
 νον καὶ οὐδ' ἔστι τὸ ἀποπτόμενον. καὶ τοι τε θέρ

μόνος
 ρος. καὶ
 μέγα τ
 ου καὶ ἰ
 τῇ λοιπ
 σα βίαν
 ἔστιν ἔ
 κλημεν
 ἐκείν
 πρὸς π
 καὶ ὅτι
 ρει καὶ
 τὸ σῶμα
 τὸ ὅτι
 μὴ καὶ
 ὅτι τῆ
 οἱ, εἴτε
 μαθητῶ
 σὺν ὡς
 ἀποπτό
 ρητῶ
 πλὴν οὐ
 ἄλλος
 ὅτι καὶ
 οὐ φύσιν
 μὴ ἐκφορ

μότορος τῇ ἄλλων εἰς ἐπίγνωσιν χριστοῦ πέ-
 ρος. καὶ οὗτος ἔστι μακροχρόνιος. καὶ ταῖς
 μέγιστα πειθαρχούμενος. τί δ' αὖ εἴποις πάλιν ἡμεῖς
 σου καὶ ἰεζεκιήλ, τῶ τῶν μεγίστων ἐπόπῃου καὶ
 τῇ λοιπῶν προφητῶν. ὧν ὁ μὲν, ἐν κύριον
 σταβάθῃ εἶδε καὶ θήμενον ἐπὶ θρόνον δόξης. καὶ
 ἔστιν ἡμεῖς τῇ ἐξαπτόδύτων σεραφίμ κυ-
 κλόμενος καὶ αἰνόμενος καὶ κρυπτόμενος.
 ἐαυτὸν τε τῷ ἀνθρώπῳ καὶ θαυρόμενος. καὶ
 πρὸς τὴν προφητείαν καὶ ταρτιζόμενος. ὁ δὲ,
 καὶ ἐπὶ ὅχημα τῶ θεοῦ τὰ χειρὸς ἐμ διατρέ-
 ρει. καὶ ἡ ἐπὶ αὐτῶν θρόνον, καὶ ἐπὶ αὐ-
 τῶ σερέωμα. καὶ ἐν αὐτῷ σερέωματι φαν-
 ταζόμενος. καὶ φωνὰς δὴ τινος καὶ ὁρι-
 μὰς καὶ πράξεις, καὶ ταῦτα εἴτε φαντα-
 σία τίς ᾧ ἢ μὲν ἢ, μόνοις θεωρητὶ τοῖς ἀγί-
 οῖς, εἴτε νυκτὸς ἀψυδῆς ὄψις, εἴτε τῶ ἡγε-
 μονικοῦ τύπωσις συγγνωμένη τοῖς μέλλου-
 σιν ὡς παρῶσιν, εἴτε τι ἄλλο προφητείας εἶδος
 ἀπόρρητον, ὃ καὶ ἔχω λέγειν. ἀλλ' οἶδεν ὁ ὅτι προ-
 φητὴ θεός. καὶ οἱ τὰ πιαῦτα ἐνδργούμενοι.
 πάλιν οὐτε οὐβί, πάλιν ὧν ὁ λόγος, οὐτε τίς
 ἄλλος τῶν κατ' αὐτῶν, ἔστιν ὡς ἡμεῖς ἡμεῖς καὶ
 ὅσα κυρίως καὶ τὰ ἐγγεγραμμένον. οὐδὲ θε-
 οῦ φύσιν ἢ εἶδεν, ἢ ὁρμήσει. πάλιν δὲ, εἰ
 μὲν ἐκφορεῖ ὡς ἄπὸρ ἔχον ὁ τέλειος ἄνθρωπος,

Περὶ Θεοῦ

καὶ ἡ μέγρις ἐκείνου προόδος ἡ ἀνὰ βασις ἡ ἀ-
νάληψις, τάχα ἀντιπῶν θεοῦ πλείον ἐγνω-
μεν, εἴ ποτ' ἔστιν ὡς τῆς ἀρπαγῆς μυση-
ριον. ἐπεὶ δὲ, ἄρρητα ἦν, καὶ ἡ μὴ σιωπῇ τι-
μάστω. τοσοῦτον δὲ ἀκούσωμεν αὐτὴν παύλας
λέγοντος. ὅτι ἐκ μύθους γινώσκομεν, καὶ ἐκ
μύθους προφητεύομεν. ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα
ὁμολογεῖ. ὁ μὴ ἰδιώτης, πλὴν γινώσκων. ὁ δο-
κιμῶν ἀπειλῶν τῶν ἐν αὐτῷ λαλοῦντος χρι-
στοῦ. ὁ μέγας τῆς ἀληθείας προαποκρίτης καὶ δι-
δάσκαλος. διὸ καὶ πᾶσαν πλὴν καὶ τῶν γινώσκων,
ἔστιν ἡ πᾶν τὰ ἔσοπτα καὶ τὰ ἀνίγναιτα
τίθεται. ὡς ἐν μικροῖς τῆς ἀληθείας ἰσάμε-
ν τὴν ἰνδάλμασιν. εἰ δὲ μὴ λίαν δοκῶ τίσι πε-
ριτῶς καὶ περιδρῶς τὰ τοιαῦτα ἐξετά-
ξων, ὅτι ἀλλὰ τινα τυχόν ἢ ταῦτα ὡς, ἀλλὰ
διώκας νῦν βασιλεῦσαι, ὁ λόγος αὐτὸς ὑ-
πηνίστετο ὡς ποτε βασιλεῦσόμενα καὶ ἱε-
ρωθισόμενα. καὶ ἂν μὴ δ' αὖτ' ὅν δυνήσκειν
χρησθῆσαι τὸν κόσμον ἰωάννης ὁ τῶ λόγος πρό-
δρομος ἡ μεγάλη τῆς ἀληθείας φωνή, διω-
εἰς ἔστω. πᾶσα μὲν οὖν ἀλήθεια καὶ πᾶς λό-
γος, δις ἐκ μαρτὸς τε καὶ δις ἀδελφότητος. καὶ οἱ
ὁρῶντες μετὰ μεγάλα δὴ μετρητοῦμεν τῇ ἀν-
θρώπινῃ φύσει πλὴν τῶν ὄντων γινώσκων θεοδύον-
τες. καὶ τοῖς νοητοῖς προσβάλλοντες μετὰ τῶ

καὶ ἡ μέγρις
ἀνὰ βασις
ἀνάληψις
μυση-
ριον
σιωπῇ
τιμάστω
ἀκούσωμεν
παύλας
λέγοντος
ἐκ μύθους
γινώσκομεν
ἐκ μύθους
προφητεύομεν
ταῦτα καὶ
τὰ τοιαῦτα
ὁμολογεῖ
ὁ μὴ ἰδιώτης
πλὴν γινώσκων
δοκιμῶν
ἀπειλῶν
τῶν ἐν αὐτῷ
λαλοῦντος
χριστοῦ
ὁ μέγας
τῆς ἀληθείας
προαποκρίτης
καὶ διδάσκαλος
διὸ καὶ
πᾶσαν
πλὴν καὶ
τῶν γινώσκων
ἔστιν ἡ πᾶν
τὰ ἔσοπτα
καὶ τὰ ἀνίγναιτα
τίθεται
ὡς ἐν
μικροῖς
τῆς ἀληθείας
ἰσάμεν
τὴν ἰνδάλμασιν
εἰ δὲ
μὴ λίαν
δοκῶ
τίσι
περιτῶς
καὶ
περιδρῶς
τὰ
τοιαῦτα
ἐξετάξων
ὅτι
ἀλλὰ
τινα
τυχόν
ἢ
ταῦτα
ὡς
ἀλλὰ
διώκας
νῦν
βασιλεῦσαι
ὁ λόγος
αὐτὸς
ὑπηνίστετο
ὡς
ποτε
βασιλεῦσόμενα
καὶ
ἱερωθισόμενα
καὶ
ἂν
μὴ
δ' αὖτ'
ὅν
δυνήσκειν
χρησθῆσαι
τὸν
κόσμον
ἰωάννης
ὁ
τῶ
λόγος
πρόδρομος
ἡ
μεγάλη
τῆς
ἀληθείας
φωνή
διω-
εἰς
ἔστω
πᾶσα
μὲν
οὖν
ἀλήθεια
καὶ
πᾶς
λόγος
δὲ
ἐκ
μαρτὸς
τε
καὶ
δὲ
ἐκ
ἀδελφότητος
καὶ
οἱ
ὁρῶντες
μετὰ
μεγάλα
δὲ
μετρητοῦμεν
τῇ
ἀνθρώπινῃ
φύσει
πλὴν
τῶν
ὄντων
γινώσκων
θεοδύον-
τες
καὶ
τοῖς
νοητοῖς
προσβάλλοντες
μετὰ
τῶ

αἰσθήσεων. ἢ οὐκ ἀνδρῶν αἰσθήσεων, ὑφ' ὧν ποῦ
 φερόμεθα καὶ πλανώμεθα. καὶ οὐκ ἔχοντες
 γυμνῶ τῶν νεῖ γυμνοῖς τοῖς πράγμασιν ἐν
 τυγχάνοντες, μάλλον τι προσκίναται τῇ ἀλη-
 θείᾳ, καὶ ἦν νοῦ τυποῦσθαι ταῖς κατὰ λή-
 ψεσιν. ὁ δὲ ποῦ θ' ὑ λόγος, ὅσω τελεώτερος,
 τοσούτω δυσσευκτότερος. καὶ παλαιοὺς ταῖς
 ἀντιλήψεσιν ἔχον, καὶ ταῖς λύσεσιν ὀρθοῦσθαι
 ρασ. πᾶν γὰρ τὸ ἐνιστάμενον, καὶ ἐραχύνει
 τον ἦ, ἦν τὸ λόγου δρόμον ἐπέχει καὶ διεκώ-
 λυσε. καὶ πῶς εἰς τὸ πρόσω φεραν διέκλυεν.
 ὡς ποῦ οἱ τοὺς ἰσχυροὺς τοῖς ἐν τῇ ἡσυχίᾳ
 μετέλκοντες φερόμενους, καὶ τῶ ἀδουκῇ
 τοῦ ἱναγμοῦ ποῦ ἐρέποντες. ἔτω ὁλομῶν
 μὲν ὁ ὁλοσάμενος ποῦ λατὰ, ὑποδὲ πάντας
 τοὺς γινόμενους ἐμπροσθε καὶ κατ' ἐαυτόν. ὡς
 τὸ τῆς καρδίας πλάτος, δῶρον θεοῦ. καὶ ἡ
 ψάμμου δαψιλεσέρα χύσις τῆς θεωρίας. ὁ
 σω πλέον ἐμβατεύει τοῖς βάθεσι, τοσούτω
 πλέον ἰλιπιά. καὶ τέλος τί ποιεῖται σοφία
 εὐρεῖν ὅσον διέφυγε. παῦλος δὲ πειράτῃ μὲν
 ἐφικέσθαι οὐ πῶς λέγω τῆς τῆς θεῶ φύσεως.
 ἔτι γὰρ ἡλθὲ παντελῶς ἀδυνατῶν ὄν. ἀλλὰ
 μόνων τῶν τῆς θεοῦ κειμάτων. ἐπεὶ δὲ, οὐχ εὖ
 εἰσὶν διέξοδον εἰς τὰς τῆς ἀναβάσεως, εἰ
 εἰς τὴν φανερὸν τελευτὰ ποῦ ρας ἢ πολυ-

Γ δὲ ἰ Θεοῖ

πραγμοσυνῇ τῆς διανοίας, αἰένος ὑποφαι
νομένου τῶ λείποντος, ὡ τῶ θαύματος, ἵνα καὶ
αὐτὸς πάθῃ τὸ ἴσον, ἐκ πλῆξει πδελγῶ
φει ρν λόγον. καὶ πλοῦτον Θεοῦ καὶ βάθος
τὸ τοιοῦτο καλεῖ. καὶ ὁμολογεῖ τῇ τῶ Θεοῦ
κειμάτων τὸ ἀκατάληπτον. μονονουχὶ τὰ
αὐτὰ τῷ δοῦν φθεγγόμενος. ποτὲ μὲν, ἂν
βυσσον πολλῶ ὀνομάζοντι τὰ τῶ Θεοῦ κεί
ματα. ἥς οὐκ ἔστι πλὴν ἑορᾶν ἢ μέτρῳ, ἢ αἰσθῆ
σι λαβεῖν. ποτὲ δὲ, τε θαυμασῶσθαι πλὴν γνῶ
σιν ἵδῃ αὐτῶ καὶ τῆς αὐτῶ συστάσεως λέγον
τι. κεκραταιώσθαι τε πλέον, ἢ κατὰ τιτῶ
αὐτῶ δυνάμιν καὶ πείσοραξιν. ἵνα γὰρ τὰ λ
λα ἑάβας (φῆσι) πρὸς ἑαυτὸν βλέψῃ, καὶ
πᾶσαν τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν καὶ σύμπληξιν,
τίς ἡμίξις ἡμῶν. τίς ἡ κίνησις. πῶς τὸ ἀθάνα
τον ὡς θνητῶ συνεκράθη. πῶς καί τω ῥέω, καὶ
αἰῶ φέρομαι. πῶς ψυχὴ πδελφόμεται. πῶς
ζωὴν δίδωσι. καὶ πάθον μεταλαμβάνει.
πῶς ὁ νοῦς καὶ πδελγαπῶς καὶ ἀόριστος, ἐν ἡ
μῖν μένων καὶ πάντα ἐφοδύων τάχει φο
ρᾶς καὶ ῥέουσας. πῶς μεταλαμβάνεται λό
γῳ καὶ μεταδίδεται. καὶ δι' ἀόριστος χωρεῖ. καὶ
μὲν τῇ πρᾶγματῶν εἰσέρχεται. πῶς αἰ
σθῆσει κοινωνεῖ. καὶ συσέμεται ἀπὸ τῶ αἰσθῆ
σεων. καὶ ἔτι πρὸς τοῦτ', τίς ἡ πρώτη πλάσις

ἡμῶν καὶ
σημείω. καὶ
τελείωσις
δοσις. καὶ
γὰρ καὶ τῶ
σιτίσις μὲν
τίς ἡ τίς
ῥέσις, τῶς
καὶ τῶ πλῆ
τι εἰδῆ, καὶ
τοιοῦτ' οὐ
αὐτὸς ζῶν
πασσεί. ε
δε, ὡς δὲ, αἰ
ταμῶν μὲν
ἐπὶ πλάσι
καὶ τίς πῶ
πρὸς ῥέσι
τὴ καὶ δι
χρῶματων
πδελγῶν
λόγῳ φύσ
ων. πῶς α
κῶν ὁ ρῥῶν
μῖσις τῶ αἰ
λήλασις ἐ

ἡ μῶν καὶ σύστασις αὐτῶν τῆς φύσεως ὁρᾷ
 σηεῖω. καὶ τίς ἡ τελευταία μορφῶσις καὶ
 τελείωσις. τίς ἡ τῆς τροφῆς ἐφεσις καὶ διά-
 δοσις. καὶ τίς ἡ γὰρ ἐν ταῖς πρώταις πη-
 γαῖς. καὶ τίς ἡ ζωὴ ἀφορμὰς αὐτομάτως. πῶς
 σιτίοις μὲν σῶμα, λόγῳ δὲ, ψυχὴν ῥέφεται.
 τίς ἡ τῆς φύσεως ὁλκὴ καὶ πρὸς ἀλλήλα
 χάσις, τοῖς γυνώσι, καὶ τοῖς γυνωμύοις. ἵ-
 να τῷ θίλῳ σωέχηται. πῶς ἐσηκότε τὸ
 τὰ εἶδη, καὶ τοῖς χαρακτηρησι διεσηκότε. ὧν
 τοσούτ' ὄντ', αἱ ἰδιότητες ἀέθλιτοι. πῶς δ'
 αὐτὸ ζῶον, θνητὸν καὶ ἀθάνατον. δ' μὲν, τῇ με-
 ταστάσει. δ' δὲ, τῇ γυνήσει. δ' μὲν ἂν ὑπεξῆλ-
 θε, ἢ δὲ, ἀντιστήλθω, ὡς πῶρ ἐν ὁλκῇ πο-
 ταμοῦ μὴ ἐσώτῃ καὶ μένοντος. πολλὰ δ' αὖ
 ἐπιθιλοφύσεις ποδὲ μελῶν καὶ μόρων,
 καὶ τῆς πρὸς ἀλλήλα τούτων θύαρμοσί αὖ
 πρὸς χρεῖαν τὴν ὁμῶ καὶ κάμωσις συνεσώτων
 τὴν καὶ διεσώτων. προσεχόντων τὴν καὶ προσ-
 χυμνῶν ἐνομνῶν τὴν καὶ χυμομνῶν
 ποδελόντων τὴν καὶ ποδελομνῶν, νόμῳ καὶ
 λόγῳ φύσεως. πολλὰ ποδὲ φωνῶν καὶ ἀκο-
 ῶν. πῶς αἱ μὲν, φέρονται ὅλκῃ τῶν φωνητι-
 κῶν ὁργάνων. αἱ δὲ ἡ ποδὲ χονται, ὅλκῃ τῇ ἐν
 μέσῳ τῷ ἀέρος πλῆγῃ καὶ τυπώσεως ἀλ-
 λήλαις ἐπιγνούμεναι. πολλὰ ποδὲ ὁφείας

ε γ ι ι ι ι

Горі Ієо

Tis

[illegible]

χύτατα ἢ δυσεύεστατα, ἢ καὶ ἀμφοτέρω·
 τὰ μὲν, ἄλκιμα. τὰ δὲ, ἀσθενή. τὰ μὲν, ἀμικ-
 τή. τὰ δὲ, ὑποπτα καὶ ἐπίουλα. τὰ δὲ,
 ἀφύλακτα. τὰ μὲν, φιλόδοξα καὶ οἰκονομη-
 κή. τὰ δὲ, παντάπασιν ἀργά, καὶ ἀπρονοή-
 κτα. καὶ ἐν πρὸ τούτων, πῶς τὰ μὲν, δρῶ-
 σις. τὰ δὲ, ὀρθία. τὰ μὲν, φιλόχροα. τὰ δὲ,
 ἀμώβια. τὰ μὲν, φιλόηλα. τὰ δὲ, ἀ-
 καλῶτα. συζυγῇ τε καὶ ἀζυγῇ. σὺ φρονά-
 τε καὶ ἀκλάστα. πολύχρνα τε καὶ οὐ πολύχ-
 ρα. μακρόβια τε καὶ ὀλιγόβια. καί μιν αὖ ἢ
 μὲν ὁ λόγος τοῖς κατὰ μόρος ἐπεξιών. σκέ-
 ψαι μοι καὶ νηκτῶ φύσιν τῶν ὑδάτων διο-
 λιθαίνουσαν. καὶ οἷον ἰπταμεύω κατὰ τῆς
 ὑγρᾶς φύσεως. καὶ τῷ μὲν ἰδίᾳ παύειν αἴ-
 ρος. ὃ ἡμετέρῳ ὃ, κινδυνεύουσαν. ὡς πρὸς νῆ-
 ῖς μὲν αὖ τοῖς ὑδασιν, ἦθη τε καὶ πάθη, καὶ μίξις
 καὶ ἰσότης καὶ μετέθη καὶ καὶ φιλοχώρας τε καὶ
 ἀλάνας. συνόδους τε καὶ ἀποχωρήσεις καὶ ἰδιότη-
 τας, μικρὰ τοῖς ἐπιγείοις παρὰ ἀληθείας. ἐστὶ
 ὃ ὦν καὶ κοινωνίας καὶ ἰδιότητας ἀντιθέτας. εὖ
 τε εἶδеси καὶ ὀνόμασι. σκέψαι μοι καὶ ὀρνίθων ἀ-
 γάλας καὶ ποικιλίας, εὖ τε χήμασι καὶ χρώ-
 μασι. τῶν τε ἀλάλων καὶ τῶν ὠδικῶν. καὶ τίς
 τῆς τοῦτων μελωδίας ὁ λόγος, καὶ παρὰ τί-
 νος. τίς ὁ δούς τέτιπ τὴν ὡς σήθους μακάδα,

Γερεθεο

καὶ τὰ ἑδὶ τῶν κλάδων ἄσματον τε καὶ τῶν
 ρεπίσματα. ὅταν ἡλίω κινῶνται τὰ μεσημ
 βρινά μου βουργαῶτες, καὶ κατὰ φωνῶσι τὰ
 ἄλση. καὶ ὁδοὶ πόρον ταῖς φωναῖς παρὰ πέμ
 πωσι. ἵς ὁ κύκνω σιωυφαίνων πῶ ὠδιδύ. ὅ
 ταν ἐκ πετάση τὸ πῆδρον ταῖς αὐραῖς. καὶ
 ποιῇ μέλος εἰς σύριγμα. ἐὼ γὰρ λέγειν τὰς
 βιαιόους φωνὰς καὶ ὅσα τέχνη σοφίζον. καὶ
 τὰ τῆς ἀληθείας. πόθεν, ταῦς, ὁ ἀλαζών ὅρ
 νης καὶ μηδίκος, οὐτὼ φιλόηλος καὶ φιλό
 τιμος, ὡς τε (καὶ γὰρ αἰσθάνεται τὸ οἰκείου
 καὶ λους) ὅταν ἴδῃ τινὰ πλῆσιν ἄξοντα ἢ τῷ
 θηλείας ὡς φασι καὶ λωπίζηται, τὴν αὐχέ
 να διαράσῃ καὶ τὸ πῆδρον κυκλοτόρως, πε
 ρισήσας τὸ χρυσαυγὴς καὶ κατὰ σερρον, θεα
 τεῖν εἰς ἡμέλος τοῖς ὀφθαλμοῖς, μὴ σοβαρὰ
 τὸ βαδίσματος. ἡ μὲν οὖν θεία γραφή καὶ γυ
 ναικῶν θαυμάζει σοφίαν πῶ εἰς ὑφάσματα.
 ἵς ἔδωκε λέγουσα γυναιξὶν ὑφάσματα σο
 φίαν καὶ πικρὴν ἐπιστήμην. ζώον λογί
 κού ἑστῶ καὶ ποδὶ τῆς πῶ σοφίαν, καὶ μέ
 χρι τῶν οὐρανίων ὁ δίδοντος. σὺ δὲ μὴ θαυ
 μασον, καὶ ἀλόγων φυσικῶν σιύεσιν. καὶ τὸ
 λόγῳ παρὰ σῆσιν. πῶς μὲν, ὅρνοισι καὶ λιαί
 πέτραι τε καὶ δρόσρα καὶ ὄροφοι, εἰς ἀσφρά
 λειά τε ὁμοῦ καὶ ἡμέλος ἵζησκημεύαι. καὶ

τοῖς θεοῖς
 σπας τε καὶ
 τυχον. καὶ
 καὶ συνέ
 τισὶ ὁ φων
 σου δίκτε
 καμῶν τι
 πυνται κα
 σμῆλεις
 ἡ δὲ λεπτ
 των πολυ
 τῶν ἱστῶν
 καὶ τῶν α
 θήσαν τῶν
 τοῖς δὲ κα
 ἐμολοθε
 ὡς ταῖς ἀ
 κτινῶν κα
 ὡς φασι κα
 εἰς τὰς ἐ
 δίδαι καὶ
 σιν τῶν
 ὑπὸ τῶν
 τῶν κινῶν
 φη πονη
 εἰν, ὡς κα

τοῖς ῥεφομεύοις ἐπιτηδεύς. πόθεν δὲ μελίσ
 σαις τε καὶ ἀράχαις ἔχει δόρον καὶ αἰλόν
 τεχνον. ἵνα ταῖς μὲν τὰ κηρία πλέκῃ
 καὶ συνέχῃται δι' ἐξιδίων συνείνων καὶ ἀν
 πιστόφων, καὶ ὁ ἐσθραῖον αὐταῖς δὲ τὸ μέ
 σου διατειχίσματος καὶ ἀλλαγῆς ἐπιπλε
 κομείων ταῖς δυνάμεις τῶν γινώσκων, πλεγμα
 τεύεται. καὶ ταῦτα ἐν ζοφύοις οὐ πω τοῖς
 σίμβλοις καὶ ἀοράτοις τοῖς ἀλάστομασι. αἱ δὲ
 δὲ λεπτῶν ἔσω καὶ ἀδρίχων χυδὸν τῶν νημά
 των πολυδύως διατεταμένων, πολυπλόκως
 εἰς ἰσοὺς ἔξυφαίνουσι. καὶ ταῦτα εἰς ἀφα
 νῶν τῶν ἀρχῶν. οἰκησὶν τε ὁμοῦ τιμίαν καὶ
 θήραν τῶν ἀσθενῶν, εἰς ῥοφῆς ἀπολαυσίς,
 τοῖς δυνάμεις ἐμιμήσατο ταῦτα ἱεραιῶν
 ἐμολογῶν ταῖς οὐκ οὐσαις. καὶ καμνω
 ῶν ταῖς ἀποδείξεσι. ἵνα παλαμήδους τα
 κτινὲς κινήματα τε καὶ ἀήματα γεράνω
 ῶς φασὶ καὶ ταῦτα παιδίσματα. κινεμένων
 ἐν τάξει, καὶ μὴ ἐνικίλης τῇ πῆσεως. τοῖσι φ
 θίαι καὶ ἐξιδίως καὶ πολύγνωτοι, παρ' ἑα
 σιοιτέτινός καὶ ἀγλαοφώντες. καὶ μεθ' ἡ
 ὕπρ βολῆς γράφειν καὶ πλάττειν εἰδότες.
 τίς κνώσπιος θαλάλας χρὸς ἐναρμόνιος νύμ
 φη πονηθεῖς εἰς καλούς πδουσίαν. ἢ λαβύ
 ριντος κρητικὸς δυσδιέξοδος καὶ δυσέλικτος

Γερὺ θεοί

[illegible]

καί μιν, καὶ ποταμούς καὶ πηγὰς. θαλασσὴν
 τε καὶ ἀννάκτους οὐ μόνον ψυχρῶν καὶ ποτί-
 μων ὑδάτων. καὶ τῶν ἰσχυρῶν γῆς ἀλλὰ καὶ
 ὅσαι ἰσχυρὰ γῆν ῥέουσιν καὶ σήραγγὰς ἔ-
 ναν. ὥστε ῥέχουσιν εἴτ' ἐξωθεν μέλαινα
 αἰὼ τῶ πνύματι καὶ ἀνὰ τὴν πύμναι. εἴτ' ἐκ
 πυρρῶν τῶ σφοδρῶ τῆς πάλης καὶ τῆ
 ἀντιθέσεως. ὅπῃ παρρηκοι κατὰ μικρὸν ἀ-
 ναρξήγνυνται. καὶ τῶ τῶν θερμῶν λουτρῶν
 χρεῖαν ἐν τεύθειν ἡμῖν χαρίζονται πολλὰ
 ἔργα τῆς γῆς καὶ μετὰ τῆς ἐναντίας διωάμεως
 ἀρξίαν ἀμύμον. καὶ αὐτόματον, εἰπέ πῶς,
 καὶ πόθεν ταῦτα. ἔτι τὸ μέγα ἔργον καὶ ἀτεχνῶν
 ὑφασμα. οὐχ ἡττον ἐπαίνεται τῆς πρὸς ἀλ-
 ληλα χάσεως, ἢ καὶ ἔχουσιν θεωρήματα. πῶς
 γῆ μὲν, ἔσθηκε παγία καὶ ἀκλινής. ὡς ἕνος ὁ
 ἄνθρωπος. καὶ ἕνος ὁ νῦν ὑπὸ δρῆδοντος. καὶ
 τίνος ἐκείνο πάλιν. ὃ δὲ γὰρ ὁ λόγος, ἔχει ἐφ'
 ὃ δρῆδῃ. πάλιν τῶ θεῷ δελήματος. καὶ πῶς
 ἡ μὲν, εἰς ὁρῶν κορυφὰς ἀνιγμένη, ἡ δὲ, εἰς τῶ
 δία καὶ δεξομένη. καὶ ἔργον πολυειδῶς καὶ πο-
 κίλως. καὶ ταῖς κατ' ὀλίγον ἐναλλαγαῖς με-
 μεταμνή, πρὸς τε τῶ χρεῖαν ὅσιν ἀρθονωτέ-
 ρα. καὶ τῶ ποικίλῳ χαλεπέρει. καὶ ἡ μὲν, εἰς οἱ
 κήσεις νεμεμένη. ἡ δὲ, ἀοίκητος. ὅσῃν αἱ ὑπερ-
 βολαὶ τῶ ὁρῶν ἀποτέμνεται. καὶ ἄλλῃ πρὸς

ಗೃಹಿಣೀ

καὶ τὰ πλὴν
παι. ζήν
χρῆσαι
ἀλλοις καὶ
μὴ ἀνά
καὶ μακρὰ
τῶν μῶν
ὅτι καὶ ἡ
καὶ ἀπὸ
ζαχαρίας
λόγου, οὗ
δὴ γὰρ ἀφ'
ἐκ, καὶ ὅτι
συνεστῆ
πρὸς τὴν
τὴν ἐκ
προσέτι
ἡ πᾶσι
ἐκ
τῶν
τύχαις
οὐκ ἐλά
τῶ μακρὰ
βαρύνει
τὸ τῆς
μὴν ἐξ
ψυχῶν.

κατα τὴν φύσιν, ἴνδου δὲ πηγῶν, αἱ πρῶται
πηγαί. ζήτησον ἀνθρώπων· εἴτισοι βούτων ἔξιν
χρῆσαι ἢ δύναιτο διωκτόν· καὶ τίς ὁ ποταμούς
χρίσας καὶ πεδία καὶ ὄρη καὶ διούς τὴν σφοδ
μον ἀκάλυτον· καὶ πῶς ἐκ τῶν εἰσπντίων τ
θαῦμα· μή τε θαλάσσης ἐπεξιούσης, μή τε πο
ταμῶν ἰσαμύων· τίς δὲ ἡ τῶν ὑδάτων ἐφο
ρή· καὶ τί τὸ ταύτης διάφορον· τῶν μὲν, ἀ
νωθεν ἀρρομένων· τῶν δὲ, ταῖς ῥίζαις ποτι
ζομένων· ἵνα τί καὶ αὐτὸς κατὰ κρυφήσω τῶ
λόγον, θεοῦ τὴν κρυφίαν ἔκρηγμονος· ἄγω
δὴ γῆν ἀφείς, καὶ τὰ ποταμῶν, πρὸς τὴν ἀέ
ρα, κουφίσθητι τοῖς τῆς διανοίας πτόροισι· ἵνα
σοι καὶ ὁδὸν ὁ λόγος προῖη· καὶ κείθεν ἀνάξωσ
πρὸς τὰ οὐρανια· καὶ τὴν οὐρανὸν αὐτόν· καὶ
τὰ ὑπερὺ οὐρανόν· καὶ τῆς ἐξῆς, ὁ κνεί μὲν
προσβῆναι ὁ λόγος· προσβήσεται δὲ ὁ μὴ
ὁ πόσον ἐξεστὶ· τίς ὁ χάσος ἀδρά· τὸν πολὺν
ἔσθον πλοῦτον, καὶ ἄφθονον· οὐκ ἀξίαις οὐ
τύχαις μετρίστον οὐχ ὅροις κρατούμονος·
οὐχ ἡλικίαις μετρίστον· ἀλλὰ κατὰ τῆς
τῶ μαίνα διανομῶν, αὐταρκεία πόδε λαμι
βανόμενον καὶ ἰσομοιρία τιμώμενον,
τὸ τῆς πλῆθους φύσεως ὄχημα· τὴν αἰέ
μων ἔσθον· τὴν ὥρων δυνάμειαν· τὴν ζώων
ψύχων· μᾶλλον δὲ, τῆς ψυχῆς πρὸς τὸ σῶ

Γερὶ Θεοῦ

μα σιωτήρησιν. ἐν ᾧ σώματα. καὶ μὴ οὐ λό-
γος. αὐτὸς φῶς καὶ τὸ φωτιζόμενον. καὶ ἡ οὐ-
ρανός, ἡ δὲ αὐτοῦ ῥέεσθα. σκοπεῖ δέ μοι καὶ τὰ
ἐξῆς. ὅτι συγχωροῦμαι ὅτι ἄδρι δουλεύω ἵνα
ἀπαρῶ διωκτέων τῶν τοῦ ἁγίου εἶναι νο-
μιζομένων. τίνα μὲν, ἀνέμων ταμῆα. ἡ δὲ
θεοῦ θεοῦ χιόνος. τίς δὲ, ὁ τε τοκὺς βό-
λως ὁρόου καὶ τὸ γεγραμμένον. ἐκ γὰρ
τοῦ δὲ τίνος ἐκ πορεύεται κρύσταλλος. ἡ δὲ
θεοῦ δύνων ὑπερβαίνει νεφέλαις. καὶ τὸ μὲν, ἰσά-
ειδὶ τῶν νεφελῶν. ὡς τὸ θαύματος λόγῳ καὶ
θυμῶν φύσιν πᾶσι ῥέεσθαι. ὅτι ἐκχεῖν εἰδὶ
πρόσωπον πάσης τῆς γῆς. καὶ ἀπείρων καὶ
εἰως καὶ ὁ μυστήριος. καὶ οὐ δὲ ἀφαιρῶ ἀπα-
ρῶν πᾶσι ὑγρὰν οὐσίαν, ἐλθὼν ὅταν καὶ ἄχρητον.
ἀρκεῖ γὰρ ἡ εἰδὶ νδε καὶ θαλάσσης. καὶ τῆς ἐ-
αυτῆς διαθήκης οὐκ ἐπιλήσιμων ὁ ἀφαιρῶν.
ταῦτα. ὅτι ἀνέχων πάντα παρῶν. ἵνα μὴ πα-
λιν ἡλίου πινὸς δεηθῶμεν, τὸ ξηρότητα
λύοντος. ἐὰν κλείσῃ φησὶ τὸν οὐρανόν, τίς ἀ-
ποίξῃ, ἐὰν δὲ, ἀποίξῃ τὸν καὶ τὰ ῥάκτας, τίς συ-
νέξῃ, τίς οἴσει πᾶσι ἐπὶ ἀμφότῳ τῆς ὑπέριξον
τοῦ ἀμετέαν. ἐὰν μὴ τοῖς ἐαυτῶν μέεροις,
καὶ σαθροῖς διεξαγάγῃ τὰ σύμπαντα. ἡ δὲ
μοι φιλοσοφίσεις πᾶσι ἀσφαπῶν καὶ βρον-
τῶν. ὡς βροντῶν ἀπὸ γῆς οὐ. καὶ οὐ δὲ μεκροῖς

πᾶσι θεοῖς

πων θῆρσι τῆς ἀληθείας λαμπόμηνε. τίνες
 ἀτμοὺς ἀπὸ γῆς αἰτιάσῃ, νέφους δημιουργί-
 ρους, ἢ ἀέρος, πύκνωσιν τινά, ἢ νεφῶν τῶν μα-
 κροτάτων θλίψιν, ἢ σύρξιν. ἵνα ἢ ἢ θλίψις
 σοι, πλὴν ἀστραπῆν. ἢ δὲ ῥῆξις, πλὴν βροντὴν ἀπερ-
 γάσῃται. ποῖον δὲ πνύμα σενοχωρούμενον,
 εἴτα οὐκ ἔχον διέξοδον, ἵνα ἀστράψῃ θλιβό-
 μενον. καὶ βροντήσῃ ῥηγνύμενον. εἰ τὸν ἀέρα
 διήλθες τῷ λογισμῷ, καὶ ὅσα παρὰ ἀέρα,
 φάσιν ἡδὴ (ὡς ἐμοὶ καὶ οὐρανοῦ καὶ πᾶσι
 οὐρανόων. πίστις δὲ ἀγέτω πλεονέχῃς, ἢ λό-
 γος. εἴ ποτ' ἐμαθες τὸ ἀσθενὲς ἐν τοῖς ἐκνυτέ-
 ρω. καὶ λόγον ἔγνωσ, τῷ γινώσκειν τὰ ὑπερ-
 λόγον. ἵνα μὴ παντελῶς ἐπίγλιος ᾖς ἢ παρὰ
 γλιος. ἀγνοῶν καὶ αὐτὸ εἶπε, πλὴν ἀγνοία. ἢ
 τίς παρὰ γλιν ἀρανόν. εἴτα ξαν ἀσέρας. μάλ-
 λον δὲ, τί περὶ τούτων οὐρανόος καὶ ἀσέρας. ἢ
 χὼς αὐτὸ εἰπεῖν ὁ μετέωρος, ὁ τὰ ἐν ποσὶν ἀγνο-
 ῶν, καὶ οὐ δὲ σαυτὸν μετρήσας διωάμενος;
 τὰ δὲ ὑπερὶ τὴν σὴν φύσιν ἐλυπραγμονῶν,
 καὶ κεχηνῶς εἰς τὰ ἀμέτρητα; ἔσω ἂν σε κύκλους
 καὶ παρὰ λόδον καὶ πλῆθος αἰσθητῶν καὶ ὑπερ-
 χωρήσεις καὶ λαμβάνειν, ἐπιβλάς καὶ ἀ-
 νατολάς, καὶ μοίρας τινὰς καὶ λεπτότητας,
 καὶ ὅτις σὺ πλὴν θαυμασίαν σου ταύτην ἐπι-
 στήμιον ἀποσεμνύεις. οὐ πῶς εἶπε καὶ τάλαν

d l

πρὸ θεοῦ

φίς, τῶν ὄντων ὅσιν, ἀλλὰ κινήσεως τινος ἐπι-
τήρησις. ἢ πλείονι γυμνασίᾳ βεβαιωθείσα,
ἢ εἰς ἀγαθοῦσα τὰ τηρηθέντα πλείουσιν,
εἴτα λόγον ἐπινοήσασα, ἐπισήμη προσηγο-
ρεύθη, ὥς πρὸς τὰ πᾶσι σελιῶν παθήμα-
τα γνώριμα γίνετο τοῖς πολλοῖς, πῶς ὅψις
ἀρχὴν λαβόντα τῆς γνώσεως. σὺ δὲ, εἰλίαν
ἐπισήμων εἰ τούτων, ἢ δικαίως ζητεῖς θαν-
μάζεσθαι, εἴπερ ἴς ἢ τῆς τάξεως αἰτία καὶ
τῆς κινήσεως. πόθεν ἡλίου φυκτῶρεϊ πάσῃ
τῇ οἰκουμένῃ. καὶ πάσαις ὅψεσιν, ὥς πρὸς
χρῶν τινος κορυφαῖος. πλεον θύς ἄλλους
ἀετέρας ἀφ' ἑκρῶν πῶν φαισρότητι, ἢ τινες ἐ-
κείνων, ἐτάρους. ἀπόδειξις δέ. οἱ μὲν, ἀντι-
λάμπουσιν. ὁ δὲ, ὑπερλάμπει. καὶ οὐδ' ὅ-
τι συνανίχουσι τὴν εἰδὴ γνωρίζεσθαι. καλὸς, ὥς
νυμφίος. ταχύς, ὥς γίγας καὶ μέγας. οὐδ' ὅτι
αἰετῶμαι ἄλλοθεν, ἢ τοῖς ἐμοῖς ἔδωκεν ἀπο-
σεμνῶειν. τοσοῦτος πῶς δύναμιν, ὥς τε ἀπὸ
ἄλλων ἄκρων, ἀλλὰ τῇ θερμότητι καὶ ἀλαμ-
βάνῃ, καὶ μηδὲν δεφάγειν αὐτοῦ πῶς αἰσθ-
σιν. ἀλλὰ πᾶσαν πληροῦσθαι. καὶ ὅψιν, φῶ-
ρος, καὶ σωματικῶς φύσιν, θερμότητος. θε-
ροντος, ἀλλ' οὐ φλέγοντος. ἀκρῶς αὖτε ἡμῶν
τῇ καὶ τάξει κινήσεως. ὥς πᾶσι παρόντος
καὶ πάντα ἐπίσης πᾶσι λαμβάνοντος. ἐκεῖ

πολλοὶ πρὸς
τοῖς ἡλίοις
ἀλλοτε
ἐκεῖνος καὶ
καλλιπῶς
ἀλλὰ πρὸς
τὸν αἰῶνα
μὴ καὶ μὴ
σθῆναι, καὶ
ταῖς καὶ
ἐκ τῶν
ἐκ τῶν
καὶ ἑκ
λίαν πρὸς
ἴς τε καὶ
θῆς ἰσότητος,
καὶ ὡς πρὸς
πρὸς μὴ
ὡς ἑκ
σταμῶν,
εἰς καὶ
ἐκ τῶν
καὶ νύξιν
πῶς μὲν ἡ
σιν, καὶ πρὸς
μὴ, καὶ

τοῖς ἡλίοις, ὅτι καὶ ἐκτενόησας, ἡ δὲ ἐν αἰσθη
 τοῖς ἡλίοις, ὅτι καὶ ἐκτενόησας, ἡ δὲ ἐν αἰσθη
 ἄλλοτείων. αὐτὸς γὰρ ὁ φανερὸς ὡς περ
 ἐκείνος νοῦν, αὐτὸς καὶ τῶν ὁρωμένων ἔστι καὶ
 καὶ λίσσον. ὡς πρὸς ἐκείνος, τῶν νοουμένων.
 ἀλλὰ τί τὸ κινῆσαι αὐτὸν ἀπ' ἀρχῆς, ἵσταί,
 τὸ αἰετὸν καὶ πᾶσι δόξαν ἐστὶ λόγῳ καὶ
 μὴ κινουμένον ὄντως ἀκίνητον καὶ φθόρε
 σθιον, καὶ φυσίζων, καὶ ὅτι ποιηταῖς ὑμνῶ
 ται κατὰ λόγον, καὶ μὴ τε τῆς ἐαυτοῦ φο
 ρᾶς ὡς τε, μὴ τε τῶν διδραχμῶν ἰσάμενος.
 πῶς ἡμῶς δὲ δημιουργὸς ἔσθ' ἡμῶν καὶ νῦ
 καὶ ἔσθ' ἡμῶν. ἢ οὐκ οἶδ' ὅτι χρὴ λέγειν ἡ
 λίω προσβλέψαντα. τίς ἡ βούλων πρὸς λη
 ψίς τε καὶ αὐτὸ φαίρεται, καὶ ἡ τῆς αἰσθη
 τῆς ἰσότης, ἢ ἔγωγε τί καὶ παρὰ δόξον. πῶς
 δὲ ὡρῶν ποιητῆς τε καὶ μετρητῆς, διττά πως ἐ
 πιγνομένων τε καὶ ἀπογνομένων, καὶ ὡς πρὸς
 ἐν χρόνῳ συμπελεκνομένων ἀλλήλαις καὶ διι
 σταμένων, τὸ μὲν, διλίσσιν νόμῳ, τὸ δὲ, διττά
 ξίας. καὶ κατὰ μικρὸν κερναμένων. καὶ ταῖς
 ἐκτύπησι καὶ πτομένων ταυτὸν ἡμῶν τε
 καὶ νυξίν. ἵνα μὴ τῇ ἀληθείᾳ λυπήσωσιν. ἀλλ'
 πῶς μὲν ἡμῶν ἡλίοις. σὺ δὲ ἔγνωσ' ἐκλύης φύ
 σιν, καὶ πάσῃ. καὶ μέτρα φωτός, καὶ σφύ
 μοιο, καὶ πῶς ὁ μὲν, ἡμῶν ἔχει πῶς δυνά

Γ δὲ ἱεροῦ

ἑαίῃ, ἡ δὲ, νυκτὸς προσκαθίσταται. καὶ ἡ μὲν,
 θεοῖσι δίδωσι παρρησίαν. ὁ δὲ, ἄνθρωπον,
 ἐπὶ τῷ ὄντι ἀνίστησιν, ἡ ὑψοῦ μενεις, ἡ ταπει-
 νούμενος, πρὸς τὸ χρησιμώτατον; σωῆναι
 δὲ, δεσμὸν πλειάδος, ἡ φάγμον ὠρίωνος. ὡς
 ὁ ἀριθμῶν πλεῖστη ἄστων, καὶ πᾶσιν αὐτοῖς
 ὀνόματα καλῶν, καὶ δόξης ἐκείνου διαφο-
 ρά. καὶ τάξιν κινήσεως, ἵνα σοι πισεύσω δὲ
 τούτων πλέκοντι τὰ ἡμέτερά καὶ κατὰ τὴν
 κτίσιν πῶς κτίσιν ὁ πλῆθοντι; τί λέγεις. ἐν
 ταῦθα σπόμεθα τὸ λόγον; μέχρι τῆς ὑλῆς καὶ
 τῶν ὁρωμένων; ἡ ἐπειδὴ τὸ κόσμος παντὶς αὐ-
 τίτητον πῶς μωσέως σκίωλὸν οἶδεν ὁ λό-
 γος, τὸ δὲ ὄρατῶν τε καὶ ἀοράτων λέγω συστή-
 ματος, τὸ πρῶτον κατὰ πέτασμα διαχρόν-
 τας, καὶ ὑπερβαίνεις πῶς αἰσθάνονται, εἰς τὰ ἄ-
 για παρὰ κύψομεν. πῶς νοητὴ φύσιν καὶ ἐν
 πουράϊον. οὐκ ἔχομεν δὲ ταύτην ἀσώμα-
 τως ἰδεῖν, εἰ καὶ ἀσώματος. πῦρ καὶ πνῦμα
 προσαχρυσόμεν, ἡ γινόμεν. ποιῆν γὰρ
 λέγεται τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνῦματα.
 καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πρὸς φλόγα.
 εἰ μὴ ποιῆν μὴ δὲ τὸ σωτηρεῖν τῷ λόγῳ.
 καὶ ὅν ἐχλύνοντο. πνῦμα δὲ ἀκούει καὶ πῦρ,
 τὸ μὲν, ὡς νοητὴ φύσις. τὸ δὲ, ὡς καθαρόστος, ἐ-
 πὶ καὶ τῆς πρῶτης οὐσίας ταῖς αὐταῖς οἶ-

δα κλήσε
 ἐν ἐγγύ
 εἰ ἦν λό
 γος, ἡ το
 καὶ ἀφ' ἑ
 χροῖ, ἡ το
 νοῦτος ἐν
 ἀνθρώπῳ
 σκίωλὸν
 ὡς τὸν
 ἐν ἐκεί
 λαμνῇ, ἡ
 τῆς φύσε
 λῶ μαρτυ
 ἡ ἀλλὰ γιν
 διωνάτω
 αἰς τε καὶ
 ματος. οἶ
 τῶ. πῶς
 ταχὺ π
 λειτουργ
 λαὸς ἀλλ
 φησὶ, ἡ
 μαρτυρ
 αἰς. πῶ
 ἡ οὐστὴ
 τὸν τὸ

δε κλήσεις. πλὴν ἡμῖν γε ἁσώματος ἔστω. ἢ
 ὅτε ἐγγύτατα. ὁρᾷς ὅπως ἱλιγγισμένον πε-
 ρὶ τὸν λόγον, καὶ οὐκ ἔχοντες οἱ προσέλω-
 μεν; ἢ Ἰεσοῦτον ὅσον εἰσελάαι ἀγγέλους τινὰς
 καὶ ἀρχαγγέλους, θρόνους, κυριότητας, ἀρ-
 χὰς, ἰξουσίας, λαμπρότητας, ἀναβάσεις,
 νοδράς διωάμεις, ἢ νόας, καὶ θαλάσσιους φύσεις καὶ
 ἀκτιβόλους ἀκινήτους πρὸς τὸ χεῖρον, ἢ δυ-
 σκινήτους πρὸς τὸ πρῶτον αἶλιον, αἰ χροδύ-
 ούσας, ἢ πῶς ἀντις αὐτὸν ἀνυμνήσειον, ἐκε-
 ρεν ἐλαμψμένον, πλὴν καὶ θαλάσσιον ἐλ-
 λαμψν, ἢ ἄλλως ἄλλῳ καὶ τὰ πλὴν ἀναλογίαν
 τῆς φύσεως, καὶ τῆς τάξεως. τοσοῦτον τῷ κα-
 λῶ μορφουμένον, καὶ τυπουμένον, ὥς τε
 ἄλλα γίνεσθαι φάτα. καὶ ἄλλους φωτίζειν
 διώκοντες, ταῖς τῶ πρώτου φωτὸς ἐπὶ ῥο-
 αῖς τε καὶ διαδόσεσι, λειτουργοὺς θεοῦ θελή-
 ματος. διωκτὰς ἰσχυρὰ φυσικῇ τε καὶ ἐπικτή-
 τῳ. πάντα ἐπιπορευόμενα, πᾶσι παν-
 ταχρῷ παρούσας ἐξείμω. προθυμίας τε
 λειουργίας, καὶ κοφότητι φύσεως. ἄλ-
 λας ἄλλο τι τῆς οἰκουμένης μόρος διειλη-
 φύας, ἢ ἄλλῳ πινὶ τοῦ παντὸς ἐπιτεταγ-
 μένα. ὥς οἶδεν ὁ ταῦτα τάξας καὶ διοεί-
 σας. πάντα εἰς εἰς ἀγούσας, πρὸς μίαν σύν-
 νουσιν ἢ τὰ πάντα δημιουργήσαντες. ὕμνω

Πούς θείας μεγαλειότητος. θεωρούς δόξης
 αἰδίου καὶ αἰδώς. οὐχ ἵνα δοξαθῇ θεός, οὐ
 γὰρ ὅτιν ο' προσεθήσεται τῷ πλήρει, τῷ
 καὶ τοῖς ἄλλοις χρητῷ πῶν καλῶν, ἀλλ' ἵ-
 να μὴ λείπῃ τὸ εὐδρυγεῖσθαι καὶ ταῖς πρῶ-
 ταις μετὰ θεὸν φύσει. ταῦτα εἰ μὲν πρὸς
 ἀξίαν ὑμνῆται, τῆς τριάρχου ἢ χάρις, καὶ τῇ
 μιᾷς ἐν τοῖς τρισὶ θεότητος. εἰ δὲ τῆς ἐπι-
 θυμίας ἀνδρέερον, ἔχει τὸ νικᾶν καὶ οὕτως
 ὁ λόγος, ὅτι γὰρ ἡγωνίζετο παρὰ τῆς οὐ-
 πνοῦ κρείττων, καὶ ἡ πῶν δουτῶν φύσις,
 μὴ ὅτι τῆς πρώτης καὶ μόνης. ὁ κινῶ γὰρ εἰ-
 πεῖν, ὡς ἂν ἅπαντα.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΝΑΖΑΝΖΗΝΟΥ
 ΠΕΡΙ ΥΪΟΥ, ΛΟΓΟΣ
 ΠΡΩΤΟΣ.

μὲν οὖν εἴποι τις ἂν, ἐπὶ κόπῳ
 αὐτῶν πῶν ὁδὸν τὸν λόγον αὐτῶν ἐτοιμῶ-
 τητα καὶ ταχυτῆτα καὶ τὸ τοῦ
 τάχως ἐπιφραλές, ἐν πᾶσι μὲν πράγμα-
 σι, μάλιστα δὲ ἐν τοῖς πῶν θεοῦ λόγοις, ταῦ-
 τὰ ὅτιν. ἐπεὶ δὲ, τὸ μὲν ἐπιτιμᾶν, οὐ μέγα, ἔρα-
 σον γὰρ καὶ τοῦ βουλομένου παντὸς, τὸ δὲ
 αὐτεῖσθαι πῶν αὐτῷ γνώμην ἀνδρὸς εὖσε

εὖσε καὶ
 πάντες π
 μαζομελ
 τας ἡμέ
 λησας αἰ
 εὐχέλων
 μέντοι ὁ
 μόνος ἡμ
 κῶ δὲ κα
 ληθείαν
 πᾶσι, τὸ
 τῷ δὲ οὐ
 κατεσθῆ
 καὶ πῶν
 πρὸς τὸν
 πειρασμ
 βαρύνει
 ὡς πρὸς
 καὶ, πρὸς
 δεσποῖν
 δὴ τῶν
 νιστην
 καὶ λυ
 θεοῦ αὐ
 αἰ μὲν
 καὶ πα

βούς καὶ νοῦν ἔχοντος, φέρε τῷ ἀπὸ θαρρύν-
 τες πυδύματι, τῷ παρ' αὐτῶν μὲν ἀλ-
 μαζομενῶ, παρ' ἡμῶν δὲ προσκυνομενῶ,
 τὰς ἡμετέρας· ποτὲ τῆς θεότητος ἑσθ-
 λήφης αἱ πινές ποτε εἰσὶν ὡς πρὸς τινὰ τόκον
 ἀνελύητε καὶ ὤριμον, εἰς φῶς προενέγκω-
 μεν. οὐδὲ ἄλλοτε μὲν σιωπήσαντες. ἔστι γὰρ
 μόνον ἡμεῖς νεανικοὶ τε καὶ μεγαλόφρονες.
 νῦν δὲ καὶ μάλλον παρρησιαζόμενοι πῶς ἀ-
 λήθειαν· ἵνα μὴ τῇ ἑσθλῇ καὶ δὴ γέγρα-
 πται, ὅτι μὴ δύσδεκτα καὶ ταπεινὰ. δι-
 τὸ δὲ ὄντος λόγου παντός, τὸ μὲν, ὅτι οἰκῆον
 καὶ ταπεινὰ ζόντες, τὸ δὲ, τὸ ἀντίπαλον ἀ-
 ναγρέποντος, καὶ ἡμεῖς ἐν οἰκῆον ἐκ δέμενοι
 πρότερον, ἔγωγε τὰ τῶν ἐναντίων ἀναγρέψαι
 πειρασόμεθα. καὶ ἀμφοτέρω, ὡς οἶόν τε δι-
 βραχέων ἢ ἐν δὲ σιωπῇ γίνεσθαι τὰ λεγόμενα.
 ὡς πρὸς ὃν αὐτοὶ λόγον εἰσαγωγικὸν ἐπινό-
 ησαν, πρὸς ἑξάπλην τῶν ἀπλουτέρων ἢ δὴ
 δεσέων. καὶ μὴ τῷ μήκει τῶν λόγων δι-
 βρῆται νοοῦμενα. καὶ θὰ πρὸς ὕδωρ οὐ σωλῆ-
 νι σφριγόμενον, ἀλλὰ καὶ πεδίον χεόμενον
 καὶ λυόμενον. ῥῆς αἱ ἀνωτάτω δοξαί π-
 θεοῦ. ἀναρχία καὶ πολυαρχία καὶ μοναρχία.
 αἱ μὲν οὖν δύο, πασι ἐλλύων ἐπαίχθησιν,
 καὶ παιζέσθωσαν, ὅτι, τε ἄναρχον, ἄτα

d l iiii

Γόρῳ ἡοῦ

κτον, τό τε ἐπὶ λυαρχον. σασιῶδες καὶ ἔως αἰαρε
χρον καὶ ἔως ἀτακτον. εἰς ταυτ' ἡ ἀμφότδρα
φόρει Γ' ἀταξίαν. ἡ ὅ εἰς λύσιν, ἀταξία ἡ με
λέτη λύσεως. ἡμῖν ὅ μοναρχία δ' τιμώμενον.
μοναρχία δὲ οὐχ ἦν ἐν πόλει γράφει πρόσω
πον. ἐστὶ γὰρ καὶ δ' ἐν σασιάζον πρὸς ἑαυτό.
πολλὰ καὶ θίσαται. ἀλλ' ἦν φύσεως ὁμοτιμία
σωίσησι. καὶ γνώμης σύμπνοια. καὶ ταυτὸ
τῆς κινήσεως. καὶ πρὸς ὃ ἐν τῶν ὅζ αὐτοῦ
σύνδυσις. ὅ πδρ ἀμήχανον ἐπὶ τ' γλυπτ' φύ
σεως. ὡς τε καὶ ἀριθμῶ διαφόρη τῇ ὅζουσία
μὴ τέμνεσθαι. ὅζα ὅζον μονὰς ἀπ' ἀρχῆς εἰς
δυάδα κινήσῃσα, μέχρι τελέδος ἔσῃ, καὶ ὅζον
ἔστιν ἡμῖν, ὁ πατήρ, καὶ ὁ υἱός, καὶ δ' ἄγιοι
πυθῦμα, ὁ μελὺ, γλυπτήρ καὶ περβολός,
λέγω δὲ, ἀπαθῶς, καὶ ἀχρόνως καὶ ἄσωμά
τως, τῶν δὲ, ὃ μὲν γέννημα. ὃ δὲ, πρὸ
βλημα. ἡ οὐκ οἶδ' ὅπως ἀντίς ταῦτα καλέ
σειον, ἀφελῶν πάντη τῶν ὁρωμένων. οὐ γὰρ
δὴ ὁ πδρ χιτῖν ἀγαθότητος εἰπεῖν θαρρῆσομεν
ὅ τῶν παρ' ἑλλησι φιλοσοφισάντων εἰπεῖν
τίς ἐτόλμησεν. οἷον κρατήρ τις ὁ πδρ ῥύη. σα
φῶς οὐτω σὶ λέγων, ἐν οἷς ποδὲ πρῶτον αἰ
τίου καὶ διδυτῶν φιλοσοφεῖ. μή ποτε ἀκ
στον τῶν γέννησιν εἰσαγάγωμεν, καὶ οἷον περὶ
τωμά τι φυσικὴν καὶ φυσικάδεκτον. ἡμετα

πῶς ποδ
ἔσῃ ἐπὶ
γλυπτήρ
ἡ παρ
ὃς ὁ θεός
ἡ ποτ
πῶν, ὅτ
ὁ πῶν
μα ὃ ἀγ
φωκῶν
τὸ παρ
μα ἡ πα
τα ἡ πα
γλυπτήρ
φωκῶν
σπ. ὃ γὰρ
τα καὶ
σα βολός
νοι τοῖς αἰ
νομοι. ὃ
μδρ ὅζον
ρος. πῶς
ἡ ἐκ
χρον καὶ
χρον. ἔως
πδρ. οὐχ

πῶς ὁδὸν θεότητος ὑπονοίαις πρέων· οὐδὲ
 ἔστιν ἡδὴ τῇ ἡμετέρων ὄρων ἰσάμενοι, τὸ αὖ
 γέννητον εἰσάγωμεν, καὶ τὸ γεννητὸν, καὶ δ' ἐκ
 τῆς πατρὸς ἐκπορεύομενον, ὥς που φησὶν αὐ
 τὸς ὁ θεὸς καὶ λόγος· πότε δ' ἐν ταῦτα; ὑποδ
 ρ, πότε ταῦτα· εἰ δὲ δεῖται καὶ νεανικῶς εἰ
 πείν, ὅτε ὁ πατήρ· πότε δ' ὁ πατήρ; οὐκ ἔστι
 ὅτε οὐκ ἔστι· ἔστι οὖν καὶ ὁ υἱὸς καὶ τὸ πνῦ
 μα τὸ ἄγιον· πάλιν δρώμεν καὶ πάλιν ἀ
 φερμένοισι· πότε ὁ υἱὸς γεννιέται, ὅ
 τε ὁ πατήρ οὐ γεννιέται, πότε δὲ τὸ πνῦ
 μα ἐκπεπόρευται, ὅτε ὁ υἱὸς οὐκ ἐκπεπόρευ
 ται· ἀλλὰ γεννιέται ἀχρόνως καὶ ὑποδρ λό
 γον· εἰ καὶ μὴ διωάμεθα τὸ ὑποδρ χρόνον πα
 ραῆσαι· θέλοντες χρονικῶς ἐκφυγεῖν ἔμρα
 σιν· τὸ γὰρ ὅτε, καὶ πρὸ τῆς δε καὶ μετὰ ταῦ
 τα καὶ ἀπαρχῆς, οὐκ ἄχρονα, καὶ ὅτι μάλα
 σταβιαζώμεθα· πάλιν εἰ τὸ παρεκτεινόμε
 νον τοῖς αἰσίοις διάστημα τὸν αἰῶνα λαμβά
 νοιμον· τὸ μὴ κινήσει ἡνί, μὴ δὲ ἡλίου φορεῖ
 μόριζόμενον, καὶ μετρούμενον· ὅπῃ δὲ χρό
 νος· πῶς οὖν οὐ σωάνερχα, εἰ σωαῖδια· ὅ
 τε ἐκείθεν, εἰ καὶ μὴ μετ' ἐκείνων· δ' ἢ ἂν ἀναρ
 χον, καὶ αἰσίων· δ' δὲ αἰσίων, οὐ πάντως ἀναρ
 χον· ἕως αὖ εἰς ἀρχὴν ἀναφύεται δ' ἐν πα
 τέρᾳ· οὐκ ἀναρχα οὖν, τῷ αἰετῷ δῆλον δὲ δ'

၇၈၂ ဟိုဝ်

αἰῶνα. ὡς οὐ πάντως πρεσβύτητον, τῶν ὧν
ἔστι αἰῶν. οὐ δὲ γὰρ τῷ φωτὶ ἡλίου. καὶ αἶψα
καὶ πῶς τῷ χρόνῳ. καὶ οὐ μορμολυτῇ τοῦ
ἀπλουτέρας. οὐ γὰρ ἕως χρόνον ταῖς ὡν
ὁ χρόνος. πῶς οὖν οὐκ ἐμπαθῆς ἡ γέννησις.
ὅτι ἀσώματος. εἰ γὰρ ἡ ἐν σώματος ἐμπαθῆς
ἀπαθῆς ἡ ἀσώματος. ἐγὼ δὲ σε ἀντὶ τῆς ὁμοιότητος
πῶς θεός, ἐκτίστω. οὐ γὰρ θεός τὸ κλιζόμε-
νον. ἵνα μὴ λέγω ὅτι καὶ ταῦτα πάθος, αἰσ-
ματικῶς λαμβάνηται. οἱ χρόνοι. ἐφεσις. αἰσ-
τύπως. φοντῆς. ἐλπίς. λύπη. κίνδυνος. ἀπο-
τυχία. δίορθῶσις. ἀπαντα καὶ πλείων
των, πᾶσι πᾶσι κλίσιν. ὡς πᾶσι δὲ δὴλον. θαῦ-
μάξω ὃ ὅτι μὴ καὶ τὸ τολμᾶς. σιωδυνασμάς
τινασ' ἀννοῦν. καὶ χρόνους κινήσεως. καὶ κιν-
δυνῶς ἀμβλώσεως. ὡς ὃ γέννησιν ἐγχοροῦν.
εἰ μὴ οὐτω γεννήσκειν. ἢ πάλιν πᾶσι
νὰς καὶ χειρῶν καὶ ἐνδῶν γεννήσεις ἀ-
παριθμούμενος, τούτων τινὶ τῶν γεννήσεω
ἐπὶ πᾶσιν πᾶσι θεῶν καὶ ἀνεκλάλητον. ἢ καὶ τὸν
υἱὸν ἀναιρεῖν ἐκ τῆς καμνῆς ἕως δέσεως. καὶ
οὐδ' ἐκεῖνο διώσκει σιωλῆν, ὅτι ὃ διάφο-
ρος ἡ κατὰ σάρεα γέννησις, τῶν γὰρ ἐν τοῖς
ὅτις εἶναι θεοτόκον παρθένον, τοῦτω καὶ ἡ πνί-
κη γέννησις ὡς ἀλλάττουσα. μάλλον δὲ ὃ τὸ
εἶναι μὴ ταυτ', τοῦτω καὶ τὸ γενναῖον διάφορον

[illegible]

ὅς οὖν ὅτι πατὴρ οὐκ ἡργμενός; ὅς τις οὐ
 δὲ τῷ εἶναι ἤρξατο. ὥ δὲ τοῦ εἶναι ἤρξατο,
 τούτω, καὶ τὸ εἶναι πατερί. οὐκ ἔστι πατὴρ
 ὑδρον. ὁ γὰρ ἤρξατο καὶ πατὴρ κυείως, ὅ
 τι μὴ καὶ υἱός. ὥς πατὴρ καὶ υἱός κυείως, ὅτι μὴ καὶ
 πατὴρ. τὰ γὰρ ἡμέτερά, οὐ κυείως. ὅτι καὶ
 ἀμφω. οὐ γὰρ τόδε μᾶλλον ἢ τόδε καὶ ὅς ἀμ
 φοῖν ἡμεῖς. οὐχ ἑνός, ὥς τε μδρίζεσθαι, καὶ
 κατ' ὀλίγον ἀνθρώποι. καὶ ἴσως οὐ δὲ ἀνθρώ
 ποι, καὶ οἱ μὴ τετελέμεθα. καὶ ἀφελόντες,
 καὶ ἀφελμένοι. ὥς μόνος τὰς χάσεις λέπει
 σθαι ὀρφανὰς τῶν πραγμάτων. ἀλλὰ τὸ εἶ
 γέννησε φησὶν αὐτὸ καὶ τὸ γέννηται, ἵ
 ἄλλο ἢ ἀρχὴν εἰσάγει γέννησεως. ἵ οὖν αὐ
 τὸν δὲ ἴδω λέγωμεν. ἀλλ' ὡς ἀρχὴς γέν
 νημένος. ἵνα σου ῥαδίως φύτωμεν τὰς πολεμ
 τὰς ἐνστάσεις καὶ φιλοχρόνους. ἀρὰ γρα
 φῶν ἀποίσεις καὶ ἡμῶν ὥς παρὰ χαρὰ τῶν
 τῶν ἵ τῆς γραφῆς καὶ τῆς ἀληθείας; ἢ πα
 σιν ὁδῶν, ὅτι πολλὰ τῶν χρονικῶς λεγο
 μένων ἐκπλαγμένως ὅτις χρόνοις πεφδρε
 ται, καὶ μάλα παρὰ τῇ συνθεῇ τῆς γρα
 φῆς. οὐχ ὅσα τῷ παρεληλυθότος χρόνου μό
 νον ὄντι, ἢ τῷ παρόντος, ἀλλὰ καὶ ὅσα τοῦ
 μέλλοντος. ὥς τὸ, ἵνα τί ἐφρύναν ἔθνη. οὐ
 πω γὰρ ἐφρύναντο. καὶ ἐν ποταμῷ διελευ

Γόρι υἱοῦ

σονται ποδί. ὁ πῶρ ὅστι διαβεβήκασι. καὶ μα
κρόν αὖ ἐπὶ πόσας ἀπαριθμεῖν τὰς τοιαύ
τας φωνὰς, αἱ τοῖς φιλοπόνοις τετρήνηται.
ἔδωκε μὲν δὴ τοιοῦτον. οἷον δὲ αὐτῶν καὶ κείνο,
ὡς λίαν δύσερε καὶ ἀνείχυντον. βουλευθεὶς
φασίγελύνηκε, τὸν υἱόν, ἢ μὴ βουλόμενος.
εἶτα δεσμοῦσιν ὡς οἷον τε ἀμφοτέρωθεν, ἀμ
μασιν ἐκ ἰσχυροῖς ἀλλὰ καὶ λίαν ἁθροῖς. εἰ μὴ
γὰρ οὐδέλων, φασίτε τυραννῆται. καὶ τίς ὁ
τυραννήσας; καὶ πῶς ὁ τυραννῆθεις, θεός; εἰ
δὲ δέλων, δελήσεως υἱὸς ὁ υἱός. πῶς οὖν ἐκ
τῶ πατρὸς; καὶ κακῶς τινα μητόρᾳ τῶν δέ
λησιν ἀντὶ τῶ πατρὸς ἀναπλάττουσιν. εἰ μὴ
οὖν ἔδωκε χεῖρα αὐτῶν, αὐτῶν λέγουσι.
ὅτι τῶ πατρὸς ἀποσάντες, εὐδὶ τῶν βού
λησιν καὶ ταφύτοις. οὐ γὰρ πατρὸς ἢ βέ
λησις. διὰ τὸν δὲ, ἰδῶμεν, τὸ ἰσχυρόν αὐτῶν,
ὅτι λέγουσιν. ἄριστον ἢ αὐτοῖς συμπλακῆναι
πρότερον ἐκνυτῶν. σὺ δὲ αὐτὸς ὁ λέγων δι
χερὸς ὁ, τι αὐτῶν δέλης. ἐκ θέλοντος ὑπέστης τῷ
σοῦ πατρὸς; ἢ μὴ δέλοντος. εἰ μὲν γὰρ οὐ
δέλοντος τε τυραννῆται. τῆς εἰας. καὶ τίς
ὁ τυραννήσας αὐτόν; οὐ γὰρ δὴ πῶς φύσιν ἐ
ρεῖς. ἐκείνη γὰρ ἔχει καὶ τὸ σωφρονεῖν. εἰ δὲ δέ
λοντος, ἀπόλωλέ σοι δι' ὀλίγας συμμέβας ὁ
πατήρ. δελήσεως γὰρ υἱὸς ἀλλ' οὐ πατρὸς καί

κατέφλω
τὰ καὶ
τῇ σὴ
τὰ ἢ
ραννῆς
ρητῶ
λων ὁ
αὐτῶ
σου δέ
δελων
των καὶ
νος, τὰ
τῶν ἀλλ
γῶν δέ
νήσεως
τος καὶ
πάντα
καὶ δέ
ἐξ ὁμο
των ἢ
πᾶσι
μαὶ δέ
ὁ πᾶς
δελων
εἶναι. οὐ
αὐτῶν

παπέφλωας· ἀλλ' ἑστὶ τὸν θεὸν, μέτειμι καὶ
τὰ κτίσματα καὶ τὸ σὺν ὁρώτημα προσάξω
τῇ σῇ Οὐφίᾳ· θέλων ὑπέσθην ὁ θεὸς τὰ πᾶν
τα ἢ βικαθεῖς· εἰ μὴ βικαθεῖς καὶ ἰαυθα ἢ τυ
ραννίς, καὶ ὁ τυραννίσας· εἰ ὃ βελόμενος, ἐσέ
ρη ὃ θεὸς, καὶ τὰ κτίσματα, καὶ σὺ πρὸ τῷ ἄλ
λων ὁ τοιούτου ἀνδρείσων λογιζόμενος· καὶ τοῖς
αὐτὰ σοφιστόμενος· θελήσει γὰρ μέση τοῦ κτῆ
σου διατειχίζεται· ἀλλ' ἐπὶ τὸν ὅτι οἱ μοι
θέλων καὶ θέλησις· γινώσκων καὶ γίννησις· λέ
γων καὶ λόγος εἰ μὴ μεθύομεν· τὰ μὴ, ὁ κινέμε
νος, τὰ δὲ οἷον, ἢ κίνησις· οὐκοῦν θελήσεως,
τὸ θελήσειν· οὐ γὰρ ἐπεταί πάντως, οὐ γὰρ τὸ
γινώσκων, γινώσεως οὐ δὲ τὸ ἀκουσθέν ἐκ φω
νήσεως, ἀλλὰ τὸ θελόντος· καὶ τοῦ γινώσκων
τος καὶ τοῦ λέγοντος· τὰ τῷ θεοῦ γὰρ, καὶ ἑστὶ
πάντα ταῦτα, ὡς γίννησις ὅτιν ἴσως, ἢ τῷ γιν
νῶν θελήσις· ἀλλ' οὐδὲν μέσον, εἴη καὶ ὅτι
δεξιόμεθα ὅλως· ἀλλὰ μὴ καὶ θελήσεως κρεί
των ἢ γίννησις· βούλει τί προσάξω καὶ τῷ
πατὴρα παρὰ σοῦ· ἢ ἔχω τὰ τοιαῦτα ὅλ
μα· θελὼν θεός, ὁ πατὴρ ἢ μὴ θελὼν· καὶ
ὅπως ἀποφύξει τὸ σὺν πρὸς δέξιον· εἰ μὲν δὴ
θέλων, τότε τὸ θέλειν ἡργαζόμενος, οὐ γὰρ πρὶν
εἶναι· οὐ δὲ γὰρ ὡς πρὸς τὸν· ἢ τὸ μὲν,
αὐτοῦ θελήσειν, εἰ δὲ θελήσειν, μετὰ τὸς ὅτιν,

Γ δὲ ἰ γ' οὐ

πῶς δὲ οὐ θελήσεως ἢ οὐτος ἡγατὰ σὲ πρὸ
βλημα. εἰ δὲ οὐ θέλων, τί δ' βιασάμενον εἰς
δ' εἶναι. καὶ πῶς θεὸς εἰ βεβίᾳται, καὶ ταῦ
τα οὐκ ἄλλο ἢ αὐτὸ δ' εἶναι θεός. πῶς οὖν
φῆσι γηγένηται πῶς ἐκτισται, εἰ πρὶν ἐκτι
σαι ἡγατὰ σέ. καὶ γὰρ καὶ ἔστω τῆς αὐτῆς
ἀπορίας. τάχα αὖ' εἴπω, βουλήσει καὶ λό
γῳ. ἀλλ' οὐ πῶ λέγεις δ' πᾶν. πῶς γὰρ δρ'
του διώαμεν ἔχων ἢ βούλησις καὶ ὁ λόγος. ἐν
τι λείπεται λέγειν. δ' γὰρ οὕτως ἀνθρώπος.
πῶς οὖν γηγένῃ. οὐκ αὖ' ἦν μεγάλη ἢ γέν
νησις, εἰσοὶ ἡγατε λαμβάνω ὅς οὐδὲ πῶ ἰδία
εἰσὶν γέννησιν. ἢ μικρόν τι ταύτης ἡγατὶ
ληφας. καὶ ὅσον αἰσχύνη λέγειν. εἴπειτα
οἶει τὸ πᾶν γινώσκειν. πολλὰ ἀνθρώποις πρό
τόρον, ἢ δύοις λόγοις συμπήξεως. μορφώσε
ως. φανδρώσεως. ψυχῆς πρὸς σῶμα, δεσμὸν
νοῦ πρὸς ψυχὴν. λόγου πρὸς νοῦν, κίνησιν.
αὐξήσιν. τροφῆς ἰσομοίωσιν. αἰσθησιν. μνή
μιον. ἀνάμνησιν. ἰάλλα ἰβ' ὦν σιωέσσης. καὶ
τίνα μὲν, τῷ σωμαφοτόρου ψυχῆς καὶ σώ
ματος, τίνα δ', τὰ μεμβρισμένα, τίνα δὲ ἄπαρ
ἀλλήλων λαμβάνουσιν. ὦν γὰρ ὕδρον ἢ τε
λείωσις, βούτων οἱ λόγοι μετὰ τῆς γένεως.
εἰπε τίνας. καὶ μὴ δὲ τὸ τε φιλοσοφίης θε
γέννησιν. οὐ γὰρ ἀσφαλές. εἰ μὲν γὰρ πῶ σὴν γ

πῶς δὲ οὐ
σὴν, πῶς
μὴ τὸ τε
πρὸ τῶν
τείνηται
Οἱ πολλοί
ληφας
οὐδὲ γὰρ
αὐτὸν
χρὶς ἡγατ
εἰσεῖς, κα
τὸς διακ
καὶ αὖ' ἔ
πῶς γὰρ
ἐξ ἡμεῶν
πῶς γὰρ
ἢ δὲ πῶς
σὴν γὰρ
οὐδὲ γὰρ
πῶς γὰρ
τῷ ἄλλῳ
εἰπε, καὶ
πῶς γὰρ
πῶς γὰρ

θωσίδης, ὅς πάντως καὶ πῶς τῷ θεῷ. εἰ δὲ μὴ πῶς
 σὴν, πῶς πῶς τῷ θεῷ, ὅσω γὰρ θεὸς αἰοῦ δύσεκ
 μὲρ τὸ τερος, ῥοσῶ κῆ τῷ σῆς γεννήσεως. ἀλλή
 πῶς τὸ ῥα ἢ ἀνὼ γέννησις. εἰ δὲ ὅτι μὴ σοὶ καὶ
 τεύληται, ὅτι γὰρ οὐ δε γελύνεται, ὥρα
 ὅτι πολλὰ διαγράφειν τῶν ὄντων, ἀ μὴ κατεί
 ληφας. καὶ πρό γε πάντων τῷ θεῷ αὐτόν.
 οὐ δὲ γὰρ ὅτι ποτέ ὅτιν ἐπεὶν ἔχεις. καὶ εἰλί
 αν το λμηρὸς εἰ καὶ τὰ πῶς τῷ μεγάλῳ
 χος. καὶ τὰ βαλέ σου τὰς ῥόσεις καὶ τὰς δια
 ῥέσεις, καὶ τὰς τομάς, καὶ τὸ ὡς πῶς σώμα
 τος διανοεῖται τῆς ἀσωμάτου φύσεως. καὶ τὰ
 χα αὐτῷ ἄξιόν ἔστι διανοεῖται θεοῦ γεννήσεως.
 πῶς γελύνεται. πάλιν γὰρ τὸ αὐτὸ φθέρ
 ξομαι δυαχραίνων. θεοῦ γέννησις, σιωπῇ,
 πμάτω. μέγα ὅτι μαθεῖν ὅτι γελύνεται.
 ὅ δὲ πῶς, ὅς ἄγγελοις ἐννοεῖν, μὴ ὅτι γε
 συγχωρήσωμεν. βούληται παρρησίῳ ὅς πῶς; ὡς
 οἶδεν ὁ γεννήσας πατήρ. καὶ ὁ γεννηθεὶς υἱός.
 ὅς ὅτι περ ταῦτα, νέφει κρύπτει. πῶς σὴν δια
 φῶτον ἀμβλυωπίαν. ὄντα οὕτω γελύνεται,
 ἢ οὐκ ὄντα. τῶν ληρημάτων. πῶς ἐμὲ καὶ σὲ
 ταῦτα. οἱ τὸ μόν τι ἡμεῖς, ὡς περ ἐπὶ τῇ ὁσφί;
 τῷ ἀβραάμ, ὁ λαὸς, τὸ δὲ, γέννησιν. ὡς τὸ ὅτι
 ὄντων, ῥόπον πινά τὸ ἡμέτερον. καὶ οὐκ ὄν
 των. εἰαντίως πῶς πῶς ἀρχηγόνον. ὕλιν, ὕ

Γ ΔΡΙ ΥΟΥ

ποσάειν σαφώς ἴδῃ οὐκ ὄντων. καὶ τινος ἀ-
 γλύνητον ἀναπλάττωσιν. ἐν ταύθῃ, πύθο-
 μον τῷ εἶναι, ὅτι γελυνῆσθαι καὶ ἀπ' ἀρχῆς.
 ὥς τε πού τις οἴσεται ὅτι ἀμφόκλημον ἔστω δῶ-
 τημα. τί γὰρ τὸ ἀπ' ἀρχῆς πρεσβύτητον, ἵν' ἐ-
 καὶ θῶμον τὸ εἶναι ποτε τὸ υἱοῦ, ἢ μὴ εἶναι.
 ἀμφοτέρως γὰρ τὸ ἀπ' ἀρχῆς λυθῆσεται. εἰ
 μή σοι καὶ ὁ πατήρ, πάλιν δῶτῶντων ἡμῶν
 ἴδῃ οὐκ ὄντων ἢ ἴδῃ οὐκ ὄντων, κινδυνεύσει καὶ δις
 εἶναι, ὁ μὲν, πρὸ ὧν, ὁ δὲ, ὧν. ἢ ταυτὸν ὅτι υἱὸς
 παθεῖν. ἴδῃ οὐκ ὄντων εἶναι διὰ τὰ σαφῶν ἐ-
 ρωτημάτων παύγια. καὶ τὰς ἐκ ψάμμων
 οἰκοδομὰς. αἱ μὴ δὲ αὐραὶ ἴστανται. ἐπεὶ μὲν
 οὐκ οὐδέ τῶτον τοῦτων δέχεται. καὶ πῶς ἐ-
 ρώτησιν φημι τὸ ἄρ' ὄντων εἶναι, οὐχὶ τὸ ἀπο-
 ρον πῶς ἀπάντησιν. εἰ δέ σοι φαίνεται ἀναγι-
 καῖον εἶναι τὸ ἐπὶ τὸν ἀληθεύειν ἐπὶ παντός
 κατὰ τὰς σὰς διαλεκτικὰς ἔπελῃψας, δέ-
 ξαιμὲν τί μικρὸν δῶτῶν. ὁ χρόνος, ἐν χρό-
 νῳ, ἢ οὐκ ἐν χρόνῳ, εἰ μὴ ἐν χρόνῳ, τίτις ἔστω.
 καὶ τί παρὰ τῶν ὄντων. καὶ πῶς ποδὲν ἐχ-
 τι. εἰ γὰρ οὐκ ἐν χρόνῳ, τίς ἢ ποδὲν τῇ θείᾳ χρό-
 νον εἰσάγειν ἄχρονον. τὸ δὲ νῦν, ἐπεὶ ψεύδομαι.
 δις τὸ ἐπὶ τὸν ἀληθεύειν μόνον, ἢ ψεύδο-
 μαί. οὐ γὰρ ἀμφοτέρω, δώσομεν. ἀλλ' οὐκ ἐν
 δέχεται. ἢ γὰρ ψεύδομαι ἀληθεύει, ἢ ἀλη-
 θεύων

ἡμῶν ψά-
 ματον, ὡ-
 τίς, οὐτ-
 οὐτῶς
 ὡς ἐπὶ μ-
 γλυνόμε-
 εἰ μὴ γὰρ
 νῦν καὶ π-
 τῶν τῶ-
 καὶ τίς ἢ
 οὐτῶς
 ὡς λυθῆ-
 εἰ μὴ γὰρ
 ἀπ' ἀρχῆς
 νῦν καὶ π-
 τῶν χρό-
 φησι δὲ αἱ
 ὡς δὲ οὐ
 νῦν καὶ π-
 δέστω
 ἀπ' ἀρχῆς
 τῶν καὶ π-
 ἀπ' ἀρχῆς
 ἢ πρὸ αἰ-
 πῶς οὐ
 νῦν καὶ π-

θαύων ψεύσεται, πάρα ἀνάγκη. τί οὖν θαυ-
μαστόν, ὥς πορ ἐν ταῦθα συμβαίνει τὰ εἰσιν-
τία, οὐ πως ἐκείσε. ἀμφότδρα, ψεύδεσθαι. καὶ
οὐτω σοι τὸ ὅφρην, ἡλίθιον ἀναφανήσεται.
εἰ ἔτι μοι λυθὼν τῶν ἀνιγμάτων. σεαυτῷ δὲ
γεννωμένῳ πάρεῃς, πάρεῃ ἢ νῦν, ἢ οὐδέτδρον.
εἰ μὲν γὰρ καὶ πάρεῃς, καὶ πάρεῃ, ὥς τίς καὶ τί-
νι. καὶ πῶς ὁ εἰς ἀμφω γυγόνατε, εἰ δὲ μηδὲ
τδρον τῶν εἰρημικών, πῶς σεαυτοῦ χωρίζη.
καὶ τίς ἡ αἰτία τῆς διαξέσεως. ἀλλ' ἀπαίδου-
τον τὸ πορὲ τῆς εἰσῆς, εἰ ἐαυτῷ πάρεσιν ἢ μὴ,
ἐρλυπτα γμονεῖν. ταῦτα γὰρ ἐπ' ἄλλων ἔχ-
εαυτῷ λέγεται. ἀπαίδουτότδρον δὲ ἴσθι, εἰ
ἀπ' ἀρχῆς γεννη μέλον ἐν λῶ, πρὸ τῆς γεν-
νήσεως ἢ οὐκ ἐν λῶ διδιδυμένεσθ. οὗτος γὰρ πορὲ
τῶν χρόνῳ διαιρετῶν ὁ λόγος. ἀλλ' εἰ ταυτί-
φησι δ' ἀγέννητον καὶ τὸ γεννητόν. εἰ δὲ ἔστιν,
οὐ δὲ ὁ ἦος τῷ πατρὶ ταυτόν. ὅτι μὲν φα-
νερῶς ὁ λόγος οὗτος ἐκβάλλει εἰν ἦον τῆς
θεότητος ἢ τ' πατρός, τί χρὴ καὶ λέγειν. εἰ δὲ
εἰ ἀγέννητον εἰσία θεῶ, εἰσιννητ', εἰ εἰσία. εἰ γὰρ
το, εἰ ἐκείνο. τίς ἀντερεῖ λόγος. ἐλθ τοί νῦν τ'
ἀσεβῶν ὁ ποτδραν βούλη ὧ καενὲ θεολόγῃ,
εἰ πορ ἀσεβῆν πάντως ἐαυτοῦ δαίμας. εἴπειτα
πῶς οὐ ταυτὸν λέγεις τὸ ἀγέννητον καὶ εἰ γε-
νητόν. εἰ μὲν, τὸ μὴ ἐκτισμένον, καὶ τῷ δὲ χρῆ-

၇၈၆ ယိုးဒယ

[Faint handwritten Greek text from another manuscript page]

e € ii

Γρηγορίου

[illegible]

καὶ ἤρξατο· πάλιν οἱ σωματικοὶ, τὰ σωματι-
 κή· ἐγὼ δὲ, εἰ μὴν αἰτίδιον αὐτῷ τὸ γλυνᾶσθαι
 ἢ μὴ, οὐ πῶ λέγω· ἕως αὖ, τὸ πρὸ πάντων ἐξ
 νῶν γλυνᾶμε, ἀκεῖ βέσδρον ἐπισκέψωμαι.
 οὐχ ὁρῶ δὲ, τίς ἡ ἀνάγκη τῷ λόγου· εἰ γὰρ ἤρ-
 κται κατ' αὐτοὺς τὸ παυσόμενον, οὐκ ἤρκει
 πάντως τὸ μὴ παυσόμενον· τί θίνω ἀσφα-
 νοῦται ποδὲ ψυχῆς, ἢ τῆς ἀγγελικῆς φύ-
 σεως· εἰ μὴ ἤρκει, καὶ παύσει· εἰ δὲ καὶ παύ-
 σεται, δῆλον ὅτι κατ' αὐτοὺς, καὶ δὲ ἤρκει.
 ἀλλὰ μὴ καὶ ἤρκει, καὶ καὶ παύσει· οὐκ
 ἄρα ἤρκει κατ' αὐτοὺς τὸ παυσόμενον· ὁ μὲν
 οὖν ἡμέτερος λόγος, ὡς πρὸ ἱερωῦ καὶ βο-
 ῶς καὶ αἰθρώπου, καὶ ἐκείνου τῶν ἑσπερῶν καὶ αὐ-
 τοῦ εἶδος εἰς λόγος ὄζει, καὶ ὁ μὲν αὖ μετέχῃ τῷ
 λόγῳ, ὅτε καὶ κυρίως λέγεται, ὁ δ' αὖ μὴ
 μετέχῃ ὅτε ἢ μὴ λέγεται, ἢ μὴ κυρίως λέ-
 γεται, οὐ πῶ δὲ καὶ θεῶν μίαν οὐσίαν εἶναι
 καὶ φύσιν καὶ κλησὶν καὶ ἐπινοίας ἑσπερῶν δια-
 ρουμίας σιωδαιρῆται καὶ τὰ ὀνόματα·
 καὶ ὁ μὲν αὖ κυρίως λέγεται, ὅτε καὶ εἶναι
 θεὸν, ὁ δ' αὖ ἢ κατὰ φύσιν, ὅτε καὶ ἀληθῶς ὁ
 νομάζεσθαι· εἰ πρὸ μὴ ἐν ὀνόμασιν, ἀλλ' ἐν πράγ-
 μασιν ὄζειν ἡμῖν ἢ ἀλήθεια· οἱ δὲ, ὡς πρὸ θεοῖ
 κότες, μὴ πάντα κινεῖν κατὰ τῆς ἀληθείας,
 θεὸν μὲν, εἶναι τὸν ὑὸν ὁμολογοῦσιν, ὅταν

Γ Δ ρ ι ὁ υ

βιαδῶσι τῷ λόγῳ καὶ ταῖς μαρτυρίαις. ο
μῶνυμον δὲ καὶ μόνης κοινωνοῦντα τ' κλή
σεως. ὅταν δὲ αὐτοὺς φέρωμεν αὐτοῖς, τί ἔν
δ' κρείως θεός, ὁ ἡός, ὡς πῶρ δ' ὁ ἱερὸν δ' γε
γραμμείον; πῶς ἔν θεός, εἰ μὴ κρείως θεός.
ὅτι γὰρ κωλύει φασὶ καὶ ὁ μῶνυμα ταῦτα εἶ
ναι, καὶ κρείως ἀμφοτέρω λέγεσθαι, καὶ προ
θείσοισιν ἡμῖν, τὸν κωῖα τὸν χερσαῖον καὶ τὸν
θαλάττιον. ὁ μῶνυμά τε ὄντα, καὶ κρείως λε
γόμενα. ἔστι γὰρ ἡ καὶ τοιοῦτον εἶδος ἐλ
θῶς ὁ μῶνυμοις. καὶ εἴτε ἡ ἄλλο τῇ αὐτῇ προ
χρηται προσηγεία, καὶ μετέχει ταύτης ἐ
πίσης, τῇ φύσει διεστηκός. ἀλλ' ἐκεῖ μὲν ὡς ἐλ
τισε, δύο φύσεις τιθεῖς ἕως τῷ αὐτῷ προ
σηγορίαν. οὐδὲν ἄμεινω πῶς ἐτῶν τῆς ἐτέ
ρας εἰσάγει. οὐδὲ πῶς μὲν, πρότερον. πῶς
δὲ, ὑστέρων. οὐδὲ πῶς μὲν, μάλλον, πῶς δὲ, ἥτ
τον οὐτερον. οὐδ' ὁ πῶρ λέγεται. δ' δὲ γὰρ τι συ
νέζουκε τὸ ταύτην παρέχον αὐταῖς πῶς
ἀνάγκη. οὐ γὰρ ὁ μὲν, μάλλον κύων. ὁ δὲ,
ἥττον τῷ ἐτέρῳ κυνός, οἷον ὁ θαλάττιος τὸν χερ
σαίου. ἢ ὁ χερσαῖος ἐμπαλιν τῷ θαλάττιου.
ὅτι γὰρ ἡ καὶ τὰ ἴνα λόγον. ἀλλ' ἐν ὁ μῶ
τίμοις πράγμασι καὶ διαφόροις, ἡ κοινωνία
τῆς κλήσεως, ἐν ταῦτα δὲ, τῷ θεῷ παραζου
γνύς δ' σε βάσιμον. καὶ δ' ἕως τῷ πᾶσι οὐ

οὐκ εἶ
ναι φύσ
το διδ
θεός, κα
προση
τὸ ὅτι
κλήσε
δ' ἔστι
μῶνυ
ὅτι ὡς
ρος κα
ἀμφο
σεως, ο
ως εἰ κα
ταλέλυ
τῆς α
νυμίας
οἰαζο
ἴνα οὐ
κλήσε
λον κα
αὐτῷ
ὁ πᾶσι
κατὰ
τῇ φύ
τοὺς πᾶ

οίαν εἶναι καὶ φύσιν· ὁ μόνου Θεοῦ· καὶ οἷα
 νεὶ φύσις Θεότητος· εἶτα τῷ πατρὶ μὲν τῷ
 το διδῶς, ἐν ἑὸν δὲ ἀποδιδῶν καὶ ἑσποτι-
 θεῖς, καὶ τὰ δούτῳ νέμων αὐτῷ τῷ τιμῆς καὶ τῷ
 προσκλήσειως καὶ ταῖς συλλαβαῖς χερίζη
 τὸ ὅμοιον, τῷ πράγματι τῷ θεότητι πατρὶ
 κόπεις, καὶ μεταβαίνεις κακουργῶς ἀπὸ τῆς
 εἰς ἴσον ἐχύσης ὁμωνυμίας, εἰδὶ τῷ τὰ
 μὴ ἴσα συνδέσθαι· ὡς τε ὁ γραπτός σοι καὶ
 ὁ ζῶν ἄνθρωπος μάλλον, ἢ οἱ τῷ ἑσποδείγμα-
 τος καὶ τῷ Θεότητι ἀπλησάξουσιν· ἢ, ὁδὸς
 ἀμφοτέρους ὡς πατρὶ τῷ καὶ νυνίαν τῆς κλη-
 σεως, οὐ τῷ δὲ καὶ τῷ ὁμοτιμίαν τῆς φύσε-
 ως· εἰ καὶ διαφόρους ταύτας εἰσάγεις, καὶ κα-
 ταλέλυκας σου εἶναι καὶ οὐκ εἶναι εἰς ἑσποδὲς καὶ
 τὰ τῆς ἀπιστοῦτος· τί γὰρ ὄφελος τῆς ὁμο-
 νυμίας, εἰ τὸ ἰσότημον μὴ ἔχον οἱ παρὰ τοῦ
 διαιρούμενοι· οὐ γὰρ ἵνα, ἰσότημα δείξης, ἀλλ'
 ἵνα ἀπιστοῦμα, πρὸς τῷ ὁμωνυμίαν, καὶ εἶναι
 καὶ κατέφυγας· πῶς αὖτις ἐλεχθεῖν μάλ-
 λον καὶ ἐαυτῷ μαχόμενος καὶ Θεότητι· εἰ
 ἀνδὲ λεγόντων ἡμῶν ὅτι τῷ αἰτίῳ μέζων
 ὁ πατὴρ τῷ υἱοῦ, προσλαβόντες τῷ, καὶ δὲ,
 αἰτιον φύσει πρότασιν, εἵπεται καὶ μείζων
 τῇ φύσει σιωπῶσιν, οὐκ οἶδα πότῳ ἑαυ-
 τοὺς παραλογίζονται, ἢ τοὺς πρὸς ἑς ὁ λό-
 γος

Γ ΔΡΙ ΥΟΥ

τος· οὐ γὰρ ἀπλῶς ὅσα κατὰ ἕνος λέγει
ται, ταῦτα καὶ κατὰ τὸ ὑποκειμένου ἰούλω
ρηθῆσεται· ἀλλὰ δῆλον κατὰ ἕνος· καὶ τίνα· εἰ
πεὶ τί κωλύει καὶ με, ταύτην πρότασιν ποιη
σάμενον, πῶς ὅτι ὁ πατήρ μείζων τῇ φύσει,
ἐπειτα προσλαβόντα καὶ, φύσει δευτέρου πάν
τως μείζων οὐ καὶ πῆρ, ἀντεῦθεν σωμαγαγεῖν καὶ
μείζων, καὶ πάντως μείζων· ἢ ὁ πῆρ, καὶ πάντως
πῆρ· εἰ βούληται καὶ τῶς· ὁ θεὸς καὶ οὐσία καὶ καὶ πάν
τως θεός· καὶ ἐξῆς αὐτὸς σωκλεῖ· ὁ θεός, καὶ πάν
τως θεός· ἀλλ' οἱ μοι παρὰ καὶ πῆρ καὶ ἀπλῶς
ὁ παραλογισμὸς οὗτος, ὡς τοῖς περὶ ταῦτα
τεχνολογεῖν σιγήσῃ· ἡμῶν γὰρ καὶ μείζων
τῇ τοῦ αἰτίου φύσει διδόντων, αὐτοὶ τὸ τῇ
φύσει μείζων ἐπαγοῦσιν· ὡς περὶ αὐτὸν εἰ καὶ λε
γόντων ἡμῶν, ὅτι ὁ δαίμων νεκρὸς ἀνθρώπος,
ἀπλῶς ἐπὶ αὐτὸν αὐτοὶ καὶ ἀνθρώπον· ἐκείνο δὲ
πῶς παρὰ βράχμω μὲν οὐδενὸς ἡττον τῶς
ἐρημύων ὃν ἀξιάχασον· ὁ πατήρ φασιν οὐ
σίαν ἢ ἐνδργείαν ὄνομα ὡς ἀμφοτέρωθεν
ἡμᾶς δέοντες· εἰ μὲν οὐσία φήσομεν, σω
ρηθμελύνους ἐπὶ οὐσίαν εἶναι καὶ ἵον ἐπει
δὴ μία καὶ οὐσία θεοῦ ταύτην καὶ, ὡς οὐτοι· προ
κατείληρεν ὁ πατήρ· εἰ δὲ ἐνδργείας, ποίημα
σαφῶς ὁμολογήσοντας, ἀλλ' οὐ γέννημα· καὶ
γὰρ ὁ ἐνδργῶν, ἐκεῖ πάντως καὶ καὶ ἐνδργῶν

μελόν· κα
σημάν
δην ὁ μ
καὶ ἐπὶ
τα δὲ
ρον· ὁ
ταπει
πῶς κα
ἢ πατ
τα δὲ
καὶ κα
ηκας, εἰ
καὶ κα
ἵον, οὐκ
τοῖς κα
μὲν ἐστ
οὐ πᾶς ἡμ
κῶς αὐτ
πῶς κα
ἀρᾶς οἱ
των, κα
καὶ τῶς
καὶ ἐν
ων λογ
ἐν ἡμᾶς
καὶ τῶν

μενον· καὶ πῶς ᾧ πεποιηκέτι ταυτὶν τὸ πε
ποιημένον, θαυμάζειν φήβωσι. σφόδρα αὖ ἡ δὲ
αὐτὴν ὑμῶν καὶ αὐτὸς πῶς διαίρεισιν, εἰ τῶν δύο
τὸ ἐτδρον δέξαται ἡ ἀναγκαῖον, ἀλλὰ μὴ
τὰ δύο διαφυγόντα, τείτον ἐπεὶν ἀληθές
ρον. ὅτι οὐτε οὐσία οὐνομα ὁ πατήρ ὡς σφά
ταται, οὐτε ἀδελφείας. ἁπλῶς δὲ καὶ τῷ
πῶς ἐχθρὸς ἢ ἡνὸν ὁ πατήρ, ἢ ὁ ἡνὸς πρὸς
ἢ πατὴρα. ὡς γὰρ παρ' ἡμῶν αἱ κλήσεις αὐ
ται εἰ γνήσιον καὶ οἰκείον γνωρίζουσιν οὕτω
καὶ καὶ πῶς τῷ γεγεννημένου πρὸς τὸ γεγε
νηκός, ὁμοφυίαν σημαίνουσιν. ἔσω δὲ ὑμῶν
χάριν καὶ χάρις ἡνὸν ὁ πατήρ. σιωπῶντες ἔν
ἡνὸν, οὐκ ἄλλο τειώσεται καὶ τὰς κοινὰς ἐν
τοίῃσιν, καὶ πῶς τῶν κλήσεων τούτων διώα
μεν. ἔσω καὶ ἀδελφείας, εἰ γὰρ δοκεῖ. οὐ δὲ
οὐ πῶς ἡμᾶς αἰρήσετε. αὐτὸ δὲ γὰρ ἀνεργῆ
κῶς ἀν' εἶν τὸ ὁμοούσιον. ἢ καὶ ἄτοπος ἄλλως
πῶς, ἢ τῆς πᾶσι γὰρ ἀδελφείας ὑπόληψις.
ὁρᾶς ὅπως ὑμῶν καὶ κακομαχεῖν ἐδελόν
των, τὰς σφοδρὰς διαφύγομεν; ἐπεὶ δέ σου
εἰς αὐτοῖς λογιμοῖς καὶ ταῖς σφοδαῖς ἀμα
ρτανέγνωμεν, ἴδωμεν ὅτι καὶ πῶς ἐκ τῶν θεῶ
ων λογίων ἰσχύ. ἀνὰ ἄρ' ἀδέξῃ καὶ τεῦθεν περ
θῆν ἡμᾶς. ἡμεῖς μὲν γὰρ ἐκ μεγάλων καὶ ὑψη
λῶν πῶν φωνῶν, τῷ ἡοῦ πῶς θεότητα καὶ

τειλήφμεν, ἢ κηρύσσομεν, ζήνων, κύτων;
 τῆς θεοῦ, τῆς λόγου. ὁ ἐν ἀρχῇ, ὁ μετὰ τῆς ἀρ-
 χῆς. ἢ ἀρχὴ ἐν ἀρχῇ ὡς ὁ λόγος καὶ ὁ λό-
 γος ὡς πρὸς τὸν θεόν, καὶ θεὸς ὡς ὁ λόγος. καὶ
 μετὰ τοῦ ἢ ἀρχῆ, καὶ ὁ καλῶν αὐτῷ ἀρχὴ γε-
 νεῶν ἀρχὴν. ἐπὶ δὲ ἡὸς μονογενῆς. ὁ μονογε-
 νῆς ἡὸς, ὁ ὢν εἰς τὸ κόλπον τοῦ πατρὸς, ἐκεῖνος ὁ
 τῆς ζωῆς. ὁ δὸς ἀλήθεια ζωῆς. εἰώ εἰμι ἢ ὁ δὸς,
 καὶ ἢ ἀλήθεια καὶ ἢ ζωῆ. καὶ εἰώ εἰμι τοῦ κῶ-
 μῶ. Θωῖα. δυνάμεις. χριστὸς θεοῦ δυνάμεις, καὶ
 θεοῦ Θωῖα. ἀπαύγασμα. χαράκτηρ, εἰκὼν.
 σφραγίς. ὡς ὢν ἀπαύγασμα τῆς δοξῆς καὶ
 χαράκτηρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ. καὶ εἰκὼν
 τῆς ἀγαθότητος. καὶ εἶδεν γὰρ ὁ πατὴρ ἐς
 φάπσεν ὁ θεός. κτς. βασιλεύς. ὁ ὢν. ὁ παντο-
 κράτωρ. ἐβρεξε κύριος, πῦρ παρὰ κυρίου.
 καὶ ῥάβδος διδύμητος, ἢ ῥάβδος τῆς βα-
 σιλείας. καὶ ὁ ὢν, καὶ ὁ ὡς, καὶ ὁ ὅς, ὁ
 μένος. καὶ ὁ παντοκράτωρ, σαφῶς ποτε
 ἢ λεγόμενα. καὶ ὁ ὡς αὐτὸς κύριος ἐστὶ δυνά-
 μεως. ὢν δὲ ἐν ἐπίκρητον, οὐ δὲ ὑπερον τῶ ἡ
 προσγεγόμενον, ἢ τῶ πνύματι. ὡς πᾶσι οὐ
 αὐτῶ τῶ πατρί. οὐ γὰρ ἐκ προαίτης τῆς
 τέλει. οὐ γὰρ ὡς ὅτε ἄλλοτος ὡς. οὐ δὲ ὡς
 τε οὐ πατὴρ. δὲ δὲ ὡς, ὅτε οὐκ ἀληθῆς. ἢ ἄ-
 λωτος, ἢ ἀδυνάτος, ἢ ζῶνς ἐνδεής. ἢ λαμπρῶς

ΤΗΤΟΣ · ἢ
 πρὸς τὴν
 ὁ θεὸς μ
 κτισ· π
 λον ἢ π
 εἰ τὴν
 ἐαυτοῦ
 ἴδεν, ἢ
 γινώσκ
 τισιν τῶ
 εἰ βούλ
 πνοῶ, κ
 ὁ ἴπνα
 ἄσους κα
 γὰρ ἡ γὰρ
 δοκῆς· ἐκ
 ἀνίστα
 οὐς εἰς
 ὃν ἢ π
 μὲν ὃ π
 κτ· τῶ
 ὁ ἀναβ
 χάριμι
 τως, ἀμ
 λαίω, τῶ
 τῇ π· καὶ

τητος. ἡ ἀγαθότητος. σὺ δέ μοι καταείθμει
 πρὸς ταῦτα, τὰ τῆς ἀγνωμοσύνης ῥήματα
 ὁ θεὸς μου καὶ θεὸς ὑμῶν. ὁ μείζων. τὸ ἐ
 κτισε. τὸ ἐποίησε. τὸ ἠγάσεν. εἰ βέλῃ ἢ κῆρ δῖ
 λον κῆ τὸ ὑπῆκουσεν. δὲ δέωκε, ῥ, ἔμαθε. ῥ
 ἐν τέταλ. ῥ ἀπέταλ. τὸ μὴ διώκαθ' ἀφ'
 ἑαυτοῦ τί θιῖν, ἢ λέγειν, ἢ κείναι, ἢ δωρεῖ
 σθαι, ἢ εὐόλεσθαι ἐτι δὲ καὶ ταῦτα. πῶ α'
 γνοίαν. πῶ ἔσπετα γῆν, πῶ δυχῆν, πῶ δ' ὦ
 τησιν πῶ προκοπῆν. πῶ τελείωσιν. πρόσθε
 εἰ βέλῃ καὶ ὅσα θύτων ταπεινότηρα. ῥ ὑ
 πνωῖ, ῥ πεινῶ. τὸ κοπιᾷ. ῥ σακρύει.
 ῥ ἀγωνιά, ῥ ἔσπεδεσθαι. τάχα δ' αὖ, ὅν
 δίσκους καὶ τὸν σκυρὸν, καὶ τὸν θάνατον. τῆς
 σοφ' ἐγερσιν καὶ πῶ ἀνάληψιν, παρήσειν μοι
 δοκῆς. ἐπειδὴ τι καὶ πρὸς ἡμῶν ἐν τούτοις
 θύεισκέται. πολλὰ δ' αὖ ἐτι σπερμολογῆ
 σαις εἰ βέλαιο συντιθέναι τ' ὁμώνυμον θει
 ὄν κῆ παρέπραπτον. ἡμῖν ἢ ἀληθινὸν κῆ ὁμότι
 μον ὦ παῖ. θύτ' ἢ ἑκάστον, ἢ χαλεπὸν ἢ κῆ
 κατὰ μόρος ἐπεξιόντα δ' ἡγεῖσθ' ὅτι πρὸς
 ῥ θύσε βέσταρον, καὶ ἀνακαταίρην τὸ ἐν τοῖς
 γράμμασι πρόσκομμα. εἴγε προσπταῖς ὅ
 πως, ἀλλὰ μὴ ἐκὼν κακουργεῖς. ἐνὶ δὲ κεφα
 λαίῳ, τὰ μὲν, ὑψηλότ' ὅρα, πρόσταγε τῇ θει
 τητι. καὶ τῇ κρείττονι φύσει παθῶν καὶ σι

Γερὶ υἱοῦ

ματος. τὰ δὲ, ταπεινότηρα, τῷ σωθῆναι καὶ
 ὃ δὲ σὺ κενώθῃς καὶ σαρκωθῇς. οὐδὲν
 ὃ χεῖρον εἰπεῖν, καὶ ἀνθρώποις αἰετῶν. εἴτα καὶ
 ὑψωθῇς. ἵνα σὺ τῶν δογματῶν σαρκω-
 κὼν καὶ χαμαιπετῶν καταλύσῃς, μάθῃς ὑ-
 ψηλότῳ εἶναι, καὶ σωανικίαι θεότητι,
 καὶ μὴ τοῖς ἐρωμενοῖς ἀναπομνήνης, ἀλλὰ συ-
 νεπαίρῃ τοῖς νοουμένοις. καὶ γνώσκῃς ὅτι μὴ
 φύσεως, λόγος ὅτις δὲ λόγος οἰκονομίας. οὐ-
 ρος γὰρ ὁ ναῦ σοι κατεφονεύμενος, ἦν ὅτε καὶ
 ἡ πόρ σὺ ἦν. ὁ ναὺ ἀνθρώπου, καὶ ἀσιώπητος
 ὡς. ὁ μὴ ἦν, διέμενον. ὁ ὃ οὐκ ἦν προσέλαβεν.
 ἐν ἀρχῇ ἦν ἀναίτιος. τίς γὰρ αἰτία θεοῦ. ἀλλὰ
 καὶ ὑπόθετον γέγονε διαίτιαν. ἡ δὲ ἦν τὸ σὺ,
 σωθῆναι τὸ ὑβρισην. ὅς δὲ ὅσον πόδα φονεῖς
 θεότητα, ὅτι πῶς σὺν παχύτητα κατεδέ-
 ξατο. ὅτι μέθυ νοός, ὁ μιλήσας ἑρμῆ. καὶ γὰρ
 ὁ ὅμοιος ἀνθρώπου ὁ καὶ τῷ, θεός, ἐπειδὴ συ-
 νανεκράθη θεῷ. καὶ γέγονεν εἰς τὸ κρείττονος
 ἐκνικῆσαντος. ἵνα γινώσκῃς τοσοῦτον θεός,
 ὅσον ἐκείνος ἀνθρώπου. ἐλγνῆσθαι μὲν, ἀλλὰ καὶ
 ἐγελνῆσθαι. ἐκ γυναικὸς μὲν, ἀλλὰ καὶ παρθε-
 νος. τὸ ἀνθρώπινον. ἐκείνο, θεῖον. ἀπάτωρ ἐ-
 πὺθεν, ἀλλὰ καὶ ἀμήτωρ ἐκείθεν. ὅλον τὸ
 το θεότητος. ἐκνοφορήσθαι μὲν, ἀλλὰ ἐγνώσθαι
 πεφύκῃ καὶ αὐτῷ κνοφορουμένῳ καὶ πρὸ

σμῆναι
 καὶ με-
 φῶς ἀν-
 ὑπὲρ ἀν-
 ὑψῆσθαι
 σὺ πρὸς
 τὸ νοῦν
 ἀλλὰ φον-
 εῖς οὐδὲν
 οὐδὲν, ὡς
 ἀνθρώπου
 ἡλίου φα-
 σμασποῦν
 μερῶν
 ὑπερτα-
 σὺν ὡς
 κόσμον
 λικῆς. ἀ-
 ος, ἐπὶ
 χέτωρ
 ζεν ὑπὲρ
 ἀλλὰ τῶν
 ὅστιν ἀν-
 πῶς πελά-
 μασιν. ἀλλὰ
 οὐδὲν

σμιρτῶν· ἡ τῆς λόγου δι' ὃν ἐχλύθη· ἐσπαρὰ
 νώθη· μὲν, ἀλλ' ἀποσπαρᾶν οὐ τοῖς τ' τα
 φῆς ἀνιστάμενος· ἐν φάτῃ μὲν ἀνελίθη, ἀλλ'
 ὑπ' ἀγγέλων ἐδοξάσθη, καὶ ἔπειτα ἄσπερος ἐμὴ
 νύθη· καὶ ἔπειτα μάγων προσεκινήθη· πῶς
 οὐ προσπλάγῃ τῷ βλεπομένῳ, μὴ σκοπῶν
 τ' νοοῦμενον· ἐφυγαδύθη μὲν εἰς αἴγυπτον,
 ἀλλὰ φυγαδύθη τοῖς αἴγυπτιῶν· οὐκ εἶχεν εἰ
 δος οὐδὲ κέλλος παρὰ ἰουδαίοις, ἀλλὰ τῷ
 δαδ', ὡραῖος ἦν καὶ παρὰ τοὺς ἰσχυροὺς τῶν
 ἀνθρώπων· ἀλλ' ὡδὶ τῆς ὁδοῦ, ἀστράπτει, καὶ
 ἡλίου φωτοφάειος γίνεται, τ' μέλλον μυ
 σταγῶν· ἐβαπτίσθη μὲν ὡς ἄνθρωπος, ἀλλ' ἀ
 μαρτίᾳ ἔλυσεν ὡς θεός· ἀλλ' ἵνα ἀγάσῃ τοὺς
 ὕδατα· ἐπειράσθη ὡς ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐνίκη
 σεν ὡς θεός, ἀλλὰ θαρρῆν διακελεύεται, ὡς
 κόσμον νικητικῶς· ἐπείνησεν, ἀλλ' ἐθρεψέ· χα
 λιάσας· ἀλλ' ἄρτος ἐστὶ ζωτικὸς καὶ οὐρανί
 ος, ἐδίψησεν, ἀλλ' ἐβόησεν· ἐάν τις διψᾷ, ὅρ
 χέτω πρὸς με καὶ πινέτω· ἀλλὰ καὶ πηγὰς
 ζεῖν ὑπὸ τοὺς πόδας· ἐκώπιασε, ἀλλὰ τῶν
 κωπίωνων καὶ πεφορτισμένων
 ὅσιν ἀνάπαυσις· ἐβαρύνθη μὲν ὑπὸ πῶ, ἀλλ' ἐ
 πὶ πελάγῳ κουφίξει· ἀλλ' ὡδὶ τιμὴ πνύ
 μασιν· ἀλλὰ πᾶν κουφίξει βαπτίζομενον·
 δίδωσι τέλος, ἀλλ' ὅς ἰσχυρός, ἀλλὰ ἐκαστά

ὅτι ἀποιτομήτων· σαμαρείτης ἀκούει καὶ δαι
 μονῶν, πολλὴν σώζει· ὅτι ἀπὸ ἰλίου καὶ ταβαί
 νοντα, καὶ λησαῖς πολλὰ πιπόντα· πολλὴν ὑπὸ
 δαιμόνων ἐπιγινώσκειται· καὶ ἀπελαύνει δαι
 μοναοῦ· καὶ λεγαδνὰς πυθιμάτων βυθί
 ζει· καὶ ὡς ἀστραπὴν ὁρᾷ πίπτοντα· τὴν ἀρχή
 τὴν τῶν δαιμόνων· λιθάζειται, ἀλλ' οὐχ ἀλί
 σκεται· προσεύχεται, ἀλλ' ἐπακούει· δια
 κρύει, ἀλλὰ παύει δάκρυον· ὀρώτα πού τέ
 θειται λάζαρος, ἀνθρώπος γὰρ ἦν· ἀλλ' ἐγεί
 ρει λάζαρον· θεὸς γὰρ ἦν· πολλεῖται καὶ λί
 ανθύνως· τειάκοντα γὰρ ἀργυρίων, ἀλλ' ἐ
 ξαγοράζει κόσμον, καὶ μεγάλης τιμῆς· ὅτι ἰδὼν
 γὰρ αἵματος· ὡς πρόβατον ἐν τῇ σφαγῇ ἀγα
 γεται, ἀλλὰ ποιμαίνει τὸν ἰσραήλ· νύκτε καὶ πᾶ
 ραν τὴν οἰκουμένην· ὡς ἀμνὸς ἀφωτος, ἀλλ'
 ἀνὰ λόγος ὄζει, φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ὁρήμῳ κα
 τὰ θελόμηνος· μεμαλάκισται καὶ τετραν
 μάττειται, ἀλλὰ θέραινε πᾶσαν νόσον καὶ
 πᾶσαν μαλακίαν· ἐν τῇ τῷ ξύλον ἀνάγειται,
 προσπύγνυται· ἀλλὰ ὅτι ξύλον τῆς ζωῆς ἀπο
 καθίστησιν· ἀλλὰ σώζει καὶ λησὴν συσταυροῦ
 μένον· ἀλλὰ σκοτίζει πᾶν τὸ ὀρώμενον· ὁ ὅς
 ποτίζειται· πολλὴν βρωματίζειται· ἴς, ὅτι
 ὑδωρεῖς οἶνον μεθυστῶν, ὅτι πικρὰς γλύσσει
 ὡς κατὰ λυτῆς· ὁ γλυπτομοὶ καὶ ὁ ὅλος ἐπὶ

θυμικ· π
 ἀνέχει π
 τοσμά ο
 πτε· ἀλλ
 γέροντες
 λυει τῶ
 ἀνίσταται
 χῆς ἀνὰ
 ζῶντας κ
 στήσαι
 νος πῶς ἂ
 νιν· τῶν
 οὐκ ἐλάτ
 τει καὶ
 αἰὶ καὶ με
 πῖπτας
 μοι· ἵν' ἐ
 ἀπὴν καὶ π
 γλίον· ὅ
 λάμβαν
 μοις ἀξί
 τος ἡμέ
 ὁ λόγος
 νῶς ὁρῶ
 μοις, πῶ
 σίου Φα

θυμῶν· παρὰ δὲ δῶσι τὴν ψυχὴν, ἀλλ' ὅζουσί
 αὐτὴν πάλιν λαβεῖν αὐτήν· ἀλλὰ κατὰ πέ
 τασμα ῥήγνυται· τὰ γὰρ ἀνὰ παραλείκνυ
 ται· ἀλλὰ πέρας ἔχει· ἀλλὰ νεκροὶ περὶ
 γείρονται· ἀποθνήσκει, ζωοποιεῖ δὲ, καὶ κατὰ
 λύει τὸ θανάτῳ, τὸν θάνατον· θάπτεται, ἀλλ'
 ἀνίσταται· εἰς ἄδου κατέπεισιν, ἀλλ' ἀνάγει ψυ
 χὰς· ἀλλ' εἰς οὐρανούς ἀνέεισιν, ἀλλ' ἔχει κείναι
 ζῶντας καὶ νεκρούς, καὶ τοὺς τοιοῦτο βα
 στανίσαι λόγος, εἰ ταῦτα ἐμποίησιν· τὸ πλά
 νης τὴν ἀφορμὴν, ἐκείν' αὖτε λυέτω τὴν πλά
 νην· ταῦτα τοῖς ἀνιγματοῦσι παρ' ἡμῶν
 οὐκ ἐκόντων μὲν, εἰ γὰρ ἡδὺ τοῖς πιστοῖς ἀδο
 λεγία καὶ λόγων ἀντίθεσις, ἀρκεῖ γὰρ ἢ εἰς
 αὐτὸν κείμενος, πλὴν ἀναγκαίως ὅτι τοὺς ἐμ
 πίπτοντας· ἐπεὶ καὶ ὅτι τὰς νόσους, τὰ φάρ
 μακα· εἴν' εἰδῶσι μὴ πάντα ὅντες σοφοὶ, μὴ δ',
 ἀλλ' ἡτοι τὰ ποδὶ πᾶσι καὶ κενοῦντα τὸ βύαγ
 γάλιον· ὅταν δὲ τὸ τὸ λόγος δυνάμειν προβαλ
 λώμεθα τὸ πειθεῖν· ἀφείπεις, καὶ τὸ τὸ πύ
 μαρτος ἀξιόπιστον ταῖς ζητήσεσι λύσωμεν, εἴ
 τα ἡττηθῇ τοῦ μεγέθους τῶν πραγμάτων, ὅ
 λόγος, ἡττηθῇ τεταται δὲ πάντως, ἀπὸ ἀδε
 νοῦς ὁργάνου τῆς ἡμετέρας· διανοίας ὁρμώ
 μενος, τί γίνεταί· τὸ ἀσθενὲς τοῦ λόγου, τὸ μν
 σκεῖον φαίνεται· καὶ οὐτὼ κένωσις· τὸ γὰρ

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ

ροῦ. ὅτι τὸ λόγον κομψὸν ἀναδείκνυται, ὡς
καὶ παύλῳ δοκεῖ. ἡ γὰρ πίστις, τὸ κατὰ ἡμᾶς λό-
γον πλήρωσις. ὁ δὲ ἀναγέλλων σιωδέσθους,
καὶ λύων κρατούμενα, ὁ καὶ ἡμῖν ἐν τῇ νοῦ
ἀγαθῶν, ὅτι λῦσαι στραγγαλιὰς βιαίων δογ-
μάτων, μάλιστὰ μὲν καὶ βούβω μεμβαλῶν,
ποιήσιν ἐπιστοὺς ἀντὶ τεχνολόγων. καὶ χριστι-
ανούς, ἀντὶ τῶν νοῦ ὀνομάζονται. ἔτι δὲ καὶ πα-
ρακαλοῦ μὲν, θεόμεθα ὑπὸ χριστοῦ, κατὰ λ-
λάγητε τῷ θεῷ. καὶ ὅτι πνεῦμα μὴ σβέννυτε,
μᾶλλον δὲ, κατὰ λαλῶν εἰν χριστὸς ὑμῖν, καὶ ὅτι
πνεῦμα ὁ φέ γοῦν ἀναλάμψαι. εἰ δὲ λίαν ἐ-
χρίτε φιλονεικίως, ἀλλ' ἡμεῖς γε σώζοι μὲν ἡ
μῖν αὐτοῖς τῷ τειάδα, καὶ ὑπὸ τῆς

τειάδος σωζοίμεθα. μένοντες

ἐλπίκεν εἰς καὶ ἀπρόσκο

ποι. μέχρις ἀναδεί

ξεως τελεω

τὸν

τῶν ποθον

μελῶν. εἰ αὐτῶ

χριστῷ ὅτι

εἰς ἡ

μῶν. ὅτι

ὁ δὲ εἰς τὴν αἰῶ

νασ' ἀμῆν.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΝΑΖΑΝΖΗΝΟΥ
ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ ΠΕΡΙ
ΥΙΟΥ ΛΟΓΟΣ ΔΕΥ-
ΤΕΡΟΣ.

πειθήσοι τὰς μὲν ἐκ τῶν λοπισμῶν
ἐ
σσοφὰς καὶ πολλοὺς ἰσχυρὰς δι-
σεῖσα μὲν τῇ δυνάμει τοῦ πνύμα-
τος, τὰς δὲ παρὰ τῶν θείων γραφῶν, εἰ σά-
σεις τε καὶ ἀντιθέσεις αἷς οἱ τοῦ γράμματος ἰε-
ρόσυλοι, καὶ ἐν νοῷ τῇ γεγραμμένῳ
κλέπτοντες, τοὺς πολλοὺς σφειδρίζοντες,
καὶ τὴν ὁδὸν τῆς ἀληθείας ταράσσουσι, συλ-
λήβδην μὲν ἥδη λελύθημεν, καὶ οὐκ ἀμυ-
δρῶς ὥς ἐμαυτὸν πείθω τοῖς διγνωμονεσέ-
ροις τὰς μὲν ὑψιλοτόρας καὶ θεοπρεπε-
σέρας φωνὰς, προσνείμαντες τῇ θεότητι
τὰς δὲ ταπεινοτόρας καὶ ἀνθρωπικωτόρας,
τῷ νέῳ δὲ ἡμᾶς ἁδοῦν καὶ θεῷ παθεῖν τῷ κα-
τὰ τῆς ἀμύβιας, τοῖς δὲ καὶ ἐκείνοις ἐκ ἐπεξε-
ληλύθαμεν ἐπειγομένου τοῦ λόγου σὺ δὲ καὶ
τούτων ἐπιζητεῖς ἐν βραχέσι τὰς λύσεις τοῦ
μὴ παρὰ σύρεσθαι λόγοις πιθανότητος, ἡμεῖς
καὶ ταύτας κεφαλαιώσομεν εἰς ἀριθμοὺς
διελόντες ὅτι τὸ διμνημόνδον. ἔστι γὰρ ἐν
μὲν αὐτοῖς ἐκείνο καὶ λίαν πρόχειρον, τὸ κύ-
ξ

ἔδρι υἱοῦ

εἰς ἔκτισέ με ἀρχὴν ὁ δὲ αὐτοῦ εἰς ὄρα
αὐτῷ. πρὸς ὃ πῶς ἀπαντησόμεθα. ὁ Γλομῶν
ῥος κατηγόρησεν. ὁ δὲ πρὶν ἀδεήσομεν,
ὁ δὲ τὴν τελευτὰν παρὰ πῶσιν. οὐχὶ τῆς
Θοάσ αὐτῆς ὁρῶμεν εἶναι τὸν λόγον.
τῆς οἷ ἐπισήμης καὶ τῷ τεχνίτου λόγου. καὶ
ὅν τὰ πάντα συνῆλθον. πολλὰ γὰρ ἡ γραφή
προσωποποιεῖν οἶδε καὶ τῶν ἀψύχων. ὥς τὸ,
ἡ θάλασσα εἶπε τὰ δὲ καὶ τὰ δὲ. καὶ ἡ ἄβυσ-
σος εἶπεν, ῥὺκ ἔστιν ἐν ἐμοί. καὶ οἱ οὐρανοὶ διη-
γούμενοι δόξαν Θεοῦ. καὶ πάλιν ῥομφαία
ἰδὲ διακελεύεται. καὶ ὅρη καὶ βουνοὶ λόγον
ὁρῶνται σκιρτήσεως. ἱερέων οὐδὲν φα-
μὲν, εἰ καὶ τισι τῶν πρὸ ἡμῶν ὥς ἰσχυρὰ τέ-
λειται. ἀλλ' ἔσω τῷ σωτήρος αὐτῷ τῆς ἀλη-
θινῆς Θοάσ ὁ λόγος. μικρὸν ὅ, συνδιασκε-
ψώμεθα. τί τῶν ὄντων ἀναίτιον. Θεότης. οὐ-
δεὶς γὰρ αἰτίαν εἰπεῖν ἔχει Θεοῦ. ἡ ἴδω αὖ εἰ
θεοῦ πρεσβύτερον. ἴς δὲ, τῷ ἀνθρώποτιτος
ἰὼ δὲ ἡμῶν ὑπέστη θεὸς αἰτία. ὅ σωθῆναι πάν-
τως ἡμᾶς. τί γὰρ ἔτδρον. ἐπειδὴ τοίνυν ἐν-
ταῦθα καὶ ὅ, ἔκτισε καὶ ἐξελίξαμε σαφῶς
δύεισκομεν, ἀπλῶς ὁ λόγος. ὁ μὲν αὖ μὲν
τῆς αἰτίας δύνεισκωμεν, προαῖτωμεν τῇ ἀν-
θρώποτι. ὁ δὲ, ἀπλῶς καὶ ἀναίτιον, τῇ θεό-
τητι λογισώμεθα. ἀφ' οὗ οὐ ὅ μὲν ἔκτισεν

ἔκτισεν
οὐ, ἀφ'
δὲ χειρ'
ἐξελίξω
πότητι
ἐξόντι
τος καὶ
πῶς καὶ
τῇ καὶ
ῥῷ οὐ
καὶ μὲν
ἐν τῇ
βίσι τῶν
εἶναι, καὶ
ἰδὲ καὶ
ταπεινῶ
αὐτῷ θε-
σκιφῇ
ἐλπίσιν
χειρὶ
ἐν τῷ
γίνεσθαι
θείαν εἶναι
καὶ γὰρ
εἰς αὐτὸν
καὶ γὰρ τῇ

ἔρηται, μετὰ τῆς αἰτίας· ἔκτισε γὰρ μεφω-
σὶν, ἀρχὴν ὁδῶν αὐτῶν, εἰς ὄργα αὐτοῦ· ὄργα
δὲ χειρῶν αὐτῶν, ἀλήθεια καὶ κρίσις· ὧν ἐνεκα
ἐχρίσθη θεότῃ ἡ· κρίσις γὰρ αὐτῇ τῆς αἰθρώ-
πότητος· ὃ δὲ γινώμε χωρὶς αἰτίας; ἢ δὲ
ξόν τι τῷ προσκείμενον· τίς δ' ἂν ἀντερεῖ λό-
γος· κτίσμα μὲν λέγεσθαι πῶς θεῶν κατὰ
πῶς καὶ πῶς γίνησιν· γίνησθαι ἢ κατὰ πῶς πρῶ-
την καὶ πλεον ἄληπτον· οὕτω δὲ ἔπεται καὶ
ὃ, δούλον ἀκούειν ὅτι δουλεύονται πολλοῖς·
καὶ δ' μέγα ἦ· αὐτῷ κληθῆναι παῖδα θεοῦ· ὅ-
σοντι γὰρ ἐδούλυσεν σαρκὶ καὶ γενέσκει καὶ πα-
θεσι τοῖς ἡμετέροις, ὅτι πῶς ἡμετέραν ἐλευθε-
ρίαν, καὶ πᾶσιν οἷς σῶσεν ἑαυτοῦ τῆς ἀμαρ-
τίας κατεχμενούς· τί δὲ μείζον ἀνθρώπου
ταπεινότητι ἢ θεῷ πτακίῳ, καὶ γινέ-
σθαι θεὸν ἐκ τῆς μίξεως, καὶ τοσοῦτον ἐπι-
στεφθῆναι ἀνατολῇ ἢ ὑψοῦ, ὥς τε καὶ ὃ
γινώμενον ἄπὸν ὑὸν ὑψίστου κληθῆναι· καὶ
χαλεπῶν αὐτῷ ὄνομα δ' ἑαυτοῦ πᾶν ὄνομα·
ἐν τῷ δὲ τί ὅτε ἄλλο ὅστις ἢ θεός; καὶ δ', πᾶν
γόνυ καμῆσαι τῷ κενωθέντι δεινῶς, καὶ πῶς
θεῶν εἰκόνα δουλικῇ μορφῇ συγκράσαντι·
καὶ γινώμεν πάντα οἶκον ἰσραὴλ, ὅτι καὶ κύ-
ριον αὐτὸν καὶ χριστὸν, ὃ θεὸς ἐποίησε· γέγο-
νε γὰρ ταῦτα, ἀδελφεὰ μὲν τῶν γινώμεντος· δι-

Γ δρι υου

δοκία δὲ τῶ γεννήτορος. Δούτορον δὲ, ἡ τῶν
1. cor. 15. μεγίστων αὐτοῖς καὶ ἀμάχων. Δεῖ γὰρ αὐτὸν
αιτ. 3. βασιλεύειν, ἄχρι τοῦδε. καὶ ὑπὸ οὐρανοῦ δεχθῆ-
ναι ἄχρι χρόνων ἀκριβοτατάσεως, καὶ πῶς ἐκ
ps. 109. δεξιῶν καὶ δεσφραν ἔχειν, ἕως τῆς τῶν ἐχθρῶν
ἐπικρατήσεως. καὶ μετὰ τῶν δὲ, ἡ. λῆξαι τῆς
βασιλείας ἢ τῶ ἔργων ἀποσπῆναι; τίνος παύ-
οντος. ἢ δὴν τινὰ πῶς αἰτίαν. ὡς βολμηρὸς ἐ-
ξηγητὴς σὺ καὶ λίαν ἀβασίλευτος. καὶ μὴν ἀ-
κούεις τῆς βασιλείας αὐτῶ μὴ εἶναι πάρας.
ἀλλὰ τῶ πάσῃς, παρὰ τὸ μὴ γινώσκειν ὅ-
τι τὸ ἕως, ἔσπαντως ἀντιδιαρεῖ τῶ μέλλον
τι. ἀλλὰ τὸ μέχρι μὲν τοῦδε, τίθησι. τὸ μετὰ
τῶν δὲ, οὐκ ἀναίνεται. ἢ πῶς νοήσεις ἵνα μὴ
matth. 21. ταῖς λέγω, τὸ, ἔδομαι μεθ' ὑμῶν ἕως τῶ σι-
τελείας τῶ αἰῶνος. ἀφ' ὧς μετὰ τῶν οὐκ
ἐπὶ ἐσομένου; καὶ τίς ὁ λόγος. ἔσπανον δὲ, ἀλ-
λα καὶ παρὰ τὸ μὴ διαρεῖν τὰ σημαινόμε-
να. βασιλεύειν γὰρ λέγει. καὶ εἰ μὲν, ὡς πα-
τοκράτωρ καὶ δελόντων καὶ μὴ, βασιλεύς.
καὶ ἔτορον δὲ, ὡς ἀνδρῶν πῶς ἔσπαντα γῆν.
καὶ ἔσπαν πῶς ἑαυτῶ βασιλείαν τιθεὶς ἡμᾶς, ἐ-
κόντας δεχθῆμεν ὡς τὸ βασιλεύειν. τῆς μὴ
οὕτως ἐκείνως νοουμένης βασιλείας, οὐκ ἔστι
πρόας. τῆς δὲ τοῦ τῶν δὲ, τί; τὸ λαβεῖν ἡμᾶς
ἔσπαν χεῖρα καὶ σωζομένους. τί γὰρ δεῖ πῶς ὑ-

ποταγὴν εὐδρῆν, ὑποταγμένον· μεθ' ὧν
 αἰνίσταται, κείνων πλὴν γῆν· καὶ διαρῶν δ' ὅσω
 ζόμενον, καὶ τὸ ἀπολύμενον· μεθ' ὧν ἴσταται,
 θεὸς ἐν μέσῳ θεῶν τῶν σωζομένων, διακρί-
 νων καὶ διασέλλων· τίνος ἐκείνου ἡμῶν καὶ μο-
 νῆς ἄξιος· τοῦτω σωθήσεται καὶ τὴν ὑποταγὴν,
 ὧν ὑποτάσσεται τῷ πατρὶ τὸν υἱόν· τί λείπεις, 1. (cor. 15)
 ὡς νῦν οὐχ ὑποταγμένου; δεῖται δὲ ὅπως
 ὑποταγῆναι θεῷ, θεὸς ὢν; ὡς παρὰ λησόν
 ἱερός, ἢ ἀνὰ θεοῦ ποιῆ, τὸν λόγον; ἀλλ' οὐτω
 σκόπει· ὅτι ὡς παρὰ κατὰ ἡκούσε δι' ἐμὲ, ὅ-
 πλιν ἐμὴν λύων κατὰ ἡκούσε, καὶ ἀμαρτία ὁ αἰ-
 ρων πλὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ ἀδὰμ αἰ-
 τὴ τῆς παλαιότητος γίνεται νέος, οὐτω καὶ τὸ ἐ-
 μὸν αὐτοπότακτον, ἐαυτῷ ὁριεῖται· ὡς κεφα-
 λὴ τῆς παντὸς σώματος· ὡς μὲν οὖν αὐτοπό-
 τακτος ἐστὶ καὶ σασιώδης, τῇ τε ἀρνήσει τῆς
 θεοῦ· καὶ τοῖς πατέσιν αὐτοπότακτος δ' κατὰ
 ἐμὲ καὶ ὁ χριστὸς, λέγεται· ὅταν δὲ ὑποτα-
 γῇ αὐτῷ τὰ πάντα, ὑποταγήσεται δὲ καὶ τῇ ἐ-
 πίνομώσει καὶ τῇ μεταποιήσει, τότε καὶ αὐτὸς
 πλὴν ὑποταγὴν πεπλήρωκε, προσάγει
 ἐμὲ τὸν σεσωσμένον· ἔτι γὰρ ἢ ὑποταγῇ
 χριστοῦ κατὰ τὸν ἐμὸν λόγον, ἢ τοῦ πατρὸς
 κοῦ θελήματος πλήρωσις· ὑποτάσσεται δὲ καὶ
 υἱὸς πατρὶ, καὶ υἱὸς πατρός· ὁ μὲν εὐδρῶν,

πδρὶ ἡ οὐ

ὁ δὲ διδοκῶν· ὁ καὶ πρότερον εἶπεν· καὶ ἔ
τω τὸ ἔπειτα γινώσκον ὁ ἔπειτα ξας, θεῶ
παίρῃσιν αὐτοῦ φειγόμενος τὸ ἡμέτερον·
πς. 21. τοιοῦτον εἶναι μοι φαίνεται, καὶ τὸ, ὁ θεὸς
θεὸς μου πρόχρησι· ἵνα ἴδῃ ἐγκατέλιπες
με· οὐ γὰρ αὐτὸς ἐγκαταλέλειπται ἢ ἔπειτα τοῦ
πατρὸς ἢ ἔπειτα τῆς αὐτοῦ θεότητος, ὁ δὲ
καὶ τοῖν, ὡς ἐν φόβου μένης τὸ πάθος, καὶ οὐ
ἐξῆς συσελλαμένης ἀπὸ τοῦ πάχοντος· τίς γὰρ
ἢ γεννηθῆναι καὶ τὸ πᾶν ἀρχὴν, ἢ ὑπὲρ τὸν
σαυρὸν ἀνελθεῖν ὑπὸ ἄγκασιν· εἰ αὐτῷ δὲ ὁ
πδρ εἶπον τυποῖ τὸ ἡμέτερον· ἡμεῖς γὰρ ἡ
μεν οἱ ἐγκαταλειμμένοι καὶ παρεωραμένοι
πρότερον, εἴτα νῦν προσειλημμένοι καὶ
σεσωτμένοι καὶ τοῦ ἀπαθροῦς πάθου· ὡς
πδρ καὶ πᾶν ἀφροσύλῃ ἡμῶν καὶ τῷ ἀλημι
μελές· οἱ κρούμενος, τὰ ἐξῆς οὐκ τοῦ ψαλμοῦ
φίσι, ἐπειδὴ προσήλως εἰς χριστὸν ὁ εἰκοστὸς
πρῶτος ψαλμὸς ἀναφέρεται· τῆς δὲ αὐτῆς ἐ
ἐκ. 5. χεταί· θεωρεῖας, καὶ τὸ μαθεῖν αὐτὸν πᾶν ὁ
πακὸς ὅς ὦν ἐπαθεν· ἢ τε κραυγὴ καὶ τὰ
θάκρυα, καὶ δ' ἰκετεύσαι καὶ δ' εἰσακουσθῆ
ναι· καὶ δ' ὀυλαβείας· ἀσφραματουργεῖν καὶ ἀλέ
κεται θαυμασίως ἔπειτα ὑμῶν· ὡς μὲν γὰρ
λόγος, οὐτε ὑπὸ κροῖς ἡμῶν, οὐτε ἀνέκροτος· τῇ
ἢ ἔπειτα χεῖρα ταῦτα καὶ τῇ δουτέρων· δ' ἡ,

τῶν ἀγνωμονεσέων. ὅτι δὲ, τῶν ἀξίων καὶ ἀ-
 σεως. ὡς δὲ δούλου μορφῇ, συγκαταβαίνει
 τοῖς ὁμοδούλοις καὶ δούλοις. καὶ μορφου-
 ται ὅτι ἄλλόττειον, ὅλον ἐν ἑαυτῷ ἐμὲ φέρων
 μετὰ τῶν ἐμῶν. ἵνα ἐν ἑαυτῷ δευπανήσῃ ὅτι
 χεῖρον, ὡς κηρὸν πῦρ ἢ ὡς ἀγμίδα γῆς, ἡλίου.
 καὶ γὰρ μεταλάβω τῶν ἐκείνου εἶχε πῶς σύγκρα-
 σιν. ὅτι εἶχε δὲ τῷ τιμῇ πῶς ὑπακοῦν. καὶ
 πειρᾶται ταύτης ἐκ τοῦ παθεῖν. οὐ γὰρ ἵκα-
 νόν ἢ διάθεσις. ὡς πᾶν οὐ δὲ ἡμῖν, εἰ μὴ καὶ ὅτι
 τῇ πρᾶγμα τῶν χωρῆσαι μὲν. δὲ γὰρ γὰρ
 ἀπὸ τῆς διαθέσεως. ὅτι χεῖρον δὲ ἴσως καὶ κείνο
 ἔπειτα λαβεῖν. ὅτι δοκιμάζει πῶς ἡμετέρους
 ὑπακοῦν, καὶ πάντα μετρεῖ τοῖς ἑαυτοῦ πα-
 θεσι τέχνῃ φιλανθρωπιάς. ὡς τε ἔχειν εἰδέναι
 καὶ τοῖς ἑαυτοῦ τὰ ἡμέτερα. καὶ πόσον μὲν ἀ-
 παιτούμεθα, πόσον δὲ συγχωρούμεθα. λογί-
 ζομεν καὶ μετὰ τῶν πάχων καὶ τῆς ἀσθενεί-
 ας. εἰ γὰρ ὅτι φῶς ἐδιώχθη ὅτι ὅτι πρόσθεν
 μαφάλλον ἐν τῇ σκοτίᾳ, ὅτι βίω τούτῳ ἔπειτα
 τῆς ἄλλης σκοτίας. τῶν πονηροῦ λέγω καὶ τῶν
 πειραστῶν, τὸ σκότος, πόσον ὡς ἀσθενέ-
 ρον. καὶ ἡ θαυμαστὸν εἰ ἐκείνου ὅτι φυγόντος
 παντὰ πασιν, ἡμεῖς ὅπως γε καὶ ταλαιφθαί-
 ημεν. μεῖζον γὰρ ἐκείνῳ ὅτι διαχλύει, ἢ πᾶν ἢ
 μὲν δὲ καὶ ταλαιφθῆναι, πᾶν τοῖς ὁρῶν τῶν

Γόρι υἱοῦ

τα λογιζομένοις· ἔτι δὲ προαθήσω ᾧς εἰρη
μαίοις ἐκείνο ἐν θυμῷ, τοῦ ἐν ᾧ ἂν πέτρῳ θεῷ
hπb. 2. αὐτὸς πειραθεὶς, διώκεται τοῖς πειραζομέ-
νοις βοηθῆσαι, σαφῶς πρὸς τὴν αὐτὴν φέ-
1 con. 15 ρον διάνοιαν· ἔσται δὲ ὁ θεὸς, τὰ πάντα ἐν
παῶσιν, ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἀποκαταστάσεως.
οὐχ ὁ πατὴρ πάντως εἰς αὐτὸν ἀνακλυθέντος
τῷ υἱοῦ, ὡς πᾶρ εἰς πυρὰν μεγάλῃ λαμπρά-
δος, πρὸς καιρὸν ἀποσταθείσης, εἴτα σινα
φθείσης· μὴ δὲ ὡς σαβέμιοι τῷ ῥητῷ τούτῳ
παρὰ φθειρέσθωσαν· ἀλλ' ὅλος θεός, ὅταν μὴ
κέτι πολλὰ ὤμεν ὡς πᾶρ ναὺ τοῖς κινήμασι
καὶ ᾧς πάθεισιν οὐδὲν ὅλως θεοῦ ἢ ὀλίγον
ἐν ἡμῖν αὐτοῖς φέροντες· ἀλλ' ὅλοι θεοειδείς,
ὅλου θεοῦ χωρητικοὶ καὶ μόνου· ἔστι γὰρ ἡ
τελείωσις, πρὸς τὴν ἀσπένδομεν, τεκμηριῶν δὲ
col. 3. μάλιστα Γαῦλος αὐτός· ὁ ὡς ἐν ταῦθα πᾶσι
θεοῦ φησὶν ἀορίστως· ἀλλὰ χρὴ σαφῶς πᾶσι
ορίζεσθαι, τί λέγων; ὅπου οὐκ ἐν ἑμῶν εἶ-
δε ἰσχυρός· πᾶσι μὴ καὶ ἀκροβυστία· βαρὺ βα-
ρος σκύθης· δοῦλος ἐλθὲν ὁρῶς· ἀλλὰ πάντα
10a. 19. καὶ ἐν πᾶσι χριστός· τείνον, ἀρίθμη, τὸ μῆζον.
10a. 20. τέταρτον· εἰ, θεὸν μου καὶ θεὸν ἡμῶν· εἰ μὴ
οὕτω μείζων μὲν ἐλέγχο, μὴ ἴσος δὲ, τάχα αὐ-
τῷ τι ἔστι αὐτοῖς· εἰ δὲ ἀμφοτέρω σαφῶς
ἀνείσκομεν, τί φησὶν οἱ γινάσκειν· τί τὸ ἰ-

αὐτὸν αὐ-
τα· τὸ ὡς
ἴσων εἶναι.
ζον μὴ
ὡς καὶ
μολογῶ-
λο τῶν
λατρίων
τῶν ἀντι-
τῶν αὐ-
στὴν καὶ
χριστῷ
ὅτι τῷ
ἀληθὲς μὴ
μῆζον αὐ-
τῶν πρὸς
τὸ λείπει-
τῶν καὶ
καὶ πᾶσι
καὶ καὶ
ἐπὶ αὐτῶν
ἔχει ἡμῶν
τῶν καὶ
τῶν καὶ
πᾶσι καὶ
καὶ καὶ

ἄλλοι αὐτοῖς· πῶς συμβήσεται τὰ ἀσύμμε-
 τα· ὅ γ' αὐτὸ τῷ αὐτοῦ ὁμοίως μείζον καὶ
 ἴσον εἶναι τῇ ἀδυνατίᾳ· ἢ δὴ λον ὅτι δ' μεί-
 ζον μὲν ὅτι τῆς αἰτίας· ὅ δ' ἴσον, τῆς φύσε-
 ως· καὶ ὅτι, ἅπασι δὲ τῆς διγνωμοσύνης ὁ
 μολογῶμεν ἡμεῖς· τάχα δ' αὖ εἴποι τις ἄλλ-
 οὗ τῷ ὑμετέρῳ λέγω προσφιλονεικῶν, μὴ ἔ-
 λαττον εἶναι τὸ ἐκ τοιαύτης αἰτίας εἶναι·
 τῷ ἀνατίῳ, τῆς τε γ' ὅτι ἀναρχοῦ ὁδῆς με-
 τέχει αὖ ὅτι ἐκ τοῦ ἀναρχοῦ· καὶ πρόσσε-
 σιν ἢ γέννησις πρᾶγμα τοσοῦτον τοῖς γεννοῦ-
 χροῖ, καὶ οὐτὼ σεβάσμιον· δ' ἄρα δὴ λέγειν,
 ὅτι τῷ κατὰ τὸν ἀνθρώπον νοουμένης μείζων
 ἀληθὲς μὲν, οὐ μέγα δέ· τί γὰρ θαυμάσιον, εἰ
 μείζων ἀνθρώπου, θεός· ταῦτα μὲν οὕτως εἰρη-
 στω πρὸς τοὺς ὅτι μείζον κομπάζοντες· θεὸς
 δὲ λέγειτο αὖ οὐ τῷ λόγον τῷ ὁρωμένῳ δέ·
 πῶς γὰρ αὖ εἴη τῷ κυρίως θεοῦ, θεός· ὡς πᾶν,
 καὶ πατήρ, οὐ τῷ ὁρωμένῳ, τῷ λόγον δέ·
 καὶ γὰρ ὡς διπλοῦς· ὡς τε δ' μὲν κυρίως,
 ἐπ' ἀμφοῖν· δ' ὅτι κυρίως, ἐναντίως ἢ ἐφ' ἡμῶν
 ἔχει· ἡμῶν γὰρ κυρίως μὲν θεός· δ' κυρίως δὲ
 πᾶν, καὶ ὅτι ὅτι ὅτι αἰρετικοῖς
 τῷ πλάττω, ἢ τῇ ὀνομάτῳ ἐπίλυσιν ἐ-
 παλλαττομένην πᾶν ὀνομάτῳ δὲ πᾶν σύ-
 κρασιν· σημείον ὅ, ὡς ἡμεῖς αἰεὶ φύσεις δίδασκεν·

၇၈၆ နံပါတ်

10d.

od. 5.

math. 5

παρρησια
 ἐν δυνάμει
 ἡφ' ὅσον ἐν
 καὶς ὁρᾶται
 φροσύνη
 ὁ λόγος τοῦ
 κυρίου, τοῦ
 ἐξ ἡμῶν
 οὐκ ἐστὶν
 γὰρ τὸ πνεῦμα
 καὶ τῆς
 θεωρίας
 τοῦ
 ἡμῶν καὶ
 ἀλλοτρίως
 ἀπὸ τοῦ
 ὁ κόσμος
 ἐκ λαλῶν
 τοῦ
 ὧν τὸν
 παρὲν
 παρὲν
 ἡφ' ὅσον
 καὶ τὸν
 τοῦ πνεῦματος
 καὶ τὸν

πρὸς αὐτὸν μείζωνος. τὸ δὲ ὡς ἐκ δὴ λόγον
 οὐ διώκεται οἱ ἴσοι τῷ νυμφῶνος νηστείας, *ματθ. 5. 9*
 ἐφ' ὅσον ἀνέστημος ὁ νυμφίος. εἴτε ὁ σωματικὸς
 κῶς ὁρώμενος (οὐ γὰρ ἡκοπαθείας, ἀλλ' οὐ
 φροσύνης καὶ εὐδαιμονίας) εἴτε ὡς
 ὁ λόγος νοούμενος. τί γὰρ δεῖ νηστεῖν σωματικῶς,
 ὅταν λόγῳ ἡδαιρομένους. τὸ δὲ, ὡς ἀνέ
 βάλῃ, ὡς τὸ μὴ διώκεται ἐκεῖ σημεῖα τοῦ *Mar. 6.*
 σοῦ, ὅτι πλὴν ἀπιστίαν τῇ δεχομένων. ἐπειδὴ
 γὰρ τῶ σωματικῶς χρεία πρὸς ταῖς ἰατρῆς,
 καὶ τῆς τῶν θοράκων μοῖαν πίστεως, καὶ τῶ
 θοράκων τῶ διωάμεως, οὐκ ἐκδέχεται τὸ ἑτε
 ρον τοῦ συζύγου ἐλπίοντος. οὐκ οἶδε δὲ,
 εἰ μὴ καὶ ἑτέρῳ τῷ δούλῳ προσετέον. οὐ γὰρ
 δὴ λόγος ἰατρῆς, τοῖς βλαβερτομένοις ὅτι ἀπιστί
 ας. τοῦ δὲ αὐτοῦ λόγον, καὶ τὸ οὐ διώκεται *Jo. 7.*
 ὁ κόσμος μισεῖν ὑμᾶς. καὶ πῶς διώκετε ἀγα *ματθ. 5. 12*
 θὰ λαλεῖν ἄνθρωποι ὄντες. πῶς γὰρ ἀδιώκτον
 τι τούτων, ἢ ὅτι ἀβούλητον. ἐστὶ δὲ τι καὶ τοῖς
 οὐτον ἐν τοῖς λεγομένοις. ὅτι φύσει μὲν ἀδύ
 νατον. θεῶ δὲ δυνατὸν βεβαιῶσαι ὡς δὲ μὴ δύ
 ναται τὸν αὐτὸν γεννηθῆναι δούτῳ. καὶ
 ἔρατος οὐκ εἰς δεχομένη καὶ μηλον. ἵνα γὰρ αὐτὴ καὶ
 κωλύσθαι γενέσθαι ταῦτα θεῶ θελήσαντος.
 τούτων δὲ πάντων ἐκτὸς, τὸ παντελῶς ἀδύ
 νατον καὶ ἀνέπίδεκτον. ὡς ὁ ναὺ ὅτι ἐτάζομεν.

Ἐπεὶ οὖν

ὥς ἂν ἀδυνατῶν εἶναι λέγομεν, θνητὸν εἶναι
θεόν, ἢ μὴ εἶναι, ὅτι οὐ γὰρ ἀδυναμίας αὐτῷ εἶναι
μᾶλλον θεοῦ, ἢ πᾶν δυνάμεως, ἢ τὸ μὴ ὂν εἶναι,
ἢ τὰ δις δύο καὶ τέσσαρα εἶναι καὶ δεκά, οὐ
πῶς ἀδυνατῶν, καὶ ἀνεγχώρητον ποιεῖν τι ἢ
ἡδὺν, ὅτι οὐ φρεσὶς ὁ πατήρ. πάντα γὰρ ὅσα ἐ
χει ὁ πατήρ, τὰ ἡοῦ ὄντιν. ὥς ἐμπαλιν τὰ τῷ
ἡοῦ τῷ πατρὶ. οὐδὲν οὖν ἴδιον, ὅτι κοινά.
ἐπεὶ καὶ αὐτὸ εἶναι κοινὸν καὶ ὁμότιμον.
εἰ καὶ τῷ ἡῷ παρὰ τῷ πατρὶ. καὶ ὁ λέγει
ταὶ καὶ τὸ ἐπὶ ζῶ δὲ τὸν πατέρα. οὐχ ὥς
ἐκεῖθεν αὐτῷ τῷ ζῶ καὶ τῷ εἶναι συνε
χόμενον. ἀλλ' ὥς ἐκεῖθεν ὑπάρχοντος, ἀχρό
τως καὶ ἀναίτιως. βλέπει δὲ ὁ πατέρα ποιεῖν
τα πῶς. καὶ οὕτω ποιεῖ. ἀφ' ὧς οἱ τὰς μορ
φὰς γράφοντες καὶ τὰ γράμματα, δὲ τὸ
μὴ εἶναι τῆς ἀληθείας ἄλλως ἐπιτυχεῖν. εἰ
μὴ πρὸς τὸ ἀρχέτυπον βλέποντας καὶ κε
κεῖθεν χειραγωγούμενους; καὶ πῶς ἡ σοφία δι
ταὶ τῷ διδάσκοντος, ἢ οὐ ποιήσει τί μὴ διδά
σκομένη. ποιεῖ ὅμως ὁ πατήρ, ἢ πεποίηκεν.
ἀφ' ἑαυτοῦ πρὸς πᾶσαν κόσμον αὐτῷ τοῦ πα
τρὸς. καὶ ἑωσθήσεται τὸν μέλλοντα, καὶ
πρὸς ἐκεῖνα βλέπων ὁ υἱός, τὸν μὲν ὑπέσχετο.
τὸν δὲ ἑωσθήσεται; τέσσαρες οὖν κόσμοι καὶ
τὰ τὸν λόγον ὅτι οὐκ οἱ μὲν, πατρὶς. οἱ δὲ υἱ

οὐκ ἔστι
 καὶ ζῶον
 διδόναι καὶ
 τίνος. ἡ πρὸς
 αὐτὸν τὸν
 πατέρα
 τῆς ἡμετέρας
 ἀφ' ἧς καὶ
 τῶν ἁγίων
 πνεύματος
 ἐκείνου καὶ
 τοῦ υἱοῦ
 τοῦ πατρὸς
 ὁμοῦ καὶ
 ὁμοουσιου
 ὡς ἀληθὴς
 τοῦ πατρὸς
 τὸν ἀπόστο-
 λὸν καὶ
 τὸν ἐπίσκο-
 πον καὶ
 τὸν ἱερέα
 καὶ τὸν
 διάκονον
 καὶ τὸν
 λαόν· ὅτι
 ἡμεῖς
 ἐκείνου
 καὶ τοῦ
 υἱοῦ καὶ
 τοῦ πνεύ-
 ματος
 ὁμοῦ καὶ
 ὁμοουσιου
 ὡς ἀληθὴς
 τοῦ πατρὸς
 τὸν ἀπόστο-
 λὸν καὶ
 τὸν ἐπίσκο-
 πον καὶ
 τὸν ἱερέα
 καὶ τὸν
 διάκονον
 καὶ τὸν
 λαόν· ὅτι

ἐν ἡμέτεροις. τῆς ἀλογίας. καὶ θαίρει δὲ λέγει
 πρὸς καὶ δαιμόνων καὶ νόσων ἀπαλλάττει,
 καὶ ζωοποιεῖ νεκρούς καὶ ὑπὸ θαλάσσης ὁ
 δίδει καὶ τὰλλα ποιεῖ ὅσα πεποίηκεν, ἐν δὲ
 πίνος. ἢ πότε τῶ πατρὸς ταῦτα προσδρῶν
 γεντος. ἢ δὴ λον ὅτι τῇ αὐτῶν πραγμασί
 των τοὺς τύχῳ, ἐν σὴ μαίνεται μὲν ὁ πα
 τὴρ, ἐπὶ τελείῃ δὲ, ὁ λόγος οὐ δουλικῶς οὐ δὲ
 ἀμαθῶς ἀλλ' ἐπιστημονικῶς τε καὶ δεωδου
 κῶς. καὶ οἱ κειὸ τῶρον εἰπεῖν πατρικῶς. οὐ
 τῷ γὰρ ἐπὶ δέχομαι. ὅ, ἅπῃ ἔσθ' τοῦ πα
 τρὸς γίνεται, ταῦτα καὶ τὸν υἱὸν ὁμοίως ποι
 εῖν. οὐ κατὰ τὴν τῇ ἡγομένων ὁμοίωσιν, ἀλλ'
 κατὰ τὴν τῇ ἡρώσας ὁμοιότητα. καὶ τὸ
 αὐτὸ εἶναι ὅ, ἔως ἀρτι καὶ τὸν πατέρα δρᾷζε
 ἴσθαι καὶ τὸν υἱόν. οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ τὴν
 ὦν πεποίηκεν οἰκονομίαν τε καὶ σωτήρησιν.
 ὥς δὴ λοῖ τὸ ποιῆσαι τοὺς ἀγγέλους αὐ
 τοῦ πνύματα, καὶ θεμελιῶσαι τὴν γῆν ἐν δὲ
 τὴν ἀσφάλας αὐτῇ, ἅπαξ ἡσθασιμῶς τε καὶ
 γενόμενα, καὶ σερεῶσαι βροντὴν. καὶ κτίζεσαι
 πνύμα. ὦν ἅπαξ μὲν ὁ λόγος ὑπέστη. συνε
 χῆς δὲ καὶ νῦν ἡ ἐνδρῶγια. ἔβδουμον λεγέσθω,
 ὅ, κατὰ βεβηκέναι ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τὸν υἱόν,
 οὐχ ἵνα ποιῇ τὸ θέλημα τοῦ ἐαυτοῦ, ἀλλὰ τῷ
 πᾶσι φανῶς, εἰ μὲν οὖν μὴ παρὰ τοῦ κατελθῇ

Γ ΔΙ' ΥΙΟΥ

λυθόντος αὐτοῦ ταῦτα ἐλέγετο, εἰπομεν αὖ
ὥς παρὰ τῷ ἀνθρώπῳ τυποῦσθαι ἦν λόγος.
οὐ τῷ κατὰ ἦν σωτηριακοῦ. τὸ γὰρ ἐκεί
νου θέλειν, οὐ δι' ὑπεραντίστον θεῷ θεωθεὶ οἱ
λον, ἀλλὰ τῷ κατὰ ἡμᾶς. ὥς τοῦ ἀνθρώπου θε
λήματος. εἰ πάντως ἐπομένῳ τῷ θεῷ, ἀλλ'
αὐτὸ πίπτοντος ὥς τὰ πολλὰ καὶ ἀντιπαλαί
οντος. καὶ εἰ ἐκεῖνο, οὐτως ἐνόησάμεν. τὸ, πᾶ
ντορ εἰδωκτὸν παρελθόντω ἀπ' ἐμοῦ τὸ πο
τήριον εἶδω. πολλὰ οὐχ ὅ ἐγὼ θέλω, ἀλλὰ εἰ
σὸν, ἰσχυρόν θέλημα. οὐτε εἰ, εἰδωκτὸν ἢ μὴ,
εἶδω, ἀγνοεῖν ἐκείνον εἰκός. οὐτε τῷ θελήμα
τι, ἀντιστοίχῳ εἶναι, τὸ θέλημα. ἐπεὶ δέ, ὥς πα
ρὰ τῷ προσλαβόντος ὁ λόγος, εἶδω γὰρ εἰ,
κατεληλυθὸς, εἰ τοῦ προσλήμματος, οὐτως
ἀπαντησόμεθα. οὐχ ὥς ὄντος ἰδίου τῷ υἱῷ,
θελήματος παρὰ εἰ τῷ πατρὶ, ἀλλ' ὥς οὐκ
ὄντος ὁ λόγος. ἵνα πρὸς τὸν σιωπῶμενον,
οὐχ ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα εἰ ἐμὸν, εἰ δὲ γὰρ εἶ
τὸ ἐμὸν τοῦ σου καὶ χειρισμὸν, ἀλλὰ τὸ κοι
νὸν ἐμοῦ τε καὶ σου. ὦν ὥς μία θεότης, οὐ πο
καὶ βούλησις. πολλὰ γὰρ τῶν οὐτω λεγομένων,
ἀπὸ κοινῆς λέγεται, καὶ εἰ θετικῶς, ἀρήντι
κῶς δέ. ὥς τὸ, εἰ γὰρ ἐκ μέγρου δίδωσιν ὁ θεὸς
εἰ πνῦμα οὐτε γὰρ, δίδωσιν, οὐτε μεμετρημέ
νον. εἰ γὰρ μετρεῖται παρὰ θεῶν, θεός. καὶ εἰ,

οὐτὸς ὁ
γὰρ ὡς οἱ
πάλιν
ἐποῖσι
καὶ τῷ
εἶδος
καὶ τῷ
ὡς τῷ
οὐτὸς
ταῖς
τὸν λό
παρὰ
ἰδίου
οὐκ ἐ
λὸς ὡς
καὶ
παντ
τὸν π
ἐν κα
εἰς ἀ
τῇ ἐκ
μὸν
ἀρῆσι
ὡς θε
ὡς τῷ
φθάρ

οὐτε ἡ ἀμαρτία μου οὐτε ἡ ἀνομία μου. οὐ
 γὰρ ὡς οὐσης ὁ λόγος. ἀλλ' ὡς οὐκ οὐσης. καὶ
 πάλιν. ὅ, ὃ δὲ τὰς δικαιοσυλάς ἡμῶν ἄς
 ἐποίησαμεν, ὃ ἡ ἐποίησαμεν. δὴλον δὲ ὅτι
 καὶ τοῖς ἐξῆς. τί γάρ φησι ὁ θελήμα τῷ πα-
 τέρους. ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱὸν σώζηται.
 καὶ τυχάνῃ τῆς τελευταίας ἀναστάσεως. ὃ ὅ
 οὐκ ἔστιν πατέρους μὲν, ὅτι θελήμα. τῷ υἱῷ,
 οὐδὲ μᾶλλον; ἢ ἄκων ἀναγγελίξει. καὶ πιστεύ-
 εται; καὶ τίς ἀν' ὅτι πιστεύσει. ἐπεὶ καὶ ὁ
 τὸν λόγον ὃν ἀκούοντες μὴ εἶναι τῷ υἱῷ, ὅ
 πατέρους δὲ, πῶς αὐτὸν ἔχει διώκον. πῶς ἡ
 ἰδίον τινος ὁ κοινὸν ἢ μόνον, ὅτι σωθῆναι
 οὐκ ἔχω, πολλὰ σκοπῶν. οἶμαι δὲ, ὃ δὲ ἄλ-
 λος ἔστι. ἀλλ' οὐ πῶς νοῆς πᾶσι τῷ θελῆναι, ὅρῳ
 τοῖς καὶ λίαν δύσεβως, ὡς ὁ ἐμὸς λόγος. καὶ
 πάντες τ' ἀγνώμονος. ὅ γὰρ ἐστὶν αὐτοῖς,
 ὅ, ἵνα πυνώσκωσι σὲ τὸν μόνον ἀληθινὸν θε-
 ὄν, καὶ ὃν ἀπέστλας ἱησοῦν χριστόν. καὶ ὅ, ὃ
 δεῖς ἀγαθός, εἰ μὴ εἰς ὁ θεός. ὅτι δὲ καὶ πάν-
 τη ῥάσῃν ἔχειν πῶς λύσιν μοι φαίνε. εἰ ἡ ὁ
 μόνον ἀληθινὸν εἰδὶ τῷ πατέρους θήσῃς, ποῦ
 θήσεις πῶς αὐτοαλήθειαν. καὶ γὰρ εἰ τῷ μόνῳ
 θεῷ θεῷ, ἢ τῷ μόνῳ ἔχοντι ἀθανασία, φῶς
 οἰκουμένη ἀπρόσιτον, ἢ βασιλεῖ τῶν αἰώνων ἀ-
 φθάρτω, ἀοράτῳ καὶ μόνῳ θεῷ θεῷ, νοήσῃς

Γ 6 ρ ι ὃ οὐ

οὕτως, οἰχόμεναι σοι θάνατον καὶ τὰ κρείττε-
ρα ἢ ὅς, ἢ σκότος ἢ δὲ μὴ σοφὸς εἶναι, μὴ ὅ βα-
σιλευς μὴ δὲ ἀόρατος, μὴ δὲ ὅλως θεός, ὃ τῶν
ἐρημύων κεφάλαιον. πῶς δὲ οὐ καὶ πολλοὶ
μετὰ τῶν ἄλλων, καὶ πῶς ἄγαθότητα. ἢ μάλι-
στα μόνος θεός. ἀλλ' οἱ μοι ἴσμεν ἵνα γινώσκω-
σι σὲ τὸν μόνον ἀληθινὸν θεόν, ἐπ' ἀναιρέσει
λέγεσθαι τῶν οὐκ ὄντων μὲν θεῶν, λεγομέ-
νων δὲ. δὲ ἂν προσέκητο καὶ ὃν ἀπέσειλας
ἢ ἡδὺν χριστόν. εἰ πρὸς ἐκείνον ἀντιδιήρητο δὲ,
μόνον ἀληθινόν, ἀλλὰ μὴ κατὰ κοινὸν τὸ θεό-
τητος ὡς ὁ λόγος. δὲ δὲ, οὐδὲς ἀγαθός, ἀπάν-
τησιν ἔχει πρὸς τὸν πειράζοντα νομικόν, ὡς
ἀνθρώπων, πῶς ἄγαθότητα μαρτυρήσαντα.
ἢ ἂν ἄκρως ἀγαθόν φησιν μόνου θεοῦ. καὶ τῶ
το καὶ ἀνθρώπος ὀνομάζεται. ὡς δὲ, ὁ ἀγαθός
ἀνθρώπος ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θεσμιζέται, προσβά-
λει τὸ ἀγαθόν. καὶ δώσω πῶς βασιλείαν τῷ ἀ-
γαθῷ ὑποδὲ σέ. τῶ θεῷ λόγος, πρὸς τὸν σὰν
ποδὲ τῶ δὲ δὲ λέγοντος. καὶ τὸ, ἀγάθουον κύ-
ρει τοῖς ἀγαθοῖς, καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα λέ-
γεται ποδὲ τῶν ἐν ἡμῖν ἐπαινουμένων. ἐφ'
ὅς ἢ ἀπόρροια τὸ πρῶτον καλῶ, καὶ κατὰ δὲ
τὸν λόγον ἐφθάσεν εἰ μὲν οὕτω πείθομεν,
εἴθε αἴρισον. εἰ δὲ μὴ, τί φήσεις πρὸς τοὺς λέ-
γοντας ἐπὶ τῶν τὸν ἡγὸν μόνον εἰρηθεῖαι θεόν,
κατὰ

καὶ τὰς παῖδας. οὐ θεός. ἐν τῇσι τοῖς ῥήμασιν·
ἐν ἐκείνοις. οὐτός σου θεός, καὶ ἔλογισέ σε τῷ
ἐτόρος πρὸς αὐτόν. καὶ μετ' ὀλίγα. μετὰ τὸ
τοῦ αὐτοῦ τῆς γῆς ὥφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις
σωανεσθῆναι. ὅτι μὲν, ἔπειτα τὸ παρὸς,
ἀλλὰ τὸ ἵου ἢ λεγόμενον, ἢ προσθήκη (αὐ-
φῶς παύσῃσιν. οὐτός γὰρ ὅστις ὁ σωματικῶς
ὁμιλήσας ἡμῖν, καὶ μετὰ τῶν κατὰ γένος
νός. εἰ δὲ νικήσῃ καὶ τὰ τῷ παρὸς λέγεσθαι
ἔσθω, μὴ τῶν νομιζομένων θεῶν, ἢ τῇ μεθ' αὐ-
πατρὶα διῶν τὸ ἵου κατεσπυράσμεν.
καὶ τί αὖ τῆς νίκης ταύτης γένοιτο ἀθλιώ-
τητον ἢ ζημιωδέσθων. ἐν αὐτῷ ἐκείνο φήσας,
ἢ, πάντοτε ζῶν εἰς τὸ ἐν τυγχάνειν ἑαυτῶν ἢ
μῶν. διὰ καὶ λίαν μυστικῶς τε καὶ φιλαν-
θρώπως. ἢ γὰρ ἐν τυγχάνειν, οὐχ ὡς ἢ τῶν ἀν-
λῶν σωθήσῃ καὶ ζῆτεῖν ἐκ δίκης ἐχει. τὸ γὰρ
γὰρ πως καὶ ταπεινότητος. ἀλλὰ ἢ πρὸς
σβύειν ἑαυτῶν, τῷ λόγῳ τῷ μεσιτείας.
ὡς καὶ ἢ πνύμα ἢ μῶν ἐν τυγχάνειν λέγε-
ται. εἰς γὰρ θεός, εἰς καὶ μεσίτης θεὸς καὶ ἀν-
θρώπων, ἀνθρώπος ἰησοῦς χριστός. πρὸς σβύειν
γὰρ ἐπὶ καὶ νῦν ὡς ἀνθρώπος, ἑαυτῶν τῆς ἐμῆς
σωτηρίας, ὅτι μὲν τὸ σῶματός ὅστις οὐ προσέ-
λαβον. ἕως αὖ ἐμὲ ποιήσῃ θεόν, τῇ δυνάμει τῇ
ἐνανθρωπήσεως. καὶ ἢ μὴ καὶ κατὰ σάρα γὰρ

ΓΩΡΙ ΥΟΥ

γώσκειται, τὰ σαρκικὰ λέγω πάθη· καὶ χω-
εῖς τῆς ἀμαρτίας· ἡμετέρᾳ· οὐ τῷ δὲ καὶ πα-
ράκλητον ἔχοντες ἰησοῦν οὐχ ὡς ἑσθλὸν ἢ ἡ-
μῶν προσηλινδόμενον τοῦ πατρὸς, καὶ
προσπίπτοντα δουλικῶς, ἀπαγε πλὴν δού-
λιῳ ὄντως ὑπόνοϊαν· καὶ ἀναξίαν τῆς πνύμα-
τος· οὐτε γὰρ τὸ πατρὸς ἔστι ἐπιζητεῖν,
οὐτε τῷ υἱῷ παράχριν, ἢ ὡς πατρὶ θεοῦ ὁμο-
νοεῖσθαι δίκαιον· ἀλλ' οἷς πέφνηται ὡς ἀνθρώ-
πος, πείθει καρτερεῖν ὡς λόγος καὶ παραι-
νέτης· ἔστι νοεῖται μοι ἢ παρακλήσις· δέ-
ητον αὐτοῖς ὅστις ἡ ἀγνοία· καὶ τὸ, μηδὲν
γινώσκον πλὴν τελουταίαν ἡμῶν, ἢ ὥραν·
μηδὲ τὸν υἱὸν αὐτοῦ εἰ μὴ τὸ πατὴρ· καὶ τοι-
πῶς ἀγνοεῖται τῶν ὄντων ἡ σοφία· ὁ ποιητὴς
τῶν αἰώνων· ὁ σωτελεστὴς καὶ μετασχηστὴς·
τὸ πατὴρ τῶν γινομένων· ὁ οὐ τῷ τὰ τῷ θε-
οῦ γινώσκων, ὡς τὸ πνῦμα τῷ ἀνθρώπῳ, τὰ
ἐν αὐτῷ· τί γὰρ ταύτης τῆς γνώσεως τε-
λεώτερον· πῶς δαὲ τὰ μὴ πρὸ τῆς ὥρας ἀ-
κραιβῶς ἐπίσταται καὶ τὰ δι' αὐτὸν χρόνον τοῦ
τέλους· αὐτὸν δὲ ἀγνοεῖ πλὴν ὥραν· αἰνίγμα-
τι γὰρ τὸ πρᾶγμα ὁμοιον· ὡς πατὴρ αὐτὸ εἶπεν
τὰ μὴ πρὸ τῆς τείχεως ἀκραιβῶς ἐπίσταται
λέγει· αὐτὸν δὲ ἀγνοεῖν τὸ τεῖχος· ἢ τὸ τῆς ἡμέ-
ρας τέλος οὐκ ἐπιστάμενος, πλὴν ἀρχὴν τῆς νύκ-
τος

κτὸς μὴ
ἀναγκά-
σθαι· ὁ
φῶς· ὡς
εἰς τὸν
υἱὸν πλὴν
σκηνοῦ-
σθαι πλὴν
λαμῶν
καὶ μὴ τῶ
αὐτοῦ οὐ
μὴ καὶ
τὸ γὰρ
ἐν τῷ ὄν-
τι· ὁ αὐτὸς
καὶ αὐτὸς
καὶ ἡμῶς
ὁ πῶς δὲ
ὡς· ἢ ὡς
ον· ἐπει-
ὁ υἱὸς· ὡς
ληπτεῖν·
ὁ πῶς
ἀπολαύ-
κεναι, ὅτι
ἐν τῷ

κτὸς μὴ γινώσκειν, εἴθ' αὖτε τοῦ ἐτόρου γινώσκει,
 αἰαχκαίως συωφάγει τὸ ἐτόρον. ἢ πάντων αὖ
 δὴλον. ὅτι γινώσκει μὲν ὡς θεός, ἀγνοεῖν δὲ
 φησὶν ὡς ἄνθρωπος. ἀντὶς τὸ φαινόμενον χω
 εἶσι τοῦ νοουμένου. τὸ γὰρ ἀπόλυτον εἶναι τὸ
 ἡοῦ πλὴν προσηγορίαν καὶ ἄχων, οὐ προ
 σκειμένου. τῷ ἡοῦ τὸ ἱνός, ταύτην ἡμῖν δι
 δώσι πλὴν ὑπόνοιαν. ὡς τε πλὴν ἄνοιαν ἔπο
 λαμβάνειν ἑαδὶ τὸ βυσεδέσπον, τῷ ἀνθρωπί
 νῳ μὴ τῷ θεῷ ταύτην λογιζομένους. εἰ μὲν
 οὖν οὗτος αὐτάρκης ὁ λόγος, εἰ ταῦθα σησά
 μθα. καὶ μηδὲν πλεονέειν ἐπιζητεῖσθαι. εἰ δὲ μὴ,
 τό γε δὴ τὸρον. ὡς πᾶν τῶν ἄλλων ἐκείνον,
 οὐ τῷ δὴ καὶ ἡ γινώσις τῶν μεγίστων, ἑαδὶ πλὴν
 αἰτίαν ἀναφρέσθαι τιμὴ τῷ γυνήτορος. δὴ
 καὶ δέ μοι τίς μὴ δ' αὖτ' ἐκείνως ἀναγνούς, ὡς τὸ
 καὶ ἡμᾶς φιλολόγων ἵς μικρὸν ἐννοῆσαι.
 ὅτι οὐ δὲ ὁ ἡός ἄλλως οἶδε πλὴν ἡμόραν, ἢ πλὴν
 ὥραν, ἢ ὡς ὁ πατήρ. εἰ δ' αὖ συωγόμενον, ὁ ποῖ
 ον. ἐπειδὴ ὁ πατήρ γινώσκει, ὅθεν εἴδω καὶ
 ὁ ἡός. ὡς δὴλον, ὅτι μηδενὶ γινώσκον τὸ μὴ ἡ
 ληπτεν, πλὴν τῆς πρώτης φύσεως. ἔλεγε
 τοῦ π' τοῦ ἐντετάλθαι. καὶ τετηρηκέναι τὰς
 ἐντολάς, καὶ ἰὰ ἀρετὰ αὐτῶν πάντοτε πεποι
 κέναι, ὅθεν λαβεῖν ἡμᾶς. ἐπὶ τῷ τελειώσεως καὶ
 ὑψώσεως, καὶ τὸ μαθεῖν ὅθεν ὡν ἐπαθεῖ τὸ ὑπαί

၇၈၆၂၅၀၆

ἐπὶ ἅλ-
 κῶρα ἡ
 θεοῦ π
 εἰλάβη
 φούντες
 ὧν, κα
 λίτομεν
 οὐχ ὅτι
 ὁ θεὸς
 καὶ σπ
 θέας ὁ
 νομάζοι
 πᾶν, ὁ μ
 θύσιος ὁ
 ἐν ἡσίοι
 ὄρους, κα
 ὅτε εἴη,
 σταλα
 καὶ κνε
 ζοῦ τοῦ
 τυμολό
 ὅς τε κα
 χονεῶν
 εἰ τοῦ θε
 γομάζον
 κνεος φ

πῶς ἄλυσον φύσιν καὶ ἰδιάζουσιν· οὐτε γὰρ
 ἄδρα ἕως ἐπύδυσεν ὅλον πᾶν ὥστε· ἔτε οὐσίαν
 θεοῦ παντελὴς ἡ νοῦς ἐχώρησεν ἡ φωνὴ πε-
 ριέλαβεν· ἀλλ' ἐκ τῶν παρὲς αὐτὸν σκιαγρα-
 φοῦντες τὰ κατ' αὐτὸν, ἀμυδρὰν ἱνα καὶ ἀ-
 σθενῇ, καὶ ἀλλω ἀπ' ἄλλου φαντασίαν συλ-
 λέγομεν· καὶ οὐθὺς ἀείστος ἡμῖν θεολόγος,
 οὐχ ὅς διδρετὸ πᾶν, οὐδὲ γὰρ δέχεται τὸ πᾶν
 ὁ θεσμός, ἀλλ' ὅς ἀν' ἄλλα φαντασθῇ πλείον,
 καὶ πλείον ἐν ἑαυτῷ σιναχάγῃ τὸ τῆς ἀλη-
 θείας ἰνδαλμα, ἢ ἀποσκήσιασμα, ἢ ὅτι καὶ ὁ
 νομάζομεν· ὅσον δ' οὖν ἐκ τῶν ἡμῖν ἐφικ-
 τῶν, ὁ μὲν ὢν, καὶ ὁ θεὸς, μᾶλλον πως τῆς
 οὐσίας ὀνόματα· καὶ θύτων μᾶλλον, ὁ ὢν,
 οὐ μόνον ὅτι τῷ μωῦσῃ χρηματίζων ἐπὶ τῷ
 ὄρους, καὶ πῶς κληῖσιν ἀπαιτούμενος ἢ τίς
 ὥστε εἶη, ἔδωκε προσεῖπεν ἑαυτὸν, ὁ ὢν ἀπέ-
 σταλκε' με τῷ λαῷ κελύσας εἰπεῖν, ἀλλ' ὅτι
 καὶ κυριωτέρᾳ ταύτην δυνέσκομεν· ἡ μὲν
 γὰρ τοῦ θεοῦ, καὶ ἀπὸ τοῦ θεοῦ ἢ αἰθεῖν ἢ
 τυμολόγηται τοῖς παρὲς ταῦτα καμφοῖς,
 διὰ τὸ ἀφκίνητον καὶ ἀπανηπικὸν τῶν μοι-
 χηρῶν ἐξεων, καὶ γὰρ πῦρ καὶ ταναλίσκον
 εἰ τεῦθεν λέγεται, ἀλλ' ἐν τῶν πρὸς ἡλε-
 γομένων ὅτι καὶ οὐκ ἄφθρος· ὡς πῶρ καὶ ἡ
 κύριος φωνὴ ὄνομα εἶναι θεοῦ καὶ αὐτῆς

Γ Δ ρ ι υ ο υ

λεγομένη. ἐγὼ γὰρ φησι κύριος ὁ Θεὸς σου.
 ἔγωγ' μου ὄνυμα. καὶ κύριος ὄνυμα αὐ-
 τῷ. ἡμεῖς δὲ φύσιν ἐπιζητούμεν. ἢ δ' ἐστὶν καὶ
 ἑαυτὸ καὶ ἄλλω σωθεδμενον. ὅτι, ὃν ἰδι-
 ον ὄντως Θεοῦ καὶ ὅλον. μή τε τῷ πρὸ αὐτοῦ.
 μή τε τῷ μετ' αὐτόν. οὐ γὰρ ὡς ἦ' ἔσαι, περὶ
 τούμενον ἢ πούμενον. τῶν δ' ἄλλων
 προσηρημένων, αἱ μὲν, τῆς ἰξουσίας εἰσι προ-
 φανῶς. αἱ δὲ, τῆς οἰκονομίας, καὶ ταύτης
 διήκεις. τῷ μὲν, ὡς πρὸ δ' σώμα. τῆς δ', αὐτῷ σώματι.
 οἷον ὁ μὲν παντοκράτωρ καὶ ὁ βασιλεὺς ἢ τῷ
 δόξης ἢ τῷ αἰώνων ἢ τῶν δυνάμεων τοῦ ἀγα-
 πητοῦ ἢ τῶν βασιλευόντων. καὶ ὁ κύριος, σα-
 βαώθ, ὁ πρὸ ἐστὶ σφατιδῶν ἢ τῶν δυνάμεων, ἢ
 τῶν κυριεύόντων, ταῦτα μὲν σαφῶς τῆς ἐ-
 ξουσίας. ὁ δὲ Θεὸς ἢ τοῦ σώζειν, ἢ ἐκ δικήσε-
 ων, ἢ ἐριμύης, ἢ δικαιοσύνης ἢ ἀβραάμ καὶ ἰ-
 σαάκ. καὶ ἰακώβ καὶ παντὸς ἰσραὴλ τοῦ
 πνευματικοῦ, καὶ ὁρῶντος Θεόν, ταῦτα δὲ
 τῆς οἰκονομίας. ἐπειδὴ γὰρ τελεσι τούτοις
 διοικῆμεθα δεῖ τε τιμωρίας καὶ σωτηρί-
 ας ἐλπίδι πρὸς δὲ καὶ δόξης καὶ ἀσκήσει
 τῶν ἀρετῶν ἵνα ὦν ταῦτα, τὸ μὲν τῶν ἐκδική-
 σεων ὄνυμα οἰκονομεῖ τὸν φόβον. τὸ δὲ τῶν
 σωτηριῶν, τὸ ἐλπίδα. τὸ δὲ τῶν ἀρετῶν,
 τὸ ἀσκήσιν. ἵνα ὡς τὸν Θεὸν αὐτῶν φέρων,

ὁ τού-
 πρὸς τ-
 σπ. ταῦ-
 νόματι-
 δι' ἀν-
 ἡντι-
 ὅτι ἀπ-
 ἰσχυρ-
 γὰρ μο-
 παρ-
 ἀλλὰ
 ἐκ μόν-
 παρ-
 ἐστὶ πρὸς
 ἀλλ' ὅτι
 λόγος δὲ
 ὡς πρὸς
 τῆς γεν-
 ἰσχυρ-
 ὁρὸς πρὸ
 γὰρ τα-
 ἔγωγ' γὰρ
 τὸ δὲ καὶ
 ἡ παρ-
 παν, ἡ δ'
 ἡ δ' αὖ-

ὁ τούτων τῶν ἡγετορῶν μάλλον ἐπείγεται
 πρὸς τὸ τέλειον. καὶ πῶς ἔξ αἰρετῶν οἰκείω-
 σιν. ταῦτα μὲν οὕτω ὅστις κοινὰ θεότητος τὰ ὁ-
 νόματα. ἰδίον δὲ, τοῦ μὲν ἀναρχοῦ πατρὸς, τῷ
 δὲ ἀναρχῶς γεννηθέντος, υἱός. τοῦ δὲ, ἀγνι-
 νήτως προσελθόντος ἢ προϊόντος, γὰρ πνύμα
 τοῦ ἁπλοῦς. ἀλλ' ἐν ταῖς τοῦ υἱοῦ κλήσεις, ἐλ-
 θωμεν. ὁ πατὴρ ὡρμήθη λέγειν ὁ λόγος. δοκεῖ
 γὰρ μοι λέγεσθαι. υἱός μὲν ὅτι ταυτὸν ὅτι
 πατὴρ καὶ οὐσίαν. καὶ οὐκ ἐκείνο μόνον,
 ἀλλὰ καὶ κείθεν. μονογενὴς δὲ, οὐχ ὅτι μόνος
 ἐκ μόνου καὶ μόνον. ἀλλ' ὅτι καὶ μονοζώ-
 πως. ἔχῃς τὰ σώματα. λόγος δὲ, ὅτι οὕτως
 ἔχει πρὸς τὸν πατέρα μόνος ἐκ μόνου καὶ μόνος.
 ἀλλ' ὅτι καὶ μονοζώπως ἔχῃς τὰ σώματα.
 λόγος δὲ, ὅτι οὕτως ἔχει πρὸς τὸν πατέρα.
 ὡς πρὸς νοῦν λόγος. ὁ μόνον ὅτι ὁ ἀπαθής,
 τῆς γεννήσεως, ἀλλὰ καὶ τὸ σωαφές, καὶ τὸ
 ὑπαφελτικόν. τάχα δ' ἀνείποι τις. ὅτι καὶ ὡς
 ὁρὸς πρὸς τὸ ἐκείθεν, ἐπειδὴ καὶ τῷ τοῦ
 γίνεται λόγος. ὁ γὰρ νοσηκῶς φησὶ τὸν υἱόν,
 ὅτι γὰρ ὅτι τὸ, ἐωρακῶς, νοήθηκε τὸν πα-
 τῆρα. καὶ σωφισμὸς ἀπόλειξις καὶ ῥαδίαν τῷ
 τῷ πατρὸς φύσεως, ὁ υἱός. γεννημα γὰρ ἀ-
 παν, τῷ γεννηθέντος. σιωπῶν λόγος. εἰ δὲ καὶ
 ὅτι ὁ ἐνυπάρχων τοῖς οὐσι λέγει τις, οὐχ ὅτι

μαρτῆσεται τῷ λόγῳ. ἵνα γὰρ ὅτι οὐ μὴ λό-
γῳ σωθήσῃ. σοφία ὅς ἐπιστήμη θείων τε καὶ
ἀνθρωπίνων πραγμάτων. πῶς γὰρ οἷόν τε τὰ
πεπρωκότες, τοὺς λόγους ἀγνοεῖν ὧν πεποίη-
κε. δυνάμεις δὲ, ὡς σωτηρητικὰς τῶν γλυ-
μνῶν. καὶ πῶς τῷ σιῶν καὶ ταῦτα χω-
ρηγῶν δυνάμει. ἀλήθεια ὅς ἐν, ὅτι πολλὰ τῇ
φύσει. ὅτι μὲν γὰρ ἀληθὲς, ἐν. ὅτι δὲ ψεύδους, πο-
λυχρῆδες. καὶ ὡς καὶ παρὰ τῷ πατρὶος σφραγι-
σῇ, καὶ χαρακτὴρ ἀφ' αὐτοῦ. εἰκὼν δὲ, ὡς
ὁμοῖον. καὶ ὅτι ἡ εἰκὼν ἐκείνη. ἀλλ' οὐκ ἐκ τῆς
τοῦ πατρὸς. αὐτὴ γὰρ εἰκὼν φύσις, μέμνηται
εἶναι τῷ ἀρχετύπῳ. καὶ οὐ λέγει. ὅτι καὶ
πλεον ἐν ταῦτα. ἐκείνῳ γὰρ, ἀκίνητος
κινουμένου. ἐν ταῦτα δὲ, ζῶντος καὶ ζῶσα.
καὶ πλεον ἔχουσα τὸ ἀπαράλλακτον, ἢ τὸ ἀ-
σθενὲς ὁ σῆς. καὶ τῷ γλυκύνῳ παντὸς, ὅτι γλυ-
κύνου. ἰσαύτη δὲ, ἢ τῶν ἀπλῶν φύσις. καὶ
τῷ μὲν, ὁμοῖον. τῷ δὲ, ἀποικῆναι. ἀλλ' ὅλον
ὅλου τύπον ἔχει καὶ ταῦτον μᾶλλον, ἢ ἀφο-
μοίωμα. φῶς δὲ, ὡς λαμπρότης ψυχῶν, καὶ
λόγῳ καὶ εἰσὶν καὶ θαιρομνῶν. ἐν γὰρ σκοῖος
ἢ ἀγνοία, καὶ ἢ ἀμάρτυς, φῶς αὐτὴ ἢ γνῶ-
σις, καὶ εἰς ὅς ἐν θεός. ζῶν δὲ, ὅτι φῶς, καὶ
παύσης λογικῆς φύσεως σύστασις καὶ οὐσίω-
σις. ἐν αὐτῷ γὰρ ζῶμεν, καὶ κινούμεθα καὶ ἐν

σμεν· καὶ
 διῶκε
 πάντας
 Ἰησοῦ το
 νοῖξαμεν
 διαφύγε
 μεν καὶ
 ὡς τὸ
 ἡγεμονί
 νος· ὡς
 νι· ἀγία
 τὸ καὶ
 ἐλάνθον
 ρακίους·
 μὲν τῆς
 ὡς ἀντιπ
 ῶν· περὶ
 τίς· τα
 ἡμᾶς καὶ
 τῆς ἀντι
 οὐχ ἵνα
 ἡμᾶς οὐ
 ληπτόν, ἀ
 ποί, ὡς π
 ματι, καὶ
 δὲν, ὁ λόγ

σμεν. καὶ τὰ πλὴν διὰ τὴν τοῦ ἐμφυσηματος
διώκμεν καὶ πινώ. ἐκείθεν ἐμφυσώμενοι
πάντες. καὶ πινώμα ἅγιον ὅσοι χωρητικοί. καὶ
ἰσοῦτον, καὶ ὅσον αὐτὸ εἶδος τῆς ὁμοιοῦτας, ἅ
νοίξωμεν. δικαιοσύνη δὲ, ὅτι τὸ πρὸς ἀξίαν
διαρέτης. καὶ διατῶν δικαίως τοῖς ἑαυτῶν νό
μον καὶ ὅτις ἑαυτὸ χάριν ψυχῇ καὶ σώματι.
ὡς τε τὸ μὲν, ἀρχεῖν. τὸ δὲ, ἀρχεσθαι. καὶ πλὴν
ἡγεμονίαν ἔχειν, εἰς κρείττον καὶ τὸ χεῖρον
νος. ὡς μὴ τὸ χεῖρον ἐπαινίσταται ὅτι βελτίον
νι. ἁγιασμός δὲ, ὡς καὶ θαρότης. ἵνα χωρηταί
τὸ καὶ θαρόν, καὶ θαρότητι. ἀπολύτως δὲ, ὡς
ἐλευθέρων ἡμᾶς, ἑαυτῶν τῆς ἀμαρτίας καὶ
τῶν ἁμαρτιῶν. καὶ λύτρον ἑαυτῶν ἀντιδιδόντες ἡ
μῶν τῆς οἰκουμένης καὶ θαρόσιν. ἀνάστασις δὲ,
ὡς ἐντεῦθεν ἡμᾶς ἀπαντῶν καὶ πρὸς πλὴν ζω
τῶν ἐπαναγῶν νεκρωμένους ἑαυτῶν τῆς ἀμαρ
τίας. ταῦτα μὲν οὕτως ἐπὶ κοινὰ τῶν τε ἑαυτῶν
ἡμᾶς καὶ τῶν δι' ἡμᾶς. ἀλλὰ δὲ, ἵδιως ἡμέτερά καὶ
τῆς ἐντεῦθεν προσλήψεως. ἄνθρωπος μὲν,
οὐχ ἵνα χωρηθῇ μόνον εἰς τὸ σώματος σώματι.
ἀλλ' ὡς οὐ καὶ χωρηθῇ, εἰς τὸ τῆς φύσεως ἀ
ληπτόν, ἀλλ' ἵνα καὶ ἀπάσῃ δι' ἑαυτῶν τὸν ἄνθρω
πον, ὡς πρὸς ζύμη γινόμενος ὅτι πάντι φερέ
ματι, καὶ πρὸς ἑαυτὸν ἐνώσας τὸ καὶ τα κεί
θεν, ὅλον λύση τὸ καὶ τα κείματος. πάντα ὅ

περὶ υἱοῦ

πατρὸς πάντων γενόμενος, ὅσα ἡμεῖς. πλὴν τῶ
 ἀμαρτίας. σῶμα. ψυχῇ. νοῦς. δι' ὧν ὁ θάνατος.
 τὸ κοινὸν ἐκ τούτων, ἀνθρώπος. θεὸς ὁ ὁρώ
 μενος, ὁ δὲ τὸ νοοῦμενον. υἱὸς δὲ ἀνθρώπου, καὶ
 ὁ δὲ τὸν ἀδὰμ, καὶ ὁ δὲ πλὴν παρθένον, ὅς ἐστι
 ἐκ τῆς. τῆς μὲν, ὡς προπαύτερος. τῆς δὲ, ὡς μη
 τὴς. νόμος καὶ οὐ νόμος γενήσεως. χριστὸς δὲ,
 ὁ δὲ πλὴν θεότητα. χρίσις γὰρ αὕτη τῆς ἀν
 θρωπότητος. οὐκ εἰδρῆται κατὰ τοὺς ἄλλους
 χριστοὺς ἀγιάζουσα. παρουσία δὲ, ὅτι τῆς χρί
 στοντος. ἡς ὄρον, ἀνθρώπων ἀκούσαι τῆς χρίσεως,
 καὶ ἐπὶ τῆς θεότητος, τὸ χριστόμενον. ὁ δὲ δὲ, ὡς δι
 ἑαυτοῦ φέρων ἡμᾶς. θυρὰ δὲ, ὡς εἰσὶν ἡμεῖς.
 ποιμὴν δὲ, ὡς εἰς τόπον χάριτος καὶ ταπεινῶν,
 καὶ ἐκ δὲ φωνῶν ἐπὶ τῆς ἀναπαύσεως. καὶ
 ἐπὶ τῆς θεότητος καὶ προπολεμῶν κατὰ
 τῶν θηρίων. τὸ πλανώμενον ἐπιστρέφον. τὸ
 ἀπὸ λωλὸς, ἐπὶ πάντων. τὸ σωτεριμμεῖον,
 καὶ ταδεσμών. τὸ ἰσχυρὸν, φυλάττων, καὶ πρὸς
 πλὴν ἐκείθεν μαρτυροῦν σωμάτων λόγοις ποιμα
 ντικῆς ἐπιστήμης. πρόσβατον δὲ, ὡς σφάγιον. ἀ
 μνὸς δὲ, ὡς τέλειον. ἀρχιδόλις δὲ, ὡς προβα
 τωγός. μελχισεδὲκ δὲ, ὡς ἀμήτωρ τῆς ἑσπε
 ρῆς. καὶ ἀπάτωρ τὸ κατὰ ἡμᾶς. καὶ ὡς ἀγ
 νεαλόγητος τῆς ἀνῶ. πλὴν γὰρ γενεᾶς αὐτῆς φη
 σι τίς διηγήσεται. καὶ ὡς βασιλὸς σαλήμα

εἰρήνῃ, δὲ, ἔσται, καὶ ὡς βασιλεὺς δικαιοσύνης,
καὶ ὡς ἀποδεχάτων πατριάρχας, καὶ τὰ
τῶν προφητῶν διωγμάτων ἀριστύνοντας. ἔχῃς τὰς
τῶν υἱοῦ προσήγοράς. βάδιζε διαυγῶν, ὅσαι
τὴν ὑψηλὰν, θεϊκῶς καὶ ὅσαι σωματικῶς, συμ-
παθῶς. μᾶλλον ὃ, ὅλον θεϊκῶς. ἵνα γλύκῃ θε-
ὸς, καὶ πῶθεν ἀνελθῶν. ὅθεν ἦν κατελθόντα
διήμας ἀνῶθεν. ἐπὶ πάνσι καὶ πρὸ πάντων,
ἐκείνο τήρει, καὶ οὐκ ἀνσφραλίσῃς ἐν τοῖς υἱ-
σὶν λοτόροις ὀνόμασιν. ἡ τοῦ χριστοῦ,
χρὴς καὶ σήμερον σωματικῶς
ὁ αὐτὸς πνευματικῶς καὶ
εἰς τοὺς αἰῶνας
πάντων αἰώνων
ἀμήν.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΝΑΖΑΝΖΗΝΟΥ
ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ ΠΕΡΙ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥ-
ΜΑΤΟΣ.

Μὲν δὲ πρὸς τὸν υἱὸν λόγος, τοιοῦ-
τος. καὶ οὕτω διαπέφυγε τὸν λι-
θάροντας, διελθὼν διὰ μέσου αὐ-
τῶν. ὁ λόγος γὰρ οὐ λιθάζεται. λιθοβολεῖ
δὲ ὅταν ἐξέλῃ καὶ σπενδυνᾷ θηρία. λόγος
κακῶς τῷ ὄρει προσβαίνοντας. ἡ δ' αὖ εἰ-
ς φασὶ πρὸς τὸν ἀγίου πνύματος. πόθεν
ἡμῖν ἐπεισάγεις, ξένον θεὸν καὶ ἄγραφον.
εἴτε ἡδὴ καὶ οἱ πρὸς τὸν υἱὸν μετερίζοντες.
ὁ πῶς γὰρ ἐν τῶν ὁδῶν διρεῖν ὅτι καὶ τῶν
ῥημάτων, χρίζονται τε ἀπ' ἀμύλων, καὶ
εἰς ἀμύλων σπυρίων, εἴτε καὶ ταῦθα συμ-
βαίνει, διὰ τὸν πλοῦτον τῆς ἀσβεβείας, καὶ
τοὺς ἵνα ἄλλα διεσώτας ἐν ἄλλοις συμφέ-
ρεται. ὥς τε μὴ δὲ γινώσκων καὶ θαρῶς διώ-
σται τὸ συμφέρον, ἢ τὸ μαχόμενον. ἔχει μὲν
οὖν καὶ δυναρεῖς ὁ πρὸς τὸν πνύματος λό-
γος οὐ μόνον ὅτι ἐν τοῖς πρὸς τοῦ υἱὸν λόγοις
ἀπομακρόντες οἱ ἀνθρώποι. ἰδοὺ μότῳ τῶν
πνύματι προσπαλαίουσι. καὶ γὰρ πᾶν
τὸς αὐτοὺς ἀσβεβῆν. ἢ οὐ δὲ βιωτὸς ὅστις αὐ-
τοῖς ὁ βίος. ἀλλ' ὅτι καὶ ἡμεῖς τῷ πλῆθει τῷ

ζητημα-
σμεν
τῶν βε-
τον ὁ μ-
δυναρε-
ὁ λόγος
τὸ μὲν
αὐτῶν
εἰς τὸ
τῶν πρ-
καὶ ὁ τ-
φθίνου-
ον ἐπὶ
μὲν τῶν
μὲν τῶν
τὸ λόγος
καὶ τῶν
τὸ πνύ-
σμεν πρ-
σμεν καὶ
καὶ σμε-
ἀσβεβῆ-
τος, ὡς
τῶν αὐ-
μεν. ἡ μὲν
τῶν πνύ-

ζητημάτων ἀποκνησθέντες, ταύτην πα-
 ρομεντοῖς καὶ σίλοις. οἱ ἐπειδὴ πρὸς τι-
 τῶν βρωμάτων ἀποδιδῶσι, πρὸς πάντα λό-
 γον ὁμοίως. ὡς πρὸς ἐκεῖνοι πρὸς τροφήν,
 δυαχαίνοντες. ὁ μὲν διδοῖ τὸ πνύμα. καὶ
 ὁ λόγος διαμαίνεται. καὶ ὁ θεὸς δοξαζήσεται.
 ἡ μὲν οὖν ἐπιμελὴς ἐξέταξις καὶ διαίρεσις
 αὐτῆς, ὡς καὶ τὸ πνύμα ἢ ἡ ἀγία, πα-
 ρὰ τῇ θεῷ γραφῇ νοεῖται καὶ λέγεται, μὲν
 τῶν προσφύων τῇ θεωρίᾳ μαρτυρεῖται,
 καὶ ὅτι παρὰ ταῦτα ἰδιοτρόπως ἡ ἐξ ἀμ-
 φῶν συνημμένη, λέγω δὲ τὸ πνύμα, τὸ ἀπὸ
 οὐ ἐτόρεισεν παρῆσθαι. οἱ καὶ ἐαυτοῖς καὶ ἡ
 μῖν ταυτὰ φιλοσοφῆουσιν. ἐπεὶ καὶ ἡ
 μῖς ταυτὰ ἐκείνοις. αὐτοὶ δὲ πρὸς τὰ ἐξ ἡς.
 τῷ λόγῳ φερόμεθα, οἱ μὲν οὖν ὡς ἐκείνους τι-
 ναὶ θεὸν καὶ παρῆσθαι εἰσαγόντων ἡμῶν
 τὸ πνύμα ἢ ἀγίον δυαχαίνοντες, καὶ σφό-
 δρα πολυμαῶτες τῷ γράμματι, ἵστω-
 σαν ἐκεῖ φοβόμενοι φόβον οὐ μὴ ὅτι φόβος.
 καὶ σαφῶς γνωσκέτωσαν. ὅτι ἐνδύματι τῆς
 ἀσεβείας ὅτιν αὐτοῖς ἡ φιλία τῷ γράμμα-
 τος, ὡς διακρίσει τὸ μικρὸν ὑδρὸν. ἐπειδὴ
 ταῖς ἐνστάσεσι αὐτῶν εἰς διώκμεν διελέξω-
 μεν. ἡμεῖς δὲ τοσοῦτον θαρρόμεν τῇ θεότητι
 πὶ τῷ πνύματος ὅτι πρὸς βλάβην, ὡς τὸ καὶ

Γρηγόριος ὁ πρῶτος

[illegible]

τὰ δύο θῆς αὐτῶ. τίς γὰρ ἀτελοῦς θεότη-
 ρος ὄντοισι μάλλον ἢ τίς θεότης, εἰ μὴ τελεία.
 τελεία δὲ πῶς, ἢ λείπει τί πρὸς τελείωσιν.
 λείπει δὲ πῶς; μὴ ἐχούσῃ τὸ ἅγιον. ἔχει δὲ αὐ-
 πῶς; μὴ ἔχει ἐχούσα. ἢ γὰρ ἄλλῃ τίς πα-
 ρὰ ἑαυτὴ ἡ ἀγιότης. καὶ ἡ αὐτὴ νοεῖται. λε-
 γέτω τίς ἢ εἰ πρὸ ἡ αὐτῆς, πῶς δὲ ἀπ' ἀρχῆς.
 ὡς πρὸ ἀμεινον ὃν τῷ θεῷ, εἴν ποτε ἀτελεῖ,
 καὶ δίχα τὸ πνδύματος. εἰ μὴ ἀπ' ἀρχῆς ὡς,
 μετ' ἐμοῦ τέτακται. καὶ εἰ μικρὸν πρὸ ἐμῶ.
 χρόνῳ γὰρ ἀπὸ θεοῦ τε μὲν ὁ μῦθος. εἰ τέτακται
 μετ' ἐμοῦ, πῶς ἐμὲ ποιεῖ θεόν, ἢ πῶς σω-
 πῆς θεότητι. μάλλον δὲ φιλοφρόνως πε-
 ς αὐτὸ μικρὸν αὐθις. πρὸς τελείας δὲ καὶ
 πρὸ τὸν διελήφμεν. τὸ πνδύμα τὸ ἅ-
 γιον, θεοδουκαῖοι μὲν ἔχοντες εἴναι δὲ παρὰ πάν-
 τας ἐνόμενον. οὐ δὲ γὰρ ἀγγέλους, οὐ δὲ ἀνάστα-
 σιν. οὐκ οἶδ' ὅθεν ταῖς ὁσαύτας πρὸς αὐτοῦ
 μῦθους, αὐτῇ παλαιᾷ δὲ πύσαντες. ἐλ-
 λήτων δὲ οἱ θεολογικώτεροι, καὶ μάλλον
 ἡμῖν προσεπίσαντες, ἐφαντάσθησαν μὲν, ὡς
 ἐμοὶ δοκεῖ. πρὸ δὲ πῶς κληῖσιν διηνέχθησαν. νοῦν
 τοῦ παντὸς, καὶ τὸν θυραθεν νοῦν, καὶ τα-
 ραυτὰ προσεγορεύσαντες. τὸ δὲ καθ' ἡμᾶς
 ὁφείδον, οἱ μὲν ἐνδρῆσαν ἔχει ὑπέλαβον. οἱ δὲ
 κῆπος. οἱ δὲ θν'. οἱ δὲ, ἔκ ἐνῶσαν. ὁ πότερον ἴδ

Περὶ τῆς ἀγίας

τῶν αἰδῶν τῆς γραφῆς ὡς φασι, ὡς δὲ τὸν σαρ-
 φῶς δηλωσάσης, καὶ οὐκ ἔτι τοῦ ἔτε σέβουσιν, ἔτε
 ἀπὸ μάλιστι, μέσως πῶς ἢ αὐτῶ διακείμενοι.
 μάλλον δὲ καὶ λίαν ἀθλίως. καὶ τῶν θεῶν ὑπερ-
 ληφόντων. οἱ μὲν, ἄχρηστοίαν οἶσιν ἀσεβεῖς
 οἱ δὲ τολμῶσιν ἀσεβεῖν καὶ τοῖς χείλεσιν.
 ἄλλων δὲ ἡ κρυπταμένη τῶν θεῶν ταῦτα ὁρῶ-
 ντων. οἱ τεῖα μὲν εἶναι καὶ ἡμᾶς ὁμολοῖσθαι
 τοῦ νοοῦμενα. τοσοῦτον δὲ ἀλλήλων διέστη-
 σαν, ὡς καὶ μὲν, καὶ οὐ σία καὶ διωάμει ποιεῖν
 ἄοριτον. καὶ δὲ, διωάμει μὲν, οὐκ ἔσται δὲ καὶ ἡ
 ἀμφοτέρωθεν πᾶσι γραπτὸν, ἄλλον ἑρῶν με-
 μούμενοι. τοὺς δημουργὸν καὶ σωδργὸν καὶ
 λειτουργὸν ὀνομάζοντες. καὶ πῶς ἐν τοῖς ὀνο-
 μασι τάξιν καὶ χρεῖν, τῶν πραγμάτων αἰ-
 κηλουδία εἶναι νομίζοντες. ἡ μὲν ἡ πρὸς
 μὲν τοὺς οὐ δὲ εἶναι ὑπερληφόντας, οὐδὲ
 λόγος ἢ τοὺς ληροῦντας ἐν ἐλπίσι. καὶ δὲ γὰρ
 ἀμφοτέρωθεν ἐλαίωσαν θέμεν εἰς τὸ λόγον.
 πρὸς δὲ τοὺς ἄλλους, οὐτω διαλεξόμεθα.
 τὸ πνῦμα τὸ ἅγιον. ἡ τῶν καὶ ἑαυτοῦ φεσιν
 κόπων πάντως ἑωθετέον, ἡ τῶν ἐν ἑτέρω
 θεωρημάτων ὧν τὸ μὲν, ἔσται καὶ λούσιν οἱ παρ-
 ταῦτα διανοί, τοῖς δὲ συμβεβηκός. εἰ μὲν οὖν
 συμβέβηκεν, ἐνδργικα ἑστὶν αὐτὸ εἶναι θεῶ. τί γὰρ
 ἑτέρον ἢ τίνος, ἑστὶν γὰρ πῶς μάλλον, καὶ
 φάμι

φάμι
 παρὰ
 ἡδύς
 γὰρ
 ἀφ' ἑ
 καὶ οὐ
 ἐν δὲ
 καὶ τῶ
 γὰρ
 ἐν δὲ
 λαφου
 καὶ τῶ
 τῶ πᾶ
 ἐν δὲ
 ἐν δὲ
 θεῶν
 οὐδὲν
 τῶν
 πᾶσι
 ἡ ἀλ
 γέννη
 διαί
 ἡ οὐ
 ἀλφ
 λῆ, ἡ
 ἐπεὶ

φύγει σιωπῆσιν. καὶ εἰ ἐνδράχῃ, ἐνδράχῃ θῆσε
 ται δηλονότι, οὐκ ἐνδράχῃσιν. καὶ ὁμοῦ τῷ ἐ
 νδράχῃ θῆναι, παύσεται. τοιοῦτον γὰρ ἡ ἐνδρά
 χῃα. πῶς οὖν ἐνδράχῃ. καὶ τὰς λέγει καὶ
 ἀφορίζῃ. καὶ λυπεῖται. καὶ παροξύνεται.
 καὶ ὅσα κινουμένου σφαῖρας ὄσιν, οὐ κινήσεως.
 εἰ δὲ οὐσία τίς, οὐ τῶν πᾶσι πᾶσι οὐσίαν, ἢ τοῖς
 κτίσμασι. Ἐπεὶ ληφθῆσεται, ἢ θεός. μέσος
 γὰρ ἔστι τούτων. ἢ τοῖς μηδετέρου μετέχον. ἢ
 ἐξ ἀμφοῖν σιωπῆτον, οὐ δ' αὖ οἱ τοὺς ἰσχυ
 λάφους πλάττοντες ἐνοήσαντες. ἀλλ' εἰ μὴ
 κτίσμα, πῶς εἰς αὐτὸ πεισθύνει. ἢ ἐν αὐ
 τῷ τελειοῦμαι. οὐ γὰρ ταυτὸν ὅτι πεισθύνει
 εἰς ἑ. καὶ πᾶσι αὐτῶν πεισθύνει. καὶ μὴ γὰρ
 ὅτι θεότητος. καὶ δὲ, παντὶς πράγματος. εἰ δὲ
 θεός, ἀλλ' οὐκ κτίσμα, οὐ δὲ ποίημα, οὐ δὲ σιω
 πῆτον, οὐ δ' ὅλως τί τῇ ταπεινῶν ὀνομά
 των, ἐν ταῦθα σὺς ὁ λόγος. αἱ σφαιρῶναι περ
 πέτωσαν. οἱ συλλογισμοὶ πλεονέκωσαντες.
 ἢ ἀγλύνητον πάντως, ἢ γλυνητόν. καὶ εἰ μὴ ἀ
 γλύνητον, δύο τὰ ἀρχαί. εἰ δὲ γλυνητόν, ὑπο
 διαίρεσις πάλιν ἢ ἐκ τοῦ παρὰ τὸς ὄντας, ἢ ἐκ τῶ
 ὑποῦ. καὶ εἰ μὴ ἐκ τῶ παρὰ τὸς, ὑποῦ δύο, καὶ ἀ
 δελφοί. σὺ δέ μοι πλάττει καὶ διδύμους εἰς ἄ
 λφ, ἢ ἄν μὴ, πρεσβύτερον, ἢ δὲ, νεώτερον.
 εἰ περὶ δὴ λῖαν εἰς αἰλοσώματος. εἰ δὲ ἐκ τῶ ὑποῦ,

Γορί τ' ἁγίου

πέφλωέ φησι καὶ ἰωνὸς ὑμῖν θεός, οὗ τί αὖ
γλυοῖτο παρὰ δόξον. ταῦτα μὲν οὖν οἱ
Γοροὶ τ' ἡκοποιήσαι, τὰ δὲ ἀγαθὰ γράφειν
ἔθελοντες. ἐγὼ δὲ εἰ μὴ ἑώρων ἀναγκαίαν τὴν
διαίρεσιν, ἐδεξάμην ἂν τὰ πράγματα. ἔφοβη
• θεία τὰ ὀνόματα ἔχοντα ἡ περὶ ἡμετέρας τινὰς
σιν ὑψηλοτέρων ἢ ὅς, ἔδωκεν ἡμῶν
ἄλλως ἢ οὕτως ἐνδείξασθαι ἔκ τοῦ θεοῦ ἢ
ὁμοούσιον, ἡ δὲ καὶ πάσας οἰκτιρὸν ἀναγκαίαν
ὅν εἶναι τὰς καὶ τὴν κλήσεις καὶ τῆς ἡμετέρας
ῥα συγκαίαν, μετὰ φέρειν ἡδὲ τὸ θεῖον. ἡ
τάχα αὖ σύ γε καὶ ἄρ' ἐν τῇ θεῶν ἡμῖν ὑπο
λάβοις κατὰ τὸν λόγον ἔδωκεν. ὅτι θεὸς ἐνο
μάζεται, καὶ πατήρ. καὶ θῆλυ τι τὸ θεό
τητα, ὅσον ἡδὲ ταῖς κλήσεσι. καὶ τὸ πνύ
μα οὐδέ τῳ, ὅτι μὴ γλυνητικόν. εἰδέναι καὶ
ἔδωκεν παιχθεῖν, τῇ ἑαυτῶν θελήσει τὸν θεόν
• συγγλυόμενον κατὰ τοὺς παλαιὰς λόγους
καὶ μύθους γλυνήσασθαι ἐν ἑόν, εἰσὶν ἡμῖν
καὶ μαρτύρων θεὸς ἄρ' ἐν ὀνόματι, τοῦ
τοῦς καὶ τοὺς αἰῶνας ἀνατιπώσαντος. ἐ
πεὶ δέ σου τὴν πρώτην διαίρεσιν οὐδέ χόμθα
τὴν μηδὲν ἀγλυνήν καὶ γλυνητὴν μέν ἔδωκεν
λαμβάνουσιν, αὐτίκα οἱ χήσονται σοι, μετὰ
τῆς σεμνῆς διαίρεσεως οἱ ἀδελφοὶ καὶ οἱ ἰω
νοί. ὡς πᾶς τινος δεσμοῦ ἐλνυτολόκου τῆς

πρώτης
της καὶ
πὺ γλ
καὶ φαν
σὺν ἡ
ἐσὶν ἡ
σὺν ἡ
διαίρεσι
τῶν ἐκ
τῶν ἐκ
τὸν, οὐ
νὴν μέ
λογισμ
τὰ σὺν
πρὸς
τῶν, καὶ
σὺ, καὶ
παιχθεῖν
ἐκ τῶν
ἐν τῶν
λατῶν,
νος ἔδωκεν
ἐμβατῶν
ἐν τῶν καὶ
φασὶν ὅτι
ἰὼν ἡ γλ

πρώτης ἀρχῆς διαλυθείσης, σωδιαλυθεν-
τες καὶ τῆς θεολογίας ἑποχώρησαντες.
ποῦ γὰρ θῆσεις ἢ ἐκ πορδύην εἰπέ μοι. μέδον
ἀναφανὲς τῆς σῆς διαρέσεως, καὶ παρὰ κρείσ-
σόνος ἢ κατὰ σὲ θεολόγον, τῆς σωτήρος ἡμῶν
εἰσαγόμενον, εἰ μὴ πλὴν φωνῶν ἐκείνῳ πῶς
σὼν ὁ βῆλδος ἀναγγελίων. οὐκ πλὴν τρέτην σου
διαθήκῃ, καὶ πνύματι ἄπιν. ὁ παρὰ τῆς πα-
τρὸς ἐκπορεύεται. ὁ καὶ ὅσον μὲν ἐκείθεν ἐκ-
πορεύεται οὐ κτίσμα. καὶ ὅσον δὲ, οὐ γέννη-
τὸν, οὐχ υἱός. καὶ ὅσον δὲ ἀγεννήτου καὶ γε-
νητὸς μέδον, θεός. καὶ οὐ πῶ σου τὰς τῆς οὐλ-
λογισμῶν ἀρκυς διαφυγῶν, θεὸς ἀναπέφηνε
τῶν σῶν διαρέσεων ἰαχρότορος. ἵς δὲ ἢ ἐκ
πόρδυσιν. εἰπέ σὺ πλὴν ἀγεννησίαν, τῆς πα-
τρὸς, καὶ πλὴν γέννησιν τοῦ υἱοῦ φυσιολογί-
σῶ, καὶ πλὴν ἐκπόρδυσιν τῆς πνύματος. καὶ
παρὰ πηκτίσμον ἀμφω εἰς θεῶν μυστήρια πα-
ρακύπτοντες. καὶ ταῦτα τίνος. οἱ μὲν δὲ τὰ
ἐν τῶν εἰδέναι δυνάμενοι. μὴ δὲ φάμνον θα-
λασσῶν, καὶ σαγόνας ὑέτου καὶ ἡμόρας αἰῶ-
νος ὁ ἀριθμεῖσθαι, μὴ ὅτι γε θεῶν βάθεισι
ἐμβατεύειν. καὶ λόγον ὑπέχειν τῆς ἑπὶ ἁρ-
ρήτου καὶ ἑπὶ λόγον φύσεως. τί οὖν ὅτι
φισὶν ὁ λείπει τῷ πνύματι, πρὸς ἢ εἶναι
υἱόν. εἰ γὰρ μὴ λείπει ἡμῶν, υἱὸς ἀνὴρ. οὐ λεί-
πει

Γ Δ ρ ι τ' α' ρ ι ο υ

πειν' φαμεν. ε' δε γρ' ε' λειπης θεός. το δε της
 εκ φανσεως, ιν' ε' πως ειπω η τ' προς αλληλα
 χυσεως διαφορον, διαφορον αυτ' η τω κλη
 σιν περιηκεν. ου γρ' τω υψω λειπει τι προς
 ε' ειν' πατ'ρα. ε' γρ' ε' λειψις η υ' ο της. αλλ'
 ου παρ' ε' ε' πατ'ρ' η ε' τω γε και τω πα
 τε' λειψις προς ε' ειν' υ' ον. ου γρ' υ' ος ο πα
 τ'ρ' αλλ' ου η ε' λειψεως ταυτα. ποθεν, ε' δε
 της και τα πτω ε' ο' αν υ' φεσεως. αυτο δε ε' μη
 ξε γινησθαι, και το ξε γινησθαι. η το εκ πο
 ρυεσθαι, τον μιν, πατ'ρα τον δε, υ' ον, τον γ'
 του θ' ο' παρ' λεγεται πυ θυμα α' γιον προσητο
 ρυσεν. ινα ε' ασυγχυτην σωζηται. τη τει
 ε' αν ε' π' σε' σε' αν τη με' α' φυσει τε και α
 ξια τ' θεοτη' ε' ε' ε' ο υ' ος, π'ρ' ε' ε' π'ρ'
 αλλ' ο' παρ' ο' πατ'ρ' ε' ε' ε' π'ρ' θυμα, υ' ος. ο π'
 εκ του θεου. ε' ε' γαρ ο' μονογενής. αλλ' ο' παρ' ο'
 υ' ος. ε' τα τε' ε' α' θεοτη' ε' . και το ε' , τε' ε' α'
 τα' ε' ιδιοτη' σιν. ινα μη τε το ε' σαβελιον η,
 μη τε τα τε' ε' α' της πονηρας νω διαρεσεως.
 ε' ο' αν, θεος ε' π'ρ' θυμα; πανυγ. τι ε' ο' μο
 ου' σιον; ε' παρ' θεος. ε' ο' αν μοι φησιν εκ τ'
 αυτ' ε' , ε' μιν, υ' ον, ε' δε, ουχ υ' ον, ε' τα ο' μο
 ου' σια, και ε' ε' χ' μοι θεον, και θεον. ε' ο' μοι η
 συ αλλον θεον, και φυσιν θεου. και ε' ο' αν σοι
 πτω αυτην τε' ε' α' ε' α' με' α' των αυτων ονομα'

των τε
 μια φυ
 των ο' μο
 η τ' π' σ
 μονον, α
 των αυ
 αλλη των
 η' ο' αν
 κ'ρ' ε' ο' αν
 ταυ' αν
 ο' αν αλλ
 χων ε' αν
 μιν η' αν
 παρ' τα
 τη' αν
 αυτων τη
 αλλ' και
 αυτων ε'
 λος ε' αν
 ε' αν παρ
 ε' αν παρ
 αλλ' αν
 φιλο' αν
 μιν, ου
 σια ο' αν
 κεν. ε' αν

των τε καὶ πραγμάτων· εἰ δὲ, εἰς θεός τε, καὶ
 μία φύσις ἡ ἀνωτάτω, πόθεν παραστήσωσι
 τὴν ὁμοίωσιν· ἢ ζητεῖς πάλιν ἐκ τῆς κατω
 καὶ τῆς ὑπὲρ σελίαν μὲν αἰχρὸν, καὶ οὐκ αἰχρὸν
 μόνον, ἀλλὰ καὶ μάταιον ἐπιβέβηκεν, ἐκ τῶν κατω
 τῶν ἀνω τὴν εἰσάγει λαμβάνειν· καὶ τῆς
 ἀκινήτων ἐκ τῆς ἐκινήτων φύσεως· καὶ ὁφισιν
 ἡσαύτως, ἐκ ζητεῖσθαι τὰ ζῶντα ἐκ τοῖς νε
 κροῖς· ὁμοῖος δὲ πειράσθαι σὺν χάριν, καὶ
 τεύθει δοῦναι τινὰ τῷ λόγῳ βοηθῆσαι· τὰ μὲν
 οὖν ἄλλα, παρέσθαι μοι δεκά· πολλὰ γὰρ ἔ
 χων ἐκ τῆς ποδὶ ζώων ἰσχυρίας εἰπεῖν, τὰ
 μὲν ἡμῖν γνώριμα, τὰ δὲ τοῖς ὀλίγοις ὅσα
 ποδὶ τὰς τῶν ζώων γενέσεις, ἡ φύσις ἐφίλο
 τεχνήσασθαι· γινώσθαι γὰρ λέγεται οὐκ ἐκ τῆς
 αὐτῶν τὰ αὐτὰ μόνον· εἰ δὲ ἐξ ἐτέρων ἐτέρων
 ἄλλα καὶ ἐξ ἐτέρων τὰ αὐτὰ καὶ ἐκ τῶν
 αὐτῶν ἐτέρων· εἰδέτω πιστὸς ὁ λόγος, καὶ ἄλ
 λος ὅτι ἐξ ὅπου γινώσθαι· αὐτό τι ὑφ' αὐτῶν
 παρὰ μόνον καὶ πικτόμενον· ἐστὶ δὲ, ἢ καὶ
 ἐξίσταται πῶς ἐαυτῶν, ἐξ ἄλλων ζώων εἰς
 ἄλλα μῦθαι μὲν τε καὶ μεταποιούμενα,
 φιλοζυμῆς φύσεως· ἡ δὲ καὶ τῶ αὐτῶν, τὸ
 μὲν, οὐ γινώσκω, εἰ γὰρ γινώσκω· ἀλλὰ ὁμοῖον
 σια ὁ καὶ ὅτι παρὸν ἵππος μάλλον προσέοι
 καν· ἐν δὲ τι τῶν ἡμετέρων εἰπὼν, ὁ καὶ πάλιν

Γ δὲ ἴ τ' ἀπὸ.

σι γινώσκον, ἔφ' ἔτδρον μετὰ βήθου λόγον.
ὁ ἀδὰ μ τί ποτε λῶ. πλάσμα θεοῦ. τί θαὶ ἡ
δύα. τμήμα τῷ πλάσματος. τί θαὶ ὁ σῆθ'.
ἀμφοτέρων γλύνημα. ἀρ' οὖν ταυτὸν σοι φαί
νεται πλάσμα καὶ ἱμῆμα καὶ γλύνημα; πῶς
οὐ. ὁμοῦσιν δὲ, ταῦτα; ἢ, τί. πῶς δ' οὐ. ὡς
μολόγηται οὖν καὶ τὰ διαφόρως ἔσοι
σάντα τῆς αὐτῆς εἶναι οὐσίαν ὡς δὲ χεῖρ.
λέγω δὲ ταῦτα, οὐκ ἐνδὶ τῷ θεότητι. φέ
ρων τῷ πλάσῳ ἢ τῷ τομῷ, ἢ τῷ τῶν ὅσα
σώματος. μή μοι τίς ἐπιφνέστω πάλιν τῶν
λογισμάτων. ἐνδὶ δὲ τούτων θεωρῶν ὡς ἐνδὶ
σημῶν τὰ νοοῦμενα. οὐδὲν γὰρ οἶόν τε πῶς
ἐκαστομένων οὐδὲν πρὸς πᾶσιν ἐξικνεῖσθαι,
καθαρῶς τῷ ἀλήθειαν. καὶ ἔτι ταῦτα φαίνον,
οὐ γὰρ τὸ εἶδος εἰ μὲν γλύνημα, τὸ δὲ, ἀλλό τι;
τί οὖν ἡ δύα καὶ ὁ σῆθ', οὐχὶ τὸ αὐτοῦ τὸ ἀ
δὰ μ. τίνος γὰρ ἄλλου. ἢ καὶ ἀμφοτέρω γλύνι
μα; οὐδὲ μὴν. ἀλλὰ τί. τὸ μὲν, ἱμῆμα, εἰ
ὃ γλύνημα. καὶ μὴν ἀμφοτέρω ταυτὸν ἀλή
τοις. ἀνθρώποις γὰρ; οὐδὲ ἀνθρώποις. πᾶσι
οὖν ὁ μαχόμενος πρὸς τὸ πνῦμα ὡς ἢ γλύνι
μα πάντως ἢ μὴ ὁμοῦσιν, μὴ δὲ θεόν. καὶ
ἐκ τῶν ἀνθρωπίνων εἰδωλῶν λαβὼν τῆς ἡ
μετέρας, ἔσθ' ἡ ψευδής. ἐγὼ μὲν οἶμαι σοι
καλῶς εἶναι, εἰ μὴ λίαν ἐγνωσθε φιλονεικεῖν.

καὶ πρὸς
σικω
λαίων
τὸ χεῖρ
γραπ
μὲν τῷ
λύνει
δὲ τῷ
στὴν, ὡς
μὲν τῷ
σικω
δὲ πρὸς
μὲν τῷ
μα τῷ
λύνει
ξομα
ἐν πρὸς
ἐκ τῷ
λύνει
οὐκ ἀν
των, ὡς
φίλων
ὁμοτι
μὴν, οὐ
δὲ τῷ
πάντων

καὶ πρὸς τὰ δὴ λα μάχεσθαι. ἀλλὰ τίς προ
 σεκώησιν τῷ πνύματι φησί. τίς ἢ τῶν πα
 λαιῶν ἢ τῶν νέων. τίς ᾧ προσήξατο. ποῦ δαὶ
 ᾧ χλιῶναι προσκινῶν ἢ προσεύχεσθαι γί
 γραπται. καὶ πάντες ὅσοι λαβὼν ἔχεις. τήλ
 μεν τελευτῶραν αἰτίαν ἀποδώσομεν ὑσῶρον.
 λυίγησιν αὖ πάλιν ᾧ ἀγράφῃ διαλεγώμεθα. νῦν
 δὲ τοῦτον εἰπεῖν ὑπερβαίνει. ὁ πνύματι
 εἶναι, ἐν ᾧ προσκινῶμεν, καὶ δι' οὗ προσευχο
 μεθα. πνύμα γὰρ φησιν ὁ θεός. καὶ τοὺς προ
 σκινῶντας αὐτὸν, ἐν πνύματι καὶ ἀληθείᾳ
 δεῖ προσκινῶν. καὶ πάλιν. ὁ ἢ ἡ προσευξά
 μεθα, καὶ ὁ δεῖ, ὅτι οἶδαμεν. ἀλλ' αὐτὸ δὲ πνύ
 μα ὑποδραστηρίαν ὑπερ ὑμῶν σεναμοῖς ἀλλὰ
 λήτοις. καὶ προσεύξομαι ᾧ πνύματι. προσευ
 ξομαι ᾧ καὶ ᾧ νοῖ. ᾧ τίς ἐν νοῖ καὶ πνύματι. δὲ
 ὅτι προσκινῶν τῷ πνύματι ἢ προσεύχεσθαι,
 ὅθεν ἄλλο εἶναι μοι φαίνεται, ἢ αὐτὸ ἐαυτῷ πνύ
 ματιν προσάγειν καὶ πνύ προσκινῶσιν. ὁ τίς
 οὐ καὶ ἐπαμείνει τῶν ἐνθέων καὶ τῶν δι' εἰδῶ
 των, ὅτι καὶ ἡ τῶ ἐνός προσκινῶσις, τῶν
 ἐριῶν ἐστὶ προσκινῶσις. ὅθεν ὁ ἐν τοῖς τέλει
 ὁμότιμον τῆς ἀξίας καὶ τῆς θεότητος. καὶ
 μὴ οὐδὲ ἐκείνο φοβηθήσεται. ὁ, πάντα
 ὅθεν τοῦ ἰοῦ γεγονέναι λέγεσθαι. ὡς ἐνός ᾧ
 πάντων ὄντος καὶ τοῦ ἀγίου πνύματος. πάντα

ῥῶπι' ἡ ἀνάου

τα ἃ ὁσαί εἰπονται εἴρη), ἔχ' ἅπλως ἀπαντᾷ.
 ἔδ' ἃ ὁ πῆρ, οὐδ' ὅσα μὴ γίνονε. διείξον ἔν' ὁ
 τι γίνονε. καὶ τό τε ᾧ ἡ ὥσ' οὐς. καὶ τοῖς κ' ἵσμαι
 σι συναρίθμησον. ἕως δ' αὖ' μὴ ἑὸν διεικνύ
 ρς, οὐδ' αὖ' τῷ πῶδ' ἡ πῆρ κ' ὅσον, πρὸς ἅσα
 βδαν. εἰ μὴ γ' ἡ γίνονε, ὅτ' ἡ χρῖσθ' πάντως. οὐ
 ἡ αὐτὸς ἀρνήσθαι. εἰ δ' οὐ γίνονε, πῶς ἡ τῶν
 πάντων αὖ' ἡ ὅτ' ἡ χρῖσθ'. παῦσαι οὖν καὶ τ'
 πατὴρ ἡ κακῶς τιμῶν κατὰ τ' μονοχλῆς.
 καὶ καὶ δὲ τιμὴ, κτίσμα διδόντα τ' τιμῶν τε
 ρον ἀποδορῆν ἡ ὄν, καὶ τ' ἡ ὄν κατὰ τ' πνύ
 ματος. οὐ γὰρ ὁ μολούλου δημιουργός, ἀλλ'
 ὁ μοτίμω συνδοξαζόμενος. μὴ δὲν μὴ πᾶν
 τῶς τῆς τῆς τελέδος. μὴ τῆς τελέδος ἐκ πᾶ
 σης. μὴ δὲν πᾶν καὶ τῆς πᾶν θείαν φύσιν. καὶ
 ὁμοίως σε βάσμιον. ὥς ὅτι αὖ' τῶν τελέων κα
 θέλης, τὸ πᾶν ἔσθ' ἡ καὶ τῆς καὶ τῆς. μᾶλλον δὲ τ'
 παντὸς ἐκ πεπρωκῶς. βέλτιον, μικρὰν τῆς
 αὐτῶς φαντασίαν λαβεῖν, ἢ παντελῆ το
 μῆσαι δυασέβαν. ἡ καὶ δὲ ἡ μὴ ὁ λόγος, ἔσθ'
 αὐτὸ τ' κεφάλαιον. καὶ σένω μὴ, ὅτι πᾶν
 λαί τεθνηκὸς ζήτημα, καὶ τῆς πίσει παρὰ χ
 ρῆσταν, νῦν ἀντικατενίξεται. σῆναι δὲ ὁ μὴ αὖ'
 καὶ καὶ πρὸς τοὺς λογιζόμενους καὶ μὴ δρῆ
 μῶν ἀλῶναι, λογὸν ἔχοντας, καὶ συνηγορῶ
 τας πνύματι. εἰ θεὸς φασί, καὶ θεὸς καὶ

θεός, πῶς οὐχὶ εἴς θεοί. ἢ πῶς οὐ πολυ-
 ἀρχία τὸ δοξαζόμενον. ταῦτα τίνος. οἱ τε
 λεωτόροι πλὴν ἀσέβησαν. ἢ καὶ οἱ τῆς δουτε-
 ρας μερίδος. λέγω δὲ, ἴδς παρὶ τὸν υἱόν πως
 θύγῳμονας. ὁ μὲν γὰρ κοινός μοι πρὸς ἀμ-
 φοτέρους λόγος. ὁ δὲ πρὸς τούτῳ, ἰδὸς.
 ὁ μὲν οὖν πρὸς τούτῳ, τοιοῦτος. τί φαί-
 τε, τοῖς διδιδίταις ἡμῖν οἱ τὸν υἱὸν σέβοντες,
 εἰ καὶ τὸ γινώματος ἀφεσκήσατε ὑμεῖς ὃ εἰθεῖ-
 ται, εἰ μοι ἅ ἀρνεῖσθε καὶ τὸ μονοχνοῦς πλὴν
 προσκυνοῖσιν, σαφῶς τέταχθε μετὰ τῶν εἰσ-
 τῶν καὶ τί φιλανθρωπεύομεθα πρὸς ὑμᾶς
 ὥς οὐ πάνυ νεκρωμένους, εἰ δὲ σέβεσθε,
 καὶ μέχρι τοῦ θύ διακείσθε σωτηρίως, ὑμᾶς εἰ-
 ρωτήσωμεν, τίς ὁ λόγος τῆς διδιδίτας ὑμῖν,
 αὐτῶν ἐγκαλῆσθε. εἰ ἔστι λόγος σωτέως,
 ἀποκείσθε. δότε καὶ ἡμῖν, ὁ δὲν ἀποκείσε-
 ως. οἷς γὰρ αὐτὸ ὑμεῖς πλὴν διδιδίαν, ἀποκρούση-
 δε λόγοις, οὐ τοι καὶ ἡμῖν κατὰ τὸ διδιδίτας
 ἀρκέσοιτο, καὶ οὐ πωγνῶμεν. ὑμῖν τοῖς κα-
 τηγόροις σωηγόροις χρώμενοι. οὐ τι γλυναιό-
 τρον. ὁ δὲ κοινός ἡμῖν πρὸς ἀμφοτέρους,
 τίς ἀπὸντε καὶ λόγος. ἡμῖν εἰς θεὸς ὃ ἔτι μί-
 α θεότης. καὶ πρὸς εἴτα ἴδς αὐτὸ πλὴν ἀναφορὰν
 ἔχει, καὶ τεία πισδύηται. εἰ γὰρ εἰ μὲν, μά-
 λον τὸ δὲ ἡττον θεὸς εἰ δὲ τὸ μὲν, πρόττον

Γρη' Τάπλ.

[illegible]

αἰὼ καὶ μετὰ τὴν τειάδα καὶ ἄπολοι ἱεροῦ
 ὡς καὶ πρὸς τὸ καλὸν παγιάτοροι, τῇ πρὸς
 τὸ ἄκρον καλὸν ἐκύθητι. οἵ τε παρ' ἐλλήνων
 σεβόμενοι θεοὶ τε καὶ δαίμονες ὡς αὐτοὶ
 λέγουσιν, οὐδὲν ἡμῶν δέονται καὶ τηγόνων.
 ἀλλὰ τοῖς σφῶν αὐτῶν ἀλίσκονται θεολό
 γοις, ὡς μὲν ἐμπαθεῖς. ὡς δὲ, σασιώδεις, ὅσων
 δὲ κακῶς γέμοντες καὶ μεταβολῶν, καὶ οὐ
 πρὸς ἀλήλους μόνον, ἀλλὰ καὶ πρὸς ταῖς
 πρώτας αἰτίας ἀντιθέτως ἔχοντες. οὐδὲν
 ὡς καὶ οὐ καὶ τῇ φύσει καὶ φανήτας, καὶ οὐκ
 οἶδα οὐδὲν ἵνα οὐκ ὀνομάζουσι. καὶ τελευταῖόν
 ἵνα θεὸν μισότεκνον ὅτι φιλαρχίαν, πάν
 τας καὶ ταπίνονται τοὺς ἄλλους ἢ ἀπλησ
 ας. ἵνα γίνηται πάντων ἀσφῶν τε θεῶν τε
 πατήρ, οὐδὲν χωρὶς ἐσθιομένων καὶ ἐμμενέ
 νων. εἰ δὲ ταῦτα ὑπόνοιαι, καὶ μύθοι τινὲς ὡς
 αὐτοὶ φασι. τὸ αἰχρὸν τῷ λόγῳ ὅτι διδορά
 σκοντες, ἡ φήσιν πρὸς τὸ τελεχθῆναι ὅτι πάν
 τα δέσφεται. καὶ τὸ ἄλλον ἄλλω τινὶ τῶν ὄν
 των ἐπιστεῖν, διηρημένους καὶ ταῖς ὑλαῖς
 καὶ τοῖς ἀξιώμασι. τὸ δὲ, ἡμέτερον, οὐ τοιοῦ
 τον. ὅ δὲ αὐτῇ μερὶς ὅτι ἰακῶβ, φησὶν ὅτι ἐμὸς
 θεολόγος. ἀλλὰ τὸ ἐν, ἔχουσιν αὐτῷ ἔχει πρὸς
 τὸ συγκαίμενον οὐκ ἦτον, ἢ πρὸς ἑαυτὸ, τῷ
 ταυτῇ τῆς οὐσίας καὶ τῆς διωμέως, καὶ ὅ

τοῦ οὗ τῆς ἐνώσεως λόγος, ὅσον ἐν οἷς ἡμεῖς καὶ
 τελευτάμεν. εἰ μὲν οὖν ἰσχυρὸς οὗτος ὁ λό-
 γος, τῷ θεῷ χάρις τῆς θεωρίας. εἰ δὲ μὴ, ζή-
 τώμεν τὸν ἰσχυρότερον. τοὺς δὲ τοὺς λόγους,
 οὐκ οἶδα πότερον, παίζοντος εἶναι φήσο-
 μεν, ἢ πονούντος. οἷς ἀειρεῖς ἡμῶν πλὴν
 εἴωσιν. ἕως γὰρ δὴ καὶ ὁ λόγος. τὰ ὁμοῦσα,
 σωματικῶς ταῖς φησι. σωματικῶς λεγώας,
 πλὴν εἰς ἀριθμὸν ἐκείνην αἵρεσιν. ὁ σωματικῶς
 ταῖς δὲ, τὰ μὴ ὁμοῦσα. ὡς τε ὑμεῖς μὲν ἐφύ-
 ξασθε τὸ λέγειν ἑαυτοὺς θεοὺς καὶ τὸν λόγον
 ἑαυτοὺς. ἡμῶν δὲ οὐδὲ εἰς κίνδυνον. ὁ δὲ ὁμοῦ-
 σα λέγομεν. οὐ μὲν γὰρ, ἀπὸ πλάξας σεαυτοὺς
 πραγμάτων μιᾷ φωνῇ, καὶ πλὴν καὶ κινῶν
 ἐκείνη καὶ καὶ. ὁμοῖον ἔστιν ἐπὶ τῆς θεῶς
 τοῦ φόβου, ἀπὸ τῆς χρομείας. ἵνα γὰρ μὴ καὶ
 μὴς τῇ μοναρχίᾳ σωματικῶς, ἡγήσω. θεο-
 τητα. καὶ προδεδωκας τοῖς ἐχθροῖς τὸ ζητῶν
 μενον. ἐγὼ δὲ, καὶ ἔστιν ἐκείνη καὶ, ὁ προῦθμαι ὁ
 προσκυνῶμενον. ἐν ταύτῃ δὲ, ὁ ὅρῳ τίς ὁ πό-
 νος. σωματικῶς φησι τὰ ὁμοῦσα. τὰ δὲ ἐκ
 ἑαυτοῦ ἔχοντα, μοναδικῶς ἔχει πλὴν δὴ λωσι-
 πόθεν σοι ἑαυτοῦ. καὶ παρὰ ἑνὸς δογματιστῶν
 καὶ μυθολόγων, ἢ ἀγνοεῖς, ὅτι πᾶς ἀριθμὸς,
 τῆς ποσότητος τῶν ἑαυτοῦ κειμένων ἐστὶ δὴ λω-
 τικὸς, οὐ τῆς φύσεως τῶν πραγμάτων. ἐξ ὧν

ἄ, οὐ πῶς
 ὡς τε βία
 βυμῶ καὶ
 λως τοῖς
 πυλῶσι
 κ' φορῶν
 ὧν ἡ ἀρίστα
 ματος, καὶ
 ἐκαστῶ μοι
 ταῖς παρ
 λέων καὶ
 λῶς δ' ἡμι
 λέγω τοῖς
 νῶς τῇ δ' ὁ
 ὕσῃ χρο
 νῶν. πῶς ὁ
 τεχνολογί
 ας ταῖς
 σοῦτον ἀλλ
 γὰρ λέγοι
 ἡς αὐ ἀρίστα
 ἡλῶν, τ
 πῶς ἀριθμ
 οῦ μου
 ἡς σινε κ
 ατα. δι), α

δε, οὕτως ἀρχαίως ἔχω, μᾶλλον δὲ ἀμαθῶς,
ὥς τε δῖα μὴ ὀνομάζω τὰ τοσαῦτα τῷ ἀει-
θμῷ καὶ διέσκη πῶ φύσιν. ἐν δὲ καὶ ἐν ἄλ-
λως τοῖς τοσαύταις μονάδας, καὶ τῇ οὐσίᾳ
συνάπτων ὁ πρὸς τὰ πράγματα μᾶλλον
ἀφορᾶν, ἢ τὸ πρὸς τῶν πραγμάτων. καὶ
ὧν ἡ ἀρίθμησης. ἐπεὶ δὲ λίαν πλεῖστη ἡ γράμ-
μας, καὶ τοῖς πολεμῶν τῷ γράμματι,
ἐκείθι μοι λάβε τοῖς ἀπολείξεις. τεῖα ἐλ-
ταῖς παροιμίαις ὅτιν, ἀ' οὐδὲ πορθεῖται.
λέων καὶ δράκτος καὶ ἀλεγκρῶν. καὶ βασι-
λὸς δημηγορᾶν ἐν ἔθνει τὸ τέταρτον. ἵνα μὴ
λέγω τὰς ἄλλας ἐκεῖ τεσσάρων ἀριθμοῦ μέ-
ναι τῇ δὲ φύσει διηρημέναις. καὶ δύο τῷ μῶ-
νυσει χερουβὶμ διείσω μοναδικῶς ἀριθμοῦ
μονα. πῶς οὖν εἰ ἐκεῖνα τεῖα κατὰ πῶ σὴν
τεχνολογίαν, τοσοῦτον ἀλλήλων ἀπερρέη
μονα ταῖς φύσεσιν, ἢ ταῦτα μοναδικῶς. το-
σοῦτον ἀλλήλοις ὁμοφυῆ καὶ συγχείμενα. εἰ-
γορ λέγοι με θεὸν καὶ μαμῶνα δύο κυεῖς
εἰς ἐν ἀριθμοῦ μόνους, τοσοῦτον μακρὰν ὄντας
ἀλλήλων, τάχα αὖ καὶ μᾶλλον γλασθεῖν τῆς
συναριθμήσεως. ἀλλ' ἐμοί φησιν ἐκεῖνα συν-
αριθμοῦ μονα λέγεται, καὶ τῆς αὐτῆς οὐσίαις
οἷς σινεκφωνεῖ καὶ ἄλλήλως καὶ τὰ ὀνό-
ματα. οἷ, ἀνθρωποὶ θεῖς καὶ θεοὶ θεῖς. οὐχὶ δῖα

Η'

Περὶ τῆς ἀγίας

τὰ δε καὶ τὰ δε. Ἦς γὰρ ἡ ἀντίδοσις. ἔστι νο-
μοθετουμένης ὅτι τοῖς ὀνόμασιν, οὐκ ἀληθύν-
οντες. ἐπεὶ καὶ μοι πέτρος καὶ Παῦλος καὶ Ἰω-
άννης, οὐ ρεῖς, οὐ δ' ὁμοούσιοι ἕως αὐτῶν μὴ ρεῖς.
πέτροι καὶ θεῖς παῦλοι, καὶ ἰωάννη τοσοῦ-
τοι λέγονται. ὁ γὰρ σὺ τετρήνητος ἐστὶ τῶν
χρυσωτῶν ὀνομάτων, ἔστι καὶ ἡμεῖς ἀπαι-
τήσομεν ἐπὶ τῶν εἰδικωτῶν καὶ τὰ πλὴν σὺν
ἐνὰ πλάσιν. ἢ ἀδικήσεις μὴ διδούς ὁ πῶρ εἰ-
ληρας. τί δὲ ὁ ἰωάννης. θεῖς εἶναι τοὺς μὴ
τυροῦτας λέγων ἐν ταῖς καθολικαῖς, τὸ
πνύμα, τὸ ὕδωρ, τὸ αἷμα, ἀρχὰ σοι ληρεῖν φαί-
νεται. πρῶτον μὲν, ὅτι τὰ μὴ ὁμοούσια συ-
ναριθμῆσαι τε τόλμηκεν. ὁ τοῖς ὁμοούσιος σὺ
δίδως. τίς δ' αὖτ' εἰποι ταῦτα μιᾶς οὐσίας.
ἀλλ' αὐτὸν δὲ, ὅτι μὴ κατὰ μήλως ἔχων ἀπὴν
τησιν. ἀλλὰ τὸ ρεῖς ἀρρητικῶς προθεῖς, τὰ
τεία οὐδε τῶρας ἐπὶ νενεγμε. παρὰ τοὺς θεοὺς
καὶ τῆς γραμματικῆς ὅρους καὶ νόμου. καὶ
τοὶ τί διαφέρει ἢ θεῖς προθεῖται, ἐν καὶ ἐν καὶ ἐν
πενεκεῖν, ἢ ἐν καὶ ἐν καὶ ἐν λέγονται, μὴ θεῖς
ἀλλὰ τεία προσεγορεύειν. ὁ πῶρ αὐτὸς ἀπὸ
ξιοῖς ὅτι τὸ θεότητος. ἰδέαι ὁ καρκίνος,
τότε ζῶν τότε ὄργανον. ὁ, τε ἀσῆρ. ἰδέαι ὁ
κύων, ὁ, τε χερσαῖος. καὶ ὁ ἐνυδριος. καὶ ὁ ὀρα-
τος. οὐ ρεῖς λέγεσθαί σοι δοκοῦσι, καρκίνοι καὶ

καὶ ὁ
ὁμοούσιος
πῶρ σοι
αὐτὸς λέ-
μὴ τε τὰ
καὶ σω-
τῶν ὀνο-
τῶν σοι
καὶ καὶ
ἐν, οὐ καὶ
ἐν καὶ
μοῦσα μὴ
λόγῳ, ἐπὶ
βαίει, τὰ
αὐτὸς καὶ
τὰς ὁμο-
τῶν ἐν τῇ
τῇ πρὸς
καὶ τὰ
τὰ καὶ
τὰ καὶ
αὐτὸς τῆς
μὴ τῶν
καὶ τὰ
τὰ ἐπὶ
καὶ αὐτὸς

καὶ οὐδ'· πάντως γε· ἀφ' οὗ παρὰ τοῦτο καὶ
 ὁμοῖοι· τίς φήσει τῶν ἰοῶ ἐχόντων· ὁρᾷς ὅ
 πως σοι διαπέπλωκεν ὁ ποδὶ τ' σωμαριθμῆ
 σέως λόγος, τοῦτο εἰληλεγκνός; εἰ γὰρ
 μή τε τὰ ὁμοῖα πάντως σωμαριθμεῖται,
 καὶ σωμαριθμεῖται τὰ μὴ ὁμοῖα, ἢ τε
 τῶν ὀνομάτων σωμαφώνησις, ἐκ' ἀμφοῖν,
 τί σοι πλεονάζει ἐδωγμάτισας· σκοπῶ δὲ καὶ
 κῆνος καὶ ἴσως, οὐκ ἔξω λόγου· εἰ γὰρ καὶ τὸ
 εἶναι, οὐκ εἰς δύο σωματίζεται; τὰ δύο δὲ, οὐκ
 εἰς εἶναι καὶ εἶναι, ἀναλύεται· δηλονότι· εἰ οὗν ὁ
 μοῖος μὲν τὰ σωματίζεσθαι καὶ τὸν σὸν
 λόγον, ἐπιδροῦσα δὲ τὰ τε μνόμενα, τί συμ
 βαίνει· τὰ αὐτὰ, ὁμοῖα εἶναι καὶ ἐπιδρο
 οῦσα· γὰρ σου καὶ τὰς προαριθμήσεις καὶ
 τὰς ὑπαιριθμήσεις· αἷς οὐ μέγα φρονεῖς· ὥς
 πρὸς ἐν τῇ τάξει τῶν ὀνομάτων, κειμνίως
 τῇ πραγματικῶν· εἰ γὰρ τοῦτο, τί κωλύ
 εἶναι τὰ ἑνὶ αὐτῶν λόγον, ἐπειδὴ τὰ αὐ
 τὰ καὶ προαριθμεῖται, καὶ ὑποαριθμεῖ
 ται παρὰ τῇ θεῖα γραφῇ, οὐδὲ πῶς ἰσοπι
 μίαν τῆς φύσεως, αὐτὰ ἑαυτῶν εἶναι πι
 μνώτιστα τε καὶ ἀπινότιστα· ὁ δὲ αὐτός μοι
 καὶ ποδὶ τῆς θεῆς φωνῆς καὶ κύριος λό
 γος· ἐπὶ δὲ τῶν προθέσεων· τῆς δὲ εἰς καὶ δι' εἰς καὶ
 εἰς, αἷς οὐ κατὰ τεχνολογίαν ἡμῶν τὸ θεῖον.

Γερὶ τοῦ ἁγίου

πλὴν μὲν, τῷ πατρὶ διδούσας, τὴν δὲ, τῷ ἱερω-
 τῷ δὲ, τῷ ἁγίῳ πνύματι. τί γὰρ αὐτὸ ἐποίη-
 σας παγίως ἐκείνου ἰδὲ ἐκείνῳ νενεμημένῃ
 ὁ πότε πάντων πᾶσι σωτέτα γμείων, ὡς
 δῆλον τοῖς φιλοπόνοις, ῥαύτην σὺ δὲ τοῦ
 των εἰσάγεις καὶ τῆς ἀξίως καὶ τῆς φύσε-
 ως ἀνισότητά. ἀπόρησιν καὶ ταῦτα τοῖς μὴ λί-
 αν ἀγνώμοσιν. ἐπειδὴ δέ σε τῷ χαλεπῶν ἐστιν
 ἀπαξ ὡς πηδῆσεν ταῦ πνύματι, τῆς φο-
 ρᾶς ἁθλῶναι, ἀλλὰ μὴ καθάπερ τῶν συδῶν
 ἔδῃ θρασύ τῶν εἰς τέλος φιλονικεῖν καὶ πρὸς
 τὸ ξίφος ὡς ἴζεσθαι, μέχρις αὐτὸ πᾶσιν εἰσω-
 σὶν πλὴν ἡν ἔσπε λάβης, φέρει σκεφώμεθα
 τίς ἐπὶ τοῖς λέγειται λόγος. πάλιν καὶ πολ-
 λάκις, ἀνακυκλῆς ἡμῖν τὸ ἀγγραφον. ὅτι μὴ
 ἔν οὐ ξένον ἔσθῃ δὲ παρείσασκον, ἀλλὰ καὶ
 τοῖς πάλαι καὶ τοῖς νῦν ἰνωρζόμενον καὶ πα-
 ραυμνόμενον, δέσφῃ μὴ ἡδὴ πολλοῖς τῷ πᾶσι
 τοῦ διδληφῶς. ὅσοι μὴ ἔαθῃ μὴ δὲ παρ-
 εδρίως τῷ θείαις γραφαῖς ἐν τυχόντες, ἀλλὰ
 διασχόντες τὸ γράμμα καὶ εἰσω παρὰ κύν-
 τας, τὸ ἀπόσθον καὶ λῶς ἰδεῖν ἡξιώθησας.
 καὶ τῷ φωτισμῷ τῆς γνώσεως κατηνυγάσθῃ
 ἔσθῃ. δηλώσθῃ μὲν δὲ καὶ ἡμεῖς ὡς ἐπισκομῆς,
 ὅσον ἐνδέχεται. τῷ μὴ δοκεῖν εἶναι πᾶσι τοῖς
 πινῶς. μὴ δὲ φλοτιμότητοι τῷ δέοντος ἐποι-

καδοι

κοδομοῦτες ὑπὸ θεμέλιον ἀλότριον. εἰ δὲ
 μὴ λίαν σαφῶς γεγράφθαι θεόν, μὴ δὲ
 πολλάκις ὀνομασθῆναι ὡς πᾶν ἦν πατὴρ πρό-
 τρον, καὶ ἦν υἱὸν ὑστρον, αἰτιὸν τοῦ γίνεσθαι
 βλασφημίας καὶ τῆς πᾶσι τῆς ταύτης γλῶσ-
 σαλγίας· καὶ ἄσεβείας, ἡμεῖς σοι λύσομεν
 ταύτην πῶν βλάβῳ. μετὰ πᾶσι πραγμα-
 των καὶ ὀνομάτων καὶ μάλιστὰ παρὰ τῇ τῆς
 γραφῆς συνηθείᾳ φιλοθεόφρονες. ὅτι πραγ-
 μάτων. τὰ μὲν οὐκ ἔστι λέγεται δέ. τὰ δὲ, ἐν-
 τα, δὲ λέγεται. τὰ δὲ, οὐτε ἔστιν, οὐτε λέγεται.
 τὰ δὲ, ἀμφω καὶ ἔστι καὶ λέγεται. τού-
 των ἀπαιτεῖς μετὰς ἀποδείξεως; παραχρῆν
 ἔτοιμος. ὑπὸ τῇ γραφῇ θεὸς καὶ χρηγορεῖ
 καὶ ὀργίζεται. καὶ βαδίζει, καὶ θρόνον ἔχει τὰ
 χειρὸς ἐμ. καὶ τοι, πότε γέγονεν ἐμπροσθεν,
 πότε δὲ σῶμα θεὸν ἀκήκοας. ὅτι οὐκ ἐν αὐτῷ
 πλάσθη. ὀνομάσασμεν γὰρ ὡς ἡμῖν ἐφικτόν,
 ἐκ τῶν ἡμετέρων, τὰ τῷ θεοῦ. γὰρ ἡμεῖς
 αὐτὸν ἀφ' ἡμῶν καὶ οἱ ἀμελεῖν, διὰς αὐτοῦ
 οἶδεν αἰτία, ὑπνοῦν. γὰρ ἡμετέρων ὑπνόν,
 τοιοῦτον. ἀνδρῶν γὰρ τὸν τε καὶ ἀπρακτον. γὰρ δὲ,
 ἀθρόως δι' ποιῆν ἐκ μεταβολῆς, χρηγορεῖν. ὑ-
 πνου γὰρ λύσις, ἐρηγορεῖς. ὡς πᾶν ἀποστο-
 φῆς, ἐπίσκεψαι. γὰρ δὲ κολάζειν, ὀργίζεται πε-
 ποιήσασμεν. οὐτὼ γὰρ ἡμῖν, ὅτι ὀργῆς ἡ κόλα-

πρὸς τὸ ἅγιον.

οἷς. γὰρ δὲ νῦν μὲν, τῇ δὲ νῦν δὲ τῇ δὲ ἐν ὁρῶν,
βασιλεῖν. ἢ γὰρ ἄπ' ἄλλου πρὸς ἄλλο μετα-
βασις, βασισμός. εἰ δὲ ἐνανταπαύεσθαι ἰαῖς ἀ-
γίαις δυνάμεσι καὶ οἷς ἐμφοροχωρεῖν, καθε-
ζεσθαι καὶ θρονίζεσθαι. καὶ ὅτι ἡμέτερον.
οὐδὲν γὰρ οὐ πως, ὡς τοῖς ἁγίοις. εἰ θεῖον ἀνα-
παύεσθαι. γὰρ δὲ ὁξυκίνητον, ὥρῃσιν. πλὴν δὲ ἐπι-
σκοπὴν, πρόσωπον. γὰρ διδόναι δὲ, καὶ προσέ-
σθαι, χεῖρα. καὶ ἄλλῃ τίς ὁλως τῶν τῶν θεῶν
νάμεων ἢ ἐν ὁρῶν, ἄλλό τι τῶν σωματικῶν
ἡμῖν ἀνεξωδράσῃ. πάλιν σὺ πόθεν εἰς ἀγένη-
τον λαβὼν ἔχεις ἢ γὰρ ἀναρχον, τὰς σὰς ἀκρο-
πόλεις. ἢ καὶ ἡμεῖς εἰς ἀθάνατον. δείξον ταῦτα ὁ
νομαστὴρ. ἢ διαδράσῃ. καὶ τέθνηκας ἐκ τῶν ὑ-
ποθέσεων καὶ θαιρεθέντων σου τῶν ὀνομά-
των, καὶ τῶν τείχεος τῆς κατὰφυγῆς, ἐφ' ᾧ ἐ-
πεποίθεις. ἢ δὴ λον, ὅτι ἐκ τῶν ταῦτα σωμα-
τόντων, καὶ μὴ ταῦτα λέγεται. τίνων τού-
των; ἐγὼ εἰμι πρῶτος. καὶ ἐγὼ μετὰ ταῦ-
τα. καὶ πρὸ ἐμοῦ οὐκ ἔστιν ἄλλος θεός. καὶ
μετ' ἐμὲ οὐκ ἔστι. ὅλον γὰρ γὰρ ἔστιν, ἐμὸν. οὐ-
τε ἡργμάνον, οὐτε παυσόμενον. ταῦτα λα-
βὼν, γὰρ μὴ εἶναι ἴα πρὸς αὐτὸ, μὴ δὲ πρε-
σβυτόραν αἰτίαν ἔχον, ἀναρχον προσηγόρευ-
σας καὶ ἀγένητον. γὰρ δὲ μὴ σῆσεσθαι τῶν
ἀθανάτων καὶ ἀνώλεθρον. αἱ μὲν δὲ πρῶτον

ἐν ὁρῶν,
ἀπ' ἄλλου
πρὸς ἄλλο
μεταβασις,
βασισμός.
εἰ δὲ ἐναν-
ταπαύεσθαι
ἰαῖς ἀγίαις
δυνάμεσι
καὶ οἷς ἐμφο-
ροχωρεῖν,
καθεζεσθαι
καὶ θρονίζε-
σθαι. καὶ ὅτι
ἡμέτερον.
οὐδὲν γὰρ
οὐ πως, ὡς
τοῖς ἁγίοις.
εἰ θεῖον ἀνα-
παύεσθαι.
γὰρ δὲ ὁξυ-
κίνητον, ὥ-
ρῃσιν. πλὴν
δὲ ἐπισκοπὴν,
πρόσωπον.
γὰρ διδόναι
δὲ, καὶ προσέ-
σθαι, χεῖρα.
καὶ ἄλλῃ τίς
ὁλως τῶν
θεῶν. τὰς
σὰς ἀκροπό-
λεις. ἢ καὶ
ἡμεῖς εἰς
ἀθάνατον.
δείξον ταῦ-
τα ὁ νομαστὴρ.
ἢ διαδράσῃ.
καὶ τέθνηκας
ἐκ τῶν ὑποθέ-
σεων καὶ θαι-
ρεθέντων σου
τῶν ὀνομά-
των, καὶ τῶν
τείχεος τῆς
κατὰφυγῆς,
ἐφ' ᾧ ἐπεποί-
θεις. ἢ δὴ
λον, ὅτι ἐκ
τῶν ταῦτα
σωματοντων,
καὶ μὴ ταῦ-
τα λέγεται.
τίνων τού-
των; ἐγὼ εἰ-
μι πρῶτος.
καὶ ἐγὼ μετὰ
ταῦτα. καὶ
πρὸ ἐμοῦ οὐκ
ἔστιν ἄλλος
θεός. καὶ με-
τ' ἐμὲ οὐκ ἔ-
στι. ὅλον γὰρ
γὰρ ἔστιν,
ἐμὸν. οὐτε
ἡργμάνον,
οὐτε παυσό-
μενον. ταῦ-
τα λαβὼν,
γὰρ μὴ εἶ-
ναι ἴα πρὸς
αὐτὸ, μὴ δὲ
πρεσβυτόραν
αἰτίαν ἔχον,
ἀναρχον προ-
σηγόρευσας
καὶ ἀγένη-
τον. γὰρ δὲ
μὴ σῆσεσθαι
τῶν ἀθανά-
των καὶ ἀνώ-
λεθρον. αἱ
μὲν δὲ πρῶ-
τον

ζυγίαι, τοιαῦται καὶ οὕτως ἔχουσαι. τίνα
 δὲ οὐτὲ ὅστιν, οὐτὲ λέγεται; πονηρὸν τὸ θεῖον.
 ἢ σφαῖρα τετραγώνος. τὸ παρελθὸν ἐνέστη
 καὶ οὐ σιῶδετον ὁ ἄνθρωπος. ὥνα γὰρ εἰς το
 σοῦτον ἐμπληξίαν ποτὲ ἀφελόμενον ἔδωκε,
 ὥς τέ τι τοῖσιν ἢ ἐν νοῦν ὁ ληψόμεν, ἢ ἀπο
 φλυαῖται. λέγεται δὲ εἶσαι, τίνα καὶ ἐστὶ καὶ
 λέγεται θεός. ἄνθρωπος. ἄγγελος. κρείσσις.
 ματαιότης οἱ τοιοῦτοι συλλογισμοί, καὶ
 τῆς πίστεως ἀνακρότη καὶ τῆς μυστικῆς κένω
 σις. ὁσαύτης οὖν οὐκ ἔστι διαφοράς ἐν τοῖς ὁ
 νόμοι καὶ τοῖς πράγμασι, πῶς οὕτω σὺ λί
 αν δουλεύεις τῷ γράμματι, καὶ γίνῃ μὲν τῷ
 ἰουδαϊκῆς σοφίας. καὶ συλλαβαῖς ἀκρολου
 δεῖς, ἀφῇς τὰ πράγματα. εἰ δὲ οὕτω τὰ δις
 πάντε λέγοντες ἢ τὰ δις ἐπὶ τὰ, τὰ δὲ καὶ σιωπῇ
 γον, ἢ τὰ πεπασκευαῖς καὶ ἐκ τῶν λεγομένων,
 ἢ ἐκ τῶν ζῶν λογικὸν θνητὸν, τὸν ἄνθρωπον,
 ἀρὰ ἀν σοι ληρεῖν ἐνομιάζω; καὶ πῶς. τὰ
 σα λέγων. ὅ γὰρ τῶ λέγοντος μᾶλλον οἱ λό
 γοι, ἢ τῶ λέγειν σιωπῇ ἀναγκάζοντος. ὥς πρὸς
 οὖν ἐν ταῦθα οὐκ ἀν τὰ λεγόμενα μᾶλλον ἐ
 σκότῳ ἢ τὰ νοούμενα, οὕτως οὐ δὲ εἶπαι ἄλ
 λο τῶν μὴ λεγόμενων ἢ μὴ σαφῶς ἐκ τῶ γρα
 φῆς, νοούμενων δὲ εἰσὸν, ἐφυγον ἀν τῷ ἐκ
 φάνησιν, φοβούμενος σὲ τὸν συκοφαντήσαν

Γορί τῷ ἁγίου

τῶν ὀνομάτων. οὐ τῷ μὲν οὕτω σησόμεθα πρὸς
 τοὺς δὲ ἡμισείας διγνώμονας. σοὶ γὰρ ὅδε
 ἔστι ἐξέσι λέγειν. ὁ γὰρ τὰς τῷ υἱοῦ προσηγο
 ρίας, οὐ τῶς ἀναρχίς οὐσας καὶ τοσαύτας
 ἀρνούμενος, ὅτι αὐτὰς τὰς ἡδέως δηλο
 νότι. καὶ εἰ ἐπὶ μὲν σαφές ἐστι καὶ πλείους
 ἐγίνωσκον. ἡδὲ καὶ τὴν αἰτίαν δηλώσω τῇ
 πάσης ἐπικρύψας, καὶ πρὸς σοφοῖς οὐσις
 ὑμῶν, βραχύ τι ἔν λόγον ἀναγκαῖον. δύο γὰρ
 νομοὶ μετατρέψαι βίαν ἐπιφανῆς, ἐκ τῆς πᾶν
 ἄρς αἰώνος. αἱ καὶ δύο διαθήκαι καλεῖται.
 καὶ σεισμοὶ γῆς, ὅτι τῷ γράμματι πρὸς
 βόητον. ἡ μὲν, ἀπὸ τῶν ἐσώλων ὑπὸ τὸν νό
 μον. ἡ δὲ, ἀπὸ τῷ νόμου πρὸς τὸ δυνάμιον.
 καὶ τρέπον σεισμὸν δυνάμιον ὀνομάζομεθα, τὴν ἐν
 ταῦτεν ὑπὸ τὰ ἐκείσε μετέτασιν. τὰ μικρὰ
 τι κινούμενα μὴ δὲ ἐκλυόμενα. ταῦτα δὲ αἱ
 δύο διαθήκαι πεπόνθασι. τί ἔστι; οὐκ ἀθρό
 ως μετεκινήθη. οὐ δὲ ὁμοῦ τῇ πρώτῃ κί
 νησει τῆς ἐγχειρήσεως. τίνος ἐνέχε; εἰς αἰετὶ
 ἀναγκάειον, ἵνα μὴ βιασθῶμεν, ἀλλὰ παιδω
 μεν. ὅτι μὴ ἂν, ἀκούσιον, ὅδε μόνιμον. ὥς πρὸς
 αἰβία κατέχευται τῶν ῥυμμάτων ἢ τῶν φυ
 τῶν. ὅδε ἐκούσιον, μονιμὸν τὸν τε καὶ αἰ
 σφαλέσθον. καὶ τὸ μὲν, τὸ βίασμελίου. τὸ
 δὲ, ἡμέτερον. καὶ τὸ μὲν, ἐπὶ κείας. δεῦ. ὅτι

ἡ, τῶν
 νομοῦ
 ὅτι ἔστι
 τὸ μὲν,
 ρεῖ, μὴ
 πρὸς αἱ
 κείας πρὸς
 μὲν τῶν
 δεῦκα τ
 πᾶσις.
 εἰς αἰετ
 πρὸς τῶν
 μὲν τὸν
 τῶν ὀνομά
 ρουσι. ἡ μὲν
 μὲν καὶ γὰρ
 αἱ τῶν τῶν
 μετατρέψαι
 πρὸς τῶν
 καὶ ἀγνί
 ἔστι δὲ αἰε
 δυνάμιον
 πλείονος
 ἐν ἑαυτῷ
 γὰρ ἐκ τῶν
 καὶ ὅτι

δε, τυραννικῆς ὑποσίᾳς. οὐκ οὖν ὥς το δειν ἄν
 κουντας δι ποιῆν. ἀλλ' ἐκόντας διδρυγτεῖν.
 ὅλγ' ἴδω παυδαγωγικῶς τε καὶ ἰατρικῶς,
 τὸ μὲν, ὑφαίρει τῶν πατρίων, τὸ δὲ, συγχώ
 ρει, μικρόν τι τῶν πρὸς ἡδονῇ αὐ διδῶς. ὥς
 πῶρ οἱ ἰατροὶ τοῖς ἀρρώστοῦσιν, ἵνα ἡ φαρμα
 κεία παρὰδεχθῇ, ὅλγ' τῆς τέχνης φαρματῆο
 μὲν ἡ τοῖς χρυσोटρόις. ὃ γὰρ ῥάστη τῶν αὐ
 δεῖ καὶ τῷ μακρῷ χρόνῳ τε ἱεμεμλύων, ἡμε
 τάδεσις. λέγω δὲ ἡ. ἡ πρώτη τὰ εἰδωλα πε
 ριόφασα, ταῖς θυσίᾳς σιμωχέρησεν. ἡ δευ
 τέρᾳ ταῖς θυσίᾳς πῶλελοῦσα, πῶ πῶλετο
 μὲν οὐκ ἐκώλυσεν. εἶτα ὥς ἄπαξ ἐδέξαντο
 πῶ ὑφαίρεισιν, καὶ τὸ συγχωρηθὲν σιμωχέρ
 ησαν. οἱ μὲν, ταῖς θυσίᾳς. οἱ δὲ, πῶ πῶλετο
 μὲν. καὶ γέγονασιν, αὐτὲ μὲν ἐθνῶν, ἰουδαῖοι.
 αὐτὶ δὲ τούτων, χριστιανοὶ, ταῖς κατὰ μόρος
 μεταθέσεσι κλαπέντες ὑπὸ τὸ δι' ἀγγέλιον.
 πειθέτωσε τὸ παῦλος, ἐκ τὸ πῶλετέμνην
 καὶ ἀγνίζεσθαι, προσελθὼν ὑπὸ τὸ λέγειν.
 ἐγὼ δὲ ἀδελφοὶ εἰ πῶλετο μὲν κηρύσσω, ἡ ἐπε
 διώκημαι. ἐκείνο τῆς οἰκονομίας, ὅλγ' τῆς
 τελειότητος. τούτῳ τὸ τῆς θεολογίας εἰσὶ
 ζῆν ἔχω. πολλὴ ὅσον ἐκ τῶν ἀνθρώπων. ἐκεῖ μὲν
 γὰρ ἐκ τῶν ὑφαίρεισεων ἡ μεταθέσις, αὐτῶν
 θα ὃ, ὅλγ' τῶν προσδωκῶν ἡ τελείωσις. ἔχῃ δὲ

Γ Δ Ρ Ι ΤΩ ΑΓΙΟΥ

οὕτως· ἐκήρυατε φανδρῶς ἡ παλαιὰ ῥὴν πα
 τέρ' α· ῥὴν υἱόν, ἀμυδρότ' ὄρον· ἐφανδρῶσεν ἡ
 καὶ νῆ ῥ' υἱόν· ὑπέλειξε ῥ' πνύμα' ὅς τιν' θεό
 τη τα· ἐμωλιτεύεται ναιῶ ῥ' πνύμα, σαφει
 σέραν ἡμῖν παρέρχον τιν' ἐαυτῶ δὴ λωσιν· ὃ
 γὰρ λὺ ἀσφαλὲς μὴ πω τῆς τῶ πατρὸς θεό
 τητος ὁμολογηθείσης, ῥὴν υἱόν ἐκ δὴ λως κη
 ρύττεισθαι· μὴ δὲ τῆς τῶ υἱοῦ παραδεχθείσης,
 ὃ πνύμα ὃ ἄγιον ἵν' εἴπω τί καὶ τολμηρότε
 ρον ἐπιφορτίζεσθαι· μὴ καὶ θάπρ' ἱεροφῆ τῇ
 ἑσθ' ὁ δὴ δώαμεν βαρὺ θέντες, καὶ ἡλικιῶ φω
 τί σαθροτέρων ἐλ' προσβαλόντες Ἰ' ὅλιν,
 καὶ εἰς ῥ' κατὰ δαῶαμεν κινδυνύσωσι· ταῖς
 ὃ κατὰ μόρος προαθήνης, καὶ ὡς εἶπε δαδ'
 ἀναβάσει, καὶ ἐκ δόξης εἰς δόξαν προόδοις καὶ
 προκοπαῖς, ῥ' τῆς τριᾶδος φῶς ἐκλάμψι
 βίς λαμπροτέρους· ὅλ' ταύτην οἶμαι τιν'
 αἰτίαν, καὶ βίς μαθῆ ταῖς κατὰ μόρος ἐπι
 δημῆι, τῇ τῶν δεχομένων δωάμεν παρ' αμε
 ροῦ μένον· εἰ ἀρχῇ τῶ δὴ ἀελίχ· μὲν ὃ πάλ
 λος· μὲν τιν' ἀνοδον· ταῖς δωάμεν ἐπιτελῶν·
 ἐμφυσάμενον· ἐν γλώσσῃς πυρίναις φαινό
 μενον· καὶ ἑσθ' ἱεροῦ κατ' ὀλίγον ἐκ φαίνε
 ται· ὡς ἐπισήσεις καὶ αὐτὸς εἰ τυγχάνων ἐ
 πιμελέσθον· ὁρῶ τῆσω φησὶ ῥ' πατέρ' α, καὶ
 ἄλλον παρὰ κλητον πέμψει ὑμῖν ὃ πνύμα

τῆς ἡλ
 πῆς καὶ
 δαμ
 ἰόμα
 τῆς
 εἶται
 ἰσμο
 τῆς
 ναι
 λος
 θεον
 νάμ
 ὁ δὲ
 τῶν
 λαμ
 ἵν
 το
 ῥῶ
 ἰσ
 καὶ
 πὸ
 εἶναι
 θεο
 καὶ
 οἱ
 καὶ

τῆς ἀληθείας, ἵνα μὴ ἀντίθεος εἶναι δοξή-
 τις. καὶ ὡς ἀπὸ ἄλλης ἑνὸς ἰδουσίας ποιῇ
 εἶναι τοὺς λόγους. εἶτα πέμψω μὲν, ἐν δὲ τῷ ὁ-
 νόματί μου. ὅ, δὴ ὡς πάλιν παρθεῖς, δὲ, πέμψω
 τε τήρηκεν. εἶτα, πέμψω, ὅ, οἱ κείον ἀξίωμα.
 εἶτα, ἥξει. ἡ τῷ πνύματος ἰδουσία. ὁρᾷς φω-
 τισμοὺς καὶ τὰ μόρος ἡμῶν ἐλάμποντας. καὶ
 τάξιν θεολογίας. ἡ καὶ ἡμᾶς τηρεῖν ἀμει-
 νον; μή τε ἀθρόως ἐκ φαίνοντας, μή τε εἰς τὸ
 λος κρύπτοντας. δὲ μὴ γὰρ, ἀτεχνον. ὅ, δὲ, ἀ-
 θεον. καὶ ὅ, μὲν, τοὺς ἀμοτεῖς πλῆθαι οὐ-
 νάμενον. ὅ, δὲ, ἀμοτεῖσαι τοὺς ἡμετέρους.
 ὁ δὲ, ἴσως μὲν ἡλθεν ἡδὴ πρὶν ἡμῶν νοῦ καὶ
 τῶν ἄλλων, ἐπεὶ δὲ τῆς ἐμαυτοῦ διανοίας ὕψο-
 λαμβάνω καρπὸν, προσηύω τοῖς εἰρημίοις.
 ἢν τινὰ ὅ, σωτῆρι καὶ εἰς τῶν ἐν ἐπίμπαλα
 τὸ μαθημάτων, ἀ μὴ διώχεται τό τε βασι-
 λεύει. τοῖς μαθηταῖς ἐλέγχο, οἷός ἐπολε-
 ῖσως αἰτίας. καὶ οὕτως ὅ, παρρησιάζομαι.
 καὶ πάλιν. πάντα διδάσκειν ἡμᾶς ὕ-
 πὸ τῷ πνύματος ἐν δημόσαντος. τούτων ἐν
 εἶναι νομίζω, καὶ αὐτῷ τῷ πνύματος πλὴν
 θεότητα φανούμενον εἰς ὕδρον. ὡς τῆνι
 καὶ ταῦτα ὡρίμου καὶ χωρητικῆς ἡδὴ τυχεροῦ
 σης τῆς γνώσεως. μετὰ πλὴν τῷ σωτῆρος ἀπο-
 κατάστασιν, οὐκέτι ἀπιστοῦ μέλου τῷ θαύμα

Γδρι τ' ἁγίς.

τι. τί γὰρ αὖ τούτου μείζον ἢ ἐκείνος ὑπέχετο,
ἢ τὸ πνύμα ἐδίδαξεν. εἴ πορ τι μέγα οἶε
θαί χη, καὶ θεοῦ μεγαλοπρεπείας ἄξιον.
τὸ ὑπὸ πικρῶν μενον ἢ τὸ διδασκόμενον. ἔχον
μὲν, οὐ πω πᾶσι τούτων, καὶ ἔχοιμι. καὶ ὅς
ἦς ἐμοὶ φίλος. σέβειν θεὸν τὸν πατέρα. θεὸν
τὸν υἱόν. θεὸν δὲ πνύμα τὸ ἅγιον. ἄλλοις ἰδιότη
τας. θεότη ταμίαν δόξα καὶ τιμῇ. καὶ οὐ
σίκα καὶ βασιλεία μὴ μεριζομένω. ὥς ἦς τ'
μικρῶ πρόσθεν θεοφόρων ἐπιλοσόφισιν.
ἢ μὴ ἰδοὶ ἐωσφόρον ἀνατέλλοντα ὥς φησιν
ἢ γραφῇ, μὴ δὲ δόξαν τῆς ἐκείθεν λαμπρό
τητος, ὅς τις οὐχ οὕτως ἔχει ἢ συμφέρεται
τοῖς καίροις, ἄλλοτε ἄλλος γινόμενος. καὶ πε
ρὶ τῶν μεγίστων σαθρῶς βουλούμενος. εἰ μὲν
γὰρ δὲ προσκυνητὸν, πῶς ἐμὲ θεοὶ δὲ τ' ἐβα
πτίσματος. εἰ δὲ, προσκυνητὸν, πῶς δὲ πτόν;
εἰ δὲ σε πτόν, πῶς οὐ θεός. ἐν ἡρτηται τὸ ἐ
νός. ἢ χρυσῇ ἦς ὅντως σειρὰ καὶ σωτήριος. καὶ
παρὰ μὲν τὸ πνύματος ἡμῖν ἢ ἀναγλύνω
σις. παρὰ δὲ τῆς ἀναγλυνήσεως ἢ ἀνάπλαισις.
παρὰ δὲ τῆς ἀναπλάσεως, ἢ ἐπίγνωσις τῆς
ἀξίας τῆς ἀναπλάσαντος. ταῦτα μὲν οὖν εἰ
ποι τίς αὖ, τὸ ἀγραφον ἔστω θέμενος. ἦδη δὲ
ἡξέ σοι καὶ ὁ τῶν μαρτυριῶν ἐσμὸς. ἴδω δὲ
τι καὶ λίαν ἐπὶ γραφὸς ἢ τὸ πνύματος θεότης

ἐπιδικήσεται, τοῖς μὴ λίαν σκαιοῖς, μηδὲ
 ἄλλοις τοῖς πνύματος. σκόπει δὲ οὕτως.
 γινῶται χριστός. προσφέρει. βαπτίζεται.
 μαρτυρεῖ. πειράζεται. ἀνάγει. διδάμει.
 πετρεῖ. συμπαραμαρτεῖ. ἀνδρῶν. δια-
 δέχεται. τί γὰρ οὐ δικάται τῶν μεγάλων.
 καὶ ὧν θεός. τί δαὲ οὐ προσεγορεύεται, ὡς
 θεός, πάλιν ἀγνυσίαν καὶ γνύσεως. ἔδει
 γὰρ ταῖς ιδιότητας μέναι πατεῖ καὶ ἵνα
 μὴ σύγχυσις ἢ πᾶσι τῇ θεότητι. τῇ καὶ τῶν
 εἰς τάξιν ἀγούσῃ καὶ ἀκοσμίαν. ἐπὶ μὲν φῖτ
 τῶν ἐν πλοῦτον ἀνοδῶν τῶν κλήσεων. καὶ
 καὶ ὅσων ὀνομάτων ἀναμνησθῶσιν, οἱ δὲ πνύ-
 ματι ἀντιπίπτοντες. πνύμα θεοῦ λέγεται.
 πνύμα χριστοῦ. νοῦς χριστοῦ. πνύμα κυρίου.
 αὐτοκύνειος. πνύμα ἰσοθεσίας. ἀληθείας.
 ἐλθεῖας. πνύμα σοφίας. σωείας. βου-
 λῆς. ἰσχύος. γνώσεως. βυσιβείας. φόβου. θε-
 καὶ γὰρ πρῶτον ἑαυτῶν ἀπάντων. πάντα
 τῇ οὐσίᾳ πληροῦν. πάντα σωείαν. πλη-
 ρὴν κόσμου, καὶ τὰ πᾶσι δόξαν. ἀχώρητον κῶ-
 μῳ καὶ τὰ πᾶσι δυνάμειν. ἀγαθόν. εὐθές. ἡγε-
 μονικόν. φύσει, οὐ θέσει. ἀγάζον, οὐχ ἀ-
 γαζόμενον. μετρουῖ, οὐ μετρούμενον. μετ-
 χόμενον, οὐ μετέχον. πληροῦν. ἔκ πληροῦ με-
 νον. σωείαν, οὐ σωεχόμενον. κληρονομῶν

περὶ τῷ ἁγίῳ

μονον δὲ ἁγὸς μενον. σωαριθμούμενον. ἐπὶ
 πειλούμενον. δάκτυλος. θεῶ. πῦρ, ὡς θεός.
 εἰς ἐμφασιν οἱ μαι τοῦ ὁμοουσίου. πνῦμα τὸ
 ποιῆσαν. δ' ἀνάκ' ἔξον δ' ἐβ' ἀπ' ἰσματος. δι' ἁ
 νασάσεως. πνῦμα δ' γινώσκον ἅπαντα. τὸ δι
 δάσκον. δ' πνέον ὅπου θελή. καὶ ὅσον. ὁ δ' ἡ
 γουῶ. λαλουῶ. ἀφ' ἑσέλιον. ἀφορίζον. παροξυ
 νόμενον. πειραζόμενον. ἀποκαλυπτικόν.
 φώτιστικόν. μάλλον δὲ αὐτοφῶς καὶ ζώη. να
 ποιοῦ. θεοποιῶν. τελειοῦν. ὡς τε καὶ προ
 λαμβάνειν τὸ ἐκπῆσμα. ἐν δ' ἡγοῦ ὅσα. θεός.
 μδριζόμενον ἐν γλώσσαις πυρίναις. διαιρῶν
 χαρίσματα. ποιεῖν ἀποστόλους. προφήτας.
 ἀναγγελιστάς. ἐπιμελῆς. καὶ διδασκάλους. νο
 δρόν. ἐρλυμδρές. σαφές. ἴανόν. ἀμόλυντον.
 ἀκώλυτον. ὡς πρὶν ἴσον διώκεται, τὸ φῶτα
 ἴον καὶ πολύτροπον ταῖς ἐνδργείαις. καὶ
 σαφωτιστικόν πάντων, καὶ ἐρανωτικόν. καὶ
 αὐτεξέτισον καὶ ἀναλλοίτον. παντοδυνάμον.
 παντεπίσκοπον. δ' ἐκ πάντων χωροῦ πνῦ
 μάτων. νοδρῶν. καθαρῶν. λεπτοτάτων. ἀγ
 γελικῶν, οἱ μαι διωάμεων. ὡς πρὶν καὶ προ
 φητικῶν. καὶ ἀποστολικῶν, καὶ τὰ ταῦτ' ἐν, καὶ
 οὐκ ἐν τοῖς αὐτοῖς τόποις. ἁλῶν δὲ ἁμαρτω
 νων μεμνῶν ὡς δηλοῦ. τὸ ἀπερίγραπτον. οἱ
 ταῦτα λέγοντες καὶ διδάσκοντες, καὶ πρὸς γο

ἡμῶν π
 τες οἱ π
 τες ἀσπ
 ραν οὐ π
 ἡδύα
 μένους, α
 πῶττον
 ὡς λίαν ὁ
 πνῦμα
 δάξοντες
 οὐτως ἐμ
 ῶν καὶ τῶν
 καὶ τῶν
 ὅσα, τὸ
 εἰσμα, τὸ
 χλῖα, καὶ
 ἵνα καὶ
 τῶν ἀποκ
 ἀφ' ἑσέ
 σιν. ἴσον γ
 καὶ αὐ
 πῶν. τὸ
 ἀποκτε
 μασι καὶ
 ἡδύα
 πρὸς γο

ἄλλον παράκλητον οἷ ἄλλον θεὸν ὀνομάζον-
τες οἱ πλὴν εἰς αὐτὸν ἐλασπηνμίαν μόνῳ εἰδόν-
τες ἀσυχώρητον, οἱ ἅ ἀγαθίαν καὶ πλὴν σάπφει-
ραν οὐ πω φοβόρως σκλητεύοντες, ἐπειδὴ
ἐψύχοντο ἐπὶ πνεύματι ἁγίῳ, ὡς θεὸν ψύχου-
μένους, οὐκ ἀνθρώπων, οὗτοι τίσοι δοκοῦσι,
πρότερον θεὸν καὶ πνεύματι κηρύσσον ἢ ἄλλό τι.
ὡς λίαν ὄντως παχύς τις εἶ καὶ πόρρω τοῦ
πνεύματος, εἰ γὰρ ἀπορεῖς. καὶ δὲν τοῦ δι-
δάσκοντος. αἱ μὲν γὰρ κλήσεις τοσαῦτα, καὶ
οὕτως ἐμφύχῃ. τί γὰρ δεῖσιν ταῦτα ἐν τῷ
ρήματι των μαρτυρίας παρατίθεσθαι. ὅσα δὲ
καὶ ταῦτα λέγεται ταπεινότερον. καὶ δίδου-
σθαι, καὶ ἀποσεμεάζει, ἐν μόριζεσθαι, καὶ χα-
ρισμα, τὸ δώρημα, τὸ ἐμφύσημα, ἢ ἐπαγ-
γελία, ἢ ὑποδράστευσις, εἴτε τι ἄλλο ριζόν,
ἵνα μὴ κατ' ἐκείνους λέγω, ἐν τῷ πρώτῳ αἰ-
τίαν ἀνεκτίον. ἵνα ἐν τῷ δεῖξαι καὶ μὴ δεῖς
ἀρχαὶ μεμελισμένην ἀνυθέως παραδεχθῶ-
σιν. ἴσον γὰρ εἰς ἀσεβείαν, καὶ σαβεμίας συ-
νάψαι, καὶ ἀφειανῶς διασῆσαι. καὶ μὴ, ὅτι προ-
σώπω. τὸ δὲ, ταῖς φύσεσιν. ὡς εἶπω πολλὰ
διασκεψάμενος πρὸς ἑμαυτὸν τῇ φιλοπροσ-
μοσίῃ τῆ νοῦ, καὶ πανταχόθεν ἐν λόγον
ἐνθύνασθαι, καὶ ζητῶν εἰκόνα ἵνα τῷ τοσούτου
πράγματος, οὐκ ἔχον ὅτινι χρόνῳ καὶ πῶς

Περὶ τῆς ἀΐου

τῶν θεῶν φύσιν παραβαλεῖν. καὶ γὰρ μικρὰ
 τις ὁμοίωσις δορεῖται, φθύγεμε δ' ἀπὸ τῶν, ἀ-
 φ' οὗ καὶ τὸ μὲν τῆς ὑποδείγματος. ὁφθαλ-
 μὸν ἵνα καὶ πηγὴν καὶ ποταμὸν, ἐννόησα.
 καὶ γὰρ καὶ ἄλλοι. μὴ τῶ μὲν, ὁ πατήρ. τῇ
 δὲ, ὁ υἱός, τῶ δὲ, δ' ἐκ τῆς ἀπὸ ἀναλόγως
 ἔχῃ. ταῦτα γὰρ οὐτε χρόνῳ διέσκηκεν, οὐτε ἀλ-
 λήλων ἀπέρεχεται τῇ συνεχείᾳ. καὶ δοκεῖ
 πως εἶσιν ἰδιότησι τέμνεσθαι. ἀλλ' ἐλίσσῃ
 πρῶτον μὲν, ἔρυσιν τινὰ θεότητος παραδέξαι
 ὅτι, γὰρ οὐκ ἔχουσιν. διότι δὲ, μὴ ἔ-
 ἐν τῶ ἀριθμῷ δὲ τῆς ἐκείνης ταύτης εἰσά-
 γηται, ὁφθαλμὸς γὰρ καὶ πηγὴ, καὶ ποτα-
 μὸς, εἰ ὅτι ἀριθμῷ, δὲ φάσκει σχηματίζομε-
 να. πάλιν ἥλιον ἐνθυμήσθην καὶ ἀκτῖνα καὶ
 φῶς. ἀλλὰ καὶ ταῦτα θεός, πρῶτον μὲν, μὴ
 σὺν θεοῖς τις ἐπινεῖται τῆς ἀσυνθέτου φύ-
 σεως. ὡς περὶ ἡλίου καὶ τῶν ἐν ἡλίῳ. διότι τε-
 ρον γ', μὴ ἔν πατρίδι μὲν οὐ σιώσωμεν. τὰ λ-
 λα δὲ, μὴ ὑποσώσωμεν. ἀλλὰ διωάμεν. θεοῦ
 ποιήσωμεν. ἐν ὑπαρχούσας οὐχ ὑφ' ἐσώσας,
 οὐτε γὰρ ἀκτῖς, οὐτε φῶς, ἄλλος ἥλιος. ἀλλ' ἡ-
 λιακαὶ τινὲς ἀπόρροιαι καὶ ποιότητες οὐσιώ-
 δεις. καὶ ἅμα δ' εἶναι καὶ ἢ μὴ εἶναι. ὅτι θεῶν,
 ὅτι μὲν ἐν τοῖς, ὅτι ἐκ τῆς ὑποδείγματος.
 ἢ καὶ τῶν ἐρημύων ἀπὸ πάτριν. ἡκούσα δὲ

πρὸς κα-
 κρυγῆ-
 πρὸς κα-
 σως. κα-
 οὐκ ἀδρ-
 μὸς ἐχ-
 λαῖς κα-
 σε καὶ
 τῶ τῆς
 πρὸς κα-
 δὲ ἐκ-
 τῶ μὲν
 οὐδὲν πρ-
 κός. αὐτ-
 πρὸς κα-
 τῶν κα-
 ως, ἀπὸ τ-
 ἐν κα-
 σιν ὁ μὲν
 καὶ τῶν
 ἡλῖος ἐν
 σιῶν, κα-
 καὶ κα-
 ἡλῖος κα-
 ἡλῖος κα-
 ἡλῖος κα-
 ἡλῖος κα-
 ἡλῖος κα-

τινος καὶ τοιοῦτον ὑπογράφοντες λόγον. μὲν
 μαρυγὴν ἵνα ἡλιακῶς τοίχῳ προσασσά-
 πτουσιν καὶ πόλεμόν τε ἔχῃ ὑδάτων κινή-
 σεως. ὡς ἡ ἀκτίς ὑπολαβοῦσα ὅλῃ τοῦ ἐν μέ-
 σω ἀόριστος, εἴτα χωθεῖται τῷ ἀντιτύπῳ, παλ-
 μὸς ἐγλύφῃ καὶ παρὰ δόξος. ἀτὰρ γὰρ πολ-
 λαὶς καὶ πυκναῖς ταῖς κινήσεσιν, οὐχ αὖ οὐ-
 σα μάλλον ἢ ὁρμά. ἔν τῳ πολλὰ μάλλον, ἢ ἐν
 τῳ τάχει τῆς σιωπῆς καὶ τῆς διαστάσεως.
 πρὶν ὅτε κρατῇ θῆναι διαδισβάσκεται. ἀλλ'
 ἔτι δὲ ἔστιν ἰδεῖν διωκτὴν ἐμοί. δι' αὐτὸ μὲν, ὅτι
 πλὴν μὲν ὅτι κινήσιν καὶ πάντῳ δῆλον. θεοῦ ὅτι,
 οὐδὲν πρεσβύτερον. ἵνα ἡ πρὸς ἑαυτὴν κενε-
 κός. αὐτὸς μὲν γὰρ πάντων αἰτία. αἰτίαν δὲ
 πρεσβύτερον ἔχει. διδύμῳ δὲ, ὅτι καὶ
 ταῦθα, τῶν αὐτῶν ὑπόνοια. σιωπῆς σεως. χύσε-
 ως, ἀσάτου καὶ ἑπαγίας φύσεως. ὧν ἔστιν
 ἐννοητέον πρὸς θεότητος. καὶ ὅπως οὐδὲν ἐν-
 σιν ὅμοι πλὴν διάνοιαν ἵσχυσιν. ὡς τῶν ὑποδιδ-
 μάτων θεωροῦντι δὲ φανταζόμενον. ἀλλ' ἡν
 εἴ τις ἐν τῇ λαβῶν τῆς εἰκόνος, ὑπὸ δὲ γνωμο-
 σιύης, τὰ λοιπὰ εἴρειν. τέλος οὗτω ἔδοξε
 μοι κράτιστον εἶναι, τὰς μὲν εἰκόνας χαίρειν
 ἔαται καὶ τὰς σκιὰς, ὡς ἀπατηλὰς καὶ τῆς
 ἀληθείας πλείστον ἀποδεύουσας. αὐτὸν δὲ τῆς
 διουσιεσέρας ἐννοίας ἐχόμενον, ἐπὶ ὀλίγων
 ῥημάτων ἰσάμενον, ὁ δὲ πᾶσι πινύματι χρώ-

μενον, ὡς ἐν τῷ θεῷ ἑλλαμμένον ἐδεξάμεθα,
ταύτην εἰς τέλος διαφυλάσσοντα, ὡς γνησί-
ων κοινωνόν καὶ σωόμενον, ἵνα αἰῶνα ᾔδῃ
διαπορεύεσθαι διατέμνοντα. καὶ τοὺς ἄλλους
πειθῆναι εἰς διώκμεν, προσκυνοῦν πατέρα καὶ
υἱὸν καὶ πνεῦμα ἅγιον. πᾶσι μίαν θεότητά τε
καὶ διώκμεν. ὅτι αὐτῷ πᾶσα δόξα τιμὴ
κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΝΑΖΑΝΖΗΝΟΥ
ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ ΠΡΟΣ
ΕΥΑΓΓΡΙΟΝ ΜΟΝΑΧΟΝ,
ΠΕΡΙ ΘΕΟΤΗΤΟΣ.

Φόβρά σε θαυμάζω καὶ λίαν ἐκπλή-
σσομαι τῆς νηφαλιότητος, ὅπως τοι-
σὺ των θεωρημάτων καὶ τηλικούτων ζη-
τήσεων αἴτιος καὶ δίσσας. ταῖς ἀκριβέσιν ἐ-
ρωτήσῃς, εἰς ἀνάγκην ἡμᾶς τὸ λέγειν καὶ ἀ-
γωνίαν ἀποδείξεως ποδῖσας, δρώσεις ἀνά-
κτισας καὶ χρησίμους ἡμῖν ἐπαύτων. πᾶσα
δηλονότι λοιπὸν ἀνάγκη, κατόπιν τῶν δρώ-
τήσεων ἡμᾶς ἀναργεῖς δεῖσθαι τὰς ἀποκρί-
σεις. καὶ νῦν τοίνυν ὁ προσενηχὲς δρώτη-
μα παρὰ σοῦ, τοῖόνδε. καὶ ποδὶ τὸδε ὡς,
ὡς ἵνα εὐόπον αὐτὸν εἴη πατὴρ τε καὶ υἱὸς καὶ ἅ-
γίου πνεύματος ἡ φύσις. ὡς αὐτὸς ὁρθῶς, οὐ

οἷαν μᾶλλον ἢ φύσιν καλοῖν. πότῳρον ἀπλῆ
 τις ἢ σωφροσύνη. εἰ μὲν γὰρ ἀπλῆ, πῶς ἔν
 ἐπιδέξεταί, τῶν προειρημελῶν, ἀριθμὸν.
 ὅτι γὰρ ἀπλοῦ, μονοειδὲς καὶ ἀναριθμὸν. ὅ
 δὲ ἀριθμοῖς ἔσθ' ἐπίπῳ, ἀνάγκη τέμνεσθαι
 καὶ μὴ ἀριθμοῖς ἔσθ' ἐπὶ βάλῃται, ὅτι δὲ τε
 μνόμενον, ἐμπαιξέας. πάθος γὰρ ἡ ῥομή. εἰ
 τοίνυν ἀπλῆ ἢ κρείττονος ἢ φύσις, ποδῶν
 τῶν ὀνομάτων ἢ θεῖσις. εἰ δὲ τῶν ὀνομάτων ἄλῃ
 θῆς ἢ θεῖσις, καὶ δεῖ τοῖς ὀνόμασι πείθεσθαι,
 ὅτι μονοειδὲς καὶ ἀπλοῦ δὴ θῆς ἐκ ποδῶν
 οἴχεται. ὅτι οὕτω αὖ ἐν τῷ πράγματι ἢ φύ
 σις ταῦτα πρὸς ἡμᾶς, ἐφασκεῖ. ὡς τὰς ἀπ
 λείας, ὅτι ἂν ἀληθείας ἀκρίβως παραστήσῃ λό
 γος. ὅτι πῶς τοῦ ἀναποδείκτου φαντασίαν ἀπο
 εἶα τῆς ἀποδείξεως ἀλόγως προσηρόμενος. ὅ
 δὲ μύθων παλαιῶν μαρτυρίαις ὅτι ἄθροισ
 τῆς ποιεῖσθαι εἰς αὐτὴν καλὴν πῆν πειρώ
 μενος. ἀλλὰ ζητήσεως ἀκριβοῦς κατανόη
 σει, καὶ λογισμῶν ὁρθότητι, πῶς τῶν θεωρή
 ματος πίσωσιν, εἰς τοῦ φανερῆς προτιθέμενος.
 ἄγε δὴ λοιπὸν ἡμῖν ὁ λόγος ἐν τεύθειν, δια
 σενέτω. καὶ πῶς δεῖ ὅτι θεῖον ἔσθ' λαμβάνειν
 φασκέτω. πότῳρον ἀπλοῦν, ἢ ῥιπλεκές. ὅ
 τι γὰρ ἡμᾶς καὶ λέγειν ἢ τῶν ὀνομάτων διτ
 τὸς, καὶ πιστεύειν βιάζεται. καὶ τοῖς ἀπ

Γρὸς θιάχριον

χρησάμενοι πινόμεθα σαθρὰ καὶ πάντα πασι
ἔωλα σιωπῆσαντες δόγματα. πῶς οὐσίαν οἱ
μοῦ τῇ τῶν ὀνομάτων ὑπεροχῇ, πάρος δια-
ρέσεως ἔσονται δοξαζόντες. ἀλλ' ἐκείνους
μὴ ὡς αὐτοὺς, φησὶ ἐκτέον, σαθρῶς δὲ τῆς ἔσ-
οις ἡμετέρας αὐτῶν σιωπῆσαντες δόγματι.
πορὶ δὲ πῶς ὁρῶν τῆς ἐπιγνώσεως κατὰ λῆ-
ξιν, πῶς αὐτῶν διανοοῖαν ἐπιστρέφωμεν. ὁ τοί-
ναι ὅτι θεὸς, πρότερον ὑποσησόμεθα, καὶ εἰθ' ὅ-
πως ὡς τὰς ἀποδείξεις ἀκριβῶς ἤξομεν. ἀ-
πολὴ πάντως ὅτι καὶ ἀμύριστος οὐσία. δ' ἀ-
πολὴ καὶ ἀσάμακτον ἐκ φύσεως ἐκτυχῶν.
ἀλλ' ἴσως καὶ ὁ τ' διαρέσεως τῶν ὀνομάτων
ἀνελπίστῃ μοι λόγος. τῷ ἑαυτοῦ ἀριθμῷ, δ' τῷ
κρείττονος μονοειδὲς ἀφαιρούμενος. ἀρῶν δὲ
τὸ μονοειδὲς ἐκφυγεῖν ἡμᾶς πῶς ὁμολογίας
παρὸς καὶ ἑοῦ καὶ ἁγίου πνεύματος ἐπεί-
να γινώσκω; μὴ γινώσκω. πῶς γὰρ ἀμύρῃ τῷ κρεί-
ττονος ἐνώσιν, οὐ κατὰ βλάβην τῶν ὀνομάτων
ἢ θέσις. τὰ γὰρ νοητὰ, καὶ μυελώνυμα μὴ ἐπει-
σὴν παμπαλιθέσι κατ' ἐκείνους ἔθνος ὀνόμασι
κέννηται. προσσημασίαν δὲ πάσης ἐκείνης, ἐ-
πειδὴ κύριον ὄνομα τῶν νοητῶν τε καὶ ἀσω-
μάτων, ὁ δὲν. πῶς γὰρ κυρίως ἐπὶ πάλιν τῇ
μηδὲ ὅλῃσιν ἡμετέρας ὑποπίπτει. μὴ δ' ὅ-
λως ἀνθρωπίνους αἰσθητικαῖς ἀναισθη-
μένα,

μενα. λαμβανέσθω δὲ ἡμῖν εἰς βραχύτατον
 τῶν νοητῶν μέρος ἡ ψυχὴ, πρὸς τῷ παντός
 ἀκρίβη νόησιν. ψυχὴ μὲν γὰρ, ὀνόματι θελυ-
 κῶ προσαγορεύεται. πάσης δὲ θελυοβριώ-
 δος φύσεως ἀφύσθηκεν. οὐτε ἄρρεν, οὐτε θε-
 λυν κατ' εἶσιν ὑπάρχοντα. καὶ λόγος δὲ ὁμοί-
 ως ὁ πρὸς αὐτῆς ἀποκῦλισκόμενος, ἄρρενικὸν
 μεν ἔχει τοῦτομα. πάσης δὲ καὶ αὐτὸς ὡς φα-
 μεν ἄρρεν θελεις ἐκτός ὅστις σωματότητος. εἰ
 δὲ τὰ τῶν νοητῶν ἔρχεται, ψυχὴ καὶ λόγος κύ-
 ριον οὐκ ἐκτὴ τοῦτομα, πῶς αὖ τὰ πρῶτα
 καὶ πάντων ἐπέκθη τῶν νοητῶν νοητὰ, κυ-
 ρίοις ὀνόμασιν ἐκτεκνήσθαι φηόμεν. ἀλλ'
 ἡ μὲν ὀνομασία χρησίμη, ὅτι εἰς ἀναγκαῖον εἰς
 ἐπίνοιαν ἡμᾶς ἀγορεύει τῶν νοητῶν. τινὲς δὲ
 ταῖς προσηγορίαις ὁμοῦ καὶ πλὴν οὐσίαν πα-
 χυμδρῶς στωδαιρεῖσθαι δοξάζοντες, ἀνά-
 ξια πάντα πασι τῶν θείων ταῖς ἐαυτῶν ἐν-
 νοίαις δοξάζουσιν. εἰδέναι δὲ ἀκρίβητον ἡμᾶς
 ὅτι τῆς ἀληθείας ἐκτεκνέμεν. ὡς ἀδιαίρε-
 τὸς ὅστις καὶ μονοειδής, ἡ θεία τε καὶ ἀμδρῆς ἡ
 κρείττωνος οὐσία. πρὸς ᾧ τὸ χρησίμον τῆς ἡμε-
 τέρης τῶν ψυχῶν σωτηρίας, καὶ μδρίξει-
 σθαι ταῖς ὀνομασίαις δοκεῖ, καὶ διαιρίσεως
 ἀνάγκη ὑφίστασθαι. καὶ θὼς ἐφαμεν. ὅτι ἐρό-
 ταν γὰρ ἡ ψυχὴ νοητή τις ὑπάρχοντα, νοη-

κ κ

κατὰ ἰουλ.

μάτων ἀπείρων ἀποκρίσκει ἀληθῆς. ὁ μὲν
οὐτε νοήματος διαίρεται πάθος, ὅτε τὸ πᾶν
τοῦ πᾶν νοημάτων ψυχὴ δὲ τὰ φθάραι
τα πᾶν ποτε. ἀλουσιωτόρα δὲ μάλλον;
ἢ πνεύμα γίνεται. ὃν τρόπον δὲ καὶ ὁ περὶ
εἰκὸς οὐχ οὐ καὶ κοινὸς ἀπασιν ἡμῖν λό-
γος, ἀδιαίρετος μὲν ὅτι τῆς προσεγκαι-
νης ψυχῆς, καὶ ταῖς ψυχαῖς δὲ τῶν ἀκρωμέ-
νων, οὐδὲν ἡπὶον ἐν ταύτῃ καὶ τίεται, καὶ
κείνης μὴ χωρίζομενος καὶ τούτοις διεισκό-
μενος, εἴωσιν δὲ μάλλον ἢ διαίρεσιν αὐτῶν τε
καὶ τῶν ἡμετέρων. ψυχῶν ὁρίζομενος, οὐ-
τω μοι νοεῖ καὶ ἐν ἑὸν τὸ παρὸς μὴ χω-
ριστά ποτε, καὶ τούτου δὲ πάλιν
τὸ πνῦμα τὸ ἅγιον. ὁμοίως ἐν τῷ νῷ πᾶν ἐν
θύμησιν. ὡς γὰρ οὐκ ἔστι μετὰ ξυνοῦ καὶ ἐν θυ-
μῷ καὶ ψυχῆς διαίρεσιν ἐπινοηθῆναι ἵε-
ρα καὶ ἱερὰ, οὐτως οὐ δὲ τὸ ἅγιον πνῦμα
τος καὶ τοῦ σωτῆρος καὶ τοῦ πατρὸς, ἐν μέ-
σῳ ἱερῷ ἢ διαίρεσιν ἐπινοηθῆναι ποτε. διό-
τι τῶν νεκρῶν ὡς ἐφαμεν καὶ θείων, ἀδιαίρετος
ἢ φύσις. ἢ καὶ ὃν τρόπον οὐχ οἷόν τε πάλιν
ὁμοίως ἐν μέσῳ κύκλου καὶ τῆς ἀκτίνος διαί-
ρεσιν διέρεσθαι, ὅτι τὸ ἀπᾶν καὶ ἀσώματον
ἀπὸ οὐν τε καὶ ἀμώρες, ἀλλ' ἢ μὲν ἀκτὶς συ-
νῆπται τῷ κύκλῳ, τοῦ μπάλιν δὲ ὁ κύκλος.

οἷόν τις ὀφθαλμὸς ποταμιὸν ἐπιχεῖ τῷ
 παντὶ ταῖς ἀκτῖνας, καὶ τακλυσμούς ὡς
 πρὸ πινὰς φωτὸς ἡμῖν ὀργαζόμενος, καὶ
 πελαγίζων ἀθρόως πλὴν διακρίσεισιν, οὐτὼ
 δὴ καὶ οἰονέτινός τ' παρὸς ἀκτίνος ἀπε
 σάληεν ἐφ' ἡμᾶς, ὃ, τε φεγγάδης ἡσοῦς καὶ
 ὁ πνύμα ὁ ἅγιον. ὡς πρὸ γὰρ αἱ τ' φωτὸς
 ἀκτίνος ἀμύρισον ἐχρυσαι καὶ τὰ φύσιν πλὴν
 πρὸς ἀλλήλα ἁλῶσιν, οὐτε τ' φωτὸς χωρίζον
 ται, οὐτε ἀλλήλων ἀποτέμνονται, καὶ μέ
 χρις ἡμῶν πλὴν χάριν τ' φωτὸς ἀποσέλῃσι,
 ὅν αὐτὸν ἑρῶν καὶ ὁ σωτὴρ ὁ ἡμέτερος καὶ
 ὁ πνύμα ὁ ἅγιον ἡ δίδυμος τ' παρὸς ἀκ
 τὶς, καὶ μέχρις ἡμῶν διακινεῖται τῆς ἀληθεί
 ας ὁ φῶς, καὶ τῷ πατρὶ συνήνωται. ὅλα
 ἑρῶν δὲ καὶ τὰ ἕνός ὑδάτων πηγῆς νεκτα
 ρειῶδες ἀφ' ὅπως προεμελύνῃς ὑδάτος, συμβαί
 νει ῥεύματι παμπαλῆδες καὶ ῥεῖθρον ἀνατὰ
 χυτον, εἰς ὅτα μούς δύο τῷ ῥεύματι τέμνει
 ᾶται. μίαν δὲ εἰς ὀφθαλμοῦ τῆς πηγῆς πλὴν
 ῥοιὴν δὲ ἀρχῆς ἐχέουσ. δι' ῥεύματος δὲ τῶν πο
 ταμῶν σχηματίζονται τοῖς εἶδεσι. βλαβὴν δὲ
 ὁ μὲν οὐδὲν εἰς πλὴν εἰσάγει ἐκ τῆς διαίρεσεως.
 τῇ μὲν γὰρ τῷ ποταμῶν θέσει ὁ ῥεῖθρον διήρη
 ται. πλὴν δὲ τ' χυμὸς ποιότητα μίαν καὶ πλὴν
 αὐτὴν κέκταιται. καὶ γὰρ ἀποτοματίζεται

πρὸς δὲ ἀρχιον πρὸς θεότητος
 πόρρω που τῶν πραγμάτων ἔκστατος τῶν προφρε-
 μόνων δοκῇ, καὶ τῆς πηγῆς ἀφυσάναι μακρὰν,
 πλὴν γὰρ ἀρχὴν τῇ μηδὲ πρὸς τὸ διηνεκές τῆς
 πηγῆς σιωλωμενίῳ ἔχει, παρὰ πηλυσίως ἔν
 καὶ ὁ τῶν ἀγαθῶν ἀπόντων θεός, ὁ τῆς ἀλη-
 θείας πρῦταις, καὶ τὸ σωτήρος πατήρ, τὸ
 πρῶτον αἷτιον τῆς ζωῆς καὶ τὸ τῆς ἀθανασίας
 φυτὸν, ἡ τῆς αἰζωϊας πηγὴ, δίδρυτόν τινα
 τῶν υἱοῦ καὶ τῷ ἁγίου πνεύματος πλὴν νοητὴν
 εἰς ἡμᾶς ἀποσείλας χάριν, οὐτ' αὐτός τι· πᾶ-
 στον· θεὸν εἰς πλὴν οὐσίαν βλαβεῖς. (οὐ γὰρ μείω-
 σιν ὑπέστη ἵνα δὲ πλὴν εἰς ἡμᾶς ἐκείνων ἀφί-
 ξιν.) καὶ μέχρις ἡμῶν προσεχώρησαν· καὶ τὸ
 πατρὸς, οὐδὲν ἡττον ἀχώριστοι καθεστήκασι· ἀ-
 μόνης γὰρ ὡς ἐφάμεν ἐξ ἀρχῆς ἡ τῶν κρείττο-
 νων φύσις· πλεῖστα μὲν ἔν ὧ ἡμιώτατε δυ-
 νατὸν καὶ δύρεϊν καὶ πλείονα τῶν εἰρημεύωσ,
 πρὸς ἀπόληξιν εὐαργῇ τῆς ἀνάγκαιότητος
 πατρὸς καὶ υἱοῦ καὶ ἁγίου πνεύματος δῶνότη-
 ως, ὃν ῥόπον ἔχειν αὐτῶν ἡσυχασμένης
 δεῖ· ἀλλ' ἐπειδὴ σοὶ τε καὶ τοῖς τοῖς παρὰ πη-
 σίοις ῥᾶον ἐξ ὁλίγων τὰ πλεῖστα κατὰ μαθη-
 νειν, τούτου χάριν ἐν ταῦθα εἰς πρὸς τούτου
 σῆσαι τὸ θεωρήματος δίκαιον ὡς θὴν λό-
 γος.

ΤΕΛΟΣ.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΝΑΖΑΝΖΗΝΟΥ
 ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ ΚΑΤΑ ΙΟΥ
 ΑΙΑΝΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ,
 ΣΤΗΛΙΤΕΥΤΙΚΟΣ
 Γ Ρ Ω Τ Ο Σ .

κούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.
 ἔνώπισαδε πάντες οἱ υἱοὶ κενύοντες
 τῷ οἴκου μέλῳ. καὶ ὡς γὰρ ἅπαντες
 ὡς πρὶν ἔξ ἀπόπῃου πινὸς καὶ μεσαιτάτης
 τῆς πόλεως, μεγάλῳ καὶ ὑψηλῷ τῷ κηρύσ-
 ματι. ἀκούσατε λαοὶ φυλαὶ γλῶσσαι. πάν-
 γένος ἀνθρώπων, καὶ ἡλικία πάντα. ὅτι τὸ
 νῦν ἐστὶ καὶ ὅσοι γενήσεσθε. καὶ ἵν' ἡμεῖς
 ἐκ κήρυγμα, πάντα διώκεις τῶν οὐρανῶν.
 πάντες ἄγγελοι. οἷς ὄντων ἡ τοῦ τυράννου καὶ
 τάλισι, οὗ ὅντων καὶ δαυνοῦσι τὸν βασι-
 λεῖα τῶν ἀμμοραίων. ἐπὶ τὸν ὧν βασιλεῖα τῶ
 βασάν. μικροὺς διώκεις καὶ μικρὸν μόρος
 τῆς οἰκουμένης καὶ κοινῶς τὸν ἰσραήλ. ἀλλὰ
 τὸν ὀρέοντα τὸν ἀποστάτην. τὸν νοῦν τὸ
 μέγαν. τὸ ἀσύρειον. τὸν κοινὸν ἀπάντ' ἐχθρὸν
 καὶ πολέμιον. τὸν πολλὰ καὶ ἐντὶ γῆς μακρύ-
 τα καὶ ἀπειλήσαντα. πολλὰ δὲ ἀδικίαν εἰς
 ἐν ὧν λαλήσαντά τε καὶ μελετήσαντα.

k κ iii

κατὰ ἰουλ.

ἄκουε οὐρανὲ καὶ ἠρώτις γῆ· καιρὸς γάρ μοι
τὰ αὐτὰ τῷ μεγαλοφωνοτάτῳ τῶν προφη-
τῶν ἡσαΐα συμφέγεσθαι. πολλὴ ὅτι ὁ μὲν,
ὡδὶ τῷ ἰσραὴλ ἄθετήσαντι, ταῦτα καλεῖ
καὶ μαρτύρεται. ἐγὼ δὲ ὡδὶ τῷ τυραίνῳ καὶ
ἄθετήσαντι καὶ πεσόντι πῶμα τῆς ἀσεβείας
ἄξιον. ἄκουε καὶ ἡ τοῦ μεγάλου κωνσταντίνου
ψυχὴ, εἴ τις αἰσθησὶς. ὅτι τὸ πρὸ αὐτοῦ βα-
σιλέων φιλόχριστοι, τῷ δὲ καὶ πάντων μάλι-
σα, ὅσω τῇ χριστοῦ κληρονομίᾳ σωαυξηθεῖς,
καὶ αὐξήσας ταύτην εἰς διώκμεν, καὶ χρο-
νῷ βεβαιωσάμενος, ὥς τε καὶ πάντων δια-
κρίτῳ γινέσθαι τῶν πώποτε βασιλέων ὄνο-
μαστότατος. (ὡς τὸ ἐπιφάνης,) ἀγνόημα ἡγνόη-
σε, σφόδρα τῆς οἰκείας δισεβείας ἀνάξιον.
ἐλάθεν ἐπιφάνων χριστιανῶν, τὸν χριστοῦ φο-
λέμενον. καὶ οὗτος μόνον τῶν ἀπάντων οὐ κα-
λῶς ἐκλανθροπύσατο, καὶ σῶσαι καὶ βα-
σιλεύσαι, τὸν κακῶς καὶ σωθέντα καὶ βασι-
λεύσαντα. καὶ οὗτος μάλιστα ἀνὴρ εἰς ὃν
πᾶν τῇ κατὰ λύσει τῆς ἀσεβείας, καὶ τοῖς
χριστιανῶν πράγμασιν εἰς τὸ ἀρχαῖον ἐπα-
νεληθούσιν, οὐ τῷ δὲ καὶ τῷ λόγῳ. λόγον δὲ
ἀναθήσω τῷ θεῷ χεισήμενον, πάσης ἀλόγ-
ησίας, ἰδὼτότρον τε καὶ καθαρώτρον. καὶ
κατὰ τοὺς ἀνάφους ἐκείνου λόγῳ καὶ λήξης.

καὶ ταῖς ἐναγεσέρας θυσίαις. ὧν ἡ παρυσία
καὶ δ' ὀνομασθέν, ἀσεβείας ὑπὸ δυνάμεις. καὶ
ἄφροσ' ἵν' οὕτως ὀνομάσω θύα. ἐπεὶ καὶ παρ
σα ἡ τ' αἰδώς τοῦτον, δυνάμεις τε καὶ παρ
ιδυσις, ἐν σκότει δ' ἔχ' παρδυσμὴν καὶ τοῦ τ'
ἀληθείας φωτὸς πόρρω πύπτουσα. ἐκείνη μ'
δὴ θιαυτή καὶ παρὰ θιούτοις, καὶ θιαυτάς
ἔχουσα ταῖς ἐπικαρπίας, ὥσπερ χρόνος ταχὺ ἄ
φρογεραινομία, καὶ ὥσπερ λάχανα χλοῖς ταχὺ ἄ
φροπύπτουσα καὶ συναπιδεῖ τοῖς παρδύσιν ἀφρο
λυμνίοις μετ' ἡλίου. καὶ παρδυσμείοις τ' ἵπτοι
σιν, ἡ τὴν ἀσέβειαν. ἐμοὶ δ' ἰθὺς τιθυσιάν αἰνέσε
ως σήμερον, καὶ τὴν ἀνάμνησιν τῶν λόγων τι
μῶν ἀνάπτοντι, τίς θεάσθων παρδυσήσει τῇ χά
ριτι παρδυσίου μενον. ἡ τίς σιωπήσει γλώσ
σα θύουτον, ὁ πόσον καὶ βούλομαι. τίς ἀκοῇ
τῷ λόγῳ συμπροθυμηθήσεται. καὶ γὰρ δ'
τῷ λόγῳ μόνον ἡ δ' ἔχ' λόγου χάρις οἰκιστά
τη μετὰ τῶν ἄλλων ὧν ὀνομάζεται καὶ ταύ
τη χείροντι τῇ προσηγορίᾳ διαφδρόντως
καὶ τῇ δυνάμει τῆς κλήσεως, ἀλλὰ καὶ κείνῳ
πρέπουσα δίκη, λέγω κολλάειν ἑαδῶν ἑαδῶν τ'
εἰς λόγον παρδυσίας. ὧν κοινῶν ὄντως
λογικοῖς ἀπασι, ὡς ἰδίῳ αὐτῷ χριστιανοῖς
ἐφ' ὅντην ἀλοτῶτατα παρδύ λόγων διανοῇ
θεῖς, ὁ πάντων ὡς ὥστε λογώτατος, παρδύ

κ κ iiii

κατὰ Ἰουλ.

[illegible]

ἡμετέρους ἐπιχρῆν λόγους· ὥς πῶρ αὖ εἴ τις
 κράτιστον ἐαυτὸν νομίζοι τῶν ἀθλητῶν· καὶ
 ἀξιοίη κατὰ πάντων κηρύττεσθαι, μηδένα
 τῶν γυναικῶν ἀγωνίζεσθαι μὴ ὃ κατὰβαίνῃ
 εἰς τὸ σάδιον, ἐπιτάξας· ὃ πῶρ ἀνδροβίασ
 μάλλον ἢ ῥώμης τεκμήριον κατὰ γὰρ τῶν
 ἀγωνιζομένων οὐ τῶν ἀνὼ καθεξομείων οἱ
 σέφανοι· καὶ τῶν πάσῃ τῇ ῥώμῃ χρωμένων,
 οὐ τῶν πολεμικῶν τὸ πολὺ τῆς δουλεί-
 ως· εἰ δὲ ὅλως συμμίξαι καὶ εἰς χεῖρας ἐλ-
 θεῖν ἐφοβήθης, αὐτῷ τούτῳ πλὴν ἤσαν ἐδει-
 ξας καὶ νικᾶν ὑπῆρξε μηδὲ ἡγωνισμένῳ, ὅν
 ἡγωνίσω μὴ ἀγωνίσασθαι· ταῦτα μὲν ὁ σο-
 φὸς ἡμῖν βασιλεύς τε καὶ νομοθέτης· ὥς
 πῶρ ἵνα μηδὲν αὐτῷ τῆς τυραννίδος ἄμοισον
 ἢ, καὶ προκηρύξῃ πλὴν ἀλογίαν, ἀρχὴ τῆς ἐ-
 αὐτῷ βασιλείας τυραννίδος πρὸ τῶν ἄλλων
 τοὺς λόγους· ἡμῖν δὲ, καλὸν καὶ ἰσοδὸν τῷ λό-
 γῳ αὐτῶν ὁμολογεῖν ὅτι θεῷ χεῖρ πλὴν ἐλθε-
 δεῖαν ἀπολαύοντων· καὶ μάλιστὰ μὲν καὶ τοῖς
 ἄλλοις τιμαῖν αὐτῶν ἀναθήμασι φειδομένους
 μηδενὸς, μή τε χρημάτων μή τε κτημάτων,
 ἀλλὰ τῷ καίρου γυμνασίου καὶ τῆς τυραννίδος,
 ἡ φιλανθρωπία τῷ θεῷ διεσώσασθαι· τιμαῖν δὲ
 πρὸ τῶν ἄλλων τοῖς λόγοις τῇ δικαίᾳ καρπο-
 φορέᾳ καὶ κοινῇ πάντων, εἶς τῆς χεῖρος

κατὰ ἰουλ.

μετελήφασιν. ἀλλ' ὁ μὲν ἑαυτῶν τῶν λόγων λό-
γος, τοσοῦτος. ἵνα μὴ μακρότροποι ἀποτείνον-
τες, ἕξω ἢ καιροῦ ἀπώπων. καὶ ἄλλο τι μάλ-
λον ἀποσφάζειν δοκῶμεν, ἢ οὐ χεῖν σωελη-
λύθωμεν. ἥδη δέ μοι πηδᾶ καὶ ἰετὴ πρὸς πα-
νηγελισμόν ὁ λόγος καὶ τῶν ὁρωμένων συμ-
φαιδρυνέται. καὶ καλεῖ πάντας εἰς χορεῖ-
αν πινυματικὴν. ὅτι τὴν νηθείαν καὶ κλαυ-
θμῶν καὶ δέήσει προσέκηντο νυκτὸς καὶ ἡμέ-
ρας αἰτεύμενοι λύτρωσιν τῶν κατεχόντων ἀ-
ναιρῶν καὶ δεξιὸν ἐν βίῃ κακοῖς φάρμακον,
πῶ οὐ καταιχύνουσιν ἐλπίδα θριούμενοι.
ὅτι τε μεγάλους ἀνὰ τλάνας ἀγῶνας καὶ ἄ-
θλους, καὶ πολλὰς πωληγνύτες καὶ χαλε-
παῖς τῶ καιρῶ προσβολαῖς, θέατρον ἐχλή-
θισαν τῷ κόσμῳ, καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώ-
ποις κατὰ πῶ τεῦ ἀποσόλου φωνῶν. καὶ τὰ
μὲν σώματα καίμνοντες. ταῖς δὲ ψυχὰς ἀντί-
τη βιδιαμείναντες. καὶ πάντα ἰσχύοντες ἐν ᾧ
ἐνδυναμοῦντι αὐτοὺς χριστῷ. ὅτι τὸ κοσμι-
κῶ ἀποδέμενοι κακίαν ὕλην καὶ διωαι-
σεῖαν, ἢ πῶ ἀρπαγὴν ἢ ὑπαρχόντων μετὰ
χαρᾶς προσδέξαμενοι, ἢ τῆς ἑαυτῶν, ὅ δὲ
λεχεται φυγαδιθεῖντες ἀδίκως, ἢ αἰσβῶν,
ἢ γυναικῶν, ἢ γονέων, ἢ τέκνων, ἢ ὅσοις ἄλλοις
ὀνόμασι τῆς μικρᾶς οἰκειότητος κατεχέ-

μεθα, γούτων πρὸς ὀλίγον διαζυγείντες καὶ
 τῷ χριστῷ καρποφορήσαντες αἵματι, τὰ ὅ
 πρὸ χριστοῦ πάθη, νυνὶ αὖ ἐκείνο λέγουσιν, καὶ
 ἄδοιεν ἐν καρδίᾳ, ὅτι διείβαστας ἀνθρώπους
 ὡς τὰς κεφαλὰς ἡμῶν. διήλθομεν διὰ πυ
 ρὸς καὶ ὕδατος, καὶ ἰδὲ ἡγάγετο ἡμᾶς εἰς αἰνὰ
 ψυχὴν. καὶ ὡς καὶ τὴν ἐτόραν μοῖραν εἰς τὴν
 πανήγειν. ὅσοι ἦν μὲν τῶν ὅλων ὁμολογούν
 τες θεόν, καὶ μέχρι τούτου οὗτοι λογιζομένους ὑ
 παίνοντες, τοῖς δὲ τῆς προνοίας λόγοις οὐκ
 ἐμβατεύοντες, ἐκ τῶν ἐναντίων πολλάκις τὰ
 βελτίω διοικουμένης, καὶ τῇ χρηστότητι πρὸς
 καλουμένης τὴν ἐπανόρθωσιν. ἀλλὰ διὰ πᾶν
 χεῖραν ψυχῆς καὶ κουρότητα, ἐν τῷ ὑποδὶν
 φανθῆναι ἐν ἀσεβείᾳ τοὺς λογισμοὺς ἐμπυ
 ριζόμενοι. τε καὶ ἀναπτόμενοι. καὶ ἐρῶντες
 ἀμφοτέρωθεν ἡ φρόνιτες. (ὅτι φησὶν ὁ ψαλ
 μός.) οὐδ' ἄπο μείνοντες τῷ θεῷ τὴν βαλὴν
 καὶ πρὸς τὸ πρὸ αὐτοῦ μακροθυμοῦντες. δοῦν
 τοι δὲ ὄντες αἰεὶ τῇ παρόντων καὶ τῶν ὁρώ
 μένων, τοῖς τοιούτοις θαύμασι βεβαιουῦνται
 πρὸς τὴν ἀλήθειαν. καὶ καλῶς καὶ τοῖς ἐπιθ
 ημέναις ψυχαῖς. πρὸς τὴν τῷ κόσμῳ τῷ δεσκη
 νίῳ. καὶ τὸ μέγα θέατρον. καὶ καλῶς τοῖς
 ἡσυχίου ῥήμασι, γυναικες δὲ χόρμαι ἀπὸ θε
 ῶν, διδύτε. καὶ ἐκ τῆς ψυχῆς ὁρμαῖα ἐκ τῆς ἐ

κατὰ ἰουλῶ

ξω πῶδε πλανήσεως ἐπίστρεψασαι, ὅλα ἄσασ-
 τε καὶ ἰνῶτε ὅτε αὐτός ὄσιν ὁ θεός· ὑψεύμενος
 αὐτοῖς ἔθνεσι ὑψούμενος ἐν τῇ γῇ· αἰετοῖς
 ἐν πᾶσιν οἷς ἐποίησε θαυμασίοις καὶ τῶν
 καὶ τοῖς νεύει ἀναργύδρον· εἶδέν μοι τοῦ χερσὶ
 μόρος ἡ καὶ κῆνος ὁ σύστημα· ὁ δὲ ἡμῖν τέ-
 ῳς τῶν θεῶν προσᾶδον, οὐκ ἐβδηλον ὥσθ' ἔ-
 ου δὲ ἀδύκμιον, ἀλλὰ καὶ τῆς δεξιᾶς ποτὲ
 σάσεως ἀξιούμενον, πισθύνω δὲ ὅτι καὶ μετ' ἡ-
 ὀλίγον ἀξιώθηςόμενον, οὐκ οἶδ' ὅτι παθόν,
 ἔξαιφνης μεταρμόζεταί τε καὶ μετατάττει·
 καὶ δὲ ἔπειθ' ἐκ τῆς κοινῆς διφροσιμίας, ὅ καὶ
 θαυμάζω μάλλον εἰς ταυτὴν ὁρᾷται· ἀλλ'
 ἰδίαν ἵστησιν οὐκ ἀνυθμόν τινα ταύτην χορεῖ-
 αν δὲ ἐναρμόνιον· τοῦτον γὰρ ἴσως εἰπεῖν
 καὶ αὐτὸ δῶσοισιν, ἀλλ' ὁποῖαν καὶ τίνα, εἰ
 καὶ κινεῖται λέγειν ὁ ζῆλος, ἀλλ' ἡπίστως κρα-
 τεῖ· καὶ καθέξω τῶν λόγων τῶν ἀνδρῶν, αἰδοῦν
 ἐλπίδος· ἐτίμου πῶδε ἔπω τὰ μέλη, ἔτι δὲ
 δώμι πᾶλλον τῇ πρὶν ἀγάπῃ τῆς παρούσης,
 ὑπερβολῆς· καὶ οὐδὲν γίνομαι μακροθυ-
 μότῃρος· ἵν' ὀνείδισω θῶρμότῃρον· μίαν μοι
 ραν, ἐν ψυχῶν γλύος ἀποκηρύττω τῆς παυ-
 γήρεως· σένων μὲν καὶ ἀλγῶν, καὶ δὲ ἐπαῖον
 τας ἴσως πενθῶν, οὐδ' αἰσθανομένους τῆς ἐ-
 κυτῆρ' ἀπολείας ἀπωδυνόμενος· ἔπειθ' οὐκ

τῆς πλιν-
 κρυπῶ δι-
 πρὸν πεί-
 ραν τε καὶ
 αὐτὸν πε-
 ρὶ τὸ μὴ
 λαντες, καὶ
 ἀφ' ἑσθ' ἡ-
 προσβολῆς
 σωνος, ὅς
 ταν ἔτι χεῖ-
 πταιν γὰρ
 βηθαι τῶ
 λωσίαν ἡ
 αἰνόντος εἰς
 ὡς αὐτὸς ἀλλ'
 καὶ τὴν αὐ-
 τῶν δὲ γλῶ-
 τειρασμοῦ,
 ἡλὰ προσ-
 τῆς με-
 ἡμ' ἀπαι-
 τῶ λόγῳ τῶ
 αὐτῶν ἀγ-
 χος, καὶ μί-
 κροσθ' αἰ-

τῆς πωλητῆς αὐτῶν τὸ ἐλεεινότατον, ἀπο-
κηρύττω δ' ὁμῶς. οἱ ἀπαρτίτες, οὐκ ἔτι πλὴν
σδρεαὺν πέτρων, καὶ ἄσειτον, ἀλλ' ἔτι πλὴν ξυ-
ραὺν τε καὶ ἄγονον. εἰσὶ δὲ, οἱ τῷ λόγῳ προ-
σελθόντες ἐπιθλαίως καὶ ὀλιγόπιστοι, καὶ
οἱ μὴ ἔχειν βλάβος γῆς, οὐδέως ἐξανατεί-
λαντες, καὶ προκύναντες, ἵνα τοῖς πωλησίον
ἀρέσκωσιν, ἔπειτα ὑπὸ βραχείας τ' ὀνηρῶς
προσβολῆς, καὶ ὀλίγου πειρασμοῦ καὶ καύ-
σωνος, ἐξηράθησαν καὶ ἀπέθανον. καὶ τού-
των ἐν χείρους, καὶ μάλλον ἀποκηρυκτέοι τ'
πανηγύρεως, ὅσοι μὴ δὲ πρὸς ὀλίγον αὐτέ-
βησαν τῷ καεργῶ καὶ τοῖς πλὴν κακῶν αἰχμα-
λωσίαν ἡμᾶς αἰχμαλωτίζουσιν. ἀπὸ τῶ ἀνα-
βαίνοντος εἰς ὕψος καὶ καλῶς ἡμᾶς αἰχμαλω-
τίσαντος ἀλλ' ἐκ πόλεως εἰσάγαγοντες πονη-
ροί τε καὶ δύνωσι. οὐ δὲ πρὸς ὀλίγον ἀντιχρό-
ντες. οὐ δὲ χυνομένης τινὸς αὐτοῖς θλίψεως. ἢ
πειρασμοῦ, οἷον ἐν λόγον σκανδαλιστάς. ἢ
ἀλλὰ προσκαίρου κέρδους ἢ θόραπείας ἢ δυ-
ναστείας μικρᾶς οἱ δέλταιοι, πλὴν ἑαυτῶν σωτη-
ρίαν ἀπεμπολήσαντες. ἐπεὶ ὁ ἀνεκαθήραμεν
τῷ λόγῳ τὸ χροῦ τὸ πλῆρωμα, φθόρε ὅση
δυῶαμις ἀγνισάμενοι καὶ σώματα καὶ ψυ-
χαὶ, καὶ μίαν ἀπαλαβόντες φωνῶν. οὐκ οὐ-
καρμωθέντες πνύματι, πλὴν ἐπινίκιον ἄστω

κατα Ιουλ.

μεν ἐκείνην ὥδην ὡς ποτε ἦσεν ὁ Ἰσραὴλ ὡς
 τοῖς αἰγυπτίοις τῇ ὀρυθρᾷ καλυφθεῖσιν, ἐ-
 ξαρξυῖσιν μῆρας, καὶ ἀνὰ κρονομίας τὸ τῦμ-
 πανον. ἄσωμεν τῷ κυρίῳ, ἐν δόξῳ καὶ δει-
 δόξασται. ἴψων καὶ ἀναβάτην ἐρεῖλεν οὐκ
 εἰς θάλασσαν, ὅτε γὰρ μεθαρμόζω τῆς ὥδης.
 ἀλλ' ὅπως ὅλον ὡς αὐτῷ, καὶ ὅπως αὐτὸς
 ἐδικαίωσεν ὁ ποιῶν πάντα, καὶ μετασκα-
 ῖζων. εἴ ποτε που τῆς ἐαυτοῦ προφητείας ἀ-
 μως φιλοφῶν εἰδεώταται. ὁ ἐκ τρέπων
 εἰς τὸ πρῶτον σκιαὴ θανάτου. καὶ ἡμῶν εἰς νῦν
 καὶ συσκοτάζων, καὶ οἶονεῖ ὅλα κύκλου τι-
 νὸς δυνάμεων, καὶ διεξάγων τὸν ἅπαντα κόσ-
 μον καὶ τὰ ἡμέτερα, σκαλνόμενά τε ὁμοῦ καὶ
 καὶ σκαλνόμενα. ταῖς μεταβολαῖς μὲν, κινεῖ-
 μενα καὶ πῶς ἐρεπόμενα. καὶ ἄλλοτε ἄλλως
 ἔχοντα. τῇ τάξει δὲ τῆς προνοίας, πάντα καὶ
 ἀκίνητα, καὶ ὅλα τῶν ἐναντίων ὁλοῦ. ὅλον
 μὲν δῆλον, ἡμῖν δὲ ἀγνωσμένων. ὁ καὶ
 ταιρῶν δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ἀν' ἑαυ-
 τὸν κοσμῶν διαδήματι, παρὰ τὴν θέαν καὶ
 ὅτε λαμβάνω γραφῆς. ὁ γόνασιν ἀδωατοῦ
 σι θάρσος πᾶσι πθεῖς, καὶ σωτερίβων ἀμῶν
 πωλοῦ καὶ πονηροῦ βραχίονας, καὶ ταῦτα
 παρ' ἄλλης. ὅπως αὖ' ἐμεσον ἐπὶ τῇ μνήμῃ
 τῶν συμποληροῦντων μοι πλὴν ὥδην. καὶ

ἐπὶ τῶν
 ἐκείνην
 ὡς ποτε
 ἦσεν ὁ
 Ἰσραὴλ
 ὡς
 τοῖς
 αἰγυπ-
 τίοις
 τῇ
 ὀρυθρᾷ
 καλυφ-
 θεῖσιν
 ἐξαρ-
 ξυῖσιν
 μῆρας
 καὶ ἀνὰ
 κρονο-
 μίας
 τὸ τῦμ-
 πανον
 ἄσωμεν
 τῷ κυρίῳ
 ἐν δόξῳ
 καὶ δει-
 δόξασται
 ἴψων
 καὶ ἀνα-
 βάτην
 ἐρεῖλεν
 οὐκ
 εἰς
 θάλασ-
 σαν
 ὅτε
 γὰρ
 μεθαρ-
 μόζω
 τῆς
 ὥδης
 ἀλλ' ὅ-
 πως
 ὅλον
 ὡς
 αὐτῷ
 καὶ ὅ-
 πως
 αὐτὸς
 ἐδικαί-
 ωσεν
 ὁ ποι-
 ῶν
 πάντα
 καὶ με-
 τασκα-
 ῖζων
 εἴ πο-
 τε
 που
 τῆς
 ἐαυτοῦ
 προφη-
 τείας
 ἀμως
 φιλοφ-
 ῶν
 εἰδεώ-
 ταται
 ὁ ἐκ
 τρέπων
 εἰς
 τὸ
 πρῶτον
 σκιαὴ
 θανά-
 του
 καὶ ἡ-
 μῶν
 εἰς
 νῦν
 καὶ
 συσκο-
 τάζων
 καὶ οἶ-
 ονεῖ
 ὅλα
 κύκλου
 τι-
 νὸς
 δυνά-
 μεων
 καὶ
 διεξά-
 γων
 τὸν
 ἅπαν-
 τα
 κόσ-
 μον
 καὶ
 τὰ
 ἡμέ-
 τερα
 σκαλν-
 ὀμενά
 τε
 ὁμοῦ
 καὶ
 καὶ
 σκαλν-
 ὀμενα
 ταῖς
 με-
 ταβολ-
 αῖς
 μὲν
 κινεῖ-
 μενα
 καὶ
 πῶς
 ἐρε-
 πόμε-
 να
 καὶ
 ἄλλο-
 τε
 ἄλλως
 ἔχον-
 τα
 τῇ
 τάξει
 δὲ
 τῆς
 προ-
 νοίας
 πάντα
 καὶ
 ἀκί-
 νητα
 καὶ
 ὅλα
 τῶν
 ἐναν-
 τίων
 ὁλοῦ
 ὅλον
 μὲν
 δῆ-
 λον
 ἡμῖν
 δὲ
 ἀγνω-
 σμένων
 ὁ καὶ
 ταιρῶν
 δυνά-
 στας
 ἀπὸ
 θρό-
 νων
 καὶ
 ἀν'
 ἑαυ-
 τὸν
 κοσ-
 μῶν
 δια-
 δήμα-
 τι
 παρὰ
 τὴν
 θέαν
 καὶ
 ὅτε
 λαμ-
 βάνω
 γρα-
 φῆς
 ὁ γό-
 νασιν
 ἀδω-
 ατοῦ
 σι
 θάρ-
 σος
 πᾶσι
 πθεῖς
 καὶ
 σω-
 τερίβ-
 ων
 ἀμῶν
 πω-
 λοῦ
 καὶ
 πονη-
 ροῦ
 βρα-
 χίον-
 ας
 καὶ
 ταῦτα
 παρ'
 ἄλλης
 ὅπως
 αὖ'
 ἐμε-
 σον
 ἐπὶ
 τῇ
 μνή-
 μῃ
 τῶν
 συμ-
 πολη-
 ροῦν-
 των
 μοι
 πλὴν
 ὥ-
 δην
 καὶ

πτωδρανιζόντων ἐν χειρὶ σήμερον. ὁ δὲ διδούς ὁ
 ῥάδαι τῶ ἀσέβους, καὶ πλὴν ὑποδὲ τὰς κε-
 ῖρας ἐπαρσιν, καὶ πλὴν εἰς τὸ μηκέτι εἶναι
 καὶ θάμνῃ ῥέσιν. ἐπὶ τὴν αὐτοῦ παρελθεῖν διωκ-
 τῶμον, τάχει καὶ ἀσφαλείᾳ ποδὸς πλὴν ἀσέ-
 βειαν. ἵς ταῦτα πρὸς ἀξίαν ἀσέβειαν. καὶ
 διηγήσεται τῇ τὰ θεῖα διηγουμένων. τίς
 λαλήσει τὰς δωασείας τῶ κυρίου. ἀκού-
 σαις ὀφείσει πάσας τὰς ἀνέσεις αὐτῶ. τίς
 να φωνῶν ἢ τῶ λόγου δυνάμιν ὁρῶσιν ὅ-
 θαύματι. τίς σιωπῶν ἔριψεν ὅπλον καὶ ῥομφαί-
 αν καὶ πόλεμον. τίς σιωπῶν ἔλασε τὰς κεφα-
 λὰς τῶν οὐρανίωντων ὑπὸ τῶ ὕδατος. ἵς ἐδω-
 κεν αὐτῶν βράμα λαοῖς. ῥίς οἷς καὶ παρ-
 ὄντες. τίς ἐποίησεν εἰς αὐτῶν πλὴν καὶ ταίγδα.
 τίς εἶπε τῇ θαλάσῃ σίωπα. παρῶντος. καὶ
 εἰς τὴν σιωπῶν βήσεται σοὶ τὰ κύματα. καὶ
 μεν τοὶ καὶ σιωπῶν τείψας, οὐκ ὑπὸ πολὺ με-
 τωρεῖ ἅντα καὶ ἀναξέσαντα. τίς ἐπὶ πᾶσι ὁ
 φεων καὶ σκορπίων πατεῖν ἐδωρήσατο. ὅκ ἐ-
 πι λάθρα πλὴν πῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν
 κρίσις. ἀλλὰ φανερῶς ἐπανισταμένων. καὶ
 διαρρόντων πλὴν κεφαλῶν. ὡς πατεῖσθαι καὶ
 τεδιχάθησαν. τίς ὁ ποιήσας κείμα καὶ δι-
 καιοσύνην ἀλόγητον. τίς ὁ μὴ παντελῶς ἐ-
 παφείσ πλὴν ῥάδον τῶ ἀμῶν τῶν. ἀρὰ θαρ-

κατὰ ἱουλ.

ῥῆσαι χρὴ τῷ κλήρῳ τῶν δικαίων εἰπεῖν, ἢ οὐ
 τοῦ του μετεωρότρον. τῷ κλήρῳ τὸν αὐτὸν
 γινωσκόντων. οὐ γὰρ ὡς δίκαιοι παρεδόθη
 μεν, ὅτι οὐ γὰρ ὀλίγοι καὶ ὀλιγάκις. ἴν' ὡς ἀθλη
 ταὶ χυναῖοι, τὸν πειραστὴν καὶ ταλαιχύνωσις.
 ἀλλ' ὡς ἀμαρτάνοντες κατεκρίθημεν. εἴπα
 ἡλεήθημεν καὶ ἐμονικῶς τε καὶ πατρικῶς.
 ὅθ' ὅσον φρονιότατοι καὶ πλεονέκτες, καὶ ὅσοις
 πρὸς αὐτὸν ἐπιστρέψαι νοθευθήσονται. ἡλεή
 ξε μὲν γὰρ ἔτι τῷ θυμῷ δέ. καὶ πεταίει δὲ καὶ
 μὲν, οὐ τῇ ὀργῇ δέ, δι' ἀμφοτέρων δεικνύς ὅτι
 φιλανθρώπων, καὶ τῆς ἑσπερίαν καὶ τῆς
 αἰσώσεως. τίς ὁ κρίνων ἐκ δίκης ἐν τῇ ἐθνε
 σιν. ἐλεγχμούς ἐν τοῖς λαοῖς. κύριος κρατα
 ὅς καὶ δυνατός. κύριος δυνατός ἐν πολέμῳ.
 μίαν δυνάμει φωνῶν, ἐν μέλος τῶν παρόν
 των πῶς ἄξιον. ἡμεῖς αὖτε πρὸ ἡμῶν ἀνεφεί
 ξατο, σφόδρα ὅτι ναὺ καὶ ῥῶ πρέπουσαν. καὶ
 τῷ μεγέθει τῆς δύναμεισ' ἀμιλλώμενοι.
 εὐφρανέσθω ὁ οὐρανὸς ἀψώδην. καὶ αἱ νεφέ
 λαι ῥανάτωσαν δικαιοσύνην. ῥηξάτω ἡ ὄρη
 εὐφροσύνην. καὶ οἱ βουνοὶ ἀγαλλίασιν. ἐπεὶ
 καὶ κτίσις πᾶσα, καὶ δεινάμεις οὐράνιοι, καὶ
 τῶν βιούτων ὡς γὰρ ὁ ἐμὸς λόγος, σιωπ
 παισὶ ἀνόνται. οὐ γὰρ συζενάξει μόνον καὶ
 σιωπῶσιν δουλοῦνται τῇ φθορᾷ τοῖς καί
 τω

πο λέγει
 καὶ οὐκ
 ἴνα καὶ αὐ
 θεῖας. ὡ
 ὅτι πῶς
 λα καὶ σι
 τῷ δυνά
 οὐ γὰρ ἀφ
 τῶν καὶ δ
 αἰσώσεως
 γὰρ ἐδόκει
 τῷ φρονι
 σεβαστῶ
 ρος τὸν λα
 αὐτὸν οὐκ ἐγ
 καὶ περὶ
 δυνά. ἡ δέ
 νους αὐτῶν
 καὶ αὐτῶν
 καὶ μοχλο
 τὸς αὐτοῦ
 καὶ ἡ δυνά
 τὸς ἐρεῖ οὐ
 καὶ τῶν
 καὶ τῶν
 καὶ τῶν

τῶ λέω δῖνομένοις τε καὶ ἀπεινομένοις. ἀπὸ
 κεραιδὸς καὶ τὸ τέλος ἴδῃ καὶ τὴν ἀποθέλῃ
 ἵνα καὶ αὐτὴ πότε τύχη τῷ ἐλπίζομένῳ ἐλθῇ
 θερίας. ὥς ναὶ ἄκουσα βούτοισι περὶ δεδεμένη
 δὲ τὴν τῷ δῆμιουργίᾳ βούτοισι διώκῃ. ἀλλ'
 καὶ συνοδοξάζει καὶ συναγάζεται, ποῖς
 τῷ θεῷ τέκνοις δὴ φραϊνομένοις. τοι γὰρ οὐ
 οὐ γὰρ ἀφέξομαι θεῶν φωνῶν θείαν ἐξή
 γούμενος διώκῃ, ἀγαλλιάσθω ἔρημος, καὶ
 αὐθίτῳ ὥς κείνῳ. καὶ χήρα χθὲς καὶ πρῶτην ὥς
 γὰρ ἐδόκει καὶ ἀνάνορος ἐκκλησία. καὶ πᾶς ὁ
 τῷ φθονῶ καὶ ἀπὸ πείχαι μῶν. τῆς αὖ
 σε βεβαίως τῶς σωεσάμενος. ὅτε ἡλέησε κύ
 ριος τὴν λαὸν αὐτοῦ, καὶ τὴν κληρονομίαν
 αὐτοῦ οὐκ ἐγκατέλειπεν. ὅτε ἐπὶ ἡσέθαι
 μας ἀπράγμαπα. βουλῶν ἀρχαίαν ἀλῆ
 θινῶν. καὶ δὲ τῷ, βούτοισι καὶ τοὺς φοβουμέ
 νους αὐτόν. καὶ τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ τῷ
 λεῶς αὐτοῦ. ὅτι σωέτεσθε πύλας χαλκῆς.
 καὶ μοχλοὺς σιδηροὺς σωέθλασεν. ὅτι δὲ
 τὰς ἀνομίαν ἡμῶν ἐταπεινώθημεν. ἀλλ'
 αὐτὴ κλήθημεν καὶ τῆς παγίδος σωτερεί
 σης ἐρρίσθημεν ἐν χεῖρι τῷ καλεσάντος ἡ
 μᾶς, καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῇ κερδίᾳ παρακα
 λούντος θεῷ. ὁρᾶτε ὅπως ἀλέκω τὴν ὥδην,
 θεοὶ καὶ ῥήματα καὶ διανοήματα. καὶ οὐκ οἶδ'

ΚΑΤΑ' ΙΟΥΛ.

[illegible]

παρουσίαν καὶ σάρκωσιν. ὅτε μετ' ἐκείνον τε
καὶ δι' ἐκείνου, τοῖς ἰδίοις ἀποστόλοις αὐτοῦ
καὶ ὑπηρέταις τοῦ λόγου, τεθαυμαζούρην-
ται. πόσαι ταῦτα καὶ εἰς βλοικαὶ μὴ ἡμᾶς
φύρουσι. τὰ δὲ δι' ἡμῶν. ἀδύτα ἀκούσατε καὶ
διηγήσομαι ὑμῖν πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν
θεόν. ὅπως αὐτὸν ἠὲ γλυτὰ ἐτόξα. καὶ διαδοχὰς
γενεῶν, τῷ θεῷ δυνάστεας ἰα θαύματα. ἐπειδὴ
οὐχ οἷόν τε ταῦτα δηλῶσαι, μὴ δ' ἰού κινδύ-
νου παρὰ σήσαντας μέγιστος, ἵνα οὐχ οἷ-
όν τε μὴ δ' ἰού πᾶσι κακόντες διελέξαντας,
καὶ εἰς οἷον ἀρχὰς καὶ τῆς κακίας ἀπερμά-
των, εἰδὴ τὴν κακὴν μονίαν ταύτην εἰς ἑσπε-
σε, κατὰ μικρὸν τὴν ἀσέβειαν σιωπῶν ἐν-
σας, ὡς πρὸς τὸν ἰόν των ὀρεπῶν καὶ των θη-
ρίων ὅσα πικρότατα, πάντα μὲν ἐκ βλαπτείν
τὰ ἐκείνου βίβλοις καὶ ἰστορίαις παρήσομεν,
δ' καὶ ἡμῖν γε ὅλη, μακρότοτα τῆς παρὰ
σης, ἵνα θεοσεως ῥαφῶ δειν. αὐτὸ δὲ ὁλίγα
ἐκ πολλῶν διελθόντες, σηλοραφίαν ὡς πρὸς
τινα τοῖς μὴ ἡμᾶς κατὰ λείφομεν, εἰδὴ πᾶ-
κυριώτατα καὶ πρὸς φανέστατα των κατ' ἐ-
κείνον, τῷ λόγῳ χωρήσαντες. ἐκείνος εἰ μὴ
καὶ πρὸς τον, ἵνα τῷ μεγάλου κωνσταντί-
νου σωθεῖς, ἀρ' τι παρὰ τῷ πατρὸς ὁλοθεῖα
μενὲς καὶ κράτος, ὡς ἡμᾶς, δ' ἵνα τῷ πικρῷ

[illegible]

πλίσθη κατὰ τῶν ἐντέλει, καὶ νομοῦ φέ
 βω καὶ νοτομίας. καὶ οὐκ νέων προσατάς
 καὶ δίστα τοτὰ βασιλῆα. καὶ σωθεὶς γὰρ (ὡς ὅ
 ἀδελφῶ σωτηρίαν ἀπίστον καὶ παρὰ δόξον,
 οὐτε τῷ θεῷ χάριν ἔχει τῆς σωτηρίας, οὐτε
 τῷ βασιλεῖ δι' οὐ σέσωστο. ἀλλ' ἀμφοτέρους ὡ
 φθηνῶς. τῷ μὲν, ἀποστασίαν ὠδίνων. τῷ δ',
 ἐπανάστασιν. ὃ δὲ μοι πρὸ τούτων εἰπεῖν ἀνάγκ
 καὶ ὄν, διαίτης μὲν καὶ θεραπείας εἰ τι νῦν
 βασιλικῶν χειρῶν ἡξιούντο βασιλικῆς πα
 ρὰ τῷ φιλανθρωποτάτου βασιλέως ὡς τοῦ
 γένους λείψανα τῇ βασιλείᾳ τηροῦμενοι. ὁ μὲν
 μὲν, ἀπολογίαν ἐπινοοῦντες τῶν νεωτεριῶν
 τῶν ἐν ἀρχῇ τῆς βασιλείας, ὡς οὐ κατ' ἐκεί
 νου γνώμην τετολημμένων, ὁμοῦ δ' καὶ δ' με
 γαλόφυχον ἐπιδείξαται ζητοῦντος τῇ κοι
 νωνίᾳ τῆς βασιλείας. καὶ τείτον, πῶς ἀρ
 χὴν καὶ τασιθεῖα ταῖς προδῆκαις βεβαί
 οῦσαν, ὅπως ὑπὸ διανοουμένου χρηστέοντα, ἢ
 σοφώτερον. ἐπεὶ δὲ ἦγον ἀπὸ πάντων ὁρῶν,
 τῆς μὲν βασιλείας μελλούσης ἔτι καὶ μελε
 τωμένης, τῆς δὲ ἡλικίας ἅμα καὶ τῆς ἐλπί
 δος ταῖς δουτέραις τῶν ἀρχῶν οὐ προσαι
 γούσης, ἐχρῶντο μὲν καὶ τῶν ἄλλων παιδ
 ταῖς μαθημάτων, παρὰ πῶς ἐγκύκλιος
 παιδείας. ἐκ παιδιδόντος αὐτοῦ, τῷ θεῷ καὶ

κατὰ Ἰουλ.

παλαιρε
 καὶ αμφι
 λούσας
 τῶν λ
 πίδουσιν
 βέλ τιν
 διασπ
 καὶ διασ
 λειν τ
 πυρκαγι
 προκ
 ὁ τῶν μα
 ἐπὶ αὐτ
 ἐλυσαν
 μελίους τ
 σε φη
 αὐτὸς μα
 ἀπὸ μί
 ὑστέρ
 καὶ τῆς ἐ
 οὗς ἀπὸ
 λους λα
 προσώ
 (α) προσ
 καπο
 τιν. ὡ
 θεοῦ

προαιρέσεως, ὅς δὲ εἰς ὁμοιον πέρας προέβαι
 νον ἀμφοτέρους ὁ πόνος, τοῦ μὲν γὰρ, ὅς ὄντων
 λυύσθω, καὶ κατὰ λόγον ἐχέσει τὴν πρεσβυ
 τέρου λέγω τῶν ἀδελφῶν. οἷα τὸ θεοῦ πῶς ἐ
 πίδοσιν ἐτοίμως προσεμύνου, κατὰ πῶς ἂν
 βέλθουσιν, ὅς θῶς καὶ προσεμνεχθεῖσαν καὶ
 διαρεθείαν, καὶ λυῶν πῶς πρῶτον τοῦ τοῦ
 καὶ διδῶσις, ἢ ἐπίδοσις. τοῦ ὅ, (φῶς τῆς ἀντι
 θεῖν ἡδὴ τῶν ἀσεβῶν ἀτιμίας τὰ ἐκείθεν μὲν
 τυχευμένης, καὶ μικροῖς μινύμασι τὰ μεγάλα
 προκηρυττούσης.) ὡς πῶς καὶ ἴν θυσίαν
 ὁ τῶν μαρτύρων θεὸς ἀπεπέμπετο. καὶ ὁ μὲν,
 ἐπὶ πόνῳ. ἢ γὰρ δὲ, ὅς θῶς θέν ἀπεσείσθω. καὶ ὁ μὲν,
 ἐφίλονε καὶ μάλλον. ἢ δὲ, ἀπὸ ξίου δέχεται θε
 μελίους τῶ σαθροῦ πρὸς δύσβειαν. οἷα βραδ
 σα ἦν ἐσόμενον ἔξ ἐκείνου σεισμόν. καὶ ἡμῶ
 σα τοῦς μαρτύρας, τῇ πῶς ἐν ἀπεβέστα τον
 ἀτιμία. ὅς θῶς ὅς ὄντων προφητεία τίς ἦν τῇ
 ὑπὲρ τον τῶ ἀνθρώπου ἀνθαλείας καὶ ἀπονοίας.
 καὶ τῆς εἰς μαρτύρας ἀντιμίας. καὶ πῶς
 τοῦς ἀπὸ οἴκους παρνομίας. τοῦς μὲν ἄλ
 λους λανθάνουσα. ἦν δὲ διώκτην πόρρωθεν
 προσδιώκουσα, καὶ τὰ τῆς ἀσεβείας ἐπίχει
 ρα προσημαίνουσα. ὡς ψυχῆς σοφῆς εἰς ὅς κα
 κοποιῆσαι. πῶς δὲ ἰδίαν ὅς φλυπούσης βίασαι
 νον. ὡς θεοῦ ὅς μέλλον κηρύττοντος. ἴν ἡ ἀνὰ κῶ

κατὰ ἰουλ.

ἡ τὴν ἀσέβειαν, ἡ δέξῃ τὴν πρόγνωσιν. ὡς
 παρὰ δόξου μὲν, ἀληθοῦς δὲ πλεονὴς ἡ παρὰ
 δόξου θαύματος. ὡς τῆς τῶν μαρτύρων ὀλίγη
 δελτία. οὐκ ἐδέξαντο τιμῶν, τὸ πολλοὺς
 μάρτυρας ἀτιμάζοντες. οὐ προσήκοντο δά
 ρον, τὸ πολλοὺς ἀθληταῖς ἀποδείξοντες. μάλ
 λον δὲ φθονήσοντες καὶ αὐτῆς τῆς ἀθλήσε
 ως, ἡ τὸ γε ἀληθέσθον εἰπεῖν, οὐκ ὤψεσαν
 μόνοι μαρτύρῃν ὑβρίζεσθαι. τῶν ἄλλων ὁ
 σίας χερσὶ τε θητομένων τε καὶ δεραπενθη
 τομένων. ὅς δὲ δοῦναι τῷ θεῷ τῆς κακίας,
 ταῖς ὑβρεσὶν ἐγκαυχήσασθαι. ἵνα μὴ παρὰ
 τῆς αὐτῆς χειρὸς, τὰ μὲν, αἰσινται μαρτύ
 ρων μνήματα. τὰ δὲ, καταλύηται. καὶ οἱ μὲν,
 τιμῶνται μάρτυροί. οἱ δὲ, ἀτιμάζονται.
 μετὰ τὸν φθάνουσης τῆς ἐν χάματι τιμῆς τὴν
 ἀληθινὴν ἀτιμίαν. μηδὲ πρὸς τῷ μεγέθει
 τῆς ὑβρεως καὶ θφὸς εἶναι νομίσαντες παρ' ἐ
 αὐτῶ. λαμβάνων ὡς πρὸς ἀνθρώπου, οὐ πρὸς
 θεόν, τὸν πάντων ὀξύτατον καὶ σοφώτα
 τον. καὶ δραστόμενον τοὺς θεοὺς ἐν τῇ πα
 νουργίᾳ αὐτῶν, ὅτι τοῦ φαινομένου προβλή
 ματος. ἀλλὰ γνώσκῃ νοούμενος. καὶ μὴ ὑπε
 ραίρηται καὶ λαμβανόμενος. εἰ γὰρ καὶ τὴν
 ἀσέβειαν οὐκ ἐπέχον ὁ τῶν μαρτύρων θεός,
 οὐ δὲ τὴν μελετωμένην καὶ κρυπτομένην κα

κίαν, ὡς πῶρ ῥῶμα πονηρὸν διθυρῶς ἀνεξήρα-
 νεν ἢ ἀνέκολεν, οἷς αὐτὸς ὑπὸ τὰ λόγους κα-
 τὰ πῶρ ἄρρητον αὐτῷ σοφίαν τε καὶ κυβερ-
 νησιν, καὶ ἡμῶν καὶ τὰς ἀμφοτέρων ἀνομιὰς ἀ-
 ναπληρωθῆναι ὡς κοινόμῃ, ἀλλ' ἔδει τὴν τε καὶ
 κοῦθειαν μισθῆναι, καὶ πῶρ ἡμῶν ἀπωσθῆ-
 ναι τῶν πολλῶν εἴεκεν. καὶ δειχθῆναι ὅτι θεῶν
 πῶρ πᾶντα τὰ προσφδρόμενα, ἰσότη-
 τά τε καὶ καθαρότητα. ὁ γὰρ εἰπὼν, ἀσεβῶν
 τι εἴδω ἱσραήλ, εἰς προσφδρήτε σεμίδαλιν,
 μάταιον θυμιάμα, ἐδέλυνμά μοι ὄσιν, τὰς
 τε νεομηνίας αὐτῶν καὶ τὰ σάββατα καὶ
 ἡμέραν μεγάλῃν εἰς προσέμενος, μηδὲ γὰρ δεῖ
 αὐτῶν πλήρης ὢν μηδενὸς τῶν ἀνθρωπίνων τε
 καὶ μικρῶν, ἵνα χαίρῃ καὶ τοῖς ἀναξίως προ-
 σφδρόμενοις. τὴν τε τῶν ἀνόμων θυσίαν, καὶ
 ἡ μόχος, ὡς κωδὸς βδελυτῶμενος, καὶ ὡς ἐλα-
 σσημίαν ἐν λίβανον, καὶ ἀλλαγμὰ πόρνῃς
 ὑβρίων τῶν ἰδρῶν καὶ ἀποσειόμενος, μόνῃ
 δὲ θυσίαν τιμῶν ἡμῶν καὶ ἡμῶν καὶ ἡμῶν
 τῶν προσφδρόουσι χεῖροσ, καὶ νοῦς ὑψηλός τε
 καὶ ἡ γνισμένος, τί θαυμαστὸν, εἰ μὴ δὲ τῶν
 ἐκείνου τιμῶν προσεδέξατο. πονηρῶς τε καὶ
 μετὰ πονηρᾶς τῆς διανοίας προσαγομῆναι. ὁ
 μὴ κατὰ τὸν ὡς ἀνθρώπος, μηδὲ εἰς εἰς φαινό-
 μενον βλέπων. ἀλλ' εἰς τὸν κρυπτόν ἀνθρώ-
 πον.

κατὰ ἰούλ.

πον, καὶ εἰς τὸ εἶδον τῆς κακίας, ἢ τῆς ἀρετῆς
δράσασθαι. ὅθεν μὲν δὴ τοιοῦτο καὶ εἰς ἀ-
πιστεῖ, τοὺς τε διαμύνους αὐτοὺς ἐπιμαρτυ-
ροῦμεθα. πολλοὶ δὲ εἰσιν, οἱ καὶ ἡμῖν καὶ τοῖς ἑ-
πειτα ὁ θαῦμα ἵ το παρὲς πεμφάν τε καὶ πα-
ραπέμφουσιν. ἐπεὶ δὲ εἰς ἀόρατος προΐοντες
ἡδὴ τῶν ἐν φιλοσοφίᾳ δογματῶν ἠΨαντο
ὥς μήποτε ὠφελον, καὶ πῶς ἐκ τῆς λόγου προ-
σελάμβανον διδάμιν, ἢ τοῖς μὲν ἐπιεικέσιν,
ἀρετῆς ὁ πᾶν, τοῖς δὲ μοχθηροῦ τοῖς κένι-
τρον κακίας ἴνεταί, οὐκ ἐπιμαρτυρεῖ ὅλῳ
πῶς νόον οἷός τε. ὡς δὲ παντελῶς ἦν τῆς
ἀσεβείας ὁ δὸν ἐν αὐτῷ μόνῳ φιλοσοφεῖν,
ἀλλ' ὡς πᾶν πῦρ ἐμφωλῶν ὕλη, καὶ ἢ μή πῶ
πρὸς φλόγα λαμπρὰν ἀρῇ, αὖτις ἡρεῖς ἱ-
νόσ' ἰσχυροὺς, ἢ καὶ πᾶν ἐκβάλλουσιν, ὥστε
σημαίνουσιν. ἐξ οὗ λ' ὅ τῶν πηγῶν αἱ σήραγ-
γὰς τινὰς ὥστε ῥέχουσιν μετὰ πνύμας,
εἴτ' ὀρυχωρεῖαν οὐκ ἔχουσιν, ὅ δὲ διέξοδος
ἐλδύδεραι, πολλαχῶς τῆς γῆς ἀναφυῶσι καὶ
ὕπηχουσι καὶ πᾶσι, ὥστε μὲν τῆς τ' πνύ-
μας ἀνωθεν μὲναι, ὥστε δὲ τῆς ἀνωθεν
εἰας καὶ τε χέμεναι τε καὶ ἀνακοπτόμεναι, ὅ
πῶ καὶ αὐτὸς ὅ μὲν πᾶν τῆς ἀσεβείας κα-
τέκρυπτεν, ὥστε τῶ καιροῦ καὶ τῆς τῶ κα-
τοιῦτος παρὰ δαγῆας. οὐ πῶ γὰρ τὸ φανε-

ρῶς ἀσεβῆν ὡς ἀσφαλές. ἔστι δ' ὅπῃ καὶ πα-
 ρεγύμνου τὸ τῆς γνώμης ἀπόρρητον τοῖς ὀξυ-
 τόροις πῶς ἀσεβείαν ἢ πῶς σιώεσιν, εὔτε τοῖς
 πρὸς τὸν ἀδελφὸν λόγοις πλέον ἢ καλῶς ἐβ-
 χεν, ἔσθ' ἐμὴν δὴ διατεινόμενος. προσφά-
 σει δ' ἡ δὲν, ὡς τὴν ἡτῶ γυμνάζων λόγον. ὅ-
 ῳ ὄντως γυμνασία καὶ τῆς ἀληθείας. καὶ
 πᾶσι χαίρων, οἷς ἀσεβῆς ἑρῶς χαρακτηρί-
 ζεται. ἔπει δὲ τὸν μὲν ἀδελφὸν ἢ φιλανθρω-
 πία τ' αὐτοκράτορος ἀποδείκνυσθαι βασιλέα,
 καὶ μόρος οὐκ ὀλίγον ἐγχειρίζεται τῆς οἰκῆς
 μελὴς, τῷ δὲ, ὅπῃ καὶ κατὰ πολλὰ ὀξυοσύαν
 καὶ ἀδελφὰν καὶ λόγων καὶ διδασκαλῶν τοῖς
 ὀλεθριωτάτοις προσομιλεῖν, ὅσα δὲ ἦν αὐ-
 τῷ ὅ τῆς ἀσεβείας διδασκαλεῖον, ὅση τὲ πε-
 ρὶ ἀστρονομίαν καὶ τὰς γνέσεις καὶ φαντα-
 σίαν προγνώσεως τὸ δρατεύεται, καὶ πῶς ἐπο-
 μελὴν τούτοις γοητικῶς, εἴ τι τ' εἴπον ἡλ-
 πεσε θῆναι τῇ ἀσεβείᾳ καὶ διώαμεν. ὅ-
 λῳ τ' ἐν μέσῳ, καὶ ταύτην δίδωσιν αὐτῷ καὶ ἡ
 μῶν, ἢ πλὴν θυνθεῖσα τῶν πολλῶν ἀνομία.
 καὶ ἡ ἐπ' ἄκρων ὡς αὐτὸς εἶποι τις χριστιανῶν δι-
 ξία, πῶς ἐάν τιαν ζήτῳ μετὰ βολῶ. καὶ
 ἡ ὀξυοσύαν καὶ ἡ τιμὴν, καὶ ὁ κόρος διὸν ὑβρί-
 σαμεν. τῷ ὄντι γὰρ κενδύδου χαλεπώτε-
 ρον εἶναι τὸ κατὰ χεῖρ τὰ ἀγαθὰ, τὸ μὴ πα-

μοῖς καὶ ταῖς θλίψεσι συνελεξάμεθα δόξαν
 καὶ δυνάμιν, ταύτην δὲ πράττοντες κατελύ-
 σαμεν. δηλώσει δὲ, τὰ ἐξῆς τῷ λόγῳ. ὁ ῥο-
 μὴν ἡ βασιλεία τῷ καίσαρι καὶ ὁ βίος λαμβά-
 νει. τὰ γὰρ ἐν μέσῳ σιωπήσομαι. φειδοὶ καὶ
 τῷ πεπονηκότος καὶ τοῦ πεπονθότος. ὧν ἅμ-
 φότερον αἰδούμενος πῶς δύσέβην, ἔκ ἐπει-
 νῶ πῶς θρασύτητα. ἐπειδὴ γὰρ ἔδει τί καὶ ἂν
 μαρτεῖν ὄντας ἀνθρώπων, ἔδει ὅτι οὐ τὰ
 χα αὐτοῖς ἀμφοτέρων οὐκ ἐπαινέσειεν. εἰ μὴ
 καὶ ταῦθα δι' ὧν τῷ ἐτέρῳ κατηγορήσομεν,
 τὸν ἐτέρον αἰτιάσασθαι. ὁ δὲ, δι' οὗτος μὴ,
 κληρονομία τῆς τοῦ ἀδελφοῦ βασιλείας, ἀλλ'
 οὐκ αἰσέβειαν, μικρὸν δὲ ὑπόδειγμα καὶ τῷ βα-
 σιλεύσαντος αὐτὸν γίνεται. ὅ μὴ, ἐκόντος. ὅ-
 δε, βιασθέντος τῷ κοινῷ τέλει, καὶ ἡττηθέν-
 τος ἡττῶν παντὶ τῷ κόσμῳ καὶ κτλ. καὶ ὁ λέ-
 θειον. τί ἔδει ὡς θεότατε βασιλέων καὶ φι-
 λοχρηστότατε (προάγομαι γὰρ ὡς παρόντι
 καὶ ἀκούοντι μέμφεσθαι καὶ εἰ πολὺ κρείτ-
 τονα γινώσκω τῆς ἡμετέρας μέμφεως, μετὰ
 τῷ θεοῦ τεταγμένον. καὶ τῆς ἐκεί δόξης κλη-
 ρονομήσαντα καὶ τοῦτον μεταχωρήσαν-
 τα, ὅσον μεταθέσθαι πρὸς βασιλείαν) ἵνα ταύ-
 τῃ ἐβουλεύσω βασιλῶν, πάντων σωῖται καὶ
 ἐγγυνοίᾳ καὶ πολὺ διαφθόνων. οὐ τῶν ἡδὲ

κατὰ Ἰουλ.

σοῦ βασιλέων μόνον, ἀλλὰ καὶ τῶν ἑμπροσ-
 θεν. ὁ ἦ βαρβαρικὸν ἀναγκασθαιρὼν κύκλῳ.
 καὶ τοὺς οἴκοι τυραννικοὺς χειρὸν μένος. οὐ μὲν
 τοῖς λόγοις. τοὺς δὲ τοῖς ὁπλοῖς, καὶ τοῦτ' ἔ-
 κείτορον ὡς μηδὲν ἔσθ' ὅτ' ἐτόρου διοχλοῦ-
 μενος. ὃ μέγα λα μὲν ἰόπαια, τὰ μὲν ὁπλῶν
 καὶ μάχης μεῖζον δὲ καὶ πᾶσι φανερότατα αἰ-
 ναίμακτα. πρὸς ὃν καὶ αἱ παινταχόδελες
 πρεσβεῖαι καὶ ἱκεσίαι. ὦν τὰ μὲν, ὅτι πῆκε.
 τὰ δὲ ἑμέμε, πᾶν δὲ ἡμῶν ἦ ἐλπίσθαι, ἴσον δὲ
 χειρὸν δένει. ὁ χεῖρ θεοῦ πρὸς πόλιν καὶ
 βυλῶ καὶ πρᾶξιν ὁ δὲ τοῦ μένος. οὐ μάλον
 μὲν τ' χεῖρ, ἢ σιμύεις. μάλον δὲ τῆς σιμύ-
 σεως, ἢ χεῖρ ἐθαυμάζετο. πλεον δὲ τῆς αἰ-
 φροτόροις δύσδοκίμης, ἢ δύσδοκίμης. πῶς οὖν
 ἐν ταῦθα μόνον ἀμαθῆς ἐφάνη καὶ ἀπὸρί-
 σκεπτος. τί ἦ τὰς τῆς ἀπανθρώπου φιλα-
 θρώπιας. τίς σιωπῆλθε δαίμονων τῶ σκέμ-
 ματι. πῶς ἦν μέγαν κληῖρον καὶ ἦ παρῶ-
 σον καλῶπισμα, τοὺς ἐπὶ νύμοιο λέγω χρι-
 στοῦ, ἦ πανταχοῦ τῆς οἰκουμένης ἐκ λάμψαν-
 ῖνος, ἦ βασιλῆον ἰδράτευμα, ὃ ἐπὶ μὲν πόν-
 καὶ πολλοῖς ἰδρῶσι σιωπῆλθε, ὅπως αἰ-
 λίγω καὶ ἀκμή βραχεία καίρου, ὃ κοινῶ πα-
 λαμναίω φέρων παρῶσθαι. ἴσως ἔτι καὶ ἄ-
 σεβῆν ὅτι μὲν ἀδελφοὶ φαίνονται, καὶ ἀγνώ-
 στωι

ἴδαν ἐν τοῖς λόγοις τούτοις· καὶ ὅτε μὴ ταχὺ
 τοῖς τῆς κατηγορίας ῥήμασιν, ἐπάγω τὰ τῶν
 ἀληθείας καὶ τοῖς γινώσκουσιν ἀπολελόγηται,
 καὶ δι' αὐτῆς ὧν ἐγκέκληται, εἴτε τῇ κατῆ-
 γορίᾳ τὸν νοῦν προσέχωτε, καὶ ταῦθα μόνον
 ἡ κατηγορία πῶς ἀφίεσιν ἔχει, χρηστότητα γὰρ
 εἰπὼν, πῶς ἀπολογίαν ἐδήλωσα· τίς γὰρ οὐκ
 οἶδε καὶ τῶν μετέωρος ἐκείνων ἐπισταμένων,
 ὅτε συνέχευε μὲν δύσεβείας καὶ τοῦ πᾶσι ἡμᾶς
 φίλτρον, καὶ τοῦ βούλεσθαι πᾶν ἡμῖν ἀγα-
 θόν, μὴ ὅτε ἐκείνον παρῆθεν αὐτῶν, ἢ γένους ὁ-
 λου τιμῶν ἢ προαθήκῃ τῆς βασιλείας, ἀλ-
 λά καὶ αὐτῆς τῆς βασιλείας, καὶ πάντων
 τῶν ὄντων, καὶ τῆς ψυχῆς αὐτῆς, ἥς οὐδὲν ἔ-
 σθ' ἐν τιμῶν τῶν, πῶς ἡμετέρων ἀσφάλειά τε
 καὶ σωτηρίαν, οὐκ αὖτε χαλεπὸς ἢ μάλα β-
 οῦθεν γὰρ οὐδενὸς οὐτὶς πᾶσι ὅτε πράγματι
 τοῖς ὅπως θόρυβος συνέσκηψεν, ὥς ἐκείνῳ χρίσ-
 τος αὐξήσῃναι, καὶ εἰς πλεῖστον καὶ δόξης
 προσελθεῖν καὶ δυνάμεως· καὶ οὐτὶς ἐθνὴ χειροῦ-
 μονα, οὐτὶς δ' κοινὸν δυνάμενον, οὐ πλεῖστον
 χρημάτων, οὐ δόξης πλεονεξία, οὐτὶς βασιλεί-
 ας βασιλείων καὶ εἶναι καὶ ὀνομάζεσθαι, ἔχ' ὅσοις
 ἄλλοις ἀνθρώπων δύναται μονία γνωρίζεται,
 οὐδὲν οὐτὶς τῶν πάντων ἐκείνον ἡύφραινεν,
 ὥς γὰρ δι' αὐτῆς μὲν ἡμᾶς, ὅλγ' δὲ ἡμῶν ἐκείνον,

Κατὰ Ἰουλ.

καὶ παρὰ θεῶ καὶ ἀνθρώποις διδοκίμειν καὶ
ἀγατάλυτον ἡμῖν εἰς τὴν ἀπαντα χρόνον
παρῃμῆναι τὴν δυνάσκειαν καὶ γὰρ πρὸς τοῖς
ἄλλοις, ἐκείνῳ ἤλει σαφῶς, ὑψιλότῳρον τε καὶ
βασιλικώτῳρον, ἢ καὶ τὰ τοὺς ἄλλους πᾶσι
τούτων διανοόμενος. ὅτι τοῖς χριστιανῶν πρᾶξ
μασι τὰ ῥωμαίων σωτηρίῃ. καὶ σωφροσύνη
τῇ ἐνδοξείᾳ. χρυσοῦ, δ' ἐκράβας, οὐκ ἔστι πρὸ
τῳρον τελείως, εἰς μοναρχίαν νομικὴν καὶ
ἐκ τῶν πλεονέκτησιν ἐδόκει μοι πᾶσι ποι
ῶν, τὰ ἡμέτερά. ὅς γε καὶ εἴπῃ παρελύθη
σεν ἡμᾶς, δ' ἀποδοφονῶν, δ' ἐν βίῃ, οὐκ ἔστι
ἄλλοις πᾶσι πρὸ ἡμῶν χειροζόμενος, ἀλλ' ὡς τε
πάντας ἐν εἴναι, ἢ συμφρονεῖν, παρελύ
θησε, καὶ μὴ διακεκοῦσθαι μὴ ὅτι διεσπᾶται τοῖς
ἐξομασί. ἀλλ' ὅτι εἶπον, ἀφύλακτον ἢ ἀ
πλότῃς καὶ μετὰ τῶ σαφροῦ τὸ φιλανθρώ
πον καὶ ἡκιστα καὶ κἂν ὑφ' ὁρᾶται, τὸ καὶ κἂς
ἐλθούσῳρον. ἐκ τῶν ἡγνοῦσθαι τὸ μέλλον. καὶ
τὸ ἀπλάσμα, οὐκ ἐφ' ὁρᾶται, καὶ παρεσθῆθε
καὶ τὰ μικρὸν ἢ ἀσέβεια. καὶ δύο χρυσόπῃτες
σωσεῖσθαι ἀλλήλους, ἢ τε πᾶσι τὸ διὰ τοῖς
γλῶσσαι καὶ τὴν ἀσεβείαν πᾶντων καὶ ἀ
θεώτατον. ὅς τί μεμφομένους χριστιανοῖς, τί
δὲ οὐκ ἐπαινεῖν ἔχων τῶν ἡμετέρων, τί δὲ τῶ
παρ' ἡμῶν δογματικῶν ἐπιδόφους νομίζεις
καὶ δύο

κὶ δύσκει
 ἡέματι
 πένησι
 ἀνδράσι
 λεινὰ
 φανῶν
 ἅμειπτα
 μέσσοι
 φράσας
 καὶ
 τι, καὶ οἱ
 ἐπεὶ δὲ
 λύσωσι
 ἅμα καὶ
 μένεις
 ἀνδράσι
 ἅμειπτα
 ἅμειπτα
 τῆς τοῦ
 λόμου
 προαί
 χας δι
 ἄλλοι
 λικῆς
 ἀνὰ
 χόντες
 διαφ
 μένεις

καὶ δυσκίνητον λόγῳ. οὐ γὰρ ἡ ἀκολουθὼν ὑπο
 δείμνι, ἢ ὡς μὲν τὰ ἑνὲ αὐτῶν ἢ ἀσεβείας καὶ
 τέσσε. καὶ καινὸν τὸ ἐν ἑσέων ἢ μιμήθῃ τῶ
 ἀνὰ δειξάντι. ἐπειδὴ γὰρ οὐκ ἔστιν ἡ ἀποδο
 λειν ἀρετῇ καὶ τοῖς κρείττοσι, οὐδὲ τὸ εἰς ἀντί
 φανῶναι φιλονεικήσας τῆς εἰς δυνατέβειας
 ἀμετεῖας. καὶ τῆς ποδὶ τὸ χεῖρον φιλοπι
 μίας. ἢ μὲν οὖν ἡ ἀποδο χριστιανῶν τὸ ἀν
 ὁρὸς καὶ πρὸς χριστιανούς ἀπολογία τοιαύ
 τη, καὶ οὐτὼ δίκαια τοῖς γινουσι ἐχριστοῖς.
 ἐπειδὴ δὲ εἰς ἑνὸς, οἱ καὶ ταύτης ἡμᾶς ἀπο
 λύσωσι τῆς αἰτίας, ἐτόρῃ οὐκ ἀφαιρέτες,
 ἀλλὰ καὶ τηροῦντες δύνανται. ὅτι τῶ δυσ
 μενεσάτῳ καὶ πολεμωτάτῳ πῶ ἀρχὴν
 εἰσφέρει, καὶ τὸν αὐτὸν ἐχθρὸν πρότορον,
 εἴτα ἰσχυρὸν κατεσκήδασε, πῶ μὲν ἐχθρὸν οὐ
 τῆς τοῦ ἀδελφοῦ σφαγῆς προσηταβαλ
 λόμενος, πῶ ὅ δυνάμειν οὐ τῆς βασιλείας
 προσηταβαλ, ἀλλὰ καὶ καὶ ποδὶ τὸν βρα
 χέα διεξελθεῖν, καὶ δεῖξαι μὴ παντὰ πασιν
 ἄλογον τὸ φιλάνθρωπον, μὴ δὲ ἔξω τῆς βασι
 λικῆς μεγαλονοίας καὶ προμθείας. καὶ γὰρ
 αὐτὸν αἰχνοίμην, εἰ τοιαύτης παρ' αὐτοῦ τυ
 χόντες ἡμῆς, καὶ τοσοῦτον αὐτὸν ἀσεβεία
 διαφύγειν πεπισυνότες, μὴ τὰ δίκαια σωῇ
 γορήσασθαι. ὅ καὶ τοῖς μηδὲν δύνανται κρύπτειν

ΚΑΤΑ ΙΟΥΛ.

ὠφείληται παρ' ἡμῶν τῶν λόγου καὶ ἀλη-
θείας θόρα πεντῶν. καὶ ταῦτα μὲν πῶς ἐλ-
τεῦθεν ἀπὸ Μαχῆν, ἡ δὲ ἡγήσασθαι τὸ κολακίειν
δοκεῖν ἐκ πεφθῆναι. καὶ πρὸς τῆς ἐλπίδος
πρὸς ἡσυχίας ὁ λόγος. τίς γὰρ οὐκ ἀν' ἡλπι-
σεν εἰ μὴ τι ἄλλο ταῦς ἡμῶν ποιήσειν αὐτῶν.
ἡ δὲ ὁδὸς τῶν. ἵς δὲ οὐκ ἐκ τῆς πίστεως ἡ ἐπι-
σθέν. καὶ παρὰ τὸ εἶδος, δικαιοδότηρον. ὡς
ἀμφοῖν δικαία καὶ βασιλικῇ κείσει, τῷ μὲν
ἐπιμηθέντος, τῷ δὲ, προβληθέντος. ὁ γὰρ
ἐν δότῳ ἡμῶν οἷς δὲ ἀντὶς ἡλπισεν.
οὐ δὲ αὐτῶς ὁ τυχεὶν τῆς ἡμῶν, δὴ λον ὡς οὐ
δὲ τὸν πρότῳ, ἀνὰ δικαίας ὁργῆς ἐκλά-
σατο. καὶ δὲ μὲν τῆς ἐκείνου προπετείας ἡ.
δὲ δὲ τῆς τοῦ τετιμηκότος φιλοφροσύνης. καὶ
ἅμα τὸ θαρρῆν εἶχεν εἰλεῖ τὸ μῆζον εἰπεῖν, οὐ
τοῦτον ἐκ τῆς ἐκείνου πίστεως, ὅσον ἐκ τῆς
ἰδίας δυνάμεως. ἡμοι δοκεῖ καὶ ἀλέξανδρος
θαρρῆς ὁ πάνυ, δοῦναι μὴ μόνον τὸ ζῆλος
ἡ τῆς ἐκείνου γάρῳ καὶ ταῦτα νεανικῶς οὐτως ἡ
γωνιστικῶς πρὸς τῆς βασιλείας, ἀλλὰ καὶ πῶς
βασιλείαν αὐτῶν ἰνδῶν. ὡς τὸ μεγαλόφυχον
μὲν οὐκ ἄλλως, ἢ οὐτως ἐπιδοξόμενος. ὡς κρα-
τηθῆναι χεῖρον ἐνόμειν ἀλέξανδρος ὡς,
ἢ τοῖς ὁπλοῖς. τοῦ δὲ ἐκείνου λάβοι χειρῶν
σκαθαί πάλιν, ἐπ' αὐτῷ τυγχάνοντος. καὶ

ὡς αὐτῶν
ἐρωπὸν
αὐτῶν κρ
σας κα
5 θυθείς
ὑπαίτι
μειν δὲ
νηρία κα
ἐλλογῶν
πρὸς φῶ
εἶχεν ἐμ
εἰς μῆζον
νηταί τῶν
ποιοῦν αὐ
εἰπάτος, κα
ἡλόντες, οἱ
μῆτερας ἰ
ροί, καὶ τῶ
αὐτῶν ἡ ἀ
λοι, καὶ τῶ
τομο. δὲ τῶ
ἐκείνου ἐκ
ἐπὶ ἡνέσει
ὡς δὲ ταῦτ
ὡς σύμβο
καὶ μὴ, διὰ

ὡς αὐτῷ ἡ πόλις αὐτῆς θάρεῖν, ὅτι φιλαλή-
 θρωπον. καὶ ἡ ἐξουσία αὐτῶν ἰσομεῖ. σφόδρα
 ἐὼν κρατεῖν καὶ ἡ τῆς μεσότητος. εἰ γὰρ ὁ πῖς δύ-
 σαις καὶ κῆρ, ἡ ποτ' αὐτῶν παρ' ἐκείνων ὁ πῖς
 σφύει. καὶ εἰ τὸ μὴ περὶ δέσσειν τὴν ἐξουσίαν
 ὑπαίτιον, αὐτὴν γε πῶς καὶ κῆρ πῶς
 μεν. ἀλλ' ὅντως ἀσυλλόγιστον τι πράγμα ἡ πό-
 νηρία, καὶ οὐκ ἔστιν ὥς τοὺς μοχλοῦς ἀντί-
 θελόντας ποιήσιν. ὁ πότε καὶ κῆρ οὐνοῦ
 σφύει φανῆναι δίκαιος ὡς. καὶ εἴ τι καὶ κῆρ
 εἶχεν ἐμπύρην ταῦτ' ἀνελεῖν, ὅδ' ἐκ τούτῳ
 εἰς μεῖζον ἀνέφθι μῖσος. καὶ ὅπως αὐτῶν ἀμύ-
 νηται τὴν ἐξουσίαν ἐσκόπει. ταῦτα πάλ-
 τωνος αὐτῶν καὶ χρύσιον καὶ ὁ σεμνὸς πε-
 εἰπάτος, καὶ ἡ σοφία, καὶ οἱ τὰ καὶ κῆρ λαρυ-
 γίζοντες, ὅς ἐπαίδου. ταῦτα ἡ τῆς γεω-
 μετείας ἰσότητος καὶ πῶς διηκουσίου λό-
 γου, καὶ τὸ χρύσιον ἀδικεῖν καὶ μᾶλλον αἰρεῖ-
 σαι ἢ ἀδικεῖν. ταῦτα οἱ γυναικοὶ διδάσκα-
 λοι, καὶ τῆς βασιλείας σωαγνισαί τε καὶ
 νομοθέται. ὅς ἐκ τῶν τερόσων καὶ τῶν βα-
 ρύθρων ἐαυτῶν σωελέξατο. ὧν οὐ τὸν δόξαν
 ἐπῆνεσεν, ἀλλὰ πῶς δὲ λωπῆσαν ἐθαύμασε. καὶ
 ὅς ταύτην ἴσως ἀλλὰ πῶς ἀσέβειαν μόνην,
 ὡς σύμβουλον ἰκανῶς καὶ τῶν πρὸς κτέως
 καὶ μὴ, διδάσκαλον. πῶς δὲ θαυμάζειν ἄξιον

κατὰ Ἰουλ.

τούτοις οἱ καὶ λόγῳ πλάτθουσι πόλεις τὰς
 ὀρθῶς συστῆναι μὴ διωαμένους. καὶ ταῖς σε-
 μνάς τυραννίδας μονοῦ προσηκούσι. καὶ
 τὸν ὀβολὸν ἔσθ' τοὺς θεοὺς ἄγιοι μετὰ
 τῆς ὀφύος. καὶ οἱ μὲν, οὐ γὰρ εἶναι θεὸν τὸ πα-
 ράπαν. οἱ δὲ, οὐ προνοεῖν τῶν τῆδε δογματί-
 ζουσιν, ἀλλ' εἰκὴ καὶ ὡς ἔτυχε τὸ πᾶν φέρε-
 σθαι οἱ δὲ, ἄσχετον ἄγεσθαι καὶ χρηματι-
 σμοῖς ἀνάγκης, ὅτι οἱ δ' ἔσθ' πνικτοὶ ἀγομενοὶς
 καὶ ὁ θεὸς. οἱ δὲ, εἰς ἡδονὴν δ' πᾶν φέρεται. καὶ
 ὅτι εἶναι πᾶσι ζωῆς ἀνθρωπίνης ἔσθ'
 λαμβάνουσιν. ἡ ἀρετὴ δὲ αὐτοῖς, ἄλλως ὄνο-
 μα δ' πρεπὲς, καὶ οὐδὲν τ' παρόντος βίου μα-
 κρότερον. οὐδέ τις ἐξέτασις τῶν ἐν ταῦθα βε-
 βιωμένων ὑστέρων, πλὴν ἀδικίαν συσέλλουσα.
 ἡ γὰρ δ' σωεῖ δέ τις ταῦτα τῶν παρ' ἐκείνοις
 σφῶν ἀλλὰ βαθεῖ βορβόρω τὸ δὴ λεγόμε-
 νον καὶ ἀφενεῖ ζόφῳ πλάνης καὶ ἀγνοίας
 σωεῖ ἀλύτῃ, μὴ δ' ὅτι προσβλέπει ταῖς
 τ' ἀληθείας αὐγαῖς καὶ θάρβεις πλὴν διαίρειαν,
 ἀλλὰ πᾶσι τὰ καὶ πᾶσι καὶ πᾶσι αἰσθάνειν ἰλυαῖον
 μένος, καὶ μηδὲν ἔσθ' τοὺς δαίμονας φαν-
 τασθῆναι διωθεῖς, καὶ διαρθεῖναι τῷ πεποι-
 κῆτος ἀξίως, ἢ εἴ τις διέβλεψε καὶ μικρὸς,
 ὡς ὁ δὴ τῷ λόγῳ καὶ μὴ θεῷ χρώμενος, ἔσθ'
 τ' πιθανὸν τὸ δὲ παρ' ἐξέτασις καὶ τ' μάλλον ὅτι

πολλοὺ
 μακρὸν,
 μάταιον,
 μόνον,
 καὶ τῷ
 ἔτι καὶ
 οὐ μοι
 δὲ λελυ-
 στος ἐγὼ
 βίαν αὐτῶν
 βίαν τοῦ
 λελυμένου
 καταλείπει
 τὴν δ' ἰσ-
 κατὰ τὸ
 καὶ τὸ
 τῇ μεγάλῃ
 παρ' ἐξέ-
 τῃ φησὶ
 τὸν βουλί-
 ται τῷ μέ-
 λειος. δι-
 τῷ πλὴν αἰ-
 πεποικῆτος
 αἰσθάνειν
 ἐκείνης

πολλοὺς ἔλκοντος δι' ἐγύθητα. τί οὖν θαυ
μαζόν, εἴ ἐκ τοιούτων μὲν ὠρμώμενοι δογ
μάτων, ἔπειτα τοιούτων δὲ κυβερνητῶν ὀφθινό
μενον, ἔγωγε καὶ ὅτι περὶ σπουδῆς φανῆναι ἔμελλεν,
καὶ τῷ ἱερῷ ἐκτιμῶντι τὴν τιμῆν. εἰ γὰρ δεῖ
ἡ καὶ οὗτος τῆς κατὰ γοῖας ἀπολογίσασθαι
σοὶ μοι δοκεῖ τοσούτων ὑποδραγῶν τῶ ἀ
δελφοῦ, ὃν γε καὶ πόλεμον ἐκ τῆς θρη
σκῆς ἐγίνωσκον, ὅσον τὰ χριστιανῶν οὐ φέ
ρων αὐξάνόμενα, καὶ λυσίων κατὰ τῆς δύσε
βείας τοῖς καθεστηκόσιν ἐπιβόλαι καὶ ζητεῖν ἐ
λευθερίαν τῇ ἀφροσύνῃ· χρῆναι γὰρ φιλοσοφίαν καὶ
βασιλείαν ὡς ὁ ἐκείνων λόγος εἰς ταυτ' συνελ
θεῖν. εἴ τινα παύσων ἡ κακῶν αἱ πόλεις, ἀλλ' ἵ
να παλαστήσιν καὶ τὸ μὲν πρῶτον αὐτῷ τῆς αὐ
θαλείας καὶ ἀφροσύνης, ἔπειτα αὐτοῦ καὶ τῆς
τῇ μεγάλῃ περὶ σπουδῆς τιμῆς. ἡ οὐ γὰρ
παῖς τύχης, ἀλλ' ἀρετῆς ἀθλόν ἢ χρόνος
ἢ ψήφος βασιλείας χαρίζεται, ἢ τῆς συκλή
ρου βουλῆς ὡς τὸ παλαιόν, κείσιν. καὶ εἰ ποτε
ταῦτά μέγιστον τῆς τιμῆς κύριον τὸν τῆς βασι
λείας. διδύμῳ δὲ, καὶ γὰρ ἀναγκαίαν ἐαυ
τῷ πῶς ἀπονοίαν ἐκ τῶν ἡδὴ τε τολμημένων
πεποινηκώς, ἡ δὲ φανερῶς καὶ ὅτι πρόεισιν ἀ
σεβείας τὴ καὶ θρασυτήτος, ὡς τῆς μακρόδου
ἐκείνης ψυχῆς, ἐπ' αὐτὸν ἐκ στρατεύει. καὶ τ'

κατὰ Ἰουλ.

ἀλλὰ θεοῦ
 ὡν, ἀπὸ
 ἀνέυ δο-
 λῶ, καὶ ἐ-
 ὡς τοῦ
 ποιητοῦ
 τημα ὅ-
 αὐτῶν, π-
 λῆναι ὅ-
 μύζοντες
 οὗτοι π-
 πῶν ἑφ' ὅ-
 λειας, καὶ
 χειρὸς ἀπὸ
 αὐτοῦ τα-
 πρὸς αὐτῶν
 ποιοῦσιν ὅ-
 ὡν κακῶς
 ἢ τι προῖον
 πρὸ τοῦ γ-
 λαμβάνει
 φυγῆναι
 καὶ ὅ-
 τῆς, οὐ μ-
 ἰσχυρῶς ἐ-
 καὶ βίαι-

ἀληθευόντων λόγος κατὰ προθεσίαν πα
 ρών, ἀπορρήτο τὸ ῥᾶν τὸ καὶ βαθυ τὸ ῥᾶν. καὶ
 ἀπένδων ἐπὶ θαύατον. οὐ δὴ μιχρὸς αὐτὸς
 λῶ, κλέψας πινὶ τῶν ἐνδον πλὴν ἐπιχείρησιν,
 ὥς τε μὴ εἶναι πρόγνωσιν, ἀλλὰ γινώσιν. καὶ
 πονηρίας δῖον, ἀλλὰ μὴ δαιμόνων δῖον γέ
 τημα δὲ γινώμενον. οἳ γε πῶς εὖ σοχοι. τὰ τοι
 αὐτὰ, πῶς οἱ, σαφῶς ἐλβε. καὶ παυσάδω
 ρεν οἳ τὸ ἐκείνου τάχος, τοῖς δαίμοσιν ἐπιφη
 μίζοντες. εἰ μή γε καὶ αὐτὸ τὸ κακὸν εἶναι,
 οὐτοῖς προσηύσομεν. εἰ μὲν οὖν προῦλαβε
 πλὴν ἐφροδον τῶ τυραννόν, τὸ τέλος τῶ βασι
 λέως, μὴ δ' ὁ ἀφανὴς πόλεμος τῆς φανερᾶς
 χειρὸς πλεόν ἴσχυσε, τάχα αὖ ἐγὼ καὶ ἐν
 αὐτοῦ ταχυάσας ὁ ἀλιτήριος. καὶ πρὶν ὑπὸ
 πῶσων τῆς ἐμῶλ ηξίας σωφρονισθῆναι, τὸ ἄ
 πονοῖας ἐδῶκεν αὖ δίκην ἐν ὅροις ῥωμαίων,
 ὧν κακῶς κατετόλμησε. τεκμήριον δέ. καὶ τὸ
 ἐπὶ προῖων καὶ ἀγνοούμενος ὡς ἐνόμιζεν, ὑ
 πὸ τῶ γλυπτοτάτου βασιλέων στρατιᾶ πᾶσι
 λαμβάνεται. προσηύτε μιν οὐσι καὶ πλὴν
 φυγῇ. ὡς δὴ λον γέροντες ἐκ τῶν ὑδρῶν. καὶ
 γὰρ ἡδὴ τὸ κράτος ἔχοντι τὸ κρατῆσαι ταύ
 τῆς, οὐ μικρὸν δῖον ἐχλύσο. νῦν δέ, εἰ μὲν,
 θυμῶ ξέων κατὰ τῆς ἀπνοῖας ὁμοῦ καὶ τῆς
 ἁσέβειας, καὶ τὸν σοφώτατον ἔχων ἀνὰ ῥᾶν

m μ iiii

Κατὰ Ἰουλ.

[illegible]

ῥακτῶν, μετρούντες τὸ δύσαιμον εἶναι καὶ τῷ, ἐ-
 ναντίω δ' ἡχοδοκίαν τοῖς ἀντιπίπτουσιν
 ἐμοὶ δὲ πλεονεχθεῖν αὐτοὺς ἐπεισι τῶν ἐ-
 κείθεν βασιάνων, καὶ τῆς ἀποκλειμμένης τοῖς πο-
 νηροῖς ἐλάσεως, καὶ ἔγω λέγω δ' ἐμείψον.
 αὐτὸ τὸ ἰδωθῆναι θεοῦ, πλησίον αὐτοῖς εἰς
 ἐλάσιν. πῶς μὴ διακρύσω τὸν ἄθλιον, πῶς
 μὴ πλεονεχθῶ τῶν δεδιωγμένων τοὺς προσ-
 σβαμόντας. πλεονεχθῶ δὲ τῶν αὐτομολησάν-
 των εἰς τὴν ἡλικίαν, θρῆνῶσω τὸν σωαρπῶ-
 σαντα. μάλλον δὲ, τοῖς μὲν, οὐδὲν δεινὸν ἔ-
 ῥωδ' ἡμεῶν παθεῖν, ἀλλὰ καὶ πάντων μα-
 κροτέρων, ὅτι οὐκ ἐκείθεν μόνον, ἀλλὰ
 καὶ οὐκ ἐκ τῶν ἐν τῷ θεῷ δὲ δοξίαν καὶ παρρη-
 σίαν, ὡς οὐκ ἐκ τῶν κενδύων ἐαυτοῖς ἐχρῆσαν-
 το. τοῖς δὲ, προσίμιον τῶν ἀποκλειμμένων καὶ
 ἀπειλῶν, ἀπὸρ ἦδη πεπόνθασι. καὶ βέλ-
 πον ὡς αὐτοῖς ἐκ τῶν μακρότερον ἐκο-
 λάσθην, ἢ τοῖς ἐκείθεν διηλωθεῖσι ἐταμέ-
 θησθην. ταῦτα μὲν οὖν εἶχ' ἡ νόμον. ἥ
 δὲ πῶματι τὸ ἐχθροῦ μὴ ἐπιχειρῆν κελεύει
 τα. καὶ τὸ συμπάσης ἀπαταυῶτα παρὰ
 τῶν ἐσηκότων. ἐμοὶ δὲ πάλιν πρὸς αὐτὸν ἐπα-
 νκτέον τὸν λόγον. τίς ἡ ἰσχυρία τοῦ ἡχο-
 δοκίαν. ἵς ὅτι τῆς ἀσεβείας ὁρῶς. ἵς ὅ-
 τι ὁρῶς τῆς ἀπὸ λείας. πόθεν οὐ πῶ μισό-

ρεγμένων τῷ δικαίως αὐτῷ πισυνθέντων, τοῖς
 οὐκ ἀξίοις πίσεως. ὅ μιν γὰρ ἐπισημιῶναι τι,
 τῇ τοσαύτῃ τῷ κακοῦ καινοτομίᾳ, καὶ δυσ-
 σεβείᾳ, τῶν οὐκ ἀπίστων ἀλλὰ καὶ πολλὰς
 ἡδὴ συμβεβηκότων ποδὶ ταῖς μέγας μετα-
 βολάς. ὅ δὲ καὶ τὸν τρόπον ἔδειξεν, σφόδρα
 ἔμοι γ' οὐκ θαύματος ἄξιον. καὶ πᾶσι τοῖς κα-
 θαρῶς δηλοῦνται τὰ καθεαυτὰ βουλομένοισι
 τὰ καὶ νομίζουσι. ὅ δ' οὕτω λεγόμενον. ὅτι θνα-
 μίῳ τὰ σωλάγχνα τὸν στυρόν ἀναδείκνυ-
 σι σεφανόμενον. ὅ τοις μὲν ἄλλοις, φίλῳ πα-
 ρέχῃ, καὶ ἀγωνίᾳ, καὶ τῷ ἡμετέρου κράτους
 σωθείησιν. τῷ δὲ διδασκάλῳ τῆς ἀσεβεί-
 ας, καὶ θαρσύνει δὴ δέν, ὥς πόλεως γεγραμμέ-
 νων ἡμῶν καὶ σωεργμένων. οὕτω γὰρ τὸν
 στυρόν καὶ τὸν κύκλον παρεχόμενος. ὅτε
 μὲν δὴ, ὅ ἐμὸν θαῦμα. καὶ εἰ μὲν ἴδουσι, αὐ-
 ραι φέροιεν. εἰ δὲ ἀληθεῖς, πάλιν βαλαῶν προ-
 φητεῦν. καὶ σαμουὴλ ἔλκεται ἡ δοκεῖ δὲ γί-
 γασσι μύθου. καὶ δαίμονος ὁμολογοῦσι ὅτι
 ἡ τοῦ ἀκόντες. καὶ οὐκ τῶν εἰσπείων, ἵνα καὶ πι-
 σεν τῇ μάλλον, ἡ ἀλήθεια δείκνυται. τυχεῖς
 καὶ κείνον ἐπιχωρῆσαι τῆς ἀσεβείας οὐκ τοῦ-
 των ἐπρυτανεύει. πολλὰς γὰρ καὶ παρα-
 δόξους ὁδοὺς σωτηρίας οἶδε ὅ θείον καὶ νοτο-
 μείν. νῦν πρὸς τὸν ἀλλανθρώπον. ὅ δὲ, λέγει

κατὰ ἰουλ.

λι, καὶ ἡ
 ἀπορί-
 ξη γὰρ μὴ
 λέγων, οὐ
 γὰρ ὅτι τα-
 σες, ἀγέ-
 νηται, ἀλλ'
 ὅτι πονη-
 ρία καὶ ἡ
 ποιήσας,
 δέσιν αὖ οἱ
 λούμενοι, α-
 τῶν καὶ τοῦ
 ἰσχυροῦ
 ἡ μὴ καὶ ἡ
 ἐκείνων, ἀ-
 λὰ τό τε, κα-
 ῖς τε πλη-
 ρῶς· ὅν τινα
 ποιῶντες
 πρῶτα, ὅ-
 τι δὲ οὐκ
 εἰς τὸν
 αἰῶνα, εἴ-
 ταν αὐτῶν
 κλέσταις

λιν· καὶ ἡρεμούωτες οἱ δαίμονες· καὶ ὁ μύσῃς
 εἰς ἀπορία· καὶ ὁ μυσαγωγὸς, ἐγγύθεν παρὰ
 ξηγούμενος πρὸς ἀλήθειαν· ἐβδελύχθημεν
 λέγων, οὐκ ἐφοβήσαμεν· νῆθε τὸ χεῖρον· λέγει
 γὰρ ταῦτα· καὶ εἰπὼν, πείθει· καὶ πεί-
 σας, ἄγει τὸν μαθητὴν εἰς τὸ τῆς ἀπωλείας
 βάραθρον· καὶ θαυμαστὸν οὐδέν· πρόσχειρος γάρ
 ἡ πονηρία τῷ κακῷ μάλλον ἀκολουθεῖν, ἢ ὑπὸ
 τῆς κρείττονος ἀνακόπτης· ἃ μὲν οὖν εἰπὼν,
 ἡ ποιήσας, ἡ ὕψαπαιτηθεὶς ἀναπέμπεται, εἰς
 δεῖσιν αὖ οἱ τὰ θιαῶτα τελοῦντες τε καὶ τε-
 λούμενοι· αἴψαι δ' οὖν καὶ τῇ ψυχῇ δαίμο-
 νων καὶ τοῖς πράγμασι· καὶ τῷ μανιώδει τῷ
 ὀφθαλμῶν ἐπιστημῶν, οὓς ἐδεράπευσεν·
 εἰ μὴ γὰρ καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας ἐπληρώθη
 δαίμόνων, ἃ ἥς οὐ πω πονηρὰ προὔδετο· ἀλ-
 λά τότε, καὶ πόριφανέσθον· ἵνα μὴ μάτην
 ἡ κατεληλυθὼς καὶ τῶν δαίμόνων μετελη-
 φώς· ὃν εἰδουσιασμένον ἐκείνοι καλοῦσι, μετα-
 ποιῶντες σεμνῶς τὰ ὀνόματα· τὰ μὲν δὲ
 πρῶτα, θιαῶτα· ἐπεὶ δὲ ἡ ὥσις ἐκράτει, καὶ
 ὁ διωγμὸς ὕψερερ' ἦγνυτο, εἶδ' ἡ· εἴ' οὖν ἀν-
 ὁρὸς σοφοῦ πρὸς κακίαν καὶ πόριτ' οὐ πρὸς ἀ-
 σέβειαν, εἴ' οὖν ἐδιδάχθη παρὰ τῶν εἰς ταῦ-
 τὴν αὐτὴν ἀληφόντων· ὥς τ' μὲν φανερῶς ἀ-
 νελέσθαι τὸν πόλεμον, καὶ προσηδεσθῆναι

κατὰ ἰουλ.

ζοι ἔσται
 πτωχὸν ἀλλή-
 λησιν· καὶ τὰ
 αὐτοῖς·
 δι, εἰ δὲ
 λα μὴ τὴν
 ποιήσῃ
 ἀφίστηται·
 ναι, καὶ τὸ
 τοῖς σκελ-
 τοῖς καὶ εἰς
 πτωχὸν·
 ὅτι παρὰ
 οὐδὲ ἐχθρὸν
 κούρεται καὶ
 ὁ δὲ τὰ καὶ
 αὐτοῦς ἐγ-
 καὶ ἀλλή-
 λησιν καὶ
 καὶ τῆς κλη-
 ρονομασίας
 ἀβείας· ὅ-
 τι, ἢ ἀλλοῖς
 τῇ μὲν γὰρ
 μὴ ὁ λόγος
 καὶ ἐφ' ἑσ-
 τιν· καὶ
 ἐκ τῆς κλη-

ζα ἑαδὲ ἴνους οἱ κίνδυνοι· καὶ συγκαλύψαν
 τὴν ἀλήθειαν τοῖς σοφίσμασιν, ἀλλ' οὐχ ὅσα
 κατὰ τῶν τιμῶν, ἐπινόη, ἱσοῦ πω μέζους,
 αὐτὰς ἐπιθήσει καὶ λαμπροτόδρας· διδύτερον
 δέ, εἰ δόξης ἐπιθυμία κινδυνώειν ἡμᾶς, ἀλλ'
 λὰ μὴ τῆς ἀληθείας ὑπέλαβε· ταῦτα μὲν
 παρ' ἐκείνοις ἐμπεδοκλείς καὶ
 ἀρίσταροι· καὶ ἐμπεδοκλεί· πινὸς καὶ Ἰσοφώ
 νιοι, καὶ ριούτων διςυχῶν ἀριθμός· ὧν ὁ μὲν
 τοῖς σικελικοῖς κρατῆρσιν ἑαυτὸν θεώσας ὥς ὦε
 ρ, καὶ εἰς τὴν κρείττονα λήξιν ἀφ' ἡμῶν αἰα
 πέμψας, ᾧ φιλοτάτῳ γενδράλῳ κατεμίνυ
 θη παρὰ τῷ πυρὸς ἐκ βραχὺν· καὶ οὐ θε
 ὸς ἐδείχθη μετὰ ἀνθρώπων· ἀλλ' ἀνθρώπος κε
 νόδοξος καὶ ἀφιλόσοφος μετὰ θάνατον, καὶ
 ὃ δὲ τὰ κοινὰ σωετός· οἱ δὲ, ἀδύτοισι πσίλῃ
 ἑαυτοὺς ἐγκρύψαντες ἑαδὲ τῆς αὐτῆς νόου
 καὶ φιλαυτίας, εἴτ' ἐλεγχθέντες, ὃ μᾶλλον
 ἐκ τῆς κλοπῆς ἐτιμήθησαν, ἢ ἐκ τῆς μὴ λαθεῖν
 καὶ βεβαιοῦσθαι· χριστιανοῖς δὲ ἡδίων ἑαδὲ ἀ
 σεβείας ὅτι πᾶσαι, καὶ πάντας λανθάνω
 σιν, ἢ ἄλλοις ὅτι δοδεῖν μετὰ τῆς ἀσεβείας,
 τῷ μὲν γὰρ ἀνθρώποις ἀρέσκειν, βραχὺς ἢ
 μὲν ὁ λόγος, τῆς δὲ παρὰ θεοῦ τιμῆς, ἢ πᾶ
 σα ἑφεσις· μᾶλλον δὲ καὶ ἑαδὲ ταύτης οἱ γε
 ἀληθῶς φιλόσοφοι καὶ φιλόθεοι, τὴν πρὸς

κατὰ ἰουλ.

τὸ καλὸν οἰκείωσιν ἀγαπῶντες δι' αὐτὸ δ' ἡγε-
λόν. οὐ τὰς ἀρκημελύας ἐν τεῦθεν ἡμᾶς.
διδυτὸρά γὰρ αὐτῇ τάξεις τῶν ἐπαινετῶν
δ' μαθού τι πράσσειν καὶ δι' αὐτίδουσιν. ὥς πρὸ
δίτη, τὸ φόβω καὶ λάσειως, φύγειν πῶς μοχθ-
εῖαν. τὰ μὲν οὖν ἡμέτερά, τοιαῦτα καὶ οὐ-
πως ἔχοντα. καὶ ῥάδιον ἔστι ἐκ πλειόνων
ἑδιδείξαι τοῖς βουλομένοις. ὁ δὲ ὡς μεγάλ-
λης τιμῆς ἀποσδρήσειν μέλλων χριστιανούς,
κείνοισι ἢ οἱ πολλοὶ τὰ τῶν ἄλλων τοῖς ἰδι-
οῖς πάθεσι, ἔστι διώκει πρὸ τῆς ἄλλων. τὴν
διδυκίμῃσιν. καὶ δ' ὅ μεγαλοψύχως τοῖς ἄλ-
λοις διώκταις ὁμοίως ἀπογράφεται πῶς
ἀσέβειαν. οὐδ' εἰμὴ βασιλικῶς, τυραννικῶς καὶ
παντάπασι διανοεῖται πρὸς ἡμῶν. ἵν' ἡ με-
λοπρεπὲς αὐτῷ τὸ ἀσέβημα. εἰάξεας λαὸν
οἰκουμένης. καὶ τυραννῆσαι δύγμα πάντων
δογματῶν ὑπερδανησικῶς. δουλοπρεπῶς
δὲ λίαν καὶ ἀγλυνῶς καὶ κερχεῖ πῶς δυσέβειαν
καὶ τὰς πρὸς τοὺς λογισμοὺς κλοπαῖς καὶ
δι' αὐτόας, τῷ καὶ ἡμῶν διωγμῷ φέρων ἐν
πεισῇ γὰρ. τοιγαροῦν εἰς δύο ταῦτα διηρω-
μῆς τὸ κρατεῖν, τὸ πείθειν καὶ δ' βιάζεας,
ὁ μὲν ἡμῶν ἀπανθρώποτότρον, δήμοις ἐφῆκε,
καὶ πόλεσι τὸ τῆς τυραννίδος. ὧν καὶ μάλλον
ἄλυπος ἢ ἀπονοία, οὐδ' πῶς ἀλογίαν καὶ πῶς
ἀποεί-

ἃ πείσκει πῖον ἐνδὶ πάντα φορεῖ. καὶ ἔτι
 δ' ἐπεσάγματι δημοσίῳ, ὃ δὲ μὴ ἀνακλόπη
 τὰς ὁρμὰς, ἀρχαφον προσθεῖς νόμον δ' εὐ
 λεῖται. ὁ δὲ ἡμῶν ὁδὸν καὶ βασιλικώτε
 ρον εἰς ἑαυτὸν δῆθεν φέρει τὴν πειθοῦς. οὐ
 μὲν εἰς δ' παντελὲς ἔτι γε διεσώσατο. οὐ
 δὲ γὰρ εἶχε φύσιν ἢ πάρεσθαι ἀποδέσσει
 τὴν κατὰ σῆκον. ἢ αἰθίοπα τὸ μέλαν, ἢ πῦρ
 τὸ καίειν, ἢ τὸν θνητὸν πῦρ μετὰ θρωπίας,
 ἀπαρχῆς ἀνθρώπων κτόνον τυγχάνοντα, ἢ ἐκεί
 νον πῦρ θνητὴν ἀρ' ἢς καὶ ἡμῶν ὥρμησεν, ἀλλ'
 ὥς πῦρ δ' ἐν χαμαὶ λείοντα λόφος παντοῖος
 γνέσθαι ῥαδίως καὶ πάσας μὲν ἀναλαμβαί
 νειν χρόας, πάλιν μὲν τῆς λευκότητος, τὴν
 γὰρ πρωτὰ παρὶ ἡμῶν τὴν τῆς μύθου τῆς
 αἰγυπῖον σοφιστὴν, οὐ πῶ καὶ κείνος πῖοντα ἦν
 καὶ ἐγένετο χριστιανοῖς. πάλιν ἡμῶν ὁδότητος. καὶ
 λῶν λίαν ἀπάνθρωπον αὐτῷ δ' φιλανθρώπων
 καὶ δ' πῦρ ἀνὸν, βίαιον. καὶ ἀπολογία τῆς ἀγριό
 τητος, ἢ χρυσότητος. ἢ ἐκόςως δοκῇ βιάζεσθαι,
 τῆς πείθου ἀποτυχάνων. καὶ ἔτι δὲ ἡλός
 ἔξ ὧν βραχὺ μὲν παρ' αὐτῷ τὴν πειθοῦς
 πλεῖον δὲ τὴν βίαν δ' αὖτὸς ἐπόμενον μὲν
 ἢ ὥς πῦρ ἐν ταῖς θήραις, ἢ ταῖς ποταμῶν ἀ
 λῶμον, ἢ τοῖς διώγμασι. καὶ εἰς γὰρ ὅπως πῖον
 πως ἡμῶν χειρώσεται. οὐ πῶ δὲ διανοηθεῖς τε

Κατὰ Ἰουλ.

ἐλπίπε
 παλὺν
 τῶν ἐν
 ὧ κτ'
 πομὶ
 μοίαν
 ἑαυτοῦ
 εἶαν
 ἢ ἐβαρύν
 μόνον· καὶ
 κρατίζουσιν
 σωθῆναι
 σκοτὶν ἐν
 εἰς ὅν, τα
 καὶ βαπτίζουσιν
 ἅμα τῷ ὁ
 λέγει καὶ
 αἰρεῖται ἐκ
 κούτων φ
 κκρων δὲ
 ἑλκῶν ἐν
 σίκτων· καὶ
 πρὸς αὐτὴν
 τὰ νοῦν τ
 τα κεν δύν
 ἔστι καὶ

βλέπειν εἰς τὸν ὅτι τὴν κρεμασθέντα καὶ κα-
 ταλυθέντα τοῖς χριστοῦ πάθεσι. πολλοὶ μὲν
 τῶν ἐν διωκείαις καὶ ὑψέσιν, ὅς μάλιν εἰκὸς
 ὡς ἡττηθῆναι καὶ δεῖ φόβον καὶ διελπίδας.
 πολλοὶ δὲ τὴν κατὰ καὶ ἀριθμῶ μόνῳ ἰσχυρίζο-
 μαι. οἷς προσβαλὼν ἀπεκράθη καὶ θάπρ
 εἰς τὸ χυναῖς τείχεσσι μηχανήματι τὸ καὶ
 εἰων πάλιν οὐκ ὡς μάλιν τὸ διαφύγον
 ἢ ἐθαύρωσεν ὡς ἀν' λυσάντα τὴν ἀλυσίον
 μονον. καὶ δὲ βούλεσθ, παύσῃ δὲ ἐλπίσιν ὡς
 κρατίζον. ὅλμα δὲ ἡδὴ καὶ κατὰ τὴν μεγάλῃ
 σιωθῆματος. ὁ μὲν τὸ σαρξ πομπεύει καὶ αἰτῇ
 σφαγὸν εἰς ὑψος αἰρόμενον. καὶ μάτων λυτῇ
 εἰον ὅν, τε καὶ κατὰ ῥωμαίους ὀνομαζόμενον.
 καὶ βασιλεύον ὡς ἀν' εἰποι τίς τῶν λοιπῶν σι-
 νημάτων. ὅσα τε βασιλέων προαίποισι ἀγάλλε-
 λεταί. καὶ πεπταμένους ὑφάσμασιν ἐν δια-
 φόροις βαφαῖς καὶ γράμμασιν. ὅσα τε δρα-
 κόντων φοβερῶς χόσμασιν ἐμπετόμενα ἐπὶ
 ἄκρων οὐράτων αἰώρου μένους. καὶ δεῖ τῶν
 ὀλκῶν ἐπιζόμενα φολίσιν ὑφανταῖς κατὰ
 σίκτων. ἡδίστον τε ὁμοῦ καὶ φεικτὸν θέαμα
 προσπιπταῖς ὅψιν. ὡς δὲ εἶχεν αὐτῶν κα-
 τὰ νοῦν τὰ πλυσίον, καὶ τοῦ ἐν χερσὶν ὡς ὡς
 το κινδύνου κρείττων ἐχέτο, οὕτως ἡδὴ πει-
 ρᾶτι καὶ τῶν ἐξῆς. διηδέσθαι τὰ τε καὶ ἀσβε-

κατὰ ἰουλ.

σατε, καὶ ἅπασι δὲ τότα τε τὰ μεγάλα. σὺ
 κατὰ τοσούτου κληῖρου καὶ τῆς οἴκου μενι-
 κῆς καρποφορίας, τῆς πάντα διαλαβού-
 σης τὰ πῶρά τε, ὅτι τῆς δὲ τελείας τ' λόγου
 καὶ τῆς μορείας ὡς αὐτοὶ φαίητε τῶ κη-
 ρύγματος; ὁ σοφὸς ἐνίκησε. καὶ δαίμονας
 ἐπαυσε. καὶ χρόνον ὑπὸρρηκόν ἔειπε. ὃ αὐτὸ
 παλαιόν τε ὁμοῦ τυγχάνον καὶ νέον ὡς ὑμεῖς
 τῶν θεῶν τινὰ τῶρα τεύεσθε; ὃ μὲν, τοῖς ὀλί-
 γοις. τὸ δὲ, τοῖς πολλοῖς. καὶ ὃ μὲν, τῇ σκιαγραφί-
 α. ὃ δὲ τῇ τελείᾳ τῶ μυστηρίου καιροῖς
 ἰδοῖς ταμιευθέντος; σὺ κατὰ τῆς μεγάλης
 τῶ χριστοῦ κληρονομίας; (ὁ τίς, καὶ πόσος. καὶ
 πόθεν.) τῆς μεγάλης καὶ ἐπαυσομένης. ὃ
 δ' αὖ πλεονὴς σὺ, μανῶσί τινός. ἀλλ' ἐπὶ πλεον-
 ῶν αἰετῶν μενέης τὴν καὶ ἀρθρῶ μενέης. π-
 τεύω γὰρ ταῖς προῤῥήσεσι καὶ τοῖς ὁρωμέ-
 νοις. ὡς ὡς θεὸς ἐποίησε. καὶ ὡς ἀνθρώπος ἐ-
 κληρονόμησεν. ἢ νόμος ἐτύπωσεν. καὶ χάρις
 ἐπλήρωσεν. ὡς προφῆται σωέπηξαν. καὶ
 ἀπόστολοι σωέδησαν, καὶ διαγγελίσαι καὶ
 τηρεῖσάν το. σὺ κατὰ τῆς χριστοῦ θυσί-
 ας, τοῖς σοῖς μιάσμασι; σὺ κατὰ τῶ ὅν κόσμον
 καὶ θήσαντος αἵματος, τοῖς τοῖς αἵμασι; σὺ πό-
 λεμον κατὰ τῆς εἰρήνης; σὺ χεῖρα κατὰ τῆς
 ὑποδοῖς σου ἡλωθείσης τε καὶ ὅτι σέ; σὺ κατὰ

τῆς χρι-
 στοῦ
 κατὰ τ-
 μαρτυ-
 κῆς;
 ὅν οὐκ
 ἐκείν-
 μετὰ ἰου-
 πῶρ χρι-
 στοῦ αἰ-
 ρον. ὃν
 ὅν. ὃν
 ἐπ' ἐκείν-
 προκινῶ-
 ῖται καὶ
 σκεπτο-
 κῆς. ὡς π-
 οῖς, τίνος
 ῖμας τ-
 καὶ πάλιν
 τα. καὶ
 ἰα. καὶ
 τα μόνον
 ἰ. παφά-
 κῆς μόν-
 σα ὁρῶσι

τῆς χολῆς πλὴν σὴν γούσιν; κατὰ τὸ σαυροῦ
 ἑρόπαιον; κατὰ τὸ θανάτου κατὰ λυσιν;
 κατὰ τῆς ἀνάστασεως ἐπανάστασιν; κατὰ τὸ
 μαρτύριον, οὐδὲ μαρτύριον; μετὰ ἡρώδην δὶ
 κτης; καὶ μετὰ ἰουδαῖον προδότης; πάλιν οὐ
 ὦν οὐκ ἀγχόνη πλὴν μετάνοιαν ἐδειξας ὡς περ
 ἐκείνος. καὶ χρυσοκτόνος μετὰ πιλᾶτον; καὶ
 μετὰ ἰουδαίους μισόθεις; οὐκ ἡδέσθης τὰ ὑ
 πὲρ χριστοῦ σφάγια; οὐδὲ ἐφοβήθης τῇ με
 γάλῃ ἀγωνιστῇ; ὅν ἰωάννην ἐκείνον. ὅν γέ
 ἑρον. ὅν γαῦλον. ὅν ἰάκωβον. τὸν στέφανον.
 ὅν ἰωάννην. ὅν ἄνδρέαν. πλὴν θεκλάν. ἡ
 ἐκ ἐκείνοις τὴ καὶ πρὸ ἐκείνων, τῆς ἀληθείας
 προκινδυνεύσαντας; οἱ πυρὶ καὶ σιδήρῳ καὶ
 θηρσὶ καὶ τυράννοις προσθῦμιος ἀντηγωνί
 σταντο. καὶ παροῦσι κακοῖς καὶ ἀπειλουμέ
 νοις. ὡς πρὸς ἄλλοτρείοις σώμασιν ἢ ἀσώμα
 τοις; τίνας ἐνεκεν; ἵνα μὴ προσδῶσι μηδὲ μέχρ
 ῇ μαρτυρίαν πλὴν θύσεσθαι. ὦν αἱ μεγάλαι τιμὴ
 καὶ πανηγύρεις. παρ' ὧν δαίμονες ἐλαύνον
 ται. καὶ νόμοι. θεραπείονται. ὦν αἱ ἐπιφά
 νειαι. καὶ ὦν αἱ προρρήσεις. ὦν καὶ τὰ σώμα
 τα μόνον, ἵσα διώαντα ἅγαις ψυχαῖς,
 ἢ ἐπαφώμενα ἢ τιμώμενα. ὦν καὶ ῥανίδες αἱ
 μαρτυροῦν καὶ μετὰ σύμβολα πάθοντες, ἵ
 σα φράσιν τοῖς σώμασι. ταῦτα οὐδέβεις ἀλ

κατὰ Ἰουλ.

λ' ἄτιμάξεις· ὁ πῶν ἡρακλείους θαυμάζων πυ-
ραὶ πῶν ἔξ ἀτυχήματος καὶ τῶν ποδῶν γυναι-
κας ἀδίκημάτων· καὶ πῶν πέλοπος κρεουργί-
αν, πῶν φιλόξενον, ἢ φιλόθεον· ἔξ ἧς ἐπίση-
μοι πελοπίδαι παρὰ τῶν ὤμων καὶ τῆς ἐλέ-
φαντος· καὶ τὰς φυτῶν ἐκτομάς, τῶν ὑπὸ αὐ-
λοῦ κηλου μελῶν, καὶ μετὰ τῶν αὐλῶν ὑβρι-
ζομελῶν· καὶ τὰς ἐν μίθρου βασιάνους καὶ
καύσας ἐν δίκῃς, τὰς μυσηγὰς, καὶ πῶν ἐν ταύ-
ροις ξυνοκτονίαν· καὶ πῶν ἐν τῇ τροίᾳ θυσίαν
τῆς βασιλικῆς κέρης· καὶ τὸ μενοικέως ἔσθῃ
θηβῶν αἷμα· καὶ τῶν σκεδάσου θυγατρῶν,
ἐν λευκροῖς ὕδρον· ὁ τοὺς λακωνικοὺς ἐπαι-
νῶν ἐφήβους, ξαινομελῶν ταῖς μάστιξι· καὶ
τὸ ἐπιβώμιον αἷμα τῶν ποδῶν θεῶν ἁγνῶν καὶ
παρθένων· ὁ τὸ σωκράτους ἐπαινῶν κώνηον·
καὶ τὸ ἐπικτήτου σκέλος· καὶ τὸν ἀναξάρχῃ
θύλακον· ὡν ἀναγκαῖα μᾶλλον, ἢ ἐκούσιος ἢ
φιλοσοφία· καὶ τὸ κλεομερόβου πῆδημα τῆς
ἀμβρακιάου, πῶν ποδῶν ψυχῆς λόγῳ φιλοφ-
φηθέν· καὶ πῶν ἔσθῃ τῶν κυάμων πυθαγῶ-
ρεικῶν εἰσαστῶν· καὶ θανάτου ποδῶν φρόνησιν θεα-
νοῦς, ἢ οὐκ οἶδ' οὐτινος τῶν τὰ ἐκείνου τε τε-
λεσιμένων ἢ φιλοσοφησάντων· σὺ δ' εἰ μὴ ἐκεί-
να, τὰ γὰρ παρόντα θαύματα ὧν φιλοσοφώ-
τα τε καὶ χυναῖότα τε· καὶ τοὺς ἐπαμεινών

θας ἐκείνους καὶ τοὺς σκηπίωνας τῇ καρτῇ
 εἰς ἐλέπων. ὁ συμβαδίζων τῷ στρατῷ, καὶ σὶ
 τα αἰρούμενος ὁδὸν. καὶ τὴν αὐτοῦργον ἐ/
 παινῶν στρατηγῶν. ἐστὶ τι γυναικὶ καὶ φιλο
 σόφου ψυχῆς μηδὲ πολεμίων ἀρετῶν ἀτιμά
 ζειν. καὶ παλεῖον νέμειν ἐχθρῶν γυναιότητι, ἢ
 κακίᾳ τῶν οἰκειοτάτων καὶ μαλακίᾳ. ὁρᾷς τῇ
 ἀβίους γούτοισι καὶ ἀνεσίους καὶ ἀσάρκους με
 κροῦ καὶ ἀναίμονας, καὶ θεῶν κατὰ γῆν παλιν
 σιάζοντας; ταῖς ἀνιπτόποδας καὶ χαμαιδί
 νας ὁ φησὶν ὅσος ὁμηρος, ἵνα τινὰ δαιμόνων
 τιμήσῃ τῷ παλάσματι; τοὺς καὶ τῷ καὶ ὑπερ
 τὰ καὶ τῷ; τοὺς ἐν ἀνθρώποις, καὶ ὑπερ τὰ
 ἀνθρώπων; τοὺς δεδεμένους, καὶ ἐλδυστέρας;
 τοὺς κεκρατημένους, καὶ ἀκρατήτους; ὧν οὐ
 δὲν ἐν κόσμῳ. καὶ πάντα τὰ ὑπερ τὸν κόσμον.
 ὧν διὰ τοῦτον τὸ ζῆλον. τὸ μὲν ὑπερδωρόμενον. δὲ
 δὲ πονοδαζόμενον; τοὺς δὲ τὴν νέκρωσιν ἀ/
 θανάτου. τοὺς δὲ λύσιν, θεῶν σιωπημείας.
 τοὺς ἐξωπάθον, καὶ μετὰ τῷ θεῷ καὶ ἀπα/
 θύς δῖωτες. ὧν ἡ πηγὴ τῷ φωτὸς, καὶ ὧν ἡ δὴ
 τὰ ἀπαυγασμάτα; ὧν αἱ ἀγγελικαὶ φαλμα
 θῆαι. καὶ ἡ πάννηχρσάσις. καὶ ἡ τῷ νοῦ πῶς
 θεὸν ἐκδημῶν προαρπαζομένου; ὧν ἡ καὶ
 θαρσις. καὶ ὧν τὸ καὶ θαύρεται, μηδὲν μέλλον
 εἰδέντων ἀναβάσεως καὶ θεώσεως; ὧν αἱ πῆδαι

Κατὰ Ἰουλ.

καὶ ὧν οἱ οὐρανοὶ, ὧν δ' ἐρέϊφθαι καὶ ὧν οἱ
 θρόνοι; ὧν ἡ γυμνότης, καὶ ὧν ἀφθαρσίας εἴ
 δυνα; ὧν ἡ ὀρημία, καὶ ὧν ἡ ἐκείθεν πανή
 γυρις; ὧν τὸ τυραννεῖσθαι ταῖς ἡδοναῖς, καὶ ὧν
 ἡ ἀπόλαυσις ἡ ἀναμλοῖωτος καὶ ἀνέκφαστος;
 ὧν δ' ὁ ἀκρῆτον ἀμαρτίας καὶ τακλυσιμίας. καὶ
 ὁμιου καθάρσιον, ὧν ἑκτασις χειρῶν φλόγα
 σβέννισι. θῆρας κοιμίζει. ἀμβλυώνει ξίφη.
 κλίνει φάλαγγας; ἐπισομίζει καὶ πλὴν σὺν ἀ
 σέβειαν δι' ἰδίῃ. καὶ πρὸς ὀλίγον ἀρ' ἤης. καὶ
 παίξῃς τὸ τῆς ἀσεβείας δρᾶμα, μετὰ τῶν
 σῶν δαυμόνων. πῶς δ' ἐταῦτά τοι φοβδρά
 ὦ λίαν τολμηρὲ σὺ καὶ θανατῶν, εἴ ποδ' ἄλλος
 ἦς. πῶς οὐκ αἰδέσιμα. ταῦτα μὲν ἦδη καὶ
 πολλῶ ἡμιώτερά τῆς σόλωνος ἀπληστία
 τῷ σοροῦτε, καὶ κροῖος ἡ λεγέει τῷ λυσίῳ χρυ
 σῷ. καὶ τῆς σωκράτους φιλοκαλίας. αἰδοῦ
 μεαι γὰρ εἰπεῖν παιδερασίας. καὶ σέμνοποιῇ
 ται ταῖς ἐπινοίαις. καὶ τῆς πλάτωνος λι
 χείας τῆς σικελικῆς, δι' ἡ καὶ πειπράσκει
 ται. καὶ οὐδ' ὑπότινος ὕψωνεῖται πῶν αὐτῶ
 μαθητῶν, ἢ ὅλως ἐλλείως. καὶ τῆς ξενοκρά
 τος ὀψοφαγίας. καὶ τῆς διογλύνους σωμυ
 λίας, τῷ ὅν πίθον οἰκοῦντος, ὑφ' ἧς τοὺς ξεί
 νους ὑπεξίστησι τοῖς τυράννοις ἐκ τῆς τραγω
 δίας, τοὺς δὲ τελεῖς ἀρ' τοῦ τοῖς σισαμῶσι. καὶ

τῆς ἐπ
 ἡδονῶν
 κράτη
 βούλ
 μιν
 λουθε
 σοφός
 χειμα
 χάρις
 τελε
 πονσι
 καὶ θρα
 ὡς πο
 τα, ἵσως
 ἡὲς τινα
 ἡμεῖς
 ὅν τῆς
 ἡλὴ πλ
 ὅν ἐν π
 ρα πείν
 τα, ὡς
 πλὴν ἐκ
 ποδὲ δ'
 λους
 τῷ δὲ
 καὶ τὸ

τῆς ἐπικούρου φιλοσοφίας· οὐδὲν ἑσθὺ πλὴν
 ἡδονῶν ἀγαθὸν ὀρεξομένης· μέγας ὑμῶν ὁ
 κράτης, καὶ γὰρ ὄντως φιλόσοφον, εἰς μὴ λό-
 βοῦν ἀφεισθῆναι πλὴν οὐσίαν· καὶ τοῖς παρ' ἡ-
 μῶν φιλοσόφοις ὁμοιον· ἀλλὰ πομπεύει πλὴν ἐ-
 λυθρείαν τῷ κηρύγματι· ὡς αὐτὶς οὐ φιλό-
 σοφος μάλλον, ἢ φιλόδοξος· μέγας ὁ τ' ἡνὸς
 χειμαζομένης· καὶ πάντων ἐκείνου μείων, ὡς
 χρεῖν ὁμολογῶν τῇ τύχῃ συσελεύσῃ εἰς τὸ
 τε βῶνιον· μέγας ὁ ἀντιοχένης, ὅτι εἰς πρόσω-
 πον σωτὴρ βεῖς ἑσθ' ἑνὸς τῶν ὑβριστῶν
 καὶ θρασέων, ἐπιγράφει τῷ μετώπῳ μόνον,
 ὡς πᾶν ἀνδριάντι δημουργῶν ὃν παύσαν-
 τα, ἴσως ἵνα κατηγρήσῃ θερμότρονον· ἐπα-
 νεῖς τινα καὶ τῶν οὐ πολὺ πρὸ ἡμῶν, ὅτι πα-
 νημόριος ἑστὼς εἰς ἡλίῳ προσήύξατο· ἴσως αὖ-
 ὃν τηρήσας καὶ προσχεϊότρονον· ἵνα καὶ συ-
 νέλῃ πλὴν θυχὴν δυομελὴς συγκαταλύσας, καὶ
 ὃν ἐν ποιεδαίεσσιν πλὴν ἐν χειμερίῳ τῇ ὥ-
 ρᾳ πάννυχον τῇ θεωρίᾳ προσφιλοπονήσαν-
 τα· ὡς τε μηδὲ ἐπαυθάνεσθαι τ' κρύως ὀρε-
 πλὴν ἑκασιν· ἢ καὶ πλὴν ὁμήρου φιλομάθειαν,
 πορὶ εἰς ἀρχαϊκὸν ζήτημα· καὶ πλὴν ἀριστοτέ-
 λους φιλοσοφίαν καὶ προσεδρίαν ἐνδὲ τῇ
 τῷ ἀείπου μετὰ βολαῖς, ὑφ' ὧν τεθνήκεσι·
 καὶ τὸ κλεαῖνον φρέαρ, καὶ τὸν ἀναξάγχοι

κατὰ ἰούλ.

ρου ἰμαῖνται· καὶ πῶς Ἡρακλείτου καὶ τῆς φάσιν·
πόδι ταῦτα, καὶ μέχρι ἱένος· τὰς δὲ παρ' ἡ-
μῖν οὐ θαυμάζεις χιλιάδας καὶ μυριάδας,
καὶ ταῦτα καὶ τούτων ἔτι θαυμασιώτερα
φιλοθρούντων, ἐν παντὶ τῷ εἶρω, καὶ κα-
τὰ πάσιν ὡς εἶπεν πῶς οἰκισμένην, ἀνδρῶν τε
ὁμοίως καὶ γυναικῶν, εἰς ἀνδρείαν ἀμιλ-
λωμελίων· καὶ ταῦθα μόνον ἐπιλανθανομέ-
νων τῆς φύσεως, οὐδέ τι θεὸν οἰκισθῆναι διὰ
γνείας καὶ καρτερίας, οὐκ ἀγλινδν μόνον,
καὶ τῷ θνῆν σιωπῆσι καὶ σιμῶν, ὅτε πῶς ἀπ' ἀρ-
χῆς οὐτέλειαν· ἀλλὰ καὶ τῶν λίαν ὑψηλῶν
ποτε καὶ λαμπρῶν, καὶ ποδουσίαν, καὶ γυ-
νει, καὶ δωκεῖαν· καὶ νοῦ μοῦτων ἐδιδασκα-
θεῖν ὅτε πῶς χρυσοῦ μίμησιν· ὦν καὶ ὁ λόγος
μὴ ἦ, ὅτε ἐν μηδ' ἐν λόγῳ τίθεσθαι· ἵδ' οὐδέ βλεψαν,
καὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ σώματος σοφίας βραχυῶ εἶ-
ναι τὴν καρπὸν, ὡς καὶ τῶν παρ' ἡμῖν ἱένι θνῆ
τῶν ἐδοξεν, ἀλλὰ τὸ δὴ λῶτον πλεῖον, καὶ ἡ ἐν
τοῖς πράγμασι παύσασθαι· ἀλλ' ὅμως ἀπαν-
τα παρὰ τῶν ταῦτα, καὶ πρὸς ἐν τῷ το μῶ-
νον ἰδῶν, ὅπως ἀν' ἀρεῖσαι το ῥῆς καὶ τὴν ἐν-
κούσι πολλάκις αὐτὸν ἀξίως δαίμοσι, πρὶν
ἀλλό τι καὶ τὰ σήσασαι τῶν κοινῶν, ἐπὶ χρι-
σιανούς φέρεται, καὶ οὐδὲν μὲν αὐτῷ ταῦ-
τα· τὰ μὲν αὐτοῦ δαξόμενα, γαλιλαῖοί τε

οὐκ αὐτῷ
πολλὰ
ἢ ἡμέ-
ως τε
σας νο-
καρπῶ
τῆς κα-
λοῦν, οὐ
ὁ σιωπῶ-
νοῦ πρὸς
μοῖς, ὅτε
κινῶν μὲ-
πολλὰ
μοῖς τῆς
ως· καὶ δὲ
καὶ ποδὲ κα-
ραῖται τῶ
εὐκινῶν, οὐ
πολλὰ
κινῶν οὐ
τι καὶ ἡ
μῶν αὐτῶ
μακρῆς
μῆς οὐδὲ
νῶν χνε-
κα, πῶς αὐ-

οὓς αὐτὸς ἐρυθείζων ἐμάλει, καὶ πῶς τῶν
πολέμῳ καρτέρως παραμύοντες. οὐτῶ ἔ
ἔ ἡμέτερον μείζον καὶ πολεμιστὰς τότῳ,
ὥς τε λῆρον καὶ παιδίαν αὐτῶ, δ' ἡγοῦται πέρ
σας νομίζεσθαι. καὶ ἔτι οὐκ ἐκ φαίνει μ
κρύπτει δὲ, ἀλλὰ ῥοσὺτον ἡ αὐτῶ ἔ πολεμὸν
τῆς μακίαν, ὥς τε αἰεὶ καὶ πρὸς πάντας ὁμο
λοτῶν, οὐκ ἐπαύει. καὶ οὐδὲ ἔτι σω εἶδεν
ὁ σιωπῶντα τοῖς πάντων καὶ ἄριστος τῶ κοι
νοῦ πρὸς αὐτῆς. ὅτι τοῖς μὲν προτέροις διώκ
μοῖς, ὀλίγον ἡ δ' συγχρόμενον καὶ παρα
κινουμένον οὐτῶ ἔ ἡμεῖς δόγματός ἡ
πολλοὺς φθάσαντες, ἀλλ' ἐπ' ὀλίγοις ἴσαι
μῆνης τῆς ἀληθείας, καὶ δεομένης ἐκ λάμψε
ως. καὶ δὲ ἡ δὲ τοῦ σωτηρίου λόγου χεστῶτος,
καὶ πολεμῶν ἡμῶς μάλιστα διωκσθέντων, ἔ περ
ῥαῖσται τὰ χριστιανῶν μετατιθέναι καὶ πα
ρακινεῖν, οὐδὲν ἔτορα ἡ, ἢ πῶ ῥωμαιοῖς
παρασάλλειν ἀρχήν. καὶ τῶ κοινῶ παντὶ
κινδυνεύειν, καὶ ὧν οὐδ' αὖ οἱ ἐχθροὶ χεῖρότε
τι ἡμεῖς ἡμῶν δύναντο, ταῦτα πάχον ὑφ' ἡ
μῶν αὐτῶν καὶ τῆς νέας ταύτης καὶ θαν
μασῆς φιλοσοφίας καὶ βασιλείας, ὑφ' ἧς ἡ
μεῖς διδάσκοντες. καὶ πρὸς τῶ χριστῶν ἐκεί
νῳ γενεῶν τε καὶ ἐπιτελείαν ἐπαινεληλύθα
μεν, τῶ ἀσασίαςόν τε καὶ ἀμαχον. ἡ δὲ ἡμῶς

μετ' ἀνεκτὸς διοικούμενος· καὶ φόρων ἁπλῶς·
 καὶ ἀρχόντων ἐκ λογιῆ· καὶ κλοπῶν ἐπιτί-
 μησις· καὶ τὰλλα ὅσα τῆς προσκαίρου καὶ ἁ-
 χειράας· μακροχρόνιτος καὶ φαντασίας,
 μεγάλῳ ἐμελλε τῷ κοινῷ παρέξεν πλὴν ὠφέ-
 λειαν, καὶ ἀποδιδυμῆσθαι ἡμῶν ἔλει τὰ ὧ-
 τα, γούτων ἐπαυδαμένων· δὴ μοι δὲ σασιάζον-
 τες· καὶ πόλεις καὶ γλῆν ῥηγνύμενα καὶ οἰκίαι
 διιστάμεναι, καὶ συζυγίαι χιζόμεναι, ἃ τῷ
 ἡμεῶν πάντα ἡμῶν εἰκὸς ἀκολουθεῖν ἐκείνῳ,
 καὶ μενύτοι καὶ ἡμεῶν ἡμεῶν, σφόδρα καὶ
 πρὸς θυδοξίαν ἐκείνῳ ἡμεῶν ἔχεν, ἡ τῷ
 κοινῷ πρὸς ἀσφάλειαν· καὶ τοῖς οὕτως
 ἡ πρὸς ἀσέβειαν θυκολος· ἡ τῶν κοινῶν ἐ-
 ξω λογιμῶν, ὅς τις αὐτὰ ταῦτα συμφή-
 σειν· ὡς πρὸς γὰρ ἐν τοῖς σώμασιν ἐνὸς μεν
 ἡ δυνεῖν μελῶν ἀσθενέσθον διακειμένων, οὐ
 χαλεπῶς ἀναφύει τα λοιπὰ· καὶ σιωπεταί
 ῥεῖται δὲ τῆς ὑπείας ἀγαθὸν τῷ πλείονι· ὧ
 τάχα αὐτὸ καὶ ἐκείνῳ πρὸς τὸ βέλτιον ἐπανελά-
 ζοι· τὸ δὲ πλείονος σασιάζοντος καὶ πικρῶς
 ἔχοντος, δὲ δὲ μία μηχανὴ καὶ τὸ πᾶν ἔχει
 ἡμεῶν· καὶ κινδύως ἡδὴ τὸ τοιοῦτο σαφές,
 οὐτὼ καὶ τοῖς ἀρχομένοις τὰς μεν καὶ ἐκεί-
 νων ἀρρώστιας συμβαίνει τῷ κοινῷ κρύπτει-
 σθαι κρείσσον ἔχοντι· πῶν πλεόνων δὲ ἡμεῶν

ἔχοντων
 λοιπὸν
 πῶν ἡμεῶν
 χριστιαν
 σμοῖς ἐκ
 ὡς καὶ με
 οὐ καὶ
 καὶ οὐ καὶ
 ἄλλου τοῦ
 διαποικί-
 σθαι νομι
 χυνοῦ γὰρ
 λουμένων
 σιγῶν καὶ
 σις τὰ καὶ
 μέγιστον ἐκ
 τοῦ καὶ
 πινόντων· καὶ
 προσπιπεί
 ἔκαστον μετὰ
 δόπων οὐ καὶ
 ἡμεῶν αὐτῶν
 τι μετὰ βέλ-
 καὶ οὐ καὶ
 καὶ τὸν καὶ
 τὸν καὶ πᾶν

ἔχοντων, τῷ παντὶ κίνδυνος. ὁμοί δοκεῖ ἄλ-
λον μὲν ἀνὶ δαίνεαι καὶ τῶν σφόδρα μισση-
των ἡμᾶς ἐν τῷ νυῦ καεῖν, καὶ τῇ τοσαύτῃ τῇ
χριστιανῶν ἐπιδόσει. τῇ δὲ, ἡ φονεῖα τοῖς λογι-
σμοῖς ἐπεσκόπησε. καὶ οὕτως τῇ το μικροῖς τε ὁμοί-
ως καὶ μέγιστοι πᾶσι ἐν διαγμῶν. ἐκείνο μὲν
οὕτω καὶ σφόδρα μετὰ κλέδου καὶ κοῦφον.
καὶ οὐχ ὅπως βασιλείας ἀνδρῶν, ἀλλ' οὐδὲ
ἄλλου ἱνὸς τῇ καὶ μετρίως σιβαρῶν πῶ
διάνοιαν. ὅτι τῇ μετὰ θέσει τῆς κλήσεως ἐλ-
θεῖν νομίσας πῶ ἡμετέρων διάθεσιν, ἡ αἰ-
σχυνεῖν γε ἡμᾶς ὡς πᾶσι τῶν αἰσχίστων ἐγκα-
λουμένοις, δὴ τὴν καινοτομίαν πᾶσι προ-
σηγορίαν. γαλιλαίους ἀντὶ χριστιανῶν ὀνομα-
σας τε καὶ νομοθετήσας. ὅπως δὴλον ὅτι
μέγιστον εἰς δόξαν καὶ τιμῶντα τον ἡ τοῦ χρι-
στοῦ κλήσις, ὅς ὢν ἀποστερήσει ταύτης ἡμᾶς ἐ-
πεινόησεν. ἡ φοβούμενός γε πῶ διώκειν τῇ
προσηγορίᾳ ὡς πᾶσι οἱ δαίμονες, καὶ οὕτως
ἐκ τῶν μετὰ βαίνων ἐφ' ἐτέρων ὀνομα τῶν ἐκ εἰ-
δότων οὐδὲ γνωρίμων. ἡμεῖς, δὲ οὐ παρὰ κη-
νήμεν αὐτοῖς τὰ ὀνόματα. ὅς ἢ ἔστιν εἰς ὃ,
τι μετὰ θέμεν ἄλλο γελοιότερον. τὸ φανερὸν
καὶ τὸ ἐν θυφάλλους, καὶ τῇ μελαμπύγῳ,
καὶ τὸν ἐρατόπων καὶ τὸν σέμνον πᾶσι.
τὸν ἐκ πάντων μνηστέρων ἐν ἁγίῳ. καὶ ὅσοι

κατὰ ἰούλ.

μα λαβόντα πῶν ὑβριν ὡς πῶν ἄξιον.
Δεῖ γὰρ ἢ ἀπὸ πῶν παρ' ἐκείνοις εἰς πολλὰ ἐλ-
να καὶ ἦν κρᾶν. ἢ ἐκ πολλῶν γίνεσθαι καὶ
ἦν αἰχλόν, οὐκ ὡς φθονήσομεν αὐτοῖς, οὐτε
τῶν πρᾶγματων, οὐτε τῶν ἐνομάτων. ἀλλ'
ἀπολαύεωσαν τῆς ἐαυτῶν δυνθείας. καὶ
τοῖς αἰχλόν ἐγκαλωπιζέσθωσαν. εἰς οὐ-
λοιντο δὲ καὶ ἦν βουδοῖναν παρ' ὅμοιαν αὐ-
τοῖς. καὶ δὲν τελέσσωρον. ἵνα καὶ μάλλον αὐ-
τοῖς χειρώμεθα, δὲν καὶ χυνώμενον οὕτως
καὶ χυνῶντα μεγαλοπρεπῶς, καὶ ἀθλοῦ
ποινομένων τε σκοπεύοντες, ἐν μετὰ νυκτὶ
ταῖς θεσίου πεντήκοντα θυγατρῶν. ἵνα ἐκ
θύτων ὀνομασθῇ θεός. ἐπεὶ βουλομένοις γα-
ρὰ τοιαῦτα κακοῦ θομῆν, πολλὰ καὶ κατ' ἐκείνου
κλήσεις ἐκ τῶν ἐκείνου χριστιανοῖς αἰχλόν τε
ἅμα καὶ οἰκειότῳ. ἵνα γὰρ αὐτὸν κωλύσει καὶ
ἡμᾶς τῷ βασιλεῖ κατὰ τὸ ἴσον ἀντιπαύζον-
τας ῥωμαίων ὡς δὲ ὦσθαι καὶ τῆς οἰκισμένης,
ἢ πατημένος τοῖς δαίμοσι ἦν εἰς ὠλιανόλ-
καλῆν. καὶ δὲν πῶν καὶ τὸν ἀδωνάϊον.
καὶ τὸν καυσίταυρον. ὅτι καὶ ἡδὲ τινὲς αὐ-
τῶν τῶν παρ' ἡμῶν κομφῶν ὀνομασθήσιν. ἐπεὶ
δὲ ῥαζώνη πολλὴ τῆς πράγματος. ὅσα τε ἄλ-
λα παρὰ τοῖς ἢ ποιῆν, ἐκ τῆς ἀληθείας ἢ ἰ-
στορία διδωσί. πάντων δὲ ἀτοπώτατον, δὲν

ἢ τὴν σωτῆρα καὶ δεσπότην ἅπαντων ἢ τὴν δὲ τῶν
 πάντων δὴ μετρήσων τε καὶ κυβερνήτην. εἰς
 τὸν μεγάλου πατρὸς υἱὸν καὶ λόγον καὶ προ
 σαγωγέα καὶ ἀρχιδόξα καὶ σὺν θρονόισι.
 τὸν ἱερωδὴ ἡμῶν τῶν ἀπὸ μαρτύρων αὐτοῦ
 πλὴν εἰκόνα, καὶ πρὸς εὐχρίστῳ ἀπεννηνεγμέ
 νων, καὶ ἀγνωσάντων τὸ μέγα τῆς συζυγίας
 μυστήριον, μὴ μόνον εἰς δούλου κατὰ βασι
 λεύειαν μορφῶν, ἀλλὰ καὶ εὐδὲ τὸν σαυροῦ
 ἀναβάντα, καὶ σὺν αἰσχροῦντα πλὴν ἐμὴν ἀμφο
 τῶν τε θνητοῦ μελέτω, ὅτε τὸν μὴ σαμαρείτην ἀ
 κούοντα, καὶ ὁ πρὸς αὐτὸν χεῖρον, δαίμονα ἐγχε
 λού μενον, μὴ τε αἰσχύνας, μὴ τε ἐγκαλῆν
 τοῖς ὑβρίζουσιν. ὧ καὶ ταῖς ἀγγελικαῖς πα
 ρατάξεσι καὶ λόγῳ μόνῳ ἀμύνεσθαι τοὺς πο
 νηροὺς ἐξ ὁδῶν τῶν ἀλλήλων ὡς πάντες καὶ πρὸς
 ὧς ὅτι ὑβρίζοντας ἀποπέμψας, καὶ ὑπὲρ τῶν
 σαυροῦ πον αὐτὸν ἀφελῆναι δαίμονον, ἡμᾶς δὲ
 οἶεσθαι ἀλγῆσαι οὐτὼ καλουμένους, ἢ αἰσχυ
 νείσθαι, ἢ τῆς ἱερωδὴ τῶν καλοῦ φιλοπρίας
 εἶναι ὅτε ἀποστήσεται, καὶ ἀπλείω ποιήσαι
 αὐτὰς λόγον τῶν ὑβρεῶν τοῦτων, ἢ τῶν ψυχῶν
 καὶ σωμάτων ὧν κατὰ φονεῖν ἴσμεν ἱερωδὴ
 τῆς ἀληθείας. ἀλλὰ ὅτε μὴ ὁ πρὸς εἶπον, γε
 λῶτον μάλλον, ἢ λυπηρόν. καὶ εἰς πλὴν σίλῳ
 ἀποπεμπόμεθα, πάντως οὐδὲ τὸν ἱερωδῆ βαλ

Κατὰ Ἰουλιανόν

λοιόμεθα τοὺς ῥαδίως ἐκεῖ μὲν τὸ κόρης, τὰ γὰρ
 τοιαῦτα παρρησιόους καὶ παίζοντας. ἐν
 κείνῳ δὲ ἦδη καὶ λίαν ὀνηρὸν καὶ μακρόν τις.
 ὅτι τὸ μὲν φανόρως πείθειν οὐκ ἔχων, ὁ δὲ,
 βιάζεσθαι τυραννικῶς αἰχυνόμενος, τῇ λεοντῇ
 πλὴν κερδαλῶν ἐγκρύπτων, εἰ βάλαι δὲ, ὅ μὲν
 ἡὺς περὶ πείω ἐν ἀδικώτατον (πῶς αὖ ἐν
 ὀριμῇ κυρίως) ἐπιδικῶς ἐβιάζετο. τὰ μὲν δὲ
 ἄλλα γὰρ βουλομένοις ἰσορρεῖν τε καὶ γρά-
 φειν παρήσω, τὸ λόγον ἀπεύδοντος. πολί-
 τοις δὲ οἷμαι ἀπονομασθεῖσθαι τὸ, τό τε
 κωμῶν πλὴν εἴτε τραγωδίαν ἢ λέγειν, εἴτε
 κωμῶν οἷς μὲν οὐκ ἀπονομασθεῖσθαι, λόγον
 βάλαι τὸν ἀλιτῆρον. ὡς καὶ τοῖς ἐπειτὰ
 παρρησιόους πρᾶγμα ἰσοῦν τε, καὶ ἡκιστα
 τὸ λαθεῖν ἄξιον. αὐτὸς δὲ ἀντὶ πάντων ἐν ἡδύ-
 λειαν ὁρᾷ χάριν, τοῖς σφόδρα τὰ ἐκεῖ
 σου θαυμάζουσιν. ἵνα εἰλασὶ τῶν ἐπαινεῖν
 ἀξιούντες, οὐ μὲν ἴσον ὅτιν ἀρεῖν ἄξιον. νό-
 μος ὅτι βασιλικός. οὐκ οἶδα μὲν εἰ καὶ πᾶσι
 ἀνθρώποις παρ' ὅσοις τὸ βασιλεύειν. ῥω-
 μαίοις δὲ, καὶ τῶν λίαν ἀπονομασθεῖσθαι.
 εἰκόσι δημοσίαις τιμᾶσθαι τοὺς βασιλεύ-
 οντας. οὐ γὰρ ἱκανοῦσιν οἱ σέφανοι, καὶ
 τὰ δὲ δῆμα, καὶ τὴν ἀλουργίδος αὐτοῦ.
 αἵ τε ἀριθμούμενοι νόμοι καὶ φόροι. καὶ τὸ τῷ
 ἀρχόμενῳ

ἀρχαίων πλῆθος, συγκροτεῖν οὐ τοῖς πλὴν
 βασιλείαν. ἀλλὰ δεῖ καὶ προσκυωσέως αὐ-
 τοῖς, ὅφ' ἧς σεμνότῳροι δόξουσιν, οὐχ ἴν' αὐ-
 τοὶ προσκυωῶνται μόνον. ἀλλὰ καὶ τῆς ἐν
 πλάσμασι τε καὶ χρώμασιν, ἵν' ἡ σέβας αὐ-
 τοῖς, ἀπλησὶ τῶν τε καὶ τελεώτῳρον. ταύ-
 ταις ταῖς εἰκόσιν, ἄλλοι μὲν ἄλλό τι τῶν βα-
 σιλέων προσπαρὰ γράφεισθαι χαίρουσιν. οἱ
 μὲν, τῶν πόλεων ταῖς λαμπροτάταις δωρο-
 φορούσας. οἱ δὲ, νήεις ἑταῖρ καὶ φαλῆς σεφα-
 νούσας. οἱ δὲ τοὺς ἐντέλῃ προσκυωοῦντας. καὶ
 τοῖς τῶν ἀρχῶν τιμωμείους σιωθῆμασιν. οἱ
 δὲ θηροφονίας καὶ δυστοχίας. οἱ δὲ, βαρβά-
 ρων ἡτῆρ μελῶν καὶ ἑταῖρ τοῖς ποσὶν ἐρριμμέ-
 νων ἡ κτεινομελῶν, ἐρλυειδῆ χήματα. φιλῶ-
 σι γὰρ οὐ ταῖς ἀληθείας τῶν πραγμάτων μὲ-
 νον ἐφ' οἷς μέγα φρονοῦσιν, ἀλλὰ καὶ τὰ τού-
 των ἰνδάλματα. ὅ δὲ, τί μηχανᾶται. καὶ τί-
 να τῶν χριστιανῶν τοῖς σερῶ τῳροις ἴσησι δο-
 λον. ὥς πῶρ οἱ τοῖς βρώμασι καὶ τα μεγνῶν-
 τες τὰ δηλητήρια. μίξαι ταῖς ἐξ ἔθους τῶν
 βασιλέων τιμοῖς πλὴν ἀσέβειαν. καὶ εἰς ἐν ἁ-
 γαγῆν νόμου βρώματων, καὶ εἰδῶλων προσκύ-
 νησιν. καὶ οὐχ ἑταῖρ ταῖς εἰκόσι συμπαραγρά-
 φων τοὺς δαίμονας, ὥς δὴ τινὰς ἄλλας τῶν ἐξ
 ἑταῖρ γραφᾶς, προὔ τίθει δῆμοις καὶ πόλεσι

κατὰ ἰουλ.

καὶ μάλιστα τοῖς τῶν ἐθνῶν ἀρχισι, τοῖς
 εἰκόνας. ὡς κακοῦ γὰρ τοῦ πάντας μὴ εἶναι
 ὅλα μὲν τὴν ἀλλ' ἢ τῇ τῶν βασιλέων τιμῇ πῶ
 τῶν εἰδώλων συμφέρεται. ἢ τῇ τοῦ πῶν φυ
 γῇ, τοὺς βασιλέας ὑβρίζεσθαι. μεκτῆς οὐ
 σης τῆς προσκυνησεως. ἔστιν ὅν δόλον, καὶ
 ταύτην πῶ οὐ πῶ σοφιστικῶς ἐπινοηθεῖσαι
 πάγην τῆς ἀσεβείας, ὅλίγοι μὲν διέφυγον τῇ
 δὲ λαβεσέων καὶ σιωπῶν τῶν. οἱ καὶ δὴ κῶ
 ἔδοσαν τῇ σιωπῆς. προσημασμέν, ὡς εἰς τι
 μῶν βασιλέως παρανομήσαντες. τὸ δὲ ἀλη
 θές, ἔπειτα τῷ ἀληθινοῦ βασιλέως καὶ τῷ
 σεβοῦς κινδυνώσαντες. πολλοὶ δὲ ἡλώσαν
 τῶν ἀντιθέσεων καὶ ἀπλουσέων. οἷς καὶ συγ
 γνώμη τυχὸν τῆς ἀγνοίας, τέχνη σιωπῶν
 αἰετῶν εἰς πῶν ἀσέβειαν. ἔστι μὲν δὴ τοιοῦ
 τον. ὃ καὶ μόνον ἐξήρηκεν ἡλιτεῦσαι βασιλέ
 ως προαίρεσιν. οὐ γὰρ τὰ αὐτὰ βασιλῆσι τε
 καὶ ἰδιώταις πρέπειν ἑωδολαμβάνομεν.
 ὅτι μὴ δὲ τῆς αὐτῆς ἀξίας ἀμφότερα. ἰδιώ
 τη μὲν γὰρ, καὶ τεχνικῶς πράττειν τι σὺν
 ῥήσας μιν. ὅ γὰρ τὸ φανερὸς ἐκάζεσθαι μὴ
 δυνάτον, οὐ πῶ συγνωστὸν δὲ τῆς πῶν
 βασιλεῖ δὲ, τῷ δυνάμει κρατεῖσθαι λίαν αἰ
 ῥοῦ τυγχάνοντος, ἔτ' αἰχλὸν οἶμαι καὶ ἀπρε
 πῆδρον, τὸ τέχνη κλέπτειν τὰς ἐγχειρήσεις

καὶ τὰ
 ἔστι καὶ
 πολὺ
 κακοῦ
 νοῖς. δὲ
 σιος, ἔ
 σα δὲ
 τῶν πῶ
 ξίως ἔ
 εἰς σκῆ
 φαρμα
 θρωπῶ
 κῶν ἀ
 λα βί
 πρὸς λα
 σεβείας
 μελῶν
 καὶ ὡν
 πῶν
 καὶ ὅσων
 τοῖς τῶ
 ἔκκοι
 χρυσός
 οἱ κε
 νῶν βασι
 νῶν.

καὶ τὰ προκείμενα. ἔτδρον δὲ, ὃ διανοίας μὲν
 ἔστι καὶ προαιρέσεως τῆς αὐτῆς. τῷ μέρῳ ᾧ,
 πολὺ χεῖρον καὶ ἀσεβέσδρον, εἰς πλείους τῶ
 κακοῦ φθαίνοντες. ἔτδρ προαθήσω τοῖς εἰρημέ
 νοις. δῶρεῖς βασιλικῆς λῶ ἡμῶν. εἴτ' οὖν ἐτῆ
 σιος, εἴτε τῆνικαὶ τῷ βασιλεῖ χωδίασθῇ
 σα δὲ πῶ κακουργίαν. καὶ παρῆναι. ἥ σφα
 πωτικὸν ἔδει τιμῆσθαι μελόνους, ὡς ἐχαστος ἀ
 ξίας εἶχεν, ἢ τῶς εἰς. πάλιν ἡ τῆς ἀνελθυδε
 εἰας σκλῆ. πάλιν ἡ δὲ ῥάμα τῆς ἀσεβείας.
 Φαρμαχελῶναι φιλανθρωπία τινὶ ἢ ἀπάν
 θρωπον. καὶ χήμασι δελεασθῆναι σφαπωτι
 κῶ ἀλογίαν. (ὡν ἀπλησία μεθ' ὧν τὰ πολυ
 λὰ βιοτεύουσιν. ὁ μὲν οὖν προῦνθῆτο λαμ
 πρὸς. λαμπρὸς πανηγυρίζων κατὰ τῶ δὲ
 σεβείας, καὶ μέγα φρονῶν τοῖς τεχνάσμασι.
 μελάμπορ οἶμαί τις ἢ πρωτεύς, πάντα
 καὶ ὦν καὶ γινόμενος. καὶ ῥαδίως ἐαυτὸν ὑ
 παλλάττων τοῖς εἰδεσι. τὰ δὲ πρὸς αὐτὸν οἶα
 καὶ ὅσων ὀδυρμῶν τοῖς δὲ φρονοῦσιν ἀξία. ὃ
 τοῖς τό τε παροῦσι μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς νῦν
 ἀκοῦντε χρομῆοις ἐκείνο δ' ἰδέαμα. προῦκειτο
 χρυσός. προῦκειτο λίβανος. ἐπύθεν. ἡ πῦρ.
 οἱ κελευσταὶ πλοῖον. καὶ δ' ἡμῶν ὡς πιθα
 νόν. βασιλικῆς δῶρεῖς ἔτδρ εἶναι δοκεῖν τῶ
 νόμον. τῆς γε ἀρχαιοτάτης τε καὶ τιμῆς

ἡ δὲ ψυχροποσίαν, ὡς ἔλεγχος ὄντος αὐτοῖς
 ἀφ' ἧς τῇ ψυχροπόρῳ κύλικι, χρυσὸν ἐπειπεῖν
 μετὰ τῆς σφραγίδος αὐτῶν βλέφαντας. τῶν δὲ
 συναρίτων πινὸς θαυμάζοντες, καὶ ἵε' ἔδω' εἰ
 πόντες, χρυσὸν ἐπιχαλεῖαδε μετὰ τῷ ἀρνησιν,
 πῶς ἠρνήμεθα φάναι τοὺς ἡμιθνήτας. καὶ τί
 ἔδω' ἢ καὶνὸν ἄκουσμα. τίς δέ, ὅτι κατὰ τὴν
 πυρὸς ἐθυμιάσατε φήσαντος, καὶ ἔδω' εἰ
 ναι διδάξαντες τῷ ἀρνησιν, οὐδὲς ἀναπιδῆ
 σαντες τίς συμποσίου, καὶ θάπρ' ἐκμανεῖς καὶ
 παρὰ πλῆγες, ζήλω καὶ θυμῷ ζέοντες, οὐδὲ
 τῆς ἀγορᾶς δεῖν βοῶντες καὶ λέγοντες. χρυ
 σιανοὶ, χρυσιανοὶ, τὰς ψυχὰς ἡμεῖς. ἀκούετω
 πᾶς ἄνθρωπος, καὶ πρὸ πάντων, θεός. ὦ καὶ
 ζῶμεν καὶ τεθνήξομεθα. οὐκ ἐψοσάμεθα σε
 σῶτερ, χρυσέ. ἔκ' ἠρνησάμεθα σε τῷ μαχερίαν
 ὁμολογίαν. εἴτε καὶ ἡ χεὶρ ἐπτασεν, ἀλλ' ἡ διὰ
 νοιὰ γέ οὐκ ἠκολούθησε. βασιλεῖ κατεβίβ
 οῦμεν. οὐ χρυσοῦ φαρμακτῖαι γέγοναμεν. ἀ
 πεκδυνόμεθα τῷ ἀσέβειαν. αἵματι καὶ θαυρό
 μεθα. εἴτα τῷ βασιλεῖ προσοβραμόντες, καὶ
 τὸν χρυθὸν προσεΐφαντες λίαν νεανικῶς, οὐ
 δῶρα δεδέγμεθα βασιλῆος βοᾶν, ἀλλὰ θάνατον
 καὶ κατὰ κεκρίμεθα. οὐκ εἰς ἡμιθὸν ἐκλήθη
 μεν, ἀλλ' ἅμιαν κατεφθιάθημεν. δὲς χέ
 εν τοῖς σοῖς στρατιώταις. χρυσῶ σφραγίσαν

ρὸν ὑπηχεῖν, καὶ καπνὸν τῷ κακοῦ μιλύμα
 τῆς κερυφῆς ἀπερδύκεσθαι. εἰδὲ που πλεο
 νάσαν τύχη καὶ δύστιάδεκτον γλύοιτο, τῶς
 οἱ κείων κῆλπων ἀποβραδυν, ἀνωφρόμενον,
 καὶ ὑπὸ τῶν κρατῆρας χεόμενον, ἐστὶν ἂν
 καὶ τῆς ὑποκρίσεως γῆς φθείρειν ἀπίσω καὶ
 φοβερῶ ῥέματι, οὐ τῷ κακύνον ὅτι δύνειν,
 ἀχρὶ μὲν τινος ἑαυτοῦ κρατουῦτα, καὶ τῷ
 φιλικοῦ δόγματι. ἀπάτη τὴν διακρίνειν καὶ
 κῶς τὰ ἡμέτερά. εἰδὲ που τὸ ἀκρατὲς τῆς ὁρῆ
 γῆς ὑπὸ βλύσει, μηδὲ κρύπτειν διύαδα
 τὴν κακότητα. ἀλλὰ γυμνῶ χρῆσθαι τῷ δῶ
 μῷ, καὶ τὰ τῷ θεῷ καὶ ἀσεβοῦς ἡμῶν σιω
 τάγματος. ἵνα γὰρ ἑάσω τὰ κατὰ τῶν ἀγίων
 οἰκῶν προσάγματα, δημοσία τὴν πεπιθέμε
 να καὶ ἰδίᾳ πλερούμενα, καὶ σύλησιν ἀναζη
 μάτων τὴν καὶ χρημάτων, οὐ μάλον ὅτι ἀσεβεί
 ας ἢ ἀπληστίας, καὶ σκεδῶν ἰδρῶν ἀρπα
 γὴν, χερσὶ βεβήλοισι ὑβρίζομένων, τοὺς τε ὑ
 πὸ τούτων ἀγομένους, καὶ σφελουμένους ἰε
 ρεῖς τε καὶ ἀρχομένους, καὶ τοὺς πλείους αἰ
 μάτων κίοντας ταῖς τούτων χερσὶ κυκλαμέ
 νους καὶ ζωννυμένους, ξαινομένων ταῖς μάστι
 ξι, τοὺς τε διαδέοντες ὀξότας καὶ τὰ χῶ
 ρα καὶ πόλεις, ὠμοτόρους καὶ θερμότε
 ρους τῷ παῦτα ἐπιτάττοντες. ὥς αὖ ἀπὸ πᾶ

κατὰ ἰουλ.

πάν καὶ σκυθῶν καὶ τῶν ἄλλων βαρβάρων ἡ
 μᾶς παρὰσχόντωνται· ἵνα μὴ ταῦτα λέγω, τίς
 οὐκ οἶδε πῶς ἀλεξανδρέων ἀπανθρωπία. οἱ
 πρὸς πολλοῖς ἄλλοις οἷς ἐναντιόσταντο καὶ
 ἡμῶν, ἀμέτῳ τῷ καὶ ῥῶ χρησάμενοι. δῆμος
 ὄντες τασιάδης φύσει καὶ μακρὸς, ἐπεὶ καὶ τῶ
 ὅσον λέγονται προαθῆναι τοῖς ἀσέβημασιν. αἱ
 ματος διὰ τοῦ ῥῆνι δρὸν οἶκον ἡμῶν ἐμπαλῆ
 σαι. ὅσος τὸ θυσιάζειν, καὶ ὅσος ἀνθρώπων καὶ
 ταῦτα ὀργάσασθαι, στρατηγικῶς ἱεροῦ
 βασιλικῶν φιλοσόφων, ἐκ τούτων μόνον ὄνο
 μασθέντος. τίς ἀγνοεῖ πῶς ἡλίου πολιτῶν συ
 ρροφίῳ. τίς πῶς γαζαίων ἀπόνειαν. τῶν ὑπὲρ
 κείνου θαυμασμομένων καὶ τιμωμένων. ὅτι καὶ
 λῶς αὐτῶ τῆς μεγαλοπρεπείας ἤσαντο. τίς
 πῶς ἀρεθουσίαν μακίαν τῶν τέως ἀγνοουμέ
 νων, ὅτι ἐκείνου δὲ τῶ καὶ ῥῶ καὶ λίαν ἐπιγι
 νωσκομένων. οἶμαι γὰρ πᾶσι βροτοῖς, οὐδεξιά
 πρᾶξις μόνον, ἀλλὰ καὶ καὶ καὶ νικῶσα πονη
 ρῶν διδοκίμησιν. οἱ μὲν γὰρ λέγον. (Δεῖ γὰρ
 εἶναι ἐκ πολλῶν εἰπεῖν φείκης καὶ τοῖς ἀθέ
 οῖς ἄξιον) παρὰθένους ἀγνάς καὶ ὑπὸ ῥῶ σμί
 ον, ἀφάστου μετρου καὶ ὀφθαλμοῖς ἀρρέ
 νων, εἰς μέσον περὶ αὐτῶν, καὶ τῆς ἐσθῆτος
 γυμνώσαντες, ἵνα τῇ θείᾳ πρότῳ ἀνυβεί
 σωσιν, εἴτ' ἀνακείραντες, καὶ διχάζαντες, ὡ

πῶς ἐκέγκω σου χριστὲ πλὴν τό τε μακροθυμέ
 αν, οἱ μὲν καὶ ἰδίους ὁδοῦσι κακῶς ἐστιασθῆναι.
 καὶ τῆς ἐαυτῶν κακοδαμονίας ἀξίως, ὡς
 μῶν τῶν ἢ πᾶτων ἐμφορηθῆναι. καὶ μετ' ἐ
 κείνῳ πλὴν ῥοφίῳ, ἄλλῳ προσενέγκασθαι
 πλὴν κοινῶ τε καὶ νομομακύνῳ. οἱ δὲ, ἀπαί
 ρουσιν ἐν τοῖς ἀπλάγχκοις συῶδη ῥοφίῳ ἐ
 πιπείραντες, καὶ συῶν ἐπαφραίτες τοὺς θέρ
 μοτόρους, ἢ ἀγαγεῖν ἐκείνο τὸ θείον, σάρ
 κας ἰδεῖν, καὶ θαῖς συνεδοιομενάς καὶ ἀπα
 ραττομενάς. Ἰσορὺν ἀνάμικτον καὶ τό τε πρῶ
 τον ὁφθαλμὸν καὶ ἀκουσθεῖον. καὶ θρέψαι μό
 νον τοὺς ἐαυτῶν δαίμονας, ὁ γὰρ τῶν δημιουργ
 ῶν ἀξίος καὶ ὡς μὲν οὕτω καλῶς ἐθρέψαν ἐκ
 τῶ ἀίματος ἐκείνου καὶ τῆς πλῆγης, καὶ κατὰ
 τῶν ἀπλάγχκων ἐδέξατο. καὶ ἀναμειβόμενος ἐ
 χῶσι πρὸς τὰ βλαῦτα οἱ δαίμονες, καὶ μηδὲ
 τὸ φρονεῖν ἐκ τῆς δυναστείας ἔχοντες. τὸ δὲ γὰρ
 ΜΑΤΡ καὶ τὸ θαυμασίον καὶ ἀρεθουσίαν, τίς ἔ
 πως ἔξω τῆς κατὰ ἡμᾶς οἰκουμένης, ὡς τε ἄνθρω
 πῳ, καὶ μὴ φθάνειν τῇ διηγήσει τὸν μνημονεύον
 τα. οὐ γὰρ, ὡδὶ κωνσταντίου τῷ πάντῳ κατὰ
 πλὴν τό τε δεδομένῳ ἔξουσίαν χριστιανοῖς, θα
 μόνων τί καὶ δαλῶν οἰκητῆριον, καὶ πολλοὺς
 χριστιανῶν ἀπὸ τῆς ἐκκλησιαστικῆς πλάνης μετα
 στήσας εἰς σωτηρίαν, οὐχ ἥττον δὲ πλὴν τὸ βίβ

021

[illegible]

φωτάτην. ἐκ τῆς φυγῆς ἐπ' ἀνέσι. καὶ τῷ δὴ
 μὴ φέρον ἐαυτὸν ἐκδίδωσι, χρῆσθαι ὅ, ἢ ἐξ
 λοιντο. καὶ πρὸς τὴν τῆς καίρου παρατάσ
 σεται δυσκολίαν. αὐτὸν θά, τί μὴ ἀπῆλθε
 τῶν δεινῶν. τί δὲ οὐκ ἐπενοεῖτο βαρύντορον.
 ἄλλων ἄλλο τι σιωποῦσθ' ὀντων πρὸς ἐνός
 κακοῦ συμφωνίαν. οὐ δὲ τὸ φιλόσοφον τοῦ
 ἀνδρός αἰδομενῶν (εἰ μὴ τι ἄλλο) τῶν ἐκ
 μενῶν. οἷον, ἔδωκε μὴ οὐ καὶ πλεον ἄγαν κακ
 τοῦτων ὅτι πᾶσι φόνην αὐτῶν μάλλον, ἢ
 ἀνδρείαν πρὸς τοὺς κινδυνῶς τῶν τῶν ἀνδρός
 παρυσίαν ἐνόμιζον. ἤγατο γάρων ἰδρύς,
 ἀθλητῆς ἐξελοντῆς, οἷον μέσης τῆς πόλεως.
 αἰδέσιμος τῶν ἡλικίαν. τῶν ἐπιτεῖαν αἰδέσι
 μῶτορος, πᾶσι πᾶσι τῶν διωκόντων καὶ
 τυραννοῦτων. ἤϊετο δὲ, ἡλικία πάση καὶ τῶ
 χη. οὐ τῶ μὴ, τῶ δ' οὐ πᾶσι δὲ ὁμοίως. ἀν
 δράσι. γυναιξί. νέοις, πρεσβύταις. ὅσοι τῶ
 τὰ πολιτικὰ διώκουν. καὶ ὅσοι τῶν ἐπ' ἀξί
 ας. ἀγῶν δὲ ἡ ἀπάσιν εἰς ἀλλήλους ἔπει
 βάλλεσθαι τῇ πᾶσι ἐν πρεσβύτην θρασύτη
 τι. καὶ μὲν οὐ δύσεβείας ἀπάσιν ἐνόμιζον,
 ὅτι πᾶσι ἐκείνον οὐκ ἔσται κακοῦ καὶ γέρον
 τα νικῆσαι ἀθλητῶν, καὶ τὰ πάσης ἀγωνιζό
 μενον τῆς πόλεως. εἰλκετο οἷον πλεονεξίαν.
 ὥθειτο καὶ ἑσθ' ὀντων, τῶν τειχῶν εἰλκε

το· οὐκ ἔστιν ὄβρι, μὴ μύθους τοῦ σώματος, με-
 γθυμνέης τῇ αἰκίᾳ τῆς ὑβρεως. παρὰ τῶν ἀ-
 ξίως ἐν μύθου ταῦτα καὶ λαζομενών. παι-
 σιν ἐκ παίδων μετέωρος ἀντεπέμπετο· γὰρ
 φίσιν ἄποδεχομένων, δ' ἐλινάων σώμα καὶ
 παίγνιον ποιουμένων πῶς διαγινώσκων. πείσμα
 σι τὰς κινήμας ἐθλίβετο μέχρις ὁσέων αὐτῶν.
 λίνους, τὰ ὧτα διετέμνετο καὶ τούτων τοῖς
 σερροτάτοις καὶ λεπτοτάτοις, σαργάνη πρὸς
 ὑψος αἰρόμενος. μέλιτι καὶ γάργα, διάβρο-
 χος, σφινξί καὶ μελίσσαις ὑδαίνωτο μέσσης
 ἡμύρας· ἡλίου τὸ φλεγῶδες ἐκ λάμπωντος.
 καὶ τὸ μὲν τὰς σάρκας ἐκτῆκοντες, τοῖς δὲ
 θέρμότηρον τριούνης πῶς βράδιν τῶν μακρῶν
 εἰων ἐκείνων σαρκῶν οὐ γὰρ ἀν' ἀθλίων εἴποι-
 μι· ἐν ταῦθα δὴ λέγεται, ὡς αὐτὸ καὶ εἶπετο ἀ-
 ξιωθεῖν γράφῃς, ὁ πρεσβύτερος ἐκείνος καὶ
 νέος πρὸς τοὺς ἀγῶνας, μηδὲ γὰρ ἐν τοῖς δι-
 νόις τὸ φαιδρὸν ἀπολιπεῖν, ἀλλὰ καὶ ἐν ἑν-
 φαῖ ταῖς βασάνοις δ' μνημονόμηνον ἐν
 κείνο καὶ ἀδόμενον ἐπειπεῖν, ὡς ἐπαινοῖν δ'
 σύμβολον· ἐαυτὸν μὲν ὑψηλὸν ὁρῶν· ἐκείνης δ'
 ταπεινὸς καὶ κατωτέρω κειμένης. τοσούτον πῶς
 τῷ κραταυτῷ· καὶ ὅπως τῷ πόρρω τῷ λυπηρῶν
 ὡς ἄλλω παρὼν κινδυνεύοντι· καὶ τρυφήν
 ἀμύσσει μφορὰν τὸ πρᾶγμα ποιόμενος· καὶ

οἱ παῖ-
 οὐς ἐπει-
 κείνης γ-
 λίας ὁρ-
 ἡμῶν·
 τοῖς πολ-
 τῆς ἐκεί-
 σεῖν ὁ μ-
 μὴ χρυσ-
 καὶ ἡλ-
 φείας με-
 καὶ πῶς
 ἐαυτὸν γ-
 ἐκείν-
 ὁ δὲ πρὸς
 τῶν· ἐπεί-
 κωροῦν
 πῶς, τὰ
 καὶ μὴ
 ἔκτον κα-
 ἰκνῶται τῷ
 τῇ θῆναι τ-
 τοῖς πολλοῖς
 ρεῖν πρὸς
 καὶ· ἀλλὰ
 καὶ ἀντὶ

ὅτι ταῦτα τίς οὐκ ἀν' ἡδέσθῃ τῶν καὶ μετέ
 ως ἐπεικῶν τε καὶ φιλανθρώπων. ἀλλ' οὐκ
 ἐκείνους γὰρ εἶπεν ὁ κακρός. οὐ δὲ ἡ τῆς βασι
 λέως ὁρμή, ἢ ἀπάνθρωπον ἀπαυτοῦσα καὶ
 δήμοιο, καὶ πόλεις, καὶ ἀρχόντας. εἰ καὶ μὴ
 τοῖς πολλοῖς ἐδόκε τῶν ἀγνοούντων εἰς βάθος,
 τῆς ἐκείνου ὑποκοιθείας. τοιαῦτα ἡμῖν τὰ ἔ
 στερόν γένος, καὶ ταῦτα ἔσθ' ἵππος. ἵνα
 μὴ χρυσοῦ εἰς ἀπρόσητον τοῖς βασιλευσίν. ὥ
 καὶ δῆλον, ὡς ἔσθ' ὅσοι βείας διεκαρτέ
 ρθ'. ἔως μὲν γὰρ βαρυτάτην ὀνησάμενοι τῆ
 ναοῦ πλὴν ἀποτίμησιν, ἢ πᾶν ἡθὺς χρυσίον,
 ἢ αὐτόν γε ἀνελείμασθαι εἰς νεῶν ἐκέλδον,
 ἐδόκε ἢ ἀδυνάτον ἢ ἐνδὲ τάγματος μάλλον,
 ἢ εἰς ὅσοι βείας τῆς ψυχῆς, ποιεῖν ἐκείνῳ πλὴν εἰ
 σασιν. ἐπεὶ δὲ νικῶν αὐτοὺς κατὰ μόρος, τῇ
 καρτέρει καὶ ὑφαιρῶν αἰετὶ τῆς ἀποτίμη
 σως, τελευταῖον εἰς ὅσον κατέστησεν ὡς καὶ
 μισθὸν μικρὸν εἶναι ἢ αἰθὺς μένον, καὶ ὅσον
 ῥᾶστον κατὰ βάλεν, καὶ ἵσος ἀγῶν ἦν τοῖς μὴ
 νικῆσαι τῶν καὶ ὁ ποῦν λαβεῖν, τῶ δὲ μὴ κρα
 ντῆσθαι τῶ μὴ δὲ ὅλως κατὰ βάλεν, καὶ
 τοι πολλῶν ὄντων τῶν καὶ πλείον σιωπῶν
 εἶναι περὶ θυμῶν, οὐ μόνον δὲ πλὴν ἀσέβη
 αν. ἀλλὰ καὶ δὲ εἰς τῆς ἀνδρός ἀνάλωτος
 καὶ ἀήτητον, τῇ νικαῦτα εἰλεῖσθαι σάφως οὐ

κατὰ ἰουλ.

πολλὰ χρημάτων. ἀλλὰ τῶν δούσεβους εἰς ἅπαν
να πθέμενος. ἀρδύω ὑπὲρ κείας ταῦτα καὶ
ἡμδρότητος, ἢ τῶν ναυτίων θράσους καὶ ἅπαν
θρωπίας ὅτι γνωρίσματα. λεγέτωσαν ἡμῖν
οἱ εἰς φιλόσοφον βασιλέα θαυμάζοντες. ἐγὼ
μὴ οὐδένα τῶν πάντων ἀπορεῖν οἶμαι τῆς δικαίας
καὶ ἀληθοῦς ἀπκρίσεως. καὶ οὐ πῶς προσέ-
θεικα ὅτι τῶν σωκότων εἰς εὐχάριστον, λυγ-
ρὸν καὶ γένος αὐτῶν πᾶν ἐκινδυνύει καὶ εὐ-
κλοπῆς, ὑπεξαγαγόντων, εἰς ὅτος ἦν. ἔπει-
θ' οὐ τάχα μόνον δικαίως ταῦτα ἔπαυον. καὶ
ἐπείω προσεπαθεῖν ἄξιός μιν, ὅτι καὶ ἡν ἡσθ
τοῦ τῆ οἰκουμένη πόσιν σὺλζων ἐλάτθανε. φασί
τοι εὐχὴ ταῦτα καὶ ἦν τινικαῦτα ὑπαρξεν,
γενέσθαι γὰρ ἀνδρα ἑλληνα μὲν πλὴν θρησκεί-
αν, ἦν δὲ ὅπον δὲ ἔπειθ' ἑλληνα, καὶ κατὰ τοὺς
ἀκρίτους τῶν πάλαι καὶ νῦν ἐπαινουμένων,
ἐκείνο πρὸς εἰς βασιλέα μετὰ παρρησίας εἰ-
πεῖν, οὐ φόβοντα τὸ πολυέδες τῆς τῶν ἀνδρῶν
αἰκίας καὶ καρτερίας. ἀκαίχυνόμεθα βασιλῶν
παρὰ τοσούτον ἡττώμενοι πάντες χριστιανῶν, ὥς
τε μὴ ὅ γέροντος ἐνὸς κρατεῖν διυμνηθῆναι. πᾶ-
σας διεξελθόντος βασιάνους; καὶ εἰ κρατῆ-
σαι μὴ μέγα, τούτου πῶς οὐ τῆς ἐσχάτης
συμφορᾶς ἀπελθεῖν ἡττώμενους; καὶ ὥς οἴκα
τοῖς αὐτοῖς ὑπαρξαι μὲν ἡμίονοις. βασιλεῖς

δε ἐν αὐτῷ τῷ τούτων ἴαν' ἡλίου τοῖς
 οὐρανῶσι μάλλον ἀθλιώτερον, ἢ τοῖς πάχυν
 σι. τὰ μὲν δὲ τῶν ἀρετῶν, τοιαῦτα καὶ
 οὐ πως ἔχοντα. ὥς μικρὰ εἶναι πῶς ἔχου
 καὶ φάλαγγος ἀπανθρώπων πρὸς τὴν ἐ/
 κείνων ὁμότητα. μάλλον δὲ τῶν ταῦτα περ/
 ῖοντος καὶ κατὰ σκῆδάζοντος, εἴπερ τ' ἀπέρμα
 τος τὰ βλασήματα. καὶ τ' πυδύματος τὸ ναυά
 γιον. τὰ μὲν δὲ, οἷα καὶ ὅσα. τίς αὖ' μοι οὐδὲ
 πῶς ἡροδότου καὶ θουκυδίδου ὀχλῶν τε καὶ
 γλῶτταν. ἵνα καὶ τῶ μέλλοντι χρόνῳ πάρα
 ὦν πῶς τῶ ἀνθρώπου πονηρίαν. καὶ σηλ. τευθῆ
 ρῶς μετέπειτα τὰ τῶ καίρου διηγήματα.
 σιωπήσομαι τὸν ὁρόντην καὶ τοὺς νυκτορ/
 νοὺς νεκρούς. ὥς τῶ βασιλεῖ σιωέκρυπτον οὐ
 τος σφύρομενος νεκύνεσι καὶ κτείνων ἀδύλως.
 ἐν ταῦθα γὰρ τὰ τῶ ἔφωτο εἰπεῖν οἰκειότε/
 ρον. παρὰ σοφισμῶν καὶ τῶ βασιλείῳ
 τὰ κοῖλα καὶ ἀπὸ τὰ τῶ, ὅσα τε ἐν λάκκοις,
 καὶ φέας καὶ διώρυξι. καὶ κῶν γέμοντα θησαυ
 ρῶν τε καὶ μυστηρίων. οὐ μόνον τῶν ἀνατε/
 μνομένων παίδων τε καὶ παρθένων ἐνδὲρ
 χειρωγία καὶ μαντεία καὶ θυσίαις δ' νενομισ
 μέναις, ἀλλὰ καὶ τῶν ὑποδὲρ ὅσε βείας κιν/
 διωδύοντων. συγχωρήσομαι εἰδοκεῖ ταῦτα,
 οἷς καὶ κένος ἡχύνω. ὅθεν γε φησὶν μέτει

κατὰ ἰου λ.

εν· δὴ λον δὲ, τῷ κρύπτειν ὑπὸ χειρὶν, ὥς οὐκ
διπρεπὲς ὄν τ' ἄγος δημοσιεύεσθαι. τὰ μὲν
γὰρ καίσαρ ἐων τῶν ἡμετέρων, τούτων δὲ τ'
μεγαλοφυᾶν καὶ θόρμων εἰς δύσβειαν, οὐ
πως ὑπ' αὐτ' ἐπὶ ἐλληλαμύων καὶ ὑβρισι
μύων, ἴσως οὐδὲν ὀνειδίζειν ἄξιον. ἐδὲ κει γὰρ
ὑπὸ τῆς τύχης ἐν δίκῃς ἀγανακτῶ, ἐν καὶ
ἐν τ' αὐτοχρίσας ἀτυχησάσης, ὑπὸ ταύτην
περὶ ληλυθῆναι πῶς ἀντίδοσιν. ἐπειδὴ δὲ
τι καὶ συγχωρεῖν καὶ ἀδικίᾳ καὶ τακράβουσι.
ἀλλὰ τίς οὐκ οἶδεν ὥς δήμου τινὸς ὑπὸ μα
κρότος χριστιανοῖς, καὶ πολλῶν μὲν ὀργασα
μύων φόνον, πλείων δὲ ἀπειλούντων, ἐπει
δὴ μέσσην ἐσθλίζων ὁ τοῦ ἔθνους ἀρχὸν τ' καὶ
ἐξ καὶ τ' νόμων, τὰ μὲν δ', δουλεύειν ὡς δὲ δὲ
τοῦς ἡμετέρους ἡγούμενον, καὶ οὐκ ἔστιν ὅσον
μὲν ἀπαγαγὼν χριστιανῶν, ὀλίγοις δὲ τῶν ἐλ
λιώων ὑπὸ ζυμῆσας, εἰς ἀναχθεῖς τῷ βασιλεῖ
καὶ τητοῖας ἡγεμονίας, ἀτιμος καὶ ἀνὰρ πα
σος πᾶσι τούτων ἐκείνετο. καὶ τοῦς νόμοις
προῦ βάλλετο καὶ οὐκ ἐπιστάντη δικάζειν.
μικροῦ μὲν ἀπήχθη πῶς ἢ θανάτῳ. τέλος δὲ,
φιλανθρωπίας τυχόν, ἰξορίαν καὶ τακεί
νεται. καὶ ἡ ἀπόφασις, ὥς θαυμασία τε καὶ
φιλανθρωπός. τί γὰρ μέγα φησὶν ὁ δίκαιος δι
καστὴς καὶ μὴ διώκων χριστιανούς, εἰ γαλιλαίως
δέησιν,

δέησ, μία χεὶρ ἐλθὼν κὴ κατεργάσατο. ταῦ
τα οὐκ ὁμότης πόλι φανής; ταῦτα δ' ἐπὶ
χρημμάτων διωγμοῦ. καὶ πολὺν τῶν δημο
σία προτιθεμένων ἐναργέστερον καὶ φοβε
ρώτερον; ἔτι γὰρ διαφέρει τῶ κίνδυνον προ
γράψαι χριστιανοῖς, τὸ τοῖς διώκταις χριστι
ανῶν ἡδὲ μὲν φαινέσθαι. καὶ μέγα ἐγκλημα
ἐπιθεῖσθαι τὸ μετεάξην. δ' ἔτι βούλεσθαι
βασιλέως, ἀγροφός ἐστι νόμος. τῷ κρέτει συ
νηγορῶν μὲν. καὶ πολὺν τῶν γραπτῶν. ἰσχυ
ρότερος, τῶν οὐ διωκόμενων. οὐ φα
σιν οἱ τὰ ἐκείνου σέβοντες, καὶ τὸν νέον ἡμῶν
θεὸν ἀναπαλάττοντες, τὸν ἡδὲ καὶ φιλαν
θρώπων. ἀλλ' ὅτι μὴ δημοσία διωκόμεθα
χριστιανοί, προὔθηκε. καὶ πάντα παρῶν
σαν, ὅσα δοκεῖ τοῖς διώκουσιν. ἀφαιρέτες αὐ
τῶν τῆς τῶ διώκην αἰτίας. πῶς ὅρα δὲ, οὐ
λεῖς πῶποτε εἶπεν ἡμῶν. ὅτι ἐνέει καὶ φα
λας ἀντὶ μιᾶς προὔβαλετο, εἶτι τῷ μύθῳ
πεισέον, οὐ δὲ πῶς πατακίω χίμηρας,
ὅτι τρεῖς καὶ ἀνομοίους, ὡς τε εἶναι φοβε
ρώτερον. ἢ τὸν ἐν ἁδίου κέρβερον, ὅτι τοσαύ
τας τε καὶ ὁμοίους. ἢ τὸ θαλάττιον καὶ κῶν
πῶς σκύλλαν, ὅτι ἐξ ἐπὶ κύκλω καὶ φλυκτο
τάτας. καὶ τοιγαυταῦτα ἀνω φασὶν αὐτῆς χρε
στὰ καὶ φιλανθρώπων. καὶ εἰς ὅτι οὐκ ἄνδρ.

κῆρυ γὰρ ἡμεῖς, πρὸς ἡμᾶς ἡ συγκατὰ ἐχουσα.
 αἱ δὲ ἀπὸ τοῦ κωῶδου κεφαλαιαὶ καὶ θη
 ρεῖας, ὅσων ἦσαν αἱ αἰσθητοῦ. τῶν δὲ ὅλους ἀπὸ
 πᾶσι τοῖς καὶ μηδὲν εἰς κίνδυνον διαφύου
 σαι, τῆς αὐτῆς τοῦ χαρὺ βόσκου. ἡ καὶ τῶν
 τῶν οὐκ ἐστὶν καὶ τῶν σφαιρῶν τὰ βέλῃ καὶ ἡ
 αἱ αἰσθητοῦ καὶ ταῖς αἰσθητοῦ. ἀλλ' οὐ τοὺς σφαιρῶ
 νωντας καὶ τοὺς βελόντας. ἐπὶ δὲ τῶν κωῶ
 γε τῶν τοὺς κωῶδου, καὶ τῶν φαρμακείων τὰ
 δηλητήρια. καὶ τῶν κερατῶν τῶν βοῶν καὶ
 αἰσθητοῦ τῶν θηρίων τὰ κέρατα καὶ τοὺς
 ὄνυχας. οἱ δὲ χρώμενοι τοῖς, ἐκ τῶν σφαι
 ρῶν, καὶ οὐ μετὰ τοῖς τῶν τολμῶν
 αἱ αἰσθητοῦ. ὅσων ταῦτα τῆς ἀλογίας. καὶ ὅ
 τως σφαιρῶν δέμενα. τοῖς ἐαυτοῦ σφαιρῶ
 ρῶν καὶ καὶ, καὶ τῆς τοῦ λόγου δυνάμει τὸ ἀ
 ληθὲς συγκαλύπτου. ἀλλ' οὐκ ἐστὶν ὅπως ἐ
 αὐτὸν ἀπὸ κρύφει οὐδ' αὖ πολλὰ σφαιρῶ καὶ
 παρὰ τοῦ γινώσκει ταῖς ἐπινοίαις. ὅς ἐστι τὴν
 αἰσθητοῦ κωῶν (ὅ δὲ λέγεται) ἀπὸ τοῦ κωῶ
 ἡ τῶν δακτυλίων γινώσκει, καὶ τῆς σφαιρῶ τῶ
 σφαιρῶν χρησάμενος, ἐαυτὸν ἀπὸ κρύφει. ἡ νῦν
 ἴσον μὲν οὐκ, ὅ σφαιρῶν αἰσθητοῦ καὶ δια
 διοράσκειν, τοσούτω πλεονάζει αἰσθητοῦ πα
 ρὰ ἀληθείας διοράσκει. καὶ τοῖς σφαιρῶν
 ρῶν τούτων καὶ ταῖς, ὡς ταῦτα πράττειν τὰ

[illegible]

καὶ πολμῶν. οἷς οὐδ' αὖ' αὐτοὺς ὡς δικαίως,
 πρὸς τομοῖς ἔχει σωτηροῦν. οὕτως δὲ ἀλῶ-
 τὸν ὅστιν ἡ πονηρία, καὶ πανταχόθεν ἐαυτῇ
 πόδι πίπτουσα. καὶ οὐχ ἂ' μεν ἐπὶ πρὸς
 ἡδὴ, τοιαῦτα καὶ οὕτω πόρρω βασιλικῆς δὴ
 γλυείας καὶ μεγαλοπρεπείας. ἂ' δὲ, διανοί-
 εῖτο πράξιν, ἡμῶν τῶν τε καὶ βασιλικῶν
 τῶν. πολλοῦ μὲν ἰσχυρὸν ὡς, εἰ μὴ πολὺ τῷ
 εἰρημνίων ἀπανθρώπων τῶν. ὡς περὶ ὁράκον
 τὸς κινεμένων, πολίτες αἱ μὲν ἡδὴ φείσονται.
 αἱ δ', ἐπεφύσσειν αἱ δ', μέλῃσι. τὰς δὲ δὲ ἐστὶ
 μὴ κινηθῆναι, καὶ ἡρεμοῦσαι τῶς τυγχάνει
 νωσιν, εἰ βούληται ὡς πρὸς κεραυνῶ, τὰ μὲν,
 ἡδὴ κατέχεται, τὰ δὲ, προμελάνεται, μέ-
 χρις αὖ' καὶ ταῦτα ἐπέλθῃ τῷ κακοῦ δυνα-
 σθέντος, οὕτω καὶ κείνῳ τὰ μὲν, ἡδὴ παρηγο-
 ρεῖτο. τὰ δὲ ὑπεγράφετο τῷ ἐλπίσι. καὶ ταῖς
 καὶ ἡμῶν ἀπειλαῖς. καὶ ταῦτα οὕτως ἐκτο-
 πα καὶ πόρρω τῶν ἐπισημνίων, ὡς τῆς ἐκεί-
 νου διανοίας εἶναι μόνης. ταῦτα καὶ βου-
 λούσθαι καὶ εἰς ὅσον ἀγαθῶν ἐξελεῖσθαι.
 καὶ τοὶ πολλῶν πρὸ αὐτοῦ γεγνημένων διω-
 κτῶν, καὶ πολεμίων χριστιανοῖς. ἂ' γὰρ μή τε,
 διοκλητιανὸς ὁ πρῶτος ἀνθεῖς χριστι-
 νοῖς. μή τε ὁ εὐεργὴς ἐκ δεξιὰς μεν, καὶ ὑποδ-
 ραλῶν μαξιμιανὸς ἐν ἐνυμνήσῃ πῶποτε, μή

τε μαξιμῶς ὁ μετ' ἐκείνους καὶ ἰσοδὺν ἐκεί-
 νους διώκτης, οὐ τὰ συμβολατῆς ἰδιότητος
 τῶν πληγῶν αἱ εἰκόνες φέρουσιν ἐν δημοσίᾳ
 προκείμεναι καὶ σπληνιτεύουσιν τὴν λώβην
 τοῦ σώματος. ταῦτα ἐκείνος διανοεῖτο μὲν, ὡς
 οἱ τῶν ἀπορρήτων ἐκείνου κοινωνοὶ καὶ μὲν
 ἔσθ' ἐπεὶ χάρις δὲ τῇ τῷ Θεοῦ φιλανθρωπία,
 καὶ τοῖς χριστιανῶν δάκρυσιν, ἃ ὅλα δὴ καὶ
 παρὰ πολλῶν ἐχέθη. ἴδιον μόνον ἐχόντων,
 καὶ τὰ τῷ διώκτῃ φάρμακον. ταῦτα δὲ ἡ
 πάσης μὲν παρρησίας ἀποδρεῖσθαι χριστι-
 νός. πάντων ἡ αὐτοὺς ἐργεῖσθαι. συλλόγων.
 ἀγορῶν. πανηγύρεων. τῶν διηγεσιῶν αὐτῶν.
 μὴ γὰρ ἵζειναι κεχρησθαι βούλῃς, εἰς ἧς μὴ
 καὶ τῶν βωμῶν θυμιάσειν ἐμπροσθεν
 κειμένων, καὶ μισθὸν δοῖν μέγαν οὐτω καὶ
 βούτου πράγματος. ὡ νόμοι καὶ νομοθέ-
 ται καὶ βασιλεῖς, οἱ καὶ παρ' οὐρανοῦ κάλ-
 λος καὶ ἡλίου φῶς καὶ ἀέρος χύσις, ἃ πασι
 πρόκεινται φιλανθρωπία κοινῇ τε καὶ ἀφθο-
 νος, οὐτω δὲ καὶ τῶν νόμων μετουσίαν
 προσθέντες ἅπασι ἐλευθέρους, ἵσθι τὴν καὶ ὁ
 μόνον, ἧς ἐκείνος ἀποδρήσειν διανοεῖτο χρι-
 στιανούς, ὡς μή τε τυραννομενοῖς δήσας ἵζειν
 λαβεῖν, μή τε ζημιουμένοισι εἰς χρέματα
 μή τε ἄλλοι πάχιστοί μιν κρὸν ἢ μείζον τῷ

[illegible]

ἀπὸ τοῦ θύμῳ ἐπικουρεῖσθαι τοῖς νόμοις·
 ἀλλ' ἴθ' οἰείσω εἶναι καὶ ἀναιρεῖσθαι. καὶ με-
 κροῦ τῶν ἀναπνεύων εἰσχεσθαι. ἀλλ' οἷς μὲν πᾶσι
 οὐκ ἔστι, πολλὰ φιλοτιμίαν εἶχε καὶ τὴν πρὸς
 θεὸν παρρησίαν. οἷς οὐκ ἔστι, μείζω τῆς
 παρρησίας καὶ ἀδοξίας. καὶ ὁ λόγος ὡς
 πάνσοφος τῷ φρονίῳ καὶ ἀποστάτου καὶ
 παρρησίᾳ, καὶ νομοθέτου. ἢ ἴν' εἰκελὶ τῶν
 εἶπω, τῷ ἐκροῦ καὶ ἐκ δίκη τῷ κατὰ τῆς
 ἡμέτερον λόγον. εἶναι γὰρ τῷ ἡμετέρῳ νόμῳ,
 μή τε ἀμύνεσθαι μή τε διώκεσθαι, μή τε κε-
 κτῆσθαι τι τὴν ἀρχὴν. μή τε νομίζειν ἴδιον.
 ἀλλὰ, ξυλὴ ἐτέρῳ καὶ τῶν παρόντων καὶ
 παφρονεῖν ὡς οὐκ ὄντ'. καὶ τοῦ δὲ μὴ ἀντιδιδό-
 ναι, μὴ δὲ ἴσθαι, καὶ τὸν. μή τε τὴν παρρησίαν
 παρομύνουσιν, φείδεσθαι ταύτης ἀλλὰ καὶ τὴν
 ἐτέρῳ ἐμπαρέχειν, τῷ παύοντι. καὶ τῷ
 χιτῶνα τῷ ἱματίῳ περὶ ποδιώσθαι. προ-
 αἵσει δὲ ἴσως, ὅτι καὶ ἐπιδρένχεται τῷ ἀδι-
 κωτῶν, καὶ τὰ καὶ Μίσα βούλεσθαι τοῖς
 διώκουσι. τί δὲ οὐκ ἐμελλε ταῦτα γινώσκων
 ἀκελεῶς, ὁ τῶν θεῶν ὑπαναγνώστῃ ποτὲ λο-
 γίων. καὶ τῆς τῷ μεγάλου βήματος ἡξιώμε-
 νος ἱμῆς; καὶ τοὺς μαρτυροῦν ἱμαῶν ση-
 κοῖς τε καὶ τε μέεσιν. οὐ γάρ, πρῶτον
 θαυμάζω. πῶς τοῖς μὲν ἀκελεῶς καὶ τὰ μί-

κατὰ ἰουλ.

λησεν, ἐκείνο δὲ οὐκ ἀνέγνω ἢ ἐκὼν παρέ-
 οραμεν. ὅτε κακὸς, κακῶς ἀπολείται, πῶς
 ὁ πρὸ θεῶν ἔξαρνησάμενος. καὶ ὁ τούτου
 μείζον ἔστι, τοὺς ἐμμενόντας τῇ ὁμολογίᾳ
 πῶς ὁδῶν. καὶ τοῖς τοῖς κακοῖς πῶς βάλων,
 οἷς αὐτὸς πῶς πεσεῖν ἡ ἀξίος. εἰ μὲν οὖν ὡς
 πῶς ἡμᾶς τοιοῦτους εἶναι νομοθετεῖ, καὶ τοῖς
 ὡς ἐμμενόντας ἐμμενόντας, ὅτε δυνάται δεῖξαι,
 καὶ αὐτῷ πρὸς κακίαν εἶναι πρὸς ταχύνει
 νον ἢ τοῖς αὐτῷ θεοῖς, ἐν καλῷ ὅτε τυγχά-
 νον. καὶ εἰς δύο ταῦτα διηρημένων τῶν ἐξε-
 ῶν, ἀρετὴν τε φημι καὶ κακίαν, ἡμῖν, μὲν
 ἀποκεκρίσθαι πῶς κρείσσον μοῖραν, αὐτοῖς δὲ
 ἀπερὶ ὅτι πῶς χείρονα, λεγέτω ὅτε, καὶ
 ὅτε νικήσομεν, ὅτε μὲν τυσι τοῖς ἐχθροῖς,
 καὶ τοῖς διώκουσι τὰ ἡμέτερα. εἰ δὲ καὶ αὐ-
 τοῖς τοιμὲς ὁριουῖται καλοῦ καὶ κακοῦ καὶ
 ἡμῶν ὁρῶντος, λόγῳ γοῦν, εἰ καὶ μὴ τοῖς ὁρῶ-
 ντος αὐτοῖς, καὶ ὅτε οὕτως εἰσὶν ἀνείχωντοι,
 καὶ σφόδρα ὡς κακοὶ καὶ ὡς θεοῖς καὶ
 ὡς τε φάσκον ὡς πῶς ἄλλαν ἵνα κλη-
 ρον προσήκον αὐτοῖς πῶς κακίαν, δεξάμεν
 πῶς ἢ πῶς δίκαιον, ἡμᾶς μὲν καὶ πάσχοντες
 καρτέρειν. αὐτοὺς ὅτε μὴ δὲ φειδομένων φείδε-
 σθαι. σκόπει γὰρ ὅτε. τῶν μὲν, ἡμῖν γεγονό-
 των κακῶν ὅτε δυνάσθαι, τῶν δὲ ὑμῖν, ἄλ-

λο το
 διαμ
 βη το
 χριστ
 μιν. ὅ
 ἀρχον
 τας. π
 λοῦν τ
 τιμῶν
 τα φ
 μα
 ἡπειλ
 ἡμῶν
 ὅτε. ὅ
 τι π
 ἀρετῆς
 ἡμῶν
 ὅτε τοῖς
 σι κ
 δε, ὅτε
 μὲν
 εἰ μὲν
 καὶ τοῦ
 τὸ αὐτ
 δε χ
 μὲν οὐκ

λο τε ἄλλως τούτων ποδὶς ἔχοντων καὶ με
 λιστα μείων, τί ἔστι παρὰ χριστιανῶν σωε
 βη τοῖς ἡμετέροις, διὰ παρ' ὑμῶν ὁ μάλιστα
 χριστιανοῖς. ποίας παρρησίας ὑμῶς ἀπεδρῆσα
 μεν. ἴσι δὲ ἡμεῖς ἐπαυεσθῆμεν ζέοντες. ἴσιν
 ἄρχοντας πλείω τ' ἐπιταγμάτων ὑπηρετῶν
 ἴσιν. τίσι τ' ἢ ψυχῆς ἐπιτάσμεν κίνδυνον. μάλ
 λον ἢ τίνας ἀρχῶν ἀπειλάσμεν, καὶ τ' ἄλλων
 τιμῶν αἰ τοῖς ἀρίστοις ὁφείλοντο. καὶ σωελόν
 τα φάναι, τίνι τοῦτον ἐπειρωόμεν, διὰ
 ὁ μάλιστα παρ' ὑμῶν τὰ μὲν, ἐτολήθη, τὰ δὲ
 ἡπειλήθη. ἀλλ' οὐδ' αὖ αὐτοὶ φαίνετε. οἱ τ'
 ἡμῶν ἡμῶν ἐγκαλοῦντες καὶ τ' φιλαίθερα
 ὦν. ἐπεὶ ταῦτα πῶς ἐκεῖν οὐ λογίζεσθ' ὡς σφῶτα
 τε πάντων. καὶ σωεπώτα τε ὁ πρὸς τῇ
 ἀρετῇς ἄκρον συγκλείων χριστιανούς, ὅτι τῇς
 ἡμετέρας νομοθεσίας, τὰ μὲν ἀνάγκη
 ἔχει τοῖς ἐπιταγμαῖς, ἀ' καὶ μὴ φυλάττου
 σι κίνδυνος, τὰ δὲ οὐκ ἀνάγκη, αἵρεσις
 δὲ, ἀ' φυλάττουσι μὲν, ἡμῶν καὶ ἀντίδοσις,
 μὴ φυλάττουσι δὲ, μὴ δ' ὄντιν οὖν κίνδυνος,
 εἰ μὲν γὰρ οἷόν τ' ἡμῶν ἀπαντας ἀρίστους εἶναι
 καὶ τοῦ ἄκρου τῇς ἀρετῇς ἐπιβαίνειν, τοῦ
 τ' αὖ ἡμῶν κράτιστον τε καὶ τελεώτατον. ἐπεὶ
 δὲ χωρὶς ταῦθ' ἡμῶν ἀνθρωπίνων καὶ τοῖς
 μὲν οὐκ ἔστιν ὅτου μὴ τῶν καλῶν μετέσθι, τοῖς

κατὰ Ἰουλ.

δὲ, μέγα καὶ εἰ τὸ μέσου τυγχάνοιεν. τί σοι βέλ-
λεται ἢ ταῦτα νόμοις τεῖν, ἃ μὴ τῶν πάν-
των ὅσιν, ἢ κατὰ κείνους εἶναι τοὺς δ' φυλάσ-
σοντας. ὥς πῶρ γὰρ ὅς τις οὐ κολάσεως ἀξι-
ος, ἢ δὴ καὶ ἀναρξήσεως. οὕτως ὅς τις οὐ καὶ
ναρξήσεως, ἢ δὴ καὶ τιμωρίας. ἀλλ' ἐν ὅροις
δεῖ μένοντας τῆς ἡμετέρας φιλοσοφίας,
καὶ τῆς ἡμετέρας διωάμεως, οὕτως ἀπαι-
τεῖν καὶ τὸ κατὰ τοῦτον. ἀλλ' ἀνακτέον μοι
πάλιν τὸν λόγον, ἐνδὲ τοὺς λόγους. ὃ γὰρ φέ-
ρω, μὴ ὅτι τὰς ἀνάγκας ἀναγκυλῆν, καὶ πειρα-
τέον σωτηρίῃ τούτοις εἰς διώμεν. πολ-
λὰ γὰρ καὶ δεινὰ ὄντων, ἐφ' οἷς ἐκείνος με-
σεῖσθαι δίκαιος, οὐκ ἔστιν ὅ, τι μάλλον, ἢ τὸ
τὰ παρὰ νόμους φαίνεται. καὶ μοι σωτῆρα
νάκτειν πᾶς ὅς τις λόγοις χείρων, καὶ τῇ
μοίρᾳ ταύτῃ περσείμενος, ὥν εἶναι καὶ αὐ-
τὸς οὐ καὶ ἐνθάδε. τὰ μὲν γὰρ ἄλλα, παρὰ
καὶ τοῖς βουλομένοις. πλοῦτον. δύλιν. δού-
λειαν. διωκείαν. ἃ τῆς καὶ τῶν πόλεως εἰ-
σι, καὶ ὀνειρώδους τέρψεως. τὸ λόγον δὲ πε-
ριέχουμαι μόνος. καὶ οὐ μέφομαι χερσαί-
οις τὰ πόνοις καὶ θαλασσίαις, οἳ τούτου μοι συ-
νεπόμενον. ἐμοὶ γοῦν εἶναι, καὶ ὅς τις ἐμοὶ φί-
λος, ἢ τῶν λόγων κέρτος. ὃ πρῶτον μετὰ τὸ
πρῶτον, ἡσυχασίᾳ τὴν καὶ ἀσπάζομαι.

τὰ θεῖα λέγω, καὶ τὰς ἐξω τῶν ὁρωμένων
 ἐλπίδας. ὥς τε εἰ ἡ οἰκείον πῖναι πᾶν καὶ
 τὰ πίνδακρον, ἀναγκάσιος ὁ πόδι τούτων ἐν
 μοι γε λόγος. καὶ μάλιστ' ἀδικαίον ὡς οὐκ οἶδ'
 εἰ τι τῶν ἄλλων, λόγῳ πῶν ὑπερὶ λόγων χρεῖν
 ἀποδιδόναι τοῖς λόγοις. πόθεν οὖν ἐπὶ λῆθ'
 σοὶ γὰρ ὡς κούφοτα τε πάντων καὶ ἀσθενέ-
 στα τε, ὅ, λόγων ἀποδρῆσαι χριστιανούς.
 γὰρ οὐ τῶν ἀπειλόμενων ἰδὼν, ἀλλὰ τῶν
 ἡδὴ νομοθετημένων. πόθεν, καὶ κτίσις ἀ-
 λεία. τίς δὲ μὴς τοῦ λόγου ὡς αὐτὸς εἴπῃς,
 τὸ τ' αὐτὸ νομῶ ἡ γὰρ. ἴνδ' τε λῆθ' πονη-
 ροὶ, καὶ βλάσφημοι δαίμονες. εἰ βούλει δὲ καὶ
 τοῦτο πῶν αἰεῖν, ἡμεῖς παρὰ σῆσθ' ἔμεν. εἰ δὲ
 γὰρ σε θεοῖς ἐγχειροῦντα καὶ παρὰ νόμοις
 καὶ νόμοις, εἰς γὰρ ὑπαχθῆναι τελευτῶντα,
 καὶ σὺ τῶν περὶ ἡλῶς ἀποδρασεῖν. ἴν' ὡς μά-
 λιστα φρονεῖν ὥν δειν, ἴν' ὡς μάλιστ' ἀλάτῃς
 ἐναχήμενων, καὶ ἀλογίαν καὶ τακενόμενος.
 ἀπακτεῖν γὰρ ἴσσοις ἐδόγμα βούλεται. καὶ
 ἴσ' ὁ λόγος τῆς ἀποδρῆσθ' καὶ νοτομίας.
 καὶ ἴσ' ἀδικαίον δόξης λέγειν, ἀδικαίον μεθ' ἡμῶν,
 οὐ μεμφομένη δέ. καὶ γὰρ ὡς πᾶν ζῶν λόγῳ
 νικῶν, οὐ τῶ καὶ νικῶνται καὶ λῶς μεμαθήσεται
 μεν. ἡμέτεροι φησὶν οἱ λόγοι, καὶ ἡ ἐμὴν ἰ-
 ζῆν. ὦν καὶ ἐσβῆν θεούς. ὑμῶν δὲ ἡ ἀλογία,

κατὰ ἰου λ.

ἢ ἡ ἀγροικία· ἢ οὐδὲν ἔσθ' ὅ, πῖς δύν
τῆς ὑμετέρης ὅτι θάλας. οὐκ αὖ μὲν οἶμαι τῶ
του κατὰ γέλασεν, οἱ παρ' ὑμῖν τὰ πυθα
γόρου φιλοσοφώτες, οἷς, ὅ, αὐτὸς ἔφα, εἰ
πρῶτον καὶ μέγιστον ὅτι τῶν δογματῶν· καὶ
τῶν χρυσῶν ἐπὶ, εἴτ' ὅν μολιβδῶν αἰρετώτε
ρον; μετὰ γὰρ πῶ πρῶτον ἢ πολυῦ μνητον
τοῖς τὰ ἐκείνου τελευμύοις φιλοσοφίας
τῆς σιωπῆς, ἵνα λόγου μέτρα σιωπᾶν ἀσκηθῶ
σιν, ἐννομόν φησιν ὡς ὅ τι τῶν δογματῶν
δῶτωμένοις, ἔπειτ' ἀποφαινομένοις, ἀπαι
τουμένου καὶ λόγου, ἄλλο μὲν μηδὲν ἀποκεί
νεσθαι, ὅτι δὲ πυθαγόρῃ τῶ εἰν δεδωγμένον.
καὶ λόγον εἶναι τῶ δογματός, ὅ παρὰ τὴν
ἐκείνῳ, ἀνδρῶν ὅν τε καὶ ἀβασάνισον· εἰς ταυ
τὴν ἦκοντες τῶ, αὐτὸς ἔφα, τῶ παρ' ἡμῖν, πῶ
σευσον, ἐν ἄλλαις συλλαβαῖς τε καὶ ῥήμασι,
καὶ εἰ μὴ παύοιαι καὶ κωμωδοῦντες ὅτι καὶ
σχεύοντες. βούλεται γὰρ ἡμῖν ὁ λόγος, μὴ
εἶναι σχεπτεῖν, τοῖς ἔσθ' ὅ τῶν θεοφόρων
ἀνδρῶν εἰρημενοῖς. ἀλλ' ἀπόδειξιν εἶναι τὸ λό
γου, ὅ ἐκείνων ἀξιόπιστον, πάσης διωάμεως
λογικῆς καὶ ἀντιλογικῆς, ἰσχυρότερον. ἔσω
δε καὶ ὅτι τῶν ἡμετέρων διεπηρεάσαν· πῶς
σὺ δέξῃς τοὺς λόγους, σοὶ διαφδρόντας· εἰ
δε καὶ σοὺς, πῶς τοῦ τῶν ἡμῖν, οὐ κατὰ πῶ

σὴν νο
ἐλλω
μέου,
ονόμα
ἐχων
εἰα, δ
ἐτόρα
σεις, ἢ
διεπρε
εἰ μὲν οἱ
ρα ἴσι
ὡς πῶ
οὐτε γὰρ
πῶ οὐτε
ἰδιοφαι
χολόγ
ῶ κατὰ
δὲ οὐ γὰρ
ροῖς ὅτι
φαίνεσθ
αὐλῶν
ἡλμαθ
ἰθὺς ἐπ
εἶν, ἵνα μ
λῶν ἴσθ
καὶ τοῖ

σὴν νομοθεσίαν καὶ ἀλογίαν. τίνας γὰρ, ἵνα
 ἐμλωίζειν εἰσὶν οἱ λόγοι. καὶ τῷ πῶς λεγο-
 μένῳ, καὶ νοουμένῳ. ἵνα ἐγὼ τοῖς διέλω πῶς ὁ
 ὀνόματος διώκμεν, ὃ πᾶσι τὰς ὁμωνυμίας
 ἔχων σύ. καὶ τὰ δηλούμενα ἢ μιᾷ προσηγο-
 ρία, διάφορα, ἢ διαφόροις ταυτά. ἢ ἐτάραις
 ἐτάρ. ἢ γὰρ τῆς θρησκείας εἶναι ἑῶν φή-
 σεις, ἢ τῶν ἔθνους δηλαδὴ, καὶ τῶν πρώτων
 διεισημομένων τῆς διαλέκτου πῶς διώκμεν.
 εἰ μὲν οὖν τῆς θρησκείας, δείξον ἑῶν, καὶ πα-
 ρὰ ἑῶν τῶν ἰδίων, ἢ ἐμλωίζειν ἐννομοῦς,
 ὡς πᾶσι τῶν ἑῶν ἔστιν αἱ, καὶ οἷς τῶν δαιμόνων.
 οὔτε γὰρ πᾶσι τὰ αὐτά. οὔτε αἱ τὰ πάντα
 τα. οὔτε τὴν αὐτὴν ἰδέαν, ὡς τοῖς παρ' ἑῶν
 ἰδρυοφάνταις δοκεῖ, καὶ τοῖς τῶν ἑῶν τε
 χνολόγοις. ἑῶν δὲ ὡς πᾶσι λινδίοις δισεβῆς,
 ἢ κατὰ ἑῶν τῶν ἑῶν, καὶ ἑῶν εἶναι
 θεοῦ ἑμλω, τὰς εἰς αὐτὸν ἑλπίδας, ἢ ταύ-
 ροις ἢ ξυνοκτονεῖν, ἢ λάκωσι τῶν, ἐπιβώμα
 ξαίνεσθαι, ἢ φρυξί τῶν κατὰ τέμνεσθαι ὑπὲρ
 αὐλῶν κηλουμένων, καὶ ἀνανοσσομένων ὑπὲρ
 ἑλπίδας, ἢ τῶν παλαιότατων ἑῶν, ἢ τῶν πο-
 ρύειν ἐτάραις, ἢ ὅσα τῶν ἑῶν μυσηίων εἶ-
 σιν, ἵνα μὴ λέγω καὶ ἑῶν, οὔτω δὲ καὶ ἐλ-
 λωίζειν, ἐκκεῖ τὸν τίνας θεῶν ἢ δαιμόνων.
 καὶ τοῖς καὶ εἰς τῶν ἑῶν, οὔτω δὲ ἑῶν ὡς ἐμλω

κατὰ ἰουλι

θιῶν ἰω, ἢ τινι τῶν παρ' ὑμῖν θεῶν ἢ δαίμό
νων, τὸ κοινὸν ἀπεκείθῃ. ὥς πῶρ καὶ ἄλλα πολλὰ
τῶν κοινῶν, θύειν νενομισθέντα. εἰ δ' ἔ
χι ἔτι φήσεις, τὸ γλώσσης δι, ὥς ὑμετέρως
μεταποίησι, καὶ ὅτι ἔτι πόρρω θήσεις ἡμᾶς,
ὥς πῶρ κλήρου πατρικοῦ καὶ οὐδὲν ἡμῖν δια
φύροντος; πρῶτον μὲν, οὐχ ὁρῶ τίς ὁ λόγος.
ἢ πῶς ἔτι προσάξεις τοῖς δαίμοσιν. οὐ γὰρ
εἰ δὲ αὐτῶν, τὴν τε γλώσσαν ἐμμιλίζοντας
καὶ τὴν θρησκείαν ἥδη συμβέβηκεν εἶναι τὴν
θρησκείαν τοὺς λόγους. καὶ ὅτι τῶν αὐτῶν εἰκό
τως, ἐξω ταύτης ἡμεῖς γραφείμεν. ἀλλὰ τῶ
τό γε καὶ ἀσυμλόγιστον δοκεῖ τοῖς καὶ ὑμᾶς τε
χολόγοις. οὐ γὰρ εἰ πῶρ ταυτὸν ἄμφω, καὶ
ἀλλήλοισ ἀμφω ταυτά. ἢ οὐτὼ γε εἰ χρυσί
χρόν τ' αὐτὸν καὶ ζωγράφον θείμεν, εἰ χρυ
σογράφον, εἰς εἰ ζωγράφον, ἢ τὸ ζωγράφον, εἰς
τὸ χρυσογράφον πωδισθήσεται; πολλῶν ταῦτα
τῶν ληρημάτων. ἔπειτα δρῆσομαι σε ὡς
λέμνω σὺ καὶ φιλολό γε. πότῳρον πανί
τος εἰρξεις ἡμᾶς τῶ ἐμμιλίζειν. οἷον δὲ καὶ τῶ
ἐν μέσῳ, καὶ πεζῶν τούτων ῥημάτων. καὶ τῆς
τῶν πολλῶν χρήσεως; ἢ τῶ κομφοῦτε καὶ ὑπε
ραίροντες. ὅς οὐκ ἄλλοις ἐπικτὸς, ἢ τῶ κατὰ
παύλασιν διαφύροντος. εἰ μὲν γὰρ τοῦτον, τίς
ἢ ἀποκλήρωσις, τὸ μὲν σμῆρδαλέον, καὶ εἰ,

καὶ τὸ
καὶ τὸ
διαλέ
καὶ ὁ
εἰ δὲ
σον, ὁ
τῶν
φιλο
καὶ τῶ
καὶ φαι
τῶ ἀδ
ἡμετέρ
καὶ ὑμ
σον, καὶ
λοῖς συγ
μάτων, αὐ
ρον, τοιοῦ
τον ὅτιν, αὐ
τέχνη τι
θελήσης
καὶ μισ
ιδιῶν σ
τῶ ἐνός
καὶ μισ
πύτοις ὁ
ἡλὸν μὲν

κονα βίξεν, καὶ τὸ μῶν, καὶ τὸ δὴ πονθεν,
 καὶ τὸ ἄττα, καὶ τὸ ἀμωσγί πως, εἶναι τῆς
 διαλέκτου μόνης. τὰ Μα δὲ ἀπερέϊφθαι εἰς
 κωόσαργες ὡς πρὸ τὸ πάλαι, τοῦ νόθου.
 εἰ δὲ καὶ τὸ δὴ τελεῖς τῶ λόγον, καὶ ἀνελώπι
 στον, ὁμοίως τῶ ἐλλωίξεν ὅτι, τί μὴ, καὶ τοῦ
 των ἀποδρεῖτε ἡμᾶς. ἔχει γὰρ οὐτως. ἵνα σοι
 φιλοσοφήσω πρὸς τοῦ των, ὑψηλότρον τε
 καὶ τελεώτρον. εἰ μὲν καὶ θεῖαι ἱεῖς εἰσι φω
 ναί, φωνὴ καὶ οἱ ὀργάνοις ἐκπορεύεται, καὶ οὐχ
 ὅτι ἀδρός χέμεναι, καὶ ἀκρᾶς εἰς ῥέουσας, τῶ
 ἡμετέρων κρείττους καὶ δύση μότρου. (γὰρ
 γὰρ ὑμῶν τῶν σεμνῶν, τὸ μῶν, καὶ τὸν ξαί
 θον, καὶ τὸν χαλκίδα.) οἱ οὐχ γὰρ γυμνῶν ἀλλή
 λους συγκίνονται τῶν ἐννοιῶν καὶ τῶν τυπω
 μάτων, οὐχ ἡμέτερον λέγειν. τὸ δὲ οὕτω ἡμέτε
 ρον, τοιοῦτόν ὅτιν. ὅτε φωνὴ τῶν ὀρομένων μό
 νον ὅτιν, ἀλλὰ πάντων τῶν μετεχόντων. οὐτε
 τέχνη τίς ἢ ἐπιτήδευσις, ἢ ἀνὰ ἐνθυμηθῆναι
 δελήσης. ἀλλ' ὡς πρὸ ἐν ἀρμονία τεχνικῇ τε
 καὶ μουσικῇ, ἄλλος μὲν ἦχος, ἄλλης τινὸς τῶν
 νουρῶν σιωτὰς μείος ἢ ἀνὰ μείος, πάντα ὅ,
 τῶ ἐνὸς ἀρμόσου καὶ τεχνίτου, πρὸς ἐν τι
 καὶ ἄλλος ἀρμόσιος σιωτῶντα, οὐτω καὶ
 πύτοις ὁ τεχνίτης καὶ δημιουργὸς λόγος,
 ἄλλον μὲν, ἄλλης ἱεῖς ἐπιτήδευσεως. ἢ τέ

Κατὰ Ἰουλ.

χνης ἀρετῇ πρὸς ἡσυχίαν. πάντα δὲ εἰς μέ-
σον προὔθικε. πᾶσι τοῖς βουλομένοις, τῷ
κοινωνικῷ καὶ φιλανθρώπῳ, σιωδῶν ἥλι-
βίον ἡμῖν, καὶ ποιῶν ἡμῶν τὸν σὸν δ' ἑλ-
λινίξιν εἰπέ μοι. τί δὲ, οὐ φοινίκων τὰ γράμ-
ματα, ὥς δὲ ἱνδοῦ αἰγυπτίων; ἢ τῶν ἐπὶ τού-
των ὅσων τῶν, ἐβραίων. οἱ καὶ παλαιὸν θεο-
χαράκτοις ἐγράφοναι τὸν νόμον πιστεύουσι;
σὸν δ' ἀπὸ τῆς ἀρετῆς; δ' περὶ αὐτῶν δὲ καὶ ἀριθμεῖν
καὶ λογίζεσθαι δεκτύλοις μέτρα τέ καὶ στα-
θμά, καὶ ἐπὶ πρὸς ἡμῶν τὰ τακτικὰ, καὶ το-
λεμικὰ; τίνος. οὐκ ἄρα ἑλίων, εἰπὼν ἀβροδῖς
ὁ παλαμήδης, ὁ πολλὰν δύρετῆς, καὶ ὅλα τ'
το ἐπίφθονος, καὶ μὲν τοι καὶ δίκας τῆς σο-
φίας ἀπαμνησθεῖς, καὶ κατὰ κριθεῖς τοῖς ἡ-
λίῳ σφατεύμασι; τί οὖν. ἀνὰ αἰγυπτίους καὶ
φοίνικας, ἐβραῖοι τέ οἱς ἡμεῖς συγχρώμεθα
πρὸς τὴν ἡμετέραν παιδείαν, τί ἂν οἱ πῶν
ἐν τῷ οἰκωῦντες βύβοιαν, μεταποιῶνται τού-
των ὥς αὐτοῖς διαφθρόντων, κατὰ τὰς σῆς
ἁποθέσεις, τί δὲ ἀσόμεν. ἢ τί δικαιολογησὶ
μεθὰ πρὸς αὐτῶν, τοῖς οἰκέοις ἐαλωκότες νό-
μοις, ἢ πᾶσα σέρεσθαι τούτων ἀνάγκη. καὶ ἢ
τῶν κολοιοῦ παλαιῶν γυμνοῦς εἶναι τῶν ἄλλο-
τέρων πῶναιρε. δέντας πῶν καὶ ἀχίμοι-
νας. σὰ τὰ ποιήματα; τί δὲ, οὐ τῆς γραφῆς

καὶ ἡ
τος αὐ-
σι τῶ
καὶ τῶ
ρον με-
μούμε-
ταλιν
ταλιν
ἢ χελ-
των ἢ αἰ-
των νομ-
εῖας, π-
εραδῶν
μοι ἢ αἰ-
καὶ οὐκ
τοῖς καὶ
αὐτῶν κα-
καστῶν ἢ
τες πῶν
τας. ἐπ-
καὶ πῶν
εἰαν ἢ
ἄντως
ἢ καὶ
αὐτῶν
ἢ μνησ-

μᾶλλον ἐκείνης, ἢ τ' ὦμον σπιδεῖσαι παρὰ ζέ-
 ρος ἀντιπαλίντος ὡς λόγος, εἴτ' ἐνβείζου-
 σα τῷ σφροδῶ τῆς ὀρμῆς, ἐπος ἐφθέξατο,
 καὶ τῷ ἰαρέειν τῷ νεανίᾳ, καὶ φιλοφρονώτε-
 ρον μερμηδέν, πλὴν θαυμασίαν σου ταύτην ἐδὴ
 μούργησε ποίησιν; τί τάλμα. εἰ δὲ τοῖς ὀ-
 πλοῖς μέγα φρονεῖς, παρὰ ἱένων σοι τὰ ὀ-
 πλα ὦ γενναίότα τε, ὅ τῶν κυκλώπων ἔξ ὧν
 ῥ' χαλκίδην; εἰ δέ σοι μέγα καὶ μέγιστον ἦ ὄν-
 των ἡ ἀλουργίς, ἔξ ἧς σοφὸς σὺ, καὶ τῶν τοιᾶ-
 των νομοθέτης, τί οὐκ ἀποθήσῃ ταύτην τυ-
 είοις, παρῶν ἡ ποιμενικὴ κύων, ἡ, τῇ κόχῳ
 βρωθείσῃ, καὶ τὰ χεῖλη καὶ θάμναξάσῃ, ᾧ θοι-
 μοῖ ῥ' ἀνδρὲς γνωρίσασα. καὶ οἷα τοῦτ' πα-
 ραλοῦσα τοῖς βασιλευσὶν ὑμῖν ῥ' πένθημον
 τοῖς κακοῖς ῥάκας καὶ ὑπὸ ῥήφανον. γεωργί-
 ας δὲ καὶ ναυπηγίας τί φήσομεν, αὐτὰρ ἀπελαύ-
 τωσιν ἡμᾶς ἄθνηαῖοι, τὰς δὴ μήρασ' καὶ δὴ
 τρεῖς πολλέμοις διηγούμενοι, καὶ τοὺς ὀρέκον
 τας. εἴ τι δὲ κελεύεις τε καὶ ἰσχυεῖς, καὶ πα-
 ρεν πλὴν ποδὲ ταῦτα μυθολογίαν, ἢ καὶ μυσή-
 ριον ὑμῖν ἀγχιρὸν ταῦτα ἐποίησε, καὶ νυκτὸς
 ὄντως ἄξιον. βούλει τάλμα παρεῖς, ἐπ' αὐτῷ
 ῥ' κεφάλαιον ἀναδράμω τῆς σῆς ἐμπελνεί-
 ας. εἴ ποτε θεοβλακείας; αὐτὸ δὲ πόθεν τοῖ,
 ῥ' μυθεῖσθαι καὶ μνῆιν, καὶ ῥ' θρηνηθῆναι, ὅ πα

κατὰ ἰουλ.

ρὰ θρακῶν; καὶ ἡ κληῖσις πειθέτωσε. ἢ θύει
 ὃ, οὐ παρὰ χαλδαίων εἴ' οὖν κυπρίων; τὸ
 ἀστρονομεῖν δὲ, οὐ βαβυλώνιον; τὸ δὲ, γαμεῖ
 εἶναι, οὐκ ἀγύπτιον; δ' δὲ, μαγύνειν, οὐ πέρσι
 κόν. πλὴν δὲ, δι' ὀνείρων μαντικῶν, τίνων, ἢ τελ
 μισέων ἀκούεις. πλὴν οἰωνικῶν δὲ τίνων. ἢ ἄλ
 λων, ἢ φυτῶν τ' πρώτων ποδμερῶν σαμείων,
 ὁρνίδων πῆσόν τε καὶ κνήματα. καὶ ἵνα μὴ
 μακρολογῶ, πῶς σοι δ' ἡγεθ' ἐχέσονται. ἢ ἐν δὲ
 ἐχέσονται; ὦν πάντων εἰς ταυτὴν σιμωελθόντ',
 εἰ δὲ σιμωελθόντ' αὖ σιμωέλθον; τί δὲ δὲ
 ξόμεθα πάντων ἀποχωρησάντ', εἰς τ' πρώ
 τοις τε καὶ τοὺς ὑπομελύνους, μηδὲ εἶχειν ἢ
 μόρον, πλὴν τῆς ἡλικίας, καὶ τ' πῶς δ' εἶον
 ταύτης ἡγενοτομίας; πρῶτος γὰρ χριστι
 νῶν, ἐπανάστασιν τῶν δὲ ἀπὸ τῆς ἡγεθ' ἀπὸ οἱ δὲ
 λοί ποτε τοῖς σκύθαις ὡς φασιν, ἐπενόησας,
 πολλοῦ μὲν τ' αὖ ἀξίον, εἰδοὶ διελύθη δ' πονη
 ρὸν ὅτι σιμωέλθον, καὶ τὰ τοὺς τοὺς ὅρους,
 καὶ νόμοις. ἵνα ἡμεῖς ἡμεῖν, πραγμάτων ἀπὸ πηλ
 λαγμαῖνοι, καὶ πάλιν ἐν τῇ τῆς ἀρχαίας δὲ
 σιμωελθόντ', πλὴν ῥωμαϊκῶν ἀρχῶν ὁραῖν ἢ
 πῆρξε, πάσης ἀπὸ πηλαγμαῖν ἐμφυλίου σά
 σεως. ὃ τ' παρὰ τῶν ἐξωθεν πολέμου, πολ
 λῶ φονικτότερον ὅτι καὶ φοβόρωτερον. ὅσοι
 τὰς οἰκείας δὲ παναῖ σάρκας, τῶν ἀλλοθί
 ων φθί

ὡν φθ
 εἶναι
 βασι
 ρασι
 ὁρῶ
 τοῖς
 ἢν αὖ
 ταῖς
 ἡμεῖς
 δεοφ
 τῆν θα
 ρον, τὰ
 ἡμεῖς
 τὰ ἀπὸ
 ποιῶ
 τῆς γὰ
 ῥαμω
 σιμω
 λιορ
 τῆς μ
 ἡς τε
 πῶς δ
 ἡλῶ
 ῥαμ
 μῶν
 εἰς λα

ων φουκτότρον. εἰ δὲ ταῦτά τινεσθεργίας
 εἶναι δοκεῖ τὸ λείον ἡμιφισμικῆς, καὶ πόρρω
 βασιλικῆς μεγαλοπρεπείας, φέρεται πα-
 ρασησω καὶ τὰ τούτων ἐπὶ κέρδα λεώτερα.
 ὁρῶ γὰρ τὸν ἡμέτερον λόγον μέγαν μὲν ὄντα
 τοῖς δόγμασι, καὶ ταῖς ἀνῶθεν μαρτυρίαις,
 ὅτι αὐτὸν παλαιόν τε καὶ νέον, παλαιὸν μὲν
 ταῖς προῤῥήσεσι, καὶ τοῖς ὑπαστράτοις κα-
 νήμασι τῆς δεότης, νέον δὲ τῇ τελευταίᾳ
 θεοφανείᾳ, καὶ τοῖς ἐκ ταύτης καὶ παρὰ ταύ-
 την θαύμασιν, ἐπὶ δὲ μέζω καὶ γνωριμώτε-
 ρον, τοῖς παρὰ δεδομμένοις καὶ εἰς τόδε τετε-
 ρημένοις τύποις τῆς ἐκκλησίας. ἵνα μὴ δὲ τῷ
 τοῦ ἀντικουρήτου μύθῳ, τίμηκεν ἄται, καὶ ἴ-
 ποιῇ. μεμνῆται ῥα φάκη ὅτι ἀσύνειον. ἐστὶν
 τῇ γὰρ ἡ ἀρὰ τῷ βασιλεῖ τῶν ἀσυνείων σιναχι-
 ρεῖμ. οὗτος ὡς πρὶν ἰουδαίαν στρατεύσας, καὶ
 διωάμει φιλῆ καὶ χειρὶ, τὰ ἰεροσόλυμα πο-
 λιορκῶν, καὶ τῇ πόλει προσκαθεζόμενος, ἐ-
 πεί μὴ τε διωάμει παρασημασθαι πρὶν πόλιν
 οἶός τε εἶναι, μή τί τι τῶν ἐνδον αὐτῷ παρὰ τῷ
 προσδοτῶν ἐνεδίδου, λόγοις ἡμῶσι καὶ ὁμο-
 γλώστοις ἕως ποιῆσθαι πρὶν πόλιν ἐπιχει-
 ρεῖ. ὁ δὲ σιωπῶντας λέγεται τοὺς πολιορκου-
 μένους, ὅτι παραιτήσασθαι πρῶτον. συ-
 εἰσι λαλῆσαι αὐτοῖς, ἀλλὰ μὴ ἐβραῖσι, κα-

κατὰ ἰουλ.

λαβόντας ὡς τάχα αὐτοὶ εἰς διαλείαν κλαπεί
σι, τῷ ἡμῶν τῆς διαλέξεως. ἔτι δὲ καὶ οὗ
τος διακινῶν, διδασκαλεία μὲν ἰσχύουσα
κατὰ πᾶσαν πόλιν ἔτοιμος ἦν. ἐν ματὰ τῶ
καὶ προεβρίασ· καὶ ὑπεβρίασ· ἐλλωικῶν τε
δογματῶν, ἀναγνώσεις καὶ ἀναπύξεις. οἱ
σταὶ τῶ ἡθὺς ἐνθμίζουσι, καὶ ὅσαι τῆς ἐπικρύ
ψεως· ἀνχῶν τε τύπον εἰ μὲν, καὶ τῆς τῶν ἀ
μαρτανόντ κατὰ μέτρον ἐπιτιμήσεως. προ
τελείων τε καὶ τελειώσεως, καὶ ὅσαι τῆς ἡμε
τέρας σαφῶς ὄντιν ὑπεξίασ· ἐπὶ δὲ κατὰ
γῶγια πῆξαται καὶ ξενώνας· ἀγνυτήριά τε
καὶ παρθενώνας· καὶ φροντιστήρια· καὶ πῶ
εἰς τοὺς θεομελῆς φιλανθρωπίαν. τὴν τε ἀλ
λῶ ὁπόση καὶ πῶν ἐν τοῖς ἐπισολιμαίοις σὺ
θήμασιν· οἷς ἡμεῖς ὡς ἔθνους εἰς ἔθνος, τοὺς χρῆ
ζοντας παρατρέμετον· ἀλλὰ καὶ μάλιστα τῶ
ἡμετέρων εἶχε θαυμάσια· ταῦτα διανοεῖτο
μὲν, ὁ καὶνὸς δογματιστὴς τε καὶ φιλοσοφίας· μὴ ἐ
πιτελῇ δὲ γινώσκει μὴ δὲ εἰς ὅσον ἀχλὺν
τῶ ἀνδρὸς πῶν ἐγχείρησιν· οὐκ οἶδ' εἴτε ἡμῶν
κέρους τοῖς ἐκείνου καὶ τῶν ἐκείνου θάττον ἀ
πηλαγμῶν, εἴτε τῶ προελθόντι μέχρι τῶ
ὀνδρώξεως· ἐδείχθη γὰρ αὐτὸν μὲν ἀνθρώπων
κινήματα· ἵνα ὅτι πῶν κινήματα· ἐπεὶ
καὶ οὗτοι μεμνῶνται μὲν λέγονται, τῶν αὐτῶν

θρωπίνων τινὰ δελεασμάτ', καὶ τεχνῶς πρὸ
 ζεμελύνων, τοῦτοίς μὲν τοι καὶ ἀλίσκοντες
 μὴ δυνάμενός ἐξίκεσθαι τῷ ἡμετέρου σοφῷ,
 τῆς μεμήσεως. οὐ γὰρ μάλλον ἴσως θεασα
 λονικῇ, καὶ γυνὴ λακεδαemonία, καὶ αἰσβρες
 οἱ τῆς ἀρετῆς πίοντες, οἳ δὲ λέγω σκε
 λιώτας, ὡς ὁ ποδὶ αὐτῶν χρησμούς, ἥ ἔκκει
 ρν τ' ὁμογενῶν ἐχρυσῖν, ἢ χριστιανοῖς τὰ τοι
 αῦτα ἐστὶν τε καὶ νομοθετήματα τῶν πρε
 πωδεσάτων ὅστι, καὶ οἷα ὑπ' οὐδενὸς ἀλλὰ
 Σηλωθέντα τῶν ἡμῶν ἐπεσθαι βουλομένων
 ἐπειδὴ μὴ ἀνθρωπίναις ἐπινοίαις μάλλον, ἢ
 θεῶν δυνάμει καὶ χρόνῳ βεβαιότητι τὰ τοιαῦ
 τα νεώκηκεν. ἔστι δὲ οἳ καὶ Ἰθ' θαυμασίαν αὐ
 τῷ ταύτην ἀνάπλασιν ἢ μετὰ πλάσιν ὡς ἡ
 σκηνῆς θεωρῆσαι καὶ κατὰ μαθεῖν, τίς μὲν αὖ,
 τῆς διδασκαλίας ἡ δὲ φρόνως αὐτοῖς. τί δὲ δ'
 πδράσ' τῶν συνελεύσεων. ἵν' ὁ φησι πλάτων
 ποδὶ τῆς εἰ λόφῳ πάλεως, ἰδῶμεν κινεμένη
 αὐτῶν πῶς ἐπίνοιαν. εἰς δύο γὰρ ταῦτα διήρη
 μένους πάσης φιλοσοφίας, θεωρίαν τε λέ
 γω καὶ πράξιν, καὶ τῆς μὲν ὑψηλοτέρης οὐ
 σης οὐσεκμαρτου δὲ, τῆς δὲ, ταπεινοτέρης,
 χρησιμωτέρης δὲ, ἡμῶν μὲν ἀμφοτέρω δι
 ἀλλήλων διδδμεν. καὶ γὰρ θεωρίαν σωέκ
 δημον πρὸς τὰ ἐκείθεν ποιούμεθα. καὶ πρά

κατὰ Ἰουλ.

ξιν θεωρεῖσθαι ἐπίβασιν. οὐ δὲ γὰρ οἷόν τε εἶναι
σοφίας μετέχειν, μὴ σοφῶς ἀνασφαφύτας.
τοῖς δὲ, οὐκ οἶδα ὁ πότῳ δόξει γυλοῖο τε
ρόν τε καὶ ἀσχετόν οὐκ ἔχουσιν ἐκ θείας
ἐπιπνύσεως ἢ δυνάτ' ἢ συστήματος. ὥς περ
τῶν ῥιζῶν, αἱ καὶ ὕδατος ὁ χυῖται, πῆξις
οὐκ ἔχουσαι. καὶ δὴ βάλλωμεν εἰς τὴν μακρὰν
εἰαν αὐτῶν. ἵν' ὀλίγα καὶ αὐτοὶ παίξουσιν
αὐτοῖς καὶ μυθολογῶσιν, ὥς πῶρ ἐν ὧμοις
τῶν δραμάτων, συμπαίξωμεν. καὶ προσει
θεῖν, τῷ χαίρειν μετὰ χαίρόντων, καὶ κλαίου
σι σιωδάμεν, καὶ ληραίνουσι συλληρεῖν
ἀνέχεσθαι. καὶ γέλωτα ἐν δακρύοις φηται
γινώσκουσιν. ἔσω δὲ θεῶν δὴ πρεπὲς. ἢ ἔκ
δ' ὅτι καὶ καλεῖν ἦν οἶκον αὐτῶν, κελύουσιν
σιν. οἱ κήρυκες βοάτωσιν. ὁ λαὸς σιωπῶν.
τὴν προσορίαν ἐχέτωσιν. εἴτε οἱ πολὶ καὶ
χρόνῳ καὶ τῷ τῆς πολιτείας ὁ βουλευμένῳ
προέχοντες, εἴτε οἱ γυνεὶ καὶ δόξῃ περὶ βλε
πτοί, καὶ σοφία τῇ καὶ ὧσιν ἐλεγομένη καὶ πλεον
ἐχούσῃ τὸ πῶρ πῶρ τῆς ἀληθοῦς δισεβείας.
τοῦτο γὰρ ἐπ' αὐτοῖς ποιησόμεθα. ἵνα ποιήσου
σι τὰ ἐξῆς. αὐτοὶ δὲ ἐαυτῶν προέδρας γρά
ψάτωσιν. ἀλουργὶς αὐτοῦς κοσμήσει καὶ τα
νία. καὶ στεφάνων ἀνδρὸς καὶ καλῶς. ἐπειδὴ
τοῦ μακροῦ τὸ σεμνὸν ἐγνων αὐτοῖς πωδελό

μερον
κινου
τος. ὁ
ἀξιο
βήσο
λον ἢ
ἡμεῖς
νδ καὶ
δὲ πρ
μελ
μαλ
ἢ δὴ
τοῖς
ὡς αὐ
δελε
εἴτε
ισύ
μους
τας.
πραγ
λαδ
φύροι
βέλη
τὰ π
ματ
φιλοπ

μενον· καὶ τὸ ὑποδὸν αὐτῷ τῷ ἰδιώτου· ὡς τὸ μὴ
 κοινου καὶ πεζοῦ, τὸ δὲ καταφρόνητον ἔχον-
 τος· τοῦ δὲ, ὑποδὸν ὄγκου καὶ δύσεφίκτου, τὸ
 ἀξιόπιστον· ἢ καὶ ταῦθα μέχρ' ἡμῶν καὶ τα-
 βήσοντες· μὴ τὸ ἐν τοῖς χήμασιν ὑψηλὸν μάλ-
 λον ἢ τὸ ἐν τῷ ὄρω, πρέπειν αὐτοῖς ὡς πρὸς
 ἡμεῖς νομίζοντες· ἡμῖν γὰρ τῷ μὲν φαινομέ-
 νῳ καὶ γραφομένῳ, βραχὺς ὁ λόγος· ἡ πλείων
 δὲ πραγματεία παρὰ τὸν ἑκτὸς ἀνθρώπον, καὶ
 μετέλκην τὸ θεατὴν ἐπὶ τὸ νοούμενον· ὡς καὶ
 μάλλον τοὺς πολλὰς ἐκ παλαιόθεν· ταῦτα
 μὴ δὴ ταύτη· τί δὲ δ' ἐν τεῦθεν· παρέξεις αὐ-
 τοῖς ὑποφύτας δηλαδὴ θεοφόρων λογίων·
 ὡς αὐτοὶ φαίνετε· καὶ εἰ βέλους ἀνελίξας
 θεολογίας τε καὶ ἡθικής· ἵνα σ' ταύτης
 εἰπέ μοι· καὶ τίνων· καλὸν προσάδεσθαι τὴν
 ἡσίολου θεογονίαν αὐτοῖς, καὶ δὲ ἐκεί πολέ-
 μους καὶ κλόνας, τοὺς πταῖνας τοὺς γίγαν-
 τας· μετὰ τῶν φοβερῶν ὀνομάτων τε καὶ
 πραγμάτων· κήτος· βειάρεως· γύγης· ἐκεί-
 λαδος· οἱ σβακοντόποδες ὑμῶν οἱ κεραυνοί
 φόροι θεοί· αἱ τούτοις ἐπαφίμεναι νῆσοι·
 βέλη τε ὁμοῦ καὶ τάφοι τοῖς ἀπαντήσασι-
 τὰ πικρὰ τούτων γυνήματα καὶ προβλή-
 ματα· ὕδραι· χίμαιραι· κέρβεροι· γοργόνες·
 φιλοτιμία παντὸς κακοῦ· ταῦτα ἔσω τῶν

κατὰ ἰουλ.

ἡσίοδου καλῶν, ταῖς ἀκοαῖς προτιθέμενα.
ὁρφοῖς παρίτω μετὰ τῆς καθαράς καὶ τῆς
πάντα ἐλκούσης ὥδης. ἐπιβρεμέτω δι' τὰ
μεγάλα καὶ ὑπερφυῖ τῆς θεολογίας ῥήμα
τα καὶ νοήματα. ξυκύδισε μέγιστε θεῶν εἰ
λυμένε κόπρος. ὅση τέ μὴ λείη ὅση τέ ἰστων.
ὅση τέ ἡμιόνων. ἵν' αὖ τεύθῃ οἱ μοι διχρῆν ἢ
ζωοτόνον τῷ θεῷ καὶ φέρεσθιον. οὐ γὰρ ἄλ
λως οἶόν τε λῶ, καὶ μηδὲ τῆς ἄλλης φείδεσθαι
μεγαληγείας. ὥς εἰπούσα θεὰ, λοιούς ἀνέ
σύρατο μηρούς. ἵνα τελέσῃ τὸ δρασάς. ἃ καὶ
νῦν ἐπὶ τελεῖ τοῖς χήμασιν. ἡδὲ πᾶσιν ὁ φά
νης τέ καὶ ὁ ἡμεγαπαῖος. καὶ ὁ πάντας κατὰ
πίνων τοὺς ἄλλους. εἴτ' ἀναδιδούς θεούς. ἵνα
χύνῃται πατὴρ, αἰσβῶν τε θεῶν τε. ταῦτα
ἐπειστυκλείω τοῖς θαυμαστοῖς τῆς θεολο
γίας ἀκροαταῖς. εἴτ' ἐπινοείω τοῖς ἄλλοις
τοῖς ῥήμασι καὶ τὰς ἀντιθέσεις. καὶ τῶν προ
κείμενων ἐκ πίπτων ὁ λόγος εἰς βάραθρα χω
ρεῖται καὶ κρημνούς. θεωρεῖας οὐκ ἐχρύσης
τὸ γάσιμον. ὁ μὲν δὲ, τοῦ θήσεις. ἢν μέγα
τῶν θεῶν τοῦ κωμωδιογράφου. εἴτ' οὖν ἴα
γῶδοποιόν. ἀμφότῳ δὲ ἀνθρώποις ἐν τοῖς θαυ
μασίοις αὐτῶν ποιήμασι. τὰ μὲν, συμφορᾶς,
τὰ δὲ γέλωτος ἄξια. καὶ γὰρ ὅντως οὐ μικρὰς
τῆς φοντίδος ἐκείνοι ἰδεῖν. πῶς μὲν ὠκεανὸς

τη θυῖ καὶ ταλαλήσεται δι' ἡρᾶς, πορνικῶς
 κοσμεμένης. ἐπειδὴ κίνδυνος τῷ παντὶ χρό-
 νον τινὰ σωφρονούντων αὐτῶν, εἴτ' οὖν τῆς
 ξηραὶ φύσιν καὶ τὴν ὑγραὶ καὶ ταλαλήσεται
 δέοι μὴ τῷ παλεονομῶ τῷ ἐτόρου τὸ πᾶν συ-
 γχῆθῃ, εἴτε τι ἄλλο τοιοῦτον ἐπινοεῖς ἀτοπῶ-
 τόν. τίς δὲ ἡ θαυμασία μίξις τῶν νεφεληγε-
 γέτου, καὶ τῆς σεμνῆς ἡρᾶς. ἰωὶ καὶ ἀχρημοί
 νεῖν αὐτὸν ἀναπεισθῇ μεσούσης ἡμέρας. καὶ
 οἱ ποιηταί, μὴ δὲ τῶν μέτρων αὐτὸν κολακεύω-
 σι. λατὶ ἡ πόσις ὡν νῶντες δρῶντα. καὶ κρό-
 κον ἀναφύοντες ἐκ τῆς γῆς καὶ ὑάκινθον. πό-
 θον ταῦτα. καὶ τίς τοῦτων ὁ λόγος. πῶς ὃ ἡ
 αὐτὴ καὶ ὑμᾶς ἡρᾶ τῶν μεγάλων διὸς ἀδελ-
 φῇ καὶ ὁ μόζυγος, νῦν μὲν ἐν αἰθέρι καὶ νεφέ-
 λαις κρεμαμένη, καὶ σιδηροῖς ἀκροσὶ καὶ τελ-
 κομένη, καὶ χρυσαῖς τιμωμένη χειροπέδαις,
 ἡ λυκώλενος τε καὶ ῥοδοδάκτυλος, ὥς μὴ
 δὲ τῆς παραιτεῖσθαι ἐχλομύοις τῶν θεῶν
 ἀκίνδυνον εἶναι τὴν φιλανθρωπίαν. νῦν ὃ
 λον τὸν τῶν δρώτων κερὸν ἐφ' ἑαυτῆς ἔλκου-
 σα, ὅλα τῶν πρὸς τὸν οὐρανὸν καὶ ὁμιωσιμαίων,
 ὥς καὶ πάντας ὁ μολογῆσθαι αὐτῷ τοὺς ἐ-
 πὶ πάσαις δρώτας, ἐνὸς οὗτου παραπολυ-
 λειπομένους. τίς δὲ ὁ φόβος μὴ τῶν θεῶν κε-
 νουμένων ἐπὶ τῆς λακαίνης μοιχεύδους, καὶ

κατὰ Ἴουλ.

οὐρανὸς σαλπίζοντας, αἰατῶν γῆς ἔδρα·
μεταρμυοῦ δὲ θάλασσα· δημοσιολογῶν δὲ ἄλκι
βασιλεῖα· καὶ εἰς τοῦ μφανὲς ἔλθῃ τὰ τῶ μα
κρῶ χρόνῳ κεκαλυμμένα· τίς δὲ, ἡ τῶν κυα
νέων ὀφρύων ἐπίνδυσις· καὶ ἡ τῶν ἀμβροσίων
ῥιχθῶν συγκρίνεισις, ὅλον ὀλυμπονικατασείου
σα· τίς δὲ ὁ τιστρωσκό μινος ἀρῆς· ἡ χαλκῶ
κεράμῳ κατὰ κλειόμενος, ὁ τῆς χρυσοῦς ἀφο
δίτης ἀφυῆς δρᾶσις καὶ μοιχὸς ἀπεισθεπτός·
καὶ τῶ ἀμολγῶντι κρατοῦ μινος· καὶ θεά
κρον τῶν θεῶν ἐφ' ἑαυτῷ συμέτων ἀρχιμονῶν
τι· καὶ μεκροῖς χρήμασιν ἀφιέμενος· ταῦτα
πάντα καὶ πλείω κούτων οὐτῶ ὁφείδῃ καὶ
πολυτρόπως συγκείμενα, καὶ παντάπαι
σιν ἔξω τῶν νομοσμενῶν, τίς οὐτως ἡμῖν ὑ
ψηλός τε καὶ μέγας, καὶ ὄντως διττὴ μῆτιν ἀτά
λαντος, ὥς εἰς τὸ δὴ πρεπὲς ἀγαγεῖν λόγους θεῶ
είας ὑπεδνεφούς, καὶ ὑπεδρ τὰ ἡμέτετρα
μέτρα τῆς κατὰ λήψεως· καὶ τοι ταῦτα εἰ
μὲν ἀληθῆ, μή τ' αἰσινέσθωσαν, καὶ φιλοτι
μείσθωσαν· ἢ ὅτι μὴ αἰσθῆ, πειθέσθωσαν· καὶ
τίδε κατὰ φύσιν αὐτοὺς εἰδὶ τὸν μῦθον,
ὥς τῆς ἀρχιμοσιῆς συγκάλυμψια· οὐ γὰρ
θαυροῦντων, ἀλλ' ὑπερχωροῦντων ὅτιν ὁ μῦ
θος· εἰ δὲ ψευδῆ, πρῶτον μὲν ἐπιδεικνύσθωσαν
ἡμῖν τοὺς γυμνοὺς θεολόγους· ἢ ἡ πρὸς εἰ

καὶ τοῦ
πῶς
τοῦ
πολλ
των
πῶς
σι· κα
τα
μαστ
τοῖς
ρεῖται
των
τα, δ
πῶς
οἱ κα
αὐτοῖς
δὴ τῶ
καὶ δια
πείτε
των
ισὺ σ
των
δὴ κ
εἰ γὰρ
μικρο
κα τῶν

κείνους ἡμῖν ὁ λόγος. ἔπειτα λεγόμενα
 πῶς οὐκ ὄντες, οἷς ὡς μυθικοῖς ἀσχύνοντες,
 τοῖς ὡς ἰσχυροῖς καὶ μακροπρόθετοι. καὶ αὖ τοὺς
 πολλοὺς λαμβάνειν διωκτὸν ὡς, οὐ γὰρ πάν-
 των ἡ παίδευσις, ταῦτα δημοσιεύει ταῖς ἀ-
 πάντων ὁφείσιν ἐπὶ ἀλάστομασί τε καὶ ἀχρήμα-
 σι. καὶ ὁ ἀφνότατον, μεθ' ὅσης τῆς εἰς ἀχρήμα-
 τα ζημίας, ἐντε ναοῖς καὶ βωμοῖς καὶ ἱερῶ-
 μασι, καὶ ἀναθήμασι. καὶ θυσίαις ἐπὶ λυταλαῖ-
 τοις. καὶ ἀζημίως ἐὼν δύσε βεῖν, ἀσεβείν αἰ-
 ρεῖσθαι μετὰ ζημίας. εἰ δὲ ταῦτα μὲν ποιη-
 τῶν εἶναι φήσοιτο ἀλάστοματα καὶ ἀχρήμα-
 τα, δύο τοῦτοῖς προσχωμενῶν εἰς τὸ τῶν
 πνὸν τῆς ποιήσεως, μέγας καὶ μύθος, καὶ
 οἱ καὶ γλυκαιόντων τοῖς πῶς ἀκούω,
 αὐτοῖς δὲ ἀπορρήκτο τῶν εἶναι καὶ βα-
 ρύ τῶν ὅν ἀποκείμενον τοῖς νοῦς
 καὶ διαβατόν ὀλίγοις τῶν ὁφωτῶν, σὺ
 πείτε τε ὡς ἀπλῶς καὶ δικαίως πρὸς τοῦ-
 των ἐγὼ διαλέξομαι. πρῶτον μὲν, πῶς ἐποι-
 νοῦσι τοὺς ὧν σέβουσιν ὑβρισταί. καὶ μετὰ
 τῶν ἱερῶν ἀξιοῦσι τιμῶν. οἷς τὸ μὴ δοῦνα
 δίκην τῆς ἀσεβείας, κέρδεις αὐταρκες ἦεν.
 εἰ γὰρ τοῖς εἰς ἀνὰ θεὸν αὐτῶν καὶ ἰδία καὶ
 μικρὰ βλασφημῆσαι θανάτος ἢ ζημίας πα-
 ρὰ τῶν νόμων, τί πάχυν ἐλαί πρὸς πᾶν

κατὰ Ἰουλ.

ἀλλὰ
 μὴ
 ἐν τῇ
 πόλει
 εἶναι
 γὰρ
 σὺ
 εἶς
 πρὸς
 τὸν
 θεόν
 ἐμὴν
 τὴν α
 σοφίαν
 ἐμὴν
 καὶ ὅτι
 σοφία
 πρὸς
 τὸν
 κόσμον
 διδόντα
 μὲν
 τοῖς ἱ
 ἰστοῦσι
 χρυσίον
 καὶ πε
 ρὶ τὸν
 πᾶσαν

ἄκροατὶν ὠνησας καὶ τὸν θεατὶν ἀπώλεσας
 μὲν δὲ φαινομένου γινόμενον. ἀλλ' ὁ μὲν θεω
 ρητικὸς τόπος αὐτοῖς, ριούτος, καὶ οὕτω
 πόρρω τῶν ἑσπερίων, ὡς πάντα πρότε
 ρον εἶναι συμβαλὲν ἀλλήλοισι, καὶ εἰς αὐτὸ
 γαλῆν τὰ μακρῶ κεχωρισμένα, ἢ ταῦτα
 σωθῆναι καὶ συναρμόζει. καὶ τὸ αὐτὸ αὖ
 θροὺς εἶναι φῆσαι, τὰ μυθολογήματα λέ
 γει καὶ τὰ σέμματα. τί δ' αὖ εἴποισι ποδὲ
 τὸ ἡθικὸν μόρτους αὐτῶν πάθεν καὶ ἐκ τίνων
 ὀρμώμενοι καὶ τίσι χρώμενοι λόγοις πλάτ
 τειν αὐτοὺς εἰς ἀρετὴν δυνάσθονται. καὶ πλεί
 στου ποιῆν ἀξίους ταῖς παλαιότησιν. αἵ ἴσον
 ὁμόνοια, καὶ τὸ συμφρονεῖν ἀλλήλοισι πόλεις
 καὶ δήμοισι καὶ οἰκίαις καὶ τοῖς καὶ ἐκεί
 σον, νόμῳ καὶ τάξει φύσεως ἐπομένους. ἢ πάν
 τα διείλετε καὶ συνέδησε, καὶ τὸ πᾶν ἑστῶ
 κόσμον ἐν ἑκ ἀπαισίωνων πεποίηκε. τίσι δ' ἔ
 διδάσκουσιν ἑσπερίαις. ἀρὰ τοὺς πολέ
 μοις λέγοντες τῶν θεῶν, καὶ ταῖς τάσεσι καὶ
 ταῖς ἐπαναστάσεσι. καὶ τῶν κακῶν τὸ πᾶν
 θος ὧν αὐτοὶ τε ἔχουσι καὶ ἀλλήλοισι παρέ
 χουσιν. ἰδίᾳ τε καὶ δημοσίᾳ, ὧν μικροῦ πᾶ
 σα πεπλήρωται, συγγραφῇ τε καὶ ποίησι;
 θάπτον μὲν ἴαν' ἐξ ἐρρωκῶν μαχίμοις, καὶ
 παραπλήγας ἀπὸ σοφῶν, ἢ πύσαντιος

κατὰ ἰουπὶ

μετεῖους καὶ σὺ φρονασ' ἀντὶ θρασέων καὶ ἀ-
παίδυτ', οἷς οἰσίοις αὐτὸν ὀργάσασιν το πα-
ραδείγμασιν. οὐδ' γὰρ καὶ δῖχα τῶν εἰς τὸ χεῖ-
ρον ἐλκόντων χαλεπὸν μεταστῆσαι κακίαν,
καὶ πρὸς πῶν κρείσσων μετὰ θείναι μοῖραν ἀπὸ
τῆς χείρονος, τοῦτο δ' οἷς αὐτὸν πείσειν ἡμῶν
εἶναι καὶ καθεκτοῦς, θεοῖς χρωμένους ὁ δὴ
τοῖς τῶν παθῶν καὶ προσάταις. εἴθα τὸ κα-
κὸν εἶναι, καὶ ἕμιον. ὡς θεῶν τινα προῖσά
μενον. οὐδ' τὸ πάθος ὅτι, βωμοῖς τε καὶ θυ-
σίαις τιμῶμενον. καὶ παρρησίαν ἐληφὸς ἐν
νόμον. εἴτω γὰρ τὸ δεινότερον. ὅτι αὐτοῖς
νόμοις καλᾶζεται, ταῦτα ὡς θεῶν σέβεται.
τοσαύτη οἷς ὑμῖν τῆς ἀδικίας ἡ πόδουσα.
ἀδύτῳρον αὐτοῖς προσκείτω, γονέων αἰσῶς
καὶ τιμῆ. καὶ εἰ πῶν πρώτῃν αἰτίαν τὴν εἶναι
σέβειν μετὰ πῶν πρώτῃν. εἴτω καὶ λόγος εἰ-
σηγείτω, καὶ θεολογία πειθέτω. πῶς δέ, εἰ
πείσει χρόνος οὐρανὸν ἐκ τεμαῶν, ἵν' ἄγονος ἡ
θεῶν, καὶ δῶ κύμασιν ἀποτελέσαι θεός,
ἀφροῦ γλύνημα. καὶ χρόνος ἑλὶς ἐπανιστάμενος.
κατὰ μίμησιν τὸ παρὸς ὁ γλυκὺς λίθος.
καὶ πικρὸς τυραννοκτόνος. εἰ τί τι ἄλλο τοι-
οῦτον αὐτοῖς, εἰς τιμὴν τῶν γλυνισαμένων
αἰετῶν φέρουσι. τέτον αὐτοῖς ἔστω χρη-
μάτων ὑπερβολή. καὶ τὸ μὴ πανταχόθεν

κδρ δαίνην. μὴ δὲ τῷ δυσυχεῖν ἄρῃ βῶνα, τὸ
 κακῶς κτάσθαι λαμβάνειν. πῶς οὖν ὁ κδρ
 δῶος αὐτοῖς σαθρήσεται. καὶ τὸ σακέλιον
 πρόσβληθῇ. καὶ ἡ κλεπτικὴ δυνάμις τῷ θε
 οῦ τιμηθῇσεται. καὶ δ' ἀνδρὲς χαλκοῦ, φοῖβον
 μὴ μαντεύεσθαι, μὴ δὲ εἰναι τῷ ὀβολοῦ
 τιμώτερον. ταῦτα γὰρ αὐτῶν τὰ σεμνὰ
 καὶ σεβάσματα. τί ἔτι σωφροσύνη διδασκε
 τωσαν. ἐμμέλειαν εἰσηγείσθωσαν. καὶ ὁ πεί
 θων ἐπὶ τῷ πάντα γινόμενος οὐκ εἰς τὰς γυναῖ
 κας ὁ ζῶς, καὶ φρυγὶ μερακίσκοις ἀεὶς ἐ
 ρασις ὁ φίλτατος. ἵν' ὡς ἡδὶ. σα συμποσάξοι
 ἐν οἱ θεοί. τοῖς Διὸς οἶνοχόρμενοι παιδικοῖς.
 καὶ ταῖς πεντήκοντα δεσὶς θυγατρῶσιν εἰς
 θλόων ἡρακλῆς, ἐν μιᾷ νυκτὶ ὁ τελέσσει
 ρος. καὶ τεισσιδεῖται τὸν ἄθλον εἴς τιν' ἐπιτε
 λέσας, οὐκ οἶδ' ὅπως τοῖς ἄλλοις γὰρ σῶμα
 εἰθμούμενον. ἐπὶ κοπτεῖται τὸν θυμὸν ἀρῆς.
 μέθην, δίνυσος. μισοξενίαν ἀρτεμῖς. ἀπὸ
 τὴν ὀλοξίαν αὐτῶν χρησμολόγος. γύλωτος
 ἀμετεῖαν ὁ κατὰ χολόων θεὸς τῶν θεῶν
 λυπουμένων. καὶ ἀρταῖς ταῖς κνήμας ἐπὶ
 ῥωννύμενος. γαστριμῦθίαν ὁ ζῶς ἐντὶ θαῦτα
 λιπαρὰν δέχων μετ' ἀμύμονας αἰθιοπῆας,
 (ὡς τοῖς λοιποῖς θαύμοσιν. ὁ βουδοῖνας, τὸν
 γεωργὸν τυραννίσας, καὶ τὸν ἀρότην βοιω

κατὰ Ἰουλ.

λαφύξας· καὶ πῶς κληῖσιν λαβὼν ἐκ τῆς πρῆ-
 ξεως· καὶ πάντες τοῖς κνίσταις καὶ τοῖς λοι-
 βαῖς ἐπιτρέχοντες· καὶ τοι πῶς ταῦτα τῶν
 ἡμετέρων ἐγὺς, οἷς ὅρος μετὰ Οὐλίας αὐτῶς
 ἔχαστος· καὶ ὅ τὰ αὐτὰ βούλεσθαι τοῖς ἀλη-
 σίον ἅ καὶ σφίσι αὐτοῖς· ἔκλημα δὲ οὐ μόνον
 ὅ γινέσθαι κακόν, ἀλλὰ καὶ ὅ μελλῆσαι
 μικροῦ καὶ τῆς ὁρμῆς κολαζομένης, ὥς πρῶ-
 ξεως· οἷς σωφροσύνη μὲν ἔτιω σπουδάζεται, ὥς
 τε καὶ ὁφθαλμὸς ἀνασέμεται· χεὶρ δὲ φοι-
 νικὴ τοσοῦτον πόρρωθεν εἴργεται, ὥς τε καὶ
 θυμὸς σωφρονίζεται· ἐπίορκον δὲ χωρῆσαι
 ἢ ὁ μῶσαι οὐτῶς διδόνει καὶ ὑπόδογμος,
 ὥς τε καὶ ὅς ὁρκον μόνον ἡμῖν τυγχάνειν
 ἀπώμοτον· χρήματα δὲ τοῖς μὲν πολλοῖς, ὅ δὲ
 γινέτο· πολλοῖς δὲ, ὅτε τὸ αὐτὸν ἡδέως ἀλείω
 καὶ μόνον, ἵνα ἀλφόνων ὑποδιδῶσι· ὅ μὴ
 δὲν ἔχειν ἀντὶ παντὸς ἀλλ' οὐ τοῦ φιλοσοφοῦ-
 τος· γαστέρα δὲ τοῖς πολλοῖς ἀπορρίψαντες ὥς
 πικρὰν δὲ σποιναν καὶ ἀπόπυστον, καὶ πάν-
 των κακῶν μητόρα, οὐ μέγα φῆσαι ὅτι μὴ δὲ
 σάρκες εἶναι βιάζονται· τῷ ἀθανάτῳ τὸ
 θνητὸν ἀναλίσκοντες· καὶ νόμος εἰς αὐτοῖς
 ἀρετῆς, ὅ μὴ δὲ τῶν μικρῶν ἡτῶσθαι καὶ
 πᾶσι παρορρωμένον· τὸ δὲ καλίστον, ὅτι τῶν
 ἄλλων τὰ τέλη τιμωρομένων κατὰ τοὺς νό-

μὴν
 πόρ
 ῶν
 αὐτῶ
 μὴν
 κατὰ
 αὐτῶ
 νος
 χαρὰ
 νικηθ
 δικαί
 τοι καὶ
 πῶς
 φάσαι
 τῆς καὶ
 καὶ ὅ
 καὶ ἀλ
 βων
 καὶ γὰρ
 τὸ μᾶλλον
 τῶν κα
 μέγα
 μὴν
 καὶ πῶ
 λογοίαι

μιν, ἡμεῖς καὶ τὰς ἀρχὰς κολλάζομεν ὥς
 πρὸς τι ῥῶμα θνητὸν καὶ δυσκάρηκτον πόρ-
 ρωθεν ἀνασέλλοντες. τοῦ δὲ καὶ παρὰ τίσιν
 ἀνθρώπων εἰπέ μοι, ὅ τοιδορον μελῖους διφ-
 μῖν. Ἐλασπην καμίνης παρὰ καλῆν. ὥς δ' τῆς
 κατηγορίας βλαπτουσης μάλλον, ἢ τ' ἀληθεί-
 ας. διωκομελῖους ἔσποχωρεῖν. γυμνουμέ-
 νης προσσπεκδύεαζ. καὶ ταρωμαῖας ὑπὸ δρεῦ-
 χεαται τῶν ἀρωμαίων. ἐνὶ λόγῳ χρηστότη-
 νησὶν θρασυτήτα. καὶ βελτίους θριεῖν τοὺς ἀ-
 δικωῶτας. οἷς καρτὸρ δμεν πάχοντες. καί
 τοι καὶ εἰ κακίαν δοίημεν κολλάζην αὐτοῖς
 ταῖς τῷ ἀλάστοματος παραινέσει, ποῦ τὸ
 φθάσαι πρὸς τὰ μέτρα τῆς ἡμετέρας ἀρε-
 τῆς καὶ παιδύσεως. οἷς καὶ ὅ μὴ προσβαί-
 νειν ὅ καλῶ, μηδὲ νέους ἀπὸ παλαιῶν ἀεὶ γί-
 νεαζ, ἀλλ' ἐν ταῦτα μείν, κακία δοκεῖ. σφόμ-
 βων ὅ πάθος πῶς ἐρεχόντων, δ' προῖόντι.
 καὶ σάσιμον κινεμένων, ἢ ὅπως εἶπω τῇ βίᾳ
 τ' μάστιγος. καὶ δεῖ τὸ μὲν, ἢ μὲν ἐξελύσθαι
 τῶν καλῶν. τῷ δὲ ἔχεαται. τῷ δὲ, ἐφίεαται,
 μέχρι τοῦ τέλους καὶ τ' θεώσεως. ἐφ' ἣ γινώ-
 μεν. καὶ πρὸς ἣν ἐπειγόμεθα, οἷς διαβαλε-
 κοὶ πῶς διάνοιαν, καὶ ἔτι τῆς τῷ θεοῦ μεγα-
 λονοίας ἐλπίζοντες ἀξίους.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΝΑΖΑΝΖΗΝΟΥ
ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ ΚΑΤΑ
ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ
ΣΤΗΛΙΤΕΥΤΙΚΟΝ
ΔΕΥΤΕΡΟΣ.

ὁ ὕψος μὲν δὴ τῶν ἐμῶν λόγων ὁ
πρῶτος ἀέθλος ἐκτετέλειται, καὶ
διλύνεται. καὶ γὰρ ἐπεδείξαμεν
ἡμεῖς πῶς τῷ ἀνδρὶ κακοήθειαν. ἐν οἷς ἐ-
ορασέ τε καὶ ἡμῶν καὶ οἷς ἐμελλον. αἰετὶ τῷ
παρόντων ἐπινοῶν βαρύντορον. νῦν αὖτε
σκοπὸν ἄλλον ὃν οὐκ οἶδ' εἴ τις βέβληκεν, ἢ δὴ
τῷ λόγῳ προσήσόμεθα. θεῶ τε ἰδρώτορον.
καὶ ἡμῶν ἡδὴ καὶ τοῖς ἐπειτα χρησιμώτε-
ρον. τοῖς ἐρημίοις προσθεῖναι τὰ δεικνύμενα
οὐ σαθρία. καὶ οἷς ἀντιταλαντεύεται πο-
νηρία. τοῖς μὲν, αὐτόθεν ἀπαντῶσα. τοῖς δὲ
καὶ μικρὸν ὑδρον. ὅπως αὖ οἶμαι τῷ τε-
χνίῳ λόγῳ δοκῇ καὶ ταμία τῶν ἡμετέρων.
ὅς οἶδε συμφορὰν μὲν ἐπικόπτειν ἐλέω. θράσους
δὲ, ἀτιμία σωφρονίζειν καὶ μάστιξιν. οἷς αὖ
εἰς ἐπίσταται μέθοις παιδύσεως, νόθους μὲν
δὴ τῷ δούσεβαν ἐν δίκους καὶ ῥήξας οὐκ ἀφα-
νεῖς, καὶ πολυδόπως ἄλλας πληγὰς καὶ μάστι-
γας οἷς τε βολμήσῃ παραπλησίως. καὶ θανά-
τω οὐ

τοῦ οὐ κατὰ τὸ εἶωθός χωρήσαντας· καὶ ταῖς
 ἐν αὐτοῖς τοῖς δεινοῖς ἐξαπορεύσεις, καὶ ἀνοί-
 νη τοῦ μεταμελίσας, τὰς τε δι' ὀνειράτω
 παλιδύσεις, καὶ τὰ κατὰ τὴν παρφαλισματά,
 τίς αὖ ἀξίως ἐκ διαγωγῆσειεν· ὅσα τε ἡ πόλις
 ἴδῃς θεῖς οἴκους παρανομήσασιν, ἢ πρὸς ταῖς ἐν-
 ραῖς ῥαπέξας ἐβυβείσασιν, ἢ πόλις ὅν μυσί-
 κος κρατῆρας μανείσιν, ἢ τῶν σωμάτων ἡμῶν
 ἀνέδλω ἐμφορμαίοις, ἢ τὰ λα πάντα ὅσα
 τε τολμήσας νεανιδυσαμένοισι αὐτοῖς ἀπὴν-
 τησε, τῆς τῆς θεοῦ κατὰ τῶν τοιούτων ὀργῆς
 ἀναρχῇ καὶ φανδρὰ γνωρίσματα· ταῦτα
 μὲν οὖν ἐκὼν ἔπαρθεσθαι μοι· οὐκ ἀπιστῶ
 τοῖς ὀρωμένοισι, καὶ λεγομένοισι, οὐδὲ αὐτὰ
 τῶν ἐν φόρᾳ καὶ συμτυχίᾳ διδῶν ταῖς συμ-
 βαίνοντα, κατὰ ἴδῃς ἐκὼν ταῖς τοιαῦτα ἔπα-
 λαμβάνοντας· ἀλλ' ἵνα μὴ πόλις τὰ μικρὰ
 διατίθῃ δόξω παρὲς τὰ μείζω καὶ ὀνομαστότε-
 ρα, εἰ δὲ ὅν παρθεσθαι πασι θαῦμα καὶ εἰς τοῖς
 ἀθέοις αὐτοῖς ἀπιστούμενον λέξων ὀρθῶς·
 ἐμείνω κατὰ τῶν αἰετῶν πόλεον ὥς πρὸς κύ-
 μασιν ἐπεχίρων κύματα, ὃ κατ' αὐτῶν πρὸς
 τὸν μανείας καὶ πατήσας τὰ ἀγία· καὶ τὸ πνύ-
 μα τῆς χεῖρος ἐν βείσας ἰδρυοῦμαι εἰπεῖν
 οἰκειότρον, ἢ ἀχαῖβ' ἦν ἰσραηλὶτὴν τοῖς
 παρανομώτατοισι, ἢ φαρὰ τὸν αἰγυπτιον·

κατὰ ἰουλ.

ἢ ναβουχοδονόσορ ἢ ἀσύριον. ἢ τὰ πάντα συ-
νελόντες, ἐν ᾗ καὶ τὸν αὐτὸν ὀνομάσσομεν. ἐν
περὶ καὶ ταῖς πάντων ἡλικίαις εἰς αὐτὸν συλ-
λεξάμενος φαίνεται. ἰδρὸς δ' αὖ μὴ ἀποστα-
σίαν· ἀλλ' ἀβελὴν μαιφονίαν. φαρὰ δὲ τῆς
σκληρότητος. ναβουχοδονόσορ μὴ ἰδρὸς συλ-
λίαν, πάντ' ὁμοῦ ἰδρὸς δ' αὖ μὴ ἀποστα-
σίαν. ἢ πάντ' εἶδος τ' ἡλικίαις
τυραννίδος, ὡς μετὸν τι καὶ ἀγλυνὲς ἀνιμά-
σας, οὐ γὰρ ἐγλύφω ποιῶμαι τὸ φῶς ἐν
κείνῃς εἰς ἡλικίαν δύνεισιν καὶ ἐπίνοιαν, τέλος
ἐπαφῆκε καὶ τ' ἰουδαίων φυλὸν ἡμῖν μὴ
παλαιάντε αὐτῶν κουφότητος, καὶ τὸ καὶ
ἡμῶν ἀνῶθεν ὑποσχυόμενον ἐν αὐτοῖς μὴ
ὅσον δὲ τὸν λαὸν τ' τεχνάσματος, ἐπιβλά-
ζων τὸ δὲ ἡμῶν ἐκ τ' παρ' αὐτοῖς εἰβλῶν καὶ
ἀπορρήτων, ὡς νῦν αὐτοῖς ἀποκείμενον εἶναι καὶ
τελεῖν εἰς τὴν αὐτῶν. καὶ τὸν νεῶν ἀναδεί-
μασθαι. καὶ τῶν παλαιῶν δ' κράτος ἀνα-
νεώσασθαι καὶ ἀποκρυπτόμενος δύνοισαι
πλάσματος μὴ ἐπίνοιαν, ἐπειδὴ ταῦτα καὶ
δικομήθη καὶ ἐπεισεν, δι' ὅλον γὰρ εἰς ἀπά-
την δ' πρὸς ἡδονὴν ἀπῆλθεν, οἱ μὲν ὡς ἀναστήσου-
τες δικομῶντο δ' ἰδρὸν. καὶ χειρὶ πολλῇ καὶ πε-
ρὶ μίαν πόλιν τ' ὅσον ἐταλαιπώρωται. φασὶ
γύτοι καὶ ταῖς ἑταίρῃς αὐτῶν οἱ τὰ ἐκείνων

θαυμάζοντες, ὃ μόνον ἅπαντας ὅτι πᾶσι τῷ
 σώματι νόσους πᾶσι νοσήσας ἐτοίμως σιωπῇ
 σφῶν τῷ ὄργῳ καὶ τοῖς πονουμένοις, ἀλλ'
 ἀλλ' καὶ τοῖς κόλοις τῷ χρωμένῳ φερούσας καὶ
 οὐτε πολυτελοῦς ἐσθῆτος οὐτε μελῶν ἀπα-
 λόγητος φερούσας, διὸ βεῖν οἰεσθαι. καὶ
 πάντα ἐλάττω νομίζον τῷ ἐγχειρήματι. ὥς
 δὲ ἔσθ' ἀγρίας λαίλαπτος καὶ βροχίου γῆς
 ἀφνω σιωπῶντες, ἐπὶ τι τῶν ἀληθῶν ἰε-
 ρῶν, οἱ μὲν ὥς ἰκετεύοντες ὡρμήσαν, οἱ δὲ ὥς
 πᾶσι τοῖς βιούτοις φιλῇ, συμβαίνειν τῷ
 παρόντι χρωμένῳ πρὸς βοήθειαν, οἱ δὲ, ἀλλ'
 ἀλλ' τῇ ταρχῇ συμφερόμενοι, καὶ τοῖς θεῶσι
 σιωπῶντες, εἰσὶ μὲν, οἱ λέγουσιν, ὥς οὐδὲ
 τῷ ἰδρὸν αὐτῷ προσεδέξατο. ἀλλ' ἀναπεπῆα
 μέναις προσελθόντες τῷ πύλαις, ἐπιτεθεί-
 ναις ἐνέτυχον ἐκ τινος ἀσφάλει καὶ ἀφανοῦς δυ-
 νάμεως ἢ, τὰ τοιαῦτα τεραρυρεῖ, πρὸς ἵπ' τῷ
 ἀσεβῶν κατὰ πλῆξιν, καὶ τῷ ἀσεβῶν ἀσφάλει
 αὐ. ὃ ὅτι ἅπαντες ἦδη καὶ λέγουσι καὶ πιστεύουσιν,
 ὅτι βιαζομένης αὐτοῦ καὶ φιλονόμουτας
 πᾶσι τῷ εἶδον, πῶς ἔσθ' ἅπαν τῶν ἐκ
 τῷ ἰδρὸν καὶ τοὺς μὲν κατέφλεξε καὶ ἀνά-
 λωσεν. ὥς ὁμοίον τι πᾶσι αὐτοῦ συμβεῖναι
 τοῖς σοδομιτῶν πάθεισιν. ἢ τῷ πᾶσι ναυαγῆ
 καὶ ἀβίου θάνατον. ξείως καὶ θυμῶσας

κατὰ Ἰουλ.

καὶ κινῶν θύσαισι. τοὺς δὲ τῶν καλειῶν ἀκρα-
τηρίας, σήλῳ ἀφῆκεν ἐμφυχον τῆς τοῦ
θεοῦ κατὰ τῶν ἀμφοτέρων ἀπειλῆς καὶ κί-
νήσεως. ἔδωκε μὲν δὴ τοιοῦτο. καὶ ἀποστείτω
μηδείς, ἐπὶ μηδὲ ταῖς ἄλλαις τῷ θεοῦ διωά-
μεσιν. ὁ δὲ ἐν τούτῳ παραδοξότρονον καὶ
παραφανερόνον, ἔστι φῶς ἐν ᾧ οὐρανῷ ἦν σαρ-
κὸν παραγράφον. καὶ τὸ πρότρονον ἐν τῇ γῆς
ἀνιμαζόμενον. τοῖς ἀνθρώποις καὶ ἄνιμα καὶ ὄνα-
μα, νῦν ἐν οὐρανῷ δεικνύται πᾶσιν ἐπίσης.
καὶ γίνεται ἰσόπαλον τῷ θεῷ τῆς κατὰ τῶν
ἀσεβῶν νίκης, ἕρπαιον παντὸς ὑψηλότε-
ρον. πρὸς ταῦτα, τί φήσουσιν οἱ τοῦ αἰῶ-
νος τούτου ὄφιοι, καὶ τὰ παρ' αὐτοῖς ἀποσε-
μνύοντες. οἱ τὰς βαθείας ὑπὲρ ἡμῶν ἐλκύντες.
καὶ ἐκ κομψὸν περιούροντες ἡμῶν τε βάνι-
ον. ἀντιδιήγησά μοι καὶ σὺ, τὰ σά. ὁ τοὺς
μακροὺς λόγους γράφων, καὶ τὰς ἀπίστοις
συμβεβηκὸς ἰσορίαν καὶ κεχηνῶς πρὸς τὰ ἀ-
νώ. καὶ τῶν οὐρανίων κατὰ ψευδόμενος. καὶ
πλέκων ἐκ τῆς τῶν ἀσέρων κινήσεως, τὰς γε-
νέσεις καὶ τὰ συμβαίνοντα. λέγε μοι καὶ σὺ
τοὺς σοὺς ἀσέρας, ἐν ἀριάδηνι σέφανον, καὶ
τὸν βόρονι κης παλόντα. καὶ τὸν ἀσελγῆ-
κύνον. καὶ ἐν ὑβρίσῃ ταῦρον. εἰδὲ βούλει,
ἐν ἐφελούχῳ σου. καὶ ἐν ἀγέκρω, καὶ τὸν

λίαν
εἰσας
ἔδωκε
ἀνιμα
πρὸς τ
σὺν μ
ἐκ τῶ
σάν α
κὴς ὁ
καὶ τῶ
κατὰ
οὐραν
ροῦ τῶ
τὰς πα
βάνι
μῆς τ
τὰς ὁ
ἀπὸ μ
μὸς τῶ
ἀπὸ λ
τοιοῦ
κὴν κα
ὡς πο
τολμῶ
μὲν οὐ
τὴν τοῖς

λέοντα ἄλλους τε ὄνους ὑπὸ τῷ κακῷ γνω-
 είσας, ἢ θεούς, ἢ ἀσέρας ἐποίησας. ποῦ σὺ
 εἶδον ἔχεις τὸν κύκλον, ἐν τοῖς στίς μα-
 θήμασι, ποῦ δὲ τὸν ὑπὸ βηθεέμβραμόντα
 πρότορον ἐκ τῆς ἐώας ἀσέρας, ἐν ὁδῷ τῶ
 σῶν μάγων καὶ πρόσθεν. ἔχω τί καὶ γὰρ λέγειν
 ἐκ τῶν οὐρανίων. ἐκεῖνος τὴν χριστοῦ παρου-
 σίαν ἀνεδήλωσεν ὁ ἀστὴρ. οὗτος τῆς χριστοῦ νί-
 κης ὁ σέφανος. ταῦτα μὲν ἐκ τῶν οὐρανίων.
 καὶ τῶν ἀνὼ συμπαρόντων τοῖς ἡμετέροις.
 κατὰ τὴν μεγάλην τῶ παντὸς ἀρμονίαν τὴ καὶ
 οἰκείωσιν. τὰ δὲ ἐξῆς ὁ ψαλμωδὸς συμπλη-
 ρούτω μοι. ὅτι καὶ πόλεις καθεῖλθον, ὡς
 τὰς παλαιὰς ἐκείνας ὑπὸ τοῖς αὐτοῖς ἀσε-
 βήμασιν. ἐν αὐταῖς ταῖς κατὰ ἡμῶν παρρη-
 μίαις ταῖς μὲν πελάγῃσιν ὑπὸ κλυθείσας.
 τὰς δὲ σεισμῶ κατενεχθείσας. ὡς μερὲς καὶ
 λαβόμενον ἔχον εἰπεῖν. ὅτι ἀπώλῃς δὲ μνη-
 μόσωον αὐτῶν μετ' ἡρῶ καὶ πόλεως ἡίου τῶ
 ἀπώλειας. τοσαύτη γὰρ αὐτῶν ἡ πῆσις, καὶ
 τοιοῦτον τὸ σμῦτρεμμα, καὶ τῶν ἐκ χειτό-
 νων καὶ μάστιγα τῇ θυσείᾳ πόλεως καυρόντων,
 ὡς πολλοὺ χρόνους δεῖν αὐταῖς. εἰς ἀρὰ καὶ
 τολμήσει εἶδον εἰς ἐπαινόρῳσιν. ἀρ' οὖν γὰρ
 μὲν οὐτῶ καὶ οὐρανός. ἀνὴρ δὲ οὐκ ὑπὸ σημα-
 νει τοῖς τοιούτοις καμφοῖς. οὐ δὲ ἡ γιάθη τό

κατὰ ἰουλ.

τε τοῖς σημείοις τῷ πάθῳ; ἡ δὲ ἀξιάτωσαν
ἐπὶ καὶ νῦν τὰς ἐσθῆτας, οἱ τοῦ θαύματος ἐ/
κείνου δεῖται καὶ μύσαι, τὰς τότε καὶ
σημανθείσας τοῖς τοῦ σαυροῦ σίγμασιν. ὁ μὲν
τε γὰρ ταῦτα διηγεῖτό τις. (εἴ' οὖν τῷ ἡμετέ-
ρων, εἴ' οὖν τῶν ἐξωθεν.) ἢ διηγεμαίων ἤκη,
καὶ τὸ θαῦμα ἐώρα παρ' ἑαυτῷ ἢ τῷ πλῆθει
ον γινώμενον. καὶ τὰς δὲ ὥν, ἢ ἐκείνον ὁρῶν
τοῖς τοῖς ἐσθῆτασι. πάσης ἰσχυρικῆς
ψυχῆς. ἢ πῶς δὲ τοῦ ζωγραφίας ἀμπεχό-
μενον ποικιλώτερον. ἐκ τούτου τί γίνεται.
ὁ αὐτὸς τῶν ὁρῶμενων καὶ τὰς πληγῆς, ὡς μι-
κροῦ μὲν ἀπαντας ὡς πᾶς ἐξ ἐνὸς σιωπῆ/
μαρς καὶ μιᾶς φωνῆς, τὸν τῶν χριστιανῶν
ἀνακαλεῖσθαι θεόν. ὁ φημίαις τὸ πολλὰς
καὶ ἰκεσίαις αὐτῶν ἐξ ἰλασκέσθαι. πολλοὺς
δὲ, οὐκ εἰς ἀναβολὰς ἀλλὰ παρ' αὐτὰ τῶν
συμβάντων προσδραμόντας τοῖς ἰδρύσιν ἢ
μῶν. καὶ πολλὰ καὶ δευτέρως τῆς τε ἐκ/
κλησίας γινέσθαι μόρος, καὶ μυηθῆναι τὰ
τελειότῳ τῶν ἰδρύσιν καὶ θανόντων βαπτί-
σματι, καὶ οὕτως τῶν φόβων ὠφελιμότητος. εἴ-
χε μὲν οὖν οὕτω ταῦτα. ὁ δὲ ταῖς κατὰ με-
κρὸν μαρίαις οἷς ηλαττούμενος καὶ δονού-
μενος, ἐπ' αὐτὸ τὸ κεφάλαιον ἀπαντᾷ τῷ
ἐαυτοῦ συμφορῶν. ὡς γὰρ κατὰ νοῦν ἔχεις

αὐτῷ τὰ χριστιανῶν ὥς, καὶ οἷς ἦδη κατεί-
 γασθ' ἔχει, καὶ πᾶν ἄλωτον εἶναι θελήσει
 μόνον ἐλπίσας, καὶ τινὰ κατὰ τὴν ἐσπερίαν
 βαρβαρῶν θυμὸν ἀνὰ πᾶσας, μίαν βου-
 λήνεται ταύτην βουλὴν σωετωτάτην τὴν
 καὶ ὑπερβυθιστάτην. ἀλλ' οὐκ ἐστὶν ἐν
 δεσφῶν, ἢ μὲν, ὁ πολυτῶν, ἢ τῶν ἀγόν-
 των αὐτὸν δαιμόνων, ὥς καὶ μάλλον εἶχε θάρ-
 ρειν, ὡς δὲ πᾶσας δεσφύει, θράους ἀλογί-
 ας, ἢ ῥώμης ἀσφαλείας, πειθίσας. καὶ οὐ
 δὲ ἐκείνο σωιδεῖν δυνάμεις ὁ σφῶτατος, ὁ
 τι θάρσος, καὶ θράους καὶ ἐν τοῖς ὀνόμασι πλε-
 σιάζοι, πλεῖστον ἀλλήλων τῇ δυνάμει κεχῶ-
 ρται. ἀνδρείας τὴν φανερὰ καὶ ἀναιδρείας. τὸ
 μὲν γὰρ ἐν τοῖς ῥημάτων τοῖς θάρρειν ἀνδρείας
 ὁδὸν. ὡς πᾶς ὁ ὑφίσταται δουλείας. ὁ δὲ πλε-
 ῶν ὁ κινδυνὸς ὁ μόσε χωρεῖν καὶ ὠδίζεσθαι,
 ἀλλὰ μὴ κατέχευται, θράους ὡς πᾶς ὁ ὑ-
 ποχωρεῖν, ἀσφαλείας. καὶ οὐ τῷ αὐτοῦ λό-
 γου δεῖον φυλάξαι τὰ ὄντα καὶ τῶν ἐκ ὄ-
 των τὴν προσλαβεῖν. ὁ μὲν γὰρ μάλιστα καὶ
 πρῶτον τοῖς νοῦν ἔχει, τιμητέον. ὁ δὲ αὖ
 μὲν ὑπάρχει μετὰ ῥαστώνης, δεκτέον. αὖ ὁ αὖ
 πτωχὸς, πτωχότερον. ὁ δὲ ὑπερὸ τῶν κτήσα-
 θαί τι τῶν ἐπιζομίων πᾶσι τοῖς ὑπάρ-
 χουσι κινδυνούων, λίαν ἀνόητος. καὶ μοι προ-

κατὰ ἰουλ.

ποικέναι δοκεῖ πύκνη τε καὶ κωπὴ πλὴν τέχνης
πρὶν πλὴν σάσιν διθέσθαι, προβαλλομένη· ἢ κυ
βερνήτη λελυμένης αὐτῇ τῆς νηὸς καὶ δ' ὅλοι
μος ἐχρύσης, ναὺν καὶ ταδύνοντι πλεμῖαν,
ἢ καὶ ταδύνει ἑσπεύοντες· ὧν μοι δοκεῖ μηδὲν
ἐκείνος ἐν θυμῷ μὴ εἶναι, ἐγχειρεῖν ἀποδιδόναι πῶς
τοῖς ἐγνωσμένοις ἐπὶ τῶν ῥωμαϊκῶν ὠδινόν
των αὐτῶν καὶ κακῶς διακείμενων, ὅς τινος
μάλιστα πλὴν ἀλλοτρίαν πεινοῶν· καὶ σαλ
μωνὶς εἶναι τις ἐκ βύρσης βροντῶν πρὸς
τοὺς ῥαϊανούς· βλέπων ἐκείνους, καὶ τοὺς ἀ
φριανούς· ὧν οὐχ ἡττον τῆς ἀνδρείας, τὸ ἀσ
φαλές ἐθαυμάζει· εἰς οὐρανὸν δὲ ἔκκει ἐκείνους
καὶ οὐδὲ, ἢ ἔκκαλον· οἱ δὲ καὶ ἐδοῦν
ὁρμῆς ἀλογίστου· ἵν' ὁ φησὶν ἡ φραγὴ δὲ μὴ ὁ
νειδίξω τὰς τύχας· ἐν πρὸς τῶν ὅροις ἐν ἀκμῇ
τῆς δύτυχίας καὶ ταλυνθέντες· ἀλλ' οὐκ ἐδο
ξε ταῦτα· καὶ τῆς ὁρμῆς καὶ, πᾶσαν μαντεί
αν καὶ ῥητείαν ῥητῆς τε καὶ ἀρετῆς θυσιᾶς
τορρατεῖαν εἰς ἀγαθόν· ἵν' ἐν βραχεὶ πᾶσα
καταλυθῇ καὶ δ' ἐκαμίδρημα, ὡς μέγα καὶ
ὑπερφυῖς, ὡς χριστεὶ καὶ λόγῳ καὶ πᾶσι τῇ
ἀπαθούς καὶ κόσμου παντὸς μυστήριον, ὅ
λον τὸ χριστιανὸν γένος παρὰ τῆς τοῖς δαί
μοσιν, εἰ τὸ προκείμενον κρατήσῃ· τὰ μὲν
οὐκ ἐπὶ τῆς ἐγχειρήσεως αὐτῇ καὶ λίσσῃ

νεανικῶν· καὶ πολλοῖς τῶν τὰ ἐκείνου φρονέον-
των παροξύνοντα, ταῦτα· πῶς γὰρ τῶν ἀσ-
συνείων ὅσων διαρρέων ὁ ἀνφράτης, καὶ τῆς
πρὸς ἰδὲ παρὰ μείδομενος, ἐκείσε τῷ πύγρι
διμίγνυται, ταύτην ἐλὼν καὶ τεμὼν, καὶ
τινα τῶν φρεῖων ἐξελὼν καὶ τὰ πολλὰ τῆς
κωλύσοντος δρῆμιαν· εἴτ' οἷον λαθῶν δὲ τῆς
τῆς ἐφόδου τάχος, εἴτε ἑσπὸς πρὸς αὐτὸν οὐ τῷ
στρατηγούμενος, καὶ καὶ τὰ μικρὸν ὑπαγού-
μενος εἰς τὸ μὲν προῶν, λέγεται γὰρ ἀμφό-
τερον, οὐ τῷ γ' οἷον προῶν καὶ τῷ στρατῷ πα-
ραφρονομένῳ, καὶ ταῖς ναυσὶ δὲ τῆς ὁρμῆς
μοῦ σιτητούσαις τε καὶ σκευαγωπούσαις, οὐ μι-
κρὸν δ' ἀμέσῳ, καὶ κτησιφῶντι προσβάλλει
λαίῃς καὶ τὸ πλοῖον γινέσθαι, νίκης μέρους
αὐτῷ δὲ δὲ ἐν πόσειν ἀορίζετο· ἐν τεῦθεν δὲ
ἦσαν ὡς πρὸς φάμμε ποσῶν ἑσπασαθείσης,
ἡνὶ ζάλης ἀντιπεσοῦσης, εἰς τὸν πόσειν χω-
ρεῖται πράγματα· ἡ γὰρ κτησιφῶν, φρεῖον
ὅστις καρτῶν καὶ δυσάλωτον· τείχει τὸ οἰ-
κῆς πλίνθου, καὶ τὰ ῥέω βαθεία· καὶ τοῖς ἐκ
τῆς ποταμοῦ τεύχεσιν ἀχυρώμεν· ποιεῖ δὲ
αὐτῷ ὠχυροτέρην, καὶ φρούριον· ἐπὶ τὸν, ὡς
προσηγείαν κωχή, μετὰ τῆς ἰσῆς ἀσφα-
λείας συγκείμενον· ὅση τέ φυσική καὶ ὅση
χειροποίητος, τοσοῦτον ἀνούμενον, ὡς μίαν

κατὰ ἰουλ.

πόλιν δοκεῖν ἀμφοτέρωσ', τῷ ποταμῷ μέ-
σω διειρημόσας. ταύτας οὐτε γὰρ ἐξελέλ-
οῖόν τε ἡ δὲ ὑπὸ δρομῆς ἀθρόας, ἢ πολορκίᾳ
παρὰ σήσααζ, ἔτε δεξιάσας καὶ ᾧ ναυτικῷ
μάλιστα (κινδυνεύουσι γὰρ ἂν ἡ ἐπερδεξίων
ἀμφοτέρωθεν βαλλόμενον καὶ εἰρημονον,)
καὶ τόπιν ἐαυτοῦ ποιεῖται τὸν δόπον ἔδωκεν.
τὸ δὲ φάσκει ποταμῶν ὄντος μεγίστου, μέγρος
οὐκ ἐλάχιστον ἀπορρήξας, καὶ πῶλαγατῶν,
ὅσον ναυσὶν εἶναι πλοῖμον ἐκ διώρυγος ἥς
καὶ ἀρχαῖα φασὶν ἵχνη φαίνεσθαι, καὶ ταύ-
τῃ τῷ ἱγριδισμῶσιν μικρὸν ἐμπροσθεν,
ἔτω διασώζει τὰς ναῦς. ἐκ τοῦ ποταμοῦ τῷ
ποταμῷ δοθείσας ἐκ ἀσφαλείας. ὥδε μὲν ἔν τῃ
ἐκ τῶν φρονείων τούτων διαδοσβάσκει κίν-
δυνον. ὡς ὃ προϊὼν ἡ πῶσις διώρυγος πα-
ραφανεῖται, καὶ αἰτίς τῇ οὐσῃ προσγινομένη,
κατὰ μετώπῳ μὲν ἵστασθαι καὶ διακινδυνεύ-
ειν οὐκ ὥς δὲ δέειν δόξα μεγάλῃς ἀνάγκῃς, ἐνὸν
ἐκ πῶλουσας κρατεῖν. ἐκ δὲ τῇ λόφῳ καὶ
τῇ σενῶν ἢ παρείκοι, βάλλουσα καὶ τοξόσας,
καὶ τὰ καίρια τῆς διόδου προσηκτα λαμβά-
νουσα ῥαδίως εἶργε τὸ πρόσω, τῇ νικαῦτα ἐκ
ἀφεία τε ἡ δὲ πῶλη. καὶ οὐκ ἔχων ὅπῃ δά-
πηται, λύσιν δίδεισκει πονηρὰν τῷ βουλῶμα-
τος. ἀνὴρ γὰρ ἦς τῶν οὐκ ἀδοκίμων ἐκ πῶ-

σαις, ἦν ἐδὴ βαβυλῶνι πρὸς κῦρον, ζώπυ
 ρον μιμησάμενος, ὡς δὴ τι τῶν πδρσῶν βασι
 λει. μάλλον δὲ μέγιστα καὶ ἐδὴ μεγίστοις προσί
 κεκρουκῶς, καὶ δύσοντας μὲν τοῖς ἐκείνου μά
 λιστα, δύνους δὲ τοῖς ῥωμομαίων πράγμασι δὲ
 ἔδωκε τυγχάνων, καὶ ἡ πιστεύεσθαι λαβῶν
 ἐκ τῆς ἀπλάσματος, τί ταῦτα φησὶν ὁ βασι
 λυ πῶς οὐ πῶ σαθρῶς παρὰ τοῦτου βου
 λυέσθαι πράγματος. τίς ὁ νηΐτης οὗτός σοι
 οἶτος. καὶ ὁ πδρτῆς φόβος. ὁ τῆς ἀνανοβί
 ας διδασκαλος. οὐδὲν γὰρ οὐ πῶ δύσμαχον
 καὶ ἀλόνειον, ὡς γαστήρ. καὶ ἡ ἐν χερσὶν ἐ
 χεῖν πῶ σωτηρίαν. ἀλλ' εἴ τι ἐμοὶ πείθῃ, δ' ἢ
 ναυπηγὴν ἔδωκε, χαίρειν ἑάσεις, καὶ πῶ ἐπο
 μεύω ἐκλίσιν τῶ γυναικί τούτῳ στρατῷ.
 αὐτὸς δὲ δι' ἄλλης ὁδοῦ δύπυρωτόρας τέ καὶ
 ἀσφαλεσέρας ἢς ἐγὼ σοι μαθηγῆτης, (ἐμπε
 ρος δὲ εἴ τις ἄλλος φημί, τῆς χώρας εἶναι τῆς
 πδρσικῆς,) ἐμβαλεῖς τε εἰς πῶ πολεμίαν, καὶ
 τῶν κατὰ γνώμην τυχόν ἐπανήξεις. ἡμᾶς
 δὲ, τῆνικαῦτα οὐ ποιήσεις, λυίησιν δ' ἔγω περ
 ραν λάβης τῆς ἡμετέρας δύνοίαν καὶ πα
 ρανέσεως. ὡς δὲ, εἴπε ταῦτα, καὶ ἐπὶ πῶν, ἔπει
 σεν δύπισον γὰρ ἡ καφότης, καὶ τῶ δεῖ μά
 λιστα σωελαύνοντος, ἅπαντα λυὶ ὁμοῦ τα
 λεινά. τὰς μὲν, ναῦς, εἶχε ἡ πύρ καὶ ὁ οἶτος

κατὰ ἰουλ.

οὐκ ἴδω. καὶ προσῆν ὁ γέλως. αὐτόχειρ γὰρ ἡ
σφραγὶς ἡρώδου. τὰ δὲ τῶν ἐλπίδων φοῦδα.
καὶ ὁ δηγὸς σιωπῇ ληθεταῖς ἔπαυσε σιν. καὶ
κύκλω δὲ οἱ ἐπλέμιοι. καὶ πᾶσι ῥέων ὁ πόλε-
μος. ἢ τε πρόσδος οὐ ῥαδία. ἢ ῥοφή δὲ οὐκ εὖ
πορος. καὶ ἄθυμια δὲ ὁ στρατός. καὶ δι' ὀργῆς εἶ-
χον ἦν βασιλέα. ἐλείπετο δὲ χρηστὴς ἐλπίδος
οὐδέν. μία δὲ ὥς ἐν τοῖς παροῦσιν ἐδόκη μόν-
η, τῆς ἐνηρᾶς ἀπαλλαγῆναι βασιλείας. καὶ
στρατηγίας. τὰ μὲν δὴ μέχρι τύπων, τοιαῦ-
τα. τὰ δὲ ἐντεῦθεν, οὐχ εἰς λέγεται λόγος,
ἄλλος δὲ ἄλλω συμφέρεται καὶ σιωπῇ, τῶν
τῶν τε παρόντων ὁμοίως τῇ μάχῃ, καὶ τῶν ἀ-
πόντων. οἱ μὲν γὰρ, ἔπαυσε πᾶσιν αὐτὸν καὶ
τηκοντίσθαι φασίν, ἀτάκτοις ἐκδρομαῖς
χρώμενον. καὶ ἄττοντα τῆδε καὶ κεῖσε, (ὡς ἐμ-
πληξία. καὶ ὁμοίον τι πᾶσι αὐτὸ συμβαίνει,
τῷ κύρου τὸ παρυσάπιδος. ὅς τοις μυρίοις συ-
νανελθὼν ἰδίᾳ ἦν ἀδελφὸν ἀρταξέρξῃ,
καὶ νεανικῶς μαχόμενος, θράσει πλὴν νίκη
διέφθειρεν. οἱ δὲ, τοιοῦτόν τινα ἐπ' αὐτῷ δι-
τοῦ λόγον. ἐπὶ πινὰ λόφον τῶν ὑψηλῶν
ἀνελθὼν, ὡς ἐκ πᾶσι πῆς τὸ στρατὸν ὅφει λα-
βεῖν. καὶ ὅθις ὑπελείφθη ὃ πολέμῳ μαθεῖν.
ἐπειδὴ οἱ, φανίῳ πολὺ τὸ πλεονέκτης, καὶ τῆς
ἐλπίδος ἀφ' ὅσον ὅσον, ὡς δεινὸν εἰπεῖν, εἰ

πάντας τῇ ῥωμαίων γῇ οὐτόνδ' ἐπανάξοι
 μεν, ὡς αὖ τις βασιλεύων αὐτοῖς τῆς σωτη-
 ρείας. ἐφ' ᾧ τινὰ τῶν στρατιωτῶν χαλεπήναν
 τα, καὶ οὐ κατὰ χρόνους πλὴν ὀργὴν, ὥστε καὶ
 τὰ τῶν ἀπλάγχμων ἀλογήσαντα τῆς ἐαυ-
 τῶν σωτηρείας. ὡς δὲ ἄλλοι, τῶν γελοιασῶν
 βαρβαρῶν ἵνα ἴδωσιν τολμήσαντες οἱ τοῖς στρα-
 τιώταις ἐπονται. λυπῆς τε ψυχαστογία, καὶ
 πότοις ἡδυσμα. εἰ σὶ δ', οἱ καὶ σαρκηνῶν τινι τῷ
 κλέος ἴδωσιν διδῶσι. πολλὰ δὲ χεῖρ τῶν πλῆθους
 καίρειαν. ὅντως. καὶ πάντι τῷ κόσμῳ σωτη-
 ρίον, καὶ μετὰ τόλμῃ, πολλὰν ἀπλάγχμων
 ἀπαιτεῖ. δὲ κλέω κακῶς πισθύνων. ὁ καὶ
 θαυμάζω πῶς πάντα γινώσκων ὁ μάτατος
 ἐν τεύθει οἰόμενος, ἐν ἴδωσιν πλὴν κατὰ τῶν ἐν-
 αὐτῶ ἀπλάγχμων πλῆθους ἡγνόησεν. ἄξιον
 δὲ, μηδὲ ἴδωσιν παραδραμεῖν τῶ ἀνδρός. μεγί-
 στην τῆς ἐκείνου κακῶς μονίαν ἐν τῷ πλῆθους
 ἔχον ἀπόλειξιν. ἐκεῖτο μὲν ἐν τῷ πλῆθους τῷ
 ταμοῦ. καὶ πονήρως εἶχε τῶ φράματος. πολλὰ
 λους δὲ εἰδώς τῶν πρὸ αὐτοῦ δόξης ἡξικμέ-
 νων, ὡς αὖ ὑπὲρ ἀνθρώπων νομιθεῖν τέχνης
 ἵσιν ἴδωσιν ἀνθρώπων ἀφανισθέντας, καὶ ἴδωσιν
 το θεοὺς νομιθεθέντας, ὅτι τῆς αὐτῆς δό-
 ξης ἐκλωκῶς, καὶ ἄμα τῷ ἴσιν τῆς τελευ-
 τῆς, ὅτι τῆς ἀβουλίας ἀδύξον, ἀγχινομέ-

κατὰ ἰουλ.

τος, τί μηχανᾶται καὶ τί ποιεῖ. οὐ δὲ γὰρ τῷ
βίῳ σιωπᾷσκειται πονηρία. εἴηαι κατὰ
τῷ ποταμοῦ πειρᾶται δ' σῶμα. καὶ πρὸς
ἐὼς ἐχρήτό ἴσι τῶν πιστῶν ἐαυτῷ σιωδρῶις
καὶ μύσαις τῶν ἀπορρήτων. καὶ εἰ μὴ τῶν βα
σιλικῶν δυνούχων ἴς τῷ πρᾶγμα αἰσθόμενος,
καὶ τοῖς ἄλλοις κατὰ μινύσας, μίσει τῷ κα
κουργήματος πλὴν ὁρμὴν διεκώλυσε, καὶ ἐφά
νη τις ἄλλος τοῖς ἀνοήτοις, θεὸς νέος δὲ ἀτυ
χήματος. ἀλλ' ἐκείνος οὐτῶ μὲν βασιλεύσας, δ
τῷ δὲ στρατηγῆσας, οὐτῶ καὶ κατὰ λυεῖ τῷ
βίον, οὐδὲ δεξιόμενος δὲ πλὴν βασιλείαν διήτης
μετ' ἐκείνον, ὁ μετ' ἐκείνον ἀναρῶνθεῖς οἱ αὐτῷ
τῷ στρατῷ πέδῳ, καὶ τῇ τῶν κινδυνῶν ἀκμῇ
ἀναγκαιῶς ἐπιζητούσῃ τῷ ἡγεσόμενον, ἀνὴρ
ἐπιφανὴς τὰ τε ἄλλα καὶ πλὴν δύσεβειαν, καὶ
τῷ εἶδος ἀληθῶς τυραννίδος ἀξίος, τῷ μὲν εἰς
χεῖρας ἰσχύει πδρῶσαι ἢ προισχύει, οὐδὲ μῶς
οἶός τε λῶ. (καὶ τοι γὰρ ἀνδρείας καὶ προθυ
μίας οὐδὲν ἐλείπων,) τῷ στρατοῦ παρῆκός
τος τὰς χεῖρας καὶ τὰς ἐλπίδας. ἐξήτει δὲ
πλὴν ἀνὰ ξυξίν. καὶ ὅπως αὐτῷ ἀσφαλῶς τύχῃ
ταύτης ἐσκόπει. ὥς πδρ οὐ βασιλείας, ἀλλ'
ἡτῆς γυγονῶς κληρονόμος. εἰ μὲν οὖν μὴ πέρ
σαι τῇ νίκη μετειάζοντες καὶ γὰρ νόμος οὐ
τοῖς αὐτοῖς εἰσέναι μερεῖν διπραγίαν, ἢ τι δει

πάντες ἄλλο τῶν λεγομένων, εἰς συμβάσεις
 ἔβαινον, καὶ ταύτας ἀδοκίμως οὐτὼ καὶ
 φιλανθρωπῶς, οὐδὲν ἐκώλυε μηδὲ πυρφό-
 ρον ὁ δὴ φασιν ἔσθληφθῆναι τῷ στρατῷ. το-
 σούτων εἶχον αὐτοὺς οἱ πόρσαι δὲ χεῖρος. ἐν
 γῇ τε ἰδία μαχόμενοι. καὶ προσεπιημενύοι
 τοῖς γυμνόσιν. ἰκανὸν γὰρ ἦν τί προσλαβεῖν
 θυμείας. καὶ πρὸς τὴν ἐλπίδα τῆς μέλλον-
 τος. νῦν δὲ ὁ μὲν, ὁ πόρ εἶπον, ἐνὸς μὲν τῆς δὲ
 σώσασθαι ἦν στρατὸν, καὶ τὰ νύκτα ῥωμαί-
 οῖς ἔσθλη πειν. νύκτα γὰρ ἦσαν, καὶ εἰς κακῶς
 ἔπραξαν ἀβουλίᾳ μᾶλλον τῆς στρατηγίας.
 τος, ἡ σφῶν αὐτῶν ἀνανδρία. οἱ δὲ εὐδὶ ταῖς
 σιωπῆσιν ταύταις σιωπῆσαν, ταῖς ἔτι
 ἀχραῖς τε καὶ ἀναξίαις τῆς ῥωμαίων χειρὸς,
 εἰς ἔπειτα ὁ σιωτομώτατον. ἐν εἰς ἐκείνον
 ἀφῆς τῆς αἰτίας, ἔδωκεν κατὰ μέτρον, λίαν
 ἔστιν ἀγνώμων ἐμοὶ γυλογιστῆς τῶν τό τε συμ-
 βεβηκότων. ὅ γὰρ ἦ ἀμήσαντος ὁ σάχως, ἀλ-
 λά τῆς ἀπείρανης. οὐδὲ τῆς κατὰ σβέσαι δυ-
 νηθέντος ὁ ἐμπρησμός. τῆς δὲ ἀνάφαντος. καὶ
 ὅ τῆς ἡροδότου πρὸς τῆς σαμίων τυραννίδος
 καὶ εἰς πειν. ὅτε ἔδωκεν ὁ ὑπόδημα, ἔρραφε
 μὲν ἰστῆος. ὑπεδύσατο δὲ ἀριστάγους, ὁ τὰ
 ἦν προφληφότος ἔσθλη μένος. τί λοιπὸν
 ἦν, ἡ ὁ σῶμα ῥωμαίοις ἐπαναχθῆναι ἦν

κατα Ἰουλ.

σεβούς. καὶ πρὸς οὗτω κατὰ τὸν εἶπαντος. εἴ
 πει δὲ καὶ ἡμῖν ὅτι νεκρὸς ὁ πρὸ αὐτῶ κατὰ
 λύσας τὸν βίον, ἴδωμεν καὶ ταῦθα τοῖν βασι
 λέοιν ἀμφοῖν τὸ διάφορον. εἴ τι καὶ εἴτε φέ
 ρει πρὸς διδαιμονίαν, ἢ κακοδαιμονίαν, τοῖς
 ἀπελθοῦσιν. ὁ μὲν γὰρ παρὰ πέμπεται πανί
 δῆμοις διδαιμονίαις τὰ καὶ πομπαῖς. καὶ τού
 τοις δὲ τοῖς ἡμετέροις σεμνοῖς. ὡδαῖς πανί
 νύχαις καὶ δαδουχίαις. αἷς χριστιανοὶ τιμᾶν
 μεταίεσσιν διδαιμονίαν νομίζομεν. καὶ γίνεται
 πανήγυρις μετὰ πάσῃ, ἢ ἐκκομίδῃ τῷ σώ
 ματος. εἰδὲ τὸ πιστὸς ὁ λόγος, καὶ εἴτε διεδο
 ῖται ταῖς τῶν πολλῶν ἀκοαῖς. ὅτι ἐπειδὴ τὸν
 ταῦρον ὁ πρὸς βάλει τὸ σῶμα πρὸς πῶ πα
 ρώαν αὐτῶ πόλιν δεσποζόμενον, ταύτην
 δὲ πῶ ὁ μόνον μόν ἐκείνοις καὶ μεγαλύνον,
 φωνήεις ἐκ τῶν ἀκρῶν ἐστίν, οἷς δευκῆς. οἷς,
 φασμόντων τὰ καὶ παρὰ πεμπόντων, ἀγγελί
 κων οἷμαι διωάμεων, γέρας τῆς διδαιμονίας ἐ
 κείνῳ, καὶ ἀντίδοσις ἐπιτάμιος. καὶ εἴ πῶ
 ὁρθὴν δόξαν παρὰ κινεῖν ἐδόξεν, ἀλλὰ καὶ τῷ
 τοῦ τῆς τῶν ἑσπερίων διδαιμονίων σκαλότητος
 καὶ κακοδοξίας δὲ ἐγκλημα. οἱ ἀπὸ πῶ καὶ
 ἀπαγῇ εἰς διδαιμονίαν παρὰ λαβόντες ψυχὴν,
 δὲ προσωμένῳ τὰ βάρβαρα, ἀπήγαγον ἢ περ
 ἐβούλοντο, καὶ προσήματι ἀκραιβίας, τὰς
 ζῆλον,

ζῆλον, καὶ κίαν ἐργάσαντο. ἀλλ' ἔν ἡμεῖς τὸ κοι
 νότρον, τὸν τε πατῆρα ἀνοοῦντες τὸν βαλό
 μενον πλὴν κρηπίδα τῆς βασιλικῆς τῷ χριστι
 νισμῷ διωκείας καὶ πίσεως, καὶ τὸν εἰς αὐ
 τὸν κατελθόντα κληῖρον τῆς δόξης, ἐκ
 ραίρομεν τὰ εἰκότα. τὸ σκῆψος τῆς δικαίας βα
 σιλείας συζήσαντος. καὶ τὸν εἶον καταλύσαν
 τος ὁ σὺ τέλει. καὶ τὸ κράτος ἡμῶν κατελεί
 φαντος. ὡς δὲ πωλοῖται τῇ μεγάλῃ καὶ βα
 σιλίδι πόλει, τί δὲ λέγειν δορυφορίας τῆς
 στρατῶ παντὸς καὶ τάξιν ἀνὸ πωλον. ὡς ζῶν
 ἔσθ' βασιλεῖ γνομνύων. ἡ τῆς λαμπρᾶς πό
 λεως ἐκχιστῖν, ὀνομαστοτάτην τῶν πώποτε
 γνομνύων ἡ ἐθνομύων. ἀλλ' ὁ θρασὺς καὶ γλυ
 νάδας ἐκείνος καὶ νέει τῇ ὄρεφειδι καὶ λω
 πιζόμενος, καὶ οὐχ ἔσθ' ὡς εἰκὸς μέγα φρο
 νῶν, μόρος γίνεταί καὶ αὐτὸς ἐκείνῳ τῆς πε
 πομπίου τιμῆς. πλὴν αὐτῶν καὶ διδούς καὶ αὐ
 τὴν λαμβάνων χεῖρ. τὸ μὲν πειθαρχεῖς. τὸ δὲ ἐ
 κὼν ὡς λέγουσιν. ὁ γὰρ στρατὸς ἅπας, εἰ καὶ τῆ
 παρόντος ἡγήτο κράτῳ, ἀλλ' οὐκ ὡς πωλοῖται
 τῷ κατοιχομένῳ νέμων αἰδοῦς, ἐπειδὴ καὶ
 πεφύκαμεν θυνούσθ' οἱ πῶς εἶναι τοῖς ἐπι
 προσφάτοις πάλαι, ὅτι φίλῳ προσαί
 ροντες, καὶ τὸν ἔλεον τούτῳ προσάψοντες,
 καὶ οὐχ ἔσθ' οὐκ ἀνεχόμενοι τὸ μὴ οὐκ ὡς βα

κατὰ ἱουλ.

σιλέα ἱερῶν καὶ προσδεχθῆναι,
πεῖθοισι τὸν ἀποσάτην καὶ στυαναγκάζου
σιν ὑπαντήσαι τῷ νεκρῷ, μετὰ τῷ προσήκον
τος γήματος. τὸ δὲ, ὡς ἀποκοσμήσαντα πῶ
κεφαλῶν τῷ διαδήματος, καὶ ἔπειθ' ἐκύψαν
τα τῷ βασιλεῖ τὰ εἰκότα, οὕτως ἐπὶ τῷ
φρον συμπαραπέμψαι, τοῖς ἀγχοσι. καὶ ἢ αἰοί
δημον τῶν ἀποσάτων σηκόν. οἱ δὲ τὸ ἰδρὸν γέ
νος καὶ ὑπεδέξαντο καὶ διαφυλάττει, μι
κροῦ τὰ ἴσα γέρα καρπύμενον. οὕτως ὁ ἡ
μέτερος. τῷ δὲ, αἰσθρὰ μὲν τὰ τῆς ἐκστρατεί
ας. ἡ λαύνου δὴμοις καὶ πόλεσι καὶ φωναῖς
δημοσίαις καὶ βωμολόχοις, ὧν ἔτι καὶ νῦν,
οἱ πολλοὶ μνημονεύουσιν. ἀδοξοτόρα ἢ ἡ ἐποί
νοδος. τίς ἢ ἡ ἀδοξία; μῆμοι γυλοῖων ἦγον αὐ
τὸν καὶ τοῖς ἀπὸ τῆς σκηνῆς αἰσθρὸν ἐπομι
τεύου. κατανυλούμενός τε καὶ κατωρχύμε
νος. καὶ πῶ ἀρνήσιν καὶ πῶ ἡπῆσαν καὶ τὸ τέ
λος ὀνειδιζόμενος. καὶ τί γὰρ οὐ πάχων κα
κόν. τί δὲ οὐκ ἀκούων. οἷς οἱ τοῖχοι νεανιδύον
ται. τέχνη πῶ ὑβριν ἔχοντες. ἔως ἡ τὰ ρο
ων αὐτὸν ὑπεδέχεται πόλις. οὐκ οἶδ' ὅπως
καὶ αὐτὸν πῶ ὑβριν ταύτην κατακειθεῖ
σα. εἴθα δὲ οἱ, τέμενος ἀΐεμον. καὶ τάφος ἐ
ξάγιστος, καὶ ναὸς ἀπόπῃςτος, καὶ οὐδὲ θεαί
τος, αὐσεβῶν ὄψεται. καὶ ταῦτα διήλθον, ὡς

μέγιστα πῶν ἐκείνου κατηγορημάτων ἢ κυριώ-
 τατα. οὐκ ἄγνωστον ὅτι δι' οὐ μὲν καὶ τρισὶ
 πῶν ποδὶ τὰ βασίλεια καλῶν, καὶ πῶν ἀσέ-
 βειαν ὁμοτίμων. (τοῦς δ' ἄλλους ἐκὼν πα-
 εἶναι.) τοῦτο δὲ ἐδόθη τῆς ἀσεβείας μετὰ,
 ὡς τε ἔλατ' ἐκάλυψεν ἐν τῷ ὀλίγῳ χρόνῳ, πᾶ-
 ραν αὐτὸν ἀν' ἀληθείας πῶν ἑπὶ ῥωμαίοις
 γῆν τε καὶ θάλασσαν. εἰ μὴ θάττον πῶν εἰ-
 δόθη τοῖς πράγμασι δεξιόν. τοσοῦτον ἑπὶ δὲ
 βαλὼν ληστὴ καὶ ἀπληστὴ, τοὺς πρὶν ἐκ
 τῶν ταχέως. αἱ δὲ πῶν ἐθνῶν ἀρχαί, δ' οὗτοι
 ἐπὶ κεφαλῇ τοῖς, ἀλλὰ τοῖς ἀπανθρώποτα τοῖς
 ἐν χειρὶ εἶχοντο. καὶ μία ψῆφος ὡς εἰς ἀρχὴν,
 ἢ παρὰ βασίλει. καὶ τὸ τυχεῖν πῶν παρ' ἐκείνου
 σωρῶν, τοὺς τὰ κακίστα ποδὶ ἐαυτῶν βου-
 λουσα μελύνους. ἡ δὲ, εἰ λέγοι μεδικὴν μετὰ
 θεός, ἢ μετὰ κλίσεις δὲ μέσης νυκτὸς πολ-
 λάκις μετὰ βαλλομελύνων. καὶ πῶν εἰς πομεί-
 των, ὡς πῶν ἀμώπιδας. ἐπεὶ καὶ διηγεῖται
 ὁ γλυνάδας ἡγεῖον, πάντα ἐαυτῷ δὲ φιλοπι-
 μίαν ποιούμενος. τάχα ἀν' μικρὰ λίαν, ἐγ-
 καλεῖν δόξαιμι, ἢ τὰ μέγιστα τοῖς μικροῖς
 κατὰ βεῖν. ἀλλ' ὡς ὁ μολογείδω ὅτι ἐκ
 ἡλυσίων πεδίων, ἀξία ταῦτα. δ' οὗ τῆς ῥαδι-
 μάνθους ἐκείσε δόξης, ἢς μοίρας ἀξιούσιν ἐ-
 κείνον, οἱ τῆς αὐτῆς φατέας τε καὶ τάξε-

κατὰ Ἰουλ.

ως, αὐτῶν ἐκείνου θαυμάζειν ἔχω. πολλοὺς ἡ
τῶν αὐτῶν σωμάτων τε καὶ γνωρίμων, ἐκ τῶ
κατὰ τὴν ἀσίαν διὰ τριβῶν μάλιστα, ἐκάλει
μὲν κατὰ παῖθιν πονηρίᾳ. ὡς δὲ ὁρᾶσθαι θαυ
μάσια οἷα, καὶ ταῖς ἐλπίσιν ἐπιδόρου, μεμνη
μένους τῶν ἑσπερίων, ἐπεὶ δὲ παρῆεν, τῶ
το ἐκείνο αὐτῶν ψήφων κλοπαί, καὶ τῶν ὀψέ
ων ἀπάται. οὐ μὲν, τὸν δὲ τὸν δόπον. τοὺς δὲ
τὸν, διαπαύζων. ἐστὶ δὲ οὐκ καὶ ἐραπέζη φιλο
φρονούμενος, καὶ πολὺ τὸ ἐπαῖρε περὶ πίνων,
καὶ λαρυγίζων αὐτῷ ἄλλου τινὸς δελεάμα
τος, ἀπράκτως ἀπέπεμπεν. οὐκ ἔχοντάς οἱ
τω μέμφονται πολέον, ἐκείνῳ τῆς ἀπάτης,
ἢ σφίσιν αὐτοῖς τῆς κουφότητος. ἐκείνο δὲ
πῶς οὐκ ἐπαυνετὸν, τῆς τῶ φιλοσόφου παι
δύσεως. ὅτι τοσοῦτον ἀόρητος ἦν καὶ τῶ
παθῶν ὑψηλότῳ κατὰ τοὺς τῶν πῶ πο
τε τῶν βασιλέων ἀνέπλους καὶ ἀκινήτους, καὶ
μὴ δ' αὖ εἴ τι γλύοιτο τῶ περὶ σῶπου ἢ παρὰ δὲ
φαντασίας. ἢ παθῶν ἰσχυρὸς ἐπισημαίνοντας.
ὡς θ' ὅτε μὲν βροχῶν καὶ σεισμῶν ἐπλήρου τὰ
βασιλεία διηκίζων, ὡς πῶρ αὐτὸς ὢν ὁ τυραν
νούμενος καὶ ζημιούμενος, οὐκ ἄλλοις ταῦν
τα πάχιστα ἐπαμύων, ταῦτα μὲν ἔχον λό
γου τινὸς ἀξιώσμεν. οὐκ ἔστι δὲ, ἵς ἀγνοεῖ τῶ
πάντων. ὅτι πολλοὺς περὶ σιόντας οἱ, δημό

ἀπὸ
τῶν
πύξ
ἡ δὲ
παθ
καὶ
τὰ
δὲ
ρου
λέως
γὰρ
μόνον
εἰς
αὐτῶ
τοῖς
αὐτῶ
προπ
ταῖς
τοῖς
ματι
ἄλλοις
λαβο
φρο
τοῖς
κατὰ
βασιλ

οἷα καὶ τῶν ἀγροικῶν τῶν, ὡς τε τυχεῖν τι
 νὸς ὧν ἀνθρώποι βασιλέων δέονται, παύσας
 πύξ δημοσίᾳ καὶ λαῷ ἀναλόμενος, οὐ πῶς διὰ
 ἴδεαι κακῶς, ὡς τ' ἄρα πάντες ἐκείνους ἢ μή τι
 παθεῖν χαλεπῶ τῶρον. τοῖς δὲ φυσῆσεις τὸ
 καὶ ἀντιφυσῆσεις ἄς ὁ θαυμάσιος ἐκείνος καὶ
 τὰ ἡμέτερά διασύρων, τοῖς γραῖδίοις ἀντεπε-
 δύννυτο, τὸ ἐπιβώμιον πῦρ ἀνὰ πῦρον, οὐ λῶ-
 γου θῆκεν. ἢ καλὸν γε τὸ ῥωμαίων βασι-
 λέως, τὰς γνώσας ὁρᾷ ἀρχιμονούσας. καὶ
 γύλωτα οὐλῶν παρεχούσας, οὐ τοῖς ἐξωθεν
 μόνον, ἀλλὰ καὶ αὐτοῖς, οἷς ταῦτα ποιεῖν ἄ-
 ρεσκεν ὦρτο. πῶς ἄθνησιν δὲ οὐκ ἦκουε, πῶς ἐ-
 αὐτὸς θεὸν, ὅτι καὶ τοῖς αὐλοῖς κατηράσα-
 το. οἷς ἀναρχιμονόχην ἐαυτῶν κατεμαύθαιεν.
 ἀντ' ἐσὶ πῦρον χρυσάμελιν τῶ ὕδατι. τὰς δὲ
 προσόσεις τε καὶ φιλοτησίᾳς ἄς δημοσίᾳ
 ταῖς πόρταις προὔπινέ τε καὶ ἀντιπροὔπινε-
 ρο, ὃ ποικιλέων ἢ ἀσελγὲς μυσηίου προαχ-
 ματι, πῶς ὁ θαυμάζειν ἄξιον. ταῦτα γὰρ μὴ
 ἄλλοις ἢ πείρα παρέθηκε. καὶ ἡ διωκτεία προ-
 λαβοῦσα πῶς ἐβόσταν. ἐμοὶ δὲ καὶ πόρρωθεν,
 ῥόπον τινα ἔωρᾷτο. ἐξ οὗ τῶ ἀνδρὶ συνεγ-
 νόμην ἀθνήσιν. ἢ λ. θε γὰρ καὶ κείσε, ἄρτι τὸ
 κατὰ τὸν ἀδελφὸν αὐτὸ νεωτερισμάτων, ἢ
 βασιλεία, ῥοῦρ αὐτὸ παραιτησάμενος. διτ-

κατὰ ἰουλ.

ἄρς δὲ αὐτοῦ τῆς ἐπιδημίας ὁ λόγος. ὁ μὲν
δὲ πρεπέδρος, καὶ ἰσορείαν τῆς ἐμάδος καὶ
τῶν ἐκείσε παιδευθειῶν. ὁ δὲ, ἀφορρητότε-
ρος καὶ ἔ πολλοῖς γνώριμος, ὥς τε θεὸς ἐκεί-
σε θύταις καὶ ἀπατεῶσι πᾶσι τῶν καθ' αὐ-
τὸν συγκαίεται, οὐ πῶ παρρησίαν ἐχούσης
τῆς ἀσεβείας. τότε θίνω, οὐ φαῦλος ἐγὼ
τῷ ἀνδρὸς εἰρησῆς οἶδα γινόμενος. καὶ γὰρ
γὰρ οὐ τῶν δι' πεφυκότων πᾶσι ταῦτα εἰς ὦν.
ἀλλ' ἐποίησε μαντικὸν, ἢ τῷ ἡθροῦ ἀνωμαλία.
καὶ τὸ πᾶσι τῶν ἐκστάσεως. εἴ ποτε μάντις
αἴσιτος, ὅς τις ἐκείνῳ οἶδε καλῶς. ἔδενος δ'
ἐδὲ κειμοὶ σημεῖον ἔχουσι, αὐχὴν ἀπαγής.
ᾧ μοι παλόμενοι, καὶ ἀνασηκούμενοι. ὁ φθαλ-
μὸς σοβούμενος. καὶ πᾶσι φερόμενος, καὶ μα-
νικὸν ἐλέπων. πόδες ἀστατοῦτες, καὶ μετο-
κλάζοντες. μυκτῆρ' ὕβριν πνέων, καὶ πᾶσι
φόνησιν. προσώπου χημαῖσμοι καὶ ταγέλα-
τοι τὸ αὐτὸ φέροντες. γέλωτες ἀκρατεῖς τε
καὶ βρασματώδεις. νόσεις καὶ ἀνανδύσεις,
ζῶν οὐδενὶ λόγῳ. λόγος ἰσάμενος, καὶ κοπτό-
μενος πυδύματι. ὀρώτησεις ἅτακτοι καὶ ἀσύ-
ντοιοι. ἀποκρίσεις οὐδενὶ τούτων ἀμείνους, ἀλλ'
λήλους ἐπεμβαίνουσιν καὶ οὐκ εὐσταθεῖς, ἔ-
τι τάξιν προῖδεναι παιδύσεως. τί αὖ τὰ κατ'
ἐκείστον γράφοιμι. γὰρ πρὸ τῶν ὀρώτων, ἐδεα

αὐτῶν
ἡμοί
τῶν κ
τύρῃ
θῆς
φθ-κ
μαντ
ἢ το
κῶν,
πῶ π
θρῆλ
σμῶν
θρῶν
σιν δ'
τοι κα
εἰ πα
σιν δ'
κὼν
λε πα
λιῶ δ'
οὐκ ἐ
οὐ σης
ἡλὰ
πᾶσι
λίαν
μὲν

σάμνω, ὃν καὶ ὑπὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἐγνώρισα. καὶ
 ἄλλοι παρῆσαν τινὲς τῶν τῆνικαὺτα σιωπῶν
 τῶν καὶ ἀκουσάντων, ὃ χαλεπὸς αὐτῶν ἐμαρ-
 τύρην. οἷς ἐπειδὴ ταῦτα ἐθεασάμην, δι-
 ῆς ἐφ' ἐγξάμην. οἷς καὶ ἡρώματων ἐρέ-
 φη. καὶ περαγορεύεις, καὶ γινέσθαι ψευδὸς
 μαντις ἐμαυτῶ καὶ ἐγξάμηνος. κρεῖσσον γὰρ,
 ἢ τοιούτων πλῆθος ἰδὼν πῶ οἶκον μελέω καὶ
 κῶν, καὶ τοιοῦτον ἀναφανῆναι τῶν. οἷς ἔ-
 πω πρότερον. πολλὰ μὲν ὑπὸ κλυσιμέλει
 θρυλῶν. πολλὰ δὲ ἐμπρησμένων καὶ βρε-
 σμῶν γῆς καὶ χερσῶν. ἐπὶ τῇ ἀνθρώπων ἀπαν-
 θρωπότητων καὶ θείων ἀλλοτρίων τῶν καὶ
 σιωπῶν. ὧν ἡ φύσις ἐκαινοτόμησε. ταῦτα
 τοι καὶ τέλος ἀξιὸν ὑπέγκειν τῆς ἀπονοίας.
 ἐν ταῦθα μόνον οὐκ ἀναχρῶν τῶ θεοῦ τῷ
 σιωπῶν μακροθυμίας, εἴθι πολλοὺς καὶ
 κὼν ὑπὸ φιλανθρώπων. καὶ πολλὰ μὲν ἐμε-
 λε παρῆσαν ἀθυμίας τοῖς καὶ τοῖς. πολ-
 λὰ δὲ τοῖς ἀμαρτάνουσιν καὶ ταφρόνησιν, ὥς
 οὐκ ἐφορῶντος οὐδενὸς τὰ ἡμέτερα. οὐδὲ
 οὐσὲς τινὲς κυβερνήσεως ἢ ἀνταποδόσεως,
 ἀλλὰ τῶ αὐτομάτου τῷ πάνι φρόντος τε καὶ
 πόδερέποντος. ὃ διανοίας ἔστι πονηρᾶς, καὶ
 λίαν ἐπισφαλὲς πᾶσι τῶν μεγίστων ὀφθαλ-
 μέων. ταῦτα τῶν γαλιλαίων ἡμῶν. ταῦ-

κατὰ ἰουλ.

τα πῶν ἁλίων τοῦ διηγήματα. ταῦτα οἱ ἄν
 ἑσαυρωμένον προσκυνοῦντες ἡμεῖς. ταῦτα
 οἱ τῶν ἁλίων μαθηταί. καὶ τῶν ἀπαλλοτρίω
 ὡς αὐτοὶ λέγουσι. ταῦτα οἱ τοῖς ἱερεῶσι συ
 νταξόμενοι. καὶ συμφάλλοντες. ταῦτα οἱ
 ταῖς μακρῶν νηθείαις ἐκτετηγμένοι, καὶ ἡ
 μεθνήτες. ταῦτα οἱ μάτην ἀγρυπνοῦντες ἡ
 μεῖς καὶ ταῖς παννύχτοις σάσεσι παραληρῶ
 ντες, καὶ ὑμᾶς καὶ ταβάλλοντες. ποῦ εἰσὶν οἱ
 γραμματικοί. ποῦ εἰσὶν οἱ σύμβουλοι. ἐκ τῆς
 παρ' ἡμῶν ἱερέων, ὡς γὰρ οὕτω ὑμῶν δοκεῖ,
 λαμβάνω τὸν ἐπινίκιον. τοῦ αἱ θυσίαι καὶ τε
 λεταὶ καὶ μυστήρια. τοῦ σφάγια φανδρά τε
 καὶ ἀφανῆ. ποῦ τέχνη καὶ τὰ τῶν ἐντόμων ἐ
 πίνουμένη. ποῦ τὸ δρατεῖα προγνώσεως, καὶ
 σημεῖα ἐνασσιμύθων. ποῦ βαβυλῶν ἡ ἐνδο
 ξος θρυλλημένη. καὶ οἰκουμένη πᾶσα πόλις καὶ
 μένη, δι' ὅλην καὶ ἐκ τοῦ αἵματος. τοῦ δὲ οἱ
 ἐν τῇ χειρὶ κρατοῦμενοι πόρται καὶ μήλοισι. τοῦ
 δὲ οἱ προσημύμενοι καὶ παρὰ πέμποντες καὶ
 προπέμποντες. καὶ προσημύμενοι, καὶ συμ
 ψαλλόμενοι θεοί. τοῦ αἱ καὶ τὰ χριστιανῶν
 μαντεῖαι καὶ ἀπειλαί, καὶ ἡ καὶ τὰ προφη
 τεία καὶ τὰ λίσσῃς ἡμῶν, μέχρις ὀνόματος.
 οἷον ὅτι πάντα διέφθισται. διεφθύηκεν. ὅτι
 ἐφάνη, τῶν ἀσεβῶν τὰ. καὶ μπόσματα. ὅτι

οὗτω τῷ ἰούδα βασιλῆς ἰεζεκίας, ἐλθόντος
ἐκ αὐτὸν διωάμει πολλῇ τῶν ἀλοφύλων τι
νὸς βασιλείως, καὶ στρατοπέδῳ κυνηλώσαντος
τὴν ἰδρουσαλήμ, λόγους τὸ βλασφημῶν καὶ
ἀσεβεῖς καὶ τὰ τῷ βασιλείῳ καὶ αὐτῷ τῷ
θεοῦ πικρῶς ἀπορρίψαντος, ὥς οὐ δ' αὖ ὅτι
οὖν γνύηται πῶς ὁ δυνάστης ἐκ τῆς αὐτῆς διωα
σείας πῶς πόλιν, ἐπὶ τὸ ἰδρὸν ἐλθὼν, καὶ πῶς
ἐδῆται πῶς ῥῆξάμενος, διακρύων τὸ πρὸς
ὧν πηγὰς, καὶ τὰς χεῖρας εἰς οὐρανὸν ἀνατεί
νας, τὸν θεὸν τῆς ἀναχθεῖν βλασφημίας ἐ
πιμαρτύρεται. καὶ κέινον ἐκδικὸν γνέσθαι,
τῆς τῶν ἀπειλουμένων ὑποδείκνυσθαι ἐπὶ
ζητεῖ. εἰδὼς κύριε λέγων. ὅσα ὠνείδισέ σε ὁ
ἀλόφυλος, τὸν θεὸν τῷ ἰσραήλ. εἰδὼς κύριε
μὴ παρασιωπήσης. καὶ οὐκ ἐφύδα γὰρ αἱ
τήσεως. ἀλλ' ἦσθε ὁρῶν, τῆς ἐαυτῷ μανίας
ὁ θεομάχος. καὶ ἀπῆλθεν ἄπειρος μετὰ
τῶν ἀπειλῶν, ὑπὸ ἱνὸς ἀοράτου διωάμεως
ἐπιπεσούσης ἀφνω. καὶ τὸ πολὺ τῆς στρα
τιᾶς ἀποβαλὼν. καὶ ἀγγελίᾳ πικρᾷ μετὰ
νασὶς, ἀδοκίμως λυούσῃ καὶ πῶς πολυορ
κίαν καὶ τὰς ἐλπίδας. ταῦτα ἰεζεκίας
ὁ πῶς πολλῶν πῶς βεβλημένος διώα
μεν. ὁ τῆς μεγάλης βασιλῆς ἰδρουσαλήμ.
ὁ τάχα αὐτὸν ἀποκρουσάμενος, καὶ δῖα αὐτῷ τῷ

ΚΑΤΑ ΙΟΥΛ.

πάντ
 καὶ μὴ
 μόνον
 οὐ μέ
 θεώσ
 πατ
 δίξον
 δια το
 ὅς εἰς τ
 βατα
 οὐκ ἔσ
 τοῦ μὲ
 μεγαλὴ
 εἰς αὐτὰ
 ἐὼν τῷ
 σου ὑπὲ
 λος. ὥς
 το κατὰ
 πᾶν ἔορ
 τὲ πρὸς
 σίχας, κα
 μὴ καὶ
 τὰ τῶν
 λέγοντε
 τῶν τε λ
 νομένων

τοῦτοις τοῖς γινομένοις, καὶ πρὸς τὸ μέλλον
 ὑπόμνοντες, ὅ γὰρ ἐφ' ὅσον πλὴν ἀρκυ πῶ
 μόνην αὐτῷ τοῖς οἰκείοις χρησότητα, ἐκείνας ἡ
 φέμεν πρὸς τὸν θεὸν τὰς φωνάς. τὰς μὲν ὡς
 δεωσμένην ἐπιχαλούμενοι. τὰς δὲ, ὡς πρὸς
 πατρίδα χρῆσιν ποτιώμενοι. τὰς δὲ, οἷον ὄν
 δίλοντες καὶ διηολογούμενοι πρὸς αὐτὸν,
 οἷα τὰ τῶν ἀλγοῦντων. ἵνα τί ἂν πῶσω ὁ θεὸς
 εἰς τέλος. ὠργίσθη ὁ θυμὸς σου ἰδίᾳ πρὸς
 βατὰ νομῆς σου. καὶ μνήσθητε τὴν σωαγωγῆς
 σου ἥς ἐκτίσω ἀπ' ἀρχῆς, ἣν παρεθήσω τοῖς
 τοῦ μονοθενοῦς λόγου σου πάλαι, ὡς τῆς
 μεγάλης σου διαθήκης ἡξίως καὶ εἰλικυίας
 εἰς οὐρανὸν τῷ καλῶ μυστηρίῳ, καὶ τῷ ἀρχαίῳ
 βιβλίῳ τῶ πνύματός. καὶ ἔπαρον τὰς χεῖράς
 σου ἰδίᾳ τὰς ὑποδηφάνιας αὐτῶν εἰς τέ
 λος. Ἐπομνήσκοντες ὅσα ἐπονηρόσαν
 το κατὰ τῶν ἀγίων σου, οἱ ἐχθροὶ, καὶ κατὰ
 τῶν ἐορτῶν σου ἐκαυχῆσαν. πλὴν ῥομφαίας
 τὴν προσεχαλούμεθα. καὶ τὰς αἰγυπτιανὰς μά
 στας, καὶ διηόσαι πλὴν ἐαυτῶν δίκην ἡξίου
 καὶ διαναστῆναι ποτε διεκελεύόμεθα, καὶ
 τὰ τῶν ἀσεβῶν. ἕως πότε ἄμαρτωλοὶ κύβη
 λέγοντες. ἕως πότε ἄμαρτωλοὶ καυχῶντες.
 τὸν τε λαόν σου ταπεινώσοις. καὶ πλὴν κληρο
 νομίαν σου κακώσοις. φθέξον ἵτε ὁμοίως

κατὰ ἰουλ.

ἰσχυρὰ
 παρὰ
 λαοὺς
 αὐτῆς
 ἐπὶ τῇ
 δαυὶ
 ρουφίᾳ
 καὶ τῇ
 τῇ τε
 θυρίδι
 τῶν πο
 κρῶν
 μακρῶν
 παρὰ τῇ
 τοῖς λαοῖς
 ῥαῖ πικρῇ
 κῶν ἁγία
 οὐτως ἐ
 μόνους
 θανάτου
 καὶ βου
 ἁλὰ τῇ
 αἰσχότ
 κήπους
 ποιμαν
 καὶ σφ

θεῶν, τάχα αὐτί γαίνοιτο κέρδος αὐτοῖς καὶ τὸ
 πῶματος. ἐπειδὴ καὶ δὲ παιδευθῆναι πολλὰ
 λάκεις, εἰς καλὸν τοῖς πάσχοις. εἰδὲ δὲ τὸ
 αὐτῆς γνώμης, καὶ ποιεῖν τῶν
 εἰδωλῶν ἐλπί, καὶ ὁ μὲν τοὺς ἡλιθίους παι-
 δεύει, σωφρονισθεῖν τῇ συμφορᾷ, πῶ μὴ ἰε-
 ρουβιλήμ θρῆναι τοῦτον ἰδρεμίας, ὥς τε
 καὶ τοῖς ἀφύχοις, διακελεύεται θρῆναι καὶ
 τὸ τειχῶν προκαλεῖτο δάκρυον. καὶ τοῖς ὅτις
 οὐρεθήσεται θρῆναι ἐπὶ τοῖς. ἢ τίς αὖ οὐδὲν αὐτο
 τῶν παρόντων, ἀφείδεται τῆς μελλούσης δα-
 κρύου καὶ λύπης. ἀνθρώπων ἡφρονόμας καὶ ἐ-
 μακρυνθῆσαν, καὶ ἐλάττωσαν τῇ κλίσει
 παρὰ τὴν κλίσαντα. οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ
 τοῖς λατρεύουσιν τῷ θεῷ ἐπαίνεσθαι. καὶ χεῖ-
 ρα ἐπαίνεσθαι τοὺς δυναστεῖς. καὶ τοῖς τῶν κα-
 κῶν ἀξίαν. ὅτι μὲν οὖν ὅτι τῷ θεῷ φίλον
 οὕτως ἐχέτω. τίς οἶδεν εἰ ὁ λύων οὐκ ἐπεπεσ-
 μένους θεὸς καὶ ἀνέγων ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ
 θανάτου, τὸν βαρύνει καὶ καὶ τῷ νδύοντα, ὁ
 μὴ βουλόμενος τὸ ἀμαρτωλοῦ τὸν θάνατον,
 ἀλλὰ πῶς ἐπὶ πάντοτε, ὁ καὶ ἡμᾶς καὶ θεομένους
 ἐκ σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου φωτίζει καὶ συ-
 νετίσας, καὶ πύτοισι τὸ ἀναλήφεται, καὶ
 θοιμανεῖ τῇ ποιμαντικῇ ῥάβδῳ, πῶς βαρεῖαν
 καὶ σιδηρεῖν καὶ ταῖς μένους. ἐμοὶ δὲ πάλιν

κατὰ ἰουλ.

πρὸς ἦν αὐτὸν ἐπινίκιον ἀνασφαμείῃ ὁ λό-
 γος. ἔπεισε βῆλ', σιωπεύει βηδῶν, ἐλπίε γέ-
 νω ὁ σαρῶν. καὶ τῇ χύνθῃ ὁ λίβανος. οὐκ ἔπ-
 οὐ μὴ εἴπωσι τῷ μαρῶ ἀρχεῖν, τῷ ἀκινήτῳ
 καὶ ἀναμώτῳ τῶν εἰδώλων σιωπᾶ γμαῖ.
 ἔδὲ ζήτησοις μῆαν θεὸν ἀκαρῶν, ἢ εἴ τι ταύ-
 τῃς ὅτι γαλοῖό τδρον. οὐκ ἔτι τὰ ἄλση πόδα
 νοήσοις καὶ τὰ ὑψηλὰ, καὶ πᾶν ὄρος οὐκοῖ-
 μον καὶ κατὰ σκιον. οὐκ ἔτι θυσοῖς ἔδὲ ἕξ
 αὐτῶν καὶ ταῖς θυγατράσ τοῖς δαίμονις.
 ὁ πόρ πάλας ὁ ἰσραήλ ἔσθ' ὅτων προφητῶν
 ὠνδρὶ ζῆ. ἀλλὰ τί τούτων ἐμοί. πρὸς τὰ πα-
 ρόντα καὶ ἡμέτερά ἐρέσθ' ὀμοῖ. οὐκ ἔτι τοῖς
 ἰδρῶσις οἴκοις ἡμῶν πονηρῶς ἐμβλέψοις. ἔκ-
 ἔτι μιανούσιν αἵματι μαρῶ τὰ τῷ καθαρῶ
 τάτης καὶ ἀναιμάκτου θυσίαν ἐπώνυμα θυ-
 σιασθήα. ἔδὲ βωμοῖς ἀθέοις τὰ ἄβατα καὶ
 ταιχυνούσιν. οὐκ ἔτι συλήσοι καὶ βεβηλώ-
 θουσιν ἀναθήματα. πλεονεξίαν ἀσεβεία μί-
 ξαντες. οὐκ ἔτι καὶ θυβεῖσοις ὀλῖαν ἰδρῶ-
 ῶν. σεμνότητα διακόνων. αἰδῶ παρθένων,
 οὐκ ἔτι σπλάγχνοις ἀγίων ἀνατμηθέντων ἐ-
 παφήσοις, συνῶν μακρίαν. ἰν' ὁμοῦ τε τῷ ἰο-
 φῆς καὶ τῶν σπλάγχνων ἐμφορηθῶσιν. οὐκ
 ἔτι προσάξουσιν πῦρ μαρτύρων μνήμασιν. ὥς
 ἄλλων ἐφέξοντες ἀθλήσιν, ταῖς καὶ αὐτῶν

ἀπὸ
 ἡμῶν
 σπαν
 ὁφει
 σιν· ο
 τες
 δὲ π
 χρῆσ
 ἔτι π
 βόηλ
 μου
 ξοντες
 κούς
 λογισ
 μου
 φέξο
 καὶ κα
 προφ
 εἶα δα
 κοῖς κα
 κῆς
 μονί
 μονι
 αὐτῶ
 καὶ ἰδ
 κπὸ δ

ἅπμιαις· οὐκ ἔτι πῦρ καὶ ταναλῶσοισιν ἀ-
 γίων λείψανα· ὅσοις ἀπμοτάτοις σωατιμά-
 σαντες· καὶ τοῖς ἀνέμοις δῶσοισιν, ἵνα καὶ τῆς
 ὀφειλομένης τιμῆς τοῖς τοιούτοις ἀποδῶσιν·
 οὐκ ἔτι καὶ θέραν λοιμῶν συγκροτήσαν-
 τες· τῇ καὶ ἐπισκόπων καὶ πρεσβυτέρων, ἔτι
 δὲ προφητῶν καὶ ἀποστόλων, καὶ αὐτοῦ τοῦ
 χριστοῦ βλασφημίαις ἐν ῥυφήουσιν· οὐκ ἔ-
 τι πανηγυρίσοι καὶ ἡμῶν νόμω τῆς κε-
 βδήλου παιδούσεως ἀποκλείσαντες· ὡς ὁ
 μου τοῦτω καὶ τὰς γλώσσας ἡμῶν ἐμφρά-
 ξοντες· δόσμοι τοὺς λόγους πύρρως βασιλι-
 κούς τε καὶ θωστικούς· τοὺς ἀφύκτως συλ-
 λογισμούς σου καὶ τὰ ἐν θυμῷ σου· ἴδω-
 μεν οἷα καὶ παρ' ἡμῶν οἱ ἀγίοι καὶ ἄγριοι
 φθέγγονται· μετέστησόν ἡχον ὡδῶν σου,
 καὶ ψαλμὸν ὀρχάνων σου διακελεύεται σοι
 προφήτης ἐμός· ἀδῶτω δὲ αὐτίς (ὡς ἐλδθε-
 εῖα δαβὶδ, ὃ ἔν ὑψιλὸν γολία θλίθοις μυσ-
 τοῖς καὶ βαλῶν· ὃ δὲ τῆς πρῶτης νι-
 κῆς πολλούς· καὶ δὲ τῆς πνυματικῆς ἀρ-
 μονίας θόρα πᾶσας σαχλ' ἔν ᾧ θνητῶ δαί-
 μονι συμπνιγόμενον· σβεσάτω δὲ πῦρ ὃ δα-
 λούχος· ἀπῆλθον τῷ νυμφίῳ αἱ φρόνιμοι
 καὶ ἰδὲ παρθένοι τὰς ἐαυτ' λαμπάδας·
 ἀποθέτω τὴν πορνικὴν ἰδὲ οὐρανὸν τῆς σολῆν.

κατὰ ἰουλ.

ἰδρῆς ἐνδύσασθε δικαιοσύνην. καὶ νητασο
λὼ δόξης ἀντὶ πυλῆματος ἀκηδίας. καὶ τὸν
μέγαν καὶ ἄσπιλον χιτῶνα χρυσοῦ, ὃ ἡμέτε
ρον κόσμημα. σιγάτω σὸς κῆρυξ τὰ ἄλμα.
φθηνέστω κῆρυξ ἐμὸς τὰ ἐνδεα. παῦσός
σου τὰς γοητικὰς καὶ μαυτικὰς βίβλους. αἱ
προφηταὶ δὲ καὶ ἁποστολικοὶ λόγοι ἀνέλι
πνέστωσαν. ἐπίχυσον τὰς αἰχρὰς καὶ σκόθου
γυμνοῦσας νύκτας. ἀντεγερῶ τὰς ἰδρὰς ἐλῶ
καὶ λαμπρὰς παννυχίδας. φράξον τὰ ἄδυ
τά σου καὶ τὰς εἰς ἄδου φερούσας ὁδοὺς. ἐ
πὶ τὰς φανδράς καὶ φερούσας πρὸς οὐρα
νὸν, ἐξηγήσεται. πόσαι ταῦτα αὐτὴ κατεπρά
ξαντο ὁπλῶν παρὰ σκεδῆναι καὶ μηχανημάτων
ἐπίνοια. πόσαι μυριάδες ἀνθρώπων καὶ φάλαγ
γες, ὅσα ἰκετεύοντες μόνον ἡμεῖς, καὶ θεὸς
βελθεὶς κατεργάσατο. λόγῳ δ' σκότος ἐλυ
σε. λόγῳ δ' φῶς ὑπεστήλατο. ἠόρασε γῆν. ἐγύρω
σεν οὐρανόν. ἀστέρας ἐτάξεν. ἐσπεῖρεν ἄβυσσον,
θάλασσαν ὤρετε. ποταμούς ἐἰλκυσε. ζῶα ἐ
ψύχασεν. ἀνθρώπων πρὸς ἑαυτὸν ἐμόρφωσε.
κόσμον τοῖς ἁπασιν πόλεῖσθαι. λόγῳ καὶ πλὴν
νυκτοκόμουσαν λύγας εἰς φῶς ἁπαντα καὶ
τάξιεν καὶ ἀρμονίαν πλὴν αὐτῶν, ἐπανήγαγεν.
οὐκ ἐπιμὴν λίγχοι καὶ ἁπαντῆλοι δαίμονες
διωκασθήσονται. οὐκ ἐλὲ δὲ καὶ θυβερίζεται κτε
στις αὐ

σις αὐτῶν ἀρχαί· τι πῦρ αὐτῶν θεῶν προσκυνησμένη,
 καὶ τὰ βάλε τῶν ἱππολέμων· σὺ καὶ τῶν κελεύεις
 καὶ τῶν μυσηύων· οὐδ' ἀκούσας· αἰχμηθῆναι ποτε
 τῷ τῷ θεολόγῳ σου βίβλοισι ὁρφέως· δέξαι τῷ
 καιροῦ τῷ δαδρον, τῶν ἀχρημοσιῶν σοι συγ
 καλὸν ἔργον· εἰ δὲ ταῦτα μῦθοι καὶ πλάσι
 μαίᾳ, ἐγὼ σὺ τὰ τῷ νυκτὸς ἀπὸ καλῶν μυστή
 ρων· οὐκ ἐπὶ φθέρηται οὐδ' οὐκ ἐπὶ λέβητος
 μαντεύεται· οὐκ ἐπὶ πυθῆα πηλοῦται,
 οὐκ οἱ δὲ ὕδρων πηλοῦ μύθων καὶ ληρημά
 των· πάλιν ἡ κατὰ λῆα σε σίγηται καὶ σι
 γῇ· καὶ ὕδωρ ὅστιν οὐ μαντεύομενον, ἀλλὰ γο
 λώμενον· πάλιν ἀνδρῶν ἀφ' ὧν ὁ ἀπόλλων.
 πάλιν ἡ δάφνη φυτὸν ὅστις μύθω θρηνούμενον.
 πάλιν ἀνδρόγυνος ὁ διόνυκος, καὶ χερὸς μεθυ
 ὄντων ὅστις κρημνός, καὶ τῷ μέγα ὧν μυστή
 ρων ὁ φαλλός, καὶ πρὸς ὕμνω τῷ καλῷ, θεὸς
 παλαιόνομος· πάλιν σεμέλι κεραυνῷ βάλλ
 λεται· πάλιν ἀμφιγυῖς ἡ φαιστος, ἀλλὰ τα
 χὺς εἰς μοιχῶν εὐρεσιν, καὶ θεὸς κατὰ θαλάμει
 νος εἰ καὶ κλυτὸ τέχνης· καὶ θορότης ὁ λύμπιος.
 πάλιν δεσμώτης ἀρῆς δὲ μοιχείαν μετὰ τῷ
 δήμῳ, καὶ τοῦ φόβου, καὶ τῶν κυνδοιμῶν.
 καὶ ἱαματίᾳ δὲ θρασυτήτα· πάλιν ἀ
 φροδίτη πέρεν γυνωμένη τὴν αἰχρῶς, καὶ γὰ
 ρων αἰχρῶν ὑπέρητις, πάλιν ἀθηνᾶ παρ'

ε τ

κατὰ Ἰουλ.

θεός τε ὅστις καὶ τίκτει θράκοντα· πάλιν
 ἥρακλῆς μένεται· μάλλον δὲ μαινόμενος
 πέπαιται· πάλιν τὰ πάντα γίνεται δι' ἅ
 σέλγαν καὶ ἀκαθαρσίαν ὅξους· ὁ τῶν θε
 ῶν μήτωρ καὶ ὕπαρξ· καὶ μόνος μὲν πάν
 τας (ὡς πᾶσι τοῖς οὐσιν ἀνέγκων θεούς, αὐ
 ρς ὃ ἔσθ' ὅσον πάντων δ' καθελκόμενος· πάλιν
 τῷ διὸς τάφους ἐν κρήτῃ δείκνυται· αὐτῷ
 θυτὴν κερδῶν, καὶ τὴν λόγιον ἐπαγώνιος,
 συγκρύπτω θυς ὀφθαλμούς καὶ παραδέχω
 θυτὴν θεόν, αἰδοῖ τοῦ θεάματος· σὺ δέ μοι
 προσκυῖ δ' σιῶνον τῷ λόγῳ καὶ δ' σακέλ
 λιον· ἐν θυ μόνον αἰδέσιμον· αἱ παρ' αἰγῶν πῆ
 οῖς δι' αὐτογόνων ζεμαὶ τῷ νείλῳ· αἱ τε ἰσίδες
 καὶ οἰμενθίσοι θεοὶ καὶ οἱ ἀπίδες· τὰ μάλ' αὖτε ὅ
 σα πλάττεις ἢ γράφεις θηρία σιῶντα καὶ
 ἀλόκοτα· γελῶσιν ἐν πάντα καὶ τὴν πρὶα
 πον· καὶ τὴν ὄρμαφρόδιτον· καὶ εὖ ἔσθ' ὅσον μα
 νίας· πῶς κεκομμένους ἢ διεσπασμένους
 θεούς· ἀλλὰ ταῦτα μὲν τῇ σκίλῃ παρήσω·
 καὶ τοῖς ἡσμοῦσιν αὐτοὺς ποιηταῖς· ἐγὼ δὲ
 εἰς παραίνεσιν πινάκα λύσω ἐν λόγῳ·
 ἀνδρῶν ὁμοῦ καὶ γυναικῶν· νέοι τε καὶ πρε
 σβύται· ὅσοι τε εἰς τὸ βῆμα ἔδωκε τελευτῶν·
 καὶ ὅσοι πῶν καὶ τῶ τέταχθε χόραν· πάντες ὅ
 σον ἐλυσέωμεν το κύριος· πρότερον μὲν ἐκ τῷ

πάλιν
 κατὰ
 καὶ
 πον
 δου
 καὶ
 πρὸ
 δου
 ὁ
 στῆ
 καὶ
 τυ
 δ'
 θρω
 δι
 δου
 γον
 δου
 γὰ
 πα
 ὦν
 χή
 οὐ
 ποι
 ἰσο
 λης

παλαιῆς καὶ τῆς ἀδείας, νῦν δὲ τῆς ἐπα-
 ναστάσεως τῶν ἐθνῶν. καὶ τῶν ἡδὴ παρόν-
 τινος καὶ περὶ δουλοῦ ἀκούσατε λό-
 γον ἀνδρὸς οὐ μετέως τὰ τοιαῦτα πεπα-
 λυμένου, ἐκ τῶν ὁσμῶν συμβαινόντων
 καὶ τῶν παλαιῶν ἱστορῶν καὶ βίβλων καὶ
 πρᾶξεων. μέγα μὲν ἢ μηδὲν πειραθῆναι ἢ
 θυγῶν. ἴσως δὲ οὐδὲ μέγα, εἴπερ ἀληθὴς
 ὁ λόγος. ὅτι ὃν ἀγαπᾷ κύριος παιδεύει. μα-
 στιγοῖ δὲ, πάντα ἢ ὃν παραδέχεται, καὶ ὃ
 κηδεύει, ἀλλὰ μέγα μὲν ὃ μηδὲ πῶ ἀρχὴν
 τυχεῖν ἀμαρτόντας, ἢ μὴ τὰ μέγιστα. ἐπειδὴ
 ὃ παντελῶς ἀναμάρτητον, ἔσθ' ὃ πῶ ἀ-
 θρωπίνῳ φύσιν ἔταξεν ὁ θεός. διὰ τούτου
 δὲ ὡς ἐμοίγε δοκεῖ ὃ πᾶσι πάντα τι καὶ παι-
 δεύοντας, εἴτα ἐπανεύοντας ἐν αἰσθήσει
 γοῦν διαμεῖναι τῆς παιδαγωγίας. καὶ φύγειν
 διὰ τούτου ἐκ διὰ τούτου καὶ καὶ μάστιγα. βί-
 γαρ τοι καὶ ἡμεῖς ὁρῶμεν τῆς θείας παιδαγωγίας ἐ-
 παιδεύμεθα. δειξώμεν ἡμᾶς αὐτοὺς ἀξίως οὐχ
 ὡς πρῶτον πεπόνθαμεν, ἀλλ' ὡς ὑστέρον τε τυ-
 χήμεν. ἀπολογησώμεθα ἡμᾶς τῆς κα-
 τὰ φύσιν ἡμᾶς συμφορᾶς. ὅτι οὐχ ὡς κακοῦ-
 ροι τοῖς ἐθνεσι παρεδόθημεν. ἀλλ' ὡς παῖδες
 ἐσωφρονίσθημεν. μὴ αὖτε λατρώμεθα τῆς ζά-
 λης ἐν τῇ γαλήνῃ. μὴ δὲ τῆς ἀρεῶς ἐν τῇ

κατὰ ἰουλ.

Ζησ
 μαρ
 μύρω
 καλ
 λαμ
 κρότ
 λω
 Ζει
 και
 χας
 πι
 σι
 νού
 πο
 σι
 μα
 (α
 π
 ον
 λω
 τι
 θε
 σβα
 πικ
 κύε
 ται
 βέ

θαις. ὧν κοίτας καὶ ἀσελγείας ἦν καρπὸν
 ἔμαθες, μηδὲ ἀνδρῶν σέψωμεν ἀγνῆς. μηδὲ
 μύρων αἰσχύναις, σραπέζας. μηδὲ πρόθυρα
 καὶ λωπίσωμεν. μὴ τῷ αἰσθητῷ φῶτι καὶ τα
 λαμπρότατον οἰκίαι μηδὲ στωαυλίαις καὶ
 κρότοις ποδληχέαισιν. οὐδὲς μὲν γὰρ ἐλ
 ληνικῆς ἰδρυμένης ὁ νόμος. ἡμεῖς δὲ μὴ τοῦ
 τοῖς ἦν θεὸν γράειν, μηδὲ εἰς παρόντα
 καιρὸν ἐπαίρωμεν, οἷς οὐκ ἄξιον. ἀλλὰ ψυ
 χῆς καὶ θαρότητι, καὶ διανοίᾳ φαιδρότη
 τι καὶ λύχνους τοῖς ὅλον τὸ σῶμα φωτίζουν
 σι τῆς ἐκκλησίας. θεοῖς λέγω θεωρήματα καὶ
 νοήματα ἐνδὲ τῷ ἰδρὶν λυχνίαν ἐγχερομέ
 νοις. καὶ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην καὶ ταλάμῳ
 σι. μικρὸν μοι πρὸς εὐδῶ εἰς φῶς, πάντα ὅ
 τε ἰδία τε καὶ δημοσία πανηγυρίζοντες ἀνά
 προυσιν ἀνθρώποι. ἔχω τὴν μύρον (ἀλλ' ὅτι
 οὐκ ἔστι μόνον ἰδρῆς τε καὶ βασιλεῖς ὄντι τῶν
 λῶ τε καὶ πολυτελεῖ, καὶ δὴ ἡμᾶς κενώθεν
 τι.) μεγάλας μυρεφτοῦ τέχνης συγχεόμενον. εἰ
 θέ μοι γινώσκω τῶν μύρων ἵδω δῖαν προ
 σβαλεῖν ὅτι θεῶ. ἔχω καὶ ἰάπεξαν τὴν πινυμα
 πικρὴν ταύτην καὶ εἰς θεόν. ἡ τοίμασέ μοι
 κύριος ἰδρύσαντίς τῶν θλιβόντων με. ἡ πρό
 θεναπαύομαι καὶ στυφῶ, καὶ οὐδὲν ἔξυ
 βείζω εἰς τὸν κόρον. ἀλλὰ καὶ κοιμίζω πᾶ

κατὰ Ἴουλ.

σαν παρθῶν ἐπαινάσασιν. ἔχω καὶ αὐτῇ πάλιν
τῶν ἐαρινῶν δὴανθές τε καὶ μονιμώτε
ρα. τὸ ἀγροῦ βῶν ἀλίσκας, ὃν δὴ λόγησε κ'ς τῇ
ἰδρῆς καὶ δὴ δὴς φειμένως καὶ διδασκάλως
καὶ τῷ λαοῦ, ὅσον καὶ θαρόν τε καὶ ἔκκελτον.
βούροις σερανωθῆναι βούλομαι καὶ πομπεύειν.
τὸ ἀλῶνα τὸ καλὸν ἀγωνισάμενος. καὶ τὸν δρό
μον τελέσας. καὶ τὴν πίσιν τηρήσας, κατὰ
τὸν ἰδρὸν ἀπόστολον. ἀναλάβωμεν ὕμνους, αἰ
τὴ τυμπάνων. ψαλμωδίαν αὐτὶ τῷ αἰσχροῦ
λυγισμῶν καὶ ἀσμάτῃ. κρότον βύχαις ἡείων,
αὐτὶ κρότων δακτυλίων. καὶ χειρῶν πρὸς
ξιν βύχον. σῶνοισαν αὐτὴ γέλωτος. αὐτὴ μέ
θης ἐμφρονα λόγον. αὐτὴ θρύψεως, σεμνοπρε
πειαν. εἰ καὶ ὀρχήσασθαι δεῖται, ὡς παινήν
εισὴν καὶ φιλέορτον, ὀρχησθαι μὲν ἀλλὰ μὴ τὴν
ἡρωδιᾶδος ὀρχησθαι, τῆς ἀσπίμονος. ἥς δὴ γον,
βαπτιστοῦ θανάτος. ἀλλὰ τὴν δαβὶδ ἐν τῇ
κατὰ παύσει τῆς κεβωτῆς. ὡς ἡγοῦμαι τῆς
δύκηνήτου καὶ πολυδόφου κατὰ θεὸν πορεύ
σας εἶναι μυστήριον. πρῶτον μὲν δὴ ἔτι καὶ
μέγιστον, τῆς ἐμῆς παραινέσεως. δὴ τὸ ῥοῦ
δὲ χαλεπὸν μὲν οἶδα λόγον ὄφειν, καὶ δύσασα
ράδεκτον τοῖς πολλοῖς. φιλεῖται ἐν ὁρῶσιν τῷ
ἀντιστοῦ καὶ κῶς γινόμενος ἀνθρώπος. ἄλλως
τε ὅτι καὶ δικαίαν ἔχει τὴν ὀργὴν ὅτι ὧν ᾤετον

θεν ἡκιστα λόγου πείθεσθαι χαλινῶς, ὅν θυ
 μὸν ἀνακῆπτοντος. ἀκρυαθῆναι δὲ ὁμῶς καὶ
 προσδεχθῆναι ἄξιον. μὴ ἀπολήσως χρῶμε
 θα τῷ καιρῷ, μὴ κατὰ ρυφήσωμεν τῆς ἐξ
 οἴας. μὴ πικροὶ γινώμεθα τοῖς ἡδικοῦσι. μὴ
 ὦν κατέγνωμεν, ταῦτα πράξωμεν. ἀλλ' ὅ
 σον φυγῶν τὰ δεινὰ τῆς μεταβολῆς ἀπο
 λαύσαντες, ὅσον εἰς ἀντίδοσιν ἡκὲ μισήσω
 μεν. αὐτὰρ κῆς δίκη τοῖς γε μετρίοις, ὅ τ' ἄ
 λυπηκότων δέος. καὶ ὅ προσδοκῆσαι ταῦτα
 παθεῖν, ὦν εἰσιν ἄξιοι. καὶ οἰκείῳ σιωπεῖν
 βασιλευσθῆναι. ἀγὰρ τις ὥς πεισόμενος δέδο
 κε, ταῦτα πέπονθε καὶ μὴ πείθῃ. καὶ πλείω
 παρ' αὐτοῦ τυχόν. ἢ τῶν δραστήντων κολᾶ
 ζεται. μὴ τοῖ νῦν θελήσωμεν τῷ ὄργῳ με
 τρηθῆναι, μηδὲ φανῶμεν ἐλάττους κολα
 ζαὶ τῆς ἀξίας. ἀλλ' ἐπειδὴ ὅ πάντες πρᾶ
 ξάμεθα μὴ διωάμεθα, ὅ πάντες συγχωρήσω
 μεν. γινώμεθα ὅτι τῷ κρείττους τῶν ἡδικοῦ
 των, καὶ ὑψηλότεροι. δειξώμεν τί μὲν διδο
 σκονοῖν ἐκείνους οἱ δαίμονες. τί δὲ ἡμᾶς ἐκ
 παιδίδει χριστός. ὅς οἱς πέπονθε τὸ δύσκει
 μῆν ἔχων, ἔχῃ τὸν νενίκηκεν οἷς διωάμενος
 οὐ πεποίηκεν. εἰ ἀντιδῶμεν τῷ θεῷ χειρὶ
 εἰον. αὐξήσωμεν χρηστότητι τὸ μυστήριον. εἰς
 οὗτο τῷ καιρῷ χρῶμεθα. νικήσωμεν ἑαυτοῖς

ε τ ιιιι

κατὰ Ἰουλ.

κεία τοὺς τυραννίσαντας. καὶ μάλιστ' αὖ
φιλανθρωπία ἐστὶ τὸ συγχωροῦν. καὶ ἡ τ' ἐν
τολῆς διώξεις, πλὴν ἴσθι ἀντιδιδῶσα φιλαν
θρωπίαν ἡμῖν. εἰ οἷς αὐτοὶ χρὴζομεν. ὥς γὰρ
μέγ' ὦ μέγ' ὦ μεν, ἀντιμετρεῖσθαι γινώσκο
μεν. εἰ δὲ καὶ λίαν τις πικρῶς ἔχει, ἀφῶμεν
θεῶ τοὺς λελυπηκότας καὶ τῷ ἐκεῖθεν δι
ηκασθῆναι, μηδὲν τῆς μελλούσης ὀργῆς ὅχι τῆς
ἡμετέρας χειρὸς ἐλαττώσωμεν. μὴ δὴ μὲν
ἐννοήσωμεν. μὴ βήμασι παρὰ σῆσωμεν. μὴ πα
τείδῃς ὑποδρασίωμεν. μὴ μάστιγι αἰκισώμε
θα. μηδὲ τι τῶν ὅσα πεπόνθαμεν, ἵν' εἴπω τί
σιωτόμως δρᾶσωμεν. φρίσωμεν καὶ κείνους ἐ
πίθεκ' ἑτέρους, ἀνὰ ῥά διωκθῶσι, τῷ κατ' ἡμᾶς
ὑπολείψαται. εἴπω πέπονθεν ἡσ, εἴπω πα
τήρ, εἴπω γυνή συγγενής, φίλος, ἢ ἄλλός τις
τῶν τιμίων, πᾶσι τὸ παθεῖν ἐμμιᾶσθαι κατὰ
σῆσωμεν, ὅχι τ' πεῖσαι φέρειν καρτερῶς ἀ
πεπόνθασι. ἔδωκε μείζον αὐτοῖς, ἢ ἄλλό τι χα
ριούμεθα. εἴπω καὶ δ' μέγιστον ὧν δι' πάσχομεν;
δή μοις κατὰ βοῶνται καὶ πόλεσιν οἱ διώξαν
τες ἐν θεάτροις. εἰ ἀποβῶν. εἰ συλλόγοις. τὰ
παιαῖα μακροῦς. τὰ νέα σκληροῦς.
καὶ παρ' αὐτῶν τῶν σιωπῶντων, ὅ καὶ πα
ράδοξον. αὐτοὶ κατὰ λκονταὶ παρ' αὐτῶν
μὲν πάσης κατὰ βοήσεως οἱ θεοὶ, ὥς πολὺν

αὐτοὺς ἀπατήσαντες χρόνον· καὶ ὅτε τ^ο αὐ
 πάτης ἐληλεγμαίνης· καὶ ὁ χθὲς προσκυνη
 τῆς, σήμερον ὑβριστῆς· οὕτων, τί μᾶλλον ἐπι
 ζητοῦμεν· ναὶ ταῦτα καὶ ἴσως μικρὰ τοῖς
 ἀθλίοις· ἔστι καιρὸς ἡ νίκη ὅφισται· οὐδὲ μὲν
 ὑβριστῆς, καὶ τὸν μέγαν ἔχον καὶ τηγνῆν, πῶ
 ἑαυτῶν ἀποκλαομελύνους κακίαν· ὡς ἴσα αὖ
 πᾶσα κείνηται καὶ βασανίζεται πονηρία·
 ἔω τὰ θεῖα καὶ τὰ ἡμέτερά· καὶ τὰς καὶ θ^ο ἡ
 μῶν ἐκείθεν ἀποκειμελύνει μάστιγας· ἀλλὰ
 καὶ ἑδὶ τοὺς οὖς δέλαθε λόγῳ καὶ φό
 βους· οὐ ποικταῖς μόνοις ἀλλὰ καὶ ἀνδράσι
 φιλοσόφοις ἀρέσκοντες, τοὺς περιφλεγώ
 ρον τὰς σου καὶ τοὺς κωκυτούς· καὶ τοὺς ἀ
 χέροντας· οἷς ἀδικίαν κολλάζεις· τάντα λος·
 τιτύς· ἰξίων· ἰουλιανὸς ταύτης ὁ βασιλὸς
 ὑμῶν τῆς φατείας, μετ' ἐκείνων ἀριθμηθῆ
 σεται· καὶ πρὸ ἐκείνων, κατὰ γὰρ τὸν ἐμὸν
 λόγον καὶ ὅρον· οὐδέ τις καλὰζόμενος ἐν λῆ
 μναῖς ἐπιγλείοις· ἡ κορυφῆς ὑπερτέλλοντα
 δημόρων γέροντες τῇ τραγωδίᾳ δοκεῖ· αἰ
 μὲν ἀνωθούμενον· αἰ δὲ κατὰσφρόμενον· οὐδὲ
 ῥοιζομενῶν τροχῶν συγκυκλούμενος· οὐδὲ ὅρ
 νισι, γὰρ ἡ παρ' ἐμὸν, οὐ ποτε λείπεις, αἰ ἡ
 πωληρόμενον· εἴτε ἀλήθεια ταῦτα ὅστιν εἴτε μὴ
 ἴσως, παραδιδκνὺς πῶ ἀλήθειαν ἐν τοῖς ἀλά

κατὰ Ἰουλ.

σκαπν. ἀλλ' ὁφόμεθα ἴσι καὶ οἰοῖς τὴν καὶ
τα καλὰ ζόμενον. καὶ ὡς πολὺ τούτων χα-
λεπω τούτοις εἰπὼ πρὸς μέτρον τῶν ἀμαρτα-
νόντων αἰτίσεις καὶ ἀνταποδόσεις. ἔδωκε
ἀντὶ ποδὸς ξεινήϊον ὡς λῶσε καὶ συνετώτα-
τε. ἵνα σε προσείπω τοῖς σοῖς. ταῦτα οἱ ἴ-
λόγων ἀποκλεισθέντες ἡμεῖς, κατὰ πλὴν μεγα-
λῶ καὶ θαυμαστὴν τοῦ νομοθεσίαν. ὁρᾷς ὡς
οὐκ εἰς τέλος ἐμέλομεν σωπῆσθαι, οὐδὲ
ἀλογίαν κατὰ κειθῆσθαι τοῖς σοῖς δόγμα-
σιν, ἀλλὰ ῥήξην φωνῶν ἐλευθέρειον, καὶ τῆς
σῆς ἐλεγκτικῶν ἀλογίας; οὐτε δὲ νειλώ-
οις κατὰ ξάκτας ἡδιστὶν μηχανήσις. τοὺς
ἀπὸ αἰθιοπίας ἔσθω ἀγύπτου πίπτοντας,
οὐτε ἡλιακῶν ἀκτῶν καὶ πρὸς ὀλίγον νέφε-
καλύπτεται, οὐτε χριστιανῶν γλῶσσαν περὶ
σαι, τὰ ὑμέτερα σκλητεύσαν. ταῦτά σοι βα-
σάλφος καὶ γρηγόριος οἱ τῆς σῆς ἐγχειρήσεως
ἀντίθετοι καὶ ἀντίτεχνοι. ὡς αὐτὸς τε ὧς καὶ
τοὺς ἄλλους ἐπειθες, ἀποσεμνύων ἡμᾶς οἷς
ἡπείλεις, καὶ θήτων πλεον πρὸς πλὴν δούσε-
αν, οὐς καὶ βίω καὶ λόγῳ, καὶ τῇ πρὸς ἀλ-
λήλους ὁμοιοῖα παρὰ φανείς καὶ γνωρίμους
ἐν ἅρῳ τῆς ἐμάδος εἰδώς, πλὴν κυκλώπειον ἐ-
τήμας τιμῶν. καὶ τελευταίους ἐταμιόου
τῷ διωγμῷ. καὶ δῶρον ἐπινίκιον ἴσως ἐπε-

νόοις τοῖς δαίμοσι, μέγα τι καὶ μεγαλοπρε-
 πές, εἰ σὲ ἀπὸ τῆς πόρσιδος ἔσποδόντα
 ἐπανήκοντα. ἢ καὶ σωαρπάσειν πρὸς τὸ
 σὸν βάραθρον ἤλπισας, κακῶς οἰόμενος. ὃ
 γὰρ ἄλυνέσθρι τῶν νεανίσκων ἐκείνων ἡμεῖς,
 τὸ ἀπὸ πρὸς οὐραίων. καὶ θήρασ' νικησάν-
 των ἐκ πίστεως. καὶ μητεὶ γυναικὰ καὶ ἰδρῆ
 γυναιοτόρῳ προσθύμωσιν συγκινδυνουσάν-
 των. καὶ δειξάντων. ὅτε μόνον τῶν ἀπόντων
 πίσις ἀνάλωτον. ἢ τούτων δὴ τὸ ἔδῃ σοῦ νεαν-
 ισκῶν, ὧν ὁ μὲν, πῶς μητόρῳ τῶν σῶν δεῖν
 καὶ θυβείσας, καὶ βωμόν, διασπείρας, προ-
 σήχη μὲν ὡς καὶ ταῖς. ὃς ἡλθε δὲ, ὡς νικη-
 φόρος. καὶ πολλά σου τῆς ἀλουργίδος καὶ τῶ
 λόγων καὶ ταγέλασας, ὡς ψιφολογικῶν καὶ
 γελοίων, μετὰ πλείονος ὃς ἡλθε τῆς παρῆν-
 σίας. ὡς εἴ τις ἀπὸ δειπνοῦ ἐπαναστρέφων, καὶ
 λαμπρὰς ἐστάσεως. ὁ δὲ, ἅπαν τὸ σῶμα δορ-
 καλίσι καὶ ταξάνθεις εἰς βάθος, καὶ μικρὰ
 πνέων ἐν τοῖς φάσμασι, τοῦτον ἀπείχεν ἐν
 διδόναι πρὸς τὰς βασάνους, ἢ δεινόν τι τῶν
 παρόντων νομίζειν, ὡς τε ἐπειδὴ τι τὸ σῶ-
 ματος εἶδον ἀνέπρεαςον ταῖς πηγαῖς, καὶ
 προσήλθε τοὺς βασανιστὰς, ὡς ὑβριστὰς, καὶ
 οὐ πάντ' ἐσῶμα τιμήσαντας. ἀλλὰ τι παρῶν
 τὰς ἀξάντων καὶ ἀνίδρον. παρὰ δεικνύς ἅμα

κατὰ ἰουλ.

πλὴ κνήμην. ὥς μόνῳ δὲ φυτοῦσαν τοὺς ὄνυ-
χας. καὶ μηδὲ ταύτης φείδεσθαι δὲ κελευό-
μενος. οὐδὲς ὁ λόγος σοι τῶν πορφυρέων ψα-
σμαμάτων καὶ ληρημάτων. οἷς ὑμεῖς ὡς θείαις φω-
ναῖς ἀγάμεσθε. ἢ τὸ σὺ μισοπώγωνος εἴτ' ἔν-
αντιοχικοῦ, ἀμφοτέρω γὰρ ἐπιγράφεις τῷ
λόγῳ, οὐδὲ τίς χριστιανοῖς ἀτιμότητον. ὅν τό τε
ἢ ἢ πορφυρεῖς, μέγαν ἐπίδ, καὶ οἱ πάντα τα-
σα θαυμάζοντες κήλακες. νυνὶ δὲ πώγων ἔστι πε-
ριφθειρόμενος. καὶ πόδι συρόμενος. καὶ τοῖς
συμπεπονημένοις ὁμοῦ γελώμενος. ἐν ᾧ σὺ, τῷ
μὲν ἀπερίτῳ τῷ σώματος, καὶ τῷ μηδὲ πώ-
ποτε τυχεῖν ἀπεπλήρης ἔξ ἀπολησίαν, μέγα
φυσῆς ὡς δὴ τι θαυμάσιον λέγων. ὅτι δὲ χρι-
σιανούς ἢ λαοὺς οὐτὼ πικρῶς, καὶ τοῦτον
ἔθνος καὶ οὕτως ἰδρὸν παρὰ ἀλώσεως, ἐκὼν
παρὰ ῥέχεις, καὶ τοῖς ἐνὸς μὲν ἀνδρὸς ἀπε-
πλήσαντες, ἢ ὀρυγὰς φυσιγὰς ἀφάτος, τί πα-
ρὰ ῥέχει τῷ κοινῷ βλάβος. τοῦτου δὲ διωγ-
μοῦ κινήσεντος, καὶ ῥαυτῆς καινοτομῆ-
θείσης συγχύσεως, πῶς οὐκ ἀνάγκη πᾶσι γὰρ
ῥωμοταῖων ἔχειν κακῶς. ὡς πρὸ οὗτω ἐχικότα
φαίνεται. αὐτῇ σοι παρ' ἡμῶν σήλη τῶν ἡρα-
κλείων σήληδν ὑψηλοτέρω τε καὶ ποδὶ φα-
νεστέρα. αἰ μὲν, γὰρ ἐφ' ἐνὸς τόπου πεπήγασι.
καὶ μόνοις εἰσὶ δεαταί, τοῖς ἐκείσε ἀφικνου-

μενοις. πλὴν δὲ, οὐκ ἔστι μὴ παντὰ χρὴ καὶ πᾶσι γνωρίζεσθαι κινουμένῳ. ἰὼ καὶ ὁ μέλων ὑπολήφεται χρόνος δι' οἷσα σέ τε καὶ τὰ σὰ σήλιτεύουσιν. καὶ τοὺς λοιποὺς πάντας παιδεύουσιν, μὴ τινα τοιαύτῳ καὶ τοῦ θεοῦ ὁλμαὶ ἐπανέσταν, ἵνα μὴ τὰ ὁμοία δράσιντες, τῶν ἰσῶν καὶ ἀντιτύχουσιν.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΝΑΖΑΝΖΗΝΟΥ
ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ ΛΟΓΟΣ
Εἰς τὰ θεοφάνια εἰς
οὐν γενέσθαι τοῦ
ΣΩΤΗΡΟΣ.

Χριστὸς γινώσκει, δοξάσατε. Χριστὸς
ἐξ οὐρανῶν, ἀπαντήσατε Χριστὸς
ἐκ τῆς γῆς, ὑψώθητε. ἄσατε τῷ κυρίῳ
εἰς πάντα τὴν γῆν. καὶ ἵνα ἀμφότῃρα σωελῶν
εἴπω, διφραίνεσθαι οἱ οὐρανοὶ καὶ ἀγαλλιάσθαι
ἡ γῆ, διὰ τὸν ἐπουράνιον, εἶτα ἐπίγειον.
Χριστὸς ἐκ σαρκὸς Ἰσὼφ καὶ χαρὰ ἀγαλλιάσθαι.
Ἰσὼφ διὰ πλὴν ἀμαρτίαν, χαρὰ διὰ πλὴν ἐλπίδα.
Χριστὸς ἐκ παρθένου, γυναικὸς, παρθε-
νέετε. ἵνα Χριστοῦ γλῆσθε μητόρες, ἵνα ἐπὶ
σικνωεῖ τὸν ἀπ' ἀρχῆς. ἵνα ἐξ οὐρανῶν τὸν τελευ-
ταῖον. πάλιν ἐσκότος λύνεται. πάλιν τὸ

τοὺς ἀνδρ
δὲ οὐρ
ζόμενοι
νικῇ τ
καὶ ἀ
ἐνὶ π
δὲ κα
ὄντος
τῷ λό
μικτος
καὶ εἰς
τὸν αἰ
ἐπακ
νύσαι μ
θλιχ
ορπα
αἰθρ
παίνε
ἵνα ῥ
ἀνδρ
νομεν
συγκ
πτόμε
ἐν τῷ
τῶν χ
τῶν λ

νόν ἀνδρ' ἰχθυόμενον. εἰ δὲ μὴ τό τε, ἀλλ' ὅτα λ
 ῖξ οὐρανὸν ὁρ' ἰχθυόμενον, καὶ ὡς κελύει καὶ θε
 ζόμενον. ταῦτα μὲν ὕδρον. τὰ δὲ νῦν θεοφά
 νια ἢ πανήγεις, εἴτ' οὖν γινέθλια. λέγει γὰρ
 γὰρ ἀμφότδρα δύο κημεσίων προσηγορίῳ
 ἐνὶ πράγματι. ἐφαίνε γὰρ θεὸς ἀνθρώποις
 ὅλα γιννῆσιως. ἢ μὲν ὦν, καὶ αἰὲν ὦν ἐκ τῶ αἰ
 ὄντος, ὑπὸ αἰτίαν καὶ λόγον. (οὐ δὲ γὰρ ὡς
 τ' λόγου λόπος ἀνώτερος.) ὅτ' ὃ δὲ ἡμᾶς, γινό
 μενος ὕδρον. ἵν' ὁ γὰρ εἶναι δοῦς, καὶ τὸ οὐ εἶναι
 χαίρειται. μᾶλλον δὲ ἐβύσαντας ἡμᾶς ἀπὸ
 τῶ οὐ εἶναι ὅλα καὶ κίαν, πρὸς αὐτὸ πάλιν
 ἐπαναγάγη ὅλα σαρκώσεως. ὄνομα δὲ τῷ φαί
 νησθαι μὲν, θεοφάνια. τῷ δὲ γιννᾶσθαι, γινέ
 θλια. ὅτ' ὅτι ὅτι ἡμῖν ἢ πανήγεις. ὅτ' ὅτι
 ορτάζομεν σήμερον, ἐπισημίαν θεοῦ πρὸς
 ἀνθρώπου, ἵνα πρὸς θεὸν ἐκδηλώσωμεν, ἢ ἐ
 πινέλωμεν. οὐ γὰρ εἰπεῖν οὐκ ὁτδον.
 εἶνα ἢν παλαιὸν ἄνθρωποι ἀποδέμενοι, ἢν νέους
 ἀνδυσώμεθα. καὶ ὡς πρὸς τὸν ἀδὰμ ἀπεθά
 νομεν, οὕτως ἐν τῷ χριστῷ ζήσωμεν χριστῷ καὶ
 συγχρόμενοι. καὶ συστανούμενοι. καὶ σιωθα
 πτόμενοι. καὶ σιωανιστάμενοι. Λεῖ γὰρ με πα
 θεῖν πλὴν καὶ ἡν ἀντιστραφύ. καὶ ὡς πρὸς ἐκ
 τῶν χρηστοτέρων ἡλθε τὰ λυπηρὰ, ὅπως ἐκ
 τῶν λυπηρῶν ἐπανελθεῖν τὰ χρηστότερα, οὐ

Εἰς τὰ γυνέ/

ζαὶ ἐπλεόνασεν ἡ ἁμαρτία ὑποδρεπεῖσι
σευσεν ἡ χεὶρ καὶ εἰς τὰ γυνύσις κατέκεινε, πό
σω μάλλον ὅ χριστὸν παθεῖν ἐδικαίωσε. τοι
ζαροῦ ἐρτάζωμεν, μὴ πανηγυρικῶς, ἀλλ'
λα θεϊκῶς. μὴ κοσμικῶς, ἀλλ' ὑποκοσμί
ως. μὴ τὰ ἡμέτερά, ἀλλὰ τὰ τοῦ ἡμετέρου.
μάλλον ὅ, τὰ ὅτε αὐτότε. μὴ τὰ τ' ἀδενείας,
ἀλλὰ ἵα τ' ἰαξείας. μὴ ἵα τ' ἀπλάσεως, ἀλλὰ
ἵα τ' ἀναπλάσεως. ἔστι ὅτε ὅπως; μὴ πρό
θυρα στεφανώσωμεν. μὴ χρεὼς συστηώμεθα. μὴ
κοσμήσωμεν ἀγίας. μὴ ὀφθαλμὸν ἐστιάσωμεν.
μὴ ἀκρόν καὶ ταυλίσωμεν, μὴ ὁσφισιν ἐκ θη
λύνωμεν. μὴ γυνύσιν, καὶ ταπεινίσωμεν. μὴ ἀ
φῇ χειρῶμεθα ταῖς προχείροις εἰς κακίαν
ὁδοῖς καὶ εἰσόδους τῆς ἁμαρτίας. μὴ ἐοδῇ τι
μαλακισθῶμεν, ἀπαλῇ καὶ ἀδελφείῃ. καὶ
ἡς δ' ἡμίσιον, ἀχρηστία. μὴ λίθων διαυγεί
αις. μὴ χρυσοῦ πειλάμψι. μὴ χρωμάτων
ὁρίσματος ψευδομείων τὸ εὐστικὸν καλὸς, καὶ
καὶ τῆς εἰκότος ἐξυμνήτων. μὴ κώμοις καὶ
μέθαις. οἷς κοίτας καὶ ἀσελγείας οἶδα συ
νεζυγμένας, ἐπειδὴ κακῶν, διδάσκαλων
καὶ τὰ μαθήματα. μάλλον ὅ τῶν ἡρώων ἀπερ
μάτων, πονηρὰ τὰ γλώσσα, μὴ σιβάδας ὑ
ψηλὰς πηξώμεθα σκίωσιν οἰδντες τῇ κατὰ
τὰ τῆς θρύψεως. μὴ τιμήσωμεν οἶνων τοὺς ἀν
δομίας,

θοσμίδος, ὁ φοβριῶν μαγγανείας. μύρων πο-
 λυτελείας. μὴ γῆ καὶ θάλασσα πλὴν ἡμῶν
 ἡμῖν ἐκπρον δωροφορεῖτωσαν. οὐ' τω γὰρ ἐ-
 γὼ ἡμῶν οἶδα κρυφίῳ. μὴ ἄλλος ἄλλον ἀκρα-
 σία νικῶν ἀποσφάζωμεν. ἀκрасία γὰρ ἐμοί,
 πᾶν τὸ πῶλεπ' ὄν καὶ ὑπὸ τὴν χρείαν. καὶ
 ταῦτα πεινῶντων ἄλλων καὶ θεομένων, τῇ
 ἐκ τ' αὐτ' πηλιδτε καὶ κρέματος. ἀλλὰ ταῦτα
 μὲν ἐλπίσι παρῶμεν. καὶ ἐλλωϊκοῖς ἐκμποις
 καὶ πανηγύρεσιν. οἱ καὶ θεοὺς ὀνομάζουσι κνί-
 σαις χαίροντας, καὶ ἀκολούθως δ' θεῖον τῇ
 γαστρί θόρα πένουσι. πονηροὶ πονηρῶν δαίμό-
 νων καὶ πλάσται καὶ μυσταγωγοὶ καὶ μύσαι
 τυγχάνοντες. ἡμεῖς δὲ, οἷς λόγος δ' προσκυ-
 νούμενον, καὶ ντὶ δὲ ἡ δυνάμει, ἐν λόγῳ δυνάμει
 μεν. καὶ δεινὸν νόμῳ καὶ διηγήματι. τοῖς τε ἄλ-
 λοις, καὶ ὅσων ἡ παροῦσα πανήγυρις. ἵν' οἱ
 κείον ἢ τὸ κρυφῶν, καὶ μὴ πόρρω τ' ἀσυνκαλέ-
 σταντος. ἢ βούλειδε (καὶ γὰρ ἐγὼ σήμερον ἐστία-
 τωρ ὑμῖν.) ἐγὼ τ' ὑπὸ τούτων παρὰ δὲ λό-
 γον, τοῖς καλοῖς ὑμῖν δαίτυμόσιν, ὡς οἶόν τε
 δαίμων τε καὶ φιλοτίμως. ἵν' εἰδῆτε πῶς
 διώαται κρέφειν ὁ ξανός τοὺς ἐγχωρίους, καὶ
 τοὺς ἄστυκούς, ὁ ἄγροικος. καὶ τοὺς κρυφῶν-
 τας ὁ μὴ κρυφῶν. καὶ τοὺς πῶλεουσία λαμ-
 πρὸς, ὁ πένης τε καὶ ἀνέστιος. Ἀρεομοι δὲ

εἰς τὰ γενέ /

εὐτεῦθεν. καὶ μοι προσήραθε καὶ νῦν καὶ ἀκούει καὶ
διανοοῖαν, ὅσοι θυφάτε τὰ τοιαῦτα. ἐπειδὴ
πῶδε θεοῦ καὶ θεὸς ὁ λόγος. ἵνα ἀπέλθῃτε ἐξ
φίλωντες ὅντως τὰ μὴ κενού μενα. ἔσται δὲ,
ὁ αὐτὸς πληρέστατός τε ἅμα καὶ σωτομώ
τατος. ὥς μή τε τῷ εὐδὲι λυπεῖν, μή τε ἀν
δρὲς εἶναι ὅλα τὸν κόρον. Θ Ε Ο Σ ὡ μὲν αἰ, καὶ
ἔστι καὶ ἔσται. μάλλον δὲ ἔστιν αἰετὶ γὰρ ὡ καὶ
ἔσται, τὸ προσήμας χρόνου τμήματα καὶ τῆς
ἐκδοῦς φύσεως, ὁ δὲ, ὡν αἰετὶ. καὶ εἴτε αὐτὸς ἐ
αυτὸν ὀνομάζει τῷ μαῦσσει χρηματίζων ἐδὲ
τὸ ὄρους. ὅλον γὰρ εἰ ἐαυτῷ συλλαβῶν ἔχει
εἶναι. μή τε ἀρξάμενον, μή τε παυσόμε
νον. οἷόν τι πέλαγος οὐσίαν ἀπειρον, καὶ ἀό
ριστον. πᾶσι γὰρ ἐκπύπτον εἰνοῖαν καὶ χρό
νου καὶ φύσεως. νῶ μόνῳ σκιαγραφούμενος,
καὶ τούτῳ λίαν ἀμυδρῶς καὶ μετέως. οὐκ
ἐκ τῶν κατ' αὐτὸν, ἀλλ' ἐκ τῶν πῶδε αὐτὸν ἀλ
λῆς ἐξ ἄλλας φαντασίας συλλεγομένης, εἰς ἐν τι
τ' ἀληθείας ἵνδ' αἰετὶ. πρὶν ἐκρηκθῆναι, φθί
νον. καὶ πρὶν νοηθῆναι ὅλα διδρασκόν. Ἰσαῦτα
πῶδε λάμψον ἡμῶν εἰς ἡγεμονικόν, καὶ ταῦτα κε
καθαφμένων, ὅσα καὶ ὅλα ἀστραπῆς τάχος ἐκ
ἰσταμένης. ἐμοὶ δοκεῖν, ἵνα εἴληπτον μὲν ἔλκη
πρὸς ἐαυτό. τὸ γὰρ τελέως ἄληπτον, ἀνέλπι
στον καὶ ἀεπιχείρητον. εἴ δὲ, ἀλήπτον, θαυμα

ζητεῖται
ποθού
αἰετὶς
οἰκεί
ὁ λόγ
ζόμε
σκεπ
καὶ οἱ
πῶν
τῷ αἰ
εἶναι
φύσε
αὐτῷ
τοῖς
πείρου
λοῖς
ἀπειρον
ποθού
ταῖς
πείρου
οἱ
καὶ ἀν
αἰών
οὐδὲ
λίαν
αἰ, ὅ

ζηται. θαυμαζόμενον δὲ, ὡς θῆται πλεόν.
 ποθόμενον δὲ, καὶ θαίρη. καὶ θαῖρον δὲ, θερεῖ
 δαίς ὀργάζεται. τοιούτοις δὲ χνομένοις ὡς
 οἱ κείοις ἢ δὴ προσομιλῇ, (τολμᾷ τι νεανικῶν
 ὁ λόγος.) θερὲς θεοῖς εἰνούμενός τε καὶ γνωρι-
 ζόμενος. καὶ τοσούτῳ ἴσως, ὅσον ἢ δὴ γνω-
 σκει τοὺς γνωστικομένους. Ἄπειρον δὲ τὸ θεῖον,
 καὶ δυαδωρήτον. καὶ ἴδιον πάντῃ καὶ ταλῇ
 πῶν αὐτοῦ μόνον ἢ ἀπειρία. καὶ νῦν οἶηται
 τῷ ἀπλῆς εἶναι φύσεως, ἢ ὅλον ἀληπτοῦς
 εἶναι, ἢ τελέως ληπτόν, τί γὰρ ὄν, ἀπλῆς ὅτι
 φύσεως ἐπιζητήσωμεν. οὐ γὰρ δὴ ἴδιον φύσις
 αὐτῷ ἢ ἀπλότης. εἰπὼν μὴ δὲ τοῖς σωθέ-
 ρις, μόνον τὸ εἶναι σωθέτοις. διχῇ δὲ τὸ ἀ-
 πείρου θεωρούμενον, καὶ τὰ ἀρχὴν καὶ τέ-
 λος. (τὸ γὰρ ἴδιον ταῦτα καὶ μὴ ἐν βούλῃς,
 ἀπειρον.) ὅταν μὲν εἰς τὸν αἰῶνα βυθὸν ὁ νοῦς ἀ-
 ποβλέψῃ, οὐκ ἔχων ὁρατὴν καὶ ἀπὸρείσῃται
 ταῖς πρὸς θεοῦ φαντασίαις, τὸ ἐν ταῦθα, ἀ-
 πείρον καὶ ἀνέκβατον, ἀνὰ πρὸς προσσηγῶν
 σεν. ὅταν ὅμως εἰς τὰ κατώτερα καὶ τὰ ἐξῆς, ἀθάναν
 καὶ ἀνώλεθρον. ὅταν ὅμως συνέλῃ τὸ πᾶν, αἰώνιον.
 αἰὼν γὰρ, οὐτὲ χρόνος οὐτὲ χρόνου τί μέρος.
 οὐδὲ γὰρ μετρητό. ἀλλ' ὅτι μὲν ὁ χρόνος ἢ
 λίου. φορᾷ μετρούμενος, ἴδιον τοῖς αἰσθητοῖς αἰ-
 ῶν, τὸ συμπαρεκτεινόμενον τοῖς οὐσίαν, οἰσῶν

εἰς τὰ γινέ'

τι χρονικὸν κίνημα καὶ διάστημα. ταῦτα μοι
παρὰ Θεοῦ φιλοσοφῆσθαι ταυῦ. οὐ γὰρ
ἔστι ταῦτα καιρὸς. ὅτι, μὴ θεολογία τοῦ
προκείμενου ἡμῖν ἀλλ' οἰκονομία. Θεοῦ δὲ ὁ
τὰν εἶπω. λέγω, παῖδες, καὶ ἡοῦ καὶ ἁγίου πνεύ-
ματος. οὐτε ἔστι ταῦτα τῆς θεότητος χω-
ρίστως, ἵνα μὴ δῆμον θεῶν εἰσαγάγωμεν. οὐτε
ἐν τῷ τούτων ὀριζομένης. ἵνα μὴ πενίαν θεό-
τητος καὶ τα κερδῶμεν. ἢ δὲ τὴν μοναρχίαν
ἰουδαϊζόντες. ἢ δὲ τὴν ἀφθονίαν ἐλλειψι-
ζόντες. ὅ γὰρ καὶ ἐν ἀμφοτέροις ὁμοίως,
καὶ ἐν τοῖς ἐναντίοις διείσκηται. οὐ γὰρ μὲν
οὕτω τὰ ἅπαντα τῶν ἁγίων, ἀ' καὶ τῷ σεραφίμ
συγκαλύπτεται καὶ δοξάζεται τεισὶν ἁγία-
σμοῖς, εἰς μίαν συνιοῦσι κυριότητα καὶ θε-
ότητα. ὁ καὶ ἄλλω ἱνὶ τῶν πρὸ ἡμῶν φι-
λοσοφῆται, καὶ μισά τε καὶ ὑψηλότερα.
ἐπεὶ δὲ οὐκ ἤρκει τῇ ἀγαθότητι εἶναι ἐκεί-
ναι μόνον τῇ ἐαυτῆς θεωρίᾳ, ἀλλ' εἰδεί-
σθαι τὸ ἀγαθὸν καὶ ὁδοῦσαι, ὡς πλείονα εἶναι
τὰ εὐδὲν γινόμενα, ἔστι γὰρ τῆς ἀκρας ἡδονῆς
ἀγαθότητος, πρῶτον μὲν εἰσοεῖ τὰς ἀγγελί-
ας διωάμεις καὶ οὐρανίους. καὶ τὸ ἐννόημα
δρῶν ἡδονῇ λόγῳ συμπληρούμενον, καὶ πνεύ-
ματι τελούμενον. καὶ οὕτως ἐπέστησαν λαμ-
πρότητες δούδοι. ἀφ' οὗτοι τῆς πρώτης

λαμπρ
αὐτῶν
ἀλλω
ἔστι
ἡ τοῦ
τῷ κα
τὰ πρ
ταῦτα
ἀκρίτι
βίβλιν
πρότε
σιν κα
αὐτῶν
καὶ ἄλλ
ἐξουσί
ταῦτα
τῶν κα
λατὰ
εἶχεν
καὶ ὁ
γῆς κα
μα. ἐπ
ταῦτα
συμφω
ἴσ, κα
συμπα

λαμπρότητες· εἴτε νοδρὰ πνύματτα, εἴτε πῦρ
 οἶον ἄνυλον καὶ ἀσώματον, εἴτε πῖνα φύσις
 ἄλλω ὅτι ἐγυτάτω τῶν εἰρημαίων ταύτας
 ἔσποληπτεον· βούλομαι μὲν εἰπεῖν ὅτι, ἂν
 νήτοις πρὸς θεὸν καὶ μόνω ἐχούσας πῶ
 τῆς καλοῦ κίνησιν· ἄτε ποδὶ θεὸν οὔσας, καὶ
 τὰ πρῶτα ἐκ θεοῦ λαμπρομένης· τὰ γὰρ ἐλ
 ταῦθα, διδυτράς ἐλάμψεως· πείθῃ δέ με μὴ
 ἀκινήτοις ἀλλὰ δύσκινητοις, καὶ ἔσπολαμι
 βάνειν ταύτας καὶ λέγειν, ὁ δὲ πῶ λαμι
 πρότητα ἐωσφόρος, σκότος δὲ πῶ ἐπαρ
 σιν καὶ γνόμηνος καὶ λεγόμενος· αἱ τε ὑπὸ
 αὐτῶν ἀποστατικαὶ διωάμεις, δημιουργοὶ τῶ
 κακίᾳ τῇ τοῦ καλοῦ φυγῇ καὶ ἡμῖν πρό
 ξενοι· οὐ γὰρ μὲν οὕτω ὁ νοητὸς αὐτῶν καὶ δὲ
 ταῦτα ὑπέστη κόσμος, ὥς ἐμὲ γὰρ ποδὶ τού
 των φιλοσοφῆσαι, μικρῶ λόγῳ τὰ μεγάλ
 λαταθμώμενον· ἐπεὶ δὲ τὰ πρῶτα καλῶς
 εἶχεν αὐτῶν, διδυτράν αἰνοῦν κόσμον ὑλικῶς
 καὶ ὁρώμενον· καὶ οὐτός ἐστι δὲ οὐρανοῦ καὶ
 γῆς καὶ τῶν ἐν μέσῳ σύστημά τε καὶ σύγκει
 μα· ἐπαινετὸν ἢ τῶ καὶ ἐκείνον δύναμις, ἀξίε
 παινετώτερον ἢ τῶ ἀπὸ πάντ' ἀναρμοσίας καὶ
 συμωνίας· ἄλλα πρὸς ἄλλό τι καλῶς ἔχον
 τες, καὶ πάντ' πρὸς ἅπαντα, εἰς αἰὸς κόσμον
 συμπελήρωσιν· ἵνα δείξῃ, μὴ μόνον οἰκείαν ἑαυ

εἰς τὰ γενέ'

φύσιν, ἀλλὰ καὶ πάντῃ ξείνῳ ὑπεσῆσθαζ δὲ
νατὸς ὧν οἰκεῖν μὴ γὰρ θεότητος, αἱ νοδραὶ
φύσεις, καὶ νῶ μόνῳ ληπταί. ξείνον δὲ παν
τά πασιν ὅσαι ἔσθ' αἰσθησιν. καὶ τούτ'
αὐτῶν ἐπὶ ῥῥῶ τῶν, ὅσαι παντελῶς ἀφύ
χαι καὶ ἀκύνῃσι. ἀλλὰ ἔτι τούτων ἡμῖν τά
χα αὐτοῖσι τίς τῶν λίαν φιλεόρτων καὶ θέρ
μοτῶν. κέντ' ἔτι πῶλον ποδὲς πῶν νύσαν.
τὰ τῆς ἐορτῆς ἡμῖν φιλοσόφει. καὶ οἷς πρὸ
καθεζόμεθα σήμερον. ἔτι δὲ καὶ ποιήσω.
καὶ εἰ μικρὸν ἀνῶθεν ἡρξάμην, οὐτῶ τῆ πό
λεως καὶ τῆς λόγου βιασαμένων. νοῦς μὲν ἔν
ἡδὴ καὶ αἰσθησις, οὐ πῶς ἀπ' ἀλλήλων ὄχαι
θέντα, τῶν ἰδίων ὁρῶν ἐν τῷ εἰσῆκῃ. καὶ
τὸ δὲ δημιουργοῦ λόγου μεγαλεῖον ἐν αὐτοῖς
ἐφόρον. σιγῶντες ἐπαινέται τῆς μεγαλουργ
ίας, καὶ διαπρῦσοι κήρυκες. οὐτῶ δὲ καὶ κρᾶ
μα ἔξ ἀμφοτέρων. οὐδέ τις μίξις τῶν ἐναν
τίων. ὁ θείος μείζονος γνώσιμα καὶ τῆς πε
ρὶ τὰς φύσεις πολυτελείας. ὃ δὲ ὁ πᾶς ἀπὸ
τῆς τῆς ἀγαθότητος γνώσιμος. ἔτι δὲ ἔξ
ληθεῖς ὁ τεχνίτης ἐπιδείξασθαι λόγος, καὶ
ξῶν ἐν ἔξ ἀμφοτέρων, ἀοράτου τὸ λέγω καὶ
ὁρατῆς φύσεως, δημιουργεῖ τὸν ἄνθρωπον. καὶ
παρὰ μὲν τῆς ὑλῆς λαβὼν τὸ σῶμα, ἡδὴ προῦ
πράξης. παρὰ αὐτῆς δὲ ζωὴν ἐνθεῖς, ὃ δὲ, να

δραὶ
οἶον
ἡδὲ
νῆτην
μύσιν
βασιλ
πρὸς
νον. με
αὐτῶ
εἰς. σά
καὶ δὲ
καὶ πα
ταί τῶ
ταῦτα
μοκνῶ
νύση
μέτερον
πρὸς τῆ
τῆ καὶ
στὶς σιμ
μὲν ἐν τ
ραδίστο
ἡ τῆ ἐλ
ραχόντι
χωρῶν
ρων καὶ

δραὺ ψυχὴν καὶ εἰκόνα θεοῦ οἶδεν ὁ λόγος,
 οἷόν τινα κῶσμον δούτορον. εἰ μικρῷ μέγαν
 ἡδὲ τῆς γῆς ἴσησιν. ἄγγελον ἄλλον. προσκυ
 νητὴν μικτόν. ἐπὶ πῶ τῆς ὁρατῆς κτίσεως.
 μύσθην τῆς νοουμένης. βασιλέα τῶν ἡδὲ γῆς.
 βασιλδύμενον ἄνωθεν. ἐπίγειον καὶ οὐράνιον.
 πρόσκαιρον καὶ ἀθάνατον. ὁρατὸν καὶ νοούμε
 νον. μέσον μεγέθους καὶ ταπεινότητος. τὸν
 αὐτὸν, πνῦμα καὶ σάρκα. πνῦμα, ὅθεν πῶ χά
 ριν. σάρκα, ὅθεν πῶ ἐπαρσιν. τὸ μὲν, ἵνα μένη
 καὶ δεξάξῃ τὸν δούργητην. τὸ δὲ, ἵνα πάσῃ,
 καὶ πάσῃ ὑπομιμνήσκηται καὶ παιδαίου
 ται τῷ μεγέθει φιλοζυμούμενος. ζῶον ἐν
 ταῦθα οἰκονομούμενον, καὶ ἀλαχρῷ μετιστα
 μένον. καὶ πῶ τὸ μυστηρίου τῆ πρὸς θεὸν
 νύσει θεοῦμενον. εἰς ἑῷ γὰρ ἐμοὶ φέρει τὸ
 μέτερον ἐν ταῦθα φέτος τῆς ἀληθείας. λαμ
 πρότητα θεοῦ καὶ ἰδεῖν καὶ παθεῖν, ἀξίαν
 τὴ καὶ σωδῆσαντος καὶ λύσαντος. καὶ αὐ
 τὸς σωδῆσαντος ὑψιλότορον. ἑῷ ἐνδετο
 μὲν ἐν τῷ παρδείσῳ, ὅς τις ποτε καὶ ὁ πα
 ράδεισος οὗτος. τῷ αὐτεξουσίῳ ζήσεας. ἵν
 ἡ τὴ ἐλομένου τὸ ἀγαθὸν οὐχ ἥττον, ἢ τὸ πα
 ραχόντος τὰ σπέρματα. φυτῶν ἀθανάτως
 γεωργῶν, θείων εἰνοίων ἰσως τῶν. τε ἀπλουτέ
 ρων, καὶ τῶν τελεωτόρων. γυμνὸν τῇ ἀπλό

εἰς τὰ γινέ' /

τητι, καὶ ζωῇ τῇ ἀτέχνῳ. καὶ δὲ χα παύρως
ἐπιχαλύμματος καὶ προβλήματος. τοιοῦτον
τον γὰρ ἐπρεπεν εἶναι ὅν ἀπ' ἀρχῆς. καὶ δὲ
δῶσι νόμον, ὅλῳ τῷ αὐτεξουσίῳ. ὁ δὲ νόμος,
ὃν ἀνθρώποι. ὄντε μετὰ ληπτεον αὐτῷ φυτῶν,
καὶ οὐ μὴ προσπαπτεον. ὅ ὃ ἡ δὲ ὅ ξύλον
τῆς γνώσεως. οὐτε φυτευθὲν ἀπ' ἀρχῆς καὶ
κῶς, οὐτε ἀπαγορευθὲν φθονόρως. μὴ πεμ
πέτωθεν ἐκεῖ τὰς γλώσσας οἱ θεομάχοι. μηδὲ
ὅν ὅλῳ μεμείσθωθεν. ἀλλὰ καλὸν μὲν δὲ
καίρως μετὰ λαμβανόμενον. θεωρεῖα γὰρ ἡ δὲ
ὅ φυτὸν, ὡς ἡ ἐμὴ θεωρεῖα. ἥς μόνοις ἐπιβαί
νειν ἀσφαλές, τοῖς πῶ ἐξιν τελεωτόροις. οὐ
καλὸν δὲ τοῖς ἀπαιλουτέροις ἐπὶ καὶ πῶ ἐφεί
σιν λιχνότοροις. ὡς περ οὐ δὲ ῥοφή τελεία λυ
σιτελής, τοῖς ἀπαλοῖς ἐπὶ καὶ θεομύοις γά
λακτος. ἔπει δὲ φθόνῳ διαβόλῃ, καὶ γυναι
κὸς ἐπηρεῖα, ἡ δὲ ἐπαθὲν ὡς ἀπαλωτόρα,
καὶ ἡ δὲ προσήγαλιν ὡς πιθανωτόρα, φθῶν
ἐμῆς ἀσθενείας. (ἐμὴ γὰρ ἡ δὲ προσπάτορος.)
τῆς μὲν ἐντολῆς ἐπελάθετο τῆς δοθείσης, καὶ
ἡ δὲ τῆς πικρᾶς γεύσεως. ὁμοῦτε τῶ τῆς
ζωῆς ξύλου. καὶ τῶ παραλείδου, καὶ τῶ θεῷ,
ὅλῳ πῶ κακίαν ἐξ ὁρίστος γίνεται. καὶ γὰρ δὲ
ματίνους ἀμφυεῖνται χιτῶνας, ἴσως τῆς
παχυτόραν σάρικα καὶ θνητὴν καὶ ἀντίτυπον.

καὶ ὅλῳ
πῶ καὶ
τοιοῦτον
πῶ ἀπὸ
γινέται
τῶ πέλα
θεῖς περ
των ὄν
φθόνῳ
φθόνῳ
δασιν,
σημείους
ἐκ θαλά
σους μετὰ
κίαν ὅλῳ
δείτται φ
μασιν. ἀπὸ
ἀνθρώπων
καὶ περ
δέσει τῶ
ὅς ἐπὶ
ὅς ἐπὶ
χένει. ὅλῳ
αἰώνιος,
τῶς, ἡ ἐκ
φῶς, ἡ π

καὶ ἴδω πρὸς τον, γινώσκει τὴν ἰδίαν αἰχμή
 νῦν. καὶ ἀπὸ Θεοῦ κρύπτει. κερδαίνει μέν
 τοι καὶ ταῦθα τὸν θάνατον. καὶ δὲ διακοπῆναι
 τὴν ἀμαρτίαν. ἵνα μὴ ἀθάνατον ἢ τὸ κακόν. καὶ
 γίνεται φιλανθρωπία ἢ τιμωρία. οὐ τὸ γὰρ ἐ
 γὰρ πείθομαι κολάζειν θεόν. πολλοῖς δὲ πασι δὲ
 θεῖς πρὸς τὸν, ἀντὶ πολλῶν τῶν ἀμαρτημάτων
 τῶν ὧν ἢ τῆς κακίας ῥίζα ἐβλάστησε κατὰ δια
 φόρους αἰτίας καὶ χρόνους, λόγῳ, νόμῳ, προ
 φήταις, δυνάσεσσις, ἀπειλαῖς, πωληγαῖς, ὕ
 δασιν, ἐμπροσθεῖς, ἐλέμοις, νίκαις, ἡτταῖς,
 σημείοις ὡς θρανῶν, σημείοις ὡς ἀδρός, ἐκ γῆς,
 ἐκ θαλάττης, ἀνδρῶν, πόλεων, ἐθνῶν ἀνελπί
 σις μετὰ βολαῖς, ὕψων ἐκ ῥιβλῶναι τὴν κα
 κίαν τὸ πονηρὸν ὁμοῦν, τέλος ἰσχυρότερον
 δεῖται φαρμάκῳ, ὡς δὲ τῶν τοῖς ἀρρώστῃ
 μασιν. ἀλλήλοφονίαις. μοιχείαις. ἐπιτοκίαις.
 ἀνδρομανίαις. δὲ πάντων ἐσχάτων τῶν κακῶν
 καὶ πρὸς τον, εἰδωλολατρείαις. καὶ τῇ μετὰ
 θέσει τῆς προσκαυήσεως, ἀπὸ τῆς πεποικημέ
 ρος ἰδὲ τὰ κτίσματα. ταῦτα ἐπειδὴ μείζο
 νος ἐδεῖτο τῆς βοήθειας, μείζονος καὶ τυγ
 χάνει. τὸ δὲ ἡμεῖς, αὐτὸς ὁ τῆς Θεοῦ λόγος, ὁ πρὸ
 αἰώνιος, ὁ ἀόρατος, ὁ ἀπερίληπτος, ὁ ἀσώμα
 τος, ἢ ἐκ τῆς ἀρχῆς ἀρχή, τὸ ἐκ τῆς φωτός,
 φῶς, ἢ πηγὴ τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀθανασίας, τὸ

εἰς τὰ γενέ'

[illegible]

Λαυτὸν κοινῶν κοινῶνίαν, πολὺ τῆς προ
 τέρως παρὰδοξοτέρων. ὅσω τὸ τε μὲν, τοῦ
 κρείττονος μετέδωκε, νυνὶ δὲ, μεταλαμβάνει
 τὸ χείρονος. ὥστε τὸ προτέρου θεοειδέσμερον.
 ὥστε τοῖς νούν ἐχούσιν ὑψηλότερον. πρὸς
 ταῦτα ἔφασκιν ἡμῖν οἱ συνοφάνται. οἱ πα
 κροῖ τῆς θεότητος λογισαί. οἱ κατήγοροι τῶν
 ἐπαινουμένων. οἱ σκυτεινοὶ παρὶ δ' φῶς. οἱ
 παρὶ πῦρ σοφίαν ἀπαί Λαυτοί. ὥστε ὧν χρι
 στὸς δώρεα ἀπέθανε. τὰ ἀχρεῖσα κτίσμα ἰα.
 τὰ τ' ὀνηρὰ πλάσματα. ὥστε ἐγκαλεῖς θεῶ
 πῦρ δύρεσίαν; ὅτι τὸ μικρὸς, ὅτι ὅτι σὲ ἰα
 πεινός; ὅτι ἡ τὸ πλανώμενον ἦλθεν ὁ ὀνηρὸν
 ὁ καλὸς ὁ πθεῖς ἰα ψυχὴν ὑπὲρ τ' προβάτ',
 ἡ τὰ ὀρηκὴ τοὺς βουνὸς ἐφ' ὧν ἐθυσάζουσιν. καὶ
 πλανώμενον δῦρε. καὶ δῦρων, ὡδὶ τῶν ὧμων
 ἀνέλαβεν, ἐφ' ὧν καὶ τ' ξύλον. καὶ λαβὼν, ἐν
 πανήγχετι ὡδὶ πῦρ ἀνῶ ζωὴ. καὶ ἀναστατῶν,
 τοῖς μένουσι σιωπείθμησεν; ὅτι λύχον ἦλθε
 πῦρ ἐαυτῷ σάργει, καὶ πῦρ οἰκίαν ἐσάργει,
 τῆς ἀμαρτίας τὸν κόσμον ἀποκαθαίρων, καὶ
 πῦρ δραχμὴν ἐξήτησε, πῦρ βασιλικὴν εἰκό
 να συγκεχωρμένῳ τοῖς πάθεσι. καὶ συκα
 λεί τὰς θύλας αὐτῷ δωάμενος ὡδὶ τῇ τῆς
 δραχμῆς δῦρεσει. καὶ κοινῶν ποιῆται τῆς
 εὐφροσύνης, ἧς καὶ τ' οἰκονομία μύστιδας,

εἰς τοὺς γένε'

πεποίητο; ὅτε τῷ προσδρόμῳ λύχῃ τ' ὅπως
ἀκολουθεῖ τὸ ὑπὲρ λαμπρον, καὶ τῇ φωνῇ ὁ
λόγος, καὶ τῷ νυμφαγωγῷ ὁ νυμφίος, κατὰ
σκοπάζοντε κυεῖω λαὸν πόδουσιον, καὶ προ
καταίροντι αὐτὸν τὸ πνύμα δὲ τῷ ὕδατος.
ταῦτα ἐγκαλῆς τῷ θεῷ; δὲ ταῦτα ἔσθ
λαμβάνεις χεῖρον; ὅτε λενίω διαζώννυτ',
καὶ νίπῃ τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν. καὶ δει
κνυσιν αἰσίην ὁδὸν ὑψώσεως πλὴν ταπεινώ
σιν; ὅτι δὲ πλὴν συγκύπτουσαν χαμαὶ ψυ
χὴν ταπεινοῦται, ἵνα καὶ σωαίνῃ ψόση τὸ
καὶ τῷ νόθον ἔσθ τῆς ἀμαρτίας; ἐκεῖνο δὲ
πῶς οὐ κατηγορεῖς, ὅτι καὶ μετὰ τελωνῶν ἐ
οῖται, καὶ παρὰ τελωναῖς. καὶ μαθητεύει τε
λώνας. ἵνα καὶ αὐτὸς ἐκ δόξῃ. τί ἔσθ;
πλὴν τῶν ἀμαρτωλῶν σωθῆσαν. εἰ μὴ καὶ τὸ
ἰατρὸν αἰετῶτό τις, ὅτι συγκύπτει τὰ πά
θη καὶ δυσωδίας ἀνέχεται, ἵνα δῶ πλὴν ὑ
γίαν τοῖς ἐκ μόνουσι. καὶ τὸν πηλινόμοτον
βόθρῳ, δὲ θαλασσοπείαν, ἵνα τὸ ἐμπεπῶ
κὸς κτήνος, κατὰ τὸν νόμον ἀνασώσῃται. ἀ
πεσάλημεν, ἀλλ' ὡς ἄνθρωπος. διὰ τοῦτο γὰρ
ἡμεῖς. ἐπεὶ καὶ ἐκοτώσατε, καὶ ἐπείνησε καὶ ἐ
δίψησε, καὶ ἡγωνίασε καὶ ἐδάκρυσε νόμῳ
σώματος. εἰ δὲ καὶ ὡς θεός, τί ἔσθ. πλὴν δι
δοκίαν τῷ πατρὶ, ἀποστολῇ εἶναι νόμῳ

ὅτι, ὅτι
ἐκ μόν
θεός. ἐ
λα καὶ
καὶ ἐ
νεληφ
ἀνελκ
ταῦτα
τα λέγ
ὅτι με
σίτης,
ὡς θεός
ἐκ τῶν, ὅ
τίσις ὁ
τοῖς σω
γὰρ καὶ
κατὰ τὸ
την τι. π
δοκίαν. ὅ
ἐκ τῶν
οὐ δὲ οἱ
ρε σὺ καὶ
τὸ ὑπὲρ
νόμῳ
πείσαν
ἰσότητι

Ον, ἐφ' ὃν ἀναφθρεῖ τὰ ἐαυτοῦ, καὶ ὡς ἀρχὴν
 ἡμεῶν ἄχρονον, καὶ τὸ μὴ δοκεῖν εἶναι ἀντί-
 θεος. ἐπεὶ καὶ παραδεδοῦται λέγεσθαι. ἀλ-
 λά καὶ ἐαυτὸν παραδεδοκέναι γέγραπται.
 καὶ ἐξηγήσθαι παρὰ τὸ πατρὸς καὶ ἀ-
 νελήφθαι. ἀλλὰ καὶ ἐαυτὸν ἀνεσκακέναι καὶ
 ἀνελήλυθέναι πάλιν. ἐκείνα τῆς διδοκίμας.
 ταῦτα τῆς ὑποουσίας. σὺ δὲ τὰ μὲν ἐλαττώ-
 ντα λέγεις, τὰ ὑποαῶντα δὲ παραδέχεις; καὶ
 ὅτι μὲν, ἐπαθε λοπίξῃ, ὅτι δὲ ἐκὼν, οὐ προ-
 σίτης; οἷα πάχῃ καὶ νῶ ὁ λόγος. ὑπὸ μὲν τῷ
 ὡς θεὸς τιμᾶται καὶ συναλείφεται. ἔπει-
 δὲ τῶν, ὡς σὰρξ ἀτιμάζεται καὶ χωρίζεται.
 τίσιν ὁ ἐργασθὲν πλέον. μάλλον δὲ τίσιν ἀφῇ,
 τοῖς σωματοῦσι κακῶς, ἢ τοῖς τέμνουσι. καὶ
 γὰρ καὶ κείνους διαιρεῖν ἔδει, καὶ τοῦτο ὡς
 νάπην. οὐ μὲν, τῷ ἀριθμῷ. τοὺς δὲ, τῇ θεό-
 τητι. προσκόπεις τῇ σαρκί; ἔστι καὶ ἰου-
 δαῖοι. ἢ καὶ σαμάρειτὴν ἀποκαλεῖς, καὶ τὸ ἐ-
 ξῆς σιωπήσομαι. ἀπιστεῖς τῇ θεότητι; ἔστι
 οὐ δὲ οἱ δαίμονες, ὧς καὶ δαιμόνων ἀπιστότε-
 ρε σὺ καὶ ἰουδαίων ἀγνωμονέσθαι. ἐκείνοι πλὴν
 τῷ ἰσχυροῦ προσηγοῖαν, ὁμοτιμία δὲ φωνῶν ἐ-
 νόμιζαν. οὐ τοῖς ἐλαύνοντα θεὸν ἠδεδραν. ἐ-
 πείθοντο γὰρ ὡς ὦν ἐπαχρον. σὺ δὲ, ὅτι πλὴν
 ἰσότητα δέχῃ. οὐ δὲ ὁμολογῆς πλὴν θεότητι

εἰς τὰ γένε'

τα. κρείττον ἢ σοι πᾶσι τελέμνησαι καὶ δαίμα
νάιν. (ἵν' εἶπω τί καὶ γαλοῖως.) ἢ εὖ ἀκροβυστία
καὶ ὑγεία διακείσθαι πονήρας καὶ ἀθέως, με
κρὸν μὲν οὖν ὑπόδρον, ὅφει καὶ καὶ δαίμονες
νον ἡδυνῶ εἰ τῷ ἰορδάνῃ, πῶ ἐμὴ καὶ θαρ
σιν. μάλλον δὲ ἀγνίζοντα τῇ καθάρσει τὰ ὑ
δατα. (ὅτι γὰρ δὴ αὐτὸς ἐδείξεν καθάρσεως ὁ
αἰὼν. τῷ ἀμαρτίαν τῷ κόσμῳ) καὶ χιζοι
μύλους τοὺς οὐρανοὺς, καὶ ἅπασαν τὴν συγγι
νοὺς πνύματος μαρτυροῦμενον. καὶ πειρα
ζόμενον. καὶ νικῶντα. καὶ ὑπὸ ἀγγέλων ὑπὲρ
ρεθόμενον. καὶ θοράσσοντα πᾶσαν νόσον καὶ
πᾶσαν μαλακίαν. καὶ ζωοποιοῦντα νεκρούς.
(ὡς ὁ φερόν γιν) καὶ σὲ τῇ κακοδοξίᾳ νενεκρω
μένον. καὶ δαίμονας ἀπελαύνοντα. τὰ μὲν
δι' αὐτοῦ, τὰ δὲ, διὰ τῶν μαθητῶν καὶ ἀπ' αὐ
τοῖς ὁλίγοις δέχοντα μυριάδας καὶ πεζύον
τα πέλαγος. καὶ προσδιδόμενον. καὶ σαυροῦ
μενον. καὶ συσαυροῦντα πῶ ἐμὴ ἀμαρτί
αν. ὡς ἀμνὸν προσαγόμενον. καὶ ὡς ἰδρύει
προσάγοντα. ὡς ἀνθρώπων θαπτόμενον. καὶ
ὡς θεὸν ἀειρόμενον. εἶπα καὶ ἀνδρὶ χόμονον.
καὶ ἤξοντα μετὰ τῆς ἐαυτοῦ δόξης. πᾶσαι μοι
πανηγύρις καὶ ἑορταὶ τῶν τοῦ χριστοῦ μυ
στηρίων. ὧν ἀπάντων κεφάλαιον εἰ, ἢ ἐμὴ τε
λείωσις καὶ ἀνάστασις. καὶ πρὸς τὸν πρῶτον

τοῦ ἀδελ
κύριον.
ἀπὸ γὰρ
σε τῆς
ἡ. διὰ
σιν σὺ
γινώσκ
κράν
καὶ πᾶ
ὡς ἐπὶ
ἢ κτη
καὶ ὡς
τε τῶν
καὶ με
δυσίαν
τῶς κα
θιλικῆς
μάται
σπύρι
σε νεκ
λων, γ
ἔσω κοι
ων δω
καὶ με
ἢ πρὸ
ἢς δαβ

τον ἀδάμ ἐπαινοῦς. νυνὶ δέ μοι δέξαι τὴν
 κύνειν. καὶ προσκίρτησον εἰ καὶ μὴ ὡς ἰωάννης
 ἀχρῶτατος, ἀλλ' ὡς δαβὶδ ἡ τῇ κατὰ παύ
 σει τῆς κίβωτός. καὶ τὴν ἀπογραφὴν αἰδέσθαι
 ἔ. διὸ εἰς οὐρανὸς ἐγράφης. καὶ τὴν χύνειν
 σιν σεβάσθαι, διὸ ἐλύθης τῶν δεσμῶν τῆς
 χύνεισως. καὶ τὴν βοηθεῖν ἕμενον τὴν με
 κραν', ἡσε πρὸς τὸν παρὰ δίδου ἐπαινήσας.
 καὶ τὴν φάτιν προσκαύειν, διὸ ἄλογος
 ὦν ἐξάφης ἔσθ' ὅτι λόγου. γινώσκεις βούς
 ἢ κτησάμενον. (Ἡ σάϊας δὲ κελεύει τῇ σοι.)
 καὶ ὡς ὄνος τὴν φάτιν τῇ κυρίου αὐτοῦ. εἰ
 τε τῶν καυχῶν τις εἰ καὶ ἔσθ' ὅτι νόμον,
 καὶ μεμνημένον ἀναγόντων τῇ λόγου, καὶ πρὸς
 θυσιᾶν ἐπιτηδεύων. εἴτε τῶν ἀκαθάρτων
 τῶς καὶ ἀβρώτων καὶ ἀθύτων, καὶ τῆς ἐ
 θνικῆς μόριδος μετὰ τῷ ἁγίῳ δόξαμε. καὶ με
 μάτων δωροφόρησον. χρυσὸν καὶ λίθον καὶ
 σμύρναν, ὡς βασιλεῖ καὶ ὡς θεῷ. καὶ ὡς δὲ
 σὲ νεκρῷ. μετὰ ποιμένων δόξαμε. μετὰ ἀγγέ
 λων, χόρδουσιν. μετὰ ἀρχαγγέλων, ὑμνήσων.
 ἔσθ' κοινὴ πανήγυρις, οὐρανίων καὶ ἐπιγί
 νων δυνάμεων. πείθομαι γὰρ καὶ κείνῳ συν
 ἀγάλλεσθαι καὶ συμπαινεῖν σήμερον,
 εἴ ποτ' εἰσι φιλόθεοι καὶ φιλόθεοι. ὡς πρὸς
 ἄς δαβὶδ εἰσάγει μετὰ τὸ πάθος σιωνίου

εἰς τὰ γενέ'

Ξαί κρήν

νικῆς τοῦ
 λόγῳ τὰ
 φρονούν-
 τε καὶ
 ἔσονται ἡ
 αἰσθησις
 ἡ, ἀφ' ἧς
 λαμβάνε-

ξαι καὶ λάμδν. προσκωήθητι παρὰ τῷ πα-
 ζόντι Ἰ' ἀλήθειαν, τέλος, συσταυρώθητι, σω-
 κρώθητι. σω τάφηδι προθύμως, ἵνα καὶ σω-
 νασῇς καὶ σωδοξαθῇς, καὶ συμβασιλύσης.
 θεὸν ὁρῶν ὅσον ὅτι καὶ ὁρώμενος, τὸν ἐν Ἰακ
 διπροσκωούμενον τε καὶ δοξαζόμενον. ὃν καὶ
 ναὺ Ἰανθάζήμεν δὺχόμεθα ὅσον ἐφικτῇ, τοῖς
 θεομίσις τῆς σαρκός. ἐν χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυ-
 εῖω ἡμῶν, ὃ ἡδοξα εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΝΑΖΑΝΖΗΝΟΥ
 ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ ΛΟΓΟΣ
 Εἰς τὰ ἅγια φῶτα
 τῶν ἐπιφανίων.

Ἄλλιν Ἰησοῦς ὁ ἐμὸς, καὶ πόλις
 π μυστήριον. μυστήριον, οὐκ ἀπατη-
 λὸν οὐδ' ἀκοσμιον. οὐδὲ τῆς ἐλπί-
 νικῆς παλάνης καὶ μέθης. οὐτὼ γὰρ ἐγὼ καὶ
 λῶ τὰ ἐκείνων σεμνά. οἱ μοι δὲ, καὶ τῶν δὲ
 φρονούντων ἐκείνων. ἀλλὰ μυστήριον, ὑψιλόν
 τε καὶ θεῖον καὶ τῆς ἀνω λαμπρότητος πρό-
 ξενον. ἡ γὰρ ἀπὸ τῶν φώτων ἡμῶν εἰς τὸ ἀ-
 φείγμεθα καὶ τὸ ἐορτάζειν ἡξιώμεθα σήμε-
 ρον, ἀρχὴν μὲν τῷ ἐμοῦ χριστῷ βάπτισμα
 λαμβάνει. τὸ ἀληθινὸν φῶτος, τὸ φωτίζον

κ φ

εἰς τὰ ἑδρῶν

ὅς πάντα ἀνθρώπων ἐρχόμενοι εἰς τὸν κόσμον. ἐν δὲ γὰρ τῷ ἐμῷ κέλευθρον. καὶ ἐπὶ θεῶν φῶς δὲ παρ' αὐτῶν λαβόντες ἀνθρώποις ἀπ' ἀρχῆς ἐκ τῆς ἀμαρτίας, ἐξοφώσαμέν τε καὶ σωεχέμεν. τοιγαροῦν ἀκούσατε θείας φωνῆς, ἐμοὶ μὲν, καὶ λίαν σφοδρῶς ἐνηχοῦσης, τῷ μύσῃ καὶ μυσταγωγῶ τῶν γιγνόμενων. εἴη δὲ καὶ ὑμῶν. ἐγὼ εἶμι εἰς φῶς τῷ κόσμῳ. καὶ οὐκ ἔστιν, προσέλθετε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτισθήτε. καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καὶ ταχύνῃ, τῷ ἀληθινῷ φωτὶ σημειούμενα. καιρὸς ἀναγεννήσεως, γεννηθῶμεν ἀνθρώποις. καιρὸς ἀναπαλάσεως, τὸν πρῶτον ἀδᾶμ ἀναλάβωμεν. μὴ μένωμεν ὅπως ἐσμὲν, ἀλλ' ὅπως πρὸς ἡμῶν γενώμεθα. ὁ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνεται, τῷ βίῳ τούτῳ καὶ τῷ σαρκίῳ. καὶ ὑπὸ τῆς σκοτίας διώκεται μὲν, οὐ καὶ λαμβάνεται δὲ τῆς ἀντικειμένης λέγουσιν νάμεως. τῷ φαινομένῳ μὲν ἀδᾶμ προσωπώσης ὅς ἀναδείξω. τῷ δὲ πρὸς ἐπιπλοῦσης καὶ ἡττώμενης. ἵνα ἡμεῖς τὸ σκότος ἀποδέμενοι, τῷ φωτὶ παλαίσωμεν. εἴτα καὶ φῶς γενώμεθα τέλειον. τέλειον φῶς γενήματα. ὁρᾷτε τῆς ἡμέρας πῶς χεῖν; ὁρᾷτε τὴν μυστήριον πῶς διώκμεν; οὐκ ἀπογῆς, ἡρῆτε; οὐκ ἀνὰ τέθεικα φῶς ὑψώθητε ἔσθ' τῆς ἡμέρας

εἰς τὰ
ἐπὶ τῶν
ποσ. μὴ
δης, π
αποδ
νους;
ὡν λ
μόνω
τῶν
καὶ μ
σκεπ
εἰ μὲν
ὅτι μ
μὲν
ταῖς
ὡς π
ορῶν
ορῶν
προσκ
καὶ ὅ
οὐ δ
τυραν
δὲ κου
νοπ
σαι, ἵνα
καὶ ὡ

ρας φωνῆς καὶ ἀναγωγῆς; καὶ ἔτι μᾶλλον τε
 θήσεσθε; ἐπειδὴ δὲ οὐδὲν ἔστι λόγον ὁ λό-
 γος· μή τις τοιαύτη καὶ θαρσὶς νομικὴ καὶ σκιώ-
 δης, προσκαίροις ἐναντίσμασιν ὠφελούσας, καὶ
 αὐτοῦ δαμάλεως ἐναντίζουσα ὅν κε κοινωμέ-
 νους; μή τι τοιοῦτον μυσαρωγούσιν ἑλλήνες;
 ὦν λῆρος ἐμοὶ πᾶσα τελευτὴ καὶ μυστήριον· οὐδὲν
 μόνων δὲ ῥεμα σκοτεινόν, καὶ διανοίαν ἀνά-
 πλοσμον καὶ κοσμίαν· χρόνῳ βοηθόμενον,
 καὶ μύθῳ κλεπτόμενον· ἄρα ὡς ἀληθῆς προ-
 σκαυούσιν, ὡς μυθιστοῖ συγκαλύπτουσι· δέον,
 εἰ μὴν ἀληθῆς, μὴ μύθῳ ὀνομάζεσθαι· ἀλλ'
 ὅτι μὴ αἰσθῆναι δέκνυσθαι· εἰ δὲ ψευδῆ, μὴ θαυ-
 μάζεσθαι· μὴ δ' οὐ πῶς ἵστα μὲν ἐναντιωτά-
 τας ἔχειν δόξας· πῶς δὲ τὸ αὐτὸ πρᾶγματος,
 ὡς πῶς ἐν ἀγῶνι μετὰ κλέων παύζονται, καὶ αὖ
 οὐδὲν κακοῦ μόνων ὡς ἀληθῶς, ἀλλ' ἐκ αὐ-
 θράσι δὲ λεγόμενους, νομῶν ἐχρῆσθαι καὶ λόγῳ
 προσκινηταῖς, καὶ πῶς ἐν τέχνῳ ταύτης,
 καὶ ἐν παρὰ πιθανότητά διαπύωσις.
 οὐδὲ ταῦτα γινώσκοντες καὶ κλοπαὶ τῶ κρητ-
 τυράννου, καὶ ἐλλείπει ἀπαρέσκεινται· οὐ
 δὲ κουρήτων ἡχοὶ καὶ κρότοι καὶ ὀρχήσεις ἐ-
 νοστοὶ θεοῦ κλαίοντος ἡχὴν συγκαλύπτου-
 σαι, ἵνα πατὴρ λάθῃ μεστέκνον· δεινὸν
 γὰρ ὡς παιδίον κλαυθμυρίζεσθαι, ὅτε

εἰς τὰ ἑστ

ὡς λίθον καὶ ταποθέντα. οὐ δὲ φρυγῶν ἔκ
σμοι, καὶ αὐλοὶ καὶ κορύβαντες, καὶ ὅσα
ποδὶ πῶν ῥέαν ἄνθρωποι μαίνονται τελοῦν
τες τῇ μητεὶ τῶν θεῶν καὶ τελοῦμενοι, ὅσα
τῇ μητεὶ τῶν τοιούτ' εἰκός. οὐ δὲ κόρη ἕς
ἡμῖν ἀρπάζεται, καὶ δημήτηρ πλανᾶται,
καὶ κελεύς ἱνασ' ἐπεισάγει καὶ τειπτοί
λέμους, καὶ δράκοντας. καὶ ταμὲν ποιῇ, τὰ
ἃ πάχει. αἰχνομοι γὰρ ἡμῶν δοῦναι τὴν
νυκτὸς τελετὴν, καὶ ποιῆν πῶν ἀχρημοσιώω
μυστήριον. οἱ δὲ ἐλθούσις ταῦτα, καὶ οἱ πῶν
σιωφρυνεύων καὶ σιωπῆς ὄντως ἀξίων ἐπὶ
πᾶσι. οὐ δὲ διόνυσος ταῦτα, καὶ μηρὸς ὦν
δίνων ἀτελὲς κύημα, ὡς πῶν ἄλλο ἱκεφαί
λῃ πρότορον. καὶ θεὸς ἀνδρογυνος. καὶ χερὸς
μεθυόντων. καὶ στρατὸς ἐκλυτος. καὶ θεβαί
ων ἀνοία ἔδωκεν τιμῶσα, καὶ σέμελης κεραυ
νὸς προσκυνοῦμενος. οὐ δ' ἀφροδίτης πορ
νικῆς μυστήρια, τῆς αἰχρῶς ὡς αὐτοὶ λέγῃσι,
καὶ γυνωμενῆς καὶ τιμωμενῆς. οὐ γὰρ φαλ
λοὶ τινὸς καὶ ἱθύφαλλοι. αἰχροὶ καὶ βίς χή
μασι καὶ τοῖς πράγμασιν. οὐ δὲ ταύρων ξε
νοκτονίαι, καὶ λακωνικῶν ἐφήβων ἐπιβώ
μιον αἶμα, ξαινομενῶν ταῖς μάστιξι. καὶ τὸ
μόνον κακῶς ἀνδριζομενῶν. οἷς τιμᾶται
θεὰ καὶ ταῦτα παρθένος. οἱ γὰρ αὐτοὶ καὶ

μυθικ
σησικ
γίαν. τ
αν. τ
τὰ φ
φωνί
ἡ δ
ποθ
ματι
να π
καὶ π
στρα
μυθ
ἰαυθ
καμ
ἂν κα
φίως
λιν
ραν
ἐλκ
τὰ τ
οὐ δ
πρω
κτυ
πορ
φω

μαλακίαν ἐτίμηθεν, καὶ θρασύτητα ἐσεβά-
 ῳσαν. Γοῦ δὲ θήσεις πλὴν πέλοπος κρείου-
 ρίαν· πεινῶντας θεὸς ἐσιώσαν· καὶ φιλοξενί-
 αν ποιηρὰ καὶ ἅπανθρώπων. Γοῦ δὲ ἐκείτης
 τὰ φοβδρά καὶ σκοτεινὰ φάσματα· καὶ ἑρο-
 φωνίαι καὶ γῆς παίγνια καὶ μαντεύματα.
 Ἡ δωδωναία δ' ὄρυος, ληρήματα. Ἡ τεέ
 ποδὸς δελφικοῦ σοφίσματα. Ἡ καὶ σαλίας
 μαντικὸν πόμα, ἑῷ μόνον, οὐ μαντευσάμε-
 να πλὴν ἑαυτῶν σιωπῇν. Οὐ δὲ μάγων θυτικὴ
 καὶ πρόγνωσις ἀντομος. Καὶ χαλδαίων ἀ-
 στρονομία καὶ γινεθλιαλογία, τῇ πῶν ἑραρίων
 κινήσει συμφέροντα τὰ ἡμέτερά, τῶν μηδὲ
 ἑαυτοῦς ὅτι ποτέ εἰσιν ἢ ἔσονται γινῶναι δυ-
 ναμένων. Οὐ δὲ θρακῶν ὄργια ταῦτα, παρ' ὧν
 καὶ τὸ θρησκόμεν ὡς λόγος. Οὐ δὲ ὄρι-
 φέως τελεταὶ καὶ μυθήματα· ὃν ἑσσύτον ἐλ-
 λωθεῖν ἀπὸ σοφίας ἐθαύμασαν, ὡς τε καὶ λυ-
 ραν αὐτῶ ποιῶσι πάντα τοῖς κρούμασι
 ἔλκονσαν. Οὐ δὲ μίθρου κόλασις ἀδίκος· καὶ
 τὰ τῶν μυθεῖσθαι τὰ βιαῦτα ἀνεχόμενων.
 Οὐ δὲ ὀσίειδος ἀπαρχαγοί, ἄλλῃ συμφορὰ
 τιμωμένη παρ' αἰγυπτίοις. Οὐ δὲ ἰσίδος
 ἀτυχήματα, καὶ ἑράτοι μενδυσίων αἰδεσιμώ-
 τήροι. Καὶ ἄπειδος φάλην· μόχρον καὶ ταῦτα θυ-
 φῶντος τ' μεμεπτῶν ἀνιθεῖας. Οὐ δ' ὅσα τ'

νείλον ταῖς τιμαῖς καὶ θυβερίζουσι, ἐν καὶ
 ποδότην ὡς ἀνυμνοῦσιν αὐτοὶ καὶ ἄσχατοι,
 καὶ μετῶντα πλὴν οὐδαμονίαν τοῖς πῆχεσιν.
 ἕως ἂν λέγειν ὁρπετῶν καὶ κνωδάλων τιμὰς.
 καὶ τὸ τῆς ἀρχιμοσύνης φιλότιμον. ὧν καὶ
 ἔησαν, ἰδίᾳ ἕως τελετῇ καὶ μυστήριον. καὶ
 κοινὸν τὸ τῆς κακοδαμονίας ἐφ' ἅπασις,
 ὡς εἴ ποῦ ἄσεβειν αὐτῶν ἔδει πάντως, καὶ τὸ
 τοῦ θεοῦ ὀδύνης ἀρχωσσεῖν εἰς εἰδωλα καὶ τε/
 νεχθεύτας καὶ τέχνης ὀργὰ καὶ χειρῶν πλά/
 σματα, μὴ ἀλλ' ἄλλο τι καὶ τ' αὐτῶν ὀξυκατ' ὄν/
 γιννοῦ ἔχοντας, ἢ τοιαῦτα σεβασθῆναι, καὶ
 οὐ πῶ ἱμῆσαι. ἵνα πλὴν ἀπ' τιμωρίας ὧν ἔδει
 τῆς πλάτης ὡς φησι Παῦλος ἀπολαμβάνω/
 σιν, ἐν οἷς σέβονται. οὐ μᾶλλον τιμῶντες, ἢ
 δι' ἐκείνων ἀτιμαζόμενοι. βδελυκτοὶ τ' πλά/
 νης, βδελυκτότροποι τῆς οὐτελείας τῶν πρὸ
 σκωουμένων καὶ σεβομένων. ἵνα καὶ αὐτῶν
 τῶν τιμωμένων, ὧσιν ἀναισθητότροποι. τοσοῦ/
 τον ὑποβράζοντες ἀνοία, ὅσον οὐτελείας τὰ
 προσκωουμένα· ταῦτα μὲν οὕτω παιζέτω/
 ῖεν ἐμλύων παῖδες καὶ δαίμονες, παρ' ὧν
 ἐκείνοις ἡ ἀνοία, πλὴν τοῦ θεοῦ τιμῶν εἰς ἑαυτ'
 μεθελόντων. καὶ ἄλλως ἄλλως καὶ τεμνόν/
 των εἰς αἰχράς ὀξυαὶ καὶ φαντασίας. ἀφ'
 οὗ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ἐκβαλόντες ἡμᾶς, ὥ

ἔλλατ
 πητι
 ἰὼν κα
 παῖσι
 τις αἰ
 μὲν
 κεν γ
 τοῖς
 τῆς
 πρῶτ
 ἐλάτ
 ὑβεί
 λαξ
 ποίμ
 ἡμῶ
 ἡ το
 τοῦ
 ὡς
 εἰον
 κακῶ
 παν
 τοῖς
 μὲν
 αὐτῶ
 ἡ μ
 πῶ

ξύλω τῆς γνώσεως οὐ κατὰ καιρὸν οὐδ' ἐν
 πτηθείῳς μεταληφθείσης, ὥς ἀσθενεσέρους
 ἦδη κατέβραμον, ἢν ἡγεμόνα νοῦ σιωπρ/
 πάτρυντες. καὶ τοῖς πάθεσι θύραν ἀνοίξαν/
 τες. οὐ γὰρ ἐφδρον φύσις ὄντες φθονόρα· καὶ
 μιανθρώπως, μάλλον δὲ δεχθὲν πλὴν ἑαυτῶν κα/
 κίαν γινόμενοι, τοὺς κατὰ τῶν ἀνὼ τυχεῖν, αὐ/
 τοῖς πεσόντες ὑπὲρ γῆς ἀνώθεν. οὐ δὲ τοσαύ/
 τὴν μετασάσιν γινέσθαι τῆς δόξης καὶ τῶν
 πρώτων φύσεων. ἔστιν ὁ διωγμὸς τοῦ
 πλάσματος. δεχθὲν ἔστιν ἡ εἰκὼν τοῦ θεοῦ καθ'
 ὑβρίδι. καὶ κατὰ οὐκ ἐδοκίμασα μεν φυ/
 λάξαι πλὴν ἐν ὁλῶ, παρεδόθη μεν τῇ αὐ/
 τονομίᾳ τῆς πλάτης. καὶ κατὰ ἐπαινή/
 θημεν, ἡ τιμάσθαι μεν. αὐτοῖς ἐσεβάσθημεν. οὐ
 γὰρ ἔστιν μόνον διφνόν, ἢ πεποιημένους ἐπ' ἀγα/
 θοῖς ὄρεσι, εἰς δόξαν καὶ ἑπαινον τῶν πεποιη/
 μένων, καὶ θεοῦ μέμνησιν ὅτι ἐφικτὸν, ὁρμητῆ/
 ριον γινέσθαι παντοίων παθῶν βοσκομένων
 κακῶς, καὶ διαπανώντων ἢν εἰς ἀνθρώ/
 πον, ἀλλὰ ἢ καὶ θεοὺς σῆσθαι σιωπρὸς
 τοῖς πάθεσιν. ἵνα μὴ μόνον ἀνδύθηνον ἢ ἀ/
 μρτόνην, ἀλλὰ καὶ θεῖον νομίζεται. εἰς τοι/
 αὐτὴν κατὰ φύσιν ἀπολογία τὰ περὶ σκυ/
 νύμενα. ἡμῖν δὲ ὥς πρὸς ἐχέριον ἐφυγοῦσι
 πλὴν διδοὶ δαίμονα πλάττω, μετὰ τῆς ἀληθεί

εἰς τὰ ὕψι

αὐτὸ γινέσθαι, καὶ ἀλλοτρίαν θεῶν ζῶντι καὶ ἀ-
ληθινῶ, καὶ τῶν κτίσιν ὑποδραναβιῶναι,
πάντα περάσσειν ὅσα ἔσονται χρόνον καὶ πρῶ-
την κίνησιν, οὐ τῶ καὶ εἰδῶ μὲν, καὶ φιλοσο-
φῆσωμεν, τὰ πᾶσι θεοῦ καὶ τὰ θεῶν. φιλο-
σοφῆσωμεν ὃ, ἀρχόμενοι ὅθεν ἀρχεσθαι ἀμεί-
νον. ἀμείνον ὃ, ὅθεν σολομών ἡμῖν ἐνομοθέτη-
σεν ἀρχῇ θεοῦ φησὶ, κτῆσαι θεοῖαν. τί τὸ
λέγων ἀρχῇ σολομών, τὸν φόβον. οὐ γὰρ ἀπὸ
θεωρίας ἀρχεσθαι, εἰς φόβον καὶ κατὰ λή-
γειν. θεωρία γὰρ ἀκαλίαντος, τάχα αὐτὸ καὶ
κατὰ κρημνῶν ὥσπερ. ἀλλὰ φόβος καὶ χει-
ρομείους καὶ κατὰ ρομείους. καὶ ἴν' οὐτως
εἰ πᾶσι περὶ μείους, εἰς ὃς αἰρεσθαι. ὅς γ' ὁ φό-
βος, ἐντολῶν τήρησις. οὐ δὲ ἐντολῶν τήρη-
σις, σαρκὸς καὶ θάρσις. τὸ ἐπιπροσθούνητος τῇ
ψυχῇ νέφους, καὶ οὐκ ἐν τῷ κατὰ θάρσος ἰδεῖν
τὴν θεῶν ἀκρίβεια. οὐ δὲ κατὰ θάρσις, ἐλαμψες.
ἐλαμψες. δὲ πάθος πλῆρωσις, καὶ τῶν με-
ρίων ἢ τῶ μεγίστου ἢ ὑποδὸν τὸ μέγα ἐφλεμέ-
νοις. ὅσα ἔσονται κατὰ χρῆσιν πρῶτον, εἴτα τῶ
κατὰ θάρσος πρῶτον μελετήσιν. εἰπὼν μὴ μέλοι-
μεν τὸ τοῦ ἰσραὴλ πείσεσθαι μὴ φόβοντος
τὴν δόξαν τῶ πρῶτον μανυσέως, καὶ ὅσα
ἔσονται δεομείους κατὰ λύμματος. ἢ τὸ τῶ μανωῆ
καὶ πείσεσθαι καὶ λέξεν. ἀπολώλαμεν ὡς γὰρ

καὶ θεὸν ἐωράκαμεν ἐν φαντασίᾳ θεῶν, ἵενομέ
 νον· ἡ ὥς πῶς ὅς τ' ἀλλοίον τ' ἰησὺν ἀπέπομφε
 αὖθις· ὡς ἔκ' ἀξιοί τοιαύτης ἐπιδημίας· πέσον ὃ
 ὅταν εἴπω, ἵνα λέγω δὲ νῦν καὶ τὰ κυμάτωλ
 περὶ δύναντα· ἡ ὥς Γαῦλος πλὴν ὅ· πιν πωληγῇ
 σεσθαι· πρὶν καὶ θαρσύναι τῶν διωγμῶν, ὅ
 διώκομένῳ προσομιλήσας, μάλλον δὲ βρα
 χείᾳ τ' μεγάλου φωτὸς λαμπηδόνι· ἡ ὥς ὅ· ἡ
 τόνταρχος πλὴν μὲν θόρακείαν ἐπιζητήσιν
 τῇ οἰκίᾳ δὲ τὴν θόρακην πλὴν, οὐκ εἰς δέξασθαι
 ὅ· δειλίαν ἐπαινουμένῳ· λεγώτω τις καὶ
 ἡμῶν ἕως οὐ πῶ καὶ θαίρεται, ἀλλ' ἐστὶν ἐκ
 τόνταρχος ἐπὶ πλειόνων ἐν κακίᾳ κρατῶν,
 καὶ στρατεύεται καίσσει τῷ κοσμοκράτο
 ρι τῶν κατὰ συρομένων, οὐκ εἰμὲ ἱεανὸς ἱ
 ναμου ἕως πλὴν σέην ἐισέλθης· ὅταν δὲ ἱ
 σοῦ θεάσῃται, καὶ ἴδῃ μικρὸς ὢν πλὴν πνθυμα
 τι πλὴν ἡλικίαν, ὡς Ζακχαῖος ἐκ εἵνος, καὶ ὕ
 περ πλὴν συκομοραίαν ἀρῇ, νεκρώσας τὰ μέ
 λη τὰ ὑπὲρ τῆς γῆς, καὶ ἕως ἀναβὰς τὸ σῶ
 μα τῆς ταπεινώσεως, τό τε καὶ εἰς δεχέσθαι
 τὴν λόγον· καὶ ἀκούει· σήμερον σωθήεις τῷ
 οἴκῳ τούτῳ, καὶ λαμβανέτω πλὴν σωτηρίας·
 καὶ καρποφορέτω τὰ τελεώτῳ· σκόρπι
 ζων καὶ διαχέων καλῶς, ἀκακῶς ἐτελώνῃ
 σεν· ὁ γὰρ αὐτὸς λόγος καὶ φοβερὸς τοῖς ἔκ

εἰς τὰ ὑψ' /

ἀξίοις ὅθεν πῶ φύσιν, καὶ χωρηθεὶς ὅθεν φιλα
θροπίαν τοῖς ἄνω ἡνδεπισμένοις. ὥς οἱ δ' ἄ
καθάρτον καὶ ὑλικὸν πνῦμα τῶν ψυχῶν ἀ/
πελάσαντες, καὶ τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς τῇ ἐπι
γνώσει σαρώσαντες καὶ κοσμήσαντες, μηδ'
ἀργὴν μηδὲ ἀπρακτον εἶσταν, ὥς τε μὲν
πλείονος τῆς παρασκευῆς αὐτῆς κατὰ λη/
φθῆναι ἔπειδ' ὅτων ἐπὶ τῆς κακίας πνῦμα/
των. ὅσα καὶ τῆς ἀρετῆς ἀπερίθμηται. τὸ
γαρ δυνατὸν ὅσον, πῶ ἀποδοῦναι ὅσον.
ἀλλὰ πρὸς τὸ φυγεῖν πῶ κακίαν, καὶ τῆς
ἀρετῆς ὀρεῖσθαι. ὅλον τὸν χρόνον, ἢ ὅτι
μάλιστα, ἑαυτοῖς εἰσοκίσαντες, ὥς τε μηδενὶ
κενῶ πῶ πονηρὰν διώκμεν ὁμιλήσαντες, ἐ/
αυτῆς πάλιν πληροῦσαι καὶ γενέσθαι τὰ
ἔχοντα, χεῖρον αὐτῶν πρῶτον. ὅθεν τῆς κατὰ
δυστομῆς σφοδρότονον, καὶ τῆς φρουρᾶς ἀ/
σφαλέτονον καὶ δυνατωτότονον. ὅταν δὲ
πάσῃ φυλακῇ τηρήσαντες, πῶ ἑαυτῶν ψυ
χὴν, καὶ ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ ὅθεν δέ με/
νοι, καὶ νεώσαντες ἑαυτοῖς νεώματα καὶ ἀπει
ραντες εἰς διανοησιώλω, ὥς ὁλομῶν ἔχει
δαβιδ' καὶ ἰδρεμῖα δοκεῖ, φωτίσωμεν ἐ
αυτοῖς φῶς γνώσεως, πηνικαῦτα λαλῶ/
μεν δεῦρ' ὅθεν, ἐν μυστηρίῳ πῶ ἀποκεκρυμ
μένῳ, καὶ τοῖς ἄλλοις ἐκ λάμπωμεν. τέ

ως δὲ καὶ θαιρώμεθα καὶ προτελώμεθα ὡς λό-
 γω· ἵν' ὅτι μάλιστα ἡμᾶς αὐτοὺς εὐδρυγῶμεν
 θεοφιλῆς ὁρᾶζόμενοι. καὶ ἤκοντα τὸν λό-
 γον ἔσποδὲ χόμενοι. ἔ' μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ κρα-
 τουῦτες, καὶ τοῖς ἄλλοις προφαίνοντες. ἔ' πεί
 δὲ ἀνεκδιήραμεν τῷ λόγῳ τὸ θέαζον, φόβει-
 τι ποδὲ τῆς ἐορτῆς ἥδη φιλοσοφώσωμεν.
 καὶ σωεορτάσωμεν ταῖς φιλεόρτοις καὶ φιλο-
 θέοις ψυχαῖς. ἔ' πεί ὃ κεράλαιον ἐορτὴ μνήμη
 δεῖ, θεῶν μνημονεύσωμεν. καὶ ἅτ' ἐκείθεν ἡ ἐορ-
 τάζοντ' ἤχον ἐνθα διφαινομένων πάντ' ἡ κα-
 τοικία, ἔ' καὶ ἄλλοι, καὶ ἡ τῶν εἶν' νομίζω. θεὸν, ὃ
 μ' οὐ μὲν ὄντε καὶ δοξαζόμενον, τοῖς τῆς ἐν-
 κῆσε πολιτείας ἡξιωμένοις. εἰδέ τι τῶν ἡ-
 δὴ προσημειώνων, ὃ νῦν ἔξει λόγος, θαυμαζέ-
 τω μηδεὶς, οὐ γὰρ τὰ αὐτὰ καὶ φθέγγομαι
 μόνον, ἀλλὰ καὶ ποδὲ τῶν αὐτῶν, φίτῶν καὶ
 γλῶσσαν καὶ νοῦν καὶ διάνοιαν, ὅταν ποδὲ
 δεῶ φθέγγωμαι. καὶ ὑμῖν ταῦτ' ἔδωκεν
 νουχόμενος, ὃ ἐπαινετὸν πάρος καὶ μακρά-
 ειον. θεοῦ δὲ ὅταν εἶπω, ἐνὶ φῶτι πδολατρά-
 φητε καὶ τεισί. ἔ' ἰσὶ μὲν, κατὰ τὰς ἰδιό-
 τητας εἴτ' ὅν ἔσποδάσεις εἴ τιτι φίλον καὶ
 λῆιν, εἴτε πρόσωπα. (ἔδεν γὰρ ποδὲ τῶν ὁ-
 νομάτων ζυγομαχῶμεν, ἔως αὖ πρὸς πλὴν αὐ-
 πλὴν ἐννοίαν, αἱ συλλαβαὶ φθρῶσιν,) ἐνὶ ὃ, καὶ

Εἰς τὰ ὕψη,

ἡμεῖς ἀφ' ὧν
 ἐκινῶμεθα
 καὶ πρὸς
 ἡμᾶς ἔλ-
 λειν οὖτος
 ἐπ' ἐκείνῳ
 ἡμεῖς ἐκεί-
 νῳ
 ἔλθωμεν
 τὸ τῷ π
 τοῦ καὶ
 καὶ ἡ
 τοῦ, ἡ
 μετὰ τὴν
 ἔλθωμεν
 πᾶσι
 ἐκ ἐκεί-
 νῳ καὶ
 σὺ ἄλλοι
 τὰ διὰ
 τοῦ ἡ
 σκῶμεν
 καὶ ἡ
 πᾶσι
 καὶ
 ἔλθωμεν
 καὶ
 ἡμεῖς τὴν

νεις ἀρχὴν, καὶ ἀρχὸς· ποιητὴς γὰρ χρόνων,
 ἔκ τ' ἐκ χρόνον· πνύμα ἄγιον ἀληθῶς δ' πνύ-
 μα, προῖον μὲν ἐκ πατρὸς, οὐχ ὑϊκῶς δέ, οὐδὲ
 γὰρ γλυνητῶς; ἀλλ' ἐκ πορευτῶς· εἰδὲ ἴε καὶ
 καινοτομήσαι ποδὲ τὰ ὀνόματα βραχυεῖας
 εἴηκεν· οὐτε τῷ πατρὸς ἐκσάντος τῆς ἀγλυ-
 νησιος, διότι γλυνήκεν· οὐτε τῷ υἱοῦ τῆς
 γλυνήσεως, ὅτι ἐκ τῆς ἀγλυνήσεως· (πῶς γὰρ,) οὐ-
 τε τῷ πνύματος ἢ εἰς πατρός· μετὰ πίπτον-
 τος· ἢ εἰς υἱόν, ὅτι ἐκ πεπρόθυ· καὶ ὅτι θεός,
 καὶ μὴ δοκῇ τοῖς ἀθέοις· ἢ γὰρ ἰδιότης, ἀκίνη-
 τος, ἢ πῶς αὐτὸς ἰδιότης μελῶσι, κινουμένη καὶ
 μετὰ πίπτουσα, οἱ δὲ πῶς ἀγλυνήσαν, καὶ πῶς
 γλυνήσιν φύσεις θεῶν ὁμωνύμων τιθέμενοι,
 τάχα αὐτὰ καὶ τὰ ἀδὰμ καὶ τὸν σῆθ', ὅτι ὁ μὲν,
 ἔκ ἀρχῆς σαρκός· (πλάσμα γὰρ,) ὁ δὲ, ἀρχὴ τῆς
 ἀδὰμ καὶ τῆς διᾶς, ἀλλήλων καὶ τὰ πῶς φύ-
 σιν ἀλλοτεώσωσιν· εἰς οὗτω θεὸς αὐτὸς τε καὶ
 τὰ δῖα αὐτὸς, ὡς πρὸς ἐφάμεν· ἐπεὶ δὲ, ἔγω ταῦ-
 τα ἢ ὅδε, εἰδὲ ὅ, μὴ τοῖς ἀνὰ μόνον πῶς προ-
 σκυῶσιν ποδὲ γράφεσθαι, ἀλλ' εἶναι τινος
 καὶ καὶ πῶς προσκυῶσθαι, ἵνα πληρωθῇ τα-
 πάντα δόξης θεῶν· (ἐπεὶ καὶ θεοῦ,) οὐδὲ τῷ το-
 κῆρι αὐτῶς ἀνθρώπος, χεῖρ θεοῦ τιμηθεὶς καὶ
 εἰκόνι, ἔχον δὲ φθόνῳ διαβόλου, καὶ πικρῶς
 γύσει τῆς ἀμαρτίας· θεοῦ τῷ περικρύτος ἐ

Εἰς τὰ ὕψη/

[illegible]

τῆς σαρκὸς, σαρκὶ τῷ θανάτῳ θανατωθέντος.
 τῇ μὲν οὖν γυνήσῃ τὰ εἰκότα προκορταί-
 Γαμεν, ἐγὼ τε ὁ τῆς ἐορτῆς ἑξαρχος, καὶ ὑ-
 μῖς. καὶ πᾶν ὅσον ἐκδόσιμόν τε καὶ ὑπερκόσιμον
 μὲν ἄσπερος ἐσθράμομεν. καὶ μὲν μάτων προσευχή-
 Γαμεν. μὲν τριμύων περὶ ἐλάνθηνμεν. καὶ μὲν
 ἀφ' ἑλῶν ἐδοξάσαμεν. μὲν συμπεῶν, ἐν ἡκαλιῶ
 μῦθα. καὶ μετὰ αὐτῆς ἀνθωμολογησάμεθα, τῷ
 γηραιῷ καὶ σώφρονος. καὶ χεῖρ τῷ εἰς τὰ
 ἰδία ἐλθόντι ἀλλοτρίως, ὅτε τὸν ξείον ἐδό-
 ξασεν. ναυὶ δὲ πρᾶξις ἄλλη χριστοῦ, καὶ ἄλλο
 μυστήριον. οὐ δυνάμεαι κατέχειν πλὴν ἡδονῆν.
 εὐδοκίαν γίνομαι. μετῴν καὶ ὡς ἰωάννης δι-
 αγγελλίξομαι. εἰ καὶ μὴ πρόδρομος. ἀλλ' ἄ-
 ποδ τῆς δρημίας. χριστὸς φωτίζεται, σωμα-
 τιστάμεν. χριστὸς βαπτίζεται, συγκατέλ-
 θωμεν ἵνα καὶ σωματέλθωμεν. βαπτίξετε
 ἱησοῦς. ἴδετε μόνον, ἢ καὶ τὰ ἄλλα τηρεῖν ἐπι-
 μελῶς, ἀναγκαῖον. ἵς ὦν καὶ παρὰ πίτος. καὶ
 πηνίη; ὁ καθεαυτός. καὶ παρὰ ἰωάννου. καὶ
 τῶν σημείων ἀρχόμενος. ἵνα τί μάθωμεν, καὶ
 τί παιδαγωγῶμεν; πρὸς ταύτα. καὶ τα-
 πεινοφρονεῖν, καὶ κηρύσσειν ἐν τε λείῳ καὶ
 τῆς πνιματικῆς καὶ τῆς σωματικῆς ἡλικίας.
 ἐκείνο, πρὸς τὸν τὸ βάπτισμα χωδίαζοντας.
 καὶ μὴ προδύρεπιζομένους, μηδὲ τὸ ἀσφα-

εἰς τὰ ἐπι

λεῖς τῇ λυτρώσει χειρομίας, δὲ τῆς εἰς τὸ
καλὸν ἔξεως. καὶ γὰρ εἰ ἄφεςιν ἔχει τῶν πο-
ρελθόντων τὸ χέρισμα, χέρισμα δὲ, ἀλλὰ τό τε
μᾶλλον δὲ λαβείας ἄξιον. μὴ πρὸς τὸν αὐτὸν
ἔμψον ἐπανελάθωμεν. ἔστι, πρὸς τοὺς ἐπα-
ρομλύνους καὶ τὰ τῶν οἰκονόμων τῶ μυστηρί-
ου ἄξια. ἐνὶ προέχουσιν. τὸ τείτον, πρὸς τὴν
θαρρόωτας νεότητι. καὶ πάντα καιρὸν οἰο-
μλύνους εἶναι διδασκαλίας ἢ προεσβρίας.
ἡσοῦς καὶ θαίρεται. καὶ σὺ καὶ ταφρονεῖς τὸ
καθαρόσεως; ἔπειτα ἰωάννου. καὶ σὺ καὶ τεξανί-
σαι τὸ σὺ κήρυκος; τεικονταέτης ὢν,
καὶ σὺ πρὸ τῆς γεννάδος διδάσκεις ἵδως ἔροντας
ἢ τὸ διδάσκειν πιστεύς. ἔτε πρὸ τῆς ἡλικίας ἔτε
πρὸ τῆς ἰσορρυτιχόν, ἔχων δὲ αἰδέσιμον; εἶτα ὁ
δανὴλ ἐν ταῦθα, καὶ ὁ Δεῖνα, νέει καὶ ταί. καὶ
τὰ παραδείγματα, ἐπὶ γλώσσης. πᾶς γὰρ
ἀδικῶν, εἰς ἀπολογία ἐτοιμος. ἀλλ' οὐ νόμος
ἐκκλησίας, τὸ σπάνιον. εἴπερ μὴδὲ, μία χε-
λιδὼν ἑὰρ ποιῇ. μὴδὲ γραμμὴ μία, τὸν κα-
μέριον. ἢ πλοῦς εἰς, τὸν θαλάττιον. πλοῦ ἰω-
άννης βαπτίζει. πρόσσεισιν ἡσοῦς ἀγάσων τυ-
χόν μεν, καὶ τὸν βαπτιστήν. τὸ δὲ πρόσδηλος,
πάντα τὸν παλαιὸν ἀδελφὸν, ἵν' εὐθάλη τῶν
δατι. πρὸ δὲ ζούτων, καὶ δὲ ζούτω, τὸν ἰορ-
δάνην. ὡς πρὸς τὸ πνῦμα καὶ σάργε, οὐ πᾶ-
πνῦματι

πνύματι τε λειών καὶ ὑδατι. οὐδέχῃ δὲ βα-
 πτίσῃς. ὁ ἰησοῦς ἀγωνίζεται. ἐγὼ χρεῖαν ἔχω
 ἑσὶ σὺ βαπτισθῆναι, ὁ λύχνος, τῷ ἡλίῳ
 φησὶν. ἡ φωνὴ, τῷ λόγῳ. ὁ φίλος, ὃ νυμφίῳ.
 ὁ ἐν ἡλυνητοῖς γυναικῶν, ἑσὶ δὲ ἅπαντας, ὃ
 πρωτόκω πάσης κτίσεως. ὁ προσκυρτη-
 σας ἀπὸ γαστροῦ, τῷ ἐν γαστρὶ προσκυρτηθέν-
 τι. ὁ σβαμὼν καὶ προσβαμούμενος, τῷ φα-
 νεύει καὶ φανησομένῳ. ἐγὼ χρεῖαν ἔχω, ἑσὶ
 σὺ βαπτισθῆναι. πρόσθε καὶ εἰ ἑσὶ ἑσὶ.
 ἡ δὲ γὰρ τῷ μαρτυρίῳ βαπτισθῆσόμενος. καὶ
 σὺ δὲ ἤρχῃ πρὸς με; καὶ ἑσὶ προφητικόν. ἡ δὲ
 γὰρ, ὡς μετὰ ἡρώδη, πλάττειν μαρτυρόμενον,
 οὐ τῷ αὐτῷ προαπελθόντι χρυσὸν ἐλφόμενον.
 τί δὲ ἡ ἑσὶ, ἀπὸ αὐτοῦ. ἑσὶ δὲ ἡ οἰκονομία.
 ἡ δὲ γὰρ μετ' ὀλίγον, αὐτὸς βαπτίσων τὸν βα-
 πτίσιν. τί ἡ εἰς πῦρ; ἡ καὶ θάλασσα. τί ἡ εἰς
 πῦρ; ἡ τῷ κούφου διαπάνη καὶ ἡ ζέσις τῷ πνύμα-
 τος. τί δὲ, ἡ ἀξίτη, τῆς ἀδεραπύτου ψυχῆς
 ἡ ἐκτομὴ καὶ μετὰ πλὴν κόπον. τί δὲ, ἡ μάχα-
 ρα, ἡ τομὴ τῷ λόγου. ἡ διαιρούσα τὸ χεῖρον ἀ-
 πὸ τῷ κρείττονος. καὶ διχοτομοῦσα τὸν πῦρ,
 καὶ τὸν ἄπιστον. καὶ ἐπεγείρουσα τὸν υἱόν, καὶ
 πλὴν θυγατρός καὶ πλὴν νύμφης, τῷ πατρὶ
 καὶ τῇ μητρὶ καὶ τῇ πενθέρᾳ. τὰ νέα καὶ πρόσ-
 σφατα, τοῖς παλαιοῖς καὶ σκιώδεσι. τί δὲ ὁ

εἰς τὰ ὕδατι

σφαιρωτῆρ τοῦ ἑσποδήματος. ὃν οὐ λύεις ὁ
βαπτίζων ἡ ὕδωρ, ὁ τῆς ὀρημίας καὶ ἄρσι-
φως. ὁ νέος ἡλίας. ὁ περὶ τὸν ποταμότερος,
ὁ σὺ καὶ τὸν περὶ τὸν ποταμόν εἶδες. ὁ παλαιὸς
καὶ νέος μεσίτης. τί ἔδωκε. τυχὸν ὁ τῆς ὕδα-
τι ὀρημίας λόγος. καὶ τῆς σαρκός. οὐ μὴδὲ τὸ ἄ-
κρότατον διδάσκον. μὴ ὅτι τοῖς σαρκείοις
ἐπὶ καὶ νηπίοις ἐν χριστῷ, ἀλλ' οὐδὲ τοῖς καὶ ἰ-
ωάννῳ ᾧ πνῦματι. ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ἐν ἡσυχίᾳ
ἐκ τοῦ ὕδατος. σιωπηλῶς ὁρᾷ ἑαυτῷ ἢ κό-
σμον. καὶ ὁρᾷ χιζομένους τοὺς οὐρανοὺς,
οὓς ὁ ἁδὲμ ἐκλάσεν ἑαυτῷ τε καὶ τοῖς μετ'
αὐτόν. ὡς πᾶσι καὶ τῇ φλογίνῃ ἐμφαίᾳ τὸν
παράδεισον. καὶ τὸ πνῦμα μαρτυρεῖ τῷ θεῷ
τῇ τα. τῷ γὰρ ὁμοίῳ προσφέρει. καὶ ἡ δὲ οὐ-
ρανῶν φωνή. ἐκεῖθεν γὰρ ὁ μαρτυρούμενος.
καὶ ὡς ποταμός. ἡ μάχη τ' ὁ σῶμα (ἐπεὶ καὶ
ἔδωκε τῇ θεώσει θεός,) σωματικῶς ὁρῶμεν.
καὶ ἅμα πόρρωθεν εἰδίσταται ποταμός, καὶ τα-
κλυσμοῦ λύσιν ἀναγγελίζεσθαι. εἰ δὲ ὄγκοις
καὶ σταθμοῖς κείνεις θεότητα καὶ ὅλα ἔδωκε
μικρόν σοι τὸ πνῦμα ὅτι ἐν εἰδῇ ποταμῶν,
ὡς μικρολόγῃ ποταμὸν τὰ μέγιστα; ὥρα τοι καὶ βα-
σιλείαν οὐρανῶν ἀπὸ μακρόθεν, ὅτι κόκκῳ σινάπε-
ως ἀπὸ μακρόθεν. καὶ τῆς ἡσυχίας μεγαλότη-
τος, ἑσποδαίρειν ἢ ἀντικείμενον. ἐπὶ ὁ μὲν,

ὁρᾷ μέ-
λῳς τε
καὶ τῇ
ποταμῶ-
ν, καὶ
τῷ δὲ
σταυρώ-
σιν τῷ
τεῦθρα
ἀλλ' οὐ
ἐν θαλά-
σσῃ δὲ
πνῦμα
πᾶσι, τ'
οὐκ ἐπὶ
νοῦ, ἀλλ'
πνῦμα
πνῦμα
ἡ ταλῶ-
ρῶν με-
τέταρ-
ματος.
πολύ γ'
ποταμῶ-
ν ἐπὶ τῷ
ὁλοῦν

ὄρος μέγα καλεῖται, καὶ λυγισθαι, καὶ βασι
 λείς τῶν ἐν τοῖς ὕδασι. ὁ δὲ, ἄμνος καὶ μαρ
 γαρίτης καὶ σαγῶν καὶ τὰ τριαῦτα περὶ
 γρηθύνεται. ἐπεὶ δὲ βαπτίσματος ἡ πανήγυ
 ρις, καὶ δεῖ μικρόν τι προσκακοπαθεῖσαι
 τῷ δὴ μᾶς μορφωθέντι, καὶ βαπτισθέντι, καὶ
 σαυρωθέντι, φέρεται πρὸς ὁμοφροῦς βαπτί
 σμάτων φιλοσοφώσωμεν. ἵν' ἀπέλθωμεν ἐν
 τεύθει κεκαθαρμένοι. ἐβάπτισε μωϋσῆς,
 ἀλλ' ἐν ὕδατι. καὶ πρὸ ρύτου ἐνεφέλη καὶ
 ἐν θαλάσῃ. τυπικῶς δὲ ἔδοξεν ὡς καὶ Γαύ
 λω δοκεῖ. ἡ θαλάσσα, τῷ ὕδατος. ἡ νεφέλη, τῷ
 πνύματος. τὸ μαῖνα, τῷ τῷ ζωῆς ἀρχῆς. τὸ
 πόμα, τῷ θεῷ πόματος. ἐβάπτισε καὶ ἰωάννης.
 οὐκ ἔστι μὲν ἰουδαϊκῶς, οὐ γὰρ ἐν ὕδατι μό
 νον, ἀλλὰ καὶ εἰς μετάνοιαν. οὐ πῶ δὲ ὅλοι
 πνυματικῶς. οὐ γὰρ προσίθῃσι τὸ ἐν πνύμα
 τι. βαπτίζει καὶ ἰησοῦς, ἀλλ' ἐν πνύματι. τὸ
 ἡ τελείτης. καὶ πῶς οὐ θεός, ἵνα τί παρθεω
 ρήσω μικρόν, ὅς οὐ καὶ σὺ ἦν θεός. οἶδα καὶ
 τέταρτον βάπτισμα, τὸ ὁμομαρτυρίου καὶ αἰ
 ματος. ὁ καὶ αὐτὸς χριστὸς ἐβάπτισεν, καὶ
 πολὺ γε πῶν ἄλλων αἰδεσιμώτερον, ὅσω λυ
 γείοις ῥύτοις ἐμολαύνει. οἶδα καὶ πέμπτον
 ἔστι τὸ πᾶν σαρκῶν, ἀλλ' ὡς πνεύματος. ὡς
 ὁ λούων καὶ ἐκείνην νύκτα πλὴν κλίνῃ αὐτῷ,

εἰς τὰ ἐπι

~
·Eivou

ἄμυχρ π
 εἰ κεθα
 ἰσθῶ
 ἐπαν
 σις ἀπο
 ρητος.
 τῷ σπο
 θαρότη
 τα. νῦν
 γὰρ ὁ
 νοῦν τε
 τὰ νῦν
 παθόν
 πᾶσι
 πᾶσι
 δρώτη
 τῆς ἀρ
 γέντα
 σὺς ἀρ
 σταντα
 δὴ πλ
 πολεμ
 ρηθεῖς
 νέας
 λωτον
 λαθῶ

τῷ ἐβδμηκοντάκις ἐπὶ συγκροῦντος, ἢ
ἀμχρτήματα; ὡς μακρίον ἔστι τὸ ὑψηλὸν
εἰς καθαρότης ἢ, ἀλλὰ μὴ τύφος. νομοθετῶ
ὑποδὶ ἀνθρώπων, καὶ λύων τῇ ἀπογνώσει πῶ
ἐπ' ἀνθρώπων. ὁμοίως γὰρ ἔστι καὶ καὶ ἀνέ
σις ἀσωφρόνιστος, καὶ καὶ ἀγνώσις ἀσυγχώ
ρητος. ἢ μὲν, ὅλῳ ἐλείψα πῶ ἰώαν, ἢ δὲ,
τῷ σφοδρῶ καὶ γὰρ. Δεῖξόν μοι πῶ κα
θαρότητα, καὶ δέχουσί σου πῶ θρασυτή
τα. νῦν δὲ, δέδοικα μὴ βρύων ἐλκεσιν, εἰσά
γης τὸ ἀνιάδου. οὐ δὲ τὸν δαδὶ δέχῃ μετὰ
νοῦντα. ὃ καὶ τὸ προφητικὸν χέρισμα, ἢ με
τάνοια σωετήρησεν; δὲ δὲ γέρον τὸν μέγαν
παθόντά τι ἀνθρώπινον πῶ δὲ σωτήριον
πάθος; ἢ οὐκ ἐδέξατο. καὶ τῷ τεισῶ τῷ
δρωτήσεως καὶ τῆς ὁμολογίας, τὸ τεισῶν
τῆς ἀρνήσεως ἐθδράπεν. ἢ οὐ δὲ τελειώ
θεντα δέχῃ διαίματος. ἐστὶ γὰρ καὶ ἑστὶ τῆς
σῆς ἀπονοίας. οὐ δὲ ἐν ἐν κοίτῃ παρ' ἀνομή
σαντα; Γαῦλος ὃ καὶ ἀγάπην ἐκύρωσεν. ἐπει
δὴ πῶ διόρθωσιν εἶδε. καὶ δὲ αἵτιον. ἵνα μὴ τῇ
πῶ δὲ τῷ λύπῃ καὶ ταπείνῃ ὁ τοῖς, εἰ
ρηθεῖς τῇ ἀμετεῖα τῇ ἐπιπλήξεως. δὲ τῇ τῆς
νέας χαμίζης χήρας. δὲ τῇ τῆς ἡλικίας δὲ
λωτον; Γαῦλος ὃ, ἑστὶ ἐτόλμησεν. οὐ οὐ δὲ
λαδὴ διδάσκαλος. ὅς ἐστι τῷ τῷ οὐρα

εἰς τὰ ὕψη /

ἐκὼς τῶν
ἐκπύου
ρη· ὁ ἰδ
νὰ πᾶσι
σω μέν
λαδς ἐφ
λὰ πνύ
ῖ πῶς· λ
νικῇ πῶ
λαδικῶν
ορθῶς αἰ
ταφθάς
δαίμων
ὅσον ἀν
οὐ λόγος
μηδὲ ὡς
λοις ἀνθ
τῶ μεγ
σε μνηθ
τεῖχ· οἱ
μετεῖω
μικ

ἐκεῖ τῷ πυρὶ βαπτισθήσονται ὃ τελευταίῳ
 βαπτίσματα. τῷ ἐπιπονῶ τῶν καὶ μακροτέ-
 ρῳ. ὃ ἐδίψας χόρτον πλὴν ὕλῃ, καὶ οὐ πα-
 ντὸς πάσης κακίας· κούφότητά. ἡμεῖς δὲ τιμή-
 σωμεν τὸν Χριστὸν βαπτίσματα σήμερον. καὶ κα-
 λῶς ἐορτάσωμεν. μὴ γὰρ σὶ κρυφῶντες, ἀλ-
 λὰ πνύματα κῶς δὲ φανόμενοι. Συφύσωμεν
 ὅπως; λούσασθε καὶ καθαροὶ γίνεσθε. εἰ μὴ φοι-
 νικῶν πλὴν ἀμύρτιαν ἐσὲ καὶ ἡττον αἵματός σου,
 λουθήσθητε ὡς χιών. εἰ δὲ κόκκινοι καὶ αὐ-
 θροὺς αἱμάτων τέλει, καὶ εἰς ὄριον λουκότη-
 τα φθάσατε. πάντως δὲ καθαρόσθητε. καὶ κα-
 θάρεσθε. ὡς οὐδὲν τοσοῦτον χαίρει θεός,
 ὅσον ἀνθρώπου διορθώσει καὶ σωθήει. ὑπερ-
 οὗ λόγος ἅπας, καὶ ἅπαν μυστήριον. ἵνα γέ-
 νησθε ὡς φῶς ἡρόθεν ἐν κόσμῳ, ζωτικὴ τοῖς ἄλ-
 λοις ἀνθρώποις διώαμις. ἵνα φῶτα τέλει
 τῷ μεγάλῳ φῶτι παρασάντες, καὶ πλὴν ἐκεῖ
 σε μνησθῆτε φωταγωγίαν. ἐλαμπόμενοι τῇ
 τείᾳ διηγαρώτῃ καὶ ἡσανότῃ. ἥς νῦν
 μετεώσας ἔσπευθε δέξασθε πλὴν μίαν αὐγὴν ἐκ
 μιᾶς τῆς θεότητος, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ὃ
 κενεῖ ἡμῶν. ὃ ἡ δόξα εἰς τοὺς
 αἰῶνας, τῶν αἰώ-
 νων ἀμήν.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΝΑΖΑΝΖΗΝΟΥ
ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ ΕΙΣ ΤΟ
ἌΓΙΟΝ ΒΑΪΤΙΣΜΑ.

Θεὸς τῇ λαμπρᾷ τῶν φώτων ἡμῶν
 χ πανηγείσαντες, καὶ γὰρ ἐπρεπε
 χαρμόσυνα θέλῃ τῆς σωτηρίας
 τῆς ἡμετέρας, καὶ πολὺ μᾶλλον ἢ γαμήλια
 καὶ γενέθλια καὶ ὀνομασθῆναι, τοῖς σαρκὸς φί
 λοις· κουρόσωμά τε καὶ κατωικέσια καὶ ἐτή
 σια, ὅσα τε ἄλλα πανηγείζουσιν ἄνθρωποι,
 σήμερον ποδὶ τῷ βαπτίσματος ἐραχέα δια
 λεξόμεθα· καὶ τῆς ἀντεῦθεν ἡμῖν ὑπαρχού
 σης δύσχεσίας· εἰ καὶ χρεὶς ἡμᾶς ὁ λόγος πα
 ρέσβραμε τῆς ὥρας καὶ τῆς πειγύσης, καὶ ἅμα
 τὸ λόγον τὸν κῆρον φάτοντος· κόρος ὃ πολέμι
 ος ἀκοαῖς ὡς ὑπερβάλλουσα ἐροφὴ σώμασι·
 προσέχειν δὲ ἄξιον τοῖς λεγμένοις· καὶ μὴ
 παρόργως, ἀλλὰ προθυμῶς ὅτι ποδὶ τηλι
 κῶτων δέξαται λόγον· ἐπειδὴ καὶ ἑστὶν ὅστις φω
 τισμὸς, τὸ γινῶναι τῷ μυστηρίου πῶς διώκα
 μιν· τελευτῇν χλίνουσιν ἡμῖν οἶδεν ὁ λόγος· πῶς
 ἐκ σωμάτων· πῶς ἐκ βαπτίσματος· πῶς ὅτι ἀ
 ναστάσεως· τούτων δὲ, ἡμεῖς, νυκτοδινὴ τέστι
 καὶ δούλη, καὶ ἐμπαθής· ἡ δὲ, ἡμῶν· καὶ
 ἐλευθέρᾳ καὶ λυτικῇ παθῶν· πᾶν τὸ ἀπογε

κίσεως καὶ
 πῶς ἀνὰ
 ρα καὶ συ
 κτίσθαι
 καὶ λόγον
 τελεῖται
 ὅτι πᾶσι
 ἐπὶ τῇ
 πᾶσι
 μὴ ὅτι
 ὃ, τῇ
 τὸς ἐκ
 εἰς ἀπὸ
 λῶν ἀπὸ
 χλίνουσιν
 λῶν τῶν
 ρου· πο
 κίσεως, ὡς
 λαοὶ καὶ
 εἰς φυχῶν
 εἰς θεὸν
 τῆς ἀσθεν
 σαρκὸς ἀ
 λόγου καὶ
 κατωικέσι

νέσεως καὶ λυμῖα πᾶσι τέμνουσα, καὶ πρὸς
 πῶν ἀνθρώπων ἐπανάγουσα. ἡ δὲ, φοβερῶτε
 ρα καὶ σπουδαίω τῶν πάντων ἐπλάσθη σὺν
 νάσσει ἐν ἐραχεί, ὅτι ἐπλάσθη παρὰ τὸν νόμον.
 καὶ λόγον ὑπέξενεν ἐν ταύτῃ διὰ τῆς καὶ πολι
 τείας. εἴτε τῇ σαρκὶ μόνον ἐπικολάθησεν εἴτε
 ὅτι πᾶσι σωαπῆλθε. καὶ ἡ γὰρ χάρις ἡ δέσπῃ τῇ
 ἀλάσεως. ταύτας δὲ τὰς γεννήσεις ἀπάσας
 παρ' ἐαυτῇ τιμήσας ὁ ἐμὸς χριστὸς φαίνει. πῶν
 μὲν ὅτι ἐμυσηματι ὅτι πρῶτον καὶ ζωτικῶν. πῶν
 ὅτι τῇ σαρκώσκει καὶ ὅτι βαπτίσματα, ὁ περ αὐ
 τὸς ἐβαπτίσθη. πῶν δὲ, τῇ ἀνάστασει ἥς αὐ
 τὸς ἀπῆρξατο. ὡς ἐγένετο πρωτότοκος ἐν τοῖς
 ἀδελφοῖς, ὅτι καὶ πρωτότοκος ἐκ νεκρῶν
 γενέσθαι καὶ ταξίως. πᾶσι μὲν δὲ τῶν δύο
 γεννήσεων τῆς πρώτης τέφριμι καὶ τῆς τε
 λαοταξίᾳ φιλοφρονῶν, οὐ γὰρ παρόντος και
 ροῦ. πᾶσι δὲ τῆς μέσης καὶ τῆς νυνὶ ἡμῶν ἀνάγκ
 αίας, ἥς ἐπὶ πᾶν νῦν ἡ τῶν φώτων ἡμῶν, φι
 λασοφρονῶμεν. τὸ φῶτισμα, λαμπρότης ἐν
 τῇ ψυχῇ. εἰς μετὰ θείας. ἐπὶ δὲ τῇ μα τῆς
 εἰς θεὸν σωεῖσθαι. τὸ φῶτισμα, βοήθεια,
 τῆς ἀσθενείας τῆς ἡμετέρας. τὸ φῶτισμα,
 σαρκὸς ἀπόθεσις. πνύματα ἀκολουθήσις.
 λόγον κοινωνία. ἀλάσματος ἐπὶ ἀνθρώπων.
 καὶ τακλυσμὸς ἀμαρτίας. φῶς μετὰ σῶσιν

εἰς τὸ ἅγιον.

σκόλης καὶ τάλυσις. ἡ φώτισμα, ὁ χημα πρὸς
θεόν. σὺν ἐκδημία χριστοῦ. ὁ βρῖσμα πίστεως.
νοῦ τελείωσις. κλέος ἔρανων βασιλείας. ζώης
ἀμύνης. διαλείας, ἀναιρέσις. δεσμῶν ἐκλύσις.
σὺν θεσέως μετὰ τῶν ἡσῖς. ὁ φώτισμα τί δὲ
πλείω καὶ λαίθεμιν, ἡ ἡ θεὸς δῶρων ὁ καὶ
σὺν καὶ μέγαλο πρέπεται, ὡς περ ἁγία ἁγίων
καλεῖται. (ἡ ἁσμάτα ἁσμάτ, ἐμπει
εκτικώτῳ γὰρ ὅτι καὶ κυριώτῳ,) οὐτῶ,
καὶ αὐτὸ παντὸς ἄλλου τῶν παρ' ἡμῖν φωτισ
μῶν ὃν ἁγιάτῳ. καλεῖται δὲ ὡς πρὸς χρι
στὸς ὁ τοῦ θεοῦ δοτὴρ, πολλοῖς καὶ διαφόροις ὁ
νόμασιν, οὐτῶ δὲ καὶ ὁ δῶρημα. εἴτε δὲ τὸ
πῶς χαρὲς τῷ πράγματι εἴτε παθόντων
ἡμῶν. (ὁ λούσι γὰρ οἱ σφόδρα πρὸς τι δῶρ
ἡκῶς διακείμενοι, ἡ δὲ σὺν εἶναι καὶ τοῖς
ὀνόμασιν.) εἴτε ἡ ὁ λυεῖσθαι τῆς εὐδρυγείας
ὁ μὰς κλήσεις ἡμῖν δημιουργοῦτος, δῶ
ρον καὶ λούμεν. χάρισμα. ἐκπίσμα. χρίσμα.
φώτισμα. ἀφθαρσία. εὐδρυμα. λουζόν πα
λιγγνεσίας. σφαγῖδα. πᾶν ὅτι τίμιον. δῶ
ρον μὲν ὡς καὶ μηδὲν προεσι νεγκούσι διδόμε
νον. χάρισμα δὲ, ὡς καὶ ὁ φείλουσι. ἐκπίσμα
δὲ, ὡς σὺν θαπτομένης τῷ ὕδατι τῆς ἀμαρ
τίας. χρίσμα δὲ, ὡς ὁ δρόν καὶ βασιλικός.
ταῦτα γὰρ ἡ τὰ χρίσματα. φώτισμα δὲ,

ὡς λαμπρ
λυμμα. ὁ
ὁ δὲ, ὡς
σὺν μέσῳ
δοξάζοντι
πρὸς τὴν
τῆς. ὡς
οὐ δυνάμε
τὸ ἀκρότ
οὐτὲ νῶ
πλάσης φ
νοητῆς, ὁ
καὶ δὲ
φαντασ
ἀκαπῶ μ
δὲ ἀκαπῶ
ἔξω χρίμα
ἡ καὶ ἀ
πλούτος
λαμπρ
τὸ πρῶ
τῆ πρῶ
πισμὸν
ταῖς
μῖσις τῶ
σὺν τῶ

ὡς λαμπρότητα. αὐτὸν δὲ, ὡς αἰχλύνος καὶ
 λυμνα. λουζρόν δὲ, ὡς ἐκπλυσιν. σφραγί-
 δα δὲ, ὡς σιωπῆσιν, καὶ τῆς δεωδοτείας
 σημείωσιν. τὸν τῶ συγχαίρουσιν οὐρανοί. ἔτι
 δοξάζουσιν ἄγγελοι, διὰ τὸ συνεχὲς τ' λαμ-
 πρότητος. ἔτι εἰκὼν τῆς ἐκείθεν μακαριό-
 τητος. ἔτι ἡμεῖς ὁρῶμεν βουλόμεθα μὲν,
 οὐ δύναμεθα δὲ, ὅσον ἄξιον. Θεὸς μὲν ὅτι, φῶς
 τὸ ἀκρότατον καὶ ἀπρόσπιν καὶ ἀρρητόν.
 οὐτε νῶ καταληπτόν, οὐτε λόγῳ ῥητόν.
 πάσης φωτιστικὸν λογικῆς φύσεως. ἔτι ἐν
 νοητοῖς, ὃ πᾶν ἐν αἰσθητοῖς ἡλίου. ὅτι ἄλλ
 καὶ θαυμάσια φανταζόμενον, καὶ ὅτι αὐ-
 φανταζόμενον, ἀγαπώμενον καὶ ὅτι
 ἀγαπήσωμεν, αὐτὸς νοούμενον. αὐτὸ ἐαυτῶ
 θεωρητικόν τε καὶ καταληπτικόν, ὁλίγα τοῖς
 ἐξω χεόμενον. φῶς δὲ λέγω, τὸ ἐν πατρὶ καὶ
 ἡμῶ καὶ ἀγίῳ πνεύματι θεωρούμενον. ὡς
 πλοῦτος. ἡ συμφυῖα καὶ τὸ ἐν ἐξαλμα τῆς
 λαμπρότητος. Διούτρον δὲ φῶς ἄγγελος,
 τὸ πρῶτον φῶς ἀπορροήεις ἡ μεθυσία,
 τῇ πρὸς αὐτὸν νόσει καὶ ἑσπευγία ἐν φω-
 τισμὸν ἐχουσα. οὐκ οἶδα εἴτε τῇ σάσει τῆς
 τάξεως μόριζομένη τὴν φωτισμὸν εἴτε τοῖς
 μέτροις τῶ φωτισμοῦ τὴν τάξιν λαμβάνου-
 σα. τρεῖς τὸν φῶς ἀνθρώπος ὁ καὶ τοῖς ἐξω δὴ

εἰς τὸ ἅγιον.

γυνὴ· φῶς
 ἡλείμνη· Ν
 ῥῶση τὸ ὑπ
 ρῶς ἢ παρ
 μαθηταί
 ἢ παῦλοι
 παλὴν τῶν
 θοδραπύσαι
 τοῖς ἐν ταῦ
 ψοῖσιν οἱ δ
 ὅς ἐν μέσῳ
 λαν καὶ δι
 χειρὶ τῆς
 ὁ τῷ βαπτί
 μῆν ὁ λόγος
 εἰς ὅ ἡμῶν
 ὁ μὲν ἡμῶν
 ἢ ἀσωθῆν
 καὶ ἀστασί
 χελικῆς, ἢ
 πρὸς θεὸν
 πινον καὶ
 ἢ ἀρῇ δι
 τον ὁ ἐσ
 της· ὁ δὲ
 διάστασιν.

γυνὺ. φῶς ὃ τῷ δρασμόντος ἀσέρος ἐνδὶ βη/
 θλεέμενος ἵνα καὶ μάστις ὁ δῆσιον, καὶ δωροφο
 ρήσῃ τὸ ὑπὲρ ἡμᾶς φῶς, μεθ' ἡμῶν γενόμενον.
 φῶς ἡ παρὰ ληχθεῖσα θεότης ἧς τ' ἔρως τοῖς
 μαθηταῖς μικρὸν σέξοτο δάκρυ καὶ ὀφθαλμοῖς. φῶς
 ἡ γαῦλον πδριαστράφασα φαντασία. καὶ
 πληγὴ τῶν ὀφθαλμῶν, τὸν σκότον τῆς ψυχῆς
 θδραπύουσα. φῶς καὶ ἡ ἐκείθεν λαμπρότης,
 τοῖς ἐν ταύθῃ κεκαθαρμένοις, ἡ δὲ ἐκ λάμ
 φουστίν οἱ δῖοι αἰοῶς ὁ ἡλίου. ὧν ἵσταται ὁ θε
 ὸς ἐν μέσῳ, θεῶν ὄντων καὶ βασιλέων, διατέλ
 λαν καὶ διαιρῶν τὰ ἀξία τῆς ἐκείθεν μα
 κροτότης. φῶς παρὰ ταῦτα ἰδιοτρόπως
 ὁ τῷ βαπτίσματος φωτισμός, ποδὶ οὐ νῦν ἡ
 μῖν ὁ λόγος, μέγα καὶ θαυμαστὸν τὸ τῆς σωτη
 ρείας ἡμῶν ποδὲρ ἔχον μυστήριον. ἐπειδὴ γὰρ
 τὸ μὴ μὴδὲν ἀμάρτεϊν ὅστι θεοῦ, καὶ τῆς πρώτης
 καὶ ἀσωθέτου φύσεως (ἀπολότης γὰρ εἰρηναία
 καὶ ἀσασίαςτος.) θαρρῶν δὲ εἰπεῖν ὅτι καὶ τ' ἀγ
 γελικῆς, ἢ ὅτι ἐγγυτάτω τούτου ὅτι τὴν
 πρὸς θεὸν ἐγγύτητά, τὸ ἡμαρτανήν, ἀνθρώ
 πινον καὶ τῆς καὶ τῶ σωθέσεως (σωθέσεως
 ἀρχὴ διασάσεως.) οὐκ ὥστε δεῖν ἀβοήθη
 τον ὃ ἐαυτὶ πλάσμα καὶ ταλιπεῖν ὁ δεσπότης.
 ὅς δὲ ποδὶ δεῖν κενδύον πλὴν ἀπ' αὐτῶν
 διάσασιν. ἀλλ' ὡς ποδὶ οὐκ ὄντας ὑπέσχεσθαι,

χρῆνον καὶ νουὺς ἀντὶ παλαιῶν, καὶ θεοειδῆς
 ἀντὶ τῶν νῦν ὄντων ὀργάζεται. χωρὶς πυ-
 ρὸς ἀναχωνδύον, καὶ ἀνακτίζον δίχα σιωτῆ-
 ρεως. εἰ γὰρ δὲ σιωτῶς εἰπεῖν, σιωτῆ-
 ρος πρὸς θεὸν δουτῶς βίου, καὶ πολιτεί-
 ας καὶ θάλασσας, ὥστε ληπτέον πῶς τὸ βα-
 πτίσματος διώκμεν. ὃ δὲ καὶ μάλιστα φοβη-
 τέον. καὶ πάση φυλακῇ τηρητέον πῶς ἐαυτῶ
 ψυχὴν ἐκείνην μὴ φεύγει τὸ μολογίας ταύ-
 τῃς φαινόμεθα. εἰ γὰρ τὰς πρὸς αὐτὸς ὁμολογί-
 ας ἐμπεδοῖ θεὸς μέγας παρακληθεὶς, πῶς
 ὁ κίνδυνος, ὃν πρὸς αὐτὸν ἐξέμεθα ἔν τῃ
 ὄν σιωτῆκῶν, τούτων παραβάτας εὐρίσκει-
 σθαι, καὶ μὴ μόνον τῶν ἄλλων ἀμαρτημάτων,
 ἀλλὰ καὶ αὐτῶ τοῦ φεύγειν ὥστε δίκης εἶναι
 τῇ ἀληθείᾳ. καὶ ταῦτα οὐκ οὔσης δουτῶς
 ἀναχωνδύου οὐδὲ ἀναπαλάσεως. οὐδὲ εἰς τὸ
 ἀρχαῖον ἀρχιτετατάσεως. καὶ ὅτι μάλιστα
 ἐπιζητῶμεν ταύτην ἐν πολλοῖς σεναγμοῖς
 τῶ καὶ δάκρυσιν. ἵνα ὡς σιωτῶς μὲν ὀργί-
 ται μόνος καὶ τὰ γὰρ ἔν τῇ μὲν ὁρῶν καὶ νόμον.
 ὀργίζεται γὰρ καὶ πισθύνου, εἰ δὲ καὶ τὰς οὐ-
 λὰς ἵνα ἀλείφωμεν, ἀγαπῶμεν αὐτὴν ἐπειδὴ καὶ
 αὐτὴς χρῆζω φιλανθρωπίας. πῶς μὴ δὲ νῦν
 τῶς δὲ καὶ θῆναι καὶ θάρσεως. ἀλλὰ θῆναι με-
 χρι τῆς πρώτης ἀμεινον, ὡς κοινῶς οἶδα πᾶ

εἰς τὸ ἅγιον.

σι καὶ ἄμοχρον καὶ ὁμότιμον. δόλοισι. δεσπο-
ταῖς. πένησι. πλοσίοις. ταπεινοῖς. ὑψηλοῖς.
δυνεσέροις ἄνευ σέροις. ὀφλῶσιν. ἔκ ὀφλῶσιν.
ὡς ἄορος πυδύσιν καὶ φωφρὸς χύσιν, καὶ ὠρῶν
ἀλμαῖς, καὶ κτίπεως θέαν, τὸ μεγάλου καὶ
κοινοῦ πᾶσιν ἡμῖν ἐν ἐνφύμας, καὶ ἰσομο-
εῖαν τῶσεως. δεινὸν γὰρ αὐτὴ ἰαφείας ἀχνω-
τόρας, πῶ ἐπιφωτόραν ὀργάσασθαι, καὶ
ἀχρῆρίφαντας χάριν οἴκτου, χρεῶσιν ἐλά-
σιν. καὶ ἀντιμεθεῖν ἀμφοτέρω διόρθωσιν. πόθεν
γὰρ εἰδίσσομεν δάκρυον. ἵν' ἀντισωθῇ τῇ πη-
γῇ τῶ βαπτισματός. τίς δὲ ὁ ἐκνηντής. ὅτι
μύει πῶν θεραπείαν. δ' τέλος. ἀλλ' οὐκ ὀφεί-
λοντας ἡμῶς ἐλθεῖν καὶ κτήριον ἑποδέξεται
καὶ τῆς ἐκείσε δεομένου πύρωσεως. σὺ μὲν δὲ
σηθεύει δὲ ἀπὸ τοῦ τυχόν ὀφθαλμοῦ καὶ φιλα-
θρώπος γεωργός, ἐπὶ φείσασθαι τὸ συκῆς, καὶ
μή πω ταύτην ἐκ τεμῆν ἐξελθούσιν δ' ἀνταρ-
πον. ἀλλὰ συχωρηθῆναι περιβαλεῖν κόπρια.
δάκρυα. σενάμους. ἀνακλήσεις. χαμδυνίας. ἀ-
γρυπνίας. τῆξιν ψυχῆς καὶ σώματος. τῆς
δὲ ὀργιστοῦ πύρας καὶ ἀτιμοτόρας ἀσώγῃς ἐπα-
νόρθωσιν. ἄδελφον δὲ εἰ φείσε τὸ ταύτης ὁ δε-
σπότης. ὡς καταρτύσης τὸν τόπον ἄλλου δεο-
μένου φιλανθρώπικας, καὶ πνομίου χείρονος
ἐκ τῆς εἰς ἑστῶν μακροθυμίας. σιωταφῶ
μεν οὖν

μη οὐκ
σωαναστῶ
ψωτῶ με
ξαδῶ μο
πῆσιμα ὁ
προσβαλ
μου προσ
πῶσιν ὁ
μη φῶσιν
προβαλ
οὐ πονη
πνῶμα
ἔστιν, ἀλλ'
πῶν χρεῶν
ζητῶν λι
πῶν ὡς
ματα. δι
αὐτῶν ὅν
μενος ἀ
νος. ἐὰν
ροφ' ἐκ
γον, καὶ
εἰν τῆς
πύρας
ται. ἀπ
σύνει μὲν

μεν οὖν χριστῷ ὅτι τοῦ βαπτίσματος, ἵνα καὶ
 σωαναστῶμεν. συνητέλωμεν, ἵνα καὶ σωυ-
 ψωθῶμεν. σωανέλθωμεν, ἵνα καὶ σωδο-
 ξασθῶμεν. εἰ αὖ σοι προσβάλη μετὰ τὸ βά-
 πτισμα ὁ τοῦ φωτὸς διώκτης καὶ πειραστής,
 προσβαλεῖ ὃ (καὶ γὰρ καὶ τῷ λόγῳ καὶ θεῷ
 μου προσέβαλε ὅτι ἡ ἡμέρα μου) τῷ κρυ-
 πτῷ φωτὶ ὅτι ὁ φαινόμενον ἔχεις ὡς νικῆσεις.
 μὴ φοβηθῇς τὸν ἄγων. προσβαλοῦ τὸ ὕδωρ.
 προσβαλοῦ τὸ πνῦμα. εἰ ὡς πάντα τὰ μέλη
 τοῦ πονηροῦ τὰ πεπυρωμένα σβεσθήσεται.
 πνῦμα μὲν ὄζειν, ἀλλὰ διαλύον ἐρεῖ. ὕδωρ μὲν
 ὄζειν, ἀλλὰ πῦρ σβεσθήσεται. εἰ αὖ προσβάλη
 πῦρ χρεῖαν, καὶ γὰρ καὶ κείνο τετόλμηκε, καὶ
 ζητῇ τὸν λίθον ἀπὸ τοῦ γλυέσθαι, τῷ πει-
 νῶντι ἑαυτοῦ μένος, μὴ ἀγνοήσης αὐτῷ τὰ νοή-
 ματα. διδουξὸν αὐτὸν μὴ μεμάθηκε. τὸν λόγον
 αὐτίθεις τὸν ζωτικὸν ὅς ὄζειν ἐξ ἔρανος πεμπό-
 μενος ἀπὸ τοῦ, καὶ ὡς κόσμῳ τὸ ζῶν χαλεζόμε-
 νος. εἰ αὖ ὅτι κενοδοξίας ἑαυτοῦ βουλεύησιν. (καὶ
 γὰρ ἐκείνο) ἀνάγων ἑαυτὸν τὸ τῷ ἰδρὸς πτόρυ-
 γον, καὶ βάλε σε αὐτὸ καὶ τῷ λέγων εἰς ἐπίδω-
 ξιν τῆς θεότητος, μὴ κατενεχθῇς ὅτι τῆς ἐ-
 πάρεως. αὐτὸς δὲ λαβὼν οὐ μέχρι τούτου σήσε-
 ται. ἀπολησὸς ὄζειν. εἰς πάντα ἐπιδέχεται.
 σαίνῃ μὲν τῷ χριστῷ, τελευτᾷ δὲ εἰς πονηρόν.

εἰς τὸ ἄγιον.

καταρσ
αυτου
ου κε
σώματος
αυτου
απαξ
ρον ι
λαμ
λαμ
μα
συχ
λοι
πλε
ο
τα
μα
α
ει
π
και
πο
και
τοι
ει
ως
ψυ
τι
λα
και
ο
μο
ει
μο
μο

καθεσίων ὑδάτων. ὑδάτων ῥυπτικωτέρων
 ποταμῶν δαμάλεως ἰδρωτέρων ῥαντιζούσης
 οὐ κακοινωμένους. καὶ πρόσκαιρον ἐχούσης
 σώματος καθεσιν οὐ παντελῆ τῆς ἀμφοτέρω
 ἀνείρεσιν. τί γὰρ ἔδει καθεσθαι οὐ
 ἀπαξ καθεσμενους. βαπτισθῶμεν σήμε-
 ρον ἵνα μὴ αὐτεον βαπτισθῶμεν. καὶ μὴ ἀναβα-
 λώμεθα πλὴν διδρυγείαν ὡς ἀδικίαν. μηδὲ ἀνα-
 μένωμεν πλεον γινέσθαι κακοί, ἵνα πλεον
 συγχωρηθῶμεν. μηδὲ γινώμεθα χρυσοῦ πη-
 λοι καὶ χρυσέμποροι. μηδὲ φοβηθῶμεν
 πλεον ἢ διωγόμεθα φόβον, ἵνα μὴ αὐτάν-
 δρω τῇ νηὶ βαπτισθῶμεν. καὶ εἰ χέρισκα ναυα-
 γήσωμεν. ἀλλ' ὦν πλεον ἡλπίσαμεν ὅτι πᾶς
 ἀχλὺς ἔσται. ἕως ἐπὶ τῶν λογισμῶν κύριος
 εἰ πρόσδραμε ὅτι δωρήματα. ἕως οὐπω νοσεῖς
 καὶ ὅτι σῶμα καὶ πλὴν διανοίαν. ἢ δοκεῖς οὐπω
 τοῖς παρῃσι καὶ σωφρονῆς. ἕως ἂν ἐπ' ἄλλοις
 κείται ὅτι σὸν ἀγαθὸν ἀλλ' αὐτὸς εἰ θεύου κύ-
 ριος. ἕως οὐ παράφορος ἢ γλῶσσα οὐ ἢ κατε-
 ψυγμένη. οὐδὲ ζημιούται ἵνα μὴ πλεονό-
 τι λέγω τὰ τῆς μυσταγωγίας ῥήματα. ἕως οὐ
 νασται γινέσθαι πιστὸς, οὐκ ἐμμενόμενος, ἀλλ'
 ὁμολογούμενος. οὐκ ἐλεούμενος, ἀλλὰ μακα-
 ριζόμενος. ἕως οὐκ ἔλθῃ σοι ὁ δῶρον, ἀλλ' οὐκ
 ἀμφοτέρω. καὶ τοῦ βάπτου ἢ χέρις ἀπτεται

εἰς τὸ ἅγιον

ἀλλ' ὃ τὸ σῶμα ἐπιτάφια λείψῃ. ἕως δ' ἀκρυα
ποδὶ σὺ τῆς ὁδοῦ μηνύματα. καὶ ταῦτα
εἰς σὴν χάριν τυχόν ἐπιχεόμενα. καὶ γυνὴ καὶ
παῖδός τιν' ἐκδημίαν μετέλκοντες. καὶ ζῆ
βουῶντες ὁδοῖα ῥήματα. ἕως οὐκ ἰατρὸς ἄτε
χνος ποδὶ σὺ ὥρασ' ὅτι χειζόμενος ὢν οὐκ
ἔστι κύριος. καὶ νόμα' ἔταλαντεύων τιν' σω
τηρίαν. καὶ φιλοσοφῶν ποδὶ τῆς νόσου μὲν
ἐν θανάτῳ, ἢ δὲ μισθούς βαρύνων ταῖς ὑ
ποχωρήσειν, ἢ τιν' ἀπόγνωσιν ἀνιπτόμενος. ἕ
ως οὐ μάχη βαπτιστοῦ καὶ χρηματιστοῦ. ἢ μὲν
ὅπως ἐφοδιάσῃ φιλονεικῶντος, βούδ', ὅ
πως γραφῇ κληρονόμος, ἀμφότῳ δ' ἢ καὶ
ροῦ μὴ συγχωρεῖντος. τί πυρετ' ἀναμύνεις δι' ὁρ
γέτην. ἀλλ' ὃ θεόν; τί καιρὸν, ἀλλ' ὃ λοῖσμόν;
τί φίλον ἐπίβουλον, ἀλλ' ὃ πόθον σωτήριον;
τί μὴ ἵδ' ὁδοῦσίαν, ἀλλὰ τιν' εἰαν; τί μὴ τιν'
ἐλθουσίαν ἀλλὰ τιν' σενοχρείαν; τί παρ'
ἄλλ' ὃ ἐκ μαθεῖν ἵδ' ἐξοδόν, ἀλλ' ὃ χῶς ἡδὴ πα
ρῶς διανοήσῃ. τί φάρμακον ἐπιζητεῖς, τὰ μὴ
δὲν ὀνήσοντα. τί κριτικὸν ἰσθῶτα, ἵσως πα
ρεσῶτος τοῦ ὁδοῦ. σωτὴν πρὸ τῆς αἰάγ
κης ἰατρὸν. σωτὴν ἐλθέσον. τὸν γνήσιον
τῆς ἀσθενείας θόρακον. σωτὴν πρὸ σα
γε τὸ σωτήριον ὄντως φάρμακον, ἕως ὅτου
εἰας' ἀλλ' εἰς, φοβήθητι τὸ πανάγιον. καὶ ἔτι

ποιναυα
ποιναυα
ἡ τω .
μὴ συγ
ειρος κα
τα ποικ
τε γηκα
μόνοι ἐχ
δ' πρὸ πυ
κομύσης .
ξεί . ἔστι
γεν βίας
τυχὴν αἰ
σωζομεν
τα . ἡ δὲ
μαθωρ
ἡ ἰατρ
οδηπ . ὁρ
τεῖ περ
λοι , ἡδ
ξεῖται .
μεθα . ὡ
ξείν , ὑί
πρακ
ῶται . κα
εἰαν ζητ

τον ναυαγῶν. τῇ δὲ λιλία βοηθῶ χρώμενος.
 πανηγυριδῆτω ὁ δῶρον, ἀλλὰ μὴ θρηνη-
 δῆτω. ἐπὶ γὰρ δῆτω ὁ τάλαντον ἀλλὰ
 μὴ συγχωδῆτω. χυέτω ἡ μέσον τῆς χεί-
 ρος καὶ τῆς ἀναλύσεως. ἵνα μὴ ὁξυλειφθῇ
 τὰ πονηρὰ γράμματα μόνον, ἀλλὰ καὶ με-
 τεγγραφῇ τὰ βελτίονα. ἵνα μὴ τὸ χέρισμα
 μόνον ἔχῃ, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀντίδοσιν. ἵνα μὴ
 εἰς πύρφυρης μόνον, ἀλλὰ καὶ τὴν δόξης κληρο-
 νομήσῃ. ὡς ὁ ἐπὶ γὰρ σααζὶς ὁ δῶρον χερί-
 ξεῖ. ἐστὶ γὰρ τοῖς μὲν μικροψύχοις, μέγα ὁ φυ-
 γεῖν βάσανον. τοῖς δὲ μεγαλοψύχοις, τὸ καὶ
 τυχεῖν ἀντιδοσεως. ἴσῃς γὰρ οἶδα τάξεις τῶν
 σωζομένων. δουλείαν. μιθαρνίαν. ὑπότη-
 τα. εἰ δούλος εἶ, τὰς πολλὰς φοβήθητι. εἰ
 μιθωρὸς, πρὸς τὸ λαβεῖν βλέπε μόνον.
 εἰ ὑπότῃ τουτοῦ καὶ ὑπὸς, ὡς πατὴρ αἰδέ-
 σθῃ. ὁρᾶσαι τὸ καλὸν ὅτι καλὸν ὁ πα-
 τεὶ πείθεσθαι. καὶ εἴσοι μηδὲν ἔσεσθαι μέλ-
 λοι, ὅτι αὐτὸ μιθωρὸς, τὸ τῶ πατεὶ χερί-
 ξεσθαι. ὡς ἡμεῖς μὴ κατὰ φρονούντες φανοί-
 μεθα. ὡς ὅστις ἄβρον χρήματα μὲν προαρπά-
 ξῃ, ὑψίαν δὲ ἀναβάλλεσθαι. καὶ σώματα μὲν
 προσηλαίρειν, ψυχῆς δὲ καὶ θάρσιν ταμιεύ-
 σθαι. καὶ τῆς μὲν καὶ τῶ δουλείας, ἐλθού-
 ριαν ζητεῖν τῆς αὐτῆς, μὴ ἐφίεσθαι. καὶ ὅπως

ΕΙΣ ΤΟ ΑΓΙΟΝ

πολὺ μὲν
 φίλοι μοι
 ὄντες
 σμακτες
 ἐπὶ τηρῇ
 ἀναβολῇ
 ὥς πρὶν
 δεῦρ' ἔμ
 ραδ', ἔμο
 Ἦς ὁ πατὴρ
 συμπτῶ
 σεισμός
 ἢ σπῆλαι
 παρὰ βο
 τῷ ἀπο
 μέγα Φο
 ἄνμος κ
 ἢ φαίρι
 χὸν δὲ κ
 ον· ἢ δὴ
 τηρῶς· ἢ
 στεσιν κ
 τε λάσ
 λον ἀστ
 πων κ
 πῶμα, τ

σολομῶντι πεισέον. πεισέον δὲ, καὶ γὰρ ὁ
 φέλιμος ἢ παραινέσις. αἰεὶ δὲ πῶς σωτηρίαν
 ὀργάζου. καὶ πᾶς ἔστω καιρὸς, τῷ βαπτί-
 σματος ὅρος. εἰ αὖτε ὁ σήμερον παραδέχων
 ἐπιτηρῆς τὸ εἰς αὐτεῖον, ταῖς κατὰ μικρὰς
 ἀναβολαῖς ἔστω τῷ πονηροῦ κλεπτόμενος,
 ὡς πρὶν ἐκείνου εὐρύπος. ἐμοὶ δὲς τὸ παρόν,
 θεῶν ὁ μέλλον, ἐμοὶ πῶς νεότητα, θεῶν τὸ γή-
 ρας, ἐμοὶ ταῖς ἡδοναῖς, ἐκείνῳ πῶς ἀχρηστία, ὅ-
 θις ὁ πόλεος κίνδυνος. ὅθεν τὰ παρ' ἐλπίδα
 συμπτώματα. ἢ πόλεμος παραινάλωσεν. ἢ
 σεισμὸς συνέχουσεν. ἢ θάλασσα ὑπεδέξατο
 ἢ θηρίον ἤρπασεν ἢ νόσος ἀπώλεσεν. ἢ ψε-
 παραδραμοῦσα τὸ φανότατον. (ὡς γὰρ
 τῷ ἀποθανεῖν ἄνθρωπον ὀκολώτερον, καὶ
 μέγα φονῆς τῇ εἰκόνι.) ἢ πορὸς πλεονάσας. ἢ
 αἷμος κρημίσας. ἢ ἰσχυρὸς συναρπάσας.
 ἢ φάρμακον ἐκ προνοίας ἐπιβουλεύσαν. τυ-
 χὸν δὲ καὶ αὐτὸ σωτηρίου φανερὸν δηλητήρι-
 ον. ἢ διουσίης ἀπάνθρωπος ἢ δῆμος ἀπαρά-
 τητος. ἢ τῷ πᾶσι ταχίστην ποιεῖ πῶς μετὰ
 σάσιν καὶ βοηθείας ἰχυροτέρων. εἰ δὲ προση-
 τὰ λάβοις σεαυτὸν τῇ σφραγίδι, καὶ ὁ μέλ-
 λον ἀσφαλίσιμο, τῷ καλίστῳ τῶν βοηθημά-
 των καὶ ἐξέρχεται, σημειωθείς καὶ ψυχὴν καὶ
 σῶμα, τῷ χρίσματι καὶ τῷ πνύματι, ὡς ἴσῃ

z ψ iiiii

εἰς δ' ἅγιον.

ραὴ λπάλαι τῷ νυκτοδρινῷ καὶ φυλακτικῷ
τῶν πρωτοτόκων αἵματι καὶ χρίσματι, τί σοι
συμβήσεται, καὶ τί σοι πεπραγμάτευται;
τῶν παρομιῶν ἀκουσον. εἰ μὴ γὰρ καὶ ἡ φη
σὶν ἀφοβος ἔση. εἰ μὴ δὲ καὶ θύσης, ἡδέως ὑπνώ
σεις. καὶ παρὰ τῆς σαβίβις δὲ ἀγγελίῳ ἴσθι. ὅ
φοβήσῃσιν ἀπὸ φόβου νυκτοδρινῷ. ἀπὸ συμ
πλώματος καὶ δαιμονίᾳ μεσημβρινῷ. ἡ δὲ
σοι καὶ ζῶντι, μέγιστον εἰς ἀσφάλειαν. πρό
βατον γὰρ ἐσπραγισμένον, οὐ ῥαδίως ἐπιβ
λύνει. δὲ δὲ ἀσήμερον, κλέπτεις δὲ ἀλάστον
καὶ ἀπελθόντι δεξιὸν ἐν τάφῳ. ἐσθῆτος λαμ
πρότερον. χρυσοῦ τιμιώτερον. τάφου μετ
λοπρεπέτερον. ἀγῶνων, ἡδὺν, δὲ βέβητον.
ἀπαργματῶν ὡρίων καὶ εὐάτερον. ὧν τοῖς
νεκροῖς οἱ νεκροὶ χαίρονται, νόμον ποιμαί
μενοι πλὴν σωθῆσαν. πάντα οἱ χεῖρ σοι.
πάντα διαρπαξέτω. χρήματα. κτήματα.
θρόνοι. λαμπρότητες. ὅσα τῆς καὶ τῷ πόρ
φορᾷ. σὺ δὲ καὶ τάλυσον ἐν ἀσφαλείᾳ ῥα
βίον. μηδὲν ζημιώθεις τῷ ἐκ θεοῦ σοι δοθέντι
εἰς σωτηρίαν βοηθημάτῳ, ἀλλὰ φοβῇ μὴ οὐ
φθέρῃς τὸ χάρισμα, καὶ οὐχ ἡ τοῦ ἀναβάλλει
πλὴν κἀθαρσιν ὡς δὲ τῶν ἐκ ἐχθρῶν; τί δαί
ου φοβῇ μὴ διώκηται καὶ οὐκ ἐκδιδῶς, καὶ
τὸ μέγιστον ὧν ἔχεις ἀφαιρηθῇς χρυσόν; ἀρδῶν

ὅτι ἔστι φάσμα καὶ τὸ γινέσθαι χριστιανός;
 ἅπασι. οὐχ ὑγιαίνοντος ὁ φόβος, παρὰ φρο
 νοῦντος ὁ λογισμός. ὡς τῆς ἀνδραγαθίας δὲ λα
 βείας. εἰ δὲ ἔστι εἰπεῖν. ὡς τῶν τῶ πονηροῦ
 βουλήτων. ὅντως σκότος ὅτι καὶ φῶς ὑ
 ποκρίνεται. ὅταν μὴδὲν ἰσχύσῃ φανερώς πο
 λεμῶν, ἀφανὲς ἐπιβουλῆς. καὶ γίνεταί
 σύμβουλος χρηστὸς, ὡς πονηρός. ἵν' αἰ γὰρ τῶ
 ἑρῶν πᾶντως ἰσχύσῃ καὶ μὴδὲ μόθεν αὐ
 τῶ τῶ ἐπιβουλῇ διαφύγωμεν. ὅπως οὖν
 καὶ ταῦτα φῶς τεχνάζεται. τὸ γὰρ φα
 νερῶς καὶ ταφρονεῖν τῶ εἰς τὸ πῖσμα πείθῃ
 οὐκ ἔχον, ζημιώσει ὅτι τῆς πλάτης ἀσφα
 λείας. ἵν' ὁ φοβῆται, ἔστι λάθης παθῶν ὅτι
 τῶ φόβου. καὶ τὸ φθεῖραι τῶ δωρεῶν διδοῖ
 κῶς, αὐτὸ τῶ τῆς δωρεῶς ἐκ πέσης. ὁ μὲν
 οὖν τοιοῦτός ὅτι, καὶ οὐδὲτε παύσεται τῆς
 ἐαυτῶ διαπλότης. ἕως αὐτὸ βλέπῃ πρὸς οὐρανὸν
 ἐπὶ τὸς ἐκείνους ἡμᾶς ὅθεν αὐτὸς ἐκ πέπῳ κε
 σὺν ᾧ αὐτὸ θεὸς γινώσκει τῶ ἐπιβουλῇ τῶ αὐτῇ
 κημέριον. πρὸς γὰρ ἵν' ἔχοντα, καὶ ἔσθ' ὅτι
 μεγίστων, ἡ μάχη. μὴ λάθης σύμβουλον τὸν ἐχ
 θρόν. μὴ καὶ ταφρονήσης τῶ γινέσθαι καὶ ἅ
 κοῦσαι πιστός. ἕως εἰ καὶ τῇ χύμενος, εἰ προ
 θυροῖς εἰ τὸ δὲ τε βείας. εἶπω γινέσθαι σε δεῖ.
 τῶ αὐτῇ διαβλῶναι. τὰ ἅγια καὶ τὸ πῖσμα.

Εἰς τὸ ἅγιον

εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων παρακύψαι. μετὰ τῆς
τειάδος γινέσθαι. μέγα ὄσιν ὑποδρῶν πολε
μῇ. μεγάλης δεισοῦ καὶ τῆς ἀσφαλείας. προ
βαλοῦ τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως. φοβεῖται σε
μὴ τὸ ὅπλιν μαχόμενον. ὅτι ὅσον ὑμνοῖσε τὸ
χειρίσματος ἵνα κρατήσῃ ῥᾶόν σου ὅπλιν καὶ
ἀφυλάκισ. πάσης ἡλικίας ἀπὸ τῆς. πάσης ἰδέ
ας βίου. ὅτι πάντ' ἀποκραθήτω. νέος εἰσῆθι
κατὰ τῇ παθῶν. μετὰ τῆς συμμαχίας
εἰς θεοῦ παράταξιν ἀριθμήσῃ. ἀρίστω
κατὰ τὸ γούλιον. λάβε τὰς χιλιάδας ἢ
τὰς μυριάδας. οὐ τῶ τῆς ἡλικίας ἀπόλων
σου. ἀλλὰ μὴ αἰάχῃ μακραν θῆναι σου πλὴν νεό
τητα. τῷ ἀτελεῖ τῆς πίστεως νεκρωθεῖσιν. γη
ραιὸς εἶ, καὶ τῆς ἀναγκαίας ἐκὺς προθεσμί
ας, πλὴν ὁριανὴ αἰδέσθῃ. ἡ δὲ ἡν ἀπαιτῇ φά
νκσιν, ἀνθ' ἧς νῦν ἔχεις ἀδενείας. ταῖς ὀλί
γαις ἡμέραις βοήθησον. πῖς δύσον τὸ γήρα πλὴν
καθάρισιν. τί φοβῇ τὰ νεότητος. ἐν βαθεῖ γή
ρα καὶ ταῖς ἐχάταις ἀναπνοαῖς ἢ καὶ σὺ μέ
νεις νεκρὸς λουθῆναι. ὁ μᾶλλον ἐλεούμενος,
ἢ μισοῦμενος; ἢ ποθεῖς τῶν ἡδονῶν τὰ λεί
ψανα, βίου λείψανον ὦν. αἰχρὸν πλὴν μὲν ἡλι
κίαν παρακημάσαι, μὴ παρακημάσαι δὲ πλὴν
ἀσέλγῃαν. ἀλλ' ἢ πάσῃν ὁδῷ ἢ ὁδοῖν, δια
μέλονται πρὸς πλὴν καθάρσιν. νήπιον ἔστι

ταῖς καὶ λα
καθάρσιν
καὶ. σὺ δ
φύσεως αἰ
καὶ ὀλίγ
θῆναι ῥῆ
καὶ γητῶ
ρα καὶ τῶ
νον φοβεῖ
δεισοῦ τῶ
ὁ πονηρὸς
τὸν ἀπὸ τῶ
ροῖς. ὁ δὲ αἰ
λὸν φυλάκ
τῇ καὶ ἀπὸ
τῶ βίου κα
θμζέτω
πλὴν κλημ
ἵνα σε κατ
νον καὶ π
δεδοται γ
α. πλὴν τῆ
της φύλα
ραφῶν οὐ
καὶ ὁδοῖν
ροῖς εἰ καὶ

σοι; μὴ λαβέτω καιρὸν ἡ κακία· ἐκ βρέφους
ἀγαθὴ γέτω· ὅς οὐ γὰρ ἔχον κακίαν ἐρωθήτω ὅτι πνύ
ματι· σὺ δὲ δοίης τὴν σφραγίδα ὅτι εἰ τῆς
φύσεως ἀσθενής· ὡς μικρόφυλος ἡ μήτηρ,
καὶ ὀλιγόπιστος· ἡ ἀνὰ δὲ, καὶ πρὶν ἢ γέννη
θῆναι ἔν σαμουὴλ, καὶ ὑπέχωτο τῷ θεῷ·
καὶ γέννηθέντα, ἰδὼν δὲ τοῦτο κρίνει καὶ τῇ ἰε
ρατικῇ πολλῇ σιωπῇ ἐκείνη· οὐ γὰρ ἀνθρώπων
νον φοβηθεῖσα, τῷ δὲ θεῷ πισθύσασα· οὐδὲν
δείσει παλαιμμάτων καὶ ἐπασιμάτων, οἷς
ὁ πονηρὸς σὺ φέρεται· ὁ κλέπτων εἰς ἑαυ
τὸν ἀπὸ τοῦ θεοῦ ὅτι σέβας ἐν τοῖς κουφοτέ
ροις· οὐδὲ αὐτῷ τὴν τελευτὰν ὅτι μέγα καὶ κα
λὸν φυλακτήριον· τί ἐπὶ παρθενίαν ἀσκήεις;
τῇ καθάρσει σφραγίσθητι· ταύτην κρίνομαι
τὸ βίου κοινωνὸν καὶ σωόμενον· αὐτὴ ἔν
θμιζέτω καὶ εἰς ἑὸν καὶ λόγον· πᾶν μέλος
πᾶν κίνημα· πᾶσαν αἰσθησιν· ἡμῶν αὐτῶν,
ἵνα σε κηρύξω· ἵνα δῶ τῇ σῇ κεφαλῇ σέφα
νον χερσὶν σε φάτω ὅτι θυρῆς ὑπεραπίσῃ σε·
δέδεσαι γάμω, καὶ τῇ σφραγίδι σιωπῇ θῆ
τι· ταύτην σωοίκετον σε αὐτῷ τῆς σωφρο
νῆς φύλακα· πόσων δυνούχων οἶε, πόσων θυ
ρωρῶν οὐρανὸν ἀσφαλεστέραν· οὐ πῶ σαρκὶ συν
νελεύχης; μὴ φοβηθῇς τὴν τελευτήν· καὶ θα
ρρὸς εἶ καὶ μετὰ εἰς γάμον· ἐμὸς ὁ κύνδιλος· ἐ

εἰς τὸ ἅγιον.

τῷ τοῦτο σωαρμοσῆς. ἐγὼ νυμφος ὅλος, ἔτι
ἐπεὶ ἡ παρθενία ἡμιωτὸρά, ἐν τοῖς ἀτίμοις
ὁ γάμος. μεμνήσομαι χρίσθον ἐν κηθαρόντι
νυμφαγωγὸν καὶ νυμφίον. ὅς καὶ θαυματουργῆ
γάμου. καὶ τιμᾷ συζυγίαν τῇ παρουσίᾳ.
μόνον ἐστὶ γάμος κηθαρός καὶ πόθοις ἔντα
ροῖς ἀνέπιμκτος. ἐν αὐτῷ. μόνον. λάβε πα
ρὰ τὸ δώρου πλὴν ἀσφάλειαν, καὶ οὐδὲ τῷ δώ
ρῳ πλὴν ἀγνείαν καὶ τὰ καιρὸν. ἕως δὲ χῆς πρό
κῆται προσδεσμία καὶ ἀχολίασ τιμιωτέ
ρα. καὶ ταύτην ἐκ κοινῆς ὁμολογίας καὶ συ
νανέσεως. οὐ γὰρ νομοθετοῦμεν, ἀλλὰ πα
ρανοῦμεν. καὶ τῶν σῶν ἡ λαβεῖν ἕως σου
βουλόμεθα. καὶ τῆς κοινῆς ὑμῶν ἀσφαλεί
ας ἐνέκεν. ἐν κεφαλαίῳ δὲ εἰπεῖν, οὐκ ἔστις
οὐ βίος. οὐκ ἔστι τῆ δαδύμα, ὥ μὴ ἔστις λυσιτε
λέσθον. δέξαι ὁ ἐν ὁμοσσίᾳ τὸν χαλινόν. ὁ ἐν
δουλείᾳ, πλὴν ἰσχυρίαν. ὁ ἀδύμας, πλὴν πα
ραμυθίαν. ὁ ἐν δὲ θυμῷ, πλὴν παιδαγωγίαν.
ὁ πένης, τὸν ἀσυλον παλῶν. ὁ ἀπορῶν, πλὴν
καλῶν ὧν ἔχεις οἰκονομίαν. μηδὲν θεώσῃ. μη
δὲν τεχνάσῃ καὶ τὰ τῆς σπανιᾶς σωτηρίας.
καὶ γὰρ ἔστι ἄλλους παραλογιζώμεθα, ἢ
μᾶς γε αὐτοῦ, οὐ διωκόμεθα. ὡς τότε καὶ
ἐαυτὸ παίζειν, λίαν ἐνδοσφαλὲς καὶ ἀνόητον
ἀλλὰ ἐν μέσῳ σφῆρη καὶ μολῶν τοῖς δημοσίῃ

οὐ καὶ δει
λαῖσιν
φύγῃ καὶ
δίας. πῆρ
ρῶς ἰν' ὅκ
εἰ ἢ τῶς κα
ἔστιν ἀμαρ
οῦς ἐφ' ὅ
διασπαστα
τῶ κόσμου.
μόν. ὁ δὲ
τος ἀλός.
φθῆς. εἰ δὲ
ἀνγκαιό
λον δὲ σὶ αὐ
μὴ καὶ τῶ
καὶ αὐτοῖν. εἰ
σὶν ὅτε μι
πανταπ
οἱ μετὰ κ
τος καὶ δ
αὐτῶν δ
φρόνων δ
πλεῶν δ
ἐκ τῶ τε
καὶ φοβηθ

οἱς καὶ δεινὸν εἶσοι δάπανη θήσεται ὁ φι-
 λάθρων, ἀπλοῦς ὁ λόγος. εἰς αὐτὸν οἶον τε, ΛΕΝ
 φύγε καὶ πλὴν ἀγορὰν μετὰ τῆς καλῆς σω-
 δίας. πῆρυγας ἀεὶ σεαυτῷ πῶλεις ἢ πῶλεις
 ρᾶς ἢ οὐκ ἴσθιρον εἶπω. ἵε γὰρ σοὶ καὶ καίσα-
 ρι ἢ τοῖς καίσαρος. ἕως δὲ καὶ ταπάλυσης, δὲ μὴ
 ἔστιν ἀμαρτία μηδὲ μελάνωσις. μηδὲ δάκνων
 ὄφεις ἐφ' ὁλοῦ, κωλύων σου τὰ κατὰ θεοῦ
 διαβήματα. ἀρ' πασεν πλὴν σεαυτῷ ψυχὴν ἐκ
 τῷ κόσμου. φύγε σόδομα. φύγε τὸν ἐμπροσι-
 μόν. ὁ δίδουσον ἀμεταστρεπτή. μὴ παγῆς λί-
 θος ἄλός. εἰς τὸ ὄρος σῶζον, μὴ συμπαραλ-
 φθῆς. εἰ δὲ περὶ τέχῃ καὶ δέδεσται δεσμοῖς
 ἀναγκαίοις, ἐκείνο σεαυτῷ διαλέχθητι. μά-
 λον δέ σοι αὐτὸς διαλεχθῆμαί. κρεῖσσον
 μὲν καὶ τυχεῖν τῷ ἀγαθῷ, καὶ φυλάσσειν πλὴν
 καὶ θάρασιν. εἰ δὲ ἀμρότῳ μὴ εὐδέχεται, κρεῖ-
 σόν ποτε μικρὰ μολυβθῆναι τοῖς δημοσίοις, ἢ
 παντάπασιν ἐκ πεσεῖν τῷ χέει. ὥς πῶρ
 οἱ μετὰ κρεῖσσον ἐπιτιμηθῆναι τι παρὰ πα-
 τῆρος καὶ δεσπότην, ἢ ἀπωθῆναι καὶ μικρὸν
 αὐγάζεσθαι. ἢ παντελὸς σκολεῖσθαι. σω-
 φρόνων δὲ, ὥς πῶρ τῶν ἀγαθῶν τὰ μείζω καὶ
 τελεώτῳ, οὐτὼ τῶν κακῶν αἰρεῖσθαι τὰ
 ἐλάττω τε καὶ κουφότῳ. οὐδὲ εἴτι μὴ λί-
 αν φοβηθῆς πλὴν καὶ θάρασιν. κρίνεται γὰρ αἰ-

εἰς τὸ ἄπιν.

μὴ τ' ἐπὶ τηλευμάτ' ὁ κρητορδούμενον πα
ρα τὸ δίκαιον καὶ θιλανθρώπου πῶν ἡμετέ
ρων κειτῶ. καὶ μικρὸν κρητορδούσας φλα
κίς ὁ ἐν ᾧ μέσω, πλεόν' ἔχω τ' ἐν ἐλευθερίᾳ
μὴ δ' πᾶν κρητορδούσας. ὥς πῶρ οἶμαι πα
ραδοξότερον ἐν πέσαις μικρὰ προβαίνον, ἢ δέ
χην μηδενὶ βαρύνον, καὶ δὲ βαρύνον μικρὰ
ἐκπύζον, ἢ κρητορδόν τ' δὲ κρητορδός ὁ δὲ φε
ρόμενον. τεκμήριον δὲ τὸ λόγον. καὶ ῥᾶ μ' τὴν
πύρην, ἐν δὲ δίκαιωσιν μόνον ἢ φιλοξενία, ἢ ἄλ
λα οὐκ ἐπαινεύμεν. καὶ τὸν τελώνην ἐν
ὑψώσιν. ἢ ταπεινώσιν, ἔστιν ἄλλο μαρτυρη
θέντα. ἵνα σὺ μάθῃς σὺ αὖτ' ἐκδίως μὴ ἀπο
πινώσκειν. ἀλλὰ ἵ μοι πλεόν' φησὶ προσητα
χθέντι δὲ τοῦ βαπτίσματος. καὶ τὸ τῶρ
πνόν τὸ ζῶν ἐμαυτῷ δὲ τοῦ τὰ χροῦ ἀπο
κλείβοντι. ἐνδὸν ἐφείναι ταῖς ἡδοναῖς, καὶ τὴν
νικαῦτα τυχεῖν τῆς χάριτος. οὐ δὲ γὰρ τοῖς
ἐν τῷ ἀμπελῶνι προκεκμηκόςιν ὑπὲρ ξέ
πλεόν, ἵσου τὸ μισθὸν δοθέντες καὶ τοῖς τε
λευταίοις. ἀπὸ πλάξας ἡμᾶς πρὸς γμάτωλ,
ὅς τις ὡς εἴ οὗτα λέγων, μόγις τῆς ἀνά
βολῆς εἰπὼν τὸ ἀπόρρητον. καὶ σὺ τῆς κρη
τορδούσας οὐκ ἐπαινεῖς, ἐπαινεῖς τῆς εἰσχο
ρδούσας. ἀλλὰ δούρο καὶ πῶν παραβολῶν
δρμηνύθητι. ὥς αὖ μὴ ἐλάτῃ τοῖς γεγενη

μὴ τις εἰς
τὸ βαπτί
σθαι πῶν
των. καὶ ε
κων πῶν εἰ
ραὶ ἐπί
τετα πῶ
ζῶ τ' μό
δόντες, ἀλ
είσας. καὶ
καὶ πλεόν
λόγος. τὸ
κλήναι
ἀλλὰ τὸ δὲ
μὴ τὸ πρὸς
ἢ συμφων
σύνφωνοι
ἐστὶ γνώμο
καὶ γὰρ γ
δὲ οὐδὲν εἰ
μὴ δὲς ἐν
ροῖς. τοῖς
θέντες, εἰ
δ' αὖ καὶ
ἐκμεν. τὸ
πῶν ται ε

μὲν οὖν ἵδ' ἀπειρίαν· πρῶτον μὲν οὐ ποδὶ
 τοῦ βαπτίσματος ἐν ταῦθα ὁ λόγος· ἀλλὰ
 ποδὶ τῶν κατὰ διαφόρους καιροὺς πισθυόν-
 των· καὶ εἰς τὸν καλὸν ἀμπελῶνα εἰσερχομέ-
 νων πλὴν ἐκκλησίαν· ἀφ' ἧς γὰρ ἡμῶν καὶ αἰ-
 ρας ἐπίσθυσεν ἕκαστος, ἀπ' ἐκείνης καὶ ἀπα-
 τῆται πλὴν ὀργασίαν· ἐπειτα εἰ καὶ τῷ μέ-
 λει ὅτι μόχθον πλείον ἐσθνεγκαν οἱ προεισέλ-
 θόντες, ἀλλ' οὐχὶ καὶ τῷ μέλει τῆς προαι-
 ρείας· καὶ ἵνα τῷ θεῷ τελευτάοις, ἐκκλησίᾳ
 καὶ πλείον ὡς φέλλοι· εἰ καὶ παρὰ τοῦτο πῶς ὁ
 λόγος· τῷ μὲν ἂν ὑπερον εἰσελθεῖν δ' καὶ ὑπερο-
 κληθῆναι πρὸς ἱὺ ἀμπελουργίαν αἵτιον· τῶν
 ἄλλων δ' ὅτι ἀδιάφορον ὅσον, ἐπισκεψώμεθα· οἱ
 μὲν δ' πρότερον ἐπίσθυσαν δ' ἐσθλὸν, πρὶν
 ἢ συμφωνηθῆναι αὐτοῖς τὸν μεθόν· οἱ δὲ, ἀ-
 σύμφωνοι τῇ ὀργασίᾳ προσήλθον· ὁ μείζωνός
 ἔστι γνώρισμα πίστεως· καὶ οἱ μὲν, φθονεῖς,
 καὶ γογγυστικῆς ἐρέθισθεν ὄντες φύσεως· οἱ
 δὲ οὐδὲν ἐνθουσιάζονται τοῦτον· καὶ τοῖς μὲν,
 μεθός μὲν τὸ διδόμενον καὶ πρὸ οὐσι πονη-
 ροῖς· τοῖς δὲ, χάρις· ὡς τε καὶ ἀνοίαν· ἐκκλη-
 σίαι, ἐκκόπως τῷ πλείονος ἐσθλότητι· τί
 δ' αὖ καὶ αὐτοῖς ὁ μεθεῖσιν ἐχέτω κατὰ μά-
 θωμεν· τὸ ἴδιον μὲν δὲ δηλονότι· πῶς ἂν αἱ
 πῶνται δὲ ὀργασίαν ὡς εἶναι τῆς ἐσθλότη-

εἰς τὸ ἅγιον.

τοὺς αἰῶνες. ταῦτα πάντα τῷ τοῦ ἰσθμοῦ
τοῦ ὑφαιρῆν χάριν τοῖς πρώτοις καὶ εἰς προ
κακμήναισιν. ὅς ὢν συμβαίνει καὶ δικαίως
εἶναι τῷ τῷ ἰσθμοῦ διανομῇ, ἀντιμετρήσει
τῷ πόνῳ τῆς προαρέσεως. εἰ ἢ καὶ τῷ τῷ λου
τροῦ διώκῃν ἢ παραβολῇ σκιογραφῇ, καὶ
τὰ τῷ σὴν ὅς ἡγήσιν, ἡ κωλύσει καὶ προ
εισελθόντα, καὶ καυτωθέντα, μὴ βασκαίνῃν
τοῖς τελευταίοις. ἵνα αὐτῷ τούτῳ πλεονέ
χης τῷ φιλανθρώπῳ. καὶ χρεὸς ἀλλὰ μὴ χά
ριν λαβεῖν τῷ ἀντίδοσιν. ἔπειτα εἰσελθόν
τας ἐκεῖ λαμβάνῃν ὅς ὁργάτας, ὅς διαμῆτον
τας τῷ ἀμπελῶνος. ὅ, σοι παθεῖν κίνδυνος. ὡς
τε εἰ μὴ ἡ δὴ λαν, ὅτι τεύξει τῷ δωρεῶς, ὅτω
φονῶν καὶ ὑποκράτῳν ἡ κακούργως τῆς ὁργα
σίας, συγγνωστὸν ἡ σοι πρὸς τοὺς τοιοῦτους
καταφύγοντι λογισμοὺς, καὶ παρακερι
θαίνειν τί βουλομένῳ τῆς τῷ δεσπότητος φιλ
ανθρωπίας, ἵνα μὴ λέγω ὅτι καὶ αὐτὸ ὅς κα
μὲν πλεον, πλείων μισθὸς τῷ μὴ πάντῃ
καπηλικῷ τῷ διάνοιαν. εἰ δὲ κίνδυνός σοι
τῷ ἀμπελῶνος παντελῶς ἐκ πεσεῖν ὅς τῆς
ἐμπορίας, καὶ εἰς τὸ κεφάλαιον ζημιῶ
τὰ μικρὰ παρεκλέτων, φέρε τοῖς ἐμοῖς περὶ
ὅσοντι λόγοις ἀφείδαις τὰς παρεξηγήσεις καὶ
ἀντιθέσεις, ἀσυμλογίστως τῷ δώρῳ πρόσελ
θε μὴ

εἰ. μὴ πρ
κατὰ σπ
μενος. τ
θεῶν; κα
τῷ ἐφε
τῷ ὅρι
πὶ λέγει
ὅς φιλαν
λέγει τῷ
συνδύει
λέγει. ἐπὶ
ῥήσιν. ὅτι
καὶ ἔχον
μὴ πάντ
τῆς σωτη
τες, καὶ εἰ
μὴ μὴ ὅρι
καὶ καὶ κα
πρὸς τῷ
πυρρίσιν
καὶ πρὸς τ
ἐκ φύσει
ροντες ἐκ
τελειότη
σεροι. ὅτι
καὶ φυλά

δε· μὴ προαναρπασθῆς τῶν ἐλπίδων, καὶ
 κατὰ σεαυτὴν μάθης τὰ τοιαῦτα θεολογί-
 μενος· τί δαί· οὐχὶ θεοῦ ἀνθρώπων φησι τὸ
 θεῖον; καὶ γνωστὸν γὰρ εἰνοῖων, δοκιμάζει τὸ
 πλὴν ἐφείσιν, καὶ ἀντὶ βαπτίσματος ποιεῖται
 πλὴν ὁρμῶν τοῦ βαπτίσματος; ἀνίγμαι
 τι λέγεις ὁμοιον ἐπεφωτισμένος ὅτι θεῶν ὅτι
 δὲ θεοῦ ἀνθρώπων ὁ ἀφώτιστος· ἢ καὶ τῆς βασι-
 λείας τῶν οὐρανῶν ἐν δὲ τῇ ταύτης τυχεῖς
 αὐτοῦ δάξων, δίδωκε τὸ πρῶτον τὰ τῆς βασι-
 λείας· ἐπὶ δὲ ὡς ἔχω παρὲν βούτων ἐπεῖν θαρ-
 ρήσω· οἱ μὲν γὰρ τῶν ἄλλων σιωπῆσαντες ὅτι
 νοῦν ἔχοντες, τῶν τυχόντων τῆς δωρεᾶς· οἱ
 μὲν παντελῶς ἦσαν ἀλόγιστοι τοῦ θεοῦ καὶ
 τῆς σωτηρίας· πᾶν εἶδος κακίας διεξεληθόν-
 τες, καὶ εἶναι κακοὶ αὐτοῦ δάξοντες· οἱ δὲ ἡ-
 μι μόνον πῶς καὶ μέσως ἔχοντες ἀρετῆς
 καὶ κακίας· οἱ γὰρ μὲν κακόν, ἐπραξαν· τῶν
 πραγμάτων δὲ οὐ σιωπῆσαν· καὶ θάπτεται οἱ
 πυρέθοντες τῶν ἑαυτῶν ἀρετῶν καὶ κακίας· οἱ δὲ,
 καὶ πρὸ τῆς τελείσεως ἦσαν ἐπαινετοί· οἱ μὲν
 ἐκ φύσεως· οἱ γὰρ κατὰ αὐτοῦ προηγαί-
 ροντες ἑαυτῶν τῶν βαπτίσματι καὶ μετὰ πλὴν
 τελειότητα πεφύλασσι κρείττους, καὶ ἀσφαλ-
 εστοί· γὰρ μὲν ἵνα τύχωσι τοῦ ἀγαθοῦ· γὰρ δὲ ἵ-
 να φυλάξωσιν· ἐν βούτοις, βελτίους μὲν τῶν

६८. ३. अ११०८.

πύτων
 τι, ἂ κα
 μὲν, καὶ
 λης πο
 εἰ φρο
 τι μὴ
 εἰσάγει
 κολασ
 γίγας μ
 λοι τῶ
 κολασε
 τις ὅτι
 καὶ το
 βούλει
 σοι καὶ
 πῶς κα
 λῆν οὐ
 πρὸς δι
 ὅτι ὅτι
 καὶ πρὸ
 τις σο
 σὺν ἔχ
 τε τῇ
 καὶ φα
 οὐ μὴ
 εἰ το
 .κ

πτόντων τῆς θωρεᾶς· τυραννὶς γὰρ οὐκ ἂν ὀ
 τι, ἢ ἀκούσιος διαμαρτία· καὶ ἡτοῦμαι τοὺς
 μὲν, καὶ δίκας ὑφέξειν· ὡς πῶρ καὶ τῆς ἀλ
 λης πονηρίας, οὐ πῶ καὶ τῆς τῷ λουτροῦ πε
 ριφρονήσεως· ὅν δὲ ὑφέξειν μὲν, ἡττον δέ· ὅ
 τι μὴ κακία μᾶλλον, ἢ ἀνομία πῶ ἀποτυχίαν
 εἰργάζοντο· τοὺς δὲ μήτε δοξαζήσεσθαι μήτε
 κολαζήσεσθαι πρὸς τὴν δικάσαν καὶ τῷ· ὡς ἀσφα
 λίστως μὲν, ἀπονήσας δέ· ἂν παθόντας μᾶλ
 λον πῶ ζήμιαν, ἢ δολοφονίας· ὅτι ὅς τις οὐ
 κολάσεως ἄξιός, ἡδὴ καὶ τιμῆς· ὡς περ οὐδὲ ὅς
 τις ὅτι τιμῆς, ἡδὴ καὶ κολάσεως· σκοπῶ δὲ κα
 κῆνο· εἰκύνεις φόνος τὸν φονικὸν ἐκ μόνου τῷ
 βούλεσθαι καὶ δίκαιον τῷ φόνου, βεβαπτίσθαι
 σοι καὶ ὁ ποθῆσας τὸ βάπτισμα δίκαιον τῷ βα
 πτίσματος· εἰ δὲ οὐκ ἐκῆνο, πῶς ὅτι σιω
 λῆν οὐκ ἔχω· εἰ βούληται δὲ οὕτως· εἰ ἀρκέσει
 πρὸς διώκμεν τῷ βαπτίσματος ὁ πόθος, καὶ
 ὅτι ὅτι δικάζει πῶ δὲ τῷ δόξης, ἀρκέσει
 καὶ πρὸς δόξαν ἢ τῆς δόξης ἐπιθυμία· καὶ
 τίς σοι βλάβη τὸ μὴ τυχεῖν ταύτης, πῶ ἐφε
 σιν ἔχοντι· τοιχαροῦν ἐπειδὴ βούτων ἡκῶσα
 τε τῇ φωνῇ, προσέλθετε πρὸς αὐτὸν
 καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν
 οὐ μὴ καταιχυνθῇ διαμαρτόντα τῆς χά
 ριτος· καὶ δέξασθε τὸν φωτισμὸν ἕως καιρὸς

εἰς τὸ ἄγιον

ἔχραν
 ψη καλ
 εν. κα
 τειν. δι
 κα οὔτα
 ἰα' την
 ἐστ' ἀν
 μίαν. κ
 σω βεβ
 καλασ
 τητα.
 ἀμ' ἐπ
 μοιχός
 ση. κη
 λωής. κ
 σιλέα
 κούτα
 οὐς ι
 πρὸς σ
 ὄβι κα
 λησις
 ἡς, κ
 ον. ἐα
 μῶν κο
 ορα οἶ
 οὐοι

ἐκκαλεῖσθαι. ἢ γὰρ τὸ μύθου, οὐ μέση πηγὴ δὲ
ψηφολάξεσθαι. Διδόνον παρελθεῖν πανήγι-
ριν. καὶ τὴν καὶ τὰ πᾶσι πραγματείας ἐπιζη-
τεῖν. Διδόνον ἢ μαίνα παρὰ βορραμῆ, καὶ τὴν
καὶ ἵλα βορρῆς ἐφίεσθαι. Διδόνον ὡς βορραμῆ καὶ
ἵλα τὴν καὶ τὰ τῆς ζημίας αἰσθάνεσθαι. ὅτε δὲ
ἐστὶ λύσις ζημίας, μετὰ τὴν αὐτὴν δὲ ἐκ δὲ
μίας. καὶ δὲ τὸν συνηλθόντων τῶν ἐκ
σω βεβιωμένων. καὶ τὴν τῶν ἀμαρτωλῶν
καὶ λασιν καὶ τὴν τῶν κεκοιμημένων λαμπρό-
τητα. δὲ δὲ μὴ μέλλετε πρὸς τὴν χάριν.
ἀλλ' ἐπείγεσθε. μὴ λησῆς ὑμᾶς προλάβει. μὴ
μοιχὸς παρὰ βορραμῆ. μὴ ἀπληστὸς πλεονεκτῇ
ση. μὴ φονὸς προαρπάσῃ ἢ ἀγαθόν. μὴ τε-
λώνης. μὴ πόρνος. μή τις τῶν βλαστῶν τῆς βα-
σιλείας καὶ ἀρπακτῶν. βιάζεται γὰρ ἐ-
κοῦσθαι καὶ τυραννέσθαι δι' ἀγαθότητα. Ἐρα-
δὺς ἴδι πρὸς ἐκκοιμήσαν ὡς οὗτος. ταχὺς δὲ
πρὸς σωτηρίαν, ἐμοὶ πειθόμενος. ἴδον γὰρ
ὅτι ἐκκοιμῶν, ἐτοιμότης τὸ πρὸς τὸ χεῖρον, καὶ μέ-
λησις πρὸς ἢ βέλτερον. ἐὰν ἴδῃ κῶμον καὶ
θῆς, μὴ ταχυῆς. ἐὰν ἐπ' ἀρνήσῃ, ἀρπάζῃ
ον. ἐὰν εἴπῃ, τὸν ἐκκοιμήσαν ἐρᾷσθαι, ἐλθὲ μεθ' ἡ-
μῶν κοινῶν καὶ αἵματος κρύψμεν ἢ εἰς γῆν ἀν-
ορα δίκαιον ἀδίκως, μὴ τὰς ἀκαθὰς ὑπέρχῃς.
δύο δὲ τὰ μέγιστα κερδανεῖς, ἐκείνῳ τε γνω-
στῷ

βαπτιστῶν ἵνα ἡγὼν ἰσχύοις δουλοκινήσω. πάντων
 ἅ ὡς ὁρᾷς ὅτι ταῦτα τῷ αἰαγκαίων καὶ πᾶσι
 τοῖς χάρις ἐλαττωθήσεται. μὴ μικρολόγῃ
 ποδὲ ταῖς μεγάλας. μηδὲν ἀγλυνὲς πάθης. μὲν
 ζον τῶν ὁρωμένων ὅτι τὸ μυστήριον. σὺ δὲ
 καρποφόρησον. χρῖσθαι εὐδυναί. θρέψον με πο
 λιτεία. ὅπως ἐγὼ χαίρω φιλοφρονούμενος.
 οὐ τὸ καὶ θεὸς ὁ ταῖς μέγιστα χαλεζόμενος. οὐ
 δὲν τῷ θεῷ μέγα. ὁ μὴ καὶ πένης δίδωσιν ἵνα
 μὴ ἡγὼν ταῦθα παραθῶνται οἱ πένητες. οὐ
 γὰρ ἐχρῶν ὅπως τοῖς πωλοῖσι ἀμειλιθῶ
 σιν. ἐν ἄλλοις μὲν ἡ διαφορά τῶν πλουτῶν
 καὶ τῶν πένεσιν. ἐν ταῦθα δὲ, ὁ προθυμότε
 ρος, πωλοῖ τὸν πόρον. μηδὲν ἐπεχέτωσε τῷ πρό
 σω. μὴ δὲ ἀνελκέτω σου τιτὸν περὶ συμμί
 αν, ἕως σφοδρὸς ὁ πόρος, λαοῦ τοῦ πωλοῦ
 μένου. ἕως θέρμους ὁ σίδηρος, τῷ ψυχρῷ σωμα
 θήτω. μή τι παρεμπέση μέδον καὶ διακόψῃ
 τὸν πόρον. φίλιππος ἐμὲ γλουῦ κανδύκης.
 εἰπὲ καὶ αὐτός. ἰδοὺ δὲ ὕδωρ. τί κωλύει με
 βαπτισθῆναι. ἀρπάσον δὲν καιρόν. τῷ ἀγα
 θῷ ποδὲ χάρητι. καὶ εἰπὼν, βαπτίσθητι. καὶ
 βαπτισθῆς, σώθητι. ἡγὼν ἡς αἰθίοψ τὸ σῶμα,
 τῷ ψυχὴν λυγρὴν θήλει. τύχε τῆς σωτηρίας,
 ἡς οὐδὲν ὑψηλότρονον οὐ γὰρ ὑμνώτρονον τοῖς
 γε, οὐν ἐχρῶν. μὴ εἴπης. ἐπίσκοπος βαπτιστῶν

εἰς τὸ ἅγιον.

τῶ με· καὶ οὗτος μὴ Ἰσοπολίτης· ἢ ἱεροβλυμί
της· οὐ γὰρ τόπων ἢ χεῖς, ἀλλὰ τοῦ πνύμα
τος· καὶ οὗτος τῶν διγεγονότων· διδόνον γὰρ εἰ
τῷ βαπτιστῇ τὸ διγνέσμι καὶ θυβεισθήσετῃ.
ἢ πρεσβύτητος μὲν, ἀλλὰ καὶ οὗτος τῶν ἀ
γάμων· καὶ οὗτος τῶν ἐγκρατῶν καὶ ἀγχι
λικῶν πλὴν πολιτείαν· διδόνον γὰρ εἰς καὶ
καθάρσεως ἐν πᾶσι θήσομαι· μὴ ζῆτει ἀξιοπι
σίαν τῷ κηρύσσοντος, μηδὲ τοῦ βαπτίζοντος.
ἄλλος ὁ θύτων κελτῆς καὶ τῶν ἀφαισέρων
δοκιμασῆς· ἐπειδὴ ἀνθρώπος μὲν εἰς πρόσω
πον, θεὸς δὲ εἰς καρδίαν· σοὶ δὲ πᾶς ἀξίόπι
σος εἰς πλὴν καὶ θάρσιν· μόνον ἔσω ἕως τῷ ἐκεί
νων· καὶ μὴ τῶν προσδήλων κατεγνωσμένων.
μηδὲ τῆς ἐκκλησίας ἀλόγιος· μὴ κελνεῖ τὸ
κελτῆς, ὁ κηρύσσων τῆς ἰαθείας· μηδὲ φιλο
κελνῆ μοι τοὺς ἀξίους τῶν σε καὶ θαιρόντων.
μηδὲ διακρίνου πρὸς τοὺς γλυνήθρας, ἀλ
λος μὲν ἄλλου κρείττων ἢ ταπεινότερος, σοὶ
δὲ πᾶς ὑψηλότερος· σκόπει ὃ οὕτως· ἔσω
χρυσός· ἔσω σίδηρος· δάκτυλοι δὲ ἀμφοτέ
ροι· καὶ Ἰσὺ Ἰσὺ ἔσκε χαράχθωσαν εἰκόνα βασιλι
κὴν· εἴτα κηρὸν ἐκτυπούτωσαν· τί διόισι σφα
γὴς αὐτῇ τῷ σφαῖδος ἐκείνης· ἔδεν· ἐπίπρωθι ἴην
ὑλῶ ἐν τῷ κηρῷ, καὶ ἐν ἡς σωφώτατος· εἴπω
τί μὲν τοῦ σιδήρου, τί δὲ τοῦ χρυσοῦ τὸ ἐκ

σφραγισμῶν· καὶ πῶς ἐν ᾧ· τῆς γὰρ ὑλῆς τὸ
 διάφορον, οὐ τοῦ χαρᾶς καὶ τῆς οὐκ ἐστὶν τοῦ
 πᾶσι βαπτισμῶν· καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ προσέχῃ, ἀλλ'
 ἡ γὰρ τοῦ βαπτισμῶν διώκεις ἴση· καὶ τῇ
 λειοφροσύνῃ σοι πᾶσι ὁμοίως ὁ τῇ αὐτῇ πᾶσι με
 μορφωμένος· μὴ ἀπαξιώσης συμβαπτισθῆναι
 καὶ πένητι, πλούσιος ὢν· ὁ δὲ πᾶσι τῶν
 δυσχερῶν· ὁ δὲ πᾶσι τῶν δούλων μέχρι τοῦ
 νῦν· οὐ πῶς τοσοῦτον ταπεινοφρονήσεις, ὅσον
 χριστὸς ὃς σὺ βαπτίζῃ σήμερον· ὅς σε καὶ
 δούλου μορφῶν ἐδέξατο· ἀφ' ἧς ἡμέρας με
 ταφύει, πάντες εἶδαν οἱ παλαιοὶ χαρᾶς καὶ
 ῥῆς· μιᾶ μορφῇ πᾶσι χριστὸς ἐπιτέθειται· μὴ
 ἀπαξιώσης ἰσχυροῦ σοὶ πᾶσι ἀμαρτίαν·
 εἰδὼς ὅτι πᾶσι ἰωάννης ἐβάπτισεν, ἵνα πᾶσι ἐκεί
 νῃ αἰσχύνῃ, τῇ ἐν ταῦθα φύγῃ· ἐπειδὴ μέρος
 καὶ ἑστὶν τῆς ἐκείσε κολάσεως· καὶ δείξῃς
 ὅτι πᾶσι ἀμαρτίαν ὅντας μεμίσηκας παρὰ
 διδγματίσας αὐτῶν καὶ θελαμβύβας, ὡς ἀν
 ξίαν ὑβρεως· μὴ διαπύσης ἰσορρομίου θε
 ραπείαν· μηδὲ πρὸς τὸ μήκος ταύτης ἀπα
 γορεύσης· ἐὰν γὰρ ᾗ καὶ αὐτῇ τῆς πᾶσι τὸ
 χέρισμα γνησιότητος· τί τοσοῦτον φρονήσεις
 ὅτι ἡ τῶν αἰθιόπων βασίλισσα· ἐκ τῶν πᾶσι
 τῶν τῆς γῆς ἀπαναστάσῃ ἵνα ἴδῃ πᾶσι τοῖς
 ἀν σόλομωντος· καὶ ἰδοὺ πᾶσι σόλομων

εἰς τὸ ἄγιον.

ὅς ὧδε παρὰ τοῖς τελείως λογιζομένοις. μὴ
ἡτοκνήσης μὴ ὁδοῦ μήνης, μὴ μέτρα θαλάσ-
σης. μὴ πῦρ εἴη ἢ ἔστω πρόκλη. μὴ ἄλλο μηδὲν
ἢ μικρόν ἢ μείζον πῶν κωλύμάτων, ὥς τε τυ-
χεῖν τὸ χερσίσματος. εἰδέτω μηδὲν πονήσαντι
μηδὲ πραγματευσαμένῳ, τυχεῖν ἔξεσι τοῦ
ποθομένου, πόσης δυνθείας πῶν δῶρεαυ ἀνα-
βάλλεσθαι. οἱ διψῶντες φησὶ, ὁρῶντες ἐφ'
ὕδαρ. ἡσυχάσας ὁρῶντες αὐταῖς σοι. καὶ ὅτι μὴ
ἔχετε ἀργύριον, βαδίζοντες ἀγοράσαστε. καὶ
πίεσθε οἶνον, ἀνδρῶν ἀρτίους τιμῆς. ὡς τὸ τάχως
τῆς φιλοφροσύνης. ὡς τῆς δυνάμεως τοῦ συ-
ναλλάγματος. ὡνιόνη, ὅτι τὸ θελήσει μόνον εἰ-
σάθον. αὐτῶν, πῶν ὁρμὴν ἀντὶ μετὰ τὴν τιμήμα-
τος δέχεσθαι. διψᾷ ὁ διψῶν. ὁ τὴν πῖν
ἐθέλοντας. ἀνδρῶν γέται πῶν ἀνδρῶν σίαν
αὐτοῦ μένος. πρόσχειρός ἐστι. μεγάλος δῶρος.
δίδωσιν ἡδὲ, ἢ λαμβάνουσιν ἑτοῖροι. μόνους
μὴ μικρολοπᾶν ἡτοκνήσας πῶν τὸ με-
κρὰ αἰτεῖν, καὶ τὸ δίδοντος ἀνάξια. μακί-
ριος ὅν αἰτεῖ πόμα χριστὸς ὥς πῶν σαμαρεῖν
ἐκείνῳ καὶ δίδωσι πηγὴν ὕδατος ἀλμομένης,
εἰς ζωὴν αἰώνιον. μακίριος ὁ σπείρων ὡς
πᾶν ὕδαρ. καὶ πᾶσαν ψυχὴν. αὐρεον ἀρχμέ-
νην. καὶ ἀρδόμενην ἢν εἰς καὶ ὄνος παλεῖ σήμερον
χέρσιν τε οὐσαν καὶ αἰνῶνον, καὶ ἀλογίᾳ πιεζο

μὴν. μαν-
των, ὡς οἱ
στοφοροί
φῶν ἀνδρῶν
ὡν. ὡς
ὡς τε μὴ
στο ταῦτα
ἢ βῆπτι
πῶν. καὶ
νω, μὴ τε
σμον, π
κρείστων
ἀσπράγ
μῶν, ὅς κ
σα σπράγ
ὡς τε καὶ
ἀντῶν, φ
δὲ πῶν ἀλ
ἀναμείτα
ὅς κ, ὡ
κρίνεσθ
ὡς ἀλλ
ψυχῆς κα
τελῶσας
πῶς δὲ
ὡς καὶ

μοίλω· μακίαιος, ὃς καὶ χεῖρας ἔχει ἡ οὐχί
 νων, ὅς οἱ κύνεον πόλιν ἐκείνην· καὶ γινέται
 σιτοφόρος αὐτὴ οὐροφόρος· καὶ γεωργὶ δὲ
 φλὴ ἀνθρώπων ἄλλ' οὐδ' ἀρχαίαν καὶ αὐτὴν
 ἴσιν· ἔπειτα οὐδ' ἴσιν ἐκείνην ἐκείνην
 ὥς τε μὴ διαμαρτεῖν τῆς κοινῆς χάριτος· ἐ
 σω ταῦτα φησὶ πάλιν τῇ ἐκείνην ἐκείνην
 ἢ βασιλεῦ· τί δ' αὖ ἐποίησεν πάλιν τῶν ἐκείνην
 πίων· καὶ μὴ τε τῆς ζημίας ἐπαυθαινομέ
 νων, μὴ τε τῆς χάριτος· ἢ καὶ ταῦτα βασι
 λεῦ· πάλιν γε· ἐπειδὴ τις ἐκείνην κίνδυνος·
 κρείσσον ἢ ἀναισθητὸς ἀδικαθῆναι, ἢ ἀπελθεῖν
 ἀσφράγισα καὶ ἀτέλεια· καὶ τοῦτο λόγος ἢ
 μὴν, ὃ ὁκταήμερος πόλεμος· τυπική τις οὐ
 σα σφραγίς, καὶ ἀλογίσοις ἐπὶ πλεονομία·
 ὥς δὲ καὶ ἡ τῶν φλίων χάρις, ὅς τῶν ἀναι
 σθητῶν, φυλάττειν τὰ πρωτότοκα· πάλιν
 δὲ τῶν ἄλλων δίδωμε γνώμην τὴν τελετῆς
 ἀναμείναντας, ἢ μετὰ τὸν αὐτὸν τοῦτο ἢ ὑπὲρ
 ἑαυτοῦ, λώϊον καὶ ἀκούσαι τι μυστικὸν καὶ ἀπο
 κείνεται διωκτόν· εἴ νη μὴ σωίστα τελέ
 ως ἄλλ' οὕτω τυπούμενα, οὕτως ἀπάξεν καὶ
 ψυχὰς καὶ σώματα τῶ μεγάλῳ μυστικῷ τῷ
 τελετώσεως· καὶ γὰρ ὅπως ἔχει· τὸ μὲν βίου
 τὰς δὲ θύνας τῆς καὶ ταῦτα ὑπέχειν ἀρχόντες,
 λώϊον αὖτ' ὃ, τε λόγος συμπολησθῆναι, καὶ τὸ

εἰς τὸ ἄγιον .

μυστήριον μάθωσι τῶν γὰρ Ἰζ ἀννοίας ἀμφοτέρων
τημάτων, παρὰ τῆς ἡλικίας αὐτοῖς ἢ ἀν-
νύθηνον. τετειχίσθαι τε τῷ λαῷ, παρὰ
τὸ λόγῳ λυσιτελέσθαι οὐκ αὖτε Ἰζ αἰφνης
συμπιπτοῦσιν ἡμῖν προσβολὰς τῶν κινδύ-
νων, καὶ βοηθείας ἰσχυροτέρους. Ἀλλὰ χρι-
στὸς φησὶ τετακονταέτης βαπτίζεται καὶ
ταῦτα θεὸς ὢν καὶ σὺ κελύψῃς ὑπὸ πύλιν
τὸ βάπτισμα; θεὸν εἰπὼν, λέλυκας τὸ ξη-
γούμενον. ὁ μὲν γὰρ αὐτοχέθαρσις ὡς καὶ
ἐκ ἐδείτο, καθάρσεως. ἀλλὰ τοῖς κατὰ ἡμετέραν
ὡς πῶρ καὶ σάρκα φορεῖ σοι, ἀσκήσεως ὢν. οὐδέ
ἴς κίνδυνος ὡς αὐτῷ τὸ βάπτισμα παρὰ
τείνοντι. αὐτὸς γὰρ καὶ τὸ παθεῖν ὡς αὐτῷ
ταμίασθαι ὡς πῶρ τῆς γλυπτικῆς. σοὶ δὲ οὐ καὶ
πῶρ μικρὸν ὁ κίνδυνος. εἰ ἀπέλθοις τῇ φθο-
ρᾷ γλυνθῆις μόνη, καὶ μὴ πῶρ ἀφθαρσίαν ἀμ-
φισβόλητος. σκοπῶ δὲ καὶ κείνο. ὅτι ὅ μιν,
ἀναγκαῖος ὡς οὗτος ὁ καὶ τὸς τῶν βαπτισμα-
τος. σοὶ δὲ οὐ καὶ αὐτὸς λόγος. ἀνεδείχθη μὲν
γὰρ ῥητορικὸν γεγονώς ἔτος οὐ πρότερον.
τὸ, τε μὴ δοκεῖν ἐπιλεικτικὸς εἶναι τις. τῶν
γὰρ ἀπειροχάλων τὸ πάθος. καὶ ὡς τελείαν
βάσανον ἀρετῆς καὶ τοῦ διδάσκειν καιρὸς
ταύτης ἐχούσης τῆς ἡλικίας. ἐπειδὴ δὲ πα-
θεῖν εἴδει, τὸ τὸ κόσμος σωτήριον πάθος, πᾶν

τα σωθραμεν ἐδὲ πρὸς τὸ πάθος ὅσα τῷ
 πάθῳ. τὴν ἀνάδελφιν. τὸ βάπτισμα. τὴν ἄνω
 γενεάν. τὴν κληρονομίαν. τὴν σωθρομένην
 τῷ πλάθῳ. τὰ θαύματα. καὶ ὡς πρὸς ἐλπίδα
 σωθραμεν. μὴ διασπασμένων, μὴ ἀπερρηγ-
 μένων τοῖς διασθήμασιν. ἐκ μὲν δὲ τῷ βάπτισμα-
 τος, καὶ τῷ κηρύγματι, ὁ τῷ δέχοντι σφοδρός (ἐλπίς)
 δὲ ἡ γραφή καλεῖ τὸν καιρὸν ἐκείνον) ἐκ δὲ τῷ
 πλάθῳ, ἡ τῶν σημείων ἐπίδειξις καὶ τὰ
 θαύματα τῷ δόγματι πρὸς αἰσθάνοντα. ἐκ δὲ
 τούτων, ὁ φόβος. ἐκ δὲ τούτου, τὸ μῖσος. ἐκ
 δὲ τῷ μίσῳ, τὸ τῆς ἐκείνου βλάβης καὶ τῷ πρὸς
 δοσίᾳ. ἐκ τούτου δὲ ὁ σπασμός, καὶ ὅσοις, σε-
 σώσμεθα. τὰ μὲν δὲ χρυσοῦ τοιαῦτα καὶ οὐ-
 πως ἔχοντα. ὅσον ἡμῖν ἐφικτόν. τάχα δὲ αὐ-
 τὸς καὶ ἄλλος ὁρεθείη λόγος τούτῳ ἀπορρήτοτε-
 ρος. σοὶ ὅτι τίς ἀνάγκη τοῖς ἑστέροις σὲ ἑωρα-
 γμασιν ἐπομένῳ, κακῶς βουλεύεσθαι. ἐπεὶ
 καὶ ἄλλα πολλὰ τῶν τῆνικαὶ ταῖς ἐσθραμέ-
 νων ἐτέρως ἢ ὡς τὰ νῦν ἔχοντα φαίνεται καὶ
 οὐ συμβαίνειν παρὰ τοῖς καλοῖς. οἷον ἐν ἡμέρᾳ
 μικρὸν πρὸ τῆς πείρας. ἡμεῖς πρὸ τῷ πα-
 θῳ. τὸ μὲν τῶν νησιῶν ἐν ὅτι μικρὸν διὰ ἀμφο-
 τέρων τῶν καιρῶν τὸ διάστημα. ὁ μὲν γὰρ καὶ
 τὰ τῶν πειρασμῶν ταύτας πρὸς ἀλλήλους.
 ἡμῖν δὲ, τὴν σωθρομένην χρυσοῦ ὅσον διώα

εἰς τὸ ἅγιον.

ταί· καὶ καὶ θάρσις ὅτι προεόρτιος· καὶ ὁ μὲν
νῆς δὲ τεσσάρων ταῖς ἡμέρας· θεὸς γὰρ ὡς
ἡμεῖς δὲ τῇ διωάμει ἴσως σιωμεδῆμεν.
εἰ καὶ Ἰνκας ἄττειν ὁ ζῆλος πείθει καὶ ὑπὸ
διωάμειν· πάλιν μυσταγωγῆς δὲ πάρα ὅσον μα
θηταὶς ἐν ὑπὸ δῶ κὴ μετὰ δειπνον, κὴ πρὸ
μῆας τῷ παθεῖν ἡμέρας, ἡμεῖς ἐν προσευ
χῆς οἴκοις καὶ πρὸ τῶ δειπνου, καὶ μετὰ τῷ
ἀνάστασιν· αἰῶνεται τριῖς ἡμέρας, ἡμεῖς μετὰ
πολύ χρόνον· καὶ οὐτε ἀπέρρηκται τῶν ἐν
ἐκείνου τὰ ἡμέρας, οὐτε σιωέζουκται χρὸ
νικῶς· ἀλλ' ὅσον τύπος τίς εἶναι τῶν ἡμετέ
ρων παρὰ δὲ θά, ὅ πάντῃ παρὰ δὲ θάσι
ον διαπέφου· τί οὖν θαυμαστὸν καὶ δὲ θά
πῖσμα παρὰ δὲ θάσι μὲν δι' ἡμῶς, τῷ χρό
νῳ δὲ διαφύειν· ὁ σύμοι δοκεῖς ὡς μέγα τι καὶ
θαυμαστὸν οἶον προβάλλεσθαι κατὰ τῆς ἐαυ
τῶ σωτηρίας· εἴ τι οὖν ἐμοὶ πείθεσθαι, τοὺς
μὲν τοιούτους λόγους χαίρειν ἔασατε· αὐτοὶ
δὲ τῷ ἀγαθῷ προσωπιδῆσατε καὶ διαλογί
σασθαι ἀγωνιῶσθαι· ὅ μὲν, προσηλαίρειν ὑμῶς
αὐτῶν τῷ βαπτίσματος· ὅ ὃ σωτηρεῖν δὲ βά
πτισμα· ἐπειδὴ τῆς αὐτῆς ἐσιδουχρείας,
καὶ κτήσασθαι τι τῶν ἀγαθῶν οὐχ ὑπάρ
χον· καὶ κτηθῶν διασωσάσθαι· πολλάκις γὰρ
ὁ μὲν πρὸς δὲ προσέλαβεν, ἔαθ' ὑμῖν διαφύειν

ρον. ὁ δὲ ὄκνος ἀπώλεσεν, ἀνεπαλείβετο ἐπὶ
μέλῃ. καὶ λόγος σοι βοήθημα πρὸς τὸ τυχεῖν
ὧν ἰδίποθεῖς, ἀγρυπνίαι. νηστῆαι. χαμβύ-
ναι. προσευχαεῖ. δάκρυον. οἰκτος. τῶν δεο-
μένων μετὰ σοῖς. εἴ σοι γινώσκω ὧν τε
τύχηας δὲ χειρὶ δέον τε ἅμα καὶ φυλακτῇ
εἶον. εἴ σοι πολλὰ ἐν τοῖς ὑπομνήμασι, πλὴν
δύο γινώσκω. μὴ παρὰ δόξας. πένης προσήλ-
θε, μνήσθητι πάντων πτωχῶν, πόσον ἐπὶ δόξῃ
ἔσται. ἀρῶν δὲ ὁμοῖος, ἢ πόματος, λάζαρος ἰ-
σως ἴσῃ ἄλλος. ἴσῃ σοῖς πυλῶσι προσερχόμε-
νος, αἰδέσθητι πλὴν μυστικῶς ἐράπεζαν ἢ προ-
σῆλθες. τὸν ἀρῶν, οὐ μετέληφας. εἴ σοι τῇ
εἰον οὐ κακοῦν καὶ τοῖς χριστοῦ πάθεις τε
λαφροῦ μένος. εἴ σοι προσέπεσεν ὁ οἶκος, πα-
ρεπίδημος, ὑπόλεξαι δὲ τούτου τὸν δὲ σὺ
ἐκινεῖς ταῦτα. καὶ ταῦτα ἐν ἴσῃ ἰδίοις. καὶ
εἰδοικαθάρτα σοι δὲ τῆς χάριτος καὶ πρὸς
πλὴν αἰῶν καὶ τοῖς ἐκινεῖς ταῦτα. γινώσκω καὶ
ὁ καὶ τῶν τελώνης, καὶ σήμερον μετὰ δόξας.
πάντα τῇ εἰσόδῃ τῷ χριστοῦ καρποφόρη-
τον. ἵνα μέγας ἀναφανῇς. καὶ ἐν μικρὸς ἡς πλὴν
σωματικῶς ἡλικίαν, καὶ ὧς χριστὸν δεσπό-
μενος. ἀρῶντος πρόκειται ἐραυματίας, πλὴν
σὸν ὑγίαν αἰδέσθητι καὶ τὰ ἐραυματα, ὧν
σε χριστὸς ἡλθὺν ἐρώσεν. ἐάν ἴδῃς γυμνὸν,

εἰς τὸ ἅγιον.

πρόριβαλε, ὅσον τιμῶν ἐνδύματι τῆς ἀφθαρ-
σίας. χρῖστος δὲ ἔστιν ὅστις ἐπειδὴ ὅσοι εἰς χρι-
στὸν ἐβαπτίσθημεν, χρῖστον ἐνδεδούμεθα. ἐὰν
χρεωφειλέτην λάβης, προσηύχοντα πάν-
σαν συγχωρῶν ἀδικῶν ἢ δικαίαν διάσπασον.
μνησθῆτε τῶν μυρίων ταλαίων ὧν οἱ χρι-
στὸς ἐχαίρειτο. μὴ γίνῃ πρᾶκτωρ πικρὸς ὅτι
ἐλάττενος χρέους καὶ ταῦτα τίσι. τοῖς ὁμο-
δόλοις. ὁ δὲ πλεονεκτήσας ὅτι δεσπότου συγχο-
ρηθεῖς. μὴ καὶ τὸ ἐκείνου φιλαντίας ὑπόχνης δίκην
ὡς οὐκ ἐμμελῶς λαβὼν ὑπόδειγμα. χυνέ-
σθω σοι τὸ λείπον μὴ τὸ σῶμα ὅς μόνον ἀλλὰ
καὶ τῆς εἰκότος. μὴ τῇ ἀμαρτημάτων ἐκ-
πλοισι μόνον. ἀλλὰ καὶ τοῦ ἵσθου διόρθω-
σις. μὴ τὸ προλαβόντα βόρεον ἀρχυλὴν
τῶ μόνον, ἀλλὰ καὶ τὴν πηγὴν καὶ θάλασσαν
μὴ δὲ καλῶς κτᾶσθαι τυφύτω μόνον, ἀλλὰ
καὶ τὸ καλῶς ἀρχεῖν κτᾶσθαι. ἢ τό γε κουφό-
τατον, δὲ κακῶς κτηθεὶς ἀποτίθεσθαι. ἵ-
να γὰρ ὄφελος. σοὶ μὲν συγχωρηθῆναι τὴν ἀ-
μάρτιαν, τῷ δὲ ἡδικομησῶ μὴ λυθῆναι τὴν πα-
ρὰ σοῦ ζημίαν. δύο σοὶ κακῶν ὄντων, τοῦ, τε
κτησάσθαι μὴ δικαίως καὶ τοῦ τε κτηθεῖν
κατέχεσθαι, τοῦ μὲν ἀφῆσιν ἐλαβὼς ὅτι δὲ σὴ
μόρον, ἀδικεῖς. σὴ μόρον γὰρ ὅτι παρὰ τοῖς
ἄλλοτερον. καὶ οὐκ ἀνῆρέστιν τὸ ἀμαρτημα,
τῷ χρόνῳ

τῷ χρόνῳ δὲ διεκώπη. δ' μὲν πρὸ τοῦ βαπτί-
 σματος τολμήθων, τὸ δὲ μετὰ μὲν δ' εἰς πῖ-
 σμα. τῶν γὰρ ἡ μαρτυριῶν, δ' τῶν ἀμαρτανολ
 μέων τὸ λυτῶν ἔχει συγχώρησιν. δέι' ἢ μὴ ὅφρ
 ὀφθαλμοὺν καὶ καρμὸν, ἀλλ' ἐν σημανθῶναι. μὴ
 δ' αὖτε ἡλύφεν τῶν ἀμαρτιῶν, ἀλλ' ἀπαλι-
 λαγήν ἔχειν δ' χέρισμα. μακροχρόνῳ ἀφ' ἧ
 σάν αἱ ἀνομίαι, ἔσθ' τῆς παντελοῦς καὶ
 θαρσέως. καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἀμάρ-
 ται. ἔσθ' τῶν οὐ πῶ δ' εἰς τῆς καὶ θραυσμένων.
 μακροχρόνῳ ἀνὴρ ὧ, οὐ μὴ λογίσσεται κύριος ὅ-
 μῃ ἴαν. τέττη τις αὐτῇ τάξις τῶν ἀμαρ-
 τανολύων, ὧν ἡ μὲν πρῶξις οὐκ ἐπαινε-
 νετή. τὸ δὲ τ' γνώμης, ἀνδύθινον. τί οὖν φη-
 με καὶ τίς ὁ ἐμὸς λόγος. χθὲς ἡδὲ χαίνα
 ναία ψυχὴ καὶ δὲ τῆς ἀμαρτίας συγκύ-
 πησιν. σήμερον ἀνὰ ὁδὸν τῆς ἑσπέρου τοῦ λό-
 γου. μὴ συγκύψης πάλιν. καὶ εἰς γῆν κλι-
 θῆς. ὡς πρὸ κύφωσι παρὰ τὸ θνητοῦ βαρὺ
 θείσα, καὶ δυσανάλυτον ἔχης πλὴν ταπεινότη-
 τητα. χθὲς δὲ ἡραίνου θάλλουσα τῇ αἰμορ-
 ροίᾳ. ἐπὶ γὰρ δὲ γὰρ πλὴν φονικῶ ἀμαρτί-
 αν. σήμερον ἀνέθαλλε ἀναξήραν θείσα. ἡ ψω-
 γὰρ τ' χριστοῦ κρασσέδων καὶ πλὴν ῥύσιν ἔστη-
 σας. φύλασέ μοι πλὴν καὶ θαρσιν. μὴ πάλιν
 αἰμορροήσης. καὶ οὐκ ἰχύσεις λαβέας χε-

86
 A 2

εἰς τὸ ἄγιον.

σοῦ ἵνα κλέψῃς πῶς σωτηρίαν. οὐ γὰρ πολὺ
λάτεις χριστὸς φιλεῖ κλεπτόμενος, καὶ εἰλί
αν ὅτι φιλεῖ ἄνθρωπος. χθὲς ὑπὸ κλίνης ἔρει
ψο παρρημῖος καὶ λευμῖος. καὶ ὅτι εἶχε
ἄνθρωπον ἵνα ὅταν ταραχῇ τὸ ὕδωρ, βάλλῃ
σε εἰς πῶς κλυμβήθραν. σήμερον δὲ ὕδωρ αὐ
θρῶπον εἰν αὐτὸν καὶ θεόν. μάλλον δὲ θεὸς
ἄνθρωπον. ἡρθης ἀπὸ τῆς κραββάτου. μάλ
λον, δὲ ἡρᾶς τὸν κράββατον. καὶ ἐσηλίτε
σας πῶς διδρυγσίαν. μὴ πάλιν ὑπὸ κραββά
του ῥιπῆς ἀμαρτήσας. τῆς κακῆς ἀναπαύ
σεως τῆς σώματος παρρημῖος ταῖς ἡδοναῖς.
ἀλλ' ὡς εἶχες ἐσθίξε μεμνημένος τῆς εὐτο
λῆς. ἰδοὺ ὑπὸς γέγονας. μηκέτι ἀμαρτ
νεῖ. ἵνα μὴ χεῖρόν σοι τι γένηται. καὶ κῶ φανέν
τι μετὰ πῶς διδρυγσίαν. λάξαρε διδρυγσίαν ἔξω ἡ
κουσας τῆς μεγάλης φωνῆς ἐν τάφῳ κείμε
νος. τί γὰρ τῆς λόγου μεγαλοφωνοῦτος.
καὶ προῦλθες οὐ τετραμήριος νεκρὸς, ἀλλ'
λαὸς τετραμήριος. τετραμήριος σινανασάς, καὶ
τῶν ἐν ταφῶν ἔβελύθης. μὴ νεκρωθῇς πάλ
ιν. καὶ γένη μετὰ τῶν κακοποιῶν ἐν τα
φῶν. μηδὲ κατὰ σφίγγας ταῖς σειραῖς τῶν
οἰκείων ἀμαρτημάτων. ἄδηλον ὃν εἰ πάλιν
ἔβελύθης. τῆς ταφῶν. μέχρι τῆς τελευ
ταίας καὶ κοινῆς ἀναστάσεως ἢ πᾶν τὸ ποίη

καὶ ἔξω
ἀλλὰ
ὡς ἡ
θεὸς
δὲ τῆς
λατῆς,
ἵνα γὰρ
χρῆσιμι
δύνατον
ἀλλὰ τ
στα μὴ
ἐκείν
πρῶτη
γὰρ καὶ
δοσὶς κα
ρὸς ἀρ
τισιν. ἵ
χρῆσι
αὐτοῦ
φθῆκα
καὶ λ
ρεῖν εἰν
καὶ ἀλλ
δὲ καὶ τα
ὅτι πε
ὡς ἀνα

μα ἄξει εἰς κρείσσιν· σὺ δεραπενθησόμενος,
 ἀλλὰ κειθυσόμενον· καὶ λόγον ὑφέξον ὦν
 οὐκ ἔχων κακῶς ἐθισάμενος· εἰλέπραν, ἐβρυ-
 ος τέως πῶν ἀμορφον πονηρίαν, ἀπεξέοθης
 δὲ τῆς κακῆς οὐλῆς καὶ πῶν εἰκόνα σῶσαι ἀπέ-
 λαβες, δείξον· ἐμοὶ ᾧ ἰδρῆσαι πῶν καθαρσιν·
 ἵνα γινώσκον τὸ νομικῆς αὐτῆς τιμωτέρα
 γλουῦ μὴ τῶν ἐνεία τῶν ἀχαρίτων· ἀλλὰ ᾧ
 δέητον μέμνησαι· καὶ γὰρ εἰ σαμαρείτης ἦν
 ἀλλὰ τῶν ἄλλων διγνωμονέσθους· ἀσπράλι-
 σαι μὴ πάλιν κακῶς ἰδανθῆσης· καὶ δύνα-
 ράπεντον ἔξεις πῶν ἀνωμαλίαν τῆς σώματος·
 πρώτην ἰδῆσαι γέσου πῶν χεῖρα μικρολο-
 γία, καὶ φειδωλία· σήμερον ἐκτεινάτω μετὰ
 δοσις καὶ φιλανθρωπία· καὶ δεραπεία χει-
 ρος ἀρρώστουσης· σφοδρὴν δίδοναι τοῖς πέ-
 νησι· ἰδαντλεῖν ὦν ἐχόμεν δαΐμονος, μέ-
 χρις αὐτῆς καὶ τοῦ πυθμένος ἀφώμεθα· ἴσως καὶ
 οὗτος πηγάσει σοὶ τροφὴν καθάρσιν τῆς σαρκὸς
 φθία· καὶ μάλιστα εἰ τύχῃς ἡλίαν βέφα·
 καὶ πῶν διπορίαν εἰδέναι τὸ, ὅτι χριστὸν ἀπὸ
 εἶν εἰν δι᾽ ἡμᾶς πτωχούμεθα· εἰκωφὸς ἡσθα
 καὶ ἀλαλος, ὁ λόγος ἐνηχησάτω σοι· μάλλον
 δὲ κατὰ τὴν ἐνηχίαντα· μὴ κλείσης τὰ
 ὦτα πρὸς παιδείαν κυρίου καὶ νοουθεσίαν,
 ὥς ἀποὶς πρὸς ἐπάσματα· εἰ τυφλὸς εἶ καὶ

εἰς τὸ ἅγιον

ἀφώλυστος, φώτισον ὃ οὐ φθαλμούς σου μὴ πο-
τε ὑπνώσης εἰς θάλασσαν. ἐν τῷ φωτὶ κυρίου
δέξασαι φῶς. ἐν τῷ πνύματι τοῦ θεοῦ ᾧ ἡ
ὁν. αὐγάσθη, ἡ τελειὸν φῶς καὶ ἀμύρι-
στον. ἐὰν ὅλον εἰς δέξη τὸν λόγον, πᾶσαι τὰς
χρῖστοῦ δερχαίῃς. ἡ δὲ πλὴν σεαυτῆς σωά-
ξεις ψυχὴν ἧς καὶ τὰ μέγας ἐχαστος τε δερά-
πτειται. μόνον μὴ ἀγνοήσης τὸ μέτρον τῆς χε-
ριτος. μόνον μὴ καθύδοντί σοι καὶ ἀμύρι-
μου ὡς καὶ ὡς ἡ δὲ ἀπείρη ὁ ἐχθρὸς τὰ ζι-
ζαία. μόνον ἐπίφθονος τῷ πονηρῷ γυνώ-
σκει πλὴν καθαρότητα, μὴ πάλιν σεαυτὴν ἐ-
λεῖν ὡς καὶ τῆς ἀμαρτίας. μό-
νον μὴ τῷ ἀγαθῷ πορευθεῖς καὶ ὑψώ-
θεις ἀμέγας, καὶ ταπεινὸς ἐν τῷ ἐπαρθῆναι.
μόνον αἰεὶ φιλοπόνει πλὴν καὶ θαρσύν. ἀναβάσας
ἐν τῇ καρδίᾳ διαβιθέμενος. καὶ ἡς ἐτυχες
καὶ τὰ δωρεὰν ἀφέσεως, ταύτην ἐπιμελεῖαι
σωτήρησον ἵνα ᾧ μὲν ἀφεθῇ σοι παρὰ
θεοῦ. τὸ δὲ σωτηρηθῇ καὶ πρὸ τοῦ γέννη-
σθαι δὲ πῶς; αἰεὶ τῆς παραβολῆς ἐ-
κείνης μέμνη. καὶ σεαυτῷ βοηθήσεις ἀρι-
στά τε καὶ τελεώτατα. ὃς ἦλθεν ἀπὸ σοῦ τὸ
ἀκαθάρτον καὶ ὑλικὸν πνύμα διωχθὲν ὡς βα-
πτίσματα. ὃ φέρει τὸν διωγμόν. οὐδέχεται
ἀοικον εἶναι καὶ ἀνέσιον. πορεύεται δὲ αὐ-

φῶς τὸ
φιλοφ
ζητοῦ
μελὶ
ἡ λυ
πνύμα
τῇ θαλά
ὅθεν αὐ
ἔστι, περ
ἐὰν μελ
ἐξῆλθ
περὶ τῆ
πρὸς ἐν
μὲν καὶ
τὸν καὶ
χρῖς τῶ
δύσκειν.
ἡς καὶ
τῶν. ὅ
ὡς τε
κία. τῇ
καὶ δὲ
τὰ χ
μὲν. κα
τοῦ αὐ
μαί τι

ορων τόπων καὶ ξηρῶν θείας ἐπιρροῆς. ἐκεῖ
 φιλοχωρῆσαι βούλεται. πῶς πλανᾶται
 ζητοῦν ἀνάπαισιν. οὐχ οὐδέποτε. βεβαπτισί
 μέλεις ἐν τυγχάνει ψυχῆς. ὦν πῶς κακίαν,
 ἢ λυγρὸν ἐξέκλυσε. φοβεῖται δ' ὕδωρ. ἐμ
 πνίγεται τῇ καθάρσει καθάρσει ὁ λεγόμενος
 τῇ θαλάσῃ. πάλιν ἔσπερ' εἰς ὅν οἶκος
 ὁ δὲν ἀνεχώρησεν. ἀνείχυντόν ὅστι. φιλόνομόν
 ὅστι. προσβάλλει πάλιν. πειρᾶται πάλιν.
 εἰ μὲν δὲν χρυσὸν εἶδοι καὶ σῶτα καὶ πῶς
 ῥῶσάντα πῶς χόρην λυαύς ἐκένωσεν, ἂν
 πεκράσθῃ πάλιν. ἀπὸ λυγρῶν ἀπρᾶκτος. ἐλεῖ
 νὸς ἐξένειο τ' περιπλανήσεως. εἰ μὲν ὅτι σε σαρω
 μένον καὶ κεκοσμημένον ἢ ἐν τῷ τόπον δὲν, κα
 νὸν καὶ ἀπρᾶκτον, ἐτοιμον ἐπίσης πρὸς ὑπὲρ οὐ
 χὴν τῶδε, ἢ τῶδε προσηταλαβόντος, εἰσεπή
 σθαι. εἰσώκισθαι μὲν πλείονος τῆς παρασκευ
 ῆς. καὶ γίνεται τὰ ἔχοντα χείρονα τῶν πρῶ
 των. ὅσω τό τε μὲν ἐλπίς λυαύ καὶ διορθώσε
 ῶς τε καὶ ἀσφαλείας. νῦν δὲ πρόσδηλος ἡ κα
 κία. τῇ φυγῇ τ' καλοῦ καὶ πονηρὸν ἔλκουσα.
 καὶ οὐκ ἔστι βεβαιότης, τῷ οἰκίτορι ἡ κα
 τάχως. πάλιν ἔσπερ' ἐμνήσωσε τῶν φωτισ
 μῶν. καὶ πολλάκις ἐκ τῶν θείων λογίων, οὐ
 τοῦ ἀναλεγόμενος. αὐτός τε γὰρ ἡδίων ἔσ
 μεαι τῇ τούτων μνήμῃ, τί γὰρ φῶς ἡ δὲ

εἰς τὸ ἄγιοι

τόρον, τοῖς φώτῃς γενομαῖοις, καὶ σὲ περια
στράψω τοῖς λεγομαῖοις. φῶς μὲν αὐτέτει
λε τῷ δικαίῳ καὶ ἡ τούτου σύζυγος δύφρο
σιύη. φῶς δὲ δικαίοις ὄψεσθαι πάντος. φωτίζεις
δὲ σὺ θαυμαστῶς ἀπὸ ὁρίων αἰωνίων, πρὸς
τὸν θεὸν λέγεται. ἀγγελικῶν οἱ μοι δυνά
μεων αἰσιν ὁρῶσιν ἡμῖν πρὸς τὰ κρείττε
να. κύριος δὲ ῥωτισμὸς μου καὶ σωτήρ μου,
τῷ δαβὶδ ἡκονσας λέγοντος. καὶ ὅτε μεν
ἔβαινω ὡς ὅτε ἀποσταλῆναι τὸ φῶς αὐτῷ καὶ
τὴν ἀλήθειαν. ὅτε δὲ δὴ χερσίν σου ὅτε τοῦ
του μετέληφον ἐν τῷ σημειωθῆναι τὸ τῷ θε
οῦ φῶς ἐπ' αὐτόν. τουτέστιν ἐν σημειωθῆναι
καὶ γνωρωθῆναι τὰ σημεῖα τῆς διδουμένης
ἐλπίδος. ἐν μόνον φῶς φύγωμεν τὸ τῷ
πικροῦ πυρὸς ἐκγονον. μὴ πορευθῶμεν ὡς φῶ
τι τῷ πυρὸς ἡμῶν, καὶ τῇ φλογὶ ἡ ἔξεκαύ
στα μεν. οἶδα πῦρ καὶ καρτήριον ὁ χριστὸς ἡλ
θε βαλεῖν ἐν τῇ γῆς. πῦρ καὶ αὐτὸς ἀναι
τω γῆς λόγοις καλῶμενος. ἀναλωτικὸν ὅσον
τῆς ὑλῆς καὶ τῆς πονηρίας ἐστὶν ἕως, ὁ καὶ
ἀναφθῆναι τάχιστα βούλεται. ποθεῖ γὰρ τὸ
δύο γέσας τὸ τάχος. ἐπεὶ καὶ πυρὸς αἰθερα
καὶ δίδωσιν ἡμῖν εἰς βοήθειαν. οἶδα καὶ πῦρ
καὶ καρτήριον, ἀλλὰ κολαστήριον. εἴτε σοδο
μήϊκον, ὁ παῖς ἡμῶν τωλοῖς ἐπιβρέχει θείῳ

καὶ κατὰ
μοῖον τὸ
εἴτε ὁ
φλογὶ
τούτω
λημ
δια
τα
θίλων
τόρον
πρὸς
τὸ μὲν
θαύμα
δὲ ἀπο
καὶ φῶ
μεν
σκοπία
ἀκμ
τὸς
νύξ
τῆς
δαβὶ
γνώσι
λάμβ
τὸς
γνώσι

καὶ καταιγίδι μεγάλῳ, εἴτε τὸ ἡτοιμασ
 μένον τῷ δαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτῶ.
 εἴτε δ' ἐπὶ προσώπου κυεῖς πορεύεται καὶ
 φλογεῖ καὶ κύκλῳ αὐτῶ ἐχθροὺς αὐτῶ, καὶ
 τούτων ἐπιφοβώσθων, ὅτι ἀκοιμήτω σκώ
 ληκε σιωπῆται. μὴ σβεννύμενον, ἀλλὰ
 διακονίζον τοῖς πονηροῖς. ταῦτα γὰρ πάντα
 τῆς ἀφανιστικῆς ὕδατος ἀνέμεως. εἰ μὴ τῶ
 φίλων καὶ ταῦθα νοεῖν ἔσται φιλανθρωπία
 τῶν καὶ τῶ κολάζοντος ἐπαξίως. ὡς
 πρὶν δὲ πῦρ οἶδα διπλοῦν, οὐ τῶ καὶ φῶς.
 τὸ μὲν πῦρ τῶ ἡγεμονικῆς λαμπρόδα, κατεν
 θύων ἡμῖν τὰ κατὰ θεὸν διαβήματα. τὸ
 δὲ ἀπατηλὸν καὶ πρὶν ὄργον. καὶ τὸ ἀληθι
 νὲς φῶς αἰετῶν. ἐκείνο εἶναι ἑσπερινό
 μενον. ἵνα κλέπῃ τῶ φαινομένῳ. ἔσται καὶ
 σκοτία δὲ καὶ μεσημβρία δοκεῖ τῶ φῶς
 ἀκμαιοτάτων. οὐτως ἀκούω τοῖς δαπαν
 ῶν ἐν μεσημβρινῇ σκοτίᾳ φύγοι. ἔσται καὶ
 νύξ δὲ καὶ φωτισμὸς νομίζεσθαι, τοῖς ἑσπε
 ρίνης βυφῆς διεφθαρμένοις. τί γὰρ φησιν ὁ
 δαβὶδ. νύξ ἡ πόλις ἐμὴ τὴν δαίμονα καὶ ἡ
 γνώουν. φωτισμὸν γὰρ εἶναι πῦρ βυφῶν ὑπε
 λάμβανον. ἀλλ' ἐκεῖνοι μὲν τοιοῦτοι καὶ οὐ
 πως ἔχοντες. ἡμεῖς δὲ φωτίσωμεν ἑαυτοὺς φῶς
 γνώσεως. ἔσται δὲ ἔσται, ἐκ τῶ ἀπείρου εἰς δι

A A iiii

301
εἰς δ' ἄγιον.

κακοσυύλω, καὶ φυγὰν καρπὸν ζωῆς. πρῶ-
ξίς γὰρ θεωρεῖας πρόξενος. ἵνα τά τε ἄλλα
καὶ τὸ τομάζωμεν, ἵε μὲν δ' ἀληθινὸν φῶς
τί δὲ τὸ ψευδόμενον. καὶ μὴ λάθωμεν πόλι-
πεσόντες ὡς καλῶ ᾧ χείρονι. γινώμεθα φῶς.
ὡς πόρ οἱ μαθηταὶ παρὰ τὸ μέγαλου φω-
τὸς ἠκούσαν. ὅ μεις ἐσετὶ φῶς τὸ κόσμου λέ-
γοντες. γινώμεθα φῶς ἡρώδης ἐν κόσμῳ, λόγος
ζωῆς ἐπέχοντες. τὸ τέστι ζωτικὴ τοῖς ἄλλοις
διδάμεις. λαβώμεθα θεότητος. λαβώμεθα
τοῦ πρώτου καὶ ἀκραφνεσάτου φωτός. ὁ δὲ
σωμεν πρὸς τὴν λάμψιν αὐτοῦ. πρὸ τῆ προ-
σκόψαι τὸν πόδας ἡμῶν ἐπ' ὅρῃ σκοτεινὰ
καὶ πολέμια. ἕως ἡμέρας. ὅσιν, ὡς ἐν ἡμέρας δι-
χη μόνως ποδὲ πατήσωμεν. μὴ κώμοις καὶ μέ-
θαις. μὴ κοίταις καὶ ἀσελγείαις. ἀνυκτός
ὅστι κλέμματα. πᾶν μέλος καθαρίσωμεν ἀ-
δελφοί. πᾶσαν ἀγνίσωμεν αἰδοῦσιν. μηδὲ
ἀτελὲς ἡμῖν ἔστω μηδὲ τὸ πρώτης γενέσεως.
μηδὲν ἀναφώτισον κατὰ λείπωμεν. φωτιάζω-
μεν τὸν ὀφθαλμόν. ἵν' ὁρθῶς βλέπωμεν. καὶ
μηδὲν εἰδῶλον φανερὸν ἐν ἡμῖν αὐτοῖς φέ-
ρωμεν, ἐκ φιλοπόνου θεῶς καὶ ποδὲ ὀργῆς.
καὶ γὰρ τῷ πάθει μὴ προσκυνήσωμεν, ἀλλ'
λατρεῖν ψυχὴν ἐμολυώμεθα, εἴ τις οὐκὸς
ἐν ἡμῖν, εἴ τι καρφος, ἀνακαθαίρωμεν. ἵνα

ἢ τὰ τῶν ἄλλων ὁρᾷ διωόμεθα. φωτισθῶ
μεν ἀκοῦν φωτισθῶμεν γλῶσσαν. ἵνα ἀκού
σωμεν τί λαλήσει κύριος ὁ Θεός, καὶ ἀκού
σὸν ἡμῖν γλῶσσαι τὸ πρῶτον ἐλεος. καὶ ἀκού
γλῶσσαι ἀγαθὴν καὶ εὖ φροσύναν, ἀκού
αἷς θεαῖς ἐν γλῶσσῃ. ἵνα μὴ ὡς μάχαιρα
ὀξεῖα. μηδὲ ξυρὸν ἡκονημένον. μηδὲ ἔσθον σὺν
γλῶσσαι σφύρωμεν κόπον καὶ πόνον. ἀλλ'
λαλῶμεν Θεοῦ θεῖαν ἐν μυστηρίῳ τῆς
ἀρχῆς κρυμμένην, τὰς πνεύματι γλῶσσαις ἀ
κούμενοι. ἵνα ἀκούσῃ ὁ σπέρμα. ἵνα μὴ θηλυνῶ
μεθα. μηδὲ ἀντὶ τιμῆς ἡδονῆς, κοινωρῶμεθα.
ἀλλ' ὁσφραίνωμεθα τοῦ ἐκ κένωθεντος δι' ἡ
μᾶς κύριον πνευματικῶς ἀντιλαμβάνομενοι.
καὶ τοσοῦτον ἐξ αὐτοῦ ὀριζόμενοι καὶ μετὰ
ποιούμενοι, ὡς τε καὶ αὐτῶν ἡμῶν ὁσφραν
θῆναι ὁσμὴν δυνάσας. καὶ ἀρθῶμεν ἀφ' ἑ
αυτῶν. λάρυσσα. μὴ μαλακῶς ἐπαφώμενοι,
καὶ λεῖπῃσι χαίροντες. ἀλλὰ τὸν σαρκωθέν
τα δι' ἡμᾶς λόγον φιλαφῶντες ὡς ἄξιον.
καὶ ὡς αὐτὸν καὶ τὰ ἑῶν μιμούμενοι. μὴ χυ
μοῖς ἢ ὅλοις γαργαλιζόμενοι. ὅτις ἀδελφοῖς
τῶν πικροτέρων γαργαλισμῶν. ἀλλὰ γενο
μενοι ἢ γινώσκοντες ὅτι χρῆσθαι ὁ κύριος, πλὴν
κρείττω γεῦσιν καὶ μένουσιν. μηδὲ πικρὰ τὸν
πικρὸν ἢ ἀχρεῖστον ἀποτὸν ἀναψύχοντες. ὅ

Εἰς δ' ἄγιον

[illegible]

εἰν λεπτοτέραν. ὥς τε τὸν λόγον κυρίου ἐν μέ
 σῃ δέχεσθαι. καὶ ἀλλεῖν καλῶς ἡτοῦ τοῦ ἱσ
 ραὴλ πταίοντος. δούσκω καὶ τὴν καρδίαν
 καὶ τὰ ἐντὸς, ἡμῆς ἀξιού μενα. πείθει με
 ἔδωκε δαβὶδ ἡ καρδίαν καὶ θάρσυνον ζήτων ἐν
 αὐτῷ κτίζεσθαι. καὶ πνύμα δὲ θὲς ἐν τοῖς
 ἐγκάτοις ἐγκαινίζεσθαι ἐδιδόνητο οἱ
 μοι οὐτὼ δηλῶν. καὶ τὰ τούτου κινήματα
 ἢ διανοήματα. τί δὲ ὁ σφύς. ἡ δὲ οἱ νεφροί.
 μηδὲ γὰρ ἔδωκε παρῆλθωμεν. ἀπῆλθω καὶ
 τοῦτων ἡ καὶ θάρσις. ἐστὼν ἡ μὲν αἰ ὁ σφύς
 οὗ πρὸς ἐξωσμένη. καὶ ἀνέλσταλμένη δι᾽ ἡ
 κρατεία. ὥς πρὸς τοῦ ἱσραὴλ πάλαι κατὰ
 ἐν νόμον, τοῦ πάρα μετὰ λαμβάνοντος. οὐ
 δὲ γὰρ ἡ καὶ θάρσις αἰγυπτον ἐξέρχεται. οὐ
 δὲ φύγει ἐν ὁλοθρόντα, μὴ ταῦτα παρῆ
 δατωθήσας. οἱ δὲ τὴν καλὴν ἀλλοίωσιν ἄλλοι
 οὐδὲν ὄντα. ὅλον τὸ ἐν τῇ θυμητικὸν πρὸς θε
 ὄν μετὰ φρόντες. ὥς τε διώκεσθαι λέγειν.
 κύριε ἐν ἀντίον τοῦ πᾶσι ἡ ἐπιθυμία μου. καὶ
 ἡ μὲν ἀνθρώπου οὐκ ἐπιθυμία. δὲ γὰρ
 χυλῆσαι ἀνθρώπου ἐπιθυμιῶν τῷ πνύματι.
 οὐτὼς αὐτὸν καὶ ὁ πλῆθον τῷ ἰσχύος ἡ
 ὁμφαλοῦ καὶ τῆς ὁσφύος φθῶν ὁράκω
 κατὰ λυθείη. τῆς πρὸς ταῦτα διωκείας
 αὐτῷ νεκρωθείσης. μὴ θανατώσης δὲ, εἰ καὶ τοῖς

εἰς τὸ ἅγιον.

ἀρχήμοσιν ἡμῶν, τιμῶν πόδας τοῦτον ποδὶ
τίθημι. λόγῳ νεκρῶν ταῦτα καὶ σωφρονί
ζον, καὶ κατὰ τῆς ὑλῆς ἰσάμενος. πάντα
δωκεν θεῶ τα μέλη καὶ ἐν τῆς γῆς. πάντα
καὶ διδρῶσκον. μὴ λοβὸν ἢ πατος. μηδὲ νε
φροὺς μετὰ τῆς πτελῆς. μηδὲ δ' μόρος τ' σῶ
μας. μηδὲ τὸ καὶ δ'. διατί γὰρ τὰ ἄλλα ἡμῖν
ἀτιμασέα. ὅλως δὲ ἡμᾶς αὐτοὺς ἀνενέγκωμεν.
γενώμεθα ὁλοκαυτώματα λογιστά. φύματα
τέλφα. μηδὲ τὸν βραχίονα μόνον. μηδὲ δ' σθεῦ
νιον μόνον, ἀφαίρεμα ἰδρατικὸν ποιησώμεθα
μικρὸν γὰρ ἔστιν. ἀλλ' ὅλους διδόντες ἡμᾶς
αὐτοὺς, ὅλως ἀντιλαμβάνωμεν. ἐπειδὴ τὸ
ἔστι λαβεῖν καὶ θαρῶς, τὸ τῷ θεῷ δοθῆναι καὶ
ἰδρουργῆσαι πλὴν ἡμῶν αὐτῶν σωτηρίας.
ὅς πάντες καὶ πρὸ πάντων φύλασέ μοι πλὴν
καὶ λὼν παρακαλεῖται καὶ καὶ ζῶ καὶ πολιτεύο
μαι. καὶ λὼν σωέκδημον λάβοιμι. μετ' ἧς,
καὶ ἀλγίνα πάντα φέρω. καὶ τὸν πνὸς
ἅπαν διαπύω, πλὴν εἰς πατρίδα καὶ ἵδον καὶ
ἅγιον πνύμα ὁμολογίαν. ταύτην πῖς δῶσι
σήμερον. ταύτη καὶ συμβαπῖσω καὶ συκα
νάξωσι. ταύτην διδῶμι παντὸς τῆς βίης κοι
νωνὸν καὶ προσάγειν. πλὴν μίαν θεότητά τε
καὶ διδάμιν ἐν τοῖς τεισὶν δύρεσκομένην ἐ
νικῶς. καὶ τὰ τέλ᾽ συλλαμβάνουσιν μεριστῶς

ὅς πάντες καὶ πρὸ πάντων φύλασέ μοι πλὴν
καὶ λὼν παρακαλεῖται καὶ καὶ ζῶ καὶ πολιτεύο
μαι. καὶ λὼν σωέκδημον λάβοιμι. μετ' ἧς,
καὶ ἀλγίνα πάντα φέρω. καὶ τὸν πνὸς
ἅπαν διαπύω, πλὴν εἰς πατρίδα καὶ ἵδον καὶ
ἅγιον πνύμα ὁμολογίαν. ταύτην πῖς δῶσι
σήμερον. ταύτη καὶ συμβαπῖσω καὶ συκα
νάξωσι. ταύτην διδῶμι παντὸς τῆς βίης κοι
νωνὸν καὶ προσάγειν. πλὴν μίαν θεότητά τε
καὶ διδάμιν ἐν τοῖς τεισὶν δύρεσκομένην ἐ
νικῶς. καὶ τὰ τέλ᾽ συλλαμβάνουσιν μεριστῶς

ἔτε ἀνὼμαλον ἑοίαις ἢ φύσεσιν. ἔτε ἀνυξομένην
 ἢ μετμομένην ὑπερβολαῖς καὶ ὑφέσεσι. πάντοθεν
 ἴσθιν. Ἰὺ' αὐτὴν πάντοθεν. εἰς αὐτὸν ἔρξαντο καὶ ἄλλοι
 καὶ μέτεθος, Ἰωὼν ἀπείρων, ἀπείρον συμφυῖαν. θε
 ὄν ἐκείνον καὶ ἑαυτὸ θεωρούμενον. ὡς πατέ
 ρα καὶ υἱόν. ὡς υἱὸν καὶ τὸ ἄγιον πνεῦμα φυ
 λασομένης ἐκείνου τῆς ἰδιότητος. Θεὸν τὰ
 τεῖα (ὡς ἀλλήλοις νοοῦμενα. ἐκείνο δὲ πᾶν
 ὁμοουσιότητα. ἔστι δὲ πᾶν μοναρχίαν. ἔ
 φθάνω εἰς αὐτὸ νοῶμαι, καὶ ἴσθιν τε σὶ πᾶσι λάμ
 πομαι. οὐ φθάνω τὰ τεῖα διελθεῖν, καὶ εἰς
 εἰς αὐτὸ ἀναφύρομαι. ὅταν αὐτῶν τετῶν φαν
 τασῶ, ἔστι νομίζω τὸ πᾶν. καὶ τὴν ὁ
 ψιν πεπληρώμαι. καὶ τὸ πλεον διέφυ
 γον. οὐκ ἔχω τὸ μέγεθος τοῦτου καταλαβῆν
 ἵνα δῶ τὸ πλεον τῷ λεπομένῳ. ὅταν τὰ
 ἴδια συνελθῶ τῇ, θεωρεῖα, μίαν ὁρῶ λαμπρά
 δα οὐκ ἔχων διελθεῖν ἢ μετῆσθαι εἰς φῶς ἐκί
 μενον. φοβῆσθαι γλύνειν. ἵνα μή τι πάσῃ θε
 ὀς ὁ μὴ πάσῃ. ἐγὼ φοβῶμαι Ἰὺ' κτίσιν. ἵνα μὴ
 θεὸν ἀφ' ἑσέως δὲ τὸ ὑβρεως καὶ ἀδίκη καὶ τα
 ῖα. ἢ τὸν υἱὸν τέμνων ἀπὸ τοῦ πατρὸς. ἢ
 ἀπὸ τοῦ υἱοῦ τῷ οὐσίαν τοῦ πνεύματος. τὸ
 παρὰ δόξον. ὅτι μὴ κτίσις ἐπάγεται μόνον
 θεῷ παρὰ τοῖς κακῶς θεοποιητα λαλῶ
 οσιν, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ πάλιν ἢ κτίσις εἰς αὐτὸν

εἰς τὸ ἄπειρον.

πλὴν τῆς μετῆς. ὥς πρὸς τοῦ πατρὸς ὑποσέμεται
ἡ ὁρὰ τοῖς ταπεινοῖς καὶ κατὰ κηρύττοις, οὐ πρὸς
ἡσυχασμοῦ καὶ πάλιν καὶ ἀπὸ τοῦ ἡσυχαστοῦ
ἀξίως τῶ πνεύματος. ὥς αὖ θεὸς καὶ κτίσις
ὑβρίζηται τῇ κακῇ ταύτῃ θεολογία. οὐδὲν
τῆς τριάδος ὧ οὐ τοι δούλον. οὐδὲ κτιστός.
οὐδὲ ἐπίστακτον. ἡκούσας τῶν σοφῶν τίνος
λέγοντος. εἴ τι ἀνθρώποις ἡρεσμον, χριστοῦ δού-
λος οὐκ αὖ ἡμιλυφῆσιν ὁ θεὸς ἀπόστολος. εἴ τι
κτίσματι προσκυνοῦν, ἢ εἰς κτίσμα ἐβαπτί-
ζομαι, οὐκ αὖ ἐθεοῦ μίω. οὐδὲ τι πρῶτον
μετεπειροῦμαι γέννησιν. τί φήσω πρὸς τοὺς
πλὴν ἁσάρτην προσκυνοῦντας. ἢ τὸ χαλῶς
βδελύγματος σιδωνίων. ἢ τῶ ἁσέβου ὅν τύπον.
τῶ μικρὸν ἡσυχῇ ταῦτα θεοῦ τοῖς εἰδωλο-
λάτραις πλὴν κτίσματός, καὶ ποιήματος.
αὐτὸς ἢ μὴ προσκυνῶν τὰ δύο, εἰς ἃ συμβεβή-
κησιν, ἢ προσκυνῶν τὰ ὁμόδουλα. Δοῦ-
λα γὰρ καὶ ἐμικρὸν ἡμιώτιστα. ἐπεὶ καὶ
ἐν ὁμοδόμοις ὅτι ἡ διαφορά καὶ προτί-
μησις. Δέλω ὅν πατὴρ μείζων εἶπεν ἡ οὐ
καὶ τὸ ἴδιον εἶναι τοῖς ἴδιον ὅτι καὶ εἶναι.
ἔστι γὰρ παρὰ πάντων δοθῆσεται, καὶ δὲ
δοῖται πλὴν ἀρχῇ, καὶ ἐλαττόνων ἀρχὴν ἐπι-
σώ. καὶ κατὰ βίωσιν ὅτι τῆς προεμνήσεως.
οὐ γὰρ ὁ δέξαι τῶ ἡ οὐ, ἢ τῶν ἡ αὐτῶ τα

πείνωσις πρὸς δὲ καὶ ὑφορώμαι πλὴν σὴν ἀπλη
 ρίαν μὴ δ' αὖ μείζον λαβῶν, διχοτομήσης τὴν φύ
 σιν. καὶ τὰ πάντα τῷ μείζονι χρώμενος. οὐ
 γὰρ κατὰ πλὴν φύσιν ὁ μείζων, πλὴν αἰτίαν δὲ. δ
 Δὲν δ' ἔτι ὁμοσίαν τὴν δόξαν μείζον ἢ ἔλαττον
 θέλω ὅτι ὁὐκ ἐστιν προτιμῆσαι τὸ πνύματος ὡς
 ὁὐκ ἐστιν, καὶ οὐ συγχωρεῖ ὁ βάπτισμα τελειοῦν
 με δεῖν τὸ πνύματος. ἀλλὰ δεδοικας μὴ τέ
 θεῖαν ὁμολογῆσαι; ἔχεις δ' ἀγαθόν. πλὴν ἐν
 τοῖς ἐρίσιν ὁμῶς. ἐμοὶ πλὴν μάχην παρὰ πέμ
 ψον. ἔασόν με ναυπηγὸν εἶναι. σὺ χρῶ τῇ νηὶ. καὶ
 εἰ ναυπηγὸς ὄσιν ἐτόρος, ἐμὲ λάβε τῆς οἰκί
 ας ἀρχιτέκτονα. σὺ ταύτην οἰκεῖς μετὰ ἀσ
 φαλείας καὶ ἐμὲν ἐμόχνησας. οὐχ ἥττον
 ἀπλοῦς ἢ οἰκῆς πλὴν οἰκίαν, ἐμὲ δ' ἐπὶ ταῦ
 τα κατὰ σκευάξαντος, εἰ καὶ μὴδὲν ἐπὶ ταῦ
 τα περὶ λοπόνηκας. ὁρᾷς πλὴν ἀγνοοῦσιν
 νῆα ὁρᾷς; ὁρᾷς πλὴν χρηστότητα; ἐμὸς ὁ πόλει
 μος. ἔστω, σὸν δ' ἐκνίκημα. ἐγὼ βαλμοίμην, σὺ δ'
 εἰρῶν. τῷ πολεμοῦντι σιωπῶντος, χεῖ
 ρα διδούς δεξὴς τῆς πίστεως. ἔχω ῥεῖς λίθους,
 οἷς φονδονήσω τὸν ἀλλόφυλον. ἔχω ῥεῖς ἐμ
 πνύσεις κατὰ τὸ ὅριον τῆς σαραφείας. αἷς
 ζωοποιήσω νεκρωμένους. ἔχω ῥεῖς ὡδὶ κλύ
 σεις κατὰ τῶν χιρδάκων. αἷς καὶ διδρῶσω
 πλὴν θυσίαν ὕδατι πῦρ ἐγείρων ὁ παραδο

εἰς τὸ ἅγιον.

ξότα θν. καὶ οὖν προφήτας, καὶ βασιλῶν
 αἰχμῆς, μυστηρίου διωάμει χρώμενος. ἵμοι
 διὰ μακροτόρων λόγων διδασκαλίας γὰρ
 ὁ καὶ οὐκ ἀντιλογίᾳ. μὲν τὸ μὲν εἰς
 πον τῷ θεοῦ. καὶ τῶν ἐκ λεκτῶν ἀγγέλων.
 μετὰ ταύτης βαπτισθῆσι τῆς πίστεως. εἰ μὴ
 ἄλλως ἐγγύχρῳ, ἢ ὡς ὁ ἐμὸς ἀπαιτεῖ
 λόγος, διδοῖ καὶ μετεγγράφῃ ἐγὼ τοῦτ'
 οὐκ ἀφῆς καὶ λιγρόφως. γράφω ἀγέγραμ
 μεν, καὶ διδάσκων ἀ καὶ μεμάθηκα, καὶ
 τετήρηκα ὅς ἀρχῆς, εἰς τὴν δεξιὰν πολιαν.
 ἐμὸς ὁ κίνδυνος. ἐμὸν καὶ δ' ἡγείσθω. τῷ τῆς
 σῆς ψυχῆς οἰκονόμου, καὶ τελειοῦντός σε διὰ
 τῷ βαπτίσματος. εἰ δὲ οὕτως ἔχεις, καὶ καλοῖς
 ἐνεσημαίνῃς τοῖς γράμμασι. φύλαστέ μοι
 τὰ γεγραμμένα, ἐν καιροῖς βρεπτοῖς ἀδέπτος
 μένων, ὡς ἀδέπτος πράγματος. μέμνησαι
 ἐν πλάττον ὑπὸ δ' κρείττον, καὶ ὡς γράφον
 τα, καὶ ὡς γεγραμμένος. εἰπέ τοῖς μετα
 πείθοισί σε ὁ γέγραφα, γέγραφα. καὶ γὰρ
 αὐ αἰχμνοίμην, εἰ τῷ κακοῦ μένοντος ἀκλι
 νοῦς, δ' καλὸν ῥᾶτα κλίνοιτο. διὸν δὲ μετα
 κινήσω μὴ εἶναι πρὸς τὸ κρείττον ἀπὸ τῷ
 χείρονος, ἀκινήτω δὲ πρὸς τὸ χείρον ἀπὸ τῷ
 βελτίονος. εἰ οὕτως βαπτίζῃ καὶ κατὰ ταύ
 την πλὴν μαθητεῖαν, ἰδοὺ τὰ χεῖλῃς οὐ μὴ
 κωλύσω.

ἐκλύουσιν
 με. το
 τὸ β
 θυμὸς
 σκὰ' ἔ
 θεότ
 ἐμοὶ δ
 κρόν σ
 κα μὲ
 σα τῆς
 τηείαν
 θεότη
 τῶ πλ
 τῇ σῇ
 πινος. σ
 ἡμῶν τ
 τῆς νεφ
 ρος τῆς
 το λμῆρ
 αν δειχ
 αν. εἰ δ
 ἡ πω μ
 νον, τῶ
 δη πέν
 πνύμα
 θεότης

κωλύσω. ἰδοὺ κέχημαι τὰς χεῖρας ᾧ πνύ-
ματι. ταχύνω μὲν τὴν σωτηρίαν. ἀναστῶ μὲν
ἵνα τὸ βάπτισμα. σφύξει μοι τὸ πνύμα. πρό-
θυμος ὁ τελειωτῆς. τὸ δῶρον ἐβίμου. εἰ δὲ
σκαλῆς ἐπι καὶ μὴ κατὰ δέχῃ τὸ τέλος τῆς
θεότητος, ξήλῃ δὲ βαπτιστὴν, ἢ κατὰ βαπτιστὴν.
ἐμοὶ δὲ οὐ χωρὶς τέμνεται θεότητα. καὶ νε-
κρόν σε θοῖεν, ἐν καιρῷ τῆς ἀναχλινήσεως. ἵ-
να μή τε τὸ χάρισμα ἔχῃς. μή τε τὴν ἐλπί-
δα τῆς χάριτος ἐν ὀλίγῳ ναυαγήσας τὴν σω-
τηρίαν. ὥς ὅ, τι ἀν' ὑφέλῃς τῶν τελῶν τῆς
θεότητος, τὸ πᾶν ἔσῃ καὶ θεοτικῶς, καὶ σε αὐ-
τῷ τὴν τελείωσιν. ἀλλ' οὐ πῶς τύχῃς οὐδὲ ἐν
τῇ σῇ ψυχῇ. οὐ χείρονος γραμματος οὐδ' ἐλ-
πίονος. σήμερον δέ σε γραφιδῶναι δεήσει παρ'
ἡμῶν τυπώθῃναι πρὸς τελειότητα; εἴσω
τῆς νεφέλης χωρήσω μὲν. δὲ μοι τὰς πλά-
κας τῆς σῆς καρδίας. πίνομαί τι μῶν σῆς, εἰ καὶ
τολμηρὸν εἰπεῖν. ἐγγράφω δακτύλῳ θεοῦ νέ-
αν δευτερολογον. ἐγγράφω σὺν τομῶν σωτηρί-
αν. εἰδέτι θεῖον αἰρετικὸν καὶ ἀλόγιστον,
καὶ πῶς μὲν ἄνω, ἢ κινδυνεύει λιθοβολούμε-
νον, τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας. Βαπτίσω σε μα-
θεύων εἰς ὄνομα πατρὸς καὶ υἱοῦ καὶ ἁγίου
πνύματος. ὄνομα δὲ κοινὸν τῶν τελῶν ἐν, ἢ
θεότης. γνώση καὶ τοῖς χήμασι καὶ τοῖς ῥή-

εἰς τὸ ἅγιον.

μασιν, ὡς ὁ ἅλιος ἀρχοπέμπη πλὴν ἀθείαν, οὕτως
ὅλη θεότητι σωτασόμενος. Γίγνωτε ὅτι
σύμπαντα κῆσμον ὅσος τὸ ὄρατος καὶ ὅσος
ἀόρατος, ὃς οὐκ ὄντων παρὰ Θεοῦ γινόμε-
νον, καὶ προνοίᾳ τοῦ ποιήσαντος διοικούμε-
νον, διέξαθ' ἡμῶν εἰς τὸ κρεῖττον μεταβολήν.
Γίγνωτε μὴ οὐσίαν ἵνα τὸ θεοῦ εἶναι. μὴ τὴν
βασιλείαν ἢ ἀναρχὴν ἢ παρ' ἑαυτῆς ἔσσει-
σθαι, ἢ παρὰ τοῦ Θεοῦ γινόμενόν. ἀλλ' ἡμέ-
τερον ὄντων εἶναι ὅτι καὶ τοῦ πονηροῦ. ἐκ
τῆς ἀπροσεξίας ἐπεισελθὼν ἡμῖν. ἀλλ' ὅτι
τοῦ κρείττους, γίγνωτε τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ. ὅτι
προαιώνιον λόγον, τὸν γινώσκοντα ἐκ τῆς πα-
τρὸς ἀχρόνως καὶ ἀσωμάτως, ὅτι ἐκ τῆς
τῆς ἡμετέρας γινώσκοντα ὅτι καὶ ὁ υἱὸς ἀνθρώ-
που ἐκ τῆς πατρὸς προελθὼν τα μὲν ἴσως,
ἀρχήτως καὶ ἀρῦπάρως. οὐδὲν γὰρ ἔστι πα-
τρὸν ὁ Θεός. καὶ δι' οὗ σωτηρία. ὅλον αὐτὸν τὸ αὐ-
τὸν καὶ Θεὸν ἔσσει ὅλον τοῦ πεπονητότος.
ἵνα ὁ ἅλιος πλὴν σωτηρίαν χερίσῃται, ὅλον
τὸ κατὰ κελμα λύσας τὸ ἀμαρτίας. ἀπαθὴ θε-
ότητι. παθὴ τὸν προσλήμματι. τοῦτο ὅτι
ἀνθρώπου ὅτι σὲ, ὅσον σὺ γίνῃ δι' ἐκείνον θεός.
ὅτι τὸν ἔσσει τῶν ἀνθρώπων ἡμῶν ἵστα εἰς
θαύματα. σαυρωθείτα καὶ ταφείτα, ὅσον
θανάτου γινώσκει. καὶ αἰσάντα τρεῖς

ρον ἀνελήλυθέναι εἰς τὺς οὐρανούς· ἵνα σε συ
 ναγάῃ καὶ τὸ κέλευθον. ἤξῃν ὃ πάλιν μετὰ
 τῆς ἀνδρείου αὐτοῦ παρουσίᾳ, κείνοντα ζώον
 τας καὶ νεκρούς· οὐκ ἔτι μὲν σάρκα· οὐκ ἁπλῶ
 ματον δέ, οἷς αὐτὸς οἶδε λόγοις θεοειδέερον
 σώματος· ἵνα καὶ ὁ φθὴ ἕως τῇ ἐκ κεντη
 σάντων καὶ μένῃ θεὸς ἔξω παχύτητος. Δέ
 χου πρὸς τοῖς ἀνάστασιν· κείσιν· ἀνταπό
 δοσιν τοῖς δικαίοις τῷ θεῷ σαθμοῖς. ἑαυτήν δέ
 ἡ φῶς τοῖς κεκαθαρμένοις πλὴν διαίτοιαν·
 τουτέστι θεὸν ὁρώμενον τε καὶ γνωσκόμε
 νον· καὶ τὰ πλὴν ἀναλογίαν τῆς καθαρότητος.
 ὁ δὲ καὶ βασιλείαν οὐρανῶν, ὀνομάζομεν.
 σκοπὸς δὲ τοῖς τυφλώτῃσι τὸ ἡγεμονικὸν
 τουτέστιν ἀλλοτεῖωσιν θεοῦ, καὶ τὰ πλὴν ἀνα
 λογίαν τῆς ἀντεῦθεν ἀμβλυωπίας· δείκτον
 βράχου τὸ ἀγαθόν, ἀδὴ τὸ πῶ τῷ θεμελίῳ
 τῇ δογματῶν· ἐπειδὴ πίστις χωρὶς ὀρίων,
 νεκρά· ὡς βῆμα δίχα πίστεως· ἔχεις τὸ μυστήριον
 τὰ ἐκφορεῖ, καὶ ταῖς πῶν πολλῶν ἀκοαῖς
 οὐκ ἀπόρητα· τὰ δὲ ἄλλα, εἰσωμαθήσῃ· τὸ
 τεράδιος χερσὶν ἐκτείνῃ· καὶ κρύψῃς πα
 ρὰ σεαυτῷ σπρυγῇ κρατούμενα· πᾶσι
 ἐκείνο δὲ ἀγγελίζομαι σοι· ἡσάσις λίαν αὐτῇ
 κατήσῃ μετὰ τὸ βάπτισμα πρὸς τὸ μέγαλον
 εἶμας, τῆς ἐκείθεν δόξης ὅτι προχάραγμα.

εἰς τὸ ἅγιον

ἡ ψαλμωδία μὲν ἦς δεχθήσῃ, τῆς ἐκείθεν ὑ/
μνωδίας προοίμιον. αἱ λαμπάδες αὖς πρὸς
αἰάψς, τῆς ἐκεί φωταγωγία σ' μυστήριον, μὲν
ἦς ἀπαντήσομεν ὃ νυμφίω φαισθαι ἢ παρ
θεοὶ ψυχὰς φαισθαις ταῖς λαμπάσι τῆς
πίστεως, μή τε καθύδουσαι ὅλ' ἔραθ' ἑμίας.
ἵνα μὴ λάθῃ παρὼν ἀδοκήτως ὁ προσδο-
κώμενος, μή τε ἄδοφοι καὶ ἀνέλαιοι. καὶ κα-
λῶν ὄρων ὡδὶ δεῖς. ἵνα μὴ τοῦ νυμφώ-
νος ἐκ πῶσω μεν. ὅρῳ γὰρ εἰς πάρος ἐλεει-
νόν. ὁ μὲν παρέσται ἀπαι. ζύσης τῆς κραυ-
γῆς τὴν ἀπάντησιν. αἱ δὲ, ἀπαντήθονται ὅ-
τε φρόνιμοι μετὰ λαμπροῦ τῆς φωτός, καὶ
δαφλεσθῶσ' τῆς τοῦ ζου εὐφροσύνης. αἱ δὲ τα-
ραχθήσονται ζητῶσαι τὸ ἔλαιον οὐκ ἐν καί-
ρῳ παρὰ τῶν ἐχόντων. ὁ δὲ εἰσελεύσεται ὁ βο-
ρραῖος. αἱ δὲ σιωπῶντες. αἱ δὲ ἀποκλει-
σθήσονται. εἰν τῷ εἰσελθεῖν καὶ ῥὸν εἰς εἰς πα-
ρασκυάσθαι δαπανήσασαι. καὶ πολλὰ με-
τακλύθονται. ὁ δὲ μαθούσαι τὴν ζημί-
αν τῆς ἔραθ' ἑμίας. ὅταν μὴκέτι ὁ νυμφώ-
αὐταῖς εἰσιτηρῇ ἢ καὶ πολλὰ λεομενίας.
ὃν κακῶς αὐταῖς ἀπέκλυσαν. ἄλλον δόπον
μνησάμεναι, ὃν ὑδροῦντας τῆς γάμου.
ὃν ὁ καλὸς πατήρ ἐστὶ τῷ καλῷ νυμφίῳ,
ἢ ὅλ' τὴν γυναικα τὴν νεόνυμφον. ἢ ὅλ' εἰς

ἀγρόν τὸν νεώνητον· ἢ τὸ ζῶον τῆς βοῆς,
 ἃ καὶ κῶς ἐκτῆζοντο, οὐδὲ τῶν νεκρῶν τὰ μεί-
 ζονα ζημιούμενοι. οὐδὲ γὰρ ἐκεί τῶν ὑπε-
 ροπτικῶν καὶ ῥαθυμῶν. οὐδὲ τῶν ῥυπα-
 ρῶς, ἀλλ' οὐ νυμφικῶς ἐσολισμενῶν. καὶ ἐλ-
 τεῦθεν ἐαυτὸν ἀξιῶσι τῆς ἐκείθεν λαμπρο-
 φορείας, καὶ λατῶν ἐαυτὸν παρενέρι, κα-
 ναὶς ἐλπίσιν ἰζαπατῶμενος. εἴτε ἡ· ὅταν
 εἴδον γινώμεθα, τὸ τε οἶλον ὁ νυμφίος ἀ' δι-
 δάξῃ. καὶ ἀ' συνέσαι ταῖς σιωπῇσε ληθούσαις
 ψυχαῖς συνέσαι ὅς οἱμαι διδάσκων τοῖς
 λεώτοράτε καὶ καθαρώτορα. ὦν καὶ ἡμεῖς
 μεταλάβωμεν. οἵ τε διδάσκοντες ταῦτα καὶ
 οἱ μαθητάνοντες. ἐν αὐτῷ χριστῷ τῷ κυρίῳ ἡ-
 μῶν ὃ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶ-
 ναὶς ἀμήλ.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΝΑΖΑΝΖΗΝΟΥ
 ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ Εἰς τὸ
 ἍΓΙΟΝ ΠΑΣΧΑ.

Εἰς τῆς φυλακῆς μουσῆσ μοι, Φι-
 σὶν ὁ θαυμάσιος ἀββᾶκούμ. καὶ τῷ
 μετ' αὐτοῦ σήμερον, τῆς δεδομένης
 μοι παρὰ τοῦ πνύματος ἰζουσίας καὶ δε-
 ωρείας. καὶ ἀχρηστοπέυσω καὶ γνώσομαι.

B B iii

τί ὁ φθίσετῃ καὶ ἡ λαλήσῃ σε ταί μοι. καὶ
ἔστιν καὶ ἀπεσιόπενσα. καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἑστὶ
βεβηκὼς ἐπὶ τῶν νεφελῶν. καὶ οὗτος ὑψι-
λὸς σφόδρα. καὶ ἡ ὄρασις αὐτοῦ, ὡς ὄρασις ἀν-
γέλῃ. καὶ ἡ σολὴ αὐτοῦ, ὡς φέγγος ἀστραπῆς.
διὸρ χρομίσκῃ. καὶ ἐπῆρε τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ
ἀνατολάς. καὶ ἐβόησε φωνὴ μεγάλη. φωνὴ
αὐτοῦ ὡς φωνὴ σάλπιγτος. καὶ κύκλω αὐ-
τοῦ ὡς πτερὰ οὐρανοῦ ἀστραπῆς. καὶ εἶπε. σὴ
μῦρον σωτηρίας τῷ κόσμῳ. ὅσος τὸ ὄρα-τος καὶ
ὅσος ἀόρατος. χριστὸς ἐκ νεκρῶν, σωεῖρεσθε.
χριστὸς εἰς ἑαυτὸν, ἐπανδρῆσθε. χριστὸς ἐκ ἰα-
φου, ἐλθὺτε ἐρῶσθ τε τῶν δεσμιῶν τῶν ἁμαρτίας.
πύλαι ἁδοῦ ἀνοίγονται. καὶ θάνατος κατα-
λύεται. καὶ ὁ παλαιὸς ἀδὰμ ἀφ' ἑσθεται.
καὶ ὁ νέος συμποληροῦνται. ἡ ζωὴ ἐν χριστῷ καὶ
νῇ κτίσις, ἀνακαινίζεσθε. ταῦτα ὁ μὲν, ἔλε-
γον. οἱ δὲ αὐτὸ μνησθ' ὅτι πῶς καὶ πρόστορον. ἐν ἡμῖν
ἐπεφάνη χριστὸς διὰ τῆς καὶ τῶ γεννήσε-
ως. οὗ δὲ ἔσθ ἐν ὑμῖν τοῖς θεῷ, καὶ ἐπὶ τῆς εἰρή-
νῃ ἐν ἀνθρώποις διδοκίμα. μεθ' ὧν καὶ αὐτὸς ἐν
ὑμῖν. ταῦτα φησὶ μοι. εἶν δὲ καὶ φωνὴ
λαβεῖν τῆς ἀγγελικῆς ἀξίαν καὶ πάντα πε-
ρικυῖναι τὰ πέρατα. πάχα κυρίου πά-
χα καὶ πάλιν ἐρῶ πάχα. τιμὴ, τῇ εὐχάρδι.
αὐτὴ ἐορτῶν ἡμῖν ἐορτή. καὶ πανήγυρις πα-

[illegible]

νηγύρεων. τοσούτων ὑποδράζοντα πάσας. ὅ-
 τας ἀνθρωπίνους μόνον καὶ χαμαὶ ὄρχοι
 μεύας, ἀλλ' ἤδη καὶ τοὺς αὐτοῦ χριστοῦ καὶ
 ἐπ' αὐτῷ τελουμένους, ὅσον ἀσδράσῃ ἡλίου.
 καὶ ἡ μὲν οὖν καὶ ἡ χθὲς ἡμῖν λαμπροφροεῖα
 καὶ φωταγωγία. ὡς ἰδέα τε καὶ δημοσία συ-
 νεσησάμεθα. πᾶν γένος ἀνθρώπων μικροῦ καὶ
 ἀξίως πάσας. δαψιλῆ τῷ πνεύματι νύκτα καὶ
 ταφωπίζοντες, καὶ τοῦ μεγάλου φωτὸς ἀν-
 ὕψι τυπὸς. ὅσον τε οὐρανὸς ἀνώθεν φρυκτω-
 ρεῖ, κόσμον ὅλον ἀνυλάζων τοῖς παρ' ἐαυτοῦ
 καλῶσι, καὶ ὅσον ὑποδράζον. εἴτε ἀγγέλοις
 τῇ πρώτῃ φωτεινῇ φύσει μετὰ πᾶσι πρὸς τὴν
 εὐφροσύνην πηγάζεσθαι, καὶ ὅσον ἐν τῇ τελεί-
 ᾳ. παρ' ἧς φῶς ἄπαν σινέσθηκεν ὅς ἀμδρί-
 σου φωτὸς μεριζόμενον καὶ τιμώμενον. καὶ *τεμνομενον*
 λίων δὲ ἡ σήμερον καὶ πάλιν φανεστέρα. ὅσω
 χθὲς μὲν, πρόσδρομον ἦν τῷ μεγάλου φωτὸς ἀ-
 νισταμένου τὸ φῶς, καὶ οὐδὲν φροσιώη τις προ-
 εάρτιος. σήμερον δὲ πᾶσι ἀνάστασιν αὐτῷ ἑορτά-
 ζομεν. οὐκ ἔτι ἐλπιζομένην ἀλλ' ἤδη γενομένην
 καὶ ὅσον ὅλον ἐαυτῇ συναίεσθαι. ἄλλος μὲν
 ὅν ἄλλο τι εὐφροσύνη καὶ φροσιώη καὶ δωροφο-
 ρείῳ δῶρον ἐόρτιον. ἢ μικρὸν ἢ μέζον, τῷ πνευ-
 ματι καὶ τῷ θεῷ φίλων. ὅπως αὐτῷ ἑκάστος ἔχῃ
 συνάμεως. τῆς δὲ ἀξίως μόλις αὐτῷ καὶ ἀγγέλοι

εἰς τὸ ἅγιον.

τύχῳ. οἱ πρῶτοι καὶ νοδοὶ καὶ καβαροὶ
τῆς αἰῶν δόξης ἐπόπται καὶ μαρτυροὶ. εἴ ποτε
καὶ τούτοις τὸ πᾶν ἐφικτὸν τῆς ὑμνήσεως.
ἡμεῖς δὲ λόγον εἰδότες ὧν ἔχμεν τὸ καλὸν
λίσσόμεθα καὶ τιμώμεθα τὸν. ἄλλως τε καὶ λό-
γον ὑμνῶντες, ἐκ δυνεργείας τῆς λογικῆς φύσεως.
Ἀρξομαι ὃ ἐν ἰουδαίᾳ δὲ ἅν ἀνέχομαι ὅτι πᾶσι
μεγάλαν θύμαζον. καὶ τῆς μερίτης ἡμερῶν θύων λό-
γος, μὴ πρὸς θεὸν ἀνασφαμεῖν. καὶ κεῖθεν ἐρήσει
αὐτὸν ἀρχή. καὶ μοι καὶ ἡγήσασθε καὶ νῦν καὶ ἅ-
νω καὶ διανοοῖαι, ὅσοι ἵψατε τὰ τοιαῦτα.
ἐπειδὴ πᾶσι θεοῦ καὶ θεῖος ὁ λόγος. ἵνα ἅπτε-
σθαι τῶν ἱερῶν ὄντως τὰ μὴ κενούμενα.
ἔσται δὲ ὁ αὐτὸς ἀληθὴς αὐτὸς τε ἅμα καὶ σω-
τομὸν τὰς. ὥς μή τε τῷ ἐν λεῖ λυπεῖν, μή
τε ἀκρίβης ἤ. ὅτι τὸν κόρον. θεὸς ἦν μὴ αἰεὶ καὶ ἔστι
καὶ ἔσται. μάλλον δὲ ἔστιν αἰεὶ. τὸ γὰρ ἡμεῖς καὶ ἔ-
σται, τὸ καὶ ἡμᾶς χρόνου ἡμέματα, καὶ τῆς
ἐδυστῆς φύσεως. ὁ δὲ ὧν αἰεὶ. καὶ ὅτι αὐτὸς ἐ-
αυτὸν ὀνομάζει. τῷ μαῶν σὲ χρηματίζων ὡς
τὸ ὅρους. ὅλον γὰρ ἐν αὐτῷ συλλαβὴν ἔχει
τὸ εἶναι. μή τε ἀρξάμενον. μή τε παυσόμε-
νον. οἷόν τι πέλαγος οὐσίας ἀπειρον καὶ ἄορι-
στον. πᾶσαν ἱερωτικὴν πῖον ἐννοῖαν καὶ χρό-
νου καὶ φύσεως. νῶ μόνω σκιαγραφούμενον.
καὶ τὴν τῶν ἁγίων ἀμυστῶς καὶ μετρίως. οὐκ

ἐκ τῆς καὶ αὐτό, ἀλλ' ἐκ τῶν παλαιῶν αὐτό.
 ἄλλης δὲ ἄλλου φαντασίας συλλεγομένης,
 εἰς ἐν τῇ αὐτῇ ἀληθείᾳ ἵσταλμα. πρὶν κρατῆ
 θῆναι φθύνον. καὶ πρὶν νοηθῆναι διαδοξά
 σκον. τοσαῦτα παλαιάμπον ἡμῶν τὸ ἡγε
 μονικόν, καὶ ταῦτα κεκαθαρμένων, ὅσα
 καὶ ὁ ἦν, ἀστραπῆς τάχος οὐχ ἵσταμένης. ἐ
 μοι δοκεῖν, ἵνα τῷ ληπτῶ μόν, ἐλκεν πρὸς ἐ
 αὐτό. τὸ γὰρ τελείως ἀληπτόν, ἀνέλιπτο, ὅ
 καὶ ἀνέπιπτε. τῷ δὲ ἀληπτῷ θαυμάζεται.
 θαυμαζόμενον δὲ, ποθὲν πλεόν. ποθέμενον
 δὲ καὶ θαῖρον, καὶ θαῖρον δὲ, θεοφθίς δὲ γὰρ ἡ
 ταί. ριούρις δὲ γλυμοίσις, ὡς οἰκείσις ἡδὲ
 πρὸς μελὴ (τολμάτι νεανικὸν ὁ λόγος) θε
 ὅς θεοῖς ἐνούμενος τε καὶ γνωρίζομενος. καὶ
 τοσοῦτον ἴσως, ὅσον ἡδὲ γινώσκῃ τὸ γινώσκο
 μένους. ἀπειρον οὖν τὸ θεῖον καὶ ἀνιδεώρη
 τον. καὶ εἴτε πάντῃ καὶ τα ληπτόν αὐτὸ μόν
 νον ἢ ἀπειρία. καὶ ἡ οἷα τῷ ἀπλῆς εἶναι,
 φύσεως, ἢ ὅλον ἀληπτόν εἶναι, ἢ τελείως λη
 πτόν, ἢ γὰρ ὅν ἀπλῆς ἐστὶ φύσεως ἐπιζητή
 σομεν. οὐ γὰρ δὴ εἴτε φύσις αὐτῷ ἢ ἀπλό
 της. εἴτε μὴ δὲ τοῖς σιωδέτοις μόνον εἴτε
 σιωδέτοις. διχῆ δὲ τοῦ ἀπείρου θεωρουμένου
 καὶ τὰ ἀρχὴν καὶ τέλος. (εἰ γὰρ ἡ ἀπὸ τοῦ
 τα καὶ μὴ ἐν τοῖς ἀπείρον.) ὅταν μὲν εἰς

εἰς τὸ ἅγιον.

ὅν ἀνὰ βυθὸν ὁ νοῦς ἀπεβλέψῃ, οὐκ ἔχει
ὁφίστη καὶ ἀποδείσῃται ταῖς παρὰ θεῶν
τασίαις, καὶ ἐν ταῦθα ἀπειρον καὶ ἀνέκβατον,
ἀναρχὴν προσήγορεύσιν. ὅταν ὅς εἰς τὴν καὶ
τὰ ἐξῆς, ἀθανάτων καὶ ἀνώλεθρον. ὅταν ὅς συνέ
λη τὸ πᾶν. αἰώνιον. αἰὼν γὰρ ἔτε χρόνος, ἔτε
χρόνου καὶ μόρος. καὶ διὰ γὰρ μετρητόν. ἀλλ' ὅτι
ἡμῖν ὁ χρόνος ἡλίξ φορεῖ μετρώμενος, ὅσον
τοῖς αἰσθητοῖς αἰών. καὶ συμπαρεκτεινόμενος
τοῖς ὅσιν οἷόν τι χρονικὴν κίνημα καὶ διάστημα.
ταῦτά μοι παρὰ θεοῦ πεφίλοσοφῆσθαι
ναῶ. οὐδὲ γὰρ ἔπαρ ταῦτα καίρος. ὅτι μὴ
θεολογία τὸ προσκείμενον ἡμῖν, ἀλλ' οἰκονο
μία. θεοῦ δὲ ὅταν εἶπω, λέγω παρὰ καὶ
ἡοῦ καὶ ἁγίου πνεύματος. οὐτε ἔπαρ ταῦτα
τῆς θεότητος χρομένης, ἵνα μὴ δῆμον θεῶν
εἰσαγάγωμεν. ἔτε ἐν τὸς τούτων ὀριζομένης,
ἵνα μὴ πενίαν θεότητος κατακελεύωμεν. καὶ ὅσον
πῶς μοναρχίαν ἰουδαίζοντες, καὶ ὅσον πῶς ἀφθε
νίαν ἐλλυγίζοντες. καὶ γὰρ καὶ ἐν ἀμφοτέ
ροις ὅμοιον καὶ ἐν τοῖς ἐναντίοις δεικνύται,
οὕτω μὲν οὕτω τὰ ἅγια τῶν ἁγίων. ἀ καὶ τοῖς
σεραφίμ συγκαλύπτειται, καὶ ὁδοῦται
τοῖς ἁγασμοῖς, εἰς μίαν συνῖδον κυριότητα
καὶ θεότητα. ὅπερ καὶ ἄλλω τινὶ περὶ ἡμῶν πε
φιλοσόφηται καὶ μάλιστα καὶ ὑψηλότετα.

ἔπει δὲ οὐκ ἤρκει τῇ ἀγαθότητι αὐτοῦ· τὸ
 κινεῖσθαι μόνον τῇ ἑαυτῆς θεωρίᾳ· ἀλλ' ἐ-
 λθὲν ἐπὶ τὴν ἀγαθὴν καὶ ὁδοῦσαι· ὥς πλείο-
 να εἶναι τὰ δυνάμετά μου, ἵνα γὰρ τῆς
 ἀκρας ἐν ἀγαθότητι, πρῶτον μὲν ἐννοεῖται
 ἀγγελοῦς διωάμης καὶ οὐρανίους· καὶ τὸ ἐν
 νόημα, ὅρτον ἐν λόγῳ συμπληρῶμενον, καὶ
 πνύματι τελούμενον· καὶ οὕτως ὑπόστη-
 λεν λαμπρότητες δαύτεροι· λειτουργοὶ τῆς
 πρώτης λαμπρότητος· εἴτε νοερά πνύμα-
 τα· εἴτε πῦρ οἷον αὐλόν, καὶ ἀσώματον εἴτε τι
 να φύσιν ἄλλω, ὅτι ἐγγυτάτω τῶν εἰρημέ-
 των ταύτας ἔσθλη πῆεν· βούλομαι μὲν
 εἰπεῖν, ὅτι ἀκνήνω πρὸς τὴν καὶ, καὶ μό-
 νην ἐχούσας πῶς τὴν καὶ κίνησιν ἅ τε τῇ θεῶν
 ἔσας καὶ τὰ πρῶτα ἐκ θεοῦ λαμπρότητας (τὰ
 ἅ ἐν ταύτα, δαυτοῦ ἐλπίδας) πείθω δὲ
 με μὴ ἀκνήνω ἀλλὰ δυσκινήτους καὶ ἔσθ-
 λαμβάνειν ταύτας καὶ λέγειν, ὅτι πῶς λαμ-
 πρότητα ἐωσφόρος, σκόρος δὲ πῶς ἐπαρ-
 σιν καὶ γινόμενος καὶ λεγόμενος· αἱ τε ὑπὲρ
 αὐτὴν ἀκραιφνέως διωάμης· δημιουργοὶ τῆς
 καὶ τῇ τῆς καλοῦ φυγῆ· καὶ ἡμῖν πρό-
 ξινοι· οὕτω μὲν αὖτε ὁ νοητὸς αὐτῶν καὶ δὲ
 ταύτα ὑπὲρ κόσμος· ὥς ἐμὲ γοῦν παρὶ τοῦ
 τῶν φιλοφρονεῖται, μετὰ λόγῳ τὰ μεγά-

εἰς τὸ ἅγιον.

[illegible]

φοτδρών ἀοράτου τε λέγω καὶ ὁρατῆς φύ-
 σεως δημιουργῇ, τὸν ἄνθρωπον καὶ παρὰ
 μὲν τῆς ὑλῆς λαβὼν τὸ σῶμα ἥδη προῦποι-
 σάσης, παρ' ἐαυτοῦ ὃ ζῶν ἐν θεῖς. (ὃ δὲ νοε-
 ρὰν ψυχὴν καὶ εἰκόνα θεοῦ οἶδεν ὁ λόγος) οἱ
 ὅν τινα κόσμον ἐτόρον ἐν μικρῷ μέγαν ὡς τὸ
 γῆς ἰσησιν ἄλλελον ἄλλον. προσκυνητῶν μικτῶν
 ἐπόπῳ τῆς ὁρατῆς κτίσεως. μύστην τῆς νοε-
 ραίας βασιλέα τῶν ἐν γῆς. βασιλευμένον
 ἀνῶθεν ἐπίγειον καὶ οὐράνιον. πρόσκαιρον
 καὶ ἀθάνατον. ὁρατὸν καὶ νοούμενον. μέσσην
 μεγάλου καὶ ταπεινότητος. τὸν αὐτὸν πνύ-
 μα καὶ σάρκα. πνύμα δὲ πῶς χάριν, σάρκα
 δὲ πῶς ἐπαρσιν. τὸ μὲν ἵνα μὴ καὶ δοξά-
 ξῃ τὸν διεργάτην. τὸ δ' ἵνα πάχῃ καὶ πάχων
 ἔσθμι μνήσκηται καὶ παιδύνηται, τῷ με-
 γάλῳ φιλοτιμύμενος ζῶν ἐν ταῦθα οἰκονομῶ-
 μενον καὶ ἀλλαχθὺ μετισταμένον, καὶ πῶς
 τῷ μυστηρίου, τῇ πρὸς θεὸν νύσει θεούμενον.
 εἰς ὅσον ἂν ἐμοὶ φέρῃ τὸ μέτερον ἐν ταῦθα φέρ-
 ος τῆς ἀληθείας. λαμπρότητα θεοῦ καὶ ἰ-
 δεῖν καὶ παθεῖν ἀξίαν τῇ καὶ σωθῆσαντος καὶ
 λύθντος καὶ αὐτῆς σωθῆντος ὑψιλότε-
 ρον. ὅσον ἐθῶς μὲν ἐν τῷ παρὰ δεισῶ, ὅς τις
 ὥστε ὡς ὁ παρὰ δεισῶς οὗτος. τῷ αὐτεξουσίῳ
 τιμήσας. ἵνα τοῦ ἐλομένου τὸ ἀγαθὸν οὐχ

εἰς τὸ ἅγιον.

ἡ τῆς ἡττοῦ παρὰ χρόνους τὰ σπέρματα. Φυ-
τῶν ἀθανάτων θεῶν ἐννοίων ἰσως τῶν τε ἀ-
πολλέων καὶ τῶν τελευτῶν. ἱμνόν, τῇ ἀ-
πολλέῃ καὶ ζῶν ἡ ἀτέχνῳ καὶ δόχῃ πάντος
ἐπιχαλόμενος καὶ περὶ λήματος. Ἰουῖον
γὰρ ἐπρεπεν εἶναι ἐν ἀπ' ἀρχῆς καὶ δίδωσι
νόμον ὕλῳ τῷ αὐτοξουσίῳ. ὁ δὲ νόμος ἦν
ἐντολή. ὧν τε μεταληπτεῖον αὐτῷ φυτῶν. καὶ
οὐ μὴ προσεπτεῖον. ἡ δὲ λῶ, δ' ξύλον τῆς ἰνώ-
σεως, οὐτε φυτευθὲν ἀπ' ἀρχῆς κακῶς, οὐ-
τε ἀπαρρηθὲν φθονόρως. μὴ πεμπέτω
σαν ἐκεί τὰς γλώσσας οἱ θεομάχοι. μηδὲ τῶν
ὄφιν μιμείδωσαν, ἀλλὰ καλὸν μὲν οὐ καὶ
ρως μεταλαμβάνοντες. θεωρία γὰρ λῶ τὸ
φυτόν. ὡς ἡ ἐμὴ θεωρία. ἥς μόνοις ἐπιβαίνον
ἀσφαλές. Ἰῶς πῶν ἐξιν τελευτῶν. δ' καλὸν
δὲ Ἰῶς ἀπλούς ὁρῶν ἐπὶ καὶ πῶν ἐφείν λι-
χνοτέρους. ὡς περὶ δ' Ἰορὴν τελεία λυσίτελης,
Ἰῶς ἀπλοῖς ἐπὶ καὶ θεομένοις ἰάλαχθες. ἐπεὶ
δὲ φθόνῳ διαβόλῃ, καὶ γυναικὸς ἐπιρῆα, ἡ τῆς
τε ἐπαθεν ὡς ἀπαλωτῶν, καὶ λῶ προ-
σῆγαλιν ὡς πιθανωτῶν, φθῶ τῆς ἐμῆς ἀ-
σθενείας ἐμὴ γὰρ ἡ τοῦ προσπύτορος, τῆς
μὲν ἐντολῆς ἐπελάθω τῆς δοθείσης καὶ
ἡ τῆς τῆς πικρᾶς γλύσεως. ὁ μὲν δὲ τῶν τῆς
ζωῆς ξύλου καὶ τῶν παρὰ δεινῶν καὶ τῶν δε-

οὐδὲ πῶν
ἀσθενείας
πῶν πα-
τυποῦν
ἀσθενείας
μὲν ἡ
πῶν πα-
κακῶν κα-
οὐτὰρ ἡ
δὲ παρὰ
ἀσθενείας
σπέρματα
ἰσως νόμος
πολλῶν
καὶ ἡ τῆς
ρως, ἐκ γὰρ
ἐννοίων ἀνέ-
καὶ ἡ
αὐτοξουσίῳ
Ἰῶς ἀπλοῖς
ἐπὶ καὶ τῶν
καὶ τῆς
τῶν περὶ
ἐπὶ τῆς
ζωνος καὶ

οὐ δὲ πλὴν κακίαν ἐξ ὁρίστος γίνεται καὶ τῶν
 δόρυματίνους ἀμολύνεται χιτῶνας· ἴσως
 πλὴν παχυτῶσαν σάρκα καὶ θνητὴν καὶ ἀντί
 τυπον· καὶ ἴσως πρῶτον γινώσκει πλὴν ἰδίαν
 αἰσχύνην καὶ ἀπὸ θεοῦ κρύπτεται· κερδαίνει
 μὲν ἡ καὶ ταῦθα ἐν θανάτῳ· καὶ τὸ διακο
 πῆναι πλὴν ἀμαρτίαν· ἵνα μὴ ἀθανάτων ἢ τὸ
 κακὸν· καὶ γίνετ' αἰσθητοῦ ἢ ἡμελεία·
 οὐ τὰ ἴ' πείθομαι καλὰς δὲ θεόν· πολλοῖς
 δὲ παιδαγωγοῖς πρὸ τῶν ἀντὶ πολλῶν τῶν
 ἀμαρτημάτων, ὧν ἡ τῆς κακίας ῥίζα ἐβλά
 σθησε κατὰ διαφόρους αἰτίας καὶ χρόνους· λό
 γῳ, νόμῳ, προφήταις, δυνεργασίαις, ἀπειλαῖς,
 παλινῶν, ὑδασιν, ἐμπρησμοῖς, πολέμοις, νί
 κας ἢ τῆς, σημεῖοις ἐξ ὕδατος, σημεῖοις ἐξ ἀέ
 ρος, ἐκ γῆς, ἐκ θαλάττης, ἀνθρώπων· πόλεων· ἐ
 θνῶν ἀνελπίστοις μεταβολαῖς, ὑφ' ὧν ἐκ τῆς
 ναι Ἰ' κακίαν ἐπὶ ἀσθενεζόμενον ἰδὼν, τέλος ἰ
 σχυροτέρου δεινῷ φαρμάκου ἢ δεινοτέρους
 τοῖς ἀρρώσθημασιν· ἀλληλοφονίαις· μοιχείαις·
 ἐπιουρίαις· ἀνδρομανίαις (τὸ πάντων ἔχει
 ἐν τῶν κακῶν καὶ πρῶτον)· ἐδωλαλατείας
 καὶ τῇ μεταθέσει τῆς προσκυωσίως, ἀπὸ
 τῆς περὶ κῆτος ἰδὼν τὰ κτίσματα· ταῦτα,
 ἐπειδὴ μείζονος ἐδέετο τῆς βοηθήματος, μεί
 ζονος καὶ τυγχάνει· τὸ δὲ ἰδὼν· αὐτὸς ὁ τῆς θεῶ

εἰς τὸ ἅγιον.

λόγος· ὁ προαιώνιος· ὁ ἀόρατος· ὁ ἀπρόβλεπτος· ὁ ἀσώματος· ἢ ἐκ τῆς ἀρχῆς ἀρχή· ἢ ἐκ
τῆς φωτὸς φῶς, ἢ πηγὴ τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀθα
νασίτου, ἢ ἐκ μαγεῖον τῆς ἀρχετύπου· ἢ μὴ κε
νομένη σφραγίς· ἢ ἀπαράλλακτος εἰκόνα·
ὁ τ' πρὸς ὅρος καὶ λόγος, ἔτι πῶς ἰδανεικόνα χω
ρεῖ· καὶ σὰρκα φορεῖ ὅθεν πῶς σὰρκα· καὶ ψυχὴ
νοεῖ ὅθεν πῶς ἐμὴν ψυχὴν μίγνυ. ὅμοιω
τὸ ὅμοιον αἰαντα· θαύρων· καὶ πάντα γίνετ
πῶς τῆς ἀκαρτίου, ἀνθρώπος· κυνθεῖς μὲν
ἐκ τῆς παρθένου, καὶ ψυχὴν καὶ σὰρκα προ
καταρθείσης τῷ πνύματι· ἔσθ' ὅθεν καὶ γέννη
σιν τιμηθῆναι, καὶ παρθενίαν προτιμηθῆ
ναι, προσελθὼν δὲ θεὸς μετὰ τῆς προσλήψε
ως· ἐν ἧς οὐδ' αὖ τῶν ἐναντίων σαρκὸς καὶ πνύ
ματος· ὡς ἢ μὲν ἐδέωσε· ἢ δὲ ἐδέωσεν· ὡς τ'
καὶ νῆς μέξεως· ὡς τῆς παραδόξεως κράσεως· ὁ
ὡς γίνετ· καὶ ὁ ἀκτιστος, κτίζετ· καὶ ὁ ἀχώρητος
χωρεῖτ· ὅθεν μέσης ψυχῆς νοεῖας, μεσιτευσῆς
θεότητι καὶ σαρκὸς παχύτητι· καὶ ὁ ἀπλῆς
ζων πῶς ὅθεν· πῶς ὅθεν ἐμὴν σὰρκα· ἢ ἐ
πῶς πῶς τῶν αὐτοῦ θεότητα· καὶ ὁ
πῶς ὅθεν, κενετ· κενετ· ἢ τῆς ἐαυτοῦ δόξης ὅθεν
μικρόν, ἢ ἐπῶς τῆς ἐκείνου μετὰ λάβω πῶς
ρῶσεως· τίς ὁ πῶς τῆς ἀγαθότητος· ἢ ὅθεν
πῶς ἐμὲ ὅθεν μυστήριον· μετέλαβον τῆς ἐκ
νοσ καὶ

νος καὶ οὐκ ἐφύλαξα· μεταλαμβάνει τῆς ἐ-
 μῆς σαρκὸς, ἵνα καὶ πῶς εἰκόνα σώσῃ, καὶ πῶς
 σάρκα ἀθανάτισῃ. διὰ τὸ δὲ κοινῶν κοινῶνί-
 αν, πολλοὶ τὸ προτέρως παραδοξοτέραν· ὅσω
 τό τε μὲν τοῦ κρείττονος μετέδωκε· νῦν δὲ με-
 ταλαμβάνει τοῦ χειρότερου· ἴσως τοῦ προτέ-
 ρου Θεοειδέσθρον· ἴσως τοῖς νοῦν ἔχουσιν
 ὑψιλότρον· ἀλλὰ ἵε τούτων ἡμῖν, τάχα
 αὐτοὶ εἴροι τις τῶν λίαν φιλεόρτων καὶ θερ-
 μότερων· κέντει ἦν πῶλον ποδὶ πῶς νύσαν-
 τα τῆς ἐορτῆς ἡμῖν φιλοσόφει· καὶ οἷς πε-
 ραθεζόμεθα σήμερον· ἴσως δὲ καὶ ὀρίστω· καὶ
 εἰ μικρὸν ἀνώγει ἡρεξάμην, οὐ τῶ τῷ λόγῳ
 καὶ τοῦ πόθου βιασάμεν· οὐ χειρόν δὲ ἴ-
 σως τοῖς φιλομαθεῖσι καὶ φιλοκίλοις ποδὶ
 τῆς περὶ τῆς αὐτῆς τοῦ πάρα βρα-
 χεία διαλαβεῖν· γίνοιτο γὰρ αὐτοῖς, οὐ φαῦ-
 λον ἴσως ταῖς ἀκρίαις ἐπεισόδιον· ὁ πάρα
 ἴσως ὁ μέγα τε καὶ σεβάσμιον, φάσκα τοῖς
 ἐβραίοις περὶ σατορβύτη καὶ τὰ πῶς ἐκείνῳ
 φωνῶν· δηλοῖ δὲ ἡ φωνὴ, πῶς διάβασιν· ἴσως
 κῶς μὲν, δὲ πῶς ἴσως αἰγὶ πῶς πρὸς τῆς
 χαναναίαν φυγὴν καὶ μετανάστασιν· πνθυμα-
 τικῶς δὲ, δὲ πῶς ἐκ τῶν καὶ πῶς πρὸς τὰ αὐτῶ
 καὶ πῶς γῆν τῆς ἐπαγγελίας προόδον καὶ
 ἀνάβασιν· ὁ πόρ δὲ πολλαχρὺ τῆς γεωφῆς

εἰς δ' ἄγιον.

συμβαλὲν δὲ ῥομὲν, ἀπὸ τῶν ἀσαφειδῶν με-
ταποιθεῖν τὰ τῆς ὀνομάτων ἐνδὶ τοῦ
σαφέσερον, ἢ τῶν ἀγροικοτῶν ἐνδὶ τοῦ
αἰμονέσδρον, ἔδω καὶ ταῦθα τε θεωρήσε-
μεν. τῷ γὰρ σωτηρίου πάθου ὄνομα ἔδω
εἶναι πινὸς νομίζοντες, εἶτα ἰβελινίζον-
τες τὴν φωνὴν, κατὰ τὴν τῷ περὶ τοῦ
καὶ τοῦ καὶ περὶ τὸ καὶ μετὰ ποίησιν, πά-
ρα τὴν ἡμῶν προσηγορίαν. παρακα-
βοῦσα δὲ ἡ σωτήρια τὴν φωνὴν, ἰαροτέ-
ραν ἐποίησε προσεχούσης τῆς τῶν πολλῶν
ἀκροῆς ὡς πᾶν ὁσεβες δῶ τῷ ῥήματι. πάν-
τα μὲν οὖν τὸν νόμον σκιαὶ εἶναι τῶν μελ-
λόντων καὶ νοσμενίων, ὁ θεὸς ἀπόστολος περὶ
ἡμῶν ἀπεφλώατο. καὶ ὁ χρηματίσας περὶ
τοῦτον τὸν μωσῆ θεὸς ὡς ἔειπε τούτων
ὀνομαζέται. ὅρα γὰρ φησι. ποιήσεις πάντα
κατὰ τὸν τύπον τὸν ἡμετέραν σοι ἐν τῷ ὅρα
σκιαγραφίαν τινὰ καὶ προσχερῆμα τὸ ὁρατὸν
παραδεικνύοντα τὰ ὁρώμενα. καὶ πείθοι-
μαι μηδὲν εἰκὴ μηδὲ ἀλογίως μηδὲ χαμδρ-
πῶς τούτων διατετάχθαι. μηδὲ ἀναξίως
τῆς τῷ θεοῦ νομοθεσίας. καὶ τῆς μωσέως
ἐκδουλείας, εἰ καὶ χαλεπὸν ἐκείνη τῶν σκι-
ῶν, ἐκείνην ἐφύρειν θεωρίαν εἰς λεπτόν κα-
ταβαίνοντα. ὅσα τε περὶ τῆς σκηνῆς αὐτῆς

καὶ μέτρων καὶ ὕλης καὶ τῶν αἰρόντων ταῦ
 τα λυσιπῶν τε καὶ λειτουργῶν· ὅσα τε πόρῃ
 θυσιῶν καὶ χαθαρσίων καὶ ἀφαιρεμάτων
 νενομοθέτηται· καὶ μόνοις εἶναι θεωρητὰ
 τοῖς κατὰ μωσῶα πῶ ἀρετὴν, ἢ ὅτι ἐγγυτά
 τω τῆς ἐκείνου παιδαλύσεως· ἐπεὶ καὶ ἐν αὐ
 τῷ τῷ ὅρῳ θεὸς ἀνθρώποις φαντάζεται· ἥ
 μὲν τι κατὰ βαίνων αὐτὸς τῆς οἰκείας πε
 ριωπῆς, ἥ δὲ ἡμᾶς ἀνείων ἐκ τῆς κατὰ θελ
 τα πεινώσεως· ἵνα χωρηθῇ μετεώς γ' οὕτω
 θνητῇ φύσει· καὶ ὅσον ἀσφαλὲς, ὁ ἀχώρητος·
 οὐ γὰρ οἷόν τε ἄλλως ἐν πόρεινός τε θεοῦ γιν
 νέσθαι σώματος ὑλικοῦ καὶ δεσμίου νοῦ πᾶ
 χος μὴ βοηθοῦμενον· τό τε τοίνυν, οὐ πάν
 τες τῆς αὐτῆς ἀξιώσεως φαίνονται τάξε
 ῶς τε καὶ σάσεως· ἀλλ' ὁ μὲν τῆς, ὁ δὲ τῆς·
 πρὸς μέτρον οἶμαι τῆς ἐαυτοῦ χαθαρσεως
 καὶ σος· οἱ δὲ καὶ παντὰ πασιν ἀπεληλαμέ
 νοι· καὶ μόνης ἀκούειν τῆς αὐτοῦ φωνῆς συ
 χωροῦμενοι· ὅσοι θεοῦ δὲ τὸν εὐρόπον· καὶ
 θεῶν μυστηρίων ἀνάξιοι· ὅμως δὲ μέσιν χω
 ραῦτες ἡμεῖς τῶν τε πάντων παχυτόρως
 πῶ διανοίαν, καὶ τῶν ἄλλων θεωρητικῶν τε
 καὶ ἀνγκιστρίων, ἵνα μὴ παντελὲς ἀργοὶ
 καὶ ἀκίνητοι μέλωμεν, μή τε πόρῃ γότα
 ροι τῷ θεόντος ὦμεν, καὶ τῶν προκείμενων

εἰς τὸ ἄγιον

ἐκ πῶτος ἡ ἀλότριοι (ὃ μὲν γὰρ ἰουδαῖ-
κὸν πῶς καὶ ταπεινόν. εἰ δὲ ὄνειροκετικόν.
καὶ ὁμοίως ἀμφὸ τῶρα κατενώσμενα) οὐ τῷ
πῶτι τούτῳ διαλεξόμεθα κατὰ τὸ ἡμῖν ἐπι-
κτόν. καὶ οὐλίαν ἐκ τοπον οὐ δὲ τοῖς πολλοῖς
καταγέλασον. ἡ γούμεθα γὰρ ἐπειδὴ πεσόν-
τας ἡμᾶς ἐκ τῆς ἀμαρτίας τὸ ἀπ' ἀρχῆς, καὶ
ἐξ τῆς ἡδονῆς κλαπέντας μέχρις εἰδωλολα-
τείας καὶ τῶν ἀθέσμων αἱμάτων, εἶδει πάλ-
ιν ἀνακληθῆναι, καὶ πρὸς τὸ ἀρχαῖον
ἐπαναχθῆναι, ἐξ πλάγχθη ἀλέξας θεοῦ πα-
τρὸς ἡμῶν, οὐκ ἀναχομένου ζημιωθῆναι το-
σοῦτον ὄργον τῆς οἰκείας χειρὸς τὸν ἀνθρώ-
πον, πῶς ὅν ἀνασταθῆναι καὶ τί γινέσθαι,
ὃ μὲν σφοδρὸν τῆς ἰαθείας ἀποδοκιμασθῆ-
ναι. ὡς ἔτε πείθον. καὶ προσπλήξαι διωάμε-
νον. ἐξ τῶ ἐκ τῆς χρόνου φυσίωσιν. τῷ δὲ ἡμέ-
ρω καὶ φιλανῶ τῆς θεραπείας, οἰκονομηθῆ-
ναι πρὸς ἐπανόρθωσιν. μηδὲ γὰρ αὖ πτόρθον
λογὸν ἐνέγκειν ἀθρόαν μετὰ κλήσιν καὶ βί-
αν χειρὸς ἀπευθυνούσης. θάττον μὲν τ' αὖ
πληθύνει, καὶ ὁρθωθῆναι. μή τε ἰσχυρὸν θε-
μὸν καὶ ὑπερῆλικα χαλινῶν τυραννίδα.
ἐξ τινὸς κολακείας καὶ πομπυσμάτων.
ἐξ τούτου δίδεται νόμος ἡμῖν εἰς βοήθειαν,
οἷόν τι διατείχισμα μέσον θεοῦ καὶ εἰδῶλων.

τῶν μὲν ἀπαιτῶν ἡμᾶς. πρὸς δὲ τὸν ἐπαναί-
 των. καὶ συγχωρεῖται μικρὸν ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα
 τὸ μᾶλλον λάβῃ. συγχωρεῖται δὲ θυσίας τέως,
 ἵν' ἐγκαταστήσῃ θεόν. ἔπειτα λύει καὶ καιρὸς,
 καὶ ταλύσῃ καὶ τὰς θυσίας. ὁφείδει ὅτι παλ-
 λάτῃων ἡμᾶς ταῖς καὶ τὰ μικρὸν ὑφαιρέσει-
 σι, καὶ μετὰ τῶν ἐνδὶ τὸ δὲ ἀγγέλιον ἡδὴ γε-
 γυμνασμένους πρὸς δὲ πείθειαν. οὐ τῶ μὲν δὲ
 καὶ διαταῦτα εἰσῆλθεν ὁ γραπτὸς νόμος.
 συναδῶν ἡμᾶς εἰς χ'ν. καὶ δὲ τὸ θυσιῶν ὁ λόγος.
 ὡς ὁ ἐμὸς λόγος. ὡς αὖν ὁ τῆς θεότητος βλάπτος
 μὴ ἀγνοῆς, καὶ τὸν παλῶτον τῶν ἀνεξιχνιά-
 των αὐτῶν κειμένων, οὐ δὲ ταύτας παντε-
 λῶς ἀνδρῶν ἀφῆκεν οὐ δὲ ἀσιωτελεῖς, δ' ὅ
 μέχρι μελῶν προοιούσας τῶ ἀίματος. ἀλλὰ δ'
 μέγα καὶ ἄθῃν ἰδρῆον (ἵν' οὕτως εἴπω.) ὁ ἄθῃν
 ὅν ἐνδὶ τῇ πρώτῃ φύσει ταῖς νομικαῖς θυ-
 σίαις ἐγκαταμέμικται. καὶ οὐ μικροῦ μέ-
 ρους τῆς οἰκουμένης, οὐ δὲ πρὸς ὀλίγον, ἀλλ'
 λαπαντὲς τῶ κόσμου καὶ διακονίζον καὶ θάρ-
 σιον. δὲ δὲ λαμβάνεται πρόβατον μέλ',
 δὲ πλὴν ἀνελίαν. καὶ τὸ ἐνδύμα τῆς ἀρ-
 χείας γυμνώσεως. τοιοῦτον γὰρ τὸ ἐνδὴ ἡ-
 μῶν σφάγιον ἐνδύμα ἀφθαρσίας καὶ ὅν καὶ
 καλούμενον. τέλειον δὲ, οὐ δὲ πλὴν θεότητα
 μόνον ἢς οὐδὲν τελεώτερον. ἀλλὰ καὶ δὲ πλὴν

εἰς τὸ ἅγιον

πρὸς ληψιν πῶς χριστοῦ θεότητι καὶ γε
νομένου ὁ πᾶν ὃ χρίσαν· καὶ θαρρῶ λέγειν
ὁ μόθρον· ἄρρον δὲ, ὡς ἔωδρ τὸ ἀδὰ μ προσα
γόμενον· μάλλον ὃ τὸ σεῖρόν το' σεῖρόν τῶν.
τὸ πρῶτον πεσόντες ἔωδρ πῶς ἀμαρτίας.
ἢ ὅτι μάλιστα μηδὲν θῆλυ μηδὲ ἀνάνδρον ἐν
ἐαυτῷ φέρειν· ἀλλὰ καὶ ἐκράχυν βίαι δεσμών
παρθενικῶν καὶ μητερικῶν καὶ τὰ πολλὰ
ἐξουσίαν καὶ τεχνὴν ἄρρον ἐκ τῆς προφῆ
τιδος· ὡς ἡσυχία δὲ ἀγγελίζεται· ἐν αὐτοῖς
δὲ ὡς ἡλίον δικαιοσύνης· ἢ ἐκείθεν ὁρμώμε
νον ἢ τῷ ὁρμώμῳ πᾶσι γράπτον· καὶ εἰς ἐαυ
τὸν ἑαυτῶν ἐφοντα· σέφανόν τε χρυσότητος
δύλογούμενον· καὶ πάντα χόρην ἴσον ἐαυτῷ,
καὶ ὁμοιον· οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ ὡς ζωοπο
νοῦν ἔν τῃ ἀρετῶν κύκλον, ἢ πῶς ἐπιμηνυ
μένων καὶ κερναμένων ἀλλήλαις, νόμῳ φιλί
ας καὶ τάξεως· ἄμφορον δὲ καὶ ἀκίβδηλον,
ὡς δεραπεινικὸν μώμων· καὶ τῶν ἀρῶ κα
κίας ἐλαττωμάτων καὶ μολυσμῶν· εἰ γὰρ
καὶ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνέλαβε, καὶ τὰς
νόμῳ ἐβάστασεν, ἀλλ' ἔκ αὐτός τι πέπονθε ἢ
δεραπείας ἀξίων· ἐπειράθη μὲν γὰρ καὶ τὰ
πάντα καὶ ὁμοιότητά τινα ἡμετέραν, χω
εἰς ἀμαρτίας δὲ· ὁ γὰρ διώξας δ' φαῖνος
ἐν τῇ σκοτίᾳ φῶς, οὐ κατέλαβε· τί ἐτι· μὴν

μὴν ἐστὶν
κὶς· εἴτε
εἴτε ὅς
τῶν μὴ
καὶ τῇ
ἐξέταπ
καὶ γὰρ
εἰς τὴν
αὐτοῦ
καὶ τῶν
κέντρο
ἀρῶ τ
εἰδους
ὅτι μὴ
τῶν ἀρ
πᾶν τ
ζομεν
ἐν· εἰ
ταὶ ε
τελῶ
τις οὐ
πρὸς
πρὸς
ὅτι τ
σωσε
πῶς ὁ

μὲν εἰσάγεται πρῶτος. μάλλον δὲ ἀρχὴ μὴ
 νός. εἴτε τις εἴδῃ παρ' ἐβραίοις ὧν ἀπ' ἀρχῆς
 εἴτε ὕδρον ἐν τεύδει γινόμενος, καὶ παρὰ
 τοῦ μυσηίου δ' εἶναι πρῶτος λαβών. τῇ δὲ
 κατὰ τὴν κλίωδον, οὗτος γὰρ ἀριθμῶν πλὴν
 ῥέστατος. ἐκ μονάδων πρῶτη μονὰς τελεία.
 καὶ γυννητικὴ τελειότητος. διατηρεῖται δὲ
 εἰς πέμπτην ἡμέραν, ἵσως ὅτι καὶ θαρτικὸς
 αἰσθησέων ἢ ἐμὸν θυμῷ. ὅθεν τὸ πᾶσι
 καὶ πᾶσι ἄς ὁ πόλεμος, εἰς δὲ χρομίσας τὸ
 κέντρον τῆς ἀμαρτίας. ἐκ λέγεται δὲ οὐκ
 ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῦ χειρόνος
 εἰλους, καὶ τῆς ἀριστοῦς χειρὸς τῶν δρίφων,
 ὅτε μὴ ἔσθῃ τῶν δικαίων μόνον, ἀλλὰ καὶ
 τῶν ἀμαρτωλῶν σφραγίζεται. τάχα δὲ ὁ
 πᾶσι τούτων καὶ πλεονόσω καὶ μείζονος χρό
 νομα τῆς φιλανθρωπίας. θαυμαστὸν δὲ οὐ
 δέν. εἰ μάλιστα μὲν καὶ τὸ οἶκον ἐκείνον ἐπιζητεῖ
 ται δ' πρόβατον. εἰ δὲ μὴ, καὶ κατ' οἶκον πα
 τριῶν, ὅτε πενίαν δρᾷν ἰσχυρόμενον. ἐπειδὴ καὶ
 τισιν μάλιστα μὲν αὐτὸν ἐκείνον ἀρκεῖν ἐαυτῷ
 πρὸς τελείωσιν. καὶ θυσίαν ζῶσαν ἀγίαν
 προσάγειν τῷ θεῷ. πάντων τε καὶ
 ὅτε πάντων καὶ διδρύνον. εἰ δὲ μὴ, καὶ
 σιωπῆς εἰς εἴδῃ καὶ χρῆσθαι. τοῖς κατ' ἀρε
 τὴν ὁμογενέσι καὶ ὁμοτρόποις. εἴδῃ γὰρ μοι

εἰς δ' ἄγιον.

δοκεῖ βούλεσθαι, ὅτι κοινωνεῖν τοῖς ἔργοις τῶν
θύματος εἰδεήσεν. ὃν τεύθεν ἡ ἰδρὰ νύξ, καὶ
τοῦ παρόντος βίου τῆς κεχυμένης τῆςδε νυ/
κτὸς ἀντίπαλος. καὶ ἦν δ' ἐπρωτόγονον λυέ/
σκότος. καὶ εἰς φῶς ἅπαντα. καὶ τάξιν καὶ
εἶδος ὅρ' ἔχει. καὶ κόσμον ἡ πρὶν ἀκοσμία
λαμβάνει. ὃν τεύθεν αἶγυ πῖον φεύγομεν. τῷ
σινυθρῶπιν καὶ διώκτεσιν ἀμαρτίαν. καὶ πα/
ρὰ τὸν ἀόρατον τύραννον. καὶ τῶν πικρῶν
ὀργισμάτων. πρὸς τὸν ἀνω μετασκηναζόμενοι
κόσμον. καὶ τῶν πηλοῦ καὶ τῆς πλινθείας ἐλθὺ
θερούμεθα. τῆς τε τῶν ἀχέρον, καὶ σφαλδράς
τῶν σαρκίου τοῦ δε συστάσεως. καὶ μὴ δ' ὅσον
ἀχυρώσιν λογιμοῖς ἰδὲ τῶν πολλῶν κρα/
τουμένης. ὃν τεύθεν ὁ ἀμνὸς σφαγιάζεται
καὶ σφραγίζονται ὅτι τιμῶν αἵματι πρᾶξις
καὶ λόγος εἶτ' οὗν ἔξις καὶ ἀνδρεία. αἱ τῶν ἡ/
μετέρων θυρῶν παραστάδεις. λέγω δὲ τῶν
τοῦ νοῦ κινήματων τε καὶ δογμαμάτων καλῶς
ἀνοδομένων καὶ κληρομένων ἐκ θεωρίας. ἐπει/
δὴ μέτρον ὅστις τι καὶ καταλήψεων. ὃν τεύ/
θεν ἡ τελευταία καὶ βαρυτάτη τοῖς διώ/
κταις πλινθή. καὶ νυκτὸς ὄντως ἀξία. καὶ θρη/
νεῖ τὰ πρωτόγονα τῶν οἰκείων, λογισμῶν καὶ
πράξεων αἶγυ πῖος. ὃ καὶ σπέρμα χαλδαῖ/
κὸν ὀζαιρῶμενον, τῇ γραφῇ καλεῖται. καὶ

νήπια βαβυλώνια τῇ πέτρᾳ προσκροτούμε
 να καὶ λυόμενα. καὶ βοῆς πάντα μετὰ καὶ
 κραυγῆς αἰγυπτίοις. καὶ ἡμῶν ἀποχωρή-
 σει τῆνικαῦτα ὁ ἐκείνων ὁλοθρευτῆς, αἰ-
 δοῖ καὶ φόβῳ τῷ χρίσματος. εἰ τεῦθεν ἀρ-
 σις τῆς ζύμης ἐπὶ ἀμήδους. οὗτος γὰρ μυστι-
 κώτατος ἀριθμῶν. καὶ ὃ κόσμῳ τούτῳ σύ-
 ζοιχος. τῆς παλαιᾶς καὶ ὁ ξώδου κακίας.
 ὃ γὰρ τῆς ἀρτοποιουῦτε καὶ ζωτικῆς. ἵνα μὴ
 δὲν αἰγυπτίον ἐδιδόσι τρώμεθα φύραμα. καὶ
 λείψανον φαρισαϊκῆς καὶ ἀδελφῶν διδασκα-
 λίας. καὶ οἱ μὲν θρῆνείτωσιν, ἡμῖν δὲ ὁ ἀ-
 μνὸς βρωθήσεται. ὃ πρὸς ἐσπερῶν μὲν ὅτι
 ἐδιδόσι τελεῖα τῶν αἰώνων, ὃ χριστοῦ πάθος.
 ἐπεὶ καὶ κοινωνεῖ τῷ μυστηρίῳ τοῖς μαθηταῖς
 αὐτοῦ ἐσπερῶν. λύνων τὸν σκόρον τῆς ἀμαρτίας.
 οὐκ ἐφόμενος δὲ ἀλλ' ὁ πῶμενος, ὡς αἷς
 μηδὲν ἀδεώρητον μὴ δ' ὑδαρὲς ὁ λόγος ἡμῖν
 ἔχη. μὴ δ' ἀδιάλυτον. ἀλλ' ὁλος σωεσθῆναι καὶ
 σερρός. καὶ ὃ καθαρῶς πυρὶ δεδοκιμασμένος.
 καὶ παντὶς ὑλώδους ἐλδύθερος, καὶ ἀπείτητος
 καὶ τοῖς καλοῖς ἀνθραξι βουθώμεθα. τὸ δὲ νοη-
 τὸν ἡμῶν ἀνὰ πῦρος καὶ καθαίρουσι. παρὰ
 τῷ πῦρ ἐλθόντες βαλεῖν ἐν τῇ γῇ. ὃ τῷ
 μοχλευσθῶν ἐξέων ἀναλωθῶν. καὶ τῷ ἀνα-
 φῆν ἐπιπύδοντος. ὅσον μὲν οὕτω σαρκεῶδες

Εἰς τὸ ἄνω

ἀπὸ τοῦ
 πρὸν τοῦ
 εἰ καὶ τα
 τῶμα τε
 καὶ ἡ
 λυ μέν
 πρὸν ἡ
 χροδια
 σκληρο
 ως ὅτι π
 χρο καὶ
 τῶ χρο
 καὶ τα
 συντά
 νοι καὶ
 πρὸς
 ἀλλή
 νος ἀπ
 ἐλεῖται
 ῥω εἰς
 φθώμ
 μὴ δ' ἔ
 χετον
 σις. ὡ
 πὰ θε
 νος μα

ῥάκταις. ὡς πῶρὸν δὲ τοῖς χεῖροις ἢ λαμ-
 πρὸν τοῦ λόγου καὶ μαργαρωδὸς. ἀλλὰ πῦ-
 ρι ἡστανάλωθῃσεται, ὥ καὶ τὰ ὀλοκαυ-
 τώματα. ἰὰ πάντα ὀδυνηνὺ καὶ εἰδότες πνύ-
 ματι λεπτωόμενα καὶ σωζόμενα. οὐκ ἀπολι-
 λύμενα καὶ ὑδάτων, οὐδὲ ἀπειρόμενα. ὡς
 πῶρ ἡ κεφαλὴ τῷ μύχρῳ παρὰ μωσέως. ἡ
 ἀποδοθεῖσα τῷ Ἰσραὴλ εἰς ὀνειδισμόν τῆς
 σκληρότητος. ἄξιον δὲ μηδὲ τὸν τῆς βρώσε-
 ως ῥόπον παρασφραμῆν. ὅτι μηδὲ ὁ νόμος. ἀ-
 γρί καὶ θύτου πλὴν θεωρίαν φιλοπονῶν ἐν
 τῷ γράμματι. ἀναλάθμεν γὰρ τὸ θυμα-
 κατὰ πονηρίαν. καὶ ἄλυσμα ἐντὶ πικρίδωλε
 συνείσθοντες. καὶ ταῖς ὁσφύας πῶρ ἐξωσμέ-
 νοι. καὶ τὰ ἑσπέρηματα πῶρ κείμενοι. καὶ
 πρεσβυτικῶς βακτηρῶντες. κατὰ πονη-
 ρίαν μὲν, ἵνα μὴ πάθωμεν ὅτι πῶρ ὁ λῶτ ἐκεῖ-
 νος ἀπηγόρευται παρὰ τῆς εὐλογίας. μὴ πῶρ
 ἐλεφώμεθα. μὴ πῶρ ἐν πάσῃ τῇ πῶρ χύ-
 ρῳ. εἰς τὸ ὅρος ἀφίσταμεν. μὴ συμπαραλη-
 φθῶμεν τῷ σοδομικῷ καὶ ξένῳ πνεύ-
 μιν. μὴ δ' εἰς σήλην ἄλως παγῶμεν ἐκ τῆς ἐντὶ τῆς
 χεῖρον ἐπιστροφῆς. ὅτι πῶρ ὀργάζεται μέλη-
 σις. ἐντὶ δὲ πικρίδων, ὅτι τὸ πικρὸν θυμα-
 κατὰ θεὸν βίου καὶ πρόσαντες, τοῖς ἀρχομέ-
 νοις μάλιστα. καὶ ἡδονῶν ὑψηλότροπον. εἰ γὰρ

εἰς τὸ ἅγιον.

καὶ χριστὸς ὁ νέος ζυγὸς, καὶ τὸ φορτίον ἐλα-
φρόν ὡς πῶρ ἀκούεις, ἀλλὰ οὐκ ἐπὶ τὴν ἐλπί-
δα ἑαυτοῦ καὶ τὴν ἀνέλπισιν, ὡς μὲν τῆς ἐλ-
ταῦθα κακοπαθείας οὐ βίβηται, ἀλλὰ ἐλεσέραν. ἐ-
πεὶ ἄλλως γὰρ, τίς οὐκ ἀνείποι πολὺ τῇ νο-
μικῶν διατάξεων, τὸ ἀναγκάσιον ὁρῶν δέ-
σπον εἶναι καὶ μοχθηρὸν τὸν νόμον. τοῦ γὰρ νό-
μου τὰ τέλη τῶν ἀμάρτημάτων κωλύοντες,
ἡμεῖς καὶ ἰὰς αἰτίας ὡς πράξεις χωρὶς ἐγκα-
λούμεθα. οὐ μοιχθύσεις φησὶν ὁ νόμος. σὺ δὲ
οὐ δὲ ἐπιθυμήσεις ἐκ πολεμίου θείας καὶ φι-
λοπόνου φλέγων τὸ πάθος. οὐ φονεύσεις ἐ-
κείνος. σὺ γὰρ ἀπὸ πλῆθους ἀλλὰ καὶ σεαυ-
τοῦ ἐμμέλεις τῷ παύοντι. ὅσον ταῦτα ἐκεί-
νων φιλοφρονέσθαι. οὐκ ἐπισηκῆσεις ἐκείνος
σὺ δὲ τὸ δὲ ὁμῇ τῷ ἀρχῇ. τὸ μικρὸν τὸ μέζον.
ὡς τὸ ὅρκος ἰδὲ ποιοῦμαι ἰκίοντες. συνάψας
οἰκίαν πρὸς οἰκίαν ἐκείνος καὶ ἀγρόν πρὸς ἀ-
γρόν καὶ ἀδυνασ δύνων τὴν πένιτος. σὺ δὲ ἀπεθήσθαι
καὶ ἰὰ δικαίως κτηθέντα προσθύμω. καὶ θυμω-
θήσθαι τοῖς πένιτον, ἵνα κούφως τὸν στυγρὸν αἶ-
ρης καὶ πλουτήσῃς τὰ μὴ ὀρώμενα. ὁ σφῦς
δὲ τοῖς μὲν ἀλόχοις, ἀνδρὶ. ἔσω καὶ ἄδελφος.
οὐ δὲ γὰρ λόγον ἔχουσι τὸν κρατοῦντα τῶν ἡ-
δονῶν. οὐ πῶ λέγω. ὅτι καὶ κείνα ὅρον οἶδε τῆς
φυσικῆς κινήσεως. ὧς δὲ ἀνασεμνέω ζῶντι

ἡ φεξοῦται

καὶ σωφροσύνη, τὸ ἐπιθυμητικὸν καὶ χρεμε-
 πιστικόν. ὡς ἡ θεία φησὶ γραφή τὸ τοῦ πάθος
 αἰχρὸν διασύρουσα. ἵνα καθαρώς ἐστίης τὸ
 πάρα. νεκρώσας τὰ μέλη τὰ ἐν τῇ τῆς γῆς
 καὶ πλὴν ἰωάννου ζώντων μεμυμένους τοῦ δρῆ
 μικτοῦ καὶ προσβόμου, καὶ μεγάλου τῆς ἀ-
 ληθείας κήρυκος. οἶδα καὶ ζώντων ἄλλων, πλὴν
 στρατιωτικὴν λέγω καὶ ἀνδρικήν. καὶ ὁ ἄ-
 ζωνος σφίγας καὶ μονόζωνος ἱεροῦ ὀνομάζοντος.
 καὶ ὁ καὶ τῷ ἰωάννῃ χρηματίζων φησὶν ὁ θε-
 ὁς. μή. ἀλλὰ ζώστω ὡς πρὶν ἀνὴρ πλὴν ὁ σφύ-
 σον. καὶ διὸς ἀποκρίσιν ἀνδρικήν. καὶ καὶ ὁ θε-
 ὁς δαβὶδ. πᾶσι δὲ δοῦναι δυνάμειν ἐκ θεοῦ
 μεγαλαυχεῖ. καὶ τὸν θεὸν αὐτὸν ἐπιστάγειν δει-
 δν μέλον δυνάμειν καὶ πᾶσι δυνάμειν δει-
 λαδὴ κατὰ τῇ ἀσεβείᾳ. ἐμὴ τῷ φίλῳ,
 τὸ πᾶσι τῆς δυνάμεως καὶ οἶον ἀνεσταλμέ-
 νον, οὐ τῷ παρὰ δυνάμειν, καὶ ὁ καὶ φῶς
 ἀναβάλλεται ὡς ἰμάτιον. τὸ γὰρ ὁ καὶ φῶς α-
 αὐτῷ τῆς δυνάμεως καὶ τῷ φῶς, τίς αὐτῷ
 σῆσεται. καὶ τίς τῇ καὶ τὸν ὁ σφύς καὶ ἀληθεία.
 τί δαὶ τῷ ἀγίῳ γὰρ ἡ νουεῖται δὲ φάσκειν.
 σῆτε οὖν πᾶσι δυνάμειν πλὴν ὁ σφύς ἡμῶν
 ἐν ἀληθείᾳ. μή ποτε ὡς τοῦ θεωρητικοῦ τὸ ἐ-
 πιθυμητικὸν πᾶσι δυνάμειν. καὶ οὐκ ἐν
 τῷ ἀμαχῷ φέρεται. οὐ γὰρ ἐν δυνάμει δὲ πᾶσι

εἰς τὸ ἄπειρον.

εἰ τι διακείμενον ὁρωτικῶς, πρὸς ταῖς ἄλλας
ἡδονὰς πῶς αὐτῷ ἔχειν δυνάμιν. τὰ δὲ ἔσθ
δήματα, ὁ μὲν τῆς ἀγίας γῆς καὶ θεοσιβδ
ψαύειν μέλων, ἔσθ λυέσθω. καὶ θὰ καὶ μω
ὑσῆς ἐκείνος ὑδὶ τῶ ὄρους ἵνα μηδὲν νεκρὸς
φύρῃ. μηδὲ μέθω θεοῦ καὶ ἀνθρώπων. ὡς ὃ, καὶ
εἴ τις μαθητῆς ὑδὶ τῶ ἀγαγγέλιον πέμπει.
φιλοσόφως καὶ ἀπὸρίτῃς. ὃν δὲ πρὸς τῷ
ἀχάλλω καὶ ἀράβδω καὶ μονοχίτωνι, ἐπὶ
καὶ γυμνοποδεῖν. ἵνα φανῶσιν οἱ πόδες ὡ
ραῖοι, τῶν ἀγαγγελισμένων εἰρῶν. καὶ ἄλ
λο πᾶν ἀγαθόν. ὁ δὲ φύτων αἶγυ πῶν τε καὶ
τὰ αἰὺ πῆα, ὑπεδέσθω τῶ τε ἄλλης ἀσφαλεί
ας εἴεκα, καὶ τῶ πρὸς τῶ σφοδρῆς καὶ τῶ ὁ
φς. ὡς καὶ τῶ ἄλλης αἰὺ πῆος ἴερε ὡς τε μὴ ἐλά
πτεσθαι πῶ τῶν τηρούντων πῶ πῶρναν. ὡς
πατεῖν ἐκελεύσθω. πῶ δὲ τῆς βακτηρί
ας οὐ πῆς ἔχω καὶ τῶ πῶ τῶ ταύτης ἀνίγ
μαῖος πῶ μὲν ὑπεδρεϊτικῶ οἶδα πῶ δὲ
ποιμαντικῶ τε καὶ διδασκαλικῶν. καὶ τὰ
λογικὰ πρόβατα ὑδὶ σφύρεσθω. ἄλλὰ σοὶ
νῶ πῶ ὑπεδρεϊδουθεν ὁ νόμος διακελεύε
ται. μή που τῶν λογισμῶν ὁ κλάσης. αἶμα θε
οῦ καὶ πᾶτος ἀκούων καὶ θάνατον. μή που
πῶς ἐνεχῆς ἀθέως, ὡς θεοῦ σιωήτορος. ἄλλὰ
νεπαρχύντως καὶ ἀνεκδοιάσως, φάγε τῶ πῶ

μα, πῆς τῶ
χρῆς. μή τ
μή τε τοῖ
μερσι
νὶ σαλ
πῆσας
ὑψος
λήμ
ἴνα
βήματα
πῶν
πῆν
ως
σφα
μα
ρῆς
ἀγ
τῶν
εἰ
θεῖας
σιν
κα
κα
χρη
λεῖς
ὡν
αἶ
πῶ

μα, πῆρ' αἶμα· εἰ τῆς ζωῆς ἐπιθυμητικῶς ἐ-
 χεις· μή τε τοῖς πῶρ' σαρκὸς ἀπιστῶν λόγοις·
 μή τε τοῖς πῶρ' τὸ πάθος βλαπτόμενος· ἐ-
 ρηφισμείος ἴσασο· πάππος· βεμνηκῶς· ἐν μηδε
 νὶ σαλευόμενος ἕως τῶν ἀντικειμένων· μηδὲ
 πιθανότητος λόγοις παρὰ συρόμενος· ἔτι δ'
 ὕψος σεαυτοῦ σῆθι· ἐν ταῖς αὐλαῖς ἰδρῶν
 λήμ σῆσον δὲ πόλιν· ἔτι τῆς πέρας ὁρᾷ
 ὄν· ἵνα μὴ χαλδύνηται· οὐ γὰρ ταῦτα θεὸν δια-
 βήματα· τί φῆς· οὐ γὰρ ταῦτα ἔδοξε· αἶγν'
 πῶν ἐξελεῖν πῶν σιδηρᾶν ἡμίονον· ἡγαλι-
 πτεῖν σε πῶν ἐκείσε πολυδείαν· ἕως μωσέ-
 ως ἀχλὺν αἶ· καὶ τῆς ἐκείνου νομοθεσίας καὶ
 στρατηγίας· εἰσιγοῦ μοι τι καὶ τῶν οὐκ ἐμῶν·
 μάλλον ὅ καὶ λίαν ἐμῶν· ἀν' πρυμναῖ καὶ θεῶ
 ρῆς· χρῆσαι παρ' αἶγν' πῶν σιδηρᾶν χρυσᾶ καὶ
 ἀργυρᾶ· μέγα τούτων ὁδὸν· ἐκ τῶν ἀμοι-
 ρείων ἐφοδίασθαι· μάλλον δὲ τῶν σῶν· χρεώ-
 σεταί σοι μαθὼς τῆς ἀσλείας καὶ τῆς ἀλιν-
 θείας· σόμισαί τε καὶ σὺ πῶρ' πῶν ἀπαίτη-
 σιν· ἡγαλῶς ἀχρῆστον· ἔσω· τε ταλαίπωρον
 καὶ ἐν ταῦθα· τῶν πηλῶ μαχόμενος· τῶ μοι
 χερῶ βούτω καὶ ῥυπαρῶ σώματι· καὶ πό-
 λεις οἰκοδομῶν ἀλλοτείας καὶ σφραλεράς·
 ὧν ἀπολείπεται τὸ μνημόσυνον μετ' ἡχρῶ· τί
 θαί· περὶ ἡγ' ἐξ ὁρχῆ καὶ ἀμωδί· τί θαί καὶ

εἰς τὸ ἅγιον.

ταλείφης αἰγυππίοις καὶ ταῖς ἀντικειμέναις
διωάμεσιν ἀποκῶς ἐκτῆθεν το· καὶ χεῖρας
δαπανήσοισιν· ἔκ' ἐστιν ἐκείνων· ἐσύληθεν· ἤρ-
πασαν· τοῦ ἐπ' ἁνὸς ἐμὸν τ' ἀργύριον· καὶ
ἐμὸν τὸ χρυσίον· καὶ δώσω αὐτῷ ὡς βούλο-
μαι· χθὲς ὡς ἐκείνων· σιωεχωρεῖτο γάρ· σήμε-
ρον σοὶ προσάγει καὶ δίδωσιν ὁ δεσπότης· κα-
λῶς χρηθιμύνω καὶ σωτηρίως· κτησώμεθα ἡ-
μῖν αὐτοῖς φίλους ἐκ τῶ μαμωνᾶ τῆς ἀδι-
κίας· ἵν' ὅταν ἐκλίπωμεν, ἀντιλάβωμεν
ἐν χαρῇ κρείσως· εἰ μὲν τις εἰρήνη, ἢ λεία,
ψυχὴ πατριαρχικὴ καὶ μεγάλη, καὶ τα-
εἰσώλα κλέψον· ἀπὸρ αὐτῷ δούλης τοῦ σου πα-
τρός· οὐχ ἵνα φυλάξης· ἀλλ' ἵν' ἀφανίσῃς·
εἰ δὲ ἰσραηλίτης σοφός, πρὸς τὴν γῆν τῆς
ἐπαγγελίας μετένεγκε· καὶ πᾶσι τοῦ πῶτος
ὁ διώκτης ἀλγιστάτω· καὶ γνώτω κατὰ το-
φιδίαι· ὅτι μάτην ἐτυράννει· καὶ κατεδου-
λοῦτο τῷ κρείττονας· ἀν' οὐ πῶ ποιῆς καὶ οὐ-
πως ὑβέλθης αἰγυπτόν, δι' οἷδα σύλω πυ-
ρὸς καὶ νεφέλης ὁ δὴ γῆ θήσῃ νυκτὸς καὶ ἡμέ-
ρας· δρῆμος ἡμῶν θήσεται· θάλασσά τοι γῆ
θήσεται· φάρκω βαπτισθήσεται· ἀρτὸς ὁμ-
βρήσει· πέτρα πηγᾷσει· ἀμαλὴ κατὰ ὄλεθρον
θήσεται· οὐχ ὅτι τοῖς μόνον, ἀλλὰ καὶ πο-
λεμίοις χερσὶ δικαίων· ἀνὴν ὁμοῦ τυπού-
σας· καὶ

σαις. καὶ σαυροῦ ἐρόπαιον τὸ ἀντήτων ὥτα
 μὸς ἀνέκωπῃσεται. ἡλὶος σήσεται. σελὺν
 ἠέσεται. τείχη κατενεχθήσεται καὶ δι-
 χε μηχανημάτων. σφῆκται πρὸ οὐρανοῦ τῆς.
 ὁ δορυοῦσαι τῷ Ἰσραὴλ. καὶ οὐκ ἄλλοφύ-
 λας ἀνείρουνται. τὰ μὰ τε ὅσα ἐν τῷ βού-
 και (ὡν βούτοις ἰσθῶνται, ἵνα μὴ μακρὸν ἀ-
 ποτείνω λόγον, παρὰ θεοῦ σοι δοθήσεται.
 τοιαύτην ἐορτὴν ἐορτάζεις σήμερον. βου-
 ἐστὶ τὸ ἐν τῷ βούτῳ χυνηθῶντος χυνηθίου.
 καὶ βού παθῶντος ἐπιτάφιον. τοιοῦτόν σοι
 τὸ πᾶρα μυθήιον. ταῦτα ὁ νόμος ὑπέγρα-
 φε. ταῦτα χρὶς ἐτελείωσεν. ἐ τὸ χάμμα
 τος κατελυτής. ὁ τελεφτής τῶ πνύματος.
 ὅς οἱς ἐπαθε τὸ πάχυν διδάσκων, οἱς ἐδο-
 ξάσθαι, τὸ σωδοξαθῆναι χαρίζεται. ἐστὶ τοί-
 νω ἵξετάσαι πρᾶγμα καὶ δόγμα, τοῖς μὲν
 πολλοῖς παρορώμενον. ἐμοὶ δὲ καὶ λίαν ἐ-
 ξεταζόμενον. τίτι γὰρ τὸ ἑσθὲ ἡμῶν αἰ-
 μα καὶ πῶς τίνος ἐχέθαι. τὸ μέγα καὶ πῶς
 βόησεν τοῦ θεοῦ καὶ ἀρχιδρέως καὶ θυ-
 ματος. κατεχόμεθα μὲν γὰρ ἑσθὲ τῶ πονη-
 ροῦ. πεπρωμένοι ἑσθὲ πῶ ἀμαρτίαν. καὶ αὐ-
 λαβόντες τῆς κακίας πῶ ἡδονῶν. εἰ δὲ τὸ
 λύσον οὐκ ἄλλου τινός ἢ τῶ κατέχοντος γί-
 νεται, ζητῶ τίτι ἑσθὲ εἰσπνέχθαι. καὶ δι' αὐ-

εἰς τὸ ἅγιον.

τινα πλὴν αἰτίαν· εἰ μὴ ὅτι πονηρῶ, φθὺ τῷ ὕβρε
ως ἐμὴν παρὰ τῷ θεοῦ μόνον, ἀλλὰ καὶ τῷ
θεῷ αὐτὸν λύτρων ὀλκῆς λαμβάνει· καὶ με
αὐτὸν οὕτως ὑπερφυῆ, τῆς ἐαυτοῦ τυραννί
δος· δι' ὃν καὶ ἡμῶν φείδεσθαι δίκαιον ἰδὲ· εἰ
δὲ τῷ πατρὶ, πρῶτον μὲν πῶς· οὐχ ὑπ' ἐκεί
νου γὰρ ἐκρατούμεθα· ἀλλ' ἄλλο τι· τίς ὁ λό
γος μονοχνοῦς αἵμα τὸν πᾶν πατὴρα ὅς οὐ
δὲ τὸν ἱσχυρὸν ἐδέξατο παρὰ τῷ πατρὶ πρὸς
φθόρον· ἀλλ' ἀντιμαχέσθαι πλὴν θυσίαν·
κερὸν ἀντιπλοῦς τοῦ λογικοῦ θυμάτος· ἢ δὴ
λον· ὅτε λαμβάνει μὲν ὁ πατήρ· οὐκ αἰτή
σας οὐδὲ δεηθείς· ἀλλὰ δὴ πλὴν οἰκονομίαν,
καὶ τὸ χρῆσθαι ἀγαθῶν πλὴν τῷ ἀνθρώπινῳ τῷ
θεοῦ τὸν ἀνθρώπον· ἵνα αὐτὸς ἡμᾶς ἐξέλκῃ,
τοῦ τυράννου βίᾳ κρατήσας· καὶ πρὸς ἐα
υτὸν ἐπαναγίρει, δὴ τοῦ υἱοῦ μεσιτεύοντος·
καὶ εἰς τιμὴν τοῦ πατρὸς ὅσον οἰκονομήσαν
τος· ὧ, τὰ πάντα παραχωρῶν φαίνεται·
τὰ μὲν δὴ χρυσοῦ θριαυτά· καὶ τὰ πλείω
σιγῇ σεβέσθω· ὁ δὲ χαλκοῦς ὅπως κρεμνᾷ
ται μὲν καὶ τὰ τῶν σακκόντων ὀφειών· οὐχ
ὡς τύπος τῷ τοῦ ὑπερφυῆ πατρὸς, ἀλλ'
ὡς ἀντίτυπος· καὶ σώζει τὸν εἰς αὐτὸν ὀρεδνί
τας, οὐχ ὅτι ξὴ πιστεύομενος, ἀλλ' ὅτι νεκρὸν
κρῶται· καὶ σμυνεκοῖ τὰς ὑπ' αὐτῷ δυνά

μὴ· καὶ
πρὸς τὸ
σου θα
τῷ τῷ
στα· ὁ
καὶ ἐ
μικρὸς·
τυπικ
ρεν· τὸ
τῷ τῷ
δὲ ὕπ
ἰδὲ κα
τῷ ἐκ
οἰκονο
γὰρ ὅτι
πολλὴ
ἐκείν
τῷ μα
καὶ τῷ
μετα
τελεί
προσ
ἰωίει
πλὴν
λα· τῷ
μεν

μῆς· καὶ ταλυνθεὶς ὡς πρὸς ἡδὺ ἀξίος· καὶ τίς ὁ
 πρὲς πῶν αὐτῷ παρὲν μῶν ἐπιτάφιος· ποῦ
 σου θάνατε δ' κέντρον· οὐδ' οὐ αἶδη δ' νῆκος·
 τῷ σαυρῷ βέβλησαι· τῷ ζωοποιῷ τε θανάτω
 σαι· ἀπνους, νεκρὸς, ἀκίνητος· ἀνενδύγματος·
 καὶ εἰ δ' ἄρ' ἡμα σὺ ζῆς ὄφρα, εἰ ὕψι σπλιτευό
 μνος· μεταληφόμεθα δ' τοῦ πάρα νυῖ μῆ
 τυπικῶς ἔτι, καὶ εἰ τοῦ παλαιοῦ γυμνότε
 ρον· τὸ γὰρ νομικὸν πάρα βλμῶ καὶ λέ
 γω τύπον τύφης ἡδὺ ἀμυδρότερος· μεκρότε
 ρε ὕδρον, τελεώτερον καὶ καθαρώτερον·
 ἡδὺ ἡ αὐτὸ πίνη καὶ νὸν ἡ μῶν ὁ λόγος εἰ
 τῇ βασιλείᾳ τοῦ παρὲς· ἀκριβέστερον καὶ
 διδασκῶν· ἀνυῖ μετέως παρὲς διδξε· καὶ νὸν
 γὰρ ὅστιν ἀεὶ τὸ νυῖ γνωεῖ ὁ μὲνον· τίς δὲ ἡ
 πόσις καὶ ἡ ἀπόλαυσις ἡ μῶν μὲν, τὸ μαθεῖν·
 εἰ κείνη δ' διδάξει· καὶ κοινώσασθαι τοῖς ἑαυ
 τῷ μαθητῇ τὸν λόγον· ἵνα γὰρ ὅστιν ἡ διδασκίς,
 καὶ τοῦ βέροντος· ἀλλὰ διδρω καὶ ἡμεῖς, τὸ νόμος
 μεταλάβω μὲν δὲ ἀπὸ ἐλίκως, ἀλλὰ μὴ ἴρα πῶς·
 τελεῖως, ἀλλὰ μὴ ἀτελῶς· ἀτὶ δὲ ὡς, ἀλλὰ μὴ
 προσκαίρως· ποιησόμεθα κεφαλὴν, μὴ ἵνα
 ἴω ἱερῶσα λήμ, ἀλλὰ πῶς ἀνὼ μὴ δόξα λιν· μὴ
 πῶς ἑσθ' αὖτε τοῦ πέδων νυῖ παύου μὲν, ἀλλὰ
 λατὶ πῶς ὁ ἀγγέλων δοξαζομένω· τῷ σω
 μέν μὴ μόχθους νέους μὴ δὲ ἀμύδους κέρματα ἐκ

εἰς τὸ ἅγιον

φθρόντας καὶ ὁ πλάς. παρ' οἷς πολὺ ἐνεκρὸν
καὶ ἀναΐσθητον. ἀλλὰ θύσωμεν τῷ θεῷ θυ
σίαν ἀνέσεως. ἡδὴ τὸ αἶμα θυσιάζειον. μετὰ
τῆς αἶμα χροστασίαν. διάχωμεν ἐπὶ πρῶτον
καὶ ταπείνωμα. ὃ δὲ τῷ προσέλωμεν.
εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων παρὰ κύψωμεν. εἴπω
τὸ μείζον; ἡμᾶς αὐτῶν θύσωμεν τῷ θεῷ. μάλ
λον δὲ θύσωμεν καὶ ἐκείνην ἡμῶν καὶ πᾶ
σαν κίνησιν. πάντα ἕως τῆς λόγου δεχόμε
θα. πόθεις τὸ πάθος μεμώμεθα. αἰματι ἐ
αἶμα σεμνύνωμεν. ἡδὴ τὸ σπῶν ἀνίωμεν πρὸ
θυμοί. γλυκεῖς οἱ ἥλοι, καὶ εἰλίαν ὁδωηροί.
τὸ μετὰ χριστοῦ πάσχειν καὶ ἕως χριστοῦ, τὸ
μετ' ἄλλων ἐρυφᾶν αἶρετώτερον. αὐτὸς μὲν
ἡς κυριώτατος, τὸν σαυρὸν αἶρον καὶ ἀκολούθη
τον. αὐτὸς σαυρωθῆς ὡς ληστῆς, ὡς βυγνώμων
τὸν θεὸν γνώρισον. εἰ καὶ κείνος μετὰ ἀνόμων
ἐλογιάθη διὰ σὲ καὶ πᾶσιν ἀμάρτιαν, σὺ γὰρ
δὲ κείνον ἐνόμος. προσκυῖνσον τὸν διὰ σὲ
κρεμασθέντα. καὶ κρεμάμενος, κέρδιανόλ
τε καὶ παρὰ τῆς κακίας. ὦν καὶ τῷ θανάτῳ
πᾶσι σωτηρίαν. εἰς τὸν παρὰ δεισὸν εἰσελθε
μετὰ ἱεροῦ, ὡς τε μαθεῖν ὦν ἐκ πέτωκας. τὰ
ἐκείνη καὶ μετὰ τῆς βλασφημίας. καὶ ἰώ
σηφ ἡς ὁ ἀπὸ ἄρμα. θαῖος, αἰτῆσαι τὸ σῶμα

παρὰ τῶν σαυροῦντος. σὸν γινέσθω ὃ τῶν κῶ
 σμις καὶ θάρσιον. καὶ νικώδης μὲς ὅς οὐκ τε
 νὸς θεοσεβῆς, μύροις αὐτῶν ἐν ταφίᾳ σον. καὶ ν
 μῆρία ἴς ἡς, καὶ ν ἄλλη μαρία, καὶ ν σαλάμη,
 καὶ ν ἰωάννα, δάκρυον ὁρθεῖα. ἴδε πρώτη ἡ
 λίθον ἡρμελύν. τυχὸν δὲ καὶ τὸν ἀγγέλου.
 καὶ ἰησοῦ αὐτόν. φθέγγει. φωνῆς ἀκου
 σον. αὐτὸν ἀκούσης μή μου ἀπτοῦ, πόρρω σῆθι.
 σε βιάσθῃτι τὸν λόγον. ἀλλὰ μὴ λυπηθῆς. οἱ
 δὲ γὰρ οἱ σὸ φθῆ προῶτον. ἐγκαίνισον πῶ α
 νάσασιν. τῇ δὲ βοήθησον πρώτη πεθύση.
 τῷ πρώτῃ χριστὸν ἀποτάσασθαι. καὶ γνωρί
 σαι τοῖς μαθηταῖς. γινέσθω ἡ ἰωάννης. ἴδε
 ἡ τάφον ἐπείχθῃτι, ἀντιδέχων, συνδέχων,
 πῶ καὶ ἡ ἀμιλλαν ἀμιλλώμενος. καὶ ἡ
 προληφθῆς τῷ τάχει, τῇ πονδῇ νίκησον.
 μὴ παρακύψας εἰς τὸ μνημεῖον, ἀλλ' ἐνδον ἑ
 νόμενος. καὶ ν ὡς θωμᾶς ἀπελθῆς τῷ μαθητῷ
 σιων γινέσθω χριστὸς ἐμφανίζεσθαι, ὅταν ἴ
 δης μὴ ἀπιστήσης. καὶ ἀπιστήσης, τοῖς λέγουσι
 πίσυνον. εἰ μὴ τοῦτοίς, τοῖς τύποις τῶν ἡλῶν
 πιστώθῃτι. αὐτὸς εἰς αἰδελότην, συγκαταλθε. ἰνῶ
 θι καὶ τὰ ἐκείσε τῶ χριστοῦ μυστήρια. ἴς ἡ οἱ
 κηνομία τῆς διπλῆς καὶ ταβάσεως. τίς ὁ λό
 γος. ἀπὸ ὧς σώζει πάντας ὑπὸ φανεῖς, ἡ καὶ
 καὶ τοὺς πιστεύοντας. καὶ εἰς οὐρανούς αἰνῇ,

εἰς τ' ἅγιον.

συναγάγε, γλουῦ μετὰ τῇ παρὰ πωμπόνι
τῇ ἀγγέλων ἢ τῶν δεχομένων. ἀρθῆναι ταῖς
πύλαις δεκτέλδου. ὑψηλοτέραις γυνάξ.
ἰν' ἐκ τῶ παθεῖν ὑψηλότορον δέξωνται. ἀ/
πόκειναι τοῖς ἀποροῦσι δεξ' ἢ σῶμα καὶ τα/
τῶ πάθω σύμβολα οἷς μὴ κατελθὼν συ/
νανδρῆται, καὶ δεξ' ἔχοντων θαυνομενοῖς
τίς ὅστιν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης. ὅτι κύ/
ριος κραταιὸς καὶ δυνατὸς, ἐν παντί τε οἷς ἀεί/
πεποιήκε. καὶ ποιῇ. καὶ τῷ νῦν πολέμῳ καὶ
ἐροπαίῳ πᾶσι τῆς ἀνθρωπότητος. καὶ οὗτος
τῷ διὰ τῶ τῆς δυνάμεως, διὰ τῶ πᾶσι
πόκεισιν. καὶ θαυμάζωσι λέγοντες καὶ τῶ
ἡσυχίου δραματουργίαν, τίς οὗτος ὁ παρὰ γε/
νόμηνος ὅς ἐδῶ μὴ τῶν γυνάων, ἢ πῶς ἐρυ/
θρὰ τὰ ἰμάτια τῇ ἀνείμου καὶ ἀσωμάτου ὡς
ληνοβάτου, καὶ πλῆρη λυγρὸν πατήσαντος,
πρὸ βαλῶν ὁ ὥραϊον τῇ σολῆς τῶ περὶ θότος
σώματος. ὃ πάθῃ καὶ Μωπιατῶνος. ἥς ἐδὲν ἐ/
ρασματώτερον. ὃ ὁ ὥραϊόλερον. Ἐρὸς ἰαῦτα π/
φασιν ἡμῖν οἱ συκοφαντῶ οἱ πικροὶ τῇ θεότητος
λογισαί. οἱ κατήγοροι τῶν ἐπαινουμένων. οἱ
σκοτεινοὶ πᾶσι τῇ φῶς. οἱ πᾶσι τῶ σοφίας
ἀπαίδευτοι. ὡς δὲ ὦν χριστὸς δῶρεα ἀπέθα/
νε. τὰ ἀχρεῖα κτίσματα. τὰ τοῦ πονηροῦ
πλάσματα. ἔχοντες ἐγκαλεῖς δεῶ πᾶσι δούρ/
χεμα

γοίαν; ὅτε δὲ μικρὸς, ὅτι ὅτε σέτα πει
 νός; ὅτε ἔτι ὅτε πλανώμενον ἦλθεν ὁ ποιμὴν
 ὁ καλός. ὁπθεις πλὴν ψυχὴν ἔσθ' ὅτε τῶν προ
 βάτων, ἔτι τὰ ὅρη καὶ ὅτε βουνούς ἐφ' ὧν ἐ
 θυσίαν ὅτε καὶ πλανώμενον ὄρε, καὶ ὄρων
 ἔτι τῶν ὠμόρον ἀνέλαβεν ἐφ' ὧν καὶ τὸ ξύ
 λον. καὶ λαβὼν ἐπανήγαγεν ἔτι πλὴν αἰώ
 λω. καὶ ἀναγκατῶν τῆς μένουσι συνειθμη
 σεν; ὅτε λύχον ἦλθε πλὴν ἐαυτῶν σάριον, καὶ
 πλὴν οἰκίαν ἐσάρωσε τῆς ἀμαρτίας ἐν κόσμον
 ἀρχὴν θαιρών. καὶ πλὴν οὐραχίω ἐζήτησε.
 πλὴν βασιλικῶν εἰκόνα συγκεχωρμείω τῆς
 παύσει. καὶ συγκαλεῖ τὰς φίλας αὐτῶν
 δωάμης ἔτι τῆς οὐραχίης ὄρεσει. καὶ
 κοινωνούς ὁρεῖται τῆς οὐραχίης. ὅτε καὶ
 τῆς οἰκονομίας μύσισας πεφίη; ὅτι τῶν
 προσδρόμω λύχον ἐφ' ὧς ἀκολοθεῖ ἐν πᾶσι
 λαμπρον, καὶ τῆς φωνῆς ὁ λόγος καὶ ὅτε νυμφαῶν
 ὁ νυμφίος, καὶ τασιδύξον ὅτε καὶ λαόν πολε
 σιον. καὶ προσκαθίσκονται ἔτι ὅτε πνύμα ὅτε
 τοῦ ὕδατος; ταῦτα ἐγκαλεῖ τῶν θεῶν; ὅτε
 ταῦτα ἔσθ' ἀλαμεινὴς χείρον. ὅτι λεντίω
 ὅτε ζώννεται καὶ νίπται ὅτε πόδας τῶν μα
 θητῶν. καὶ δείκνυσιν ἀρίστην ὁδὸν ὅτε φάσεως
 πλὴν ταπεινώσιν; ὅτι ὅτε πλὴν συγκύπτουσαν
 χαμεῖ ψυχὴν ταπεινοῦται, ἵνα καὶ σωυ

D Δ iiiii

εἰς δ' ἄγιον.

ψῶσι ἢ καὶ τῷ νόθῳ ἕως τῆς ἀμαρτίας;
ἐκεῖνο δὲ πῶς οὐ κατηγορεῖς. ὅτε καὶ μετὰ τε
λωνδὼν ἐσθίει. καὶ παρὰ τελώναις. καὶ μα-
θητεύει τελώνας. ἵνα καὶ αὐτός τε κερδαί-
νῃ, τί ἔστι; πλὴν τῶν ἀμειψωλῶν σωτηρίαν.
εἰ μὴ καὶ ἦν ἰσχυρὸν αἰτιῶν τοῦ ὅτι συγ-
κύνει ἡδὴ τὰ πάθη καὶ δυσωδίας ἀνέχε-
ται. ἵνα δῶ πλὴν ὑγίαιεν τοῖς καίμινουσι. καὶ
ἦν ἐπιπλινόμενον εὐθὺς δὲ ὑπελαυνθῶπι-
αν, ἵνα δ' ἐμπεπῶκός κτήνος κατὰ ἦν νό-
μον ἀνθρώπων. ἀπεσάλη μὲν, ἀλλ' ὡς ἀνθρώ-
πος. διὰ τοῦτο γὰρ ἡδὴ. ἐπεὶ καὶ ἐκοπίασεν. καὶ
ἐπείνησεν. καὶ ἐδίψησεν. καὶ ἠγωνίασεν. καὶ ἐδά-
κρυεν. νόμῳ σώματος. εἰ δὲ καὶ ὡς θεός, τί ἔ-
στι. πλὴν οὐδὲν τῶ πατρὸς ἀποστολὴν εἶναι
νόμῳ. ἐφ' ὃν ἀναφύκει τὰ ἑαυτοῦ καὶ ὡς
ἀρχὴν τε μὲν ἀχρονον. καὶ τῶ μὴ δοκεῖν εἶναι
αὐτίθιος. ἐπεὶ καὶ παρεδεδοτὸς λέγει. ἀλλὰ καὶ
ἑαυτὸν παρεδεδοκέναι γέγραπται. καὶ ἐγὼ
γέγραπται παρὰ τῶ πατρὸς καὶ ἀνελήφθαι
ἀλλὰ καὶ ἑαυτὸν ἀνιστακέναι καὶ ἀνελήφθαι
λέγει παρὰ τῶ πατρὸς, ταῦτα
τῆς ὑποστάσεως. οὐ δὲ τὰ μὲν ἐλαττωμένα λέ-
γεις. τὰ ὑποσώματα δὲ παραρέχεις. καὶ ὅτι
μὲν ἐπαθε, λογίζῃ. ὅτε ἡ ἐκὼν οὐ προσίθης.
οἷα πάσχει καὶ νῦν ὁ λόγος. ἕως μὲν τῶν

ὡς θεός
ὡς σὰρξ
ὁργισ-
θεὶς οὐ
νοῦς δ'
μὴ ὡς
τῆς θε-
ότητος
πιστὸς
καὶ δὲ
ἀνθρώ-
ποι
ἐλαττω-
μένων
δὲ ὡς
πῶς τε
χλῶμα
πονήρει
πόλε-
ν ἵσταν-
βουλι-
πῶς οὐ
τῆς τι-
μῆς
καὶ ἡ
καὶ ἡ
καὶ ἡ

ὡς θεὸς τιμᾶται ἢ σωαλείρεται. Ἐπεὶ δὲ τὸ
ὡς σὰρξ ἀτιμάζεται καὶ χωρίζεται. ὕσιν
ὀργισθῆναι πλεονεχῶς ἢ τίσιν ἀφῆναι τοῖς συνα
ροῦσι κακῶς ἢ τοῖς τέμνουσι. καὶ γὰρ καὶ κεί
νους διαιρεῖν ἔδωκεν, καὶ πύθινον σωάπην. ὅθεν
μὴ ὡς ἀριθμῶ, ἵδεν δὲ τῇ θεότητι. προσκόπτης
τῇ ἑρμῇ, ὅθεν καὶ ἰουδαῖοι. ἢ καὶ σαμαρεί
την ἀποχλείς. καὶ δὲ ἑξῆς σιωπήσωμεν. ἀ
πιστοὺς τῇ θεότητι; ὅθεν δὲ οἱ δαίμονες. ὡ
καὶ δαίμονων ἀπιστότεραι, καὶ ἰουδαίων
ἀγνωμονέστεραι. ἐκεῖνοι πῶς τοῦ ἰσχυροῦ προσηγο
ρίαν ὁμοπρέπας φωνῶν ἐτόλμασαν. οὐ τοὶ δὲ
ἐλαύνοντα θεὸν ἠδεδίκαν. ἐπεὶ θάνατον γὰρ ἴδ
ων ἔπαχον. οὐδὲ οὐδὲ πῶς ἰσότητά δέχθη, οὐ
δέ ὁμολογεῖς πῶς θεότητά. κρεῖττον ὡς σοι
πολυτετμήσθαι καὶ δαίμονα, ἢ ἔγωγε τὴν
μελίσσας, ἢ ἐν ἀκροβυσσίᾳ καὶ ὑγείᾳ διακείσθαι
πονήρως καὶ ἀδύνατον. ἀλλ' ὁ μὲν πρὸς ἐκείνους
πόλεμος, ἢ καὶ ταλυνέσθω ὁ ἑαυτοῦ σωφρο
νήσαντας εἰπὼν ἐθέλοιεν, ἢ αἰσθεσθῆναι μὴ
βουλομένων ἀλλ' ἐχόντων ὡς ἐχούσι. πάν
τως οὐδὲν δεισόμεν, ἔσθω τὸ τειάδος μετὰ
τῆς τειάδος ἀγωνιζόμενοι. νῦν δὲ ἀναγκά
σθαι ἡμῖν οὐ πῶς κεφαλαιῶσαι τὸν λόγον. γὰρ
θαμὴ. ἢ δὲ πάθω. δὲ πεπνυμένα, ἐπεὶ δὲ γε
ναμὴ. τὸ παρὰ δειδὼν ἐπισυνέστημεν. ἵνα θυφῇ

εἰς τὸ ἄγιον.

μεν ἐβλήω ἐλάβομεν. ἵν' οὐδοκμήσωμεν καὶ
την φυλάξαντες οὐκ ἀγνοῦμεν τὸ θεῶν ἐβ
μενον. ἀλλὰ νομοθετοῦμεν τὸ αὐτεξούσιον.
ἢ πατήθημεν, ἐπειδὴ ἐφθονήθημεν. ἐκ πε
πώθημεν, ἐπειδὴ παρέβημεν. σὺν δούσαμεν.
ἐπειδὴ μὴ σὺν εὐεχόμεν τοῦ ξύλου τῆς γνώ
σεως ἔσθω κρατηθέντες. ἀρχαία γὰρ ἡ ἐβ
βλήκαὶ ἡμῖν ὁ μόχθος. ψυχῆς ὡς οὐσα
παιδαγωγία καὶ θυφῆς σωρόνισμα ἡ ἐπε
τάχθημεν εἰκότως. ἵν' ὁ μὴ φυλάξαντες ἀρ
βεβλήθημεν, φυλάξαντες ἀφλάβωμεν. ἐ
δείθημεν θεοῦ σαρκουμένου καὶ νεκρουμένης,
ἵνα ζήσωμεν. σὺν νεκρώθημεν, ἵνα καὶ θάρσω
μεν. σὺν ἀνέστημεν, ἐπειδὴ σὺν νεκρώθη
μεν. σὺν ἐδοξάσθημεν ἐπειδὴ σὺν ἀνέστημεν.
ὡς μά μὲν δὴ τὸ τὸ καὶ τὰ θαύματα. θε
ὸς σαυρόμενος. ἡλῖος σποτιζόμενος. καὶ πάλ
ιν ἀναφλεγόμενος. ἔδει γὰρ τῷ κλίσει συμ
παθεῖν καὶ τὰ κτίσματα. καὶ ταπέτασ
μα χιζόμενον. αἷμα καὶ ὕδωρ τῆς πλυν
ρᾶς χιζόμενον. γὰρ μὲν ὡς ἀνθρώπου. τὸ δὲ ὡς
ἔσθω ἀνθρώπων. γῆ σειομένη. πέσαι ῥηγνύ
μεναι. νεκροὶ ἀνίσταμενοι εἰς πίσιν τῆς τελευ
ταίας καὶ κοινῆς ἀναστάσεως. τὰ ἑκάστη ἰά
φω σημεῖα. τὰ μετὰ τὸν τάφον. ἅ ἕως ἀν' ἀξί
ως ὑμνήσειεν. ὅθεν δὲ οἶον τὸ θαῦμα τῆς ἐμῆς

σωτηρίας· ῥα νίδεις αἵματος ὀλίγου κόσ-
 μου ὅλον ἀναπλάττουνσαι. καὶ ἵνονται καὶ
 θάπτει ὁ πὸς γάλακτι πᾶσιν ἀνθρώποις εἰς αὐ-
 τὸν ἡμᾶς σωθεύσαι καὶ σωάγουσαι. Ἀλλ' ὦ πά-
 ρα τὸ μέγα καὶ ἰδὼν, καὶ παντὸς τοῦ κόσμου
 καθεύουσαν. ὡς γὰρ ἐμφύχῳ θεῷ λέξομαι.
 ὦ λόγε θεοῦ καὶ φῶς καὶ ζῶν καὶ θεῖα καὶ
 διώκεις· χαίρω γὰρ πᾶσι σου τοῖς ὀνόμασιν·
 ὡς γὰρ τὸ μέγα λυγρὸν καὶ ὀρμητικὸν καὶ ἐκ σφρα-
 γισμα· ὦ λόγε νοόμενε· καὶ αὐτὸ θεωροῦμαι ὡς
 πάντῃ φέρεις ἀναδυσάμενος τὸ ῥήματι τὸ δι-
 νάμεως, νυνὶ μὲν ἔχοις τὸν λόγον ἑαυτοῦ σου καὶ
 παρῆν· ἀλλὰ συμπλήρωσιν ἴσως τῆς ἡμέ-
 τέρῃς καὶ ποφείας· χαίρειν σου τὸν αὐ-
 τὸν καὶ ἰκέστον, μηδὲν καὶ παθεῖν ἡμᾶς ἔξω
 τῇ ἀναγκάει καὶ ἰδὼν οἷς σωεξήσαμεν·
 καὶ σῆσαις τῷ σώματι τῷ καὶ ἡμῶν τυραν-
 νίδα· ὁρᾷς ὅσῃν κύει, καὶ ὡς καμπήσαν·
 ἢ τῷ σὸν ψήφον, εἰ παρὰ τοῦ καὶ θαυροίμε-
 θα· εἰ δὲ καταλύσαιμεν ἀξίως τοῦ πόθου καὶ
 δεχθῆμεν ταῖς ἀραῖς σκηνῶν, τάχα σοι
 καὶ αὐτόθι θύσομεν δεκτὰ ἑαυτὸν τὸ ἀπόλυ-
 σου θυσιαστήριον· ὦ πάτερ καὶ λογε
 καὶ πνῦμα τὸ ἅγιον· ὅτι σοὶ
 πάντα δόξα τιμὴ καὶ
 κράτος εἰς τὸ αἰῶν
 αἰῶν ἀμήν.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΝΑΖΑΝΖΗΝΟΥ
ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ ΕΙΣ
ΤΗΝ ΑΓΙΑΝ ΠΕΝ-
ΤΗΚΟΣΤΗΝ.

Π ΕΙ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΒΡΑΧΕΙΑ ΦΙΛΟΣΟ-
ΦΗΣΩΜΕΝ· ΙΝΑ ΠΝΥΜΑΤΙΚΩΣ ΕΟΡΤΑ-
ΣΩΜΕΝ· ΑΛΛΗ ΜΕΝ ΥΨ' ΑΛΛΩ ΠΑΝΗΓΥ-
ΕΙΣ· Τῷ ΔΕΚΑΠΕΥΤῃ Τῶ ΛΟΓΕΙ ΔΕ ΛΟΓΟΣ· ΚΥ ΛΟ-
ΓΩΝ, Ο Τῷ ΚΑΙΡῷ ΠΡΟΣΦΟΡΩΤΑΤΟΣ· ΚΑΙ ΟΥΔΕΝ
ΟΥΤΩΣ ΔΥΦΡΑΙΝΕΙ ΚΑΛὸν ΤῶΝ ΦΙΛΟΚΑΛΩΝ ΟΥ
ΔΕΝΑ, ΩΣ Τὸ ΠΑΝΗΓΥΡΙΖΕΙΝ ΠΝΥΜΑΤΙΚΩΣ· ΦΙ-
ΛΕΟΡΘΟΝ· ΣΚΟΠΩΜΕΝ ὅ ΟΥΤΩΣ· ΕΟΡΤΑΖΕΙ ΚΑΙ
ΙΟΥΔΑΙΟΣ· ΑΛΛΑ ΚΑΤΑ Τὸ ΓΡΑΜΜΑ· ΤὸΝ ΧΑΡ-
ΣΩΜΑΤΙΚὸΝ ΔΙΩΚΩΝ ΝΟΜΟΝ, Εἰς ὃν ΠΝΥΜΑΤΙ-
ΚὸΝ ΝΟΜΟΝ ΟΥΚ ἔΦΘΑΣΕΝ· ΕΟΡΤΑΖΕΙ ΚΑΙ ἙΛΛΗΝ·
ΑΛΛΑ ΚΑΤΑ Τὸ ΣῶΜΑ· ΚΥ ΤΟΥΣ ΕΑΥΤῷ ΔΕΣΤΕ-
ΚΑΙ ΔΑΪΜΟΝΑΣ· ὧΝ Οἱ ΜΕΝ Εἰσι ΠΑΙΔῶΝ ΔΗ-
ΜΟΥΡΓΟΙ ΚΑΙ ΑΥΤΟΥΣ ΕΚΕΙΝΟΥΣ Οἱ ὃ ΕΚ ΠΑΙΔῶΝ
ΕΠΗΜΕΘΗΘΗΝ· ΔΕ ἘΔΩΚΕ ΕΜΠΑΔΕΣ ΑΥΤῶΝ ΚΑΙ
Δ' ΕΟΡΤΑΖΕΙΝ ἸΝ' ἢ ΤΙΜΗ ΘΕΟΥ· Φ' ΑΜΑΡΤΑΝΕΙΝ·
ΠΡὸς ὃν ΚΑΤΑΦΘΥΓΕΙ Δ' ΠΑΙΔΟΣ ὡΣ ΣΕΜΝΟΛΟ-
ΓΗΜΑ· ΕΟΡΤΑΖΟΜΕΝ ΚΑΙ ἡΜΕΙΣ, ΑΛ' ὡΣ ΔΟΚΕῖ
ΠΝΥΜΑΤΙ· ΔΟΚΕΙ ΔΕ, ἢ ΛΕΓΟΝ ΤΑΙΣ ΤΙ ΤῶΝ ΔΕΟΝΤῶ
ἢ ΠΡΑΤΤΟΝΤΑΣ· ΚΑΙ ἘΧΕΤ' ὅΣΤΙ Τὸ ΕΟΡΤΑΖΕΙΝ ἢ
ΜΩΝ· ΨΥΧΗΝ ΔΕ ΘΗΣΑΥΡΙΣΑΙ Τῇ ἘΣΤῶΤΩΝ ΚΑΙ

κραυγῶν. ἀλλὰ μὴ τῶν ἑσπερωμένων
 καὶ λυομένων καὶ μικρὰ σαινόντων πλὴν αἱ
 ὀφθαλμοὶ. τὰ πλείω δὲ λυομένων τε καὶ
 βλαπτόντων, κατὰ γὰρ τὸν ἐμὸν λόγον. ἀρκέ
 τιν γὰρ τῷ σώματι ἡ κακία αὐτῆς. τί δὲ δει
 τῇ φλοπὶ πλείονος ὕλης ἢ τῷ θείῳ δαίμονι
 λεστέρας ἑσπερας. ἵνα μάλλον δυσκάλυπτον
 γίνηται. καὶ τῆς λογισμοῦ βλαπτόντων. δια
 ταῦτα μὲν οὖν ἐσπερας πνυμαλικῶς.
 ἀρκέ τιν τοῦ λόγου. ῥητόν γὰρ, καὶ εἰ μικρόν
 τι παρεκβατικώτερος ἡμῖν ὁ λόγος. καὶ φι
 λοσηνέον τοῖς φιλολόγοις. ἵν' ὥς πρὸς ἡ δύ
 σματι τῇ πανηγύρει συγκαταμίξωμεν. πλὴν
 ἐβδόμη δὲ μῶσιν ἐβραίων παῖδ' εἶ. ἐκ τῆς
 μωσέως νομοθεσίας ὥς πρὸς πυθαγορείκοι
 πλὴν τετρακτὴν ὕδρον. ὡς δὲ καὶ ὅρην πε
 ρίλωται. καὶ πλὴν ὀγδοάδα καὶ τριακάδα
 οἱ ἀπὸ σίμωνος καὶ μαρκίωνος. οἷς δὲ καὶ
 ἰσακρίτοις τινὰς αἰώνας ἐπονομάζουσιν καὶ
 τιμῶσιν οὐκ οἶδα μὲν οἷς τισι λόγοις ἀναλο
 γίας. ἢ κατὰ τινὰ τῆς ἀριθμοῦ τούτου διώα
 μιν. τιμῶσιν δ' οὖν, ὅ μὲν πρόδηλον, ὅτι
 ἐξ ἡμέρας ὁ θεὸς πλὴν ὕλιν ἑσπερας
 τε καὶ μορφώσας, καὶ διασκοσμήσας παν
 τοῖς εἶδεσι καὶ συγκρίμασι, καὶ τὸν νῦν ὅρῳ
 μὲν εἶδον κόσμον ποίησας, τῇ ἐβδόμῃ καὶ

εἰς τὴν ἀγίαν
 ταπαύει ἀπὸ τῆς ὁργῆς. ὡς δηλοῖ καὶ ἡ τῆς
 σαββάτου πεποιηθεία κατὰ παυσιν ἐβραϊ-
 κῶς σημειώσασα. εἰδέτις καὶ ὑψιλότορος
 ἢ ταῦτα λόγους, ἄλλοι φιλοσφείτωσαν. ἡ
 τιμὴ ἣ αὐτοῖς, ἢ ἐν ἡμέραις μόνον, ἀλλὰ καὶ
 εἰς αἰῶνας φθαίνουσα. ἡ μὲν οὖν τῶν ἡμε-
 ρῶν, ἡ σάββατον. ἔστι δὲ ἡ σιωπῆς παρὰ
 αὐτοῖς τιμώμενον. καὶ τὸ καὶ ἡ τῆς ζύμης ἀφ᾽ οὗ
 ἡ σάββατος. ἡ δὲ τῶν ἐπὶ τῶν ὁ ἐβδομάδης ἐν
 αὐτῇ τῆς ἀφ᾽ οὗ. καὶ οὐκ ἐν ἐβδομάσιν μο-
 νον, ἀλλὰ καὶ ἐν ἐβδομάσιν ἐβδομάδως.
 ὁμοίως ἐν τῇ ἡμέρᾳ καὶ ἐν τῇσιν. αἱ μὲν οὖν
 τῶν ἡμερῶν ἐβδομάδως, γινώσκει τὴν πεντη-
 κοστήν. καὶ τὴν ἀγίαν παρὰ αὐτοῖς ἡμέραν.
 αἱ δὲ τῶν ἐπὶ τῶν, ἡν ἰωβηλαῖον παρὰ αὐτοῖς
 ὀνομαζόμενον. ὁμοίως γῆς τε ἀρεσιν ἔχοντα,
 καὶ δούλων ἐλευθέρῳ. καὶ κτήσεων ἀνι-
 στῶν ἀναχώρησιν. καὶ διδρῶσι γὰρ ἡ γλυνήμα-
 των μόνον οὐδὲ πρωτότων, ἀλλὰ καὶ ἡ
 μερῶν καὶ ἐπὶ τῶν ἀπαρχαῖς τῷ θεῷ ἔστι γέ-
 νος. οὐδὲ τὸς ὁ ἐπὶ τῇ τιμώμενος ἀριθμὸς, τὴν πε-
 μὴν τῆς πεντηκοστῆς σιωπῆς ἡμερῶν. ὁ γὰρ ἐ-
 πὶ τῇ ἐν αὐτῇ σιωπῆς ἡμερῶν, γινώσκει τὴν
 πεντήκοντα. μιᾶς δεκάτης ἡμέρας ἢ ἐκ τῆς μέ-
 λοντος αἰῶνος προσηλῆφμεν. ὁ γὰρ τὸν
 οὐρανὸν τὴν αὐτὴν καὶ πρώτην, μάλλον δὲ με-

αὐτὴ ἀνὰ τάλυτον. διὰ δὲ ἐκεῖσε καὶ ταλῆσαι
 ἵτ' αὖ ταῦθα σαββατισμὸν τῷ ψυχῶν. ὡς δὲ θῆ
 ναι μὲρ ἰδοὺ τοῖς ἐπὶ τὰ καὶ τῶν οὐκ τῶν καθ' ὅς
 ἦδ' ἡ τινὲς τῷ πρὸ ἡμῶν δ' ὁλομῶν τεινον ἔξ
 λήφασιν. τῆς δὲ τοῦ ἐπὶ τὰ τιμῆς, πολλὰ μὲν
 τὰ μὲρ τύει, ὁλίγα δὲ ἐκ πολλῶν ἡμῶν ἀρ
 κέσει. ὡς ἐπὶ μὲν ὀνομαζόμενα τίμια πνύ
 ματα. τὰς γὰρ αὖ δὲ γείας οἱ μαι τῷ πνύμα
 τος, πνύματα φίλον τῷ ἡσυχία καλῶν. καὶ κα
 θαρμύνει δὲ τὰ λόγια τοῦ κυρίου καὶ τὰ ἑλ
 σαβίτ' ἐπὶ τὰ πλάσιος. καὶ ὁ μὲν δίκαιος ἐ
 ξάκις μὲν ἔξ ἀναγκῶν ἔξαιρούμενος. ἐν τῷ ἐ
 βδομῷ μὲν δὲ πλυστόμενος. ὁ δὲ ἁμαρτωλὸς,
 οὐχ ἐπὶ τὰς μόνον ἀλλὰ καὶ ἐβδομηκὸν τὰ
 κίς ἐπὶ τὰ συγχωρούμενος. καὶ μετὰ τοῖς πάλιν
 ἐκ τῶν ἐναντίων, ἐπαινετὴ γὰρ καὶ ἡ τῆς κα
 κίας ἐλάσις. καὶ ἴν' μὲν ἐκ δικοῦμενος ἐπὶ τὰ
 κίς, τουτέστι δίκας εἰς πρὸς τὸ μένος τῆς ἀ
 δελφοκτονίας. ὁ δὲ λάμει ἐβδομηκὸν τὰ
 κίς ἐπὶ τὰ. ὁ δὲ φονδὴς μὲν δὲ ἔν νόμον καὶ
 ἔν κατὰ κείμα. οἱ δὲ ὄνηροι γὰρ τονός, ἐπὶ τὰ
 πλάσιονα εἰς τὴν κόλπον ἀρ λαμβάνοντες.
 ἐπὶ τὰ δὲ σύλοις ὁ τῆς σοφίας οἶκος ἔσδρ
 δόμενος. τοσούτοις ὁ φθαλμοῖς ὁ δὲ ἔσοροβά
 βελ λίθος κασμώμενος. ἐπὶ τὰς δὲ τῆς ἡ
 μέρ' αὖ ὁ θεὸς ἀννούμενος. καὶ μὲν καὶ σῆ

εἰς πλὴν ἀγίαν.

ἔφατι κτλ. ἔφατι ἡ τέλειον ἀριθμὸν ἢ τὸ ἀτε-
λὲς ἐν τέκνοις ἀντίθετος. εἰς δὲ καὶ ἡ παλαι-
ὰς ἰσορείας σκοπεῖν, ἐννοῶ μὲν ὅτι ἐβδόμον ἐν
προτόνοις ἐν ὧν ἡ μετὰ τὴν τε τιμημένον. ἐν
νῦν δὲ ἡ εἰκοστὸν πρῶτον, ἀβραὰμ ἡ πρὶν ἀρχὴ
δεδοξαμένον. μυστηρίου προαθήκη μείζονος.
τελευτουμένη γὰρ ἐβδόμας, τὸν ἀριθμὸν
ἔχουσαν ὀργάζεται. τολμήσειε δ' αὖτις πῶς
πάντα νεανικῶν, καὶ ἡδὲ ὅτι νέον ἀδάμ ἐλ-
θεῖν τὸν θεόν μου καὶ κύριον ἡσυχίας, ἡ
ἀπὸ τοῦ παλαιοῦ καὶ τοῦ ὑπὲρ πλὴν ἀμαρτίας
ἀδάμ ἐβδόμηκετον ἐβδόμον ἀριθμὸν μυσ-
τηρῶν. πλὴν τοῦ λουίᾳ γενεαλογίαν ἀναποδί-
ζουσιν. ἐννοῶ δὲ καὶ τὰς ἐπὶ τῶν σάλπιγγας
ἡσυχίας τοῦ ναυὶ καὶ πλοῦντος πρὸς τὰς
καὶ ἡμῶν καὶ ἰδρίας. ὅς ἐν τῶν ἰδριχά-
των τείχη καὶ ταπεινέται. ὡς πρὸς δὲ μυσ-
τικῶν πλὴν τελευτῶν ἐμφύσησιν ἡλίου τοῦ προ-
φήτου, τῶ τῆς σαρκωδίας χήρας ἡ τὸ ζῆν
ἐμπνέειν, καὶ τοῦ αὐτοῦ πλὴν ἰσχυρῶς
καὶ τὰ τῶν χριστιανῶν ἐπίκλησιν, ὡς ἡ πρὶν
θεοπέμπω πλὴν θυσίαν ἀνάλωσε καὶ τοὺς
τῆς ἀσχυρίας προφήτας καὶ τέκενε, τὸ ἴσον
οὐδὲν ἡδέντας ἐκ τῆς προκλήσεως, ὅτι καὶ
πλὴν ἐβδόμην καὶ τασκοπὴν ἐνέφης ὅτι παρὰ
εἰς προσεταγμένῳ, ἐλισσάμεν τε τῆς
ἰσότης

ἴσθιν διάμεμψεν ἑδὴ ἐν παῖδα τῆς θύμανί
 πιδος πλὴν πινύω ζωπυρέσασαν. ἦ δὲ αὐτοῦ
 οἶμοι δόγματος, ἵνα μὴ λέγω πλὴν ἐπὶ ἀκαυ
 λον καὶ ἐπὶ ἀλυχον τῷ λαοῦ λυχνίαν, ἐν ἧ
 πτὰ μὲν ἡμόραιοι οἱ ἰδρύοντες τελειοῦμενος. ἐν
 ἐπὶ δὲ ὁ λεπρὸς καὶ ἀειρόμενος. ἐν τοσαύ
 ταις δὲ ὁ λαὸς ἐκκαταζόμενος. ἐβδομηκοῦ
 δὲ ἔπειτα ὁ λαὸς ἐκ τῆς ἀρχαλῶσις ἐπανα
 γόμενος. ἵν' ὁ πόρ' ὅστιν ἐν μονάσι, ὅστις ἐν
 δεκάσι γένηται καὶ ἀριθμῶ τελεωτόν. τὸ
 τῆς ἐβδομάδος ἡμετέρας μυστήριον. ἡμεῖς τα
 πόρῳ λέγειν. ἡμεῖς αὐτὸς ἡμεῖς ἀπὸ τῆς
 τῆς, οἱ δὲ ἐρέειν μὲν ἐν δὴ μίαν καὶ πέντε
 ἀρτοῖς πεντακισχίλιους, οἱ δὲ ἐπὶ πα
 λιν τετρακισχίλιους. καὶ τὰ τῶν κέρου λείφα
 να ἐκεῖ μὲν δώδεκα κώπιοι, ἐν ταῦθα δὲ αὐ
 εἰλὸς ἐπὶ. οὐδέ πορον ἀλόγως οἶμαι οὐδὲ
 ἀναξίως τοῦ πυδύματος. καὶ σὺ δ' αὖ κατὰ
 σὰν ἐν ἀναλεγόμενος, πολλοὺς τηρήσεις ἀ
 ειθμούς. ἔχοντάς τι τῶ φαινομένου βαρὺ
 τὸρον. ὁ δὲ ἐπὶ παρόντι καὶ ῥῶ χρησιμώτα
 τον, ὅτι κατὰ τούτου ἴσως οὐ λόγῳ, ἢ
 ὅτι ἐγγύτατα τούτων, ἢ καὶ θεωτόρους ἡ
 νὰς, τιμῶσι μὲν ἐβραῖοι πλὴν πεντηκοστῆς
 ἡμέρας. τιμῶμεν δὲ καὶ ἡμεῖς. ὡς πόρ' ὅστιν
 ἀ καὶ ἄλλα τῶν ἐβραϊκῶν. τυπικῶς μὲν

E E

εἰς τὸν ἅγιον

παρ' ἐκείνοις τελούμενα, μυστικῶς δὲ ἡμεῖς
ἀρχιμαθισάμενα. τοσαῦτα ποδὶ τῆς ἡμέ-
ρας προδιδάσκοντες, ἡδὴ ῥ' ἐξῆς τ' λόγῳ
προϊόμεν. πεντηκστήν ἐορτάζομεν, καὶ πνύ-
ματος ἡδὴ δημίαν καὶ προθεσμίαν ἐπαγε-
λίαν, καὶ ἐλπίδος συμπαλήρωσιν, καὶ εἰς μν-
στήριον ὄν. ὡς μέγα τὸ καὶ σεβασμιον. τὰ μὲν
σωματικὰ τῷ χριστῷ παρὰ ἑαυτοῦ ἔχει. μᾶλλον δὲ
τὰ τῆς σωματικῆς ἐν δημίαν. ὁ κενὸν γὰρ ἐ-
πεῖν τὰ τῷ σώματι. ἕως αὐτὸν μηδεὶς πεῖθῃ
με λόγῳ, ὅτι καὶ μῖλλον ἀπεσιδιάσσει τῷ σώ-
ματι. τὰ δὲ τοῦ πνύματος ἀρχαῖα. ἵνα
δὲ ἡμεῖς τὰ τοῦ χριστοῦ. παρθένος. γέννησις. φά-
τις. ἀπαργάνωσις. ἀγγελιοὶ δοξαζόντες. ποι-
μενὸς. προσρέχοντες. ἀσδὸς δρόμος. μά-
γων προσκυώσις καὶ δωροφορία. ἡρώδου πα-
δοφονία. φθύνων ἰησοῦς εἰς αἰγύπτου. ἐπανι-
ὼν ἐξ αἰγύπτου. ποδὶ τεμνόμενος. βαπτισ-
μένος. μαρτυροῦμενος ἀνῶθεν. πειρασ-
μένος. λιθαζόμενος δι' ἡμᾶς οἷς τύπον ἔδει δε-
ξῆναι τῆς ἡμετέρας ἡμετέρας παθείας. προ-
διδόμενος. προσηλούμενος. θαπτόμενος. ἀνι-
στάμενος. ἀνδρὶς χόμενος. ὡν καὶ νῦν πάσχει ὡς
λαὸν παρὰ μὲν τῶν μισοχρίστων, τὰ τῆς ἀ-
τιμίας. καὶ φέρει. μακρόθυμος γὰρ. πα-
ρὰ δὲ τῶν φιλοχρίστων τὰ τῆς ἡμετέρας τιμίας.

καὶ ἀναβάλλεται. ὥς πρὸς ἐκείνοις τὴν ὁρί-
 γην, ὅπως ἡμῖν τὴν χρυσότητα. τοῖς μὲν ἴσως,
 μετανόησας διδούσας καὶ ῥόν. ἡμῶν δὲ, δοκιμά-
 ζων ἦν πόθον. εἰ μὴ ἐκ καμῶμεν ἐν ταῖς θλί-
 ψεσι. καὶ τοῖς ὑποδρὺν βεβαιοῦσιν. ὥς
 πρὸς ἀνῶθεν θείας οἰκονομίας λόγος. καὶ τὸ
 νεφίλων αὐτῶν κειμάτων. οἷς δι' αὐτῶν ὅπως
 τὰ ἡμέτερά. τὰ μὲν δὲ χρυσοῦ τριαῦτα καὶ
 τὰ ἐξῆς ὁφόμεθα, ἐνδοξόττερα. καὶ ὁφθαλμο-
 μεν. τὰ δὲ τοῦ πνύματος, παρέσωμοι τὸ
 πνύμα καὶ διδύτω λόγον, ὅσον καὶ βέλος μακ-
 εἰ δὲ μὴ τοσοῦτον, ὅσος καὶ ὁ καὶ ῥῶ σύμμετρος.
 πάντως παρέσται, δεσποτικῶς. ἀλλ' ὁ δὲ λη-
 κῶς δὲ ἀναμείνεν ἐπίταγμα ὡς τινὸς οἶον.
 πνεῖ δ' ὅπου δέλεα. καὶ ἐφ' οὗς βέλεται, καὶ ὡς
 καὶ, καὶ ὅσον. οὐ πως ἡμεῖς καὶ νοεῖν καὶ λείψιν
 ἐμπενομέθα πρὸς τοῦ πνύματος. ὁ πνύμα
 ὁ ἅγιον, οἱ μὲν εἰς κτίσμα καὶ πλάττοντες, ὁ
 βεῖται καὶ δέλοισιν καὶ οἱ. καὶ κακῶν καὶ κακοῖς.
 δούλων γὰρ κακῶν, ἀδετεῖν δεσποτεῖαν, καὶ
 ἐπανίστασθαι κυριότητι. καὶ ὁ μόδουλοισι
 ἐρεῖν ἑαυτοῖς ὁ ἐλεύθερον. οἱ δὲ θεὸν νομέ-
 ζοντες, ἐν θεοῖς καὶ λαμπροῖς τὴν διάνοιαν. οἱ
 δὲ καὶ ὀνομάζοντες, εἰ μὴ δὲ γνώμοσιν, ὁ ψι-
 λοί. εἰ δὲ ταπεινοῖς, οὐκ οἰκονομικοί. πηλὸς
 μαργαρίτην πρὸς δύνοντες. καὶ ἀκοῇ σαθεῖ, ἔρον

E E ii

εἰς τὴν ἁγίαν

τῆς ἡχον. καὶ ὁφθαλμοῖς ἀσθενεσὶ ὄφθοις, ἡλίον.
καὶ ῥοφίῳ σφραγῶν, τοῖς ἐπιγάλα ποτιζομέ
νοῖς. δέον καὶ τὰ μικρὸν προάγειν αὐτοὺς εἰς
τὸ ἐμπροσθεν. καὶ προβιβάζειν τοῖς ὑψηλο
τέρτοις. φωτὶ φῶς χειρίζομεν. καὶ ἀλι
θείᾳ προσενδύτας ἀλήθειαν. διὸ καὶ ἡμεῖς τὸ
τελεώτερον τέως ἀφέντες λόγον, οὐ πω γὰρ
καιρὸς, οὐ πῶς αὐτοῖς διαλεξόμεθα. εἰ μὴ δ'
δὲ ἄκλιτον ὧ οὐκ ὁμολογῶν τε δ' ὡς πνύμα δ'
ἄπον οὐ δὲ ἄχρονον, πῦ ἐναντίου πνύματος
σαφῶς ἡ ἐνδύματα. δὴ τε γὰρ τῷ ζήλω τί καὶ
παρὰ λαμβάνειν μικρόν. εἰ γὰρ τοῦτον γ' οὐκ
ὑγαίνετε, ὥς τε τὴν πρόδηλον φύγειν ἀσέ
βαιαν, καὶ τῆς δουλείας ἐξωπιδέναι τὸ καὶ
ὑμᾶς ποιοῦν ἐλευθέρους, τὸ ἐξῆς αὐτοῖς σκέ
ψαθε μετὰ τοῦ ἁγίου πνύματος καὶ ἡμῶν.
πεῖθό μοι γὰρ ποσὺς τούτου μετέχειν ὑ
μᾶς. καὶ ὡς οἰκείοις ἡδὴ συνδιασκέψομαι. ἡ δὲ
τε μοι δ' μέσον διαλείας καὶ δευοτείας. ἰν' ἐκεῖ
θεῶ ἡ ἀξίαν τὴν πνύσ. ἡ ἡ δὲ διαλείαν φεύγοντες,
δὴ ἄδηλον ὅσον τὰ ξέτε τὸ ζητούμενον. ἀλλὰ
τὴν συλλαβαῖς διαχωραίνετε, καὶ προσπταίετε
τῇ φωνῇ. καὶ λίθος προσκόμματος ὑμῶν
ἔστω γίνεταί καὶ πέτρα σκανδάλου ἐπεὶ καὶ
χρὶς τίσιν; ἀνθρώπινον τὸ πάθος. συμβῶ
μεν ἀλλήλοις πνύματι καὶ ὡς. γινώμεθα φιλά

δελφοὶ μᾶλλον ἢ φίλοι. οὐδὲ τὴν διώκῃν
 τῆς θεότητος. καὶ δώσωμεν ὑμῖν τῆς φωνῆς
 τὴν συγχώρησιν. ὁμολογήσατε τὴν φύσιν
 ἐν ἄλλαις φωναῖς αἷς ἀδείδατε μᾶλλον, καὶ ὡς
 ἀσθενεῖς ὑμᾶς ἰατρεύσωμεν. ἔστιν ἂν καὶ πῶς
 πρὸς ἡδονὴν παρεκλήψαντες. αἰχρὸν μὲν
 γὰρ αἰχρὸν καὶ ἰσχυρῶς ἀλογον, κατὰ ψυ-
 χὴν ἐρρωμένους, μικρολογεῖσθαι πρὸς τὸν
 ἡχον. καὶ κρύπτειν ἐν θησαυρὸν, ὡς πρὸς ἄλ-
 λους βασκαίνοντας, ἢ μὴ καὶ τὴν γλῶσσαν ἀ-
 γάσῃ τε δεδουκότας. αἰχρὸν ὃ ἡμῖν ὁ ἐγκαλῶ-
 μεν παθεῖν. καὶ μικρολογίαν κατὰ πνώσκον-
 τας, αὐτὸν μικρολογεῖσθαι πρὸς τὰ γράμ-
 ματα. μιᾶς θεότητος ὧ οὐ τοι τὴν τειάδα
 ὁμολογήσατε. εἰδὲ βούλεσθε μιᾶς φύσεως.
 καὶ τὴν θεὸς φωνὴν παρὰ τοῦ πνύμα-
 τος ὑμῖν αἰτήσωμεν. δώσει γὰρ ὃ οἶδα. ὁ τὸ
 πρῶτον διούσ καὶ τὸ δεύτερον. καὶ μάλα
 εἰληλίαι τις εἴη πνύματικὴ, μὴ εἴσασις διαβο-
 λικὴ ἐμαχόμενον. ἐπισαφές δὲ εἶπω καὶ
 σιωποῦν τὸν. μή τε ὑμᾶς διψύνητε τῆς ὑ-
 ψηλοτέρου φωνῆς. φθόνος γὰρ οὐδεὶς αἰα-
 βάσεως. οὐτε ἡμεῖς τὴν ἐφικτὴν τέως ὑμῖν
 ἐγκαλέσωμεν. ἕως αὖ καὶ διὰ τῆς οὐδοῦ πρὸς
 τὸ αὐτὸ φέρησθε κατὰ γῶγον. οὐ γὰρ νικήσας
 ζητοῦμεν ἀλλὰ προσλαβεῖν ἀδελφούς. ὧς

εἰς τὴν ἀγίαν

[illegible]

μοὶ διάσσοφοι ᾧ ἐβλέποντες καὶ οὐ τῇ ᾠδῇ
 τῇ θεοῖσι δὲ σασιάζοντες· εἶγε καὶ διάσσο
 φὸν αὐτοῖς ἐκκλητῶν, ἀλλὰ μὴ τυφλοῖσιν· ἐ
 πεί ὃ μεδίως ἐθέμην τὰ πρὸς ὑμᾶς, φέρε καὶ
 πρὸς τὸ πᾶν πάλιν ἐπανέλθωμεν· οἶμαι δὲ
 καὶ ὑμεῖς ἤδη σωτέρεσθε· ὅτι πᾶν ὃ ἅγιον, ἦν μὲν
 αἰεὶ καὶ ἔστι καὶ ἔσται· οὐτε ἀρξάμενον· οὐτε
 παυσόμενον, ἀλλ' αἰεὶ πατεῖ καὶ ὑψίστω τε
 ταχυστόν καὶ συναριθμούμενον· οὐδὲ γὰρ
 ἐπρεπεν ἐλβεῖν ποτὲ, ἢ ὑὸν πατεῖ, ἢ
 πνῦμα ὑψί· τῷ μεγίστῳ γὰρ αὐτῷ ἁδοξοῦν θεό
 της· ὥς ποτὲ ἐκ μεταμελείας ἐλθῶσα εἰς συμ
 πληρώσιν τελειότητος· ὡς οὖν αἰεὶ μετὰ λη
 πτόν· ὃ μετὰ ληπτόν· τελειοῦν, οὐ τελειού
 μενον· πληροῦν, οὐ πληρούμενον· ἀγαλλοῦν,
 οὐ χαλαρόμενον· θεοῦν οὐ θεούμενον· αὐτὸ
 ἐαυτῷ ταυτ' αἰεὶ καὶ οἷς συντέλειται· ἀόρα
 τον· ἀχρονον ἀχώρητον· ἀαλλοίωτον· ἀποιον·
 ἀφθον· ἀείθεον· ἀαφές· αὐτοκίνητον· ἀκίνη
 τον· αὐτεξούσιον· αὐτοδυνάμενον· παντοδύνα
 μον εἰ καὶ πρὸς ἱερώτην αἰτίαν ὥς περ τὰ
 τῷ μονοθεοῦς ἅπαντα, οὐτω καὶ τὰ τῷ πνῦ
 ματος ἀναπέμπεται· ζωὴ, καὶ ζωοποιόν· φῶς
 καὶ χρηγόν φῶτος· αὐτοάγαθον καὶ πηγὴ
 ἀγαθότητος· πνῦμα ὁθεῖς· ἡγεμονικόν· κύ
 ριον· ἀρξέμενον· ἀφορίζον ναοπεῖον ἐαυτῷ.

Ε Ε ΙΙΙΙ

εἰς τὸ ἅγιον

ὁδηγῶν. ἐνεργῶν ὡς εὐόλεον. διαιρῶν χεῖρμα
τα. πνύμα ὑποθέσας. ἀληθείας. σοφίας. συνέσε
ως. γνώσεως. δυνάμεις. βελήας. ἰσχύος. φόβου.
τῇ ἀπρηθμικαίων. δι' οὗ πατὴρ γινώσκε
ται. καὶ υἱὸς δοξάζεται. καὶ πατρῶν μόνων
γινώσκεται. μία πύλας. λαθεῖα μία. προ
σκύησις. δυνάμεις. τελειότης. ἀπασμός. τί
μοι μακρολογεῖν. πάντα ὅσα ὁ πῆρ τοῦ υἱοῦ.
ἐπὶ τὴν ἀννησίαν, πάντα ὅσα ὁ υἱὸς, τὴν πνύ
ματος ἐπὶ τὴν ἀννησίαν. ταῦτα ἔκαστος
ἀφορίζει κατὰ γὰρ ἐμὸν λόγον. ποῦ οὐσί
αν δὲ ἀφορίζει. ὡς δὲ τὰς ἀντιθέσεις, ἐπὶ
τὴν λόγον τὸν ὁρόμον. τίμητον πνύ ἡμῶν τὴν
πνύματος. ἐπίσης μικρὸν τὴν γλώτταν εἰ
δυνατόν. πᾶσι γλώσσων ὁ λόγος. ταύτας
αἰδέσθην ἢ φοβήσθην μετὰ πυρὸς ὁρωμίας.
σήμερον δογματίζωμεν. αὐτεῖον τεχνολογί
ζωμεν. σήμερον ἐρετάσωμεν. αὐτεῖον ἀχρημο
νίζωμεν. ταῦτα μυστικῶς. ἐκείνα θεατρικῶς.
ταῦτα ταῖς ἐκκλησίαις, ἐκείνα ταῖς ἀγί
ραις. ταῦτα τοῖς νήφουσιν, ἐκείνα τοῖς μεθύ
ουσιν. ταῦτα πονομαζόντων, ἐκείνα παιζόν
των κατὰ τὴν πνύματος. ἔπει δὲ ἀπεσιδὼ
σάμεθα τὸ ἄλλότερον, φέρε κατὰ ῥτύσωμεν
τὸ ἡμέτερον. ἔτι ἐν ἐνέργει. πρότερον μὲν ἐν
ταῖς ἀγγελικαῖς καὶ οὐρανίοις δυνάμεσι

καὶ ὅσαι πρῶται μετὰ θεὸν καὶ πατρὶ θεόν.
 ἔν τ' ἄλλοις αὐταῖς ἢ τελείωσις καὶ ἢ ἑλπίς
 ψις. καὶ ἔτι πρὸς ἡμετέραν δυσκίνητον ἢ ἀκίνητον,
 ἢ πρὸς τὸ ἅγιον πνεύματος. ἔπειτα ἐν τοῖς
 πατράσι καὶ ἐν τοῖς προφήταις. ὧν οἱ μὲν ἔφαθον
 τὰ ἁπλῆς θεὸν ἢ ἐγνωσθῆναι. οἱ δὲ καὶ τὸ μέλλον
 προέγνωσθαι. τυπούμενοι τῷ πνεύματι ἔν τ'
 γέμονικόν. καὶ ὡς παροῦσι σωόντες τοῖς ἐ-
 σομένοις. τοιαύτη γὰρ ἡ τοῦ πνεύματος δύ-
 ναμις. ἔπειτα ἐν τοῖς χριστοῦ μαθηταῖς. ἐν
 ᾧ γὰρ χριστὸν εἰπεῖν, ὡς παρὼν. οὐχ ὡς ἀνδρ/
 γουῦ. ἀλλ' ὡς ὁμοτίμῳ συμπαραγομαρτοῦν.
 καὶ τούτοις τελευτῶς. καὶ ὅσον οἱ οἱ τε ἡμεῖς
 χωρεῖν. καὶ ἡμετέρας καρπὸς. πρὶν δοξα-
 σθῆναι χριστὸν τῷ πάθει. μετὰ τὸ δοξασθῆναι
 τῇ ἀναστάσει. μετὰ τὸ εἰς οὐρανὸς ἀνάβασιν, ἢ
 ἀρχιεπάσκειν. ἢ ὅτι χριστὸν λέγειν. δηλοῖ δὲ ἡ
 πρώτη, τῶν νόσων καὶ τῶν πνευματικῶν κα-
 θαρσις. οὐκ ἀλλὰ πνεύματος δηλαδὴ γλῶσ-
 σική. καὶ τὸ μετὰ τὴν οἰκονομίαν ἐμφύ-
 σιμα σαφῶς ὅν ἐμπαύσις θεοτόκος. καὶ ὁ
 νῦν μόρισμός τῶν πνεύμων γλωσσῶν. ὁ καὶ
 πανηγυρίζομεν, ἀλλὰ ἔτι μὴ πρῶτον, ἀμυ-
 δρῶς. τὸ δὲ διδύκτον, ἐκ τυπώκτον. τὸ δὲ
 νῦν, τελευτῶν. οὐκ ἐν ἐργείᾳ παρὸν ὡς
 πρῶτον. οὐσιωδῶς δὲ ὡς ἀν' εἰρημίας συγ-

εἰς τὴν ἀγίαν

γινόμεον τε καὶ συμπολιτευόμεον. ἔπρεπε
γὰρ ἰοῦ σωματικῶς ἡμῖν ὁμιλήσαντος, καὶ
αὐτὸ φανῶναι σωματικῶς. καὶ χριστοῦ πρὸς
ἐαυτὸν ἐπαυελθόντος, ἐκεῖνος πρὸς ἡμᾶς καὶ
τελθεῖν. ὅρ ἡμέτερον μὲν ὡς κύριον. πεμπόμε-
νον δὲ ὡς οὐκ ἀντίθεον. αἱ γὰρ τοιαῦται φω-
ναί, οὐχ ἡττον τὴν ὁμόνοιαν δηλοῦσιν, ἢ φύ-
σιν χωρίζουσιν. ὅθεν ἔστι μετὰ χριστὸν μὲν, ἵ-
να παρὰ κλητὸς ἡμῖν μὴ λείπη. ἄλλος δὲ ἵνα
σὺ τὴν ἰσχυρίαν ἐν θυμῇ. τὸ γὰρ ἄλ-
λος, ἄλλος ἐπὶ, καὶ δίσταται. ἔστι δὲ σιωδὴ
συντεία. ἄλλ' οὐ καὶ ἑμίας ὄνομα. γὰρ
ἄλλος, ὅτι ἐπὶ τῇ ἀμοτερίᾳ. ἄλλ' ἐπὶ τῶν
ὁμοουσίῳ οἶδα λεγόμενον. ἐν γλώσσῃς δὲ
ὅθεν τὴν πρὸς ἐν λόγον οἰκείωσιν. πυρίναις ὅ-
θεν τὴν πότμον ὅθεν τὴν καὶ θαρσύν. οἶδα γὰρ ὁ
λόγος ἡμῶν καὶ πῦρ καὶ θαρσύνει. ὡς πολ-
λαχόθεν βουλομένοις ὑπάγει μαθεῖν. ἢ ὅθεν
τὴν οὐσίαν. πῦρ γὰρ ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ πῦρ καὶ
παναλίσκεν τὴν μοχθηρίαν. καὶ πάλιν ἀ-
γανακτῆς ὅ ὁμοουσίῳ σενοχωρούμενος μεριζο-
μέναις δὲ ὅθεν τὸ χειρομάτ' ἀφόρον. καὶ θε-
ξομέναις δὲ ὅθεν τὸ βασιλικὸν καὶ τὴν ἐν τοῖς ἀ-
γίοις ἀνάπαυσιν. ἔπει καὶ θεοῦ θρόνος τὰ χε-
ρου βίμ. ἐν ὑποδρώδῃ δὲ, εἰ μὴ τὴν παρὰ ὁρ-
τὸς εἶναι δοκῶ τῷ θεόντος, ὅθεν τὴν ἀνάστα-

πὶ τῶν δὲ
πὶ ἐπεί
γὰρ ἐπεί
ὅς ἐν ἡ
τὰ ὑπὲρ
ἐπὶ τῶν
ἐν πρὸς ἡ
ὡς ὁ δὲ
οὐ τὴν
ποῦ. τῶν
τερον ὅ
πεινῶσιν
λαύθῃ
μέγα καὶ
ζαφύρ
τῶν δὲ
οὐ τῶν
καρὶ τῶν
ἐπὶ με
τῶν δὲ
σὺν αὐτῶν
τῶν δὲ
καὶ πῶν
ἡλίαν
σάου
ἡ γὰρ

σιν τῶν δεξομαίων. καὶ πῶ χαμόθεν ἔπαρ-
 σιν. ἔπει καὶ ὕδασι θεοῖς ὑποδρώα ἵνα σε-
 γάζεται δι' ὧν ὑμνῆται θεός. καὶ ἰησοῦς αὐ-
 τὸς ἐν ὑποδρώῃ τῷ μυστηρίου κοινωνεῖ, πῶς
 τὰ ὑψηλότιστα τελουμένοις. ἵνα ἐκείνο πα-
 ραδίδῃ. ὅτε τὸ μόν' ἡ καταβλύται διὰ θε-
 ον πρὸς ἡμᾶς. ὃ καὶ πρότερον εἰδὶ μωυσε-
 ως οἶδα γινόμενον. εἰ δὲ ἡμᾶς ἀναβλύται. καὶ
 οὐ τὸ γινέσθαι κοινωνίαν θεοῦ πρὸς ἀνθρώ-
 πον. τῆς ἀξίας συγκριναμένης. ἕως δ' αὖ ἐκεί-
 τερον ἢ τῆς δόξης μέν, εἰ μὴ πόλεω πῶς εἰ τα-
 πεινώσεως, ἀμεικτός ἢ ἀγαθότης. καὶ εἰ φη-
 λάνθωπον ἀκοινωνήτων. καὶ χάσμα ἐν μέσῳ
 μέγα καὶ ἀδιάβατον οὐ τὸν πλούσιον τῷ λα-
 ζάρου μόνον, καὶ τῶν ὀρεκτῶν ἀβραάμ κόλ-
 πων δειρτον, πῶς δὲ γλυνητῶ φύσιν καὶ ῥέ-
 ουσιν τῆς ἀγλυνήτου καὶ ἐσηκνύας. ἥτοι, ἐ-
 κκεῖν ἡμῶν ὑπὲρ προφητῶν. ὡς ἐν τῷ πνύμα καὶ
 ἐν τῷ ἐμῷ, καὶ ἐπαναπαύσετ' ἐν αὐτῷ ἐπὶ τὰ
 πνύματα καὶ κατέβη πᾶς κυεῖς καὶ ὠδήγη-
 σεν αὐτούς. καὶ πνύμα ἐδιδόμης ἐμπλή-
 ραν βεσελεὴλ τὸν ἀρχιτέκτονα τῆς σκηνῆς.
 καὶ πνύμα παρξενόμενον. καὶ πνύμα δὲ ἄρα
 ἡλίαν ἐν ἀρματι. καὶ ζητηθὲν παρὰ ἑλισ-
 σαίου δι' ἀλάσιον. καὶ πνύματι ἀγαθῷ καὶ
 ἡ γαμονικῷ, δαβὶδ δὲ ὁ δηγόμενός τε καὶ σθε-

εἰς τὴν ἀγίαν.

ζόμενος. ἐπηγέλθῃ δὲ ἑσπὸς μὲν ἰὼν πρὸ
τόρον. καὶ ἔσται ταῖς ἐσχαταῖς ἡμῶν λέ-
γοντες. ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνύματος καὶ ὑδὸς πα-
θεν σάραξαι δηλαδὴ τὴν πιστεύσαν. καὶ ὑδὸς
τοὺς υἱοὺς ὑμῶν καὶ ὑδὸς τὰς θυγατέρας ὑ-
μῶν. καὶ τὰ ἑξῆς. ἑσπὸς δὲ υἱοῦ καὶ υἱοῦ
δοξαζομένου τε καὶ ἀντιδοξαζόντος. ὡς τὸν
ἐπατόρα καὶ ἑσπὸς τοῦ πατρὸς, καὶ ἡ ἐπαγ-
γελῖα ὡς δαμῆλης. σωδιαωνίσειν, καὶ
συμπάραμεναι, εἴτε οὖν νυν τοῖς κατὰ και-
ρὸν ἀξίοις. εἴτε ὑδὸν τοῖς τῶν ἐκείσε ἀξιου-
μένοις. ὅτα νό λόκληρον αὐτὸ τῇ ἐπιτεία
φυλάξωμεν, ἀλλὰ μὴ τοῦτον ἀποβάλλωμεν,
καθ' ὅσον ἀν' ἀμοιρτάνωμεν. ἔστω τὸ πνύμα
σωδμημουργεῖ μὲν ὑφ' καὶ τὴν κτίσιν καὶ
τὴν ἀνάστασιν. καὶ πειθέτωσε τὸ, λόγῳ κυ-
ρίου οἱ οὐρανοὶ ἐσφραδίσθαι. καὶ τῷ πνύμα-
τι τοῦ σώματος αὐτοῦ πᾶσα ἡ δυνάμις αὐ-
τῶν. πνύμα τε θεῖον τὸ ἐνῆσάν με. πνοὴ δὲ
παντοκράτορος ἡ διδάσκουσα με. καὶ πα-
λιν ὑβραποσελεῖς δὲ πνύμα σὺ καὶ κτισθί-
σονται. καὶ ἀνακαινίεις τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.
δημιουργεῖ τὴν πνύματικὴν ἀναγέννησιν.
καὶ πειθέτωσε τὸ, μηδεὶς ἀνίσταται τὴν βα-
σιλείαν ἰδεῖν ἢ λαθεῖν. ὅς τις μὴ ἀναθεν ἐλ-
λήθῃ πνύματι. καὶ τὴν προτόραν ἐκχαρί-

ὁ δὲ γέννησιν· ἡ νυκτὸς ὅδε μυστήριον· ἡμερὶν
καὶ φώτειν διαπλάσσει· ὡς καὶ ἑαυτὸν ἐκ
σοῦ διαπλάττεται· ὅδε πνύμα· σφώ
τατον γὰρ καὶ φιλανθρωπότητον, αὐτοὶ ποι
νὰ λάβη, ψάλτην ποιῇ· πνυμάτων πονηρῶν
καὶ τε πλάσσει· καὶ βασιλέα τῶ ἱεροῦ, ἀ
ναδείκνυσιν· ἐὰν αὖ πόλον συνάμυνα κινῶν
τα, περὶ ἡτὴν ὀργάζεται· ὅν δὲ βίβλιν καὶ
ὅν ἀμὼς ἐν θυμῷ ἔχει· ἐὰν μὲν γὰρ οὐκ
ἐς λάβη προσβυτῶν ποιῇ κειτῶν καὶ παρ
ἡλικίαν· μαρτυρεῖ δὲ ἀντὶ τῆς οὐκ ὀργῆς ἐν
καὶ λέοντας· ἐὰν ἀλὲς δὲ ὄρη, ἡμερὶν δὲ χρι
στῶ κόσμον ὅλον τῇ τῆς λόγου παλῶν συλ
λαμβάνοντας· πᾶσι λαβὲ μοι, καὶ ἀνδρῶ
αν, καὶ ὅδε ἵου'ς τῆς βροντῆς· τὰ πνύμα
καὶ βροντῆς· ἐὰν τε λῶν αὖ ἐς μάθ
τείαν κερδαίνει· καὶ ψυχῶν ἐμπόρους δημε
ουργῇ· φησὶ ματθαῖος ὁ χεὶς τε λῶν καὶ σῆ
μόρον διὰ γελισῆς· ἐὰν διώκτας θέρμους, τῶ
ζῆλον μετὰ τίθῃσι· καὶ ποιῇ παύλους ἀντὶ
σαύλων· καὶ ῥοῦτον ἐς δύσεϊαν, ὅσον ἐς
καὶ κίαν κατέλαβε· ὅδε καὶ πνύμα ὅδε
πράότητος, καὶ παροξύνεται τοῖς ἀμ
πάνοις· οἱ γὰρ οὐκ πειρατῶμεν ὡς πρᾶον,
καὶ μὴ ὀργίλου πῶν ἀξίαν ὁμολογοῦντες,
καὶ τὸ ἐλάσφημον φεύγοντες· καὶ μὴ βουλη

τῷ μὲν ἰδεῖν ὁρμηζόμενον ἀσυγχώρητα. ἥ
 τοῦ καὶ μετ' ἐπὶ σήμερον ὑμῖν τολμηρὸν κήρυ-
 μα. εἰ μὲν οὐδὲν πεισόμενον, τῷ θεῷ χάρις
 εἰ δὲ πεισόμενον, καὶ οὐ τῷ χάρις. ἥ μὲν ἴ-
 να φείσῃται τῇ μισοῦσιν ὑμᾶς. ἥ δὲ ἴν-
 ῃ μᾶς ἀγάσῃ μαθὼν ὅτι λαβόντας τῆς ἰε-
 ρουργίας τῆς ἀναγγελίου, ἥ τελειωθῆναι
 δι' αἱμάτων. ἐλάλουν μὲν οὕτως ξένοις γλώσ-
 σαις καὶ οὐ πατέροις καὶ τὸ θαῦμα μέγα.
 λόγος ἔστω τῶν οὐ μαθόντων λαλῶντος.
 καὶ τὸ σημεῖον τοῖς ἀπίστοις οὐ τοῖς πιστοῦσι
 σιν. ἴν' ἢ τῶν ἀπίστων κατήγορον. καὶ τῶς γάρ
 πᾶσι. ὅτι πᾶς ἐτόρξασται καὶ ἐν χεῖλεσιν ἐ-
 τόροις λαλήσῃ τῷ λαῷ οὐ τῷ. καὶ οὐδ' οὐ-
 πως ἔσονται μου λέγει κύριος. ἦκου-
 σον δὲ, μικρὸν ἐν ταῦθα ἐπίχως καὶ διαπό-
 ρηθον. πῶς διαιρήσεις τὸ λόγον. ἔχῃ γάρ τι ἀμ-
 φιβολον ἢ λέξεις τῇ συγμῇ διαιρούμενος.
 ἀρὰ γὰρ ἦκουσιν ταῖς ἐαυτῶν διαλέκτοις ἐ-
 νασσι. ὡς φέρει εἰπεῖν. μίαν μὲν ἰξήχεισθαι
 φωνῶν, πολλὰς δὲ ἀκούεσθαι οὐ τῷ κτυποῦ-
 μένῳ τῷ ἁέρος. καὶ ἴν' εἴπω σαφέστερον τῆς
 φωνῆς φωνῶν γινομένων ἢ τὸ μὲν ἦκουσιν, ἀνα-
 παύσειν. ἥ δὲ λαλούντων ταῖς ἰδίαις φῶ-
 ναῖς, τῷ ἑξῆς προοδεύον. ἴν' ἢ λαλούντων
 φωνῶν, ταῖς ἰδίαις τῶν ἀκούντων. ὅπου γὰρ

[illegible]

τεται ἄλλοτεῖαις. καὶ ἡ καὶ μάλλον τίθει
 μαί. ἐκείνως μὲν γὰρ, τῶν ἀκρυόντων αὐτῶν
 μάλλον, ἢ τῶν λεγόντων. ὅθ' αὐτὰ. οὐτὼ δὲ τῶν
 λεγόντων. οἱ καὶ μέθην καὶ ταγινώσκοντες.
 δῆλον ὡς αὐτοὶ θαυματουργοῦντες ποδὶ ἰατρῶν
 φωνὰς τῶ πνύματι. πάλιν ἐπαίνετὴ μέλῳ
 καὶ ἡ παλαιὰ διαίρεσις τῶν φωνῶν. ὡς ἡ
 τὸν πύργον ὠκοδόμου οἱ κακῶς καὶ ἄθῆως οἱ
 μοφονοῦντες. ὡς πῶρ καὶ τῶν νυῶ τολμῶν
 οἱ πινθῶ. τῇ γὰρ τῆς φωνῆς διασάσει σιωπῶν
 λυθὲν τὸ ὁμόγνωμον, πῶ ἐχέρησιν ἐλυσεν.
 ἀξιεπαίνετο τὸ δὲ, ἡ νυῶ θαυματουργοῦ μέ
 νη. ἀπὸ γὰρ ἐνὸς πνύματος εἰς πολλοὺς χε
 θεῖται, εἰς μίαν ἀρμονίαν πάλιν σιωπῶν.
 καὶ ἐστὶ διαφορά χειρισμάτων ἄλλου δεομέ
 νη χειρισματος. πρὸς διάκρισιν τῆς βελτίο
 νος. ἐπειδὴ πᾶσι καὶ ἐπαίνετ' ἐχέρη. καὶ ἡ
 δ' αὖ καὶ ἐνὶ λέγειν ποδὶ ἡς δαβὶδ λέγει
 καὶ ταπόντισον καὶ καὶ καὶ διελετὰς γλώσ
 σας αὐτῶ. διατὶ, ὅτι ἡγάπησαν πάντα ἰατρῶν
 ματα καὶ ἀπονησιν ὡς γλώσσας δολίαν. μονοῦ
 φανδρῶς τὰς ἐν ταῦθα γλώσσας καὶ ταῖς ὡ
 μνος. αἱ θεότητα τέμνουσι. ταῦτα μὲν οὖν
 ἐν τῷ τοῦτον. ἐπεὶ δὲ τοῖς καὶ τοῖς σιν ἰδρῶν
 σαλὴμ ἐλαβεσάτοισι ἰουδαίοις, πάρεσσις,
 καὶ μήδοις, καὶ ἐλαμίταις αἰγυπτίοις καὶ

εἰς πλὴν ἁγίαν.

λίβισθ'· κρησίτε καὶ ἀρχαί· μεσοφταμίταις
τὴ καὶ τοῖς ἐμοῖς καὶ πποδοκαῖς ἐλάλωσι αἰ
γλῶσσαι, καὶ τοῖς ἐκ παντὸς ἔθνους τῶν ὑπὲρ
τὸν οὐρανὸν, ἰουδαίοις εἶπω φίλον ἔγωγε
ἐκείσε σωειλεγμένους, ἄξιον ἰδεῖν τίνος ἦ
σαν οὗτοι· καὶ τῆς τρίας· αἰχμαλωσίας· ἡ
μὲν γὰρ εἰς αἶγν πῖον καὶ βαβυλῶνα· πόλι
γραπτός τε κὺ· καὶ πάλαι τῇ ἐποιόδω
λέλυτο· ἡ δὲ ἑσὸς ῥωμαίων, οὐ πω γε
γένητο ἐμελλε δὲ εἰς πράξις οὐσα τῆς κα
τὰ τῶ σαυρῶ· θρασύτητος· λείπεται δὴ πλὴν
ὑπ' ἀντιόχου ταύτην ἑσὸς λαμβάνειν· οὐ γὰρ
λὺ τοῦ τῶν οὐσαν τῶν ἐτῶν πρεσβυτέρων· εἰ
δέ τις ταύτην μὲν οὐ πρὸς ἑταίρῳ πλὴν ἰσχυρή
σιν ὡς ποδιδόγο τῶν· οὐτε γὰρ παλαιά
εἶναι τὴν αἰχμαλωσίαν· οὐ γὰρ ἰσχυρὸν πολὺ τ
οἱ καμμένης χεθεῖσαν, ζητεῖ δὲ πλὴν πιθανώτε
ραν, ἐκείνο ἴσως ἑσὸς λαβεῖν ἁμύνον· ὅτι πολ
λάκις καὶ ἑσὸς πλείονων τῶ ἔθνους μετὰ
σάντος ὡς ὅ ἐσοφὰ ἰσότηται, αἱ μὲν τῇ φυ
λῶν ἀνεσώθησαν αἱ δὲ ὑπελείφθησαν· ὧν εἰ
κὸς διαπαρῶσιν εἰς ἔθνη πλείονα, τῇ καὶ ἰα
παρεῖναι ἵνασ· καὶ μετέχειν τῶ θαύματος·
καὶ ταῦτα προσεξήταται τοῖς φιλομαθέ
σιν· ἴσως ἔ ποδιδόγως καὶ ὅτι ἀν' συμφέρη
τὴς εἰς πλὴν παρούσιν ἡμῶν, καὶ ἡ μὲν ἑσὸς
ἔσται

ἔσται σωσιολογός. ἡμεῖν δὲ τὸν μὲν σύλλογον
ἤδη διαλυτέον. ἰσχυρὸς γὰρ ὁ λόγος. πλὴν ὅτι πα
ρῆγειν οὐδέ ποτε. ἀλλ' ἐορτασέον. νυνὶ μὲν
καὶ σωματικῶς, μικρὸν ὅτι ὕδρον ὅλον πνυ
ματικῶς. εἴθ' αὖ καὶ τὸν λόγον τούτων εἰσόμε
θα καὶ θάρωτόρον, καὶ σαφέστερον. εἰ αὖ τῷ ᾧ
λόγῳ καὶ δεῶ καὶ κυρίῳ ἡμῶν ἰησοῦ χριστῷ
τῇ ἀληθινῇ τῶν σωζομένων ἐορτῇ. καὶ ἀγαλ
λιάσῃ. μὴ δὲ ἡ δόξα καὶ ἡ σέβας ᾧ πρὶ σὺν τῷ
ἀγίῳ πνύματι. νυνὶ καὶ εἰς τοῦ αἰῶνος. ἀμήν.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΝΑΖΑΝΖΗΝΟΥ
ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ Εἰς τὴν
ΚΑΙΝΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ.
ΚΑὶ Εἰς τὸ ἘΛΡ
ΚΑὶ Εἰς τὸν ΜΑΡ
ΤΥΡΑ ΜΑΜΑΝ
ΤΑ.

Γκαίνια τιμᾶσθαι, παλαιὸς νόμος.
καὶ καλῶς ἔχον. μάλλον δὲ τὰ νέα
τιμᾶσθαι δι' ἐγκαινίων. καὶ τοῦτο
οὐχ ἄπαξ. ἀλλὰ καὶ πολλάκις. ἐκείνης τοῦ
ἐνιαυτοῦ πόρροπῃς πλὴν αὐτῷ ἡμῶν ἐπα
γούσης, ἵνα μὴ ὁρίστηται τῷ χρόνῳ γίνεσθαι
τὰ καλά. μηδὲ παρὰ ῥῆσιν λήθης εὐθαῖς. ἀν

F Z

εἰς τὴν κοινὴν

μαυροῦ μελνα. ἐγκαινίζονται μὲν πρὸς θεοῦ
νῆσοι τῶν ἡσυχῶν πρὸς ἀνέγνωμεν. ὅς τις πινας
δὴ τὰς νῆδους ταύτας ἔσπολη πτόον. οἱ μὲν
δὲ τὰς ἀρχὰς τῶν ἐθνῶν ἐκκλησίαν ἀρτίαν καὶ
σαμύλας. καὶ τῆς ἀλμυρᾶς ἀπιστίας ἀνά
κυπτούσας. καὶ πῆξιν λαμβανούσας τῶν θεῶν
βάσιμον. ἐγκαινίζεται δὲ τεῖχος χαλκοῦ
παρὰ Ἄλφω προσφύτη. οἱ μὲν δὲ ψυχὴν σερρὰ
καὶ χρυσοῦς καὶ ἀρτίαν πινας εἰς δύσεσιν.
ἀδιν δὲ τῶν κυρίων ἁσματος κοινὸν κελεύμεθα.
εἴτε εἰς βαβυλῶνα καὶ τὴν πονηρὰν σύγχυ
σιν καὶ ταυρῶντες ἔσπο τῆς ἀμαρτίας. ἐπει
τα πρὸς τὴν ἰδρουσαλὴμ ἀνασωθέντες. καὶ
καὶ μὲν οὐ δύναμει τὴν θέαν ἀδιν ὥδης
ὡς ὡδὴ γῆς ἀμοτέρας. ἐν ταῦθα δὲ νέαν ὥ
δην καὶ πολιτείαν ἰσάμενοι. εἴτε οἱ μείναν
τες ἐν τῇ καλῇ καὶ περὶ πτόντες. καὶ τὸ
μὲν κατωρθώτες ἡδὴ εἰς δὲ κατωρθώτες
πρὸς τὸ κοινὸν ποιοῦ πνύματος. ἐγκαινίζεται
δὲ ἡ σκηνὴ τῆς μῆτρειον. καὶ λίαν πολυτε
λὴς. ὡς θεὸς παρὰ δ' ἔξε. καὶ βεσελεὴλ ἐπε
λείωσε. καὶ μωσῆς πῆξατο. ἐγκαινίζεται
δὲ ἡ βασιλεία δαβίδ. καὶ οὐχ ἀπαξ. ἀλλὰ
χριστοῦ πρὸς τὸν πτόον, καὶ ἀνατορῶμεθα
εἰς δὴ τὸν πτόον. ἐλπίς δὲ τὰ ἐγκαινία ἐν ἰδρὸ
ὧλύμοις. χειμῶν ὡς οἱ τῆς ἀπιστίας. καὶ ἰησοῦς

παρὴν ὁ θεὸς καὶ υἱὸς υἱὸς πρόσφατος. ὁ αὐτὸς
 μὲν λυόμενος, καὶ τελεῖ μὲν ἀνιστάμενος.
 καὶ μένων εἰς τοὺς αἰῶνας. ἵν' ἐγὼ σωθῶ.
 καὶ τοῦ παλαιοῦ πῦματος ἀνακληθῶ καὶ
 γλῶμαι καὶ νῆ κτίσις, διὰ τῆς τοιαύτης φι
 λανθρωπίας ἀγαπᾶσθαι ὁ μένος. ἰδοὺ ζητεῖ ὁ
 ὁ θεὸς δαβὶδ καὶ ῥάβδον καὶ θάραν ἐν αὐτῷ
 κτιζομένῳ. καὶ πνῦμα δὲ θῆς τοῖς ἐκάρσις
 ἐγκαινιζόμενον. οὐχ ὡς οὐκ ἔχων. ἵς γὰρ
 εἰμὶ δαβὶδ ὁ τοσοῦτος. ἀλλ' ὡς καὶ νῦν γινώ
 σκων ὅτι νῦν αἰὲν προσιδέμενον. καὶ τί δέ μοι
 ἀλειόνων ἐγκαινίων. ἐνὸν τὰ παρόντα ἴνω
 εἶσαι. καὶ ἂν σήμερον πανηγυρίζομεν. τῇ
 ζωῇ μετὰ θανάτου ἀλησιάζοντες. ἐγκαινία ἐς
 καὶ νῦν ἡ πανηγυρὶς ἀδελφοί. λεγέτω γὰρ
 πολλάκις ὑφ' ἡδονῆς. καὶ πᾶσι ταῦτα. οἱ μὲν
 εἰδότες, διδάξατε. οἱ δὲ ἀγνοοῦντες πῶς ἀκο
 ῶν ἐγκαινίζετε. φῶς ἡ ἀπρόσιτον καὶ ἀ
 διάδοχον ὁ θεός. ἔτε ἀρξάμενον. οὐτε παν
 σόμενον. οὐτε μετρουμένον. ἀειλαμπές.
 τελαμπές. ὀλίγοις ὅσον ὅτι θεωροῦμε
 νον. οἶμαι δὲ, οὐδὲ ὀλίγοις. καὶ φῶτα δαύτε
 ρα τοῦ πρώτου φῶς ἀπαυγάζομενα. αἱ π
 αῦται δὲ δωάμεν. καὶ τὰ λειτουργικὰ πνῦμα
 τα δὲ παρ' ἡμῖν ἔστω φῶς οὐχ ὑπόδον ἢ
 ξαῖ μόνον, ἀλλὰ καὶ νυκτὶ τέμνεται. καὶ

F z ii

εἰς τὸ κοινὸν

τὴν δὲ νύκτα ἰσομοίρεια· ὁ γὰρ πᾶς θυθεὺς, καὶ
ἀδριχυθεὺς, καὶ λαμβάρον ὃ δίδωσιν. ὁραὴν
το γὰρ ὁ γὰρ παρέχει καὶ πρῶτον ὁράται πα-
ρὰ τῆς ὀφθαλμοῦ καὶ τοῖς ὁρατοῖς πολεμείοις,
παρρησίαν χειρίζεται. βουλῆθεις γὰρ ὁ θε-
ὸς τὸν δευτέρον κόσμον συστήσασθαι, τὸν μὲν ὁρα-
τῶν τε καὶ ἀοράτων σωεσκέστα, τὸν μέγαν
καὶ θαυμαστὸν τῆς μεγαλειότητος αὐτοῦ κή-
ρυγμα, τοῖς μὲν αἰθέροισι αὐτός ἐστι φῶς καὶ οὐκ
ἄλλο. τί γὰρ ἔστι φῶς δαυτοῦ; τοῖς τὸ μέ-
γιστον ἔχουσιν· τοῖς καὶ τῷ δευτέρῳ καὶ πάλιν ἡμᾶς,
πρώτην ἐλάμπει πῦρ τοῦ φῶς τύπου δι-
ναμίν. καὶ τὸ ἐπεπε τῷ μεγάλῳ φωτί, τὸ δὲ
μεγαλίας ἐκ φωτός ἀξίαται. ὅτι λυγρὸ σκότος
καὶ πῦρ ἐπέχουσαν τέως ἀκοσμίαν καὶ ἀτα-
ξίαν. καὶ εἴπω, ὅτι ὁργανικὸν ἀπ' ἀρχῆς αἰαδί-
ξας οὐδέ ὑλικόν ὥς ὁ ἐμὸς λόγος. ἀλλὰ ἀ-
σώματον, καὶ ἀνήλιον. ἐπειτα δὲ καὶ ἠλίω
δοθέν. καὶ ταφωτίξεν πᾶσαν πῦρ οἱ κουμέ-
νην. ἐπειδή γὰρ τοῖς ἄλλοις πῦρ ὑπὸ προ-
υποστάτας, εἰδοποίησεν ὑδρόν, ἐκείτω τάξι
καὶ χημά καὶ μέγεθος ποιεῖς, ἵνα θαυμα-
τουργήσῃ τι μείζον, ἐν ταῦθα τὸ εἶδος τῆς ὑ-
λης προϋπεσέστω. εἶδος γὰρ ἠλίου τὸ φῶς
μετὰ δὲ εἴπω πῦρ ὑπὸ πᾶσι. τὸν ὀφθαλ-
μόν τῆς ἡμέρας δὲ δημιουργήσας εἴπω τὸ

ἥλιον οὐ τῷ πρῶτον ἐν ἡμέραις ἀριθμῆ-
ται. καὶ δούτερον καὶ τρίτον καὶ τὰ ἑξῆς,
ἄχρι τῆς ἐβδόμης καὶ κατὰ παυσίμου τῶν
ἡμερῶν ἡμέρας. αἷς κατὰ μόριζέται τὰ γι-
νόμενα. λόγοις ἀρετῆς ταυόμενα. καὶ οὐ
καθρόως ἀνασίδδόμενα τῷ πάντῃ δικαίῳ
λόγῳ. καὶ ὡς τὸ νοῆσαι μόνον ἢ εἰπεῖν, ὅτι τοῦ
ᾧ παρὲς ἡμεῖς. εἰ δὲ τελευταῖος ὁ ἀνθρώ-
πος ἀνεδείχῃ, καὶ ταῦτα χεῖρ θεοῦ καὶ εἰ
κόνι τε τιμημένος, θαυμαστὸν οὐδέν. εἰδὲ γὰρ ὡς
πᾶν βασιλεῖ προὑποσῆναι τὰ βασίλεια. καὶ
οὕτως εἰσαχθῆναι ἐν βασιλείᾳ. πᾶσιν ἡδὲ δο-
ρυφορούμενον. εἰ μὲν οὖν ἐμείναμεν ὁ πᾶν
ἡμεῖς, καὶ τῷ ἐντολῷ ἐφυλάξαμεν, ἐγνό-
μεθα αὐτῷ ὁ πᾶν οὐκ ἡμεῖς, τῷ ξύλῳ τῆς ζωῆς
προσελθόντες. μὲν τὸ ξύλον τῆς γνώσεως.
καὶ τί γινόντες; ἀπαθανατιστάς τε καὶ θεῶ
πλησιαί τε. ἐπεὶ δὲ φθόνῳ τῶ ἀνθρώπου θά-
νατος εἰς ἐν κόσμον ἐσηλθε, καὶ ὑφείλετο ὅτι
τῆς ἀπάτης τὸν ἀνθρώπου, ὅτι ἔδοξε τῷ ἡμέ-
τερόν πάθος πάχει θεὸς γινόμενος ἀνθρώπου
καὶ πῶς ἐξ ὅτου σάρεξ παγῆναι. εἴν ἡμεῖς τῇ ἐ-
κείνου πῶς χεῖρα πλουτήσωμεν. ἐν τεύθει θά-
νατος καὶ ταφὴ καὶ ἀνάστασις. ἐν τεύθει ἡ καί-
νῃ κτίσις καὶ μετέορτος ἐορτὴ καὶ πάλιν ἐγὼ
πανηγυρεῖς. ἐγκαινίζων πῶ ἐμαυτῷ σωτῇ

εἰς τὴν κρινίαν.

εἶαν. Ἦ δὲ φησιν. οὐχ ἡ πρώτη κυριακὴ καὶ
ἐγκαινίων. ἢ μετὰ τὴν ἰδραν νύκτα καὶ
δαδουρίαν. ἀλλὰ τῇ σήμερον εἶδοις
ὡ φιλέστε σὺ, καὶ πολλὰς ἐπινοῶν φαιδρό
τητας. ἐκείνη, τὸ σωτήριον. αὕτη γὰρ τῆς
σωτηρίας γενέθλιον. καὶ κείνη μετ' ὅστις μεθό
ρουν τῆς ταφῆς καὶ τῆς ἀναστάσεως. αὕτη γὰρ κα
θαρώς τῆς δουτορίας γενέσεως. ἵνα ὡς πρὶν
ἡ πρώτη κτίσις τὴν ἀρχὴν ἀπὸ κυριακῆς
λαμβάνῃ, ὅτι δὲ ἀπ' αὐτῆς ἐβδόμη τὸ
σάββατον γίνεται καὶ τὰ παύσις ὅσα τῶν ἐρ
γῶν, οὐτῶ καὶ ἡ δουτορία πάλιν ἐκ τῆς αὐ
τῆς ἀρχεται. πρώτη οὖσα τῶν μετ' αὐτῶν,
καὶ ὁ γὰρ ἀπὸ τῶν πρὸ αὐτῆς. ὑψηλῆς ὑψη
λοτόρα. καὶ θαυμασίως θαυμασιωτόρα. πρὸς
γὰρ τὴν αἰὶν φέρει καὶ τὰς αἰσιν. ἡ καὶ ὁ θεὸς
σολομῶν ἀνίπτεται μοι δοκεῖ. διδόναι με
εἶδα. ὅτις ἐπὶ τῷ βίῳ βούλων μοθετῶν. καὶ
γε ὅτις ὁ κτῶ, τῷ μέλλοντι ἐκ τῆς αὐτῆς
δύπραστος καὶ τῆς ἐκείθεν ἀρχιταξίας
ως. ἀλλὰ καὶ ὁ μέγας δαβὶδ τῇ αὐτῇ προ
σάδην εἰσὶν τοὺς πόδας τῆς ὁγδοῦς ψαλμοῦ.
ὡς πρὶν καὶ τῇ τῶν ἐγκαινίων ἡμέρᾳ ταύτῃ
ψαλμὸν ἐτόρον. οἴκου πινὰ ἐγκαινισμὸν ὄνο
μάζων. ὅς τις ἐσμὲν ἡμεῖς. οἱ θεοῦ ναὸς εἶν
τε καὶ ἀκούειν ἡ ξιωμαῖοι καὶ γίνεσθαι. ἔχει τε

F z iiiii

εις πλὴν καινὸν

πρὸς ἑαυτὸν ἐπανάγου· πρὶν παντελὸς ἐ-
ξωπεσεῖν· καὶ κατενεχθῆναι πρὸς θάνατον·
καὶ γλου καινὸς ἀντὶ παλαιού καὶ ψυχῆς
ἐόρταζε τὰ ἐγκαίνια· ὁ θυμὸς ἐσωσοι καὶ τὰ
μόνον τῷ ὀφείδῃ ὃν ἔξέπεσε· καὶ ἐπιθυμη-
τικὸν τετάδωσι πάν πρὸς θεὸν, μὴ πρὸς
ἄλλο ἢ τῶν ἐπιβούλων καὶ σφαλδρῶν· ὁ λο-
γισμὸς, πᾶσιν ἐπισατείτω· καὶ μὴ κατελ-
κέσθω τὸ κρείττον ἢ τὸ χείρονος· μὴ μεσῆ-
σης σου ἐν ἀδελφῶν καὶ ταῦτα δωρεάν· ὃ
πρὸ οὗ χριστὸς ἀπέθανε, καὶ σὸς ἀδελφὸς ἐγώ
νῦν θεὸς εἰ καὶ δωδότης· μὴ φθονήσης τῷ
καρτερῶντι, ὀφθονηθεῖς· καὶ φθονεῖσθαι
πεισθεῖς καὶ ὁ γὰρ ἔστω κατενεχθεῖς· μὴ ἀτι-
μάσης δακρυον ὁ πολλῶν ἄξια δακρύων
πεπνῶς, εἴτα ἡλεημένος· μὴ ἀπώσῃ πένητα
ὁ πλῆθους θεότητα· εἰ δὲ ὦν, ἀλλὰ μὴ πλῆ-
θους καὶ τὰ πένητος καὶ ἔστω ἂν πλὴν πᾶσι
ἀκορέτων· μὴ ἀτιμάσης ξένον ἢ πρὸ οὗ χριστὸς
ἔζηνίτῃσεν, οὐ πάντες ἡμεῖς ξένοι καὶ πά-
ροικοι· μὴ ἀπξενωθῇς τὴν παρὰ δέσκα καθὼς εἰ
πρότερον· μετὰ δὲ ὅδε θεομύω σέψης· σκέψης·
δοῦν· ὁ ζούτοισ ἐν θυρῶν καὶ ὑπὲρ πλὴν χρεῖαν·
μὴ ἀγαπήσης τὸ πλῆστον· εἰ μὴ βοηθεῖ πένησιν·
ἀφ' οὗ ὁ ἀφειθείς· ἐλέησον ὁ ἡλεημένος· κτήσται
ὅτι ἀλλανθρώπων εἰ ἀλλήλων· ἔως καιρὸς, πᾶς

ὁ εἶς ἐγκαινίζει σοι. πᾶσα πολιτεία ὁ
 δός. αἱ ὑπὲρ ζυγὸν δότε τι καὶ θεῷ. προσείληφθε
 ἴαζ. αἱ παρθενοί, τὸ πᾶν θεῷ. λέλυθε ἴαζ. μὴ
 ἴνεαδε κλέπτρια δόλης ἡδονῆς φυγεῖσαι πῶ
 ἐλευθέρια. ἐκ τῆ συννοικεῖν ἐκ ἀνδράσι μὴ, αὐ
 θράσι δ' ὁμῶς. ἐδέχομαι καὶ μὴν αἰ τοῖς τῆ
 ἡδονῆς ἔσονται μὴμασι. μισῶ καὶ πῶ δὲ ἄδρος
 σιωπῶν. οἱ διωκταί, φασεῖατε τῶ διωκτῶτε
 ρον, οἱ τῶ ὑψηλῶν θρόνων τῶ ὑψηλότρονον. μὴ
 θαυμάσης μηδὲν, ὃ μὴ παρὰ μὴ. μὴ ποιείδης
 ὁ μὴ. μὴ πῶς πῶς μὴ, ὃ διαρρέει καὶ
 τούμου. μὴ ζηλώσης τῶ τῶ φθονομῶν ἀλ
 λά μισομῶν. μὴ ἐπαρθῆς μέγα ἵνα μὴ με
 ξον κατενεχθῆς. μὴ τῶ κακῶν φρόνει φαίναται
 κρείττων λυποῦ δὲ τῶ ἀγαθῶν ἡτῶμενος.
 μὴ γιλάσης πῶμα τοῦ πέλας. διάβαινε δὲ
 ἀσφαλῶς ὅση σοι διώκεις. ἀλλὰ καὶ δίδω χεῖρα
 χαμαὶ καμῶ. μὴ τε ἀθυμῶν ἀπὸ λπίσης δύη
 μδρίαν, μὴ τε πράττων καλῶς ἀθυμίαν. εἰς ἐ
 νικυτὸς, τέσσερας ὥρας φέρει. καὶ μία ῥοπή καὶ
 ξοῦ, πολλὰς πράγματων μεταβολάς, ἐπι
 κοπτεῖ τῶι, μδρί μναμνί, ἡδονῶ. λύπην δὲ, ἡ
 κρείττων ἐλπίς. οὐτως ἐγκαινίζεται ἀνθρώ
 πος. οὐτως ἡμᾶς ἡ τῶ ἐγκαινίων ἡμδρά σοι
 αὐτῇ θυφῆ. τοιούτοις ἐδέσματος. ἐκ ὁφθήσῃ
 φησὶ κενὸς ἀντίον κα. ἀλλ' εἴτι καλὸν μὴ

εἰς τὴν κοῖνὴν

σαυτὶ φέρων. νῦν ὃ ὀφθῆναι καὶ νῦν ὅτι ἐν
τόρῳ. ὅλος ἡ μοιωμένος. τὰ ἀρχαῖα πα-
ρῆλθεν. ἰδοὺ γίνονται πάντα καινὰ. ἔτι
τῇ ἐορτῇ καρποφόρησον. τὴν καλὴν ἀμοίω-
σιν ἀμοιῶσθι. καὶ μὴ ᾄτω μέγα φωνήσης. ἀλ-
λὰ φθέξαι τὸ τὸ δαδ. αὐτὴ ἡ ἀμοίωσις τῇ
δεξιᾷ τῇ ὑψίστῃ. παρὲς πάντων ἀνθρώπων καὶ τοῦ
μενον. οὐ βλάττει σε ὁ λόγος ποτὲ εἰ ταυτὶ
μείνῃ. ἀλλ' ἀκίνητον εἶναι. ἀκίνητον. πάντως
νεόκτιστον. ἀλλ' ἀμφοτέρων, ἐπιστρέφοντα. εἰς
τοῦτο, ἐπιτείνοντα. καὶ πῶς εἶχες τὴν τῇ
καρπῶν, σήμερον τὴν τῇ θεοῦ γνώσει. μέχρι
τίνος ἐπ' ἀμφοτέρων χωλαίνεις ταῖς ἰσχύσιν.
μέχρι τίνος οἰκονομήσεις. καὶ οἰκοδομήσῃ πο-
τε προσημνηθῇ. καὶ εἰς τὸ δοκεῖν τις ἐτίμασθαι.
σήμερον τὸ εἶναι προσημνηθῇ. μέχρι ποῦ τὰ
ἐνύπνια. καὶ ἡ ἀλήθειά ποτε παροξύνῃ τὸν
καὶ ἡ δα θεαδικός. σήμερον φαίνοι. θεωρητι-
κός. καὶ λούδρος. ἰταμός. σήμερον εὐρημος
ἡμέρος. καὶ καμαρῆς, σήμερον σωφρονιστής. σή-
μερον οἰνοπότης, αὐρεὸν ὑδροπότης. σήμερον
καὶ ταλαπαιγνῶν καὶ κλινῶν ἐλεφαντίνων καὶ
τα πρῶτα μύρα χριόμενος. αὐρεὸν χαμβύνης
καὶ ἄρτυπος. ἀντὶ γελιοῦ συννης. ἀντὶ καλ-
λωπίου, δυσείμων. ἀντὶ γούρου καὶ ἀλαζό-
νος οὐτελῆς εἰς φαινόμενον. ἀντὶ χρυσοῦ φου,

στενόχωρος· καὶ τὸ νύκτωρ, ἀντὶ τοῦ ψαύχενος· ἐρ
 αὐτὸ πῶς θένον, καὶ ἔτι πῶς θένον, ἔσται τοῖς οὐκ οὐκ
 καινός, καὶ ἡ γῆ καινὴ τὰ τε ἄλλα καὶ τὰ ζώων
 λόγον καὶ λαμβάνοντι. Ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἡδονῆς καὶ
 τοῦ καὶ τῶν τὰ εἰκότα σωεορτάζοντες· πάντες
 ὅς ἐστι καλὸν τῇ πανηγύρεσσι δέχει καὶ σωα
 γάμεται· ἴδε ἡ οὐκ τὰ ὁρώμενα ἡ βασιλίσσα
 τῶν ὡρῶν, τῇ βασιλίδι τῇ ἡμῶν πομπεύει καὶ
 σωροφρεῖ παρ' ἑαυτῇ, πᾶν ὅτι καλίσσον καὶ
 τὸν πύοντα· νύκτωρ οὐκ οὐκ διακρίσθαι· νύκτωρ ἡ
 λῖος ὑψιλότορος καὶ χρυσοδέσπορος· νύκτωρ σε
 λῖος κύκλος φανότερος· καὶ ἄστρων χορὸς καὶ
 θαρῶτορος· νύκτωρ αἰγιαλοῖς καὶ κύματα σπέν
 δεῖ· ἡ λῖος ὁ νέφος· ἄρ' ὁ ἀνέμοι· γῆ ὁ φυτόν·
 φυτὰ δὲ, ὅπως· νύκτωρ πηγὰς διακρίσθαι νύκτωρ
 ὅς· νύκτωρ ὅς· νύκτωρ μοι δακρύσθαι τῇ χειμερί
 ὡν δεσμῶν λυθείτες· καὶ λῖων δύωδε· καὶ φυ
 τὸν βρύει· καὶ κείρεται πᾶς· καὶ ἄρ' ὁ ἐπισκίπτει
 χλοὴ αἷς ταῖς ἀρχαῖς· ἀρ' ὁ καὶ νύκτωρ ἐκλι
 μένων ἀνάγει τὸν κελύσμασι· καὶ τοῦτο
 ὡς τὰ πᾶσι φιλοθέοις· καὶ ὅς ἰσὶς πύοντος·
 καὶ πύοντος δελφὶς ἀναφυσῶν ὡς ἡδίστον καὶ
 ἀναπνεύμενος· καὶ παραπέμπει πλωτῆρας
 τῶν, δι' αὐτὴν· ἀρ' ὁ γὰρ ὁ ἀρ' ὁ πῆλιν
 ταῖς ἀνὰ βλάπων· καὶ ὅς ὁ καρποδότην ἐπιχε
 λῶμενος· καὶ ὅς ὁ ζυγὸν ἄγει· ὅς ὁ ἀρότης· καὶ

τῶνδ' ἁλυσκῶν αὐλάσας· καὶ ταῖς ἐλπίσιν δι-
 φάινει· ἄρτι ὃ ποιμὴν καὶ βουκόλος ἀρμό-
 ζοντι σύεικας· καὶ νόμον ἐμπνέσει μέλος·
 καὶ φυτοῖς καὶ πέτραις ἀναρίξουσιν· ἄρτι ὃ φυ-
 τὰ φυτουργὸς θερραίνει· καὶ ἰξυτὴς καὶ λάμψας
 οἰκοδομεῖ· καὶ ὑπερέπερ' ἰσχυρὸς· καὶ πόδι ἐρχά-
 ζει· πτόβρον ὄρνιθος· καὶ ἀλιόλις θυτὸς διορά· καὶ
 δίκτυον ἀνακαθαίρει· καὶ πέρσας ὑπερκα-
 θέζει· ἄρτι μὲν ἡ φιλοδρὸς μέλισσα, τὸ πτε-
 ρὸν ἐλκύσασα· καὶ τῶν σίμβλων ἀπανασῶσα,
 πλὴν ἑαυτῆς σοφίαν ἐπιλείκνυται· καὶ λημῶνας
 ἐπιπᾶται· καὶ συλᾷ τὰ αἰθῆ· καὶ ἡ μὲν πονεῖ τὰ
 κηρία τὰς ἐξακῶνας καὶ ἀντιθέλεις σύεικας ὕψυ-
 φαίνουσα καὶ ἰὰς δυνείας τῆς γωνίας ἐπαμάτῃς
 σα· ὅρνον ὁ μου καὶ λῆρας καὶ ἀσφαλείας· ἡ δ',
 μέλι ταῖς ἀχρῆθῆκαις ἀναποτίθειται καὶ γεωρ-
 γῶν τῶ ξενίζοντι, καρπὸν ἁλυσκῶν καὶ ἀνῆρσι-
 τον· ὡς ὀφελόν γε καὶ ἡμεῖς ὁ χριστοῦ μελισσῶν
 καὶ θιούτο λαβόντες σοφίας καὶ φιλοπονίας
 ὑπόλειμμα· ἄρτι δὲ καὶ λῆρας ὄρνις πᾶντι
 καὶ ὁ μὲν, ἐπανδρῆται· ὁ δ', εἰδοκίζει· ὁ δ', πόδι
 πᾶν· καὶ κατὰ φωνεῖ τὸ ἄλλως· καὶ πόδι λαλεῖ
 τὰ ἄλῶν· πάντα θεὸν ὑμνεῖ καὶ δοξάζει φωναῖς
 ἀλαλήτοις· ὡς πᾶσι γὰρ δύχειται· διέμου
 θεός· καὶ ὅπως ὁ ἐκείνων ὕμνος, ἡ μέτοδος γίνε-
 ται· παρ' ὧν ἐγὼ τὸ ὑμνεῖν λαμβάνω· νῦν μὲν

καὶ πα-
 ρώμεθα·
 ἡς τοῖς
 ἀσκήσεις
 ὡραῖα
 σκευή
 συγκατα-
 μισθίσει
 ἐμὸς γὰρ
 εἶδος λέ-
 γει μὲν
 πᾶσι κα-
 τακτι-
 κήσιν
 μικρο-
 ταις πο-
 ραῖς
 ποιεῖ
 τὸ μὲν
 πᾶσι κα-
 τακτι-
 κήσιν
 ἀσκή-
 σεις
 καὶ κα-
 τακτι-
 κήσιν
 καὶ κα-
 τακτι-
 κήσιν

γὰρ πᾶν ζῶον γένος· καὶ πᾶσαν αἰσθησιν ἐξ
 στώμεθα· νῦν δὲ ὑψαύχην ἰσῶος καὶ ἀγέρω-
 χος τοῖς οἴκοις διαχωράιντων καὶ τὰ δισμά τυ-
 ραννήσας, κροαίνῃ καὶ ἀπεδίω· καὶ πεταμοῖς
 ὠραῖζε· τί τ' ἄλλα· νῦν μὲν τυρόναι αἰθριάξ-
 σι καὶ πομπεύουσι· καὶ λαμπροῖς βῆμασι
 συγκαλῶσι λαὸν φιλόχριστον· καὶ τ' ἄλλος δη-
 μοσιθύσοι· τοῦτ' εἰς ὅτι καὶ ὁ ἐμὸς στεφανίτης·
 ἐμὸς γὰρ εἰ καὶ μὴ παρ' ἐμοί· πεπνέτω φθόνος·
 εἰ δόσι λέγω· μάμας ὁ πατριβόνητος καὶ ποιμὴν
 καὶ μὲν τυς· ὁ πρόδρομος μὲν ταῖς ἐλάφας ἀμέλ-
 γων καὶ περὶ γομῶν ἀμύλων· ἵνα ξένω γὰρ
 λακτιφάφῃ δίκαιος· νῦν ὁ ποιμαίνων λαὸν
 μικροπόλεως· καὶ τὸ ἑαρεπικαίνίζων σήμερον
 ταῖς πολλαῖς χιλιάσι τ' πανταχόθεν ἐπει-
 γμελῶν· διάφορόν τε ἀρετῆς καὶ μεσσι καὶ
 ποιμένιν ἀξιον καὶ λόγοις ἐπινικίοις· εἴτε δὲ σιω-
 τομῶ τδρον εἰπεῖν· νῦν ἑαρεπικαίνίζων· ἑαρε-
 πικαίνίζων· ἑαρεπικαίνίζων· ἑαρεπικαίνίζων·
 ἀρδρῶμενον· ἑαρεπικαίνίζων· ἑαρεπικαίνίζων·
 λάβοιμεν ἐν ταῦθα καλῶς ἀμειψθέντες·
 καὶ καινοὶ πρὸς τὸν καινὸν βίον παραπεμ-
 φθείμεν· ἐν χριστῷ ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν· ὃς
 πᾶσα δόξα τιμὴ καὶ κράτος (ἐν ἀπῷ πνύ-
 ματι, εἰς δόξαν Θεοῦ πατρὸς ἀμήν)·

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥΝΑ ΖΑΝΖΙΝΟΥ
ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ ΕΙΣ ΒΑΣΙ
ΛΕΙΟΝ ΕΠΙΣΚΟΠΟΝ ΚΑΙ
ΣΑΡΓΙΑΣ ΚΑΡΓΑΔΟΚΙ
ΑΣ ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ.

Μελλεν ἄρ' αὖθις ἡμῖν ἔσθ' ἔ
σεις τῇ λόγων ἀεὶ περὶ θεοῖς ὁ μέ
γας βασιλεὺς. (καὶ γὰρ ἐπιλοπι
μείτο τοῖς ἐμοῖς λόγοις ὡς οὐ πῶ θεὸς ἑαυτῷ
τῇ πάντων οὐδεὶς) ἑαυτὸν νῦν περὶ θήσειν
ὑπόθεσιν ἀγώνων μεγίστην, τοῖς ἀπὸ λόγου
ἐπιδουδακόσιν· οἵ μιν γὰρ εἴτις τῆς ἀν' λόγους
διωάμεως πείραν ποιεῖμενος, ἔπειτα πρὸς
μέγρον κεῖναι ταύτην θελήσειε, μίαν ἐκ πα
σῶν ὑπόθεσιν προσησάμενος, καθ' ἃ πᾶσι οἱ ζῶ
ντες ἄρ' αὖθις ἀρχετύπῳ πίνακας, ταύτης
αὐτῆς ὑφελὼν μόνῳ, ὡς λόγῳ κρείττονα, τῇ
ἐλλῶν ἐλέσθαι πῶν πρώτῃν· τοσούτῳ ὅρῳ
ἢ τῷ ἀνθρώπῳ δύφημία· μὴ ὅτι γε ἡμῖν τοῖς
πάλαι πάντες ἐπιλότιμον κατελύσασις,
ἀλλὰ καὶ οἷς βίος ὅστις ὁ λόγος· ἐν ᾧ ἑσθ' ἔσθ' αὖθις
δακόσιν καὶ μόνον, ταῖς τοιαύταις ἀνθρώποις
ἡμεῖν ἔσθ' ἔσθ' αὖθις· ἔχω μὲν οὐ πῶ ἀπὸ τοῦ
πῶν καὶ ὡς ἑμαυτὸν πείθω, λίαν ὀρθῶς, οὐκ
οἶδα δ' εἰς ὅ, τι αὐτῷ χρηταίμην τοῖς λό

τοῖς, μὴ νῦν χρησάμενος. ἢ ὅ, ἡ πότι ἄλλ
 μᾶλλον ἢ ἐμαυτῷ χειροσάμην, ἢ τοῖς ἀρετῇ
 ἐπαινέταις, ἢ τοῖς λόγοις αὐτοῖς, ἢ τὸν αὐ
 ὄρα ἑῶν θαυμάσιος. ἐμοὶ τε γὰρ ἔσται ἑῶν
 χρέος ἰκανῶς ἀφωσιωμένον. χρέος ὃ εἴ ποτε
 ἄλλο τι τοῖς ἀγαθοῖς τὰ, τε ἄλλα, καὶ ποτε
 ἐν λόγον, ὁ λόγος ἐκείνοις θ' ἅμα ἢ ἡδονὴ γέ
 νοιτο. καὶ ἅμα παρὰ κλησὶς, εἰς ἀρετὴν ὁ λό
 γος. ὦν γὰρ ἑῶν ἐπαίνους οἶδα, τούτων σα
 φῶς καὶ τὰς ἐπιδόσεις. ἐπ' οὐδενὸς οὐκ ἔ
 ἀπάντων οὐκ ἔστιν ἐφ' ὅτ' οὐκ ἔστι τῶν ἀπάν
 των. τοῖς τε λόγοις αὐτοῖς ἀμφοτέρωθεν ἀ
 ἔχει δ' ἐπὶ πρᾶγμα καὶ ἑῶν. εἰ μὲν ἐγγὺς ἔλθοι τῆς
 ἀξίας, τὴν ἐαυτῶν ἐπιδοθεῖσιν διώκει
 μιν. εἰ ὃ πλεονάζει ἀπλῶς, ὁ πᾶσι παθεῖν
 ἀνάγκη τοῖς ἐκείνους ἐγκωμιάζουσιν, ὅτι δὲ
 δηλωκῶσι τὴν ἡττάν. καὶ τὸ, κρείττον' ἢ κατὰ
 λόγου διώκειν, εἶναι τὸν εὐφρομούμενον.
 Ἄ ἢ οὐκ ἀποποιήκε μοι ἐν λόγον, καὶ δι' α'
 τὸν ἀγῶνα ἑῶν ἐνεσησάμην, ταῦτά ὅτιν.
 εἰ ὃ τοσοῦτον ἀπὸ τῆς καὶ καὶ δούτορος,
 καὶ μετὰ τοσοῦτον ἐπαινέταις, ἰδὲ καὶ
 δημοσία τὰ ἐκείνους σεμνυνάμεναι, μηδὲς θαν
 μαζέτω. ἀλλὰ συγγινώσκω μὲν ἡ θεία
 ψυχὴ. καὶ πάντ' ἐμοὶ σεβασμῶν καὶ νῦν καὶ
 πρότερον. πάντως δὲ ὥς ζῶ ἡμῖν ὦν ἐπὶ

νόμου πολλὰ τῶν ἐμῶν, ὅρῳ τὲ φιλίας καὶ
νόμου κρείττονι. (οὐ γὰρ αἰσχύνομαι εἶδεν λέ-
γειν ὅτι καὶ πᾶσιν ὁ νόμος καὶ ἀρετῆς.) οὐ γὰρ καὶ
ἔπειτα ἡμᾶς γενόμενος, συγγνώμων ἔσται
τοῖς ἡμετέροις. συγγνωσκέτωσαν δὲ καὶ οἱ
ἐμῶν ὅσοι θέρμότεροι τῶν ἀνδρῶν ἐπαινέτη.
εἴπερ τίς ἔστιν ἄλλου θέρμότερος. ἀλλὰ μὴ
εἶδεν μόνον πάντες ὁμοτιμοὶ τῶν καὶ ἀνδρῶν
ἐν φιμίας. οὐ γὰρ ὁ λιτωρίας ἐκὸς ἐν ἐλπί-
σει. μή ποτε τοσούτον ἀμελήσει μεν. ἢ ἀρε-
τῆς, ἢ τῶν φιλικῶν καὶ φιλόνεικτος. οὐ δὲ τῶν νομι-
ζόντων ἄλλοις μάλλον ἢ ἐμῶν προσήκοντες ἔπαι-
νον. ἀλλὰ πρῶτον μὲν ὥκησαν ἐν λόγον. (εἰρή-
σεται γὰρ τὰ ληθές,) ὥς περ οἱ τοῖς ἰδίοις
προσιόντες. πρὶν καθεστῆναι καὶ ἀκοῶν καὶ
διαδοίαν. εἴπειτα οὐκ ἀγνοοῦντας μὲν, ἔπει-
τα δὲ οὕτως ὁμῶς, ὧν μετὰ τὸ πᾶν ἔπαι-
νον ἀληθῆ λόγον ἡχολήμεθα κενδυθῶντα. καὶ
λαδὸς βιασθέντες καὶ κατὰ θεὸν ἴσως ἐκδη-
μοὶ γεγονότες. καὶ οὐδ' ἀπὸ γνώμης ἐκείνῳ τῶ
γενναίῳ τῆς ἀληθείας ἀγωνιστῆ. καὶ μηδὲν εἰ-
σὶν ἀνακινῶντα, ὅτι μὴ λόγον εὐσεβῆ καὶ
κώμου παντὸς σωτήριον, τὰ γὰρ τῶ σώματος,
ἴσως εἰδὲ θαρρῆσαι καὶ λέγειν ἀνδρὶ γενναίῳ
καὶ ἔπειτα ἐπὶ σώμα. πρὶν εὐθεὶ δὲ μεταστῆ-
σαι. καὶ μηδὲν ἀξιούντι τῶν τῆς ψυχῆς κα-
λῶν ἔπειτα

λαῶν, ἡ πόρ τ' δεσμοῦ παραβλάπτει. ταὶ
 μὲν δὲ τῆς ἀρχολογίας, ἐν ταῦθα κείδω. καὶ
 γὰρ οὐδὲ μακροτόρασ' οἱ μοι ταύτης δεήσαν
 ἡμῖν πρὸς ἐκείνόν γε θιούμενος καὶ εἰς
 δότας ἔφασκε τὰ ἡμέτερά. ἦ δὲ πρὸς αὐ
 τὴν ἡμῖν ἰτέον τιτὼ δὴ φημίαν. αὐτὴν περὶ
 σῆσάμενοις τῷ λόγῳ ῥν ἐκείνου θεόν. μὴ κα
 θυεῖσαι εἰς αὐτὰ τοῖς ἐγκωμίοις. μηδὲ πο
 λὺν δούτορον τῶν ἄλλων ἐλθεῖν. καὶ ἐκείνου
 πάντες ἴσον ἀρχλειπαύμεθα. καὶ θάπρ οὐρα
 νοῦ καὶ ἡλικυῆς ἀκτίνος, οἱ πρὸς αὐτὰ βλέ
 ποντες. εἰ μὲν οὖν ἑώρων αὐτὴν γύνῃ καὶ τοῖς
 ἐκ γένους φιλοτιμύμενον, ἥ τι τῶν μεγάλων
 ὅλως καὶ οἷς οἱ χαμαὶ βλέποντες, ἄλλος
 αὐτὴν ἡρώων ὥφθη κατὰ λόγος. ὅτε τῶν ἰσοδῶ
 ἐκείνον τοῖς χρόνοις, ἐκείνῳ σωεῖσιν ἐγκυῖαι
 εἶχομεν. καὶ οὐδ' αὖτ' αὐτὴν ἰσορείαις παρήκα
 μεν ἔχειν τι πλεον ἡμῶν. ἐκείνός γε πλεί
 ον ἔχοντες πάντως, τὸ μὴ πλάσμασι μηδὲ
 μύθοις, αὐτοῖς δὲ τοῖς πράγμασι καὶ μάπ
 ζεσται. καὶ εἰς πολλοὶ μῦθ' ἔχουσιν. πομπὰ μ
 γὰρ ὁ πόντος ἡμῖν ἐκ τοῦ πατρὸς προβαλ
 λει τὰ διηγήματα. καὶ οὐδενὸς ἐλάττω τῶν
 πάλαι ποτὲ αὐτὴν θαυμάπων, εἰς τλήρης
 πᾶσα συγγραφὴ καὶ ποίησις. πομπὰ δὲ
 εἰς ἐμὸν ἑσάφους εἴδω οἱ σεμνοὶ καὶ παρὰ δό

G H

[illegible]

παῖδας, ἢ πόρρωθεν ἢ ἐγγύθεν ἡρχμένους
 κατέπειν εἰς τοὺς ὕδατον. τούτῳ δὲ γλυοῖν ἀμ
 φοτέρῳιν εἰς αὐτοὺς ἐπίσημον, δηλώσει δὲ
 τοῦ λόγου. διωγμὸς γὰρ καὶ διωγμῶν ὁ
 φεικωδέστατος καὶ βαρύντατος. εἰδόσι λέγω
 τὸν μαξιμένον. ὃς πολλοῖς τοῖς ἐγγύθεν γι
 νομενοῖς ὡς φρεῖς, πάντας φιλανθρώπους
 ἀπέλειξε. θράσει τὰ πολλὰ ῥέων. καὶ φιλο
 νηκῶν τὸ τῆς ἀσεβείας κράτος ἀναδύσασθαι.
 οἷον πολλοὶ μὲν ὑποδρέαρον τῶν ἡμετέρων
 ἀγωνιστῶν. καὶ μέχρι θανάτου διηγωνισμένοι.
 καὶ πρὸ θανάτου μικρόν. τοῦτον ἀφελεί
 φθόντες, ὅσον ἐπιβιδναὶ τῇ νίκῃ καὶ μὴ συ
 ναπελθεῖν τοῖς παλαιόμασιν. ἀλλ' ὑπολει
 φθῆναι τοῖς ἄλλοις. ἀλείπτει τῆς ἀρετῆς.
 ζῶντες μὲν τυροῖς. ἐμπυροῖς σῆλαι. σιγῶντα
 κηρύγματα. (ὡς πολλοῖς δὲ τοῖς ἀριθμοῖς
 μελυσίς, καὶ οἱ πρὸς παῖδας τοῦ τῶ πατέρους.
 οἷς παῖδαν ἀσκήσασιν αὐτοῦς οἷον, καὶ ἡν
 ἐπὶ πνεύματι ὁ καιρὸς ἐκείνος πῶς κορωνίδα. πα
 ρασηκῶς μὲν γὰρ οὕτως εἶχον καὶ γνώμης,
 ὡς πάντα ῥαδίως οἶοντες, ὡς ὦν στεφανοῖ
 χρῆτος τοὺς πῶς ἐκείνου μεμνησάμενος ὑποδ
 ῆμας ἀθλησιν. ἐπεὶ δὲ νόμιμον αὐτοῖς εἶδει
 καὶ τὸν ἀγῶνα γινέσθαι, νόμος δὲ μαρτυρεῖ
 αὐτὸς μὴ τε εἰσελόντας πρὸς τὸν ἀγῶνα χωρεῖν

G H ii

εἰς βασιλῆον

[illegible]

πρὸς ἡδονὴν οἱ γεννάσαι. τῷ χρόνῳ καί μιν
 τες καὶ τῶν ἀναγκαίων ὄντες ὄφελος. καὶ τα
 μεν τῷ Ἰσραὴλ οὐκ ἐφθέγγαντο. οὐ γὰρ ἦ
 (αντογυῖσαι καὶ ἐκείνους ἐν τῇ δρῆμῳ ταλαι
 πωροῦντας μετὰ τῷ Ἰσραὴλ αἰγύπτου φυλῇ. **Υ**
 ὡς ἀρὰ βελτίων αἰγύπτου αὐτοῖς εἴη τῆς ἐ
 ρημείας. πολλῶν τῶν λεβήτων καὶ κρε
 ῶν χρητοῦσα τῷ Ἰσραὴλ. τῶν τε ἀλ
 λων ὅσα ἐκείσε ἀπέλιπον. ἡ γὰρ ἀπληθεία καὶ
 ὁ πηλὸς οὐδεὶς αὐτοῖς τό τε ὄφελος αὐτοῖς
 αν. ἀλλὰ δὲ ὡς εὐσεβέσδρα, καὶ πιστόδρα. τί
 γὰρ ὅστις ἐλεγον τῶν ἀπίστων. εἰ ὁ τῶν θαυμα
 σίων θεὸς, ὁ θρέψας ἀπλουσίως ἐν δρῆμῳ ξέ
 νον λαόν, καὶ φυλάσας, ὡς τε καὶ ἀρὸν ὁμι
 βρῆσαι, καὶ βλῦσαι ὀρνίθας, ξέφρων ὁ θεὸς
 αὐτοῖς καὶ οἰοῖται, ἀλλὰ καὶ τοῖς πεδείοις, εἰ ὁ
 τῶν θάλασσαν καὶ γῆρας ἡλίον, καὶ ποτα
 μὸν ἀνακόψας, καὶ τὰ ἄλλα δὴ ὑπειπόν
 τες ὅσα πεποίηκε (φιλεῖ γὰρ ἐν τοῖς ἰουδαίοις
 φιλοσοφῆν ἢ ψυχὴ καὶ ἀλλοῖς θαύμασιν ἀ
 νυμνεῖν τὸν θεόν) οὗτος, ἐπὶ τὸν, καὶ ἡμᾶς θρέ
 ψει εὐσεβέσδρα. τοῖς τῆς Ἰουδαίας. τοὺς εὐσεβε
 ῖας ἀγωνιστάς. ἀλλοῖς μεν Ἰσραὴλ τοῖς πᾶσι
 ἀπλουσίαν διαφυγόντες ἐραπέσας, ἀπὸ τῆς
 ἀπὸ καὶ ἡμῖν, τοῖς ὅρεσι τοῦ θεοῦ ἐμφωλάν
 οισι. ἀλλοῖς δὲ ὀρνίθας τῶν ἐσώδιμον, τοὺς

G H iii

εἰς βασιλείον

ποδοκῶντας ἡμᾶς ὑπὸ ῥίπτανται. ὦν τί μὴ
 θηράσιμον τοῖς θελήσαςτι μόνον. ταῦτ' ἔλε
 γον. καὶ ἡ θήρα παρὶν. ὅσον αὐτόματον.
 ἀπὸ ἀγμάτεως τοῦ παρὰ τοῖς ἐλάφοι τῶν
 λόφων ποθεῖν ὑποδράσαντες ἀθρόως. ὡς μὲν
 οὐ μεγέθους. ὡς ὃ πόνον. ὡς ὃ πρόθυμοι πρὸς
 σφραγίν. μονονουχί καὶ ἑξήκοντα εἰσέειν. ἡ δὲ
 τι μὴ τάχιον ἐκλήθηθαι ἐδυσχέραντον. οἱ μὲν
 εἰλκον τοῖς νόμασιν. οἱ δὲ ἤγοντο. ἴνους διώκ
 κωντος ἢ σιμωναγκάζοντος. οὐδενός. τίνων
 ἢ ππέων. ποίων κωκῶν. τίνος ὑλακῆς ἢ κραι
 γῆς. ἢ νέων προσηταλαβόντων τὰς διέξο
 δους τῆς θήρας. νόμοις ὑλῆς διέσμιτοι καὶ δι
 καίαν ἀπτήσεως. τίς ἔγνω τοιοῦτον θήραμα
 τῶν νῦν ἢ τῶν πώποτε. ὡς τὸ θαύματος. αὐ
 τοῖς τῆς θήρας ματος ἦσαν ταμίαι. ὅσον οὐ
 λον εἶχε το θελήσαςτι μόνον. ὅσον ποδὲς
 ἀπεπέμφθη ταῖς λόχμας εἰς διδυτράς
 ἐράπεζαν. οἱ ὅσοι ποιοὶ χυδοί. ὃ δὲ πνον δι
 πρεπές. οἱ δὲ τυμόνους ὑλάεισι. προοίμι
 ον ἔχοντες ἢ δὴ τῶν ἐλπιζομένων, ὃ παρ
 ρὸν θαῦμα. ὃς δὲ πρὸς πῶν ἀδελφῶν ὑποδ
 ῆς ταῦτα ἡ αὐτοῖς, ἐπύοντο προθυμότε
 ροι. ἴδιαῦτα τὰ ἐμὰ διηγήματα. σὺ δέ μοι
 λέγε τὰς ἐλαφροβόλους σου. καὶ τοὺς ὠρεῖ
 νας, καὶ τοὺς ἀκταίανας. τοὺς κηκοδαίμα

ποδοκῶντας
 ἡμᾶς ὑπὸ
 ῥίπτανται.
 ὦν τί μὴ
 θηράσιμον
 τοῖς θελή
 σαςτι μόν
 ον. ταῦτ'
 ἔλεγον. κα
 ἡ θήρα πα
 ρὶν. ὅσον
 αὐτόματο
 ν. ἀπὸ ἀγ
 μάτεως το
 ῦ παρὰ το
 ῖς ἐλάφοι
 τῶν λόφ
 ων ποθεῖν
 ὑποδράσα
 ντες ἀθρό
 ως. ὡς μ
 ἐν οὐ μεγ
 εθους. ὡ
 ς ὃ πόνον.
 ὡς ὃ πρό
 θυμοι πρὸ
 ς σφραγί
 ν. μονονο
 υχί καὶ ἑξ
 ῆκοντα εἰ
 σέειν. ἡ
 δὲ τι μὴ
 τάχιον ἐκ
 λήθηθαι
 ἐδυσχέρα
 ντον. οἱ
 μὲν εἰλκον
 τοῖς νόμα
 σιν. οἱ δὲ
 ἤγοντο. ἴ
 νους διώκ
 κωντος ἢ
 σιμωναγκ
 άζοντος. ο
 ὐδενός. τ
 ῖνων ἢ π
 πέων. πο
 ῖων κωκῶ
 ν. τίνος ὑ
 λακῆς ἢ
 κραιγῆς.
 ἢ νέων π
 ροσηταλα
 βόντων τ
 ἀς διέξο
 δους τῆς
 θήρας. νό
 μοις ὑλῆς
 διέσμιτοι
 καὶ δικαί
 αν ἀπτή
 σεως. τίς
 ἔγνω το
 ιοῦτον θ
 ῆραμα τ
 ῶν νῦν ἢ
 τῶν πώπο
 τε. ὡς τὸ
 θαύματος.
 αὐτοῖς τ
 ῆς θήρας
 ματος ἦ
 σαν ταμί
 αι. ὅσον
 οὐ λον εἶ
 χε το θελή
 σαςτι μόν
 ον. ὅσον
 ποδὲς ἀ
 πεπέμφθ
 η ταῖς λό
 χμας εἰς
 διδυτράς
 ἐράπεζαν.
 οἱ ὅσοι
 ποιοὶ χυ
 δοί. ὃ δὲ
 πνον δι
 πρεπές. οἱ
 δὲ τυμό
 νους ὑλά
 εισι. προ
 οίμιον ἔ
 χοντες ἢ
 δὴ τῶν
 ἐλπιζομέ
 νων, ὃ πα
 ρὸν θαῦ
 μα. ὃς δὲ
 πρὸς πῶ
 ν ἀδελφῶ
 ν ὑποδῆ
 ς ταῦτα
 ἡ αὐτοῖς,
 ἐπύοντο
 προθυμ
 ότεροι. ἴ
 διαῦτα
 τὰ ἐμὰ
 διηγήμα
 τα. σὺ δέ
 μοι λέγε
 τὰς ἐλαφ
 ροβόλους
 σου. καὶ
 τοὺς ὠρε
 ῖνας, καὶ
 τοὺς ἀκ
 ταίανας.
 τοὺς κη
 κοδαίμα

ναὸς θηροποιῶν, ὃ ἐμὸς διώκτης. ὁ τοῦ μὴ
 θου θαυμάζων. καὶ πλὴν ἀντιδοθεῖσαν ἐλαφρον
 τῆς παρθένου. εἴτι τοῦτεν εἰς φιλοτιμίαν
 ἔστι σοι. καὶ δὴ μὲν μῦθον εἶναι δὲ ἰσορροϋμε
 νον. ὡς τὰ, γε δὲ τῆς τῆς λόγου. καὶ λίαν αἰ
 ορά. τί γὰρ ὄφελος τῆς ἀντιδοσεως, εἰ σὺ
 ζῇ παρθένον, ἵνα ξυνοκτονεῖν διδάχῃ. ἀπαν
 θρωπὴν μαθῶσα. φιλοτιμίας ἀντιδοσιν.
 ἔστι μὲν οὖν τοσούτον ἐκ πολλῶν αἰ. καὶ
 ἀντι πολλῶν ὡς ἐμὸς λόγος. καὶ ἔστι δὴ λ
 θον οὐχ ἵν' ἐκείνῳ προαδῶτι τῆς διδοξίας.
 οὐτε γὰρ θάλασσα δέεται τῶν εἰσρέοντων
 εἰς αὐτὴν ὕδατων, καὶ εἰσρέωσιν ὅτι πλε
 ῖον καὶ μέγιστον, οὐτε τῶν εἰσισόντων ἵνα πρὸς
 διφημίαν, ὁ νῦν ἐπαινούμενος. ἀλλ' ἵν' ἐκ
 δείξαιμι, οἷον αὐτῶ τῶν δὲ αρχῆς ὑπαρ
 χόντων, καὶ πρὸς ὃ παρὰ δειγμα βλέπων
 ὅσον ὑποδρῆκόντισιν. εἰ δὲ μέγα τοῖς ἄλλοις τὸ
 προσλαβεῖν ἵνα παρὰ τῶν ἀνῶθεν εἰς φιλοτι
 μίαν, μείζον ἐκείνῳ τὸ προαδῆναι τοῖς ἀν
 παρ' αὐτῇ κατὰ περὶ ῥέματος ἀναδέχοντος.
 τῆς δὲ τῆς πρῶν συζυγίας, ἔχ' ἡττον κατὰ τὸ
 ἀρετῆς ὁμότιμον ἢ καὶ τὰ σώματα, πολ
 λὰ μὲν καὶ ἄλλα γνωρίσματα. πᾶσι
 ἐροῖται. ξυνοδοχία. ψυχῆς καὶ θάρσος δὲ ἐγ
 κρατεῖται. ἀπόμοιρα κτήσεως δὲ καὶ διδῶ

G H iiii

527

ποῦ τειν
 ἔλθοις πρὸς
 ἐλπίδα. τί
 μοι; ἢ ἵνα
 μὴ εἰπῇ
 πρὸς ἡδὴ
 καὶ ἄφρονι
 πρὸς ἵνα
 οὐ δεδωκεῖ
 ἁλῶν μά
 λιστα
 ἢ ἵνα δὲ τ
 καλῶς ἀ
 ἡπαρχει
 πειράσκη
 καὶ μὴ ἀθέ
 λησιν ὧν
 ἐλπίσιν
 ἡς. ὅτι μ
 τοι ἐγκωμ
 λημπερὰ τ
 ὧν καὶ τῶ
 δὴ καὶ ἑα
 ῶν χαίρον
 ὅμων· ὅχ
 ἄπο τῶν

πρωτεῖον ἔχειν. τίς ἔμμελίαν τὴν ὁ πόρ ἐν
 χύθω προκληθεῖσιν. ἢ γλυκομύτω ὁ προει
 κλήθη. τὴν τῆς ἐμμελείας ὄντως φθράνυ
 μον. ἢ ἔχῃ ἐν γυναιξὶν ὥφθη, εἰσέεισι τὸ
 μως εἰπεῖν, ὁ πόρ ἐν ἀνδράσιν ἐκείνος, ὡς ἴει
 πόρ ἐστὶ δουλῶσόντα πάντως τῇ φύσει ἢ
 νυῦ διφημού μενον ἀνθρώποις δοθῆναι, ὡς
 πόρ ἵνα τῶν παλαιῶν πάλαι παρὰ θε
 οῦ δεδωμένων εἰς κοινὸν ὄφελος, μή τε ὅ
 ἄλλων μᾶλλον ἀρμόζειν ἢ ἐκείνων ἔχῃ
 γλυέσθαι. μή τε ἐκείνοις ἐτόρου μᾶλλον
 ἢ τῷδε παρὰσιν ὀνομασθῶναι. ὁ πόρ οὖν
 καλῶς τριούνη καὶ συνεόραμεν. ἐπεὶ ὅ
 ἅπαρχος τῶν ἐπαίνων θεῶν πειθόμενοι, ὁ
 παρὰσι κελεύει πᾶσαν νέμει τιμῶν, τοῖς
 μνημονοθεῖσιν ἀποδεσώμενα, ἐπ' αὐτὴν ἴωμεν
 ἢ δὴ τῷ θεῷ ἐπόντες, ὁ καὶ πᾶσιν ἀνὸς οἶμαι δό
 ξαν ἀληθῶς λέγεσθαι. τοῖς ἐκείνων ἐπισαμέ
 νοις. ὅτι μόνος ἡμῶν ἐδίδει τ' ἐκείνων φωνῆς ἐκεί
 νον ἐγκωμιάζουσιν. ὁ γὰρ αὐτὸς ὑπόθεσις τε
 λαμπρὰ τοῖς ἐπαινοῦσι, καὶ μόνος τῇ τ' λόγῳ
 διωάμει τῆς ἑσπερίας ἀξίος. καὶ μέγας μὲν
 δὴ καὶ ῥώμης καὶ μεγάλου, οἷς τοῖς πολλοῖς
 ὁρῶ χαίροντας τοῖς βουλομένοις παρὰχωρῆ
 σμεν. ἔχ' ὅτι καὶ τούτοις ἐλαττόν τινος λυέγ
 ηται τῶν μεγαλότων, καὶ πᾶσι τὸ σῶμα

Εἰς βασιλῆον

καλινδουμένων. ἕως ἡνίκα νέος. καὶ οὐ πω
φιλοσοφία τῶν σαρκῶν κατεκράτησεν. ἀλλ'
ἵνα μή τ' αὐτὸν πείσω μὴ τοῖς ἀπειροτόμοις
τῶν ἀθλητῶν. οἳ πῶς ἰσχύει εἰς τὴν παλαι
ομένοις καὶ παρδύχοις κενώσαντες, ἡτῆους
εἰς τοῖς καμείοις διέσκονται. καὶ τοῖς ἐξ ὧν
ἐν νικῶν ὑπάσχει. καὶ σεφανίλας ἀναγορεύεας.
ἀ' ὅς θάλαμῳς αὐτὸν εἰπὼν οἶμαι ποδὲς τῆς δόξης,
οὐδὲ ἐξω τῆς σκοποῦ βάλλειν τὸ λόγον. ταῦτ'
ἐπαμείνομαι. οἳ μοι δὲ πᾶσιν ἀνὴρ μολογῇ
αὐτῶν τῶν νῦν ἐχόντων, παίδευσιν τῶν παρ' ἡ
μῶν ἀγαθῶν εἶναι τὸ πρῶτον. οὐ ταύτῃ
μόνῃ. πῶς βύβλιν ἐξέραν καὶ ἡμετέραν. ἡ πᾶν
τὸ ἐν λόγοις κομῶν καὶ φιλότιμον ἀτιμά
ζουσα, μόνῃς ἔχει τὴν σωτηρίαν, καὶ τοῦ καλ
λῆς τῶν νοουμένων, ἀλλὰ καὶ πῶς ἐξωθεν ἡ
οἱ πολλοὶ χριστιανῶν δεξιπύουσι ὡς ἑδὴ
βουλον καὶ σφαλδραῖν καὶ θεοῦ πόρεω βάλλ
λουσαν. κακῶς εἰδότες. ὡς πρὸς γὰρ οὐρανὸν
καὶ γῆν καὶ ἀδρά καὶ ὅσα τούτων, ἐκ ἐπει
δὴ κακῶς τινες ἐξελήφασιν, ἀντὶ θεοῦ τὰ
τῆς θεοῦ σέβοντες, δεξιπύουσι ποδὲς φρονιτέον,
ἀλλ' ὅσον χρήσιμον αὐτῶν καὶ ἐκταμένον, πρὸς
τε ζωὴν καὶ πόλιν αὐτῶν, ὅσον ἐπικίνδυνον δια
φύγωμεν. οὐ τῷ κτίσῃ πῶς κτίσιν ἐπαμείνο
μεν καὶ τοὺς ἀφρονεῖν. ἀλλ' ἐκ τῶν δὴ με

ουρηνμάτων τὸν δημιουργὸν καὶ ταλαμβαί-
νοντες. καὶ ὁ φησιν ὁ θεὸς ἀπόστολος, αἰχμα-
λωτίζοντες πᾶν νόημα εἰς χριστόν. ὡς ἡ κὴ πυ-
ρὸς κὴ Ἰσραὴλ κὴ σιδηρὸς κὴ τὰ ἄλλων, ἔθεντο θ' ἐ-
αυτὸ χρησιμώτατον ἴσμεν. ἡ βλαβερώτατος
ἀλλ' ὅπως ἀνδοκῇ τοῖς χρωμάσις, ἡ δὲ κὴ
τῶν ὀρυκτικῶν θηρίων, ἔστιν ἅ' τοῖς πρὸς σω-
τηρίαν φαρμάκοις συνεκεράσμεν, οὐ τὰ
καὶ τούτων, ὅ μὲν ἔβρετα σιγῆν τε καὶ θεωρη-
τικὸν, ἐδέξαμεθα. ὅσον δὲ εἰς σαύμανας φέρει
καὶ παλίν καὶ ἀπώλειας βυθόν, διεπύ-
σαμεν. ὅτι μὴ καὶ τούτων πρὸς θεοσέβειαν
ὠφελήμεθα. ἐκ τῆς χείρονος τὸν κρείττον καὶ τα-
μαθόντες. καὶ πῶς ἀσυνείαν ἐκείνων, ἰσχυ-
τὸ καὶ ἡμᾶς λόγου πεποιημένοι. ἔχον ἄτιμας
ὅν πῶς παίδιδυσιν. ὅτε ἔτι οὐκ εἴπουν, ἀλλὰ
σκαίους καὶ ἀπαίδευτοις ἑσπόμενοι
τοὺς οὕτως ἔχοντας. οἱ βούλονται ἅν' ἅπαν-
τας εἶναι καὶ ἑαυτούς. ἵνα τῷ κοινῷ τὸ
καὶ αὐτοὺς κρύπῃται. καὶ τοὺς τ' ἀπαίδευ-
σίας ἐλέγχος διαδοσβάσκωσιν. ἔπει δὲ ἔτι
ὑπεδέμεθα καὶ ἀνωμολογησάμεθα, φέρεται
καὶ τ' αὐτὸν θεωρήσωμεν. τὰ μὲν δὲ πρῶτα
τῆς ἡλικίας, ἑσπόμεν τῷ μεγάλῳ πατρὶ, ὅτε
κοινὸν παιδευτὴν ἀρετῆς ὁ πόντος τῆνικαὶ
τα προύβλεψε, ἀσπαραγνοῦται καὶ δια-

συμβέβηκεν αὖτε οἰκισθῆναι ἔχοντι τῆς ἀ-
ρετῆς τὸ παράδειγμα, πρὸς οὐ βλέπων δι-
στῆς ἀρίστος ἴσως. ὡς πρὸς δὲ πώλους καὶ δὲ
μόχρῳ ὁρῶμεν, ὁμοῦ τῇ γυνέσει ταῖς μη-
δᾶσιν ἐαυτῶν παρασκαίροντας, οὐ τῷ καὶ αὐ-
τὸς τῷ πατρὶ παραθέων ἐγγύθεν ἐν πωλι-
κῷ τῷ φρενῶν, καὶ τῶν ἀκρῶν τῆς ἀρε-
τῆς κινημάτων, οὐ παραπολυλῆ πόμος.
εἰ βάλῃ καὶ τῇ σκιασφάξ τὸ μέμον τ' ἀ-
ρετῆς καὶ λῶς ἔσονται σημαίνων, καὶ πρὸ τοῦ
καιροῦ τῆς ἀκρεβείας. τὰ τῆς ἀκρεβείας,
προχρησάμενος. ἐπεὶ δ' ἵκανῶς εἶχε τῆς
καὶ ταύθῃ παλαιότητος. ἔδει δ' αὖτε μὴ δέ-
σῃ τῶν καλῶν διαφυγεῖν, μὴ δὲ τῷ φιλοπόνῳ
τῆς μελίτης ἀφραφθῆναι, συμεγούσης
ἐκ παντὸς ἀνθρώπου τὰ χρησιμώτατα, ἥτις πῶ
κοιταρέων πόλιν ἐπείγεται. τῶν τῇ δεμε-
ξῶν παλαιότητων. ταύτην δὲ λέγω πῶ πε-
ριφανῆτε καὶ ἡμετέρων. ἐπεὶ καὶ τῶν ἐμῶν λό-
γων αὐτῇ καθηγεμῶν καὶ διδασκαλῶν πῶ δὲ
ἡττον λόγων μὴ δόξω, ἢ τ' πόλεων ὧν ὑπερ-
κίται. καὶ καὶ ὧν ἔχει πῶ δυνάσκειαν. ἴσως
πῶ τῶ καὶ λόγοις κρᾶτοσ ἀκρεβείας, ἀφῆ-
ρηκῶς ἔσται αὐτὸ τὸ καὶ λῶν τε καὶ ἰδικῶν
ταύτην. ἄλλαι μὲν γὰρ τῶν πόλεων ἄλλοις ἀ-
γόμενται καὶ λῶν πῶσιν. ἢ παλαιότης ἢ νέ-

εἰς βασιλεῖον

θις·ὁ πὼς αὐτοὶ οἱ μαθητῶν διηγήματων ἐχῶσι
 ἢ τὸ ὁρώμεν· τῇ δὲ, λόγοι δ' ἠνώρισμα, ὥς
 πρὶν ἐν τοῖς ὁπλοῖς ἢ τοῖς δράμασι τὰ ἐπί-
 στημα· τὰ δ' ἐξ ἧς αὐτοὶ διηγήσασθαι· οἱ καὶ
 παιδιδύοντες ἦν ἀνδρα παρ' ἑαυτοῖς, καὶ
 τῆς παιδιδύσεως ἀρχαυόμενοι· ὅς μὲν
 ἡ διδασκαλῶν, ὅς δὲ ἡ λῆξι, τοῖς μὲν
 παρεκτεινόμενος τοὺς δὲ ἐκπαίδων καὶ
 τὰ πᾶν εἶδος παιδιδύσεως· ὅσον κλέος ἐν
 ᾧ οὐκ ὀλίγον χρόνον παρὰ πᾶσιν ἐνέγκω· καὶ
 τοῖς ἐκ τῆς δῆμου καὶ τοῖς πρώτοις τῆς πό-
 λεως· μείζω μὲν τῆς ἡλικίας πᾶσι παιδιδύσιν·
 μείζω δὲ τῆς παιδιδύσεως πᾶσι τῶν ἡρώων πῆξι
 ἐπιδεικνύμενος· ῥήτωρ ἐν ῥήτορι· καὶ πρὸ τῶν
 φιλοσοφῶν θρόνων· φιλόσοφος ἐν φιλοσόφοις·
 καὶ πρὸ τῶν ἐν φιλοσοφίᾳ δογμάτων· τὸ
 μέγιστον ἰδρύσας χριστιανοῖς, καὶ πρὸ τῆς ἰδρύ-
 σαι· ἡ τοῦτον ἡ αὐτῶν τὸ παρὰ πάντων
 συγκεχωρηκὸς ἐν ᾧ πασι· τῷ δὲ, λόγοι μὲν
 τὸ παρὰ ῥῶν ἦσαν τοῦτον ἡ αὐτῶν ἀρεπο-
 μῶν, ὅσον εἰς πᾶν καὶ ἡμᾶς φιλοσοφίαν συν-
 ἡρῶν ἐχέει· ἐπειδὴ δὲ καὶ τῆς ἐν τοῖς
 διωγμάτοις, πρὸς πᾶν τῶν νοσημάτων δῆλωσιν·
 κίνημα καὶ ναρκῶντων ὅτι, νοῦς ἀνεκλάλη-
 τος· φιλοσοφία δὲ ἡ πονηρία· καὶ δ' ῥαγῆναι
 κόσμον, καὶ μετὰ θεοῦ γενέσθαι τοῖς καὶ τῶν

τὴ ἀνά πρ
 οῦς καὶ ῥέ
 πεκτώ με
 αὐὰ πρὸς
 καὶ ἔνδο
 τοῖς τελει
 καὶ ἔσται
 αὐαῶς. ἐν
 τῷ ἁγίῳ
 πρὸς καὶ λή
 ἁγίων, κα
 λῶν τ
 τὸν αἰὼν
 ὡς δὲ πρὸ
 ῥητῶν, ἐν
 ἵστορον π
 οῦς τοῦ
 ὁ μέζον
 μένος. δ
 μὴ ὁ λόγ
 οῦ ἁγίου
 τῷ αἰὼν
 ἁγίου, π
 καὶ. ἔχει
 καὶ. ὡς ὁ
 καὶ, καὶ

τὰ ἀνὰ πραγματευόμενον. καὶ τοῖς ἀσά-
 ζοις καὶ ῥέουσι, τὰ ἐσώτα καὶ μέοντα καὶ
 τακτώμενον. ἐν τεύθει ἡδὲ δ' ευζάντιος
 πλὴν προηξαζομένου τῆς ἐώας πόλιν. καὶ
 γὰρ ἡυδοκίμηθ' ὀλιστῶν τε καὶ φιλοσόφως
 τοῖς τελεωτάτοις ὧν ἐν βραχεὶ χρόνῳ τὰ
 κράτιστα συνελέξατο. τάχει τὸ καὶ μεγέθει
 φύσεως. ἐν τεύθει, ἡδὲ δ' τῶν λόγων ἑδδαφος
 τὰς ἀθῆνας ἔσπεδ' ἡ θεοῦ πέμπεται. καὶ
 τῆς καλῆς ποδὶ πλὴν παίδουσιν ἀπολησίου.
 ἀθῆνας, τὰς χρυσῆς ὄντως ἐμοὶ καὶ τῶν
 καλῶν προσεχέας, εἰπὲρ πινι. ἐκείναι γὰρ μοι
 τὸν ἄνδρα ἔειπεν ἐγνώριον τελεωτόροισ.
 οὐδὲ πρὶν ἀγνοούμενον. καὶ λόγῳ ἡδὲ
 ζητῶν, δύσκειμονίαν ἐκομισάμην. καὶ εὐόπον
 ἑτόρον ταύτῃ πέπονθα τῷ σαοῦλ. ὅς τὰς
 ὄνους τοῦ πατρὸς ἐπιζητῶν, βασιλείαν εὐρα-
 ζομένην τῷ ὄντι τῷ πάτριον ἐμπερθευσαί-
 μενος. δ' μὲν δὴ μέχρι τούτων εὐδρομος ἡ
 μῖν ὁ λόγος. καὶ οὐδὲ λεία τῆς ὁδοῦ φέρων
 καὶ ἄγαν δι' πόρον καὶ βασιλικῆς ὄντως τῶν
 τῷ ἀνδρὸς ἐγνώριων. τὸ δ' ἐν τεύθει, οὐκ
 οἶδ' ὅ, τι τῷ λόγῳ χρήσωμαι. καὶ εἴ ποτε
 μοι. ἔχει γὰρ τι καὶ πρόσθεντες ἡμῖν ὁ λό-
 γος. εὐθὺς μὲν γὰρ ἐν ταύθῃ τῷ λόγῳ γλυό-
 μενος, καὶ τῷ καίρου τούτου λαβόμενος, καὶ

εἰς βασιλεῖον

τῶν κατ' ἐμαυτόν τι προσθεῖναι τοῖς εἰρημέ-
νοις· καὶ μικρόν τι προσδιατείνειν τῷ διη-
γήματι· ὅθεν τε καὶ ὁ πῶς ἡμῖν ἀκρίτως τ'
ἀρχῆς σωῆσθαι τῆς φιλίας· εἴτ' ὅν συμπυκ-
νῶς καὶ συμφύγως, εἰ χρὴ προσεῖπεν οἰκεί-
ον· φιλῆι γὰρ οὐτε ὅπως ἐραδίως ἀναχ-
ρεῖν τῶν τῶν πνυδν θεαμάτων, καὶ ἀρέλκη τις
βίβλιν, πρὸς αὐτὰ πάλιν φέρεσθαι· οὐτε λό-
γος τῶν ἡδίστων διηγημάτων· δέδοικα δὲ τὸ
φορτικὸν τῆς ἐγχειρήσεως· πειράσομαι μὲν
οὕτω ὡς οἶόν τε μετέως ἔσθαι φρεῖν· ἀν' ἧς ἂν
ῥατι καὶ βιαζώμεθα ἔσθαι τοῦ πόθου, συγ-
γνώμη τῷ πάθῳ· πάντων παθῶν ὅν τι δικα-
στότατον· καὶ ὁ μὴ παθεῖν ζημία τοῖς γενοῦν
ἐχούσιν· εἶχον ἡμᾶς ἀθῆναι· καθ' ἑαυτὸν τι ἐβ-
μα ἐπτάμιον, ἀπὸ μιᾶς ἀποσύνταξ πηγῆς τ'
παλαιοῦ, εἰς διάφορον ἔσθαι οὐρανὸν καὶ ἔρω-
τα τῆς παλαιότητος· καὶ πάλιν εἰς τὸ αὐτὸ
σωελεθόντας· ὡς πρὸς ἀπὸ συνθήματος· οὐτὼ
δε οὐ κενήσαντες· εἶχον δὲ μικρῶ μὲν ἐμὲ πρὸ
τῶν· εἴν δ' ἂν οὐκ ἐμὲ· μὲν πολλῆς πρὸς
δεχόμενα καὶ πρὸς φανούς τῆς ἐλπίδος· καὶ
ἔτι ἐν πολλῶν γλώσσαις ἐκεῖτο πρὶν ἐπιστῆ·
καὶ μέγα ἐκείσοις ἡμῶν προσηλαβείν τ' ὡς
θαζόμενον· οὐδὲν δὲ οἶον καὶ ἡ δυσμάτι προ-
θεῖναι τῷ λόγῳ μικρὸν ἀφήγημα· τοῖς μὲν
εἰδῶσιν,

εἰδόντες, ὑπομνήσιν. Ἰὼς δὲ ἀγνοοῦσι διδασκα-
λίαν. σοφιστομανοῦσιν ἀθήνησι τῶν νέων,
οἱ πολλοὶ καὶ ἀφρονέστεροι. οὐ τῶν ἀχλυνδῶν
μόνον καὶ τῶν ἀνώνυμων, ἀλλ' ἡδὴ καὶ τῶν
διγυγονότων καὶ πολυφανεσέων. ἅτε πολλῶν
σὺν μαικτον ὄντες. καὶ νέοι καὶ δυσκάρτε-
ροι ταῖς ὁρμαῖς. ὅπῃ δὲ πάχονταί ὅτιν
ἰδεῖν πολλοὶ τὰς ἀντιθέτους ἰσοδορμίας,
Ἰὼς φιλοπονοῦντες καὶ φιλοδοξάμονας, πη-
δῶσι. βιάσιν. οὐρανῶ πέμψουσιν κύνιν. ἡ νιοχῶ
σι καὶ ἡμενοι, παύουσι δὲ ἄδρα. Ἰὼς ἰσοπο-
νὸν δὲ καὶ δακτύλοις ὡς μάστιγι. ζυγνύουσιν. με-
ταζυγνύουσιν. οὐδὲν δὲ ὄντες κύριοι. ἀντι-
θέτους ἀλλήλοις ἐξιδίως. ἰσχύως. ἰσοπο-
νὸν ἰσοδορμίας. ἰσοπονοῦντες. καὶ ταῦτα ἰσχύως.
οἱ πένητες πολλαί καὶ ἀποροι. καὶ μὴ δ' αὖ
εἰς μίαν ἡμῶν ἐροφῆς διπρήσαντες, ἰσοπο-
νὸν καὶ αὐτὸν πάχοντα ἄτεχνως, πολλοὶ δὲ ἰσο-
τῶν διδασκάλους, καὶ ἀντιθέτους. ὅπως
πολλοὶ τῶν αὐτῶν καὶ κείνους διπρωτέρους
ποιοῦσι δὲ ἰσοτῶν πονοῦντες. καὶ τὸ
πρᾶγμα ὅτιν ἐκείνους ἀποπον καὶ δαμόν-
ον. πρῶτα λαμβάνονται πόλεις. ὁδοί. λι-
μενοί. ὁρῶν ἄκρα πεδία. ἐραταί. οὐδὲν
ὅ, τι μὴ τ' ἀπικτῆς μόρος ἢ τῆς λοιπῆς ἐμά-
θος. αὐτῶν τῶν οἰκητόρων οἱ πολλοὶ καὶ ἰσ-

H O

εἰς βασιλεῖον.

τοῦ τοῦ μεμδρισμῶνους ταῖς πονδαῖς ἔχου
σιν. ἐπειδ' αὖ οὕτω ἡς ἐπιστῇ τῶν νέων, καὶ ἐν
χωρὶ γίνηται τῶν ἐλόντων, γίνετ' δὲ ἡ βίαι
αἰεὶς ἡ ἐκὼν, νόμος ἔστος ὅστιν αὐτοῖς ἀτίηκος,
καὶ παιδιὰ πονδῇ σύμμικτος. πρῶτος
μὲν ξαναγῆται παρὰ ἑνὶ τῷ περὶ ληφό
των. ἡ φιλῶν. ἡ συγγλυῶν. ἡ τῶν ἐκ τῆς αὐ
τῆς πατρίδος. ἡ τῶν ὅσοι πόλεμοι τὰ σφα
στικά. καὶ προσαγωγοὶ τῶν λημμάτων. καὶ
τεῦθεν μάλιστα δὲ τιμῆς ἐκείνοις. ἐπεὶ καὶ
ἑὸς μαθὸς ὅστιν αὐτοῖς τῶν πονδαῶν
τυγχάνειν. ἐπειτα ἐρεχλεῖται παρὰ τοῦ
βουλομένου παντός. βούλεται δὲ αὐτοῖς
οἱ μοι ἑὸς, τῶν νεκλῶν συσέμειν τὸ φό
νημα, καὶ ἑὸς χεῖρα σφῶν ἀπ' ἀρχῆς ἀτῆν.
ἐρεχλεῖται δὲ παρὰ μὲν τῶν, θρασύτῳ.
παρὰ δὲ τῶν, λογικῷ τῳ. ὅπως αὐτοῖς
κίαν ἡ ἀσειότῳ ἔχῃ. καὶ ἡ πρῶτα ἡ
μὲν ἀνοοῦσι, λίαν φοβερὸν καὶ ἀνήμερον.
τοῖς δὲ προειδοῖσι, καὶ μάλα ἡ δὴ καὶ φιλῶ
θρῶπον. πλείων γὰρ ὅστιν ἡ ἀνδρείς ἡ δὲ ὁ
γον τῶν ἀπειλουμένων. ἐπειτα ἡ μπεύει δὲ
τῆς ἀγροῦς ἡ δὲ ἡ λῃρὸν προαγόμενος. ἡ
ἡ μπεὶ δὲ, διατάξαιτες ἑαυτῶν σοιχιδὸν καὶ
ταῖς συζητήσιν ἐκ διασῆματος οἱ τελοῦντες ἡ
νέω τῶν πρόσθεν, ἡ δὲ ἡ λουρὸν προπέμ

[illegible]

ποισίν. ἐπειδ' αὖ' ὃ πλῆσιόσωσι βοῇ τε πολ
 λῇ· καὶ δ' ἄλμασι χρώμενοι. κατὰ πόρ' αἴθου
 σιδντες. κελύφ' δὲ ἡ βοή, μὴ προβαίνῃν ἀλλ'
 ἰσαεζ. ὥς τ' λουδοῦ σφᾶς εἰ παρὰ δεχομένους
 καὶ ἅμα τῶν θυρῶν ἀράσσομενών, πατάτω
 εἰν νέον φοβήσονται, εἶτα τίω' εἰσοδὸν συγ
 χωρήσονται, οὐ πως ἤδη πῶ' ἐλαυθερίαν διδδ
 ασιν, ὁ μόλιμον ἐκ τῆς λαζοῦ καὶ ὡς αὐτῇ' ἐ
 ναδεχόμενοι. καὶ εἴτ' ὅσιν αὐτοῖς τῆς τε
 λετῆς εἰ τὸρ πινότατον, ἡ τὰ χίση τῶν λυ
 πόντων ἀπαλλαγὴ καὶ κατὰ λυσις. τό τε τοί
 νω ἐγὼ ἴ' ἐμὸν καὶ μέγαν βασιλῆον, οὐκ αὖ
 εἰς διαιδοῦς ἦγον μόνον, τό τε τῆς ἡθοῦς σα
 σιμον καθορῶν, καὶ τ' αὖ' λόγοις καίεοις,
 ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄλλους ἐπειθὸν ὁμοίως ἔχειν.
 ὅσοι τῶν νέων ἀγνοοῦντες τὴν αἰδοῖα ἐτύγχα
 νον. τοῖς γὰρ πολλοῖς δύθυσ ἀιδέσιμος ἰω', ἀ
 κοῇ προσημειωμένος. εἰς οὐ' ἴε γίνετο. μό
 νος αὖθις τῶν ἐπίδημοιῶν, εἰν κοινὸν διέ
 φυγε νόμον. κρείττονος ἢ κατὰ νέη λω' ἀξίω
 θεῖς τιμῆς. εἴτ' ἡμῖν τῆς φιλίας προοίμε
 ον. αὖ τεῦθεν ὁ τῆς σωαφείας ἀπινθήρ. οὐ'
 πως ἐπ' ἀλλήλοισ ἐξώθημεν. ἐπειτα σιωπ
 νέχῃ τί καὶ τοιοῦτον. οὐ' δὲ γὰρ εἴτ' παρὰ
 λιπεῖν ἄξιον. οὐ' χ' ἀπλῶν γένος εὐείστω τοῖς
 ἀρμενίους. ἀλλὰ καὶ λίαν κρυπτόν τε καὶ

εἰς βασιλῆον

ὑφάλον. τὸ τε θείνῳ τῶν ἐκ πλείονος αὐτῶν
σωήθων, καὶ θύλων πινές, ἔτ' ἐκ τῶ παιδός
καὶ τῆς αἰῶθεν ἐταιρίας καὶ γὰρ ἐκείνης τῆ
διατεβῆς ὄντες ἐτύγχανον, προσιόντες αὐ
τῶ μὲν φιλικῷ πλάσματος. (φθόνος δὲ ὡς
οὐκ ὀνοία δ' προσάγον) ἐπιδρώτων τὲ αὐτὸν
φιλονείκως μάλλον ἢ λογικῶς. καὶ ἔπειτα
κλίνην ἐαυτοῖς ἐπειράδντο ὅτι τῆς πρώτης
ἐπιχειρήσεως τὴν τε αἰῶθεν τῆ ἀνδρός διφυῖ
αν εἰδότες. καὶ τὴν τότε τιμῶν οὐ φθόνοντες.
δεινὸν γὰρ εἶναι εἰ προσληφότες τοὺς τε
βῶνας, λαρυγῆζεν προμελετήσαντες, μὴ
πλέον ἔχον τῶ ξείνου τὲ καὶ νεήλυδος. ἐπὶ
δὲ ὁ φιλαθήναιος καὶ μάταιος, οὐ γὰρ ἡδὲ
μὲν τοῦ φθόνου, πισθύν τῶ πλάσματι, ἢ
δὲ κλινόμενων αὐτῶν καὶ τὰ νῶτα μετὰ
βαλόντων, καὶ γὰρ ἐξυλοτύπου ὃ πῶς
ἀθηναίων κλέος ἐν ἐκείνοις, καὶ ταλυσθῆναι καὶ
ταχιστα πῶς φρονήσθῆναι, ὑπέρειδον τε τοὺς
νεανίας ἐπανάγων ὃν λόγον. καὶ τὴν παρ' ἐλ
μαυτῶ ῥοπήν χειζόμενος. (διδάσκει δὲ καὶ
ἢ μετὰ προαθήκη τὸ πᾶν ἐν τοιούτοις.) ἰ
σας ὑσμίνης τὰς κεφαλὰς τὸ τοῦ λόγου καὶ
τέσσεσσι. ὡς δὲ δ' τῆς διαλέξεως ἐγνων ἀπὸ
ῥητον, οὐ δὲ καὶ δεκτὸν ἐν τυγχάνον, ἀλλὰ σα
φῶς ἡδὲ παραγνυμνὸν μένον, ὅς αἰφνης με

τα βαλὼν, πρύμναν τὲ ἐκρουσάμενος. ἐκείνῳ
 δέ μενος, καὶ ἐτόραλκεία πλὴν νίκη ἐποίη-
 σα. ὁ δὲ ἦδη τὲ αὐτίκα τῷ γλυκομύῳ, καὶ
 γὰρ ὡς ἀγχινοὺς εἰ καὶ τις ἄλλος. καὶ προ-
 θυμίασ' ἀπὸ θεῶν, ἵνα τελέως αὐτὸν καὶ θο-
 μηρίσω, ἐφ' ἑπεκλονέων τῷ λόγῳ τοὺς γλυ-
 νάδας ἐκείνους. καὶ παύων συλλογισμοῖς οὐ
 πρὶν αὐτὴν, ἢ τελέως δέξασθαι. καὶ δ' ἐκρά-
 τος καθεαυτῶς ἀναδύσασθαι. οὐδὲς δ' αὖτ' ὁδὸς ἢ
 μὴ τῆς θαλάσσης ἐκ' ἐπὶ ἀπινθῆρ, ἀλλ' ἦδη πυ-
 ρὸς ἀνὰ πτεταί. ἀνδραγαθὸς καὶ ἀδύρτος. οἱ μὲν
 οὖν οὕτως ἀπὸ λ. θον ἀπράκτοι πολλὰ μὲν
 τῆς προπετείας ἐαυτοῖς καὶ τα μεμφάμενοι
 πολλὰ δὲ τῆς ἐπιβουλῆς ἐμοὶ δυσχεραίνον-
 τες. ὡς καὶ φανδραν' ἐχθραν ὁμολογήσαι.
 καὶ προδύσαν ἐπιθελεῖν, οὐκ ἐκείνων μό-
 νον, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν ἀθηνῶν. ὡς δὲ τ' πρῶ-
 τῆς πείρας ἐληγεγμένων καὶ ἡγμένων ὑφ'
 ἐνὸς ἀνδρός, καὶ ταῦτα μηδὲ τῷ θαρρῆν καὶ
 ρὸν ἔχοντες. ὁ δὲ (καὶ γὰρ ἀνθρώπινον τὸ πά-
 ρος, ὅταν μέγα ἐλπίσαντες, ἀθρόως τῆς
 ἐλπίσθαι ἐν τύχῳ μὲν, ἐλάττω τῆς δόξης
 ὁρᾷ τὰ φαινόμενα.) ἴδ' ἔτι καὶ αὐτὸς πάλ-
 λων ἐστυθρόπαζεν. ἐδυσπόρει. τ' ἐπιδημίας
 ἐαυτ' ἐπαυεῖν ἐκείνην. ἐξήτει δ' ἐλπίσθαι.
 κενὴ μάχη εἶεν τὰς ἀθηνῶν ὠνόμαζεν. ὁ

εἰς βασιλείαν

μὴν δὴ ταῦτα· ἐγὼ δὲ τῆς λύπης ἀφῆρουν
 ἡ πᾶσι πᾶσι· καὶ λογικῶς συγγινόμενος, καὶ κα-
 τεπαύσαντο τοῖς λογισμοῖς· καὶ ὁ πᾶσι ὡς ἀλη-
 θὲς, οὐτὲ ἡσυχίας ἀποδοῦναι δύστην ἄλωσην εἶναι
 λέγων, ὅτι μὴ, χρόνῳ πολλῷ καὶ συνουσίᾳ το-
 λεωτάτῃ· οὐτὲ παύσασθαι τοῖς πειρωμένοις
 οὐδὲ ὀλίγων τε καὶ ἐν ὀλίγῳ γνωρίζεσθαι· ὁ
 δὲ ἐπαυήσαντο αὐτὸν εἰς τὸ δύστηνον καὶ πει-
 ραν διδοῦν καὶ λαμβάνειν, πᾶσι ἐμαυτῷ
 σιωπῶν· ὡς δὲ προϊόντος τῷ χρόνῳ ἡ
 πόσις ἀλλήλοισι καὶ παρολογοῦσθαι, καὶ φι-
 λοσοφῶν εἶναι ἡ σπουδαζόμενον, τῇ καὶ
 ταῖς δὴ τὰ πάντα ἡμεῖς ἀλλήλοισι· ὁ μὲν οὖν
 ὁμοθυμαδόν· συμφυεῖς· τὸ ἐν ἐλέποντες· ἀεὶ
 ἦν πόσις ἀλλήλοισι σιωπῶντες ὅτι μὲν
 ῥόν τε καὶ ἐβελόγον· οἱ μὲν γὰρ τῶν σωμα-
 των ἔρωτες ἐπειδὴ ῥέοντων εἰσι, καὶ ῥέουσιν
 εἰς καὶ ἡμεῖς αὐτῶν· οὐτὲ γὰρ φλόξ μίση
 τῆς ὕλης δὲ παυήσεως, ἀλλὰ τῷ ἀνὰ πᾶσι
 τι σιωπῶνται, οὐτὲ πόσις ὑφίσταται,
 μακρονομίᾳ τῷ ὑπεκκαύματος· οἱ δὲ καὶ
 δεόντες καὶ σὺ φρονεῖν, ἐπειδὴ πράγματός
 ἐστὼς εἰσι, ὅτι ῥῶν καὶ μονιμώτεροι· καὶ
 ὅτι πᾶσι αὐτοῖς ἡ καὶ φαντάζεται,
 τοῦτο μᾶλλον ἐμαυτῷ τε καὶ ἀλλήλοισι σιω-
 πῶν τοὺς πᾶσι αὐτῶν ὁρᾶν· οὐδὲ τῷ ὑπερ-

[illegible]

ἡμᾶς δ' ὅπως νόμος· αἰσθάνομαι μὲν οὖν ἐ-
 ξω τὸ καιροῦ καὶ τὸ μέτρον φερόμενος· καὶ οὐ
 οἶδ' ὅπως εἰς τοῦτο ἐμώπηται τοὺς λόγους·
 οὐκ ἔχω δ' ὅπως ἐμαυτὸν ἐπίχω τῷ διηγήμα-
 τος· αἰεὶ γὰρ μοι τὸ παρεθεὶ ἀναγκαῖον φαί-
 νεται· καὶ κρεῖττον τὸ προληφθέντος· καὶ ἴσ-
 μέτις ἀπάρχη τὸ πρόσω τυραννικῶς, τὸ τῶν
 πολυπόδων πείσομαι· ὡς τῆς θαλάμης ἐ-
 ξελκομένων, προσέξονται ταῖς κοτύλαις
 αἱ πέτραι· καὶ οὐ πρὶν ἀφεθήσονται, ἢ παρὰ
 ἀλλήλων ἵε πρὸς λαβεῖν ἐκ τῆς βίβου· εἰ-
 μεν οὖν συγχωρήσει τις, ἔχω τὸ ζητού-
 μενον· εἰ δὲ μὴ, παρ' ἐμαυτὸν λήψομαι· οὐ γὰρ
 οὐδὲ πρὸς ἀλλήλους ἔχοντες, καὶ ἰδιαύτως
 ἑαυτοῖς ὄντες οὐτε χεῖ θαλάμῳ χρυσεῖαν
 κίονα· ὅφησι πίνδαρος, οὐ γὰρ ἡμεῖς εἰς τὸ
 πρόσω· θεῶν καὶ πόδων σιωδρόντων· χρώμενοι·
 ὡς πῶς ἀσθακρυτὶ τῶν τοῦτων ἐνέγκωμν ἡ-
 μῶν· ἴσθαι μὲν ἐλπίσθαι ἡγόν ἡμᾶς πράγμα-
 τος ἐπιφθονωτάτου τῶν λόγων· φθόνος δὲ ἀ-
 πῆν· ζῆλος δὲ ἐπιδουδέζω· ἀγῶν δὲ ἀμφοτέ-
 ροις, ὅς τις αὐτὸς δὲ πρωτεῖον ἔχει, ἀλλ' ὅ-
 πως τῶ ἐτέρῳ τοῦτον παραχωρήσειεν· τὸ δὲ
 ἀλλήλων οὐδὲ κεμον ἴδιον ἐπιδέμεθα· μία μὲν
 ἀμφοτέρω ἐδόκη ψυχὴ δύο σώματα φερό-
 σα· καὶ εἰ τὸ πάντα ἐν πάσι κεῖσθαι μὴ περ

Η Θ ιιιι

εἰς βασιλεῖον

[illegible]

παρήκαμεν· ἐορταίς· θείαις· πανηγύρεσι· συμ-
 πόσια· οὐδὲν γὰρ οἶμαι τίμιον· ὃ μὴ πρὸς ἀ-
 ρετὴν φέρῃ· μηδὲ τοῖς βελτίους τοὺς πονη-
 τοὺς ἀποδοῦντας· ἄλλοις μὲν δὲ ἄλλαι προ-
 σιγοῦνται τινὲς εἶσιν ἢ παρὰ νότον· ἢ οἰκιστὴν ἐκ
 τῶν ἰδίων ἐπιτηδευμάτων ἢ πράξεων· ἡμῖν
 δὲ τὸ μέγα πρᾶγμα καὶ ὄνομα, χριστιανοῖς καὶ
 εἴναι καὶ ὀνομάζεσθαι· ὡς πλέον ἐφονοῦμεν,
 ἢ τῇ σοφίᾳ τῆς σφενδόνης ὁ γύγης· εἴ ποτε
 μὴ μῦθος ἦν· ἐξ ἧς λυσὼν ἐλυραίνισεν· ἢ ὡς χρυ-
 σῶ ποτε μίθας· δι' ὃν ἀπώλετο ἐπιτυχὸν τῷ
 δόχῃ· καὶ πάντα χρυσὸν κτησάμενος· ἄλ-
 λος οὗτος φεύγιος μῦθος· ἢ γὰρ ἀβαρίδους
 οἷσιν, ἵνα λέγοιμι τὸ ὑποβόρεον ἢ τὸ ἀρ-
 γεῖον πῆγαν, οἷς οὐ τοσούτην λύσιν δι' ἁδρό-
 φόρεον, ὅσον ἡμῖν τὸ πρὸς θεὸν αἰρεῖσθαι δι'
 ἀλλήλων καὶ (ὡς ἀλλήλοις· εἴπω τί σωτομώ-
 τερον; βλαβερὰ μὲν τοῖς ἄλλοις ἀθῆναι τὰ εἰς
 ψυχὴν· τὸ δὲ φαύλως τὸ ὑπὲρ λαμβάνεται·
 τοῖς δὲ σεβαστέροις· καὶ τὸ πλεονέκτη κακὸν πλεον-
 τον τὰ εἰδωλὰ μάλλον τῆς ἀλλης ἐμάδους,
 καὶ χαλεπὸν μὴ σωαρχαυθῆναι τοῖς τοῦ τῷ
 ἐπαινέταις καὶ σωηγόροις· ἡμῖν δὲ ἔδε μίαν
 παρὰ τούτων ζημίαν· τίτῃ διαίοιαν πεπυ-
 κνωμένοις καὶ πεφραγμένοις· τοῦναντίον
 μὲν δὲ εἴτε χρὴ καὶ παρὰ λόγον εἰπεῖν, εἰς τίτῃ

εἰς βασιλεῖον

πίσιν ἐν τῷ θέν ἐβελαιώθημεν. καὶ ταμαθόν
 τες αὐτῶν τὸ ἀπατηλὸν καὶ κίβδηλον. ἐλ-
 ταῦθα δαίμονων καὶ ταφρονήσαντες, οὐ θαυ-
 μάξονται δαίμονος. καὶ εἴ τις ὅστις ἢ πιστεύε-
 ται ποταμὸς δι' ἄλλης ῥέων γλυκὺς, ἢ ζῶον
 ἐν πυρὶ σκαῖρον, ὥς τὰ πάντα ἀλίσκεται, τῷ
 τοῦ ἡμεῖς ἐν πάσι τοῖς ἡλιξί. καὶ ὅ καὶ λ-
 λισον. ὅτι καὶ φατεία τίς ποδὶ ἡμᾶς οὐκ ἀ-
 γλυνῆς λῶ, ὑπ' ἐκείνῳ καὶ θηγυμόνι. παιδου-
 σμένη καὶ ἀγομένη. καὶ τοῖς αὐτοῖς χαίρουν.
 εἰ καὶ πεζοὶ παρὰ λυδίον ἀρμα ἐθέομεν. ὅ
 ἐκείνου δρόμον καὶ δόπον. ὅς ὦν ὑπῆρχεν ἡμῖν
 ἐπισήμοις μὲν εἶναι παρὰ τοῖς ἡμετέροισι παι-
 δουταῖς καὶ συμπράκτορσιν. ἐπισήμοις δὲ πα-
 ρὰ τῇ ἐλλάδι πάσῃ, καὶ ταύτης μάλιστα τοῖς
 γνωριμωτάτοις. ἥδη δὲ καὶ μέχρι τῆς ὑπε-
 ρορίας προήλθομεν. ὥς ἑφῆς γίνοντο ἐκ
 πολλόνων τῶν ταῦτα διηγουμένων. παρὰ το-
 οῦ τοῖς μὲν ὅτι ἡμετέροι παιδουταῖ παρὰ
 ὅσοις ἄσθηναι. παρὰ τοσούτοις δὲ ἡμεῖς, παρὰ
 ὅσοις οἱ παιδουταῖ. σωμακονόμοι τε ἄλλῃ
 λοῖς καὶ συλλαλούμενοι. καὶ ξυωτοὶς οὐκ ἀ-
 νώνυμος, καὶ ὄντε παρ' αὐτοῖς καὶ ἀκόντε
 οὐδὲν τοιοῦτον αὐτοῖς οἱ ὀρέσται, καὶ οἱ πυ-
 λάδασι. ὅθεν οἱ μολιονίσται. ὅτι ὁ μηελῆς δέλ-
 του ὁ θαῦμα. οὐδ' κοινωνία συμφροδῶν ἐγνώρι

καὶ ὁ
 πους ἐν τα
 ἡλκτον ἐ
 πάλινους
 ἡμῶς. κα
 ἡμῶς φλ
 πρὸς ἀφῆ
 ἀνὰ Μ. ἐ
 ἡμῶν ὁ λι
 αἰνέσιν. ἡ
 καὶ ὁ λο
 πως αἰθε
 καὶ τὰ δὲ
 πλῆστον
 λόγων, ὅ
 λόγων, κα
 ἐπὶ τὰ δὲ
 ἐπὶ τὰ δὲ
 ἡμῶν, ὥς
 πρὸς τὰ
 αὐτοῖς βο
 καὶ τος, ἐ
 ὅς τῶν οὐ
 πρὸς τὸ
 καὶ τὸν, ὥ
 καὶ τος θα

σε· καὶ τὸ χαλῶς ἀφ' ἑμαυτοῦ ἐλαύνειν, μδριζομέ-
 νους ἐν ταυτῇ λύϊας καὶ μάστιγας· ἀλλὰ γὰρ
 ἔλαβον ἑμαυτὸν εἰς τοὺς ἐμούς· ὑπαχθεὶς ἐ-
 παίνους, ὃ μὴ δὲ παρ' ἐτόρου ποτὲ ἔσται δει-
 ξάμενος· καὶ θαυμάσων οὐδέν, εἰ καὶ ταῦθα τ'
 ἐκείνῃ φιλίας τὴν παραπέλαυται· ὥς πῶρ ζῶν-
 τος εἰς ἀρετὴν· οὐτῷ μετασάντος εἰς βύφημέ-
 αν· ἀλλ' αὖτις πῶν νύσταν ἐπαναγνώστω πάλιν
 ἡμῖν ὁ λόγος· τίς μὲν ἡμῖν ἔτω θελὶος πῶν
 σωύεισιν· καὶ πρὸ τῆς πολιᾶς· ἐπειδὴ τούτῳ,
 καὶ θελομένων δ' ἡγεῖται· οὐδέ τις δὲ οὐ-
 πως αἰδέσιμος ἢ παλαιοῖς ἢ νέοις μὴ ὅτι τ'
 κατὰ δ' ἐν αὐτῇ ἡμῖν χρόνον, ἀλλὰ καὶ τῶν
 παλαιῶν προσληφόντων· τίς μὲν ἦτον εἰδείτο
 λόγων, ὅτε δ' ἐν ἑσώπον· τίς δὲ μάλλον μετέχε-
 λότων, καὶ μετὰ τῷ δόξαν· ὅτιον μὲν εἶδος ἔκ-
 ἐπὶ λ. δε παλαιότητος· μάλλον ὅ ποῖον ἔμθ'
 ὑπερβολῆς ὥς μόνον· οὐτῷ μὲν ἅπαντα δε-
 ελθὼν, ὥς οὐδεὶς ἐν· οὐτῷ δὲ εἰς ἄκρον ἐχαι-
 ρον, ὥς τῶν ἄλλων οὐδέν· πῶν δὲ γὰρ βύφημα
 σωύεισιν, ὅτε δ' ἐπιστήμη καὶ τέχνη καὶ
 κράτος, ἐχρηστῇ· ἡκιστα μὲν τάχιστα φύσει
 ὅτε τόνον διόμενος· ἡκιστα δὲ τόνου, ὅτε τά-
 χος· οὐτῷ δ' ἀμφότῳ αὐτῶν καὶ εἰς ἐν
 ἀγαθῶν, ὥς τε ἄδελον εἶναι ὅτε τῶν τούτων
 ἐκείνος θαυμασιώτερος· τίς μὲν ἔρηθρηκὼ το

ἐὶ βασιλῆον

[illegible]

ἀνδρὸς παῖδ' αὖτις. λῆρος τῆς τοῦ ἀνδρὸς
 πεπειραμένοις ὁ μὲν ὡς ἐκείνος καὶ ὁ ῥαδά
 μανθυσ. οὐς, ἀσπιδέλων λειμώνων καὶ ἡ
 λυσίων πεδίων ἡξίωσαν ἐμὴν δὲ. ἐν φαν
 τασίᾳ τῷ καὶ ἡμᾶς παρὰ δέιστον γένόμενοι.
 ἐκ τῶν μωσαϊκῶν οἱ μοι βιβλίων καὶ ἡμε
 τῶν ἐκ καὶ πᾶσι τῶν κλησίων ἡ δὲ νῆχην
 σάν, ἐν ἄλλοις ὀνόμασι τῶν παρὰ δὲ λῶσαν
 τες. εἶχε μὲν οὖν οὐ τῶ ταῦτα. καὶ ἀπὸ ἡρης
 παλαιοῦς ἡ φορτὶς ὡς γ' οὖν ἐφικτὸν ἀν
 θρωπίνῃ φύσει. ὅ γὰρ ἐπέκεινα γαλῆρας
 οὐ πῶρα τόν. ἐδρα δὲ λοιπὸν ἐπ' ἀνόλου καὶ βί
 ου τελευτῶν, καὶ τῷ λαβέσθαι τῶν ἐλπι
 ζομένων ἡμῶν καὶ συγκαμμένων. παρὶν ἡ
 τῆς ἐκ δὲ μίαν ἡ μέρα, καὶ ὅτε τῆς ἐκ δὲ
 μίαν. ὅτι τῆς οἱ λόγῳ; πρὸ πομπαί. ἀνα
 κλήσεις. οἱ μωγαί. πᾶσι πλοκαί. δάκρυα.
 οὐδὲν γὰρ οὐ πῶς οὐδὲν λυπηρὸν ὡς τοῖς ἐ
 κείσε σιμνόμοις, ἀθηνῶν, καὶ ἀλλήλων τέ
 μνεσθαι. γίνεται δὲ τό τε δὲ μάτι ἐλεφόν
 καὶ ἰσορίαν ἀξιον. πᾶσι ἀντὶς ἡμᾶς ὁ πῶς
 ἐταίρων καὶ ἡλίκων χρός, ἐστὶ δὲ ὧν καὶ δι
 δασκάλων, οὐδ' αὖ ἐῖτι γένοιτο μεθῆσιν ἐρα
 σκον ἀντιβολῶντες, βιαζόμενοι, πείθοντες.
 τί γὰρ οὐ λέγοντες. τί δ' οὐ πράττοντες ὡς
 οὐδ' ἀλγοῦτας εἰκός. ἐν ταῦτά τι καὶ τῇ

πῶ μὲν ἐμαυτῷ. καὶ τηγορήσω δὲ τῆς θείας ἐ/
 κείνης, καὶ ἀλήπτου ψυχῆς. εἰ καὶ τολμηρό/
 πόρον. ὁ μὲν γὰρ τὰς αἰτίαις ἐπὶ τῷ ποδὲ
 πῶν ἐπαύροτον φιλονεικίαις κρείττων ὦφθη
 τῶν κατεχόντων. καὶ βία μὲν, σιμωχρήθη
 δὲ ὅπως πῶ ἐκδημίαν. ἐπὶ δὲ ὑπελείρηθη
 ἀθήνησι. τὸ μὲν τι μαλακισθεὶς (εἰρήσετ' ἢ
 ταύληθες) δὲ τί προσδοθεὶς παρ' ἐκείνων πεί/
 στοντος. ἀφῆναι μὴ ἀφαινέτα. καὶ παρὰ χω/
 ρῆσαι τοῖς ἔλκεσσι. πρᾶγμα πρὶν γινέσθαι
 μὴ πισυρόμενον. γίνεται γὰρ ὡς πόρ ἐνός
 σώματος εἰς δύο θεμῆ. καὶ ἀμφοτέρων νέκρω/
 σις. ἡ μάχων σιωπῶν καὶ ὁμοζύγων διά/
 ζουξίς γοδρόν μυκωμένων ἐπ' ἀλλήλοισι καὶ
 οὐ φερόντων πῶ ἀλλοτείσωσι. οὐ μὲν μα/
 κρόττόν μοι τὸ τῆς ζημίας. οὐ γὰρ ὡς χό/
 μῳ ὡδὶ πλεῖστον ἐλεφνὸς ὀρεῖσθαι καὶ πᾶσι
 λόγῳ ὑπέρχειν τῆς διατάξεως. ἀλλ' ὡδὶ μεί/
 νανταί με ταῖς ἀθήναις χρόνον οὐχὶ συχρὸν
 ποιεῖ ἦν ὁ μνηκὸν ἢ πῶν ὁ πότος. καὶ τὰ δὲ
 σμαὶ ῥήξας τῶν κατεχόντων, κροαίνω καὶ ἀ/
 πεδίῳ καὶ πρὸς ἦν συννομον ἐφόρόμῳ. ὡς
 δὲ οὗ ἐπανήκαμεν, μετὰ τῷ κόσμῳ καὶ
 τῇ σκλῇ χειρὶ μένοι, καὶ ὅτι ἢ τῷ πῶν
 πότον ἀφωσιώσασθαι, οὐ γὰρ αὐτοί γε εἶχο/
 μεν' ἡκατεκὼς οὐδ' ἐπιδεικτικῶς, τάχα

[illegible]

στα ἐγλυόμεθα ἡμῶν αὐτῶν. καὶ τελοῦμεν εἰς
 ἀνδρᾶς ἐξ ἀγλνείων ἀνδρικότρον τῇ φιλο
 σοφίᾳ προσβαίνοντες. οὐ ζῶν ἀλλήλοις μεν
 ἐλ. ἔτ' ἀρῆκεν ὁρθόνος. ὃ πόθῳ δὲ, σὺν ἀλλή
 λοις. ἔτ' ἢ καὶ σφάραν κατέχευ πόλιν. ὥς τι
 καὶ δούτρον οἰκιστὴν τε καὶ πολιοῦχον. ἔπει
 τα ἐκ δὴ μίαι τινές, ἐπειδὴ γὰρ ἡμᾶς ἐκ εἶχε,
 τῶν ἀναγκαίων ἔσπο λαμβάνουσι. καὶ οὐκ ἄ
 εὐσκοποῦ τῆς προσημείας φιλοσοφίας. ἐλ
 μέ δὲ πατέρων δούλα βεβα, καὶ γηροκομίας. καὶ
 συμφορῶν ἐπανάστασις καὶ ταχέως, τοῦ ἀν
 δρός ἀπήγαγν. οὐ καλῶς μεν ἴσως οὐ δὲ δι
 καίως ἀπήγαγε δ' ἐν. σκοπῶ ἢ εἰ μὴ καὶ τεύθει
 μοι πᾶσα ἢ π' ἢ εἶον ἀνωμαλία καὶ δυσκολία
 συνέπεσε. καὶ ὅτι πρὸς πῶν φιλοσοφίαν οὐκ εὖ
 δον, οὐ δὲ τῆς ἐπιθυμίας καὶ τῆς ἔσπο
 θέσεως ἄξιον. τὰ μὲν οὖν ἡμέτερά οἱ πῃ τῶ
 θεῷ φίλον ἀγαθῶν. ἀγοιτο δὲ ταῖς ἐκείνου
 πρεσβεύαις ἀμφνον. ἐν δὲ ἡ ἐρλύβους ἢ θε
 οῦ φιλανθρωπία καὶ παρὶ τὸ ἡμέτερον γέ
 νος οἰκονομία, ὅτι πολλῶν τῶν ἐν μέσῳ γνωρί
 σασα, καὶ αἰ λαμπρότρον ἀχρδέξασα,
 λαμπτήρα τῇ ἐκκλησίᾳ προτίθησι παρὶ φα
 νῆ τε καὶ πδμβόητον τοῖς ἰδρῶις τοῦ πρεσ
 βυτδρίου θρόνοις τέως ἐγκαταλέξασα. καὶ
 ὅτι μιᾶς τῆς καίσαρέων πόλεως, τῇ οἰκου

εἰς βασιλειον

μεν παση πυρσεύουσα· καὶ τινα δόρων οὐχ
 διάσασα ἔν βαθμόν· οὐ δὲ ὁμοῦ τε πλιύα
 σα καὶ σοφίσασα κατὰ δὴ πολλοὺς πῶλ
 ναὺ τῆς προσασίας· ἐφελμενών· ἀλλὰ τάξει
 καὶ νόμῳ πυδυματικῆς ἀναβάσεως τῆς ἑμῆς
 ἀξιώσασα· οὐκ ἐπαινώ γὰρ ἐγὼ πλὴν παρ' ἡμῖν
 ἀταξίαν καὶ ἀκροσμίαν ἔστιν ὅτε, καὶ ἐφ' ὧς
 προσεσθύνοντων ἐν ἐμήμασιν· οὐ γὰρ ἀπάντων
 τολμήσω κατηγορεῖν, οὐ δὲ δίκαιον· ἐπαινώ
 ἔν νηϊτὴν νόμον· ὅς, πλὴν κώπην πρότδρον ἐξ
 χειρῶν δὴ ναὺ κυβδρνήτη, καὶ κείθεν ἢ πλὴν
 πρῶταν ἀγατῶν καὶ πῖς δύβας τὰ ἐμπροσθεν,
 ἔπως ἑαυτῶν οὐδ' αὖ καὶ καὶ δίζει μετὰ πλὴν πολ
 λῶν τυφθεῖσαν θάλασσαν, καὶ πλὴν τῶν ἀ/
 νέμων διάσκεψεν· ὥς δὲ καὶ τοῖς πολεμι/
 κοῖς ἔχει· στρατιώτης· ταξίρχος· στρατη/
 γός· αὐτὴ ἡ τάξις ἀρίστη καὶ λυσιτελεσάτη,
 τοῖς ἀρχομείοις· δὲ δὴ ἡμέτδρον, πολλοῦ λῶ' ἀ/
 ξιον, εἰ οὐτως εἶχε· ναὺ δὲ κενδωθὴ καὶ πάντ'
 ἀγνώτατον τάγμα παρ' ἡμῖν, πάντων ἐστὶ
 καὶ ταχευότατον· οὐ γὰρ ἔξ ἀρετῆς μάλ
 λον, ἢ κακουργίας, ἢ προσεσθία· οὐ δὲ τῶν ἀ/
 ξιωτῶν, ἀλλὰ τῶν διωκτωτῶν οἱ θρό/
 νοι· ἑμοῦ ἢ ἐν προφήταις ὁ τὰ ἐμπροσθεν
 βλέπων; ἀλλὰ καὶ σαοὺλ ὁ ἀπόβλητος· ῥοβο
 ἀμ' ἐν βασιλῶσιν ὁ σολομῶντος; ἀλλὰ καὶ
 ἰδρσβὸ ἀμ

εἰς βασιλῆον

τος, οὐτως ἐν καρδίᾳ προσευτῶν, οὐ
 πως ἐν ᾧ διήκω πᾶν αἰεὶ ἦν κύριον οὐ κλέ
 ψας πῶς ἐβουόμην οὐδ' ἀρπάσας. οὐ δὲ διώλ
 ξας πῶς ἔμελλ', ἀλλ' ἐπὶ τῆς τιμῆς διώλ
 χθῆς. οὐδ' ἀνθρώπινω χάριν, ἀλλ' ἐκ θεοῦ καὶ
 θεῖαν δεξιὰ μένος. ὁ μὲν οὖν τῆς προσευχῆς
 λόγος ἀναμεινᾷ τῷ. τῷ δὲ τῆς ὑφ' ἐξουσίας, μι
 κρόν τι προσόψεται ἵψωμεν. οἷον γὰρ με καὶ
 ἔτι μικροῦ παρέρχεται, ἐν μέσῳ τῇ εἰ
 ρημελείᾳ κείμενον. ἐγγύς ἔστι πρὸς τὴν ἀν
 θρακίδα. γὰρ τῷ πρὸς τὴν, καὶ πλημὴν τὴν ἐκ
 κλησίαν. ὁ μὲν ὅθεν καὶ ὅπως, σὺ πάντ' ἀμ
 νον. πᾶσι ἐγγύς. ἀνθρὶ τὰ μακρὰ οὐκ ἀ
 γνοεῖ καὶ θαυμάσιον πῶς ἐβόησαν. ὡς ἔλθῃ
 ὁ τό τε διωγμός, καὶ ἡ πρὸς αὐτὸν εἰσαγωγὴ.
 ὁ μὲν δὲ τι παρὶν τι πρὸς ἐκείνον ἀνθρώπι
 νον. ἀπὸ τῆς γὰρ οὐ τῇ πολλῶν μόνον, ἀλλ
 καὶ πᾶν ἀφ' ἑαυτοῦ. ὡς μόνου ἀν
 εἶναι τοῦ θεοῦ, δ' παντελὲς ἀπὸ τῆς καὶ
 ἀνάλωτον πάθει. κινεῖται οὖν ἐπ' αὐτῷ
 τῆς ἐκκλησίας, ὅθεν ἐκκεῖτον καὶ ὁφθαλ
 μόν. εἰπὼν σφωτέρω τῇ πολλῶν, οἱ κόσμοι
 χωρίζοντες ἑαυτοὺς, καὶ τῷ θεῷ ἦν εἰσα
 καρδιώοντες. λέγω δὲ τοὺς κατὰ ἡμᾶς να
 ζιραίους καὶ πᾶσι τὰ ἰσχυρὰ μάλιστα ἐπὶ
 δακρύοις. οἱ δὲ πρὸς τὴν ἐκκλησίαν, δ' σφωτέρω

οὐτος πο
 ρεύων, ἡς
 πρὸς ποτα
 καὶ ἔτι σὺ
 ἀνὴρ καὶ
 πρὸς τὸ
 ἔργον αὐ
 τῶν, ὅτε
 πρὸς τ
 οὐς θάρσους
 ἵστατε. τοῖ
 σιν ἡ πόλις
 ἀρχῆς ὡς
 οὐκ ἔστι
 καὶ πρὸς
 ἀνὴρ πο
 τῶν ὁρῶν
 τῶν
 πρὸς π
 ἡ πρὸς αὐ
 τῶν καὶ
 πρὸς διακ
 ρῶν ἵστα
 τῶν
 πρὸς αὐ
 τῶν
 πρὸς αὐ
 τῶν
 πρὸς αὐ
 τῶν

κράτος παρθεῖν ἀδυνάτουσι καὶ ἀπα-
 σιμόν, πρᾶγμα τοῦ μεῖον ἐδιδυνάτωτα
 τον· ἀπόσασιν ἐν νοοῦσι καὶ ῥῆξιν, τῷ μεγάλῳ
 καὶ ἁσπιάσου τῆς ἐκκλησίας σώματος· οὐκ
 ὀλίγην καὶ τῷ λαοῦ μοῖραν παρκατέμνομε-
 νοι· ὅση τὴν πῶν καὶ τῶν, καὶ ὅση τῶν ἐπ' ἀξίαις·
 ῥᾶσον δὲ ῥῆξιν ἰδὲ τῶν τριῶν τῶν ἰσχυροτά-
 των· ὅ, τε γὰρ ἀνὴρ αἰδέσιμος ὡς οὐκ οἶδ' εἰ
 τις ἄλλος τῶν καὶ ἡμᾶς φιλοσόφων καὶ ἰθα-
 νὸς θαρσύνος παρκαχὲν εἰς πᾶν ἐβούλετο τῷ συ-
 στήματι· τὸν τε λυποῦντα δι' ἑσπέριας εἰ-
 χων ἡ πόλις ἐκ τῆς παρθεῖν καὶ τῶν τῶν τῶν
 ραχῆς· ὡς οὐκ ἐνόμον οὐδὲ κατονικῶς μάλ-
 λον ἢ τυραννικῶς τῶν προσασίαν δεξιόμενον·
 καὶ παρῆλθον τῶν δυτικῶν ἀρχιδρέων ἱνὲς
 μεθέλθοντες πρὸς ἑαυτοὺς τῆς ἐκκλησίας,
 ὅσον ὁρθόδοξον· τί δ' ὅ γινάδα ἐκείνος καὶ
 τῷ εἰρηνικοῦ μαθητῆς· οὐτὲ γὰρ ἀπὸ τιτίνειν
 εἶχε πρὸς τοὺς ὑβριστὰς ἢ τοὺς αὐτοδαστὰς,
 ἔδιδε πρὸς αὐτὸν δ' μάχεσθαι ἢ διασπᾶν δ' σῶμα
 τῷ ἐκκλησίας· καὶ ἄλλως πολεμικῆς, καὶ στρα-
 λεῖως διακτικῆς, ὑπὸ τῷ τότῃ αἰρετικῶν
 διωκταῖς· καὶ ἅμα συμβούλοις ἡμῶν ἢ τοῦ
 τοῦ χρυσάμενος καὶ παραινέταις ἰνυοίς·
 φυγὰς ἀνθὶν δὲ ἰδὲ ἡμῶν πρὸς ἦν πόντος
 μεταχωρεῖ καὶ ἰδὲ ἐκείσε φροντισθεῖς ἐπὶ

εἰς βασιλῆον

σα τεῖ. αὐτὸς τε καὶ διὰ τὴν μνήμης ἄξιον. καὶ
 πῶς δὲ ἡμίαν ἀπαύξειται μετὰ ἡλίου καὶ ἰω
 αἴνου τῶν πάντων φιλοσόφων, ἔτι λυσιτε
 λῆν αὐτῷ μάλλον ἡ γούμενος, ἢ τι διανοηθῇ
 ναὶ ποδὶ τῶν παρόντων, τῆς ἐαυτοῦ φιλο
 φίας ἀνάξιον. καὶ διαφθείρειν ἐν ζάλῃ πῶς ἐν
 γαλῶν τῶν λογισμῶν κυβέρνησιν. καὶ πόρ
 ροῦ οὐ πω φιλοσόφου καὶ θαυμασίου οὐσης τῆς
 ἀναχωρήσεως, κρείττω καὶ θαυμασιωτέρων,
 δὴ ῥέμεν πῶς ἐπ' ἀνοδὸν. ἔγωγε οὐ πῶς. ἐν
 τούτοις ὄντων ἡμῶν, ὅς ἐστιν αἴφνης ἰσίσταται νέ
 φος χαλᾶς πλῆρης, καὶ τετελεσμένος ὁ λίθρι
 ον. πᾶσιν ἐκτελείαν ἐκκλησίαν καὶ ἡς ἐρεῖ
 γη καὶ ὅσιν ἐπέλαβε βασιλὸς ὁ φιλοχρυσ
 σότατος. καὶ μετ' αὐτοῦ τοῦ. καὶ οὐδ' οὐ
 μέγιστα ταῦτα νοσῶν. ἀπλησίαν καὶ βλασ
 φημίαν. ὁ μετὰ ἐν διώκτην διώκτης. καὶ μὴ
 ἐν ἀρχαίῃ, ὅς ἐστιν ἀρχαίης μὲν, οὐδὲν δὲ ἀμεί
 νων χριστιανῶν. μάλλον δὲ χριστιανῶν τῶν δύσε
 βεσάτω μέρῃ καὶ καθαρῶτάτῃ καὶ προσκυνητῇ
 τῆς τειάδος. ὡς δὲ μόνῳ δύσεβαιαν ἐγὼ κα
 λῶ, καὶ δόξαν σωτήριον. ὅς γὰρ θεότητα τα
 λαντεύομεν. οὐδὲ πῶς μίαν καὶ ἀπρόσιτον
 φύσιν ἀρχενοῦ μεν ἐαυτῆς ἐκ φύλοισ ἀλλ
 λοτερότησιν. οὐδὲ κακῶς κακὴν ἰώμεθα
 πῶς ἄθεον βασιλίου σιωαίρεσιν, ἀσεβεῖς

ῥα διαιρέσει καὶ κατὰ τεμῆ λύνοντες. ἡ δ' ἄρ' αἰ
 ος νοσήσας ὁ τῆς μαγείας ἐπώνυμος, εἰς τὴν
 τῆς ἐκκλησίας διέσεισε καὶ διέφθρεν. οὐτε
 τὸν πατὴρ τιμήσας, καὶ ἀτιμάσας τὰ ἱε
 ρα αὐτοῦ, οὐδὲ τῶν αἱμάτων βαθμῶν τῆς θεότη
 τος. ἀλλὰ μίαν μὲν δόξαν πατρὸς γινώ
 σκοντες. τὴν ὁμοτιμίαν τοῦ μονοχνοῦς.
 μίαν δὲ υἱοῦ τὴν τῆς πνύμενης. καὶ ὅ, τι αὐτῶν
 τειῶν καὶ πῶ θῶμεν, ὅτι πᾶν καὶ διαρεῖν νο
 μίζομεν. τεία μὲν ταῖς ἰδιότησιν αὐτῶν δὲ τῇ
 θεότητι σέβοντες καὶ γινώσκοντες. ὧν οὐ
 δὲν ἐν νοῶν κείνος οὐδὲ ἀνω βλέπειν δυνάμε
 νος, ἀλλ' ἔτι τῶν ἀγόντων αὐτὸν ταπεινέ
 μνος, σιωπῶντες ἐτόλμησεν ἑαυτῷ καὶ
 φύσιν θεότητος καὶ κτίμα γίνεται πονη
 ρόν, εἰς δουλείαν κατὰ τὴν τὴν δεσποτείαν.
 καὶ μετὰ τῆς κτίσεως τίθεις, τὴν ἀκτιστον φύ
 σιν καὶ ὑπὸ χρόνον. ὁ μὲν οὖν οὐ πως φρονῶν,
 καὶ μετὰ ριαυτῆς ἡμῶν ἐπιστρατεύει τῆς ἀ
 σείας. οὐ γὰρ ἄλλο τι ἢ βαρβαρικῶς κατὰ
 θρομῶν εἴς τὸν ἔσχατον πῆλον, καὶ διαρροῦσαν,
 οὐ τείχη καὶ πόλεις καὶ οἰκίας, εἰδὲ τῶν μι
 κρῶν καὶ χειροποιήτων καὶ αὐτῆς ἀνορθου
 μένων, ἀλλὰ τὰς ψυχὰς αὐτὰς κατὰ σύ
 ρουσαν. σιωπῶντες δὲ αὐτῶν καὶ στρατὸς ἀξίος
 οἱ κακοὶ τῶν ἐκκλησιῶν ἡ γέμοντες. οἱ πικροὶ

εἰς βασιλεῖον

τετραρχαίης τῆς ὑπ' αὐτ' οἰκουμένης. οἱ γὰρ μὲν
 ἔχοντες ἤδη τῶν ἐκκλησιῶν τῷ ᾧ προσβάλλ
 λοντες, γὰρ δὲ ἐλπίζοντες ἐκ τῆς βασιλείας
 ῥοπῆς καὶ χειρὸς, τῆς μὲν ἐπιτομῆς, τῆς δ' αὖ
 πειλουμένης, ἡκον καὶ πλὴν ἡ μετόδῳ καὶ τα
 σσεφόμενοι. οὐδενὶ γὰρ αὐτῶν θαρρύνει ἔχον
 τες τῶν ἀπάντων, ὅσον τῇ τῶν προσημειῶν
 μικροψυχία, καὶ ἀπειρία τῆς τιμωρικῆς
 ταῖς ἡμῶν προσεδούοντος καὶ τοῖς ἐν ἡμῶν
 ἀρρώσθημασιν. ὁ μὲν γὰρ ἀπὸν ὁρῶν. ἡ δὲ προ
 θυμία τῶν σπείρων οὐκ ἀγλινής. ἡ δὲ πα
 ράταξις ἀσθενής. οὐκ ἔχουσα τὴν προαγωγί
 σην καὶ τεχνίτην ὑπὸ δῆμαχον, ἐν δυνάμει λό
 γου καὶ πνύματος. τί οὖν ἡ γλυναία καὶ με
 γαλόφρων ἐκείνη ψυχὴ καὶ ὄντως φιλόχο
 ρος. οὐδὲ πολλῶν ἐδεήθη λόγων, πρὸς δ' πα
 ρεῖναι καὶ συμμαχεῖν. ἀλλ' ὁ μὲν τὸ εἶδεν ἡμᾶς
 προσεδούοντας. (κοινὸς γὰρ ἡμῶν ὁ ἀπὸν ἀμφο
 τέροις ὡς τῆς λόγου προσεβλημένοις,) καὶ τῇ
 προσβεβίας ἡττήθη. καὶ δελῶν ἀρίστα παρ
 ἑαυτῷ καὶ φιλοσοφώτατα βίαις τοῦ πνύμα
 τος λοπομοῖς, ἀλλὰ μὲν εἶναι μικροψυχί
 ας καὶ ἡρόν εἶναι καὶ τοιοῦτον ἐδέχθη παθεῖν, ἐν
 τῆς ἀδείας, ἄλλον δὲ μακροθυμίασ' ἔν τῆς
 αὐτοῦ, διδύς τοῦ πόνου μεθ' ἡμῶν ἀπα
 νίσταται. καὶ ζηλοτυπεῖ πλὴν ἀλήθως κενόν

ἰσχυρὰ καὶ
 τῇ μὲν ἡ
 ἡμῶν πρ
 τῆς προ
 μὲν αὐτο
 μὲν μὲν
 πε τελεί
 πτ' μικρ
 μὲν. ἀλλ
 εὐλοῦν π
 μὲν σκῶ
 κενὸν θαρ
 ε' μὲν, προ
 κρουετα
 καὶ χαράκ
 φαν. ἡ πῦρ
 φη. ἡ ἀρ
 ἡμῶν τῆ
 ἡμῶν τῆ
 πῦρ τῆ
 πῦρ τῆ
 πῦρ τῆ
 πῦρ τῆ
 πῦρ τῆ
 πῦρ τῆ
 πῦρ τῆ

ἰδύσθαι καὶ γίνεσθαι σύμμαχος ἐδελον τῆς καὶ
 τῇ μητρὶ φέρων ἐαυτὴ τῇ ἐκκλησίᾳ δίδωσιν.
 ἔρ' οὖν προεθυμήθη μὲν οὕτως ἡγωνίσταί τε
 τῆς προεθυμίας ἐλάττω; ἢ διαγωνίζεται
 μὲν ἀνδρικῶς, οὐ συνετῶς δέ. ἢ πεπαλαιδευ-
 μέως μὲν ἀκινδυνῶς δέ. ἢ πάντα μὲν ταῦ-
 τα τελείως, καὶ ὑπερὶ λόγον, ὑπελείπετο δέ
 τι τ' μικροψυχίας ἐαυτῷ λείψανον; ἔσθ' αὖ-
 μῶς. ἀλλ' ὁ μὲν ταῦτα πάντα καὶ μάττεσθαι.
 βουλεύεται. παρτάττεται. λύει τὰ ἐν τῷ
 μέσῳ σκῶλα καὶ προσκόμματα. καὶ οἷς ἐ-
 κείνοι θαρρόντες, καὶ ἡμῶν ἐτρατεύσαντο.
 εἰ μὲν, προσλαμβάνει. τὸ δέ, κατέχει. τὸ δ' ἄρ' οὐ
 κρούεται. γίνεται τοῖς μὲν πείχους ὀχυρότης
 καὶ χαράκωμα. τοῖς δὲ πέλεκυς κόπτων πέ-
 ρει. ἢ πῦρ ἐν ἀκαύθαις (ὁ φησὶν ἡ θεὰ γρη-
 φή.) ῥαδίως ἀναλίσκον τοὺς φύσαντάς τε καὶ
 ὑβρίζας τῆς θεότητος. εἰδὲ τι καὶ βαρναβᾶς
 ὁ ταῦτα λέγων καὶ γράφων παύλῳ συνη-
 τώνισατο, παύλῳ χεῖς ὅς προελομένη καὶ
 συνδρῶν ποιησαμένη τ' ἀγωνίσματα. οἱ μὲν
 οὐτως ἀπῆλθον ἀπὸ κείνου. καὶ κακοὶ καὶ
 κῶς τὸ τε πρῶτον ἀσχυρὸν καὶ ἡττηθέν-
 τες. καὶ μαθόντες μὴ ῥαδίως καὶ πταροκῶν
 καὶ φρονεῖν, εἰ καὶ πάντων ἀνθρώπων. ὧν
 οὐδὲν οὕτως ἴδιον, ὥς εἰ τῆς πίστεως ἀρρέαγος

εἰς βασιλῆον

ἰς ἡλίου τ
 ἡ τοῦς τ
 πρὸς ἑαίντ
 κλησάσ' ἐ
 μόνοντος
 πα, καὶ κ
 ἰπλάμβ
 σρὸς κηδ
 μ καὶ ἄτ
 κρ' χεντα
 πτόν τ
 ἀπιστοῦ μ
 νης τυποι
 προστάσια
 πειματ
 καὶ γὰρ κ
 ἄνοια
 ἄχα· πε
 ἡχεροί
 ἡκοσμίαι
 κατὰς αἰ
 παρμόνος
 οἷ τε καὶ
 τῶν πᾶσ
 ὅς· ἐν μ
 ἡδεν· οὐδ

κῆς ὕλης τὴν πνέων, οὐ πῶ δὲ καὶ τῆς τοῦ σώματος
 ἐν τοῖς τῷ πνύματι, πολλοῦ δὲ τῷ κλύδωνος
 πῶδε ῥέοντος καὶ τῶν ἐν τῷ κλύδωνος τῆς ἐκ
 κλησίου ἐχθρῶν, τῷ χειραγωγούῳ, καὶ ὕπερ
 ρείδοντος. οὗτος ῥῶς καὶ τῷ συμμαχίαν ἡγά
 πα, καὶ κρατερώτερος ἐκείνου, κρατεῖν αὐτὸς
 ὑπελάμβανε. τῆς ὅτι πῶδε ἐκ κλησίου τῷ αὐ
 θρῶς κηδεμονίᾳ καὶ προσασίᾳ πολλὰ
 μὲν καὶ ἄλλα γνωρίσματα. παρρησία πρὸς
 ἀρχοντας τοὺς τε ἄλλους καὶ τοὺς δυνατοὺς
 τά τοις τῆς πόλεως. οὗτος φορῶν λύσεις οὐκ
 ἀπιστοῦμεν, ἀλλ' ὅτι τῆς ἐκείνου φωνῆς
 τυπούμεναι, νόμῳ τῷ ῥόπῳ χρώμεναι.
 προσασίᾳ τῶν δεομένων. αἱ μὲν ἀλλήλους
 πνύματι καὶ, ὅτι ὁλίγαι δὲ καὶ σωματικαί.
 καὶ γὰρ καὶ ῥῶς πᾶσι εἰς ψυχὴν φέρει
 δι' αὐνοῖας δαλούμενον. πῶς χρῶσθαι. ξενο
 δοχίαι. παρξενοκομίαι. νομοθεσίαι μενασῶν
 ἐγγραφοί τε καὶ ἀγραφοί. διχῶν διατάξεις.
 δύκομίαι τῷ βήματι. τὰ ἄλλα οἷς αὐτὸς ὁ αὐ
 ληθῶς ἄνθρωπος τῷ θεοῦ καὶ μετὰ θεοῦ τε
 ταγματὴς, λαὸν ὠφελήσειεν. ἐν δὲ ὁ μέγας
 τὸν τε καὶ γνωριμώτατον. λιμὸς γὰρ καὶ
 τῶν πᾶσι τε μνημονομένων ὁ χελεπώτατος
 ὅς. ἐν δὲ ἡ πόλις. ἐν τῷ κουεῖα δ' ὡς ὅσα
 μόθεν. οὐδέ τι φάρμακον τῆς κακώσεως. αἱ

Εἰς βασιλῆαν

[illegible]

ὅ καὶ παρὰ δόξον· ἵνα φέφνη βέφουσιν εἰς θε
 λοξωίας ἀντίδοσιν· οὐ δὲ πέντε ἀρτίσις ἐστὶν
 χιλιάδας· ὧν καὶ τὰ λείψανα πολλῶν ἐραπε
 ζῶν ἄλλη διώαμις· ταῦτα γὰρ μενύσως
 ἡὲ καὶ ἡλίου· καὶ καὶ τῷ ἐμοῦ θεοῦ, παρ' οὗ
 καὶ κείνοις, δ' ταῦτα διώαται· ἴσως δὲ καὶ
 τῶν καὶ ῥῶν ἐκείνων, καὶ τῆς τό τε καὶ τὰς
 ὡς· ἐπειδὴ τὰ σημεῖα τοῦ ἀπίστοις, οὐ τοῖς πι
 σεύουσιν· ἃ δὲ τοῖς τοῖς ἀκόλουθα καὶ εἰς
 ταυτὴν φέρει, ταῦτα καὶ διονοήθη καὶ διεί
 πράξατο μετὰ τῆς αὐτῆς τῆς αὐτῆς· λόγῳ δ' ταῖς
 τῶν ἐχόντων ἀρχῆς ἀνοίξας καὶ παραινέ
 σεσι, ποιεῖ δ' τῆς γρηφῆς· διαθρύπτει πεινώ
 σι δοφίω, καὶ χρετάζει πτωχοὺς ἀρτόν· καὶ
 διατρέφει αὐτοὺς ἐν λιμῷ· καὶ ψυχὰς πεινώ
 σας ἐμώπλησιν ἀγαθῶν· καὶ τίνα ῥόπον· δ'
 δὲ γὰρ ῥῶν μεκρὸν εἰς προσηκῶν· σιωπα
 τῶν γὰρ ἐν ταυτῷ τοῖς λιμῷ ἐραυματίας, ἐ'
 σι δὲ οὐς καὶ μεκρὸν ἀναπνέοντες, ἀνδρας καὶ
 γυναικας, νηπίας, γέροντας, πᾶσαν ἡλικίαν
 ἐλεφνῶ, πᾶν εἶδος δοφῆς ὀρανίζων, ὅση τε
 τυγχάνει λιμοῦ βοήθεια, ἔτρους τε πλῆρες
 προθεῖς λέβητας, καὶ τοῦ ταριχυντὸς παρ'
 ἡμῖν ὄφου, καὶ πένιτας φέφοντος, ἐπειτα
 πῶ τοῦ χριστοῦ διακονίαν μεμύμενος· ὅς καὶ
 λεγτῶ διαζωννύμενος οὐκ ἀπηξίου νίπτει

εἰς βασιλῆον.

[illegible]

τικοῦ καὶ Ἰσοκρίμου, καὶ εἰς αὐξισιν ἄγοντος ἡλι
 κίας πνυματικῆς ἢ καλῶς θεοόμνον. ἐκ δὲ
 τοῦ τ' καὶ τ' τοῖς τ' τίς δὲ πάντα λέγοντα
 διατίθειν. ἀρ' τι τὸ φθονόμνον τῆς δύσε βείας
 μετατεθέντος, καὶ ταῖς ἐκείνης χερσὶν ἡδέως
 εὐαγρὺς αὐτοῦ, ὡς δὲ ἐν ὑψηλὸν τῆς ἐπισκο
 πῆς θρόνον ἀνάγειται ἐκ ἀμογητὶ μὲν, οὐ δὲ
 αὐτοβαστανίας καὶ πάλης. τ' τε τ' πατρίδος
 προσεσθουόντων καὶ τῶν φηροτάτων τ' πό
 λεως ἐκείνοις σωτεταγμένων. πάλω ἐδὲ
 νικῆσαι δ' πνύμα τὸ ἅγιον. καὶ μὲν τοι νικῆ,
 πολλῇ τῇ ποδουσίᾳ. κινεῖ γὰρ ἐκ τῆς ὑποδρο
 μίας τοὺς κρίνοντας αἰσθας ἐπ' ὑπεβείας
 γνωρίμους καὶ ζηλωταῖς, καὶ μετὰ τούτων,
 ἢ νέον ἀβραῶν καὶ πατεράρχην ἡμέτερον,
 ἐν ἐμὸν πατὴρα. ποδὲ ὅν τι καὶ συμβαίνει
 θαυμάσιον. οὐ γὰρ ὅτι πάλῃ τῶν ἐτῶν μό
 νον ἐκλοιπὼς, ἀλλὰ καὶ νόσω τε Ἰνχωμέ
 νος, καὶ πρὸς ταῖς ἐχάταις ἀναπνοαῖς ὡς
 καὶ τατολμᾷ τῆς ὁδοῦ βουθίσων τῇ ψήφῳ.
 καὶ θαρρῆσας τῷ πνύματι, καὶ τι σιῶτομον
 φθέγξομαι, νεκρὸς ἐντεθεὶς ὡς τάφῳ πνὶ ὅ
 φορεῖω, νέος ἐπ' αὐτῇσιν ὀυθενής. ἀνὼ βλέπων.
 ῥωθεὶς ἐκ τῆς χειρὸς καὶ τῆς χρίσεως. οὐ πο
 λὺ δὲ εἰπεῖν, ὅτι καὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ χρί
 σθέντος. τ' β' προσκείτω τοῖς παλαιαῖς διηγή

εἰς βασιλῆον

[illegible]

καὶ ὁ δὲ καὶ χεῖρ ἡ ὑπὸ ταῦτα λαμβά-
νειν αὐξήσιν, ἵε τοῦ ἀπ' ἀρχῆς τελείου, γίνου-
τ' ἂν τελεώτερον, ἀλλὰ ὅτι κατὰ μικρὸν ταῦ-
τα παρὰ γινώσκουσι καὶ παρὰ φαίνεσθαι.
τὴν τε τῶ ἀνδρὸς ἀρετῶν, οὐχὶ προσθήκῃ
ἀλλ' ὀργασίαν οἱ μοι μείζω τῆν καὶ ταῦτα λαμ-
βαίνῃ, ὑλὴ πλείονι τῇ δ' οὐσίᾳ χρωμένῳ.
πρῶτον μὲν ἔκκεινο πᾶσι ποιῆ φανδρὸν, ὥς
οὐκ ἀνθρωπίνης χεῖρος ἔστω ἀπὸ τῶ ὀργασ-
τοῦ, ἀλλὰ θεοῦ δῶρον εἰς δέδομένον. δηλώσει δὲ,
καὶ ὅτι ἡμέτερον. οἷα γὰρ μοι φιλοσοφούντων
πᾶσι ἦν καιρὸν ἐκείνον σιωπῆ φιλοσοφίᾳ. τῶν
γὰρ ἄλλων ἀπάντων οἰομένων καὶ προσδρα-
μεῖσθαι μετὰ γεγονότι, καὶ πᾶσι χαρήσεσθαι,
ὅτι πᾶσι ἐπὶ τῶν καὶ παθῆναι ἴσως ἔστω, καὶ σιω-
πῆς μετὰ τῶν ἀρχῆν μάλλον, ἢ παραδω-
σεύῃ, καὶ τῇ φιλίας ἔστω τεκμηριωμένων,
ἐπειδὴ εἰς φορτικὸν φεύγων ἐπὶ, καὶ γὰρ ἐν-
ἀπασι εἰς πᾶσι ἀλλόθεν ἵε καὶ ἀμα τῶ καιροῦ ὅ-
τι ἐπίφθονον, ἀλλὰ τὸ καὶ τῶν καὶ ἀπὸ τῶν ὡς
δινόντων ἐπὶ καὶ ταρσαστομελῶν. οἱ κοίτη
μὲν βία χαλινώσας ἦν πάθος, μέμφεται
μὲν, συγγνώμη δὲ καὶ μετὰ ἔστω ὑπὸ τῶν
τα μὲν πᾶσι δὲ, τῆς καὶ δέδοται. τιμὴ οὐδε-
ξάμενον τῆς αὐτῆς ἐνεκὲν αἰτίᾳ, οὐδὲ τῶν
τῶν προσβυτῶν προίμῃσιν, οὐτὲ ἐμέμφα

εἰς βασιλείον

το· καὶ προσεωήνεσεν δι' ποιῶν· τύφον ἔχων
 ᾧ ᾖ θῆναι μᾶλλον ὃ ὀλίγων ἐλόμενος, ἢ
 ταύτην ἀγνοοσάντων πλὴν οἰκονομίαν, ἢ
 πρᾶξαι τῷ λόγῳ καὶ τοῖς αὐτοῦ βουλαῖς
 σὺν ἐναντίον· καὶ τοι πῶς ἀν' μᾶλλον ἔδειξε
 αὐθρως πάσης θωπείας καὶ κολακείας κρεί-
 ττῶν πλὴν ψυχὴν ἔχων, καὶ πρὸς αὐτὸν μόνον ἐλέ-
 πτων τὸν τοῦ ἡεροῦ νόμον, ἢ πᾶσι ἡμῶν οὐτῶ
 διανοηθεῖς, ὅς ἐν πρώτοις τῶν ἐαυτοῦ φίλων
 καὶ σωήτων ἐγνώσειν· ἐπειτα τὸ σασιάζον
 πρὸς ἑαυτὸν μαλάσσει καὶ διεκπεύει λόγῳ
 διατεκνῆς μεγαλόφρονος· οὐ γὰρ διωπευ-
 κῶς οὐδὲ ἀνελθούσης οὐκ ἔστι ποιεῖν, ἀλλὰ καὶ
 λίαν νεανικῶς καὶ μεγαλοπρεπῶς· ὥς αὖτις
 οὐτὸ παρὸν σκοπῶν μόνον, ἀλλὰ καὶ τῆς
 μέλλουσας δι' ἐπείθειαν οἰκονομῶν· ὁρῶν γὰρ
 τὸ μὲν ἀπαλὸν, ἐκλυτον καὶ μαλακίζον,
 τὸ δὲ αὐστηρὸν ἰσχυρὸν καὶ ἀπαυθαδιάζον,
 ἀμφοτέρῳ βοηθεῖ δι' ἀλλήλων· ἐπὶ καὶ μὴ
 δ' ἀντιτυπῆς· σερρότητι δὲ, δ' ἀπαλὸν κε-
 ρατάμενος· ὀλίγα μὲν λόγου προσδεκθεῖς,
 ὅργῳ δὲ τὰ πλεῖστα διωκθεῖς· πρὸς πλὴν διε-
 κταίαν, οὐ τέχνη διδλούμενος· ἀλλ' ἐν οἷα σφε-
 τρίζόμενος· οὐ διωκασεία προσχωρῶμενος·
 ἀλλὰ τὸ διώκεσθαι μὲν φεῖδεσθαι δὲ προσαι-
 γόμενος· τὸ μέγιστον, τῷ πάντας ἡτῆσθαι τῷ
 αὐτῷ

[illegible]

αὐτοῦ διανοίᾳσ. καὶ ἀπρόσιτον εἶδέναι τιτῷ
 ἀρετὴν. καὶ μίαν μὲν ἐαυτοῖς σωτηρίαν ἢ
 γινώσκει, τὸ μετ' ἐκείνους τὴν ἡμετέραν τετάρ-
 χου. εἰς δὲ κίνδυνον, τὸ προσκρῆναι ἐκείνῳ.
 καὶ ἄλλοι τρέψουσιν ἀπὸ θεοῦ νομίζουσιν, τίτῳ ἂν
 ἐκείνους διάσασιν. οὕτως ἐκόντες ὑπεχώρησαν
 καὶ ἡγήθησαν. καὶ ὡς ἡχώρησαν τῆς ὑπεκλί-
 νησαν. ἄλλος ἄλλον εἰς ἀπολογία προορ-
 νοντες. καὶ τὸ μέτρον τῆς ἀπεχθείας εἰς μέ-
 τρον μετενεγκόντες διανοίᾳσ. καὶ τῆς εἰς ἀρε-
 τῇ ἐπιδοσεως. ὡς δὲ μόνῳ ἀπλογίαν ἰσχυ-
 ροτάτην εὐερίσκον. πλὴν εἰς δὲ καὶ κίαν ἀ-
 νίστον ἡμελήθη καὶ παρερρίφη. ἵν' αὐτὸς εἰ-
 ἐαυτῷ σωτρίβῃ καὶ κατανάλωθῃ, καὶ θά-
 πρ' ἰὸς σιδήρῳ σωθεὶς πανώμνος. εἰπεὶ δὲ
 τὰ οἴκοι κατὰ νοῦν εἶχεν αὐτῷ, καὶ ὡς οὐκ
 αὐτὸς ὥς τῆ τῶν ἀπίστων καὶ κείνον ἡγνοήσῃ,
 πῶς νοεῖ τῇ διανοίᾳ μερίζοντι καὶ ὑψηλότε-
 ρον. τῶν γὰρ ἄλλων ἀπάντων τὸ εἰ ποσὶ μό-
 νον ὁρώντων, καὶ τὸ κατὰ αὐτοὺς ὅπως ἀσφα-
 λῶς ἐξελιγόμενων, εἰπεὶ τὸ ἀσφαλές, πε-
 ραιτῶν δ' ἀπρόϊόντων, οὐδέ τι μέγα καὶ νεανί-
 κων ἢ ἐννοῆσαι ἢ κατὰ πράξαζ δυνάμενων,
 καὶ τοὶ τὰλλα μέγιστος ὢν, εἰς ἱστορίας μεδιάζει.
 ἀλλ' ὑψὲς ἱστ κεφαλὴν διαφράς, καὶ κύκλωσ' τῷ
 ψυχῆς ὁμμα περιγαγῶν, πᾶσαν εἴσω ποιεῖται

εἰς βασιλείαν

ἢ οἱ κημενῖν· ὁ σὺν ὁ σωτήριος λόγος ἐπέσφα
 μεν· ὁρῶν ἡ δὲ μέγαν τὴν Θεοῦ κληρον, καὶ τοῖς
 αὐτοῦ λόγοις καὶ νόμοις καὶ πάθεσι ποδὲ
 ποιηθέντα, δ' ἄγιον ἔθνος δ' βασιλέων ἰδρά
 τινος καὶ κῶς διακείμενον, εἰς τε μελείας δό
 ξας καὶ πλάνας διασπορμένον, καὶ τινὲ
 δὲ αἰγύπτου μετηρμένον καὶ μεταπεφυ
 τινόμενον ἀμπελον ἐκ τῆς ἀγέου καὶ σκοτει
 νῆς ἀγνοίας, εἰς καὶ μέγας ἀπει
 ρον προσελθούσαν, ὡς καὶ λυφαι πάσαν τινὲ
 γῆν καὶ ὁρῶν καὶ κέσρων ὑποδρεκτέινεας,
 ταύτην ἡ πονηρῶ καὶ ἀγρίῳ σὺ τῷ δολοφ
 λελυμασμένῃ, οὐκ αὐτάρκεις ὑπολαμβά
 νει θρῶεν ἡ σὺ τὸ πάθος· καὶ πρὸς Θεὸν
 αἶρειν μόνον τὰς χεῖρας καὶ παρ' ἐκείνου τὴν
 κατεχόντων κακῶν λύσιν ζητεῖν· αὐτὸς δὲ καὶ
 Θεὸς δειν· ἀλλὰ ἡ καὶ βοηθεῖν καὶ παρ' ἐαυ
 τῆς σωεσθῶν ὥστε δειν· τί γὰρ εἶναι τῆς
 συμφορᾶς ταύτης ἀνιχρότερον· ὑποδρὲ δὲ
 τοῦ, μᾶλλον χρωῶαι παρουδαῖζειν τὸν αἰὼν ἐλέ
 ποντα· εἰς μὲν γὰρ πρᾶττοντος ἡ καὶ
 κῶς, οὐδὲν τῷ κοινῷ ὄντι ὑποσημαίνον· τοῦ
 κοινοῦ δὲ οὕτως ἡ ἐκείνως ἔχοντος, καὶ τὸ
 καὶ ἐκείνως ὁμοίως ἔχειν πάσαν εἰναι ἀνάγκη
 κιν· ταῦτ' οὖν ἐκείνως καὶ σκοπῶν,
 ὁ τοῦ κοινοῦ κημενῖν καὶ προσάτης, ἐπει

[illegible]

ὅτι σὺς ὁ δέων καρδία ἀποθηκὴ ὡς σολοί
 μῶν τι καὶ τῇ ἀληθείᾳ δοκεῖ, καὶ δ' ἢ ἀνάλ
 γητον, δὴ θυμον. ἥ δὲ συμπαθεὶς λυπηρόν,
 καὶ τῇ ξίς καρδίᾳ εἰμμενος λογιμὸς, ὅτε
 ἔστιν ἐσφάδαζεν. ὡς ἴατο. κατελίσσετο.
 ἔπαχε δ' ἰωνά. δ' ὁ βαβίλ. ἀπελέγετο τὴν
 ψυχὴν. οὐκ ἐδίλου ὑπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς. δ'
 δὲ νυσταγμὸν τοῖς ελεφάροις. πεσοδαπά
 να ἥ λειπόμενον τῶν σαρκῶν ταῖς φρονέ
 σιν. ἕως δὴ τοῦ κακοῦ λύσιν. ἐπιζητεῖ θείαν
 βοήθειαν, ἢ ἀνθρώπων. ἢ τις σήσει ἥν κοινὸν
 ἐμπροσθὸν, καὶ πῶς ἐπέχουσιν ἡμᾶς σκοτόμα
 ναν ἐν μὲν ἐν ἐκείνῳ ἐπινοεῖ καὶ λίαν σωτήριον.
 σωκατῶν ἐαυτὸν ὡς οἶόν τε ὡς, καὶ συγ
 κλείσας τῷ πνύματι, καὶ πάντας μὲν αὖ
 θρωπίνους λογισμοὺς κινήσας, πᾶν δὲ τῶν
 γρηφῶν βάθος ἀναλεξάμενος, λογογρηφῇ
 πῶς δὲ βίβαν. καὶ ἀντιθέτοις πάλαις καὶ μά
 χαις, τὸ πολὺ τῶν αἰρετικῶν ἀκροατοῦται
 θράος. τοὺς μὲν καὶ εἰς χεῖρας ἰόντας, ἀγχε
 μάχοις ὁπλοῖς τοῖς ἀπὸ γλώσσης κατὰ ἑπὶ
 μένος. δὲ δὲ πόρρωθεν, μάλλον τοξόμασι τοῖς
 ἐκ μέλανος. οὐδὲν ἀτιμωτόν τῶν ἐν ταῖς
 πλάξι χαρὰ γμάτων. οὐδὲ ἐν τῇ ἰουδαίᾳ
 ἔθνη καὶ μικρῶ τούτῳ νομοθετοῦτος ἢ βρωμά
 των καὶ πομάτ καὶ προσκαίρων θησιῶν. καὶ σαφ

Κ κ ii

εἰς βασιλῆον

καὶ προσ-
ειλόντων
μεν ἐθελῶ-
ξίμενον,
ψάμενον
πρασάμενον
μῆς πῶλεα
ἐπὶ τῆς αἰτίας
ἡμεῶς, ἀλ-
λάμβανε.
ὅν, ἐπειδὴ
τενε, πᾶν
ἐλαύνων,
πῶς οὐ τῶν
εἴνε τῶν
τῶν κατὰ τὸ
ἐν ταῖς κατὰ
τῆς ἡκούσας
κουρῶν κα-
τὰ τὴν πύλας
ἐλάσαστε μας
αφῶς ἐν τῇ
πληθὺς ἡμῶν,
καὶ τῶν τῶν
ἐν τῇ τοιούτῳ
ἡμῶν ἔσται

καὶ προαθήσων ἱε τοῖς πρώτοις παλαίσμα
σι. Διδόνον γὰρ εἶναι καὶ χύτλιον, πολὺς
μεν ἐθνῶν ὑποδρέχοντα, ὡς Μῆς δὲ οὐξ ἡ
ξιομύον, πάντας δὲ τοῦ κύκλου κατὰ σφ
ῆς ἀμυνον τῷ κράτει τῆς ἀσεβείας, καὶ χει
ρῶσάμενον πᾶν δ' προσυχόν, εἰς ἀνδρῶς, καὶ
μιάς πόλεως ἡτῶ ὀρθῶναι καὶ γύλωτα ὀφλῆν
δ' τοῖς ἀδολοῖ μόνον αὐτὸν προσάταις τῆς ἀ
θεΐας, ἀλλὰ καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις ὡς ὑπε
λάμβανε. τὸν μὲν δὲ πρῶτον βασιλέα φαί
σιν, ἐπειδὴ ποτὲ κατὰ τῆς ἐλλάδος ἐστρά
τενε, πᾶν μὲν γένος ἀνθρώπων ἐπ' αὐτοῦς
ἐλαύνων, πᾶν δὲ ζέων θυμῷ καὶ φρονήμα
τι, οὐ ταύτῃ μόνον ἐπαίρεσθαι καὶ ἀμεῖρον
εἶναι ταῖς ἀπειλαῖς. ἀλλ' ὡς αὐτὸν μάλλον αὐ
τοῦ κατὰ πλῆξτε, φοβερὸν ἐαυτὸν ποιῆσαι.
καὶ ταῖς κατὰ τῶν σοιχείων κενοτομίαις. γῆ
ῆς ἡκούσας ξείνη. καὶ θάλασσα, τῷ νέου δὲ
μουργοῦ. καὶ στρατὸς ἡπείρου πλέων. καὶ πε
λοπόννησος. καὶ νῆσοί τε ἀρπάζόμεναι, καὶ
θάλασσα μασιχομένη. καὶ ὅσα τῆς ἐμπόλης
σαφῶς ἰδῶ. στρατὸς καὶ στρατηγία. κατὰ
πληξτε μὲν, τοῖς ἀγλυνεστέροις. γύλω δὲ τοῖς
ἀνδρικοῦ τῶν καὶ σεῖρο τῶν δ' φρόνημα.
ὁ δὲ τοιοῦτου μὲν οὐδενὸς ἐδίδετο κατὰ ἡ
μῶν στρατεύων. ὁ δὲ ἰδῶ ἐκείνων χεῖρον καὶ

ω

εἰς βασιλῆον.

[illegible]

θηρίων καὶ τορχούμενοι· καὶ τὰς ἀναιμάκτους
 θυσίας ἀνθρώπων καὶ θυσίων αἵμασι χραί-
 νοντες· καὶ παρθένων αἰδῶ καὶ θυβερίζοντες
 ἵνα τί γένηται· ἵν' ἐξωσθῇ ἡ ἱακὼς ὁ παῖς
 ἀρχῆς· ἀντεισαχθῇ δὲ ἡ σὰν ὁ μεμισημένος,
 καὶ πρὸ γένεως· ταῦτα τῶν πρώτων αὐ-
 τῷ νεανιδυμάτων τὰ διηγήματα· ἃ καὶ μέχρι
 τῆς νῦν κινεῖ τοῖς ὁμοῖς δάκρυον· εἰς μνήμην
 ἰόντα καὶ ἀκουόμενα· ἐπεὶ δὲ πάντα διεξε-
 λθὼν, ἠδὲ πῶς ἄσεισον καὶ ἀνεπιρέαζον· τὴν
 δὲ τῶν ἐκκλησιῶν μητόρα, ὡς δουλωσόμε-
 νος ὤρμησε, καὶ τὸν λητόμενον ἐτι μόνον ζω-
 πικὸν σπινθῆρα τῆς ἀληθείας, τό τε πρῶτον
 ἤδετο κακῶς βουλυσάμενος· ὡς γὰρ βέλ-
 λος ἰαχυροτόρῳ πεσπασὼν, ἀπεκρούσθη· καὶ
 ὡς καλῶς ῥαγίς, ὑπεχώρησε· τοῖς τῶ
 πρῶτῃ τῆς ἐκκλησίας ἐνέτυχε· καὶ το-
 σούτῳ προσόλω πολεμήσας δαλύθη· τα-
 μὲν οὖν ἅμα λειπόντων τὴν καὶ ἰσορύντων
 τῶν τό τε πεπειραμένων, ἐστὶν ἀκούειν· ἰσορεῖ
 οὐδείς· ὅς τις δ' τῶν ἀπάντων· ἅμα τοῦ
 τοῖθαυμάζουσιν, ὅσοι τοὺς τό τε ἀγῶνας γνω-
 εῖξοι· τὰς προσβολάς· τὰς ἑσπέρους·
 τὰς ἀπειλάς· τοὺς ἐκ τοῦ διωγτικοῦ τάγμα-
 τος πεσπασμένους αὐτῷ καὶ πείθειν ἐπιχει-
 ρήσας· τοὺς ἐκ τῆς στρατιωτικῆς· ἵδους ἐκ τῆς γω-

K κ iiii

εἰς βασιλεῖον

ἰδοὺ καὶ
 κληθεῖς· καὶ
 τὸ χρεὶν ὁ
 αὐτοὺς γὰρ
 ἐς βοσκὴν
 ἔσποκλινε·
 περὶ φησὶ
 σματὶ προσ-
 ματυγχεῖ
 105. ἡμεῖς ὅ-
 τε προσ-
 ἡμῶν τε-
 ὑπαρχοί-
 μεν ἄνθρω-
 καὶ τὸ κοινῶς
 πλάσμα ἐ-
 λους τῶν ὑ-
 πὸ ποσὶ ἐν γ-
 κτηνίζεσθαι
 110. εἴστε τ-
 φος ἐξ ἀνα-
 τικχέσθαι
 ἐν οὐρανῷ φη-
 σι· καὶ τ-
 κείνης ἐστὶ τ-
 ἡμῶν· ὁ ἡμῶν

ἡξίου καλεῖν, τὸ κατὰ τοσοῦτον κράζω
 ῥημαῖ. καὶ μόνον τῷ ἄλλων ἀπαυθαδιάζεσθ;
 τὸ χεῖν ὁ γυνάδας φησί. καὶ τις ἡ ἀπόνοια
 οὐ πω γὰρ ἔχω γινώσκων. ὅτι μὴ τὰ βασιλέ
 ως θρησκύεις φησί. τῶν ἄλλων ἀπάντως
 ἔδοκλιθόντων καὶ ἡττημένων. ὃ γὰρ ταῦ
 τα ἔφη βασιλοῦς ἐ ἐμὸς βούλετο. οὐδὲ κτε
 ρμα τι προσκυεῖν ἀνέχομαι. θεοῦ τε κτίσι
 μα τυγχάνων, καὶ θεὸς εἶναι κεκελευσμέ
 νος. ἡμεῖς ὅ τίσοι δοκούμεν. ἡ ἔδωκε ἔφη ταῦ
 τα προσάτηντες. τίσαι οὐ μέγα. οὐδὲ μεθ
 ἡμῶν τετάχθαι καὶ κοινωνοὺς ἔχειν ἡμᾶς;
 ὑπαρχοίμεν φησιν ὑμεῖς καὶ τῶν ἐπιφανῶν
 ἔκαρνήθε μοι. οὐ πω δὲ θεοῦ ἡμεῶν τοῖς
 καὶ τὸ κοινωνοὺς ἔχειν, μέγα μὲν, πῶς γὰρ ὃ
 πλάσμα θεοῦ καὶ ὑμεῖς, ἀλλ' ὥσεί τινας ἄλ
 λους τῶν ὑφ' ἡμῖν τεταγμένων. ὃ γὰρ προ
 σώποις ἐν χριστιανισμόν, ἀλλὰ πίσει χερσὶ
 κτηεῖν εἶναι. τὸ τε δὴ κενηθέντα τὸν ὑπαρ
 χον, ξέσαι τε πλεον τῷ θυμῷ, καὶ τῆς καθε
 ὅρας ἐξαναστῆναι. καὶ ῥαχυντόις πρὸς αὐ
 τὸν χησάσαι λόγους. τίσαι. οὐ φοβῆ πῶ
 ἐξουσίαν φησί; μὴ ἔ γίνηται μὴ δὲ τί πα
 ῖω. μὴ ἔ; τῇ πολλῶν ἐν ἃ τῆς ἐμῆς δυ
 νασείας ὅτι. τίνα ταῦτα. γνωρίζω γὰρ
 ἡμῖν. δὴ μὲν εἰν ἐξουσίαν. βασιλῆους. θάνατον

εἰς βασιλῆον

[illegible]

δουλοῦμενον, καὶ προκείμενον, τὰ ἅλα πόδας
 φρονουῶντες, πρὸς αὐτὸν μόνον ἐλέπομεν.
 πυρὸς δὲ καὶ ξίφος καὶ θήρ οὐ καὶ οἱ τὰς σάρ-
 κας τέμνοντες ὄνυχες, ῥυφὴ μᾶλλον ἡμῖν
 εἰσὶν ἢ κατὰ πόλεις. πρὸς ταῦτα ὑβρίζε· ἂν
 πείλῃ· φησὶ πάντες ὅτι οὐκ ἔστι βουλομένη σοι.
 τῆς ὕψους ἀπόλαυε· ἀκούε τὰ ταῦτα καὶ
 βασιλὺς· ὡς ἡμᾶς γὰρ οὐχ αἰρήσεις· οὐδὲ ποιή-
 σεις σωθῆναι τῇ ἀσεβείᾳ· καὶ ἀπειλῆς χρε-
 λεπώ τδρα· ἐπειδὴ, ταῦτα εἰπεῖν καὶ ἀκού-
 σαι τὸν ὑπάρχον, καὶ πλὴν εἴσασιν μαθεῖν τοῦ
 ἀνθρώπου οὐτως, ἀκατάποληκτον, καὶ ἀήτη-
 τον, ἐν μὲν ἔξω πέμψαι καὶ μετὰ σῆσθαι.
 οὐκ ἔτι μετὰ τῆς αὐτῆς ἀπειλῆς, ἀλλὰ ἱε-
 ρος αἰδοῦς καὶ ἑσπεύοντος· αὐτὸν δὲ τῶ
 βασιλεῖ προσελθόντα ὡς εἶχε ταίχῳ, ἡττῆ
 μετὰ βασιλὺν εἰπεῖν, τοῦ τῆς δεξιᾶς ἐβλη-
 μένου τῆς ἐκκλησίας· κρείττων ἀπειλῶν ὁ ἀ-
 νήρ· λόγων σερρότερος· πειθεῖς, ἰσχυρότερος·
 ἄλλον δὲ πῶς πειρᾶν τῷ ἀένεσέων· ὅθεν
 δὲ, ἢ εἰάξεσθαι φανερῶς ἢ μὴ προσδοκῆναι
 εἶξεν ταῖς ἀπειλαῖς· ἐφ' οἷς ἐαυτοῦ κατὰ
 γνόντα ἐν βασιλείᾳ, καὶ τῶν ἐγκωμίων τῶ
 ἀνθρώπου ἡττῆσθαι, θαυμάζει γὰρ ἀνθρώπος ἀ-
 ρετῶν καὶ ἐλέμους, μή τε εἰάξεσθαι κελεύ-
 σαι, καὶ ταῦτ' αὐτῷ σιδήρῳ παθεῖν, ὅς μακάρι-

εἰς βασιλῆον.

καὶ ἐπεὶ
 τὸ οὐδεὶς
 ἔστιν, ἡ
 πᾶσι τοῖς
 ἀνθρώποις
 ἐστὶν ἡ
 ἀνάγκη
 τοῦ
 ἀποθανεῖν
 καὶ οὐδὲν
 δύναται
 ἀντὶ τούτου
 ἀποφύγε
 ἡ ἀνάγκη
 τοῦ ἀποθ
 νῆαι.

νεγκένει δειδὼν αὐτοῦτος ὡς συνεπελάβετο
τοῦ οὐδεις ὡς περ ὡς ἔστος, ἀδελφον ὃν εἰ προ
σῆσται, τὴν καὶ ταῦτ' ὅτι πάθος γνωρίζε
ται. ποδὶ δὲ πει γὰρ. καὶ εἰ μή τις τῶν ἐκ τῆ
βύμαρος ἔστωχων τὴν χεῖρα τὴν ποδὶ δὲ
πὴν ἔσῃσται, καὶ ἡ τὴν χεῖρα πῶμα δακρύων
ἄξιον. εἰς. ἃ δὲ αὐτῷ δίδεκεται τῷ βασι
λεῖ, καὶ μὴ ὅσῃς τῆς φιλοφιλίας. ἐπειδὴ
γε αὐτὸς ἴσως τινὰ συνεκκλησιάσας ἡμῖν
εἰσὼ τῆ παραπετάσματος αὐτὸν ἐποίησαι
το, εἰς τε ὅτι ἡ ληθὲν λόγος ποδὶν ἐκ πλε
ονος, τί χρὴ λέγειν. ἔτι δ' ἄλλο γε, ἡ θεοῦ φων
νὰς, αἱ τοῖς ποδὶ δὲ βασιλέα καὶ ἡμῖν τοῖς
σωσελθούσιν, ἡ κἀδὲ γε. αὐτὴ γίνεται,
τῆς τῆ βασιλέως ποδὶ ἡμῶς φιλοφιλίας
ἀρχὴ καὶ κατὰ τὰς πρώτης. ἔτι δ' ἡ
μα, τῆς τό τε διοχλούσης ἐπηρείας δ' πλε
σον ὡς πρὸς τὴν ῥῥύμα διέλυσε. ἐπὶ δὲ τῶν
ἐρημύων οὐκ ἔλαττον. ἐνίων οἱ φωνοί. καὶ
κυροῦται κατὰ τοῦ ἀνδρός ὁ βόρεια. καὶ οὐ
δὲν ἂπὴν τῇ εἰς ἔτι φερόντων. ἡ νύξ πα
ριῶ. ὁ δὲ φρος ὁ φρεπής. οἱ μετὰ τὴν ἐν κρό
τοις. ἐν ἄθῃ μίαν, δ' ὁσεβές. ποδὶ δὲ πρὸς
μον ὁδοιπόρον ἡμεῖς. ἰαλλὰ ὅτι τῆς καλῆς ἀ
τιμίας πάντα πεπληρώω. τί οὖν. λύει
ταύτην θεός. ὁ γὰρ πατάξας αἰγὴ πᾶν τὰ

εἰς βασιλεῖον

(Fragmentary text from the left margin)

ἵνεται. καὶ χρηστοτόρων ὁ πατήρ τῶν ἐλπί-
δων. καὶ εἰμὴ πῶς ἄλλω τῷ ποτίμῳ ὕδατι
σιωκέρασαν, ὁμοῦ τε ἔδωκεν εἰς καλέσας, καὶ
τοῖς ἐτοροδόξοις ἐπισύβας, καὶ ὑγίαις τυ-
χὼν ὁ παῖς ταῖς τῷ πατρὸς χερσὶν ἀπεσώ-
θη. καὶ ἔδωκεν ἐπισύβας. παρὰ τῶν τήνικα
τα παρόντων καὶ κοινωνούντων τῷ πάτρι-
ῳ δὲ αὐτῷ, καὶ τῷ ὑπάρχοντι μικρὸν ὑδρό-
φασι συμβῆναι. καὶ μῆτι καὶ ἔδωκεν ταῖς τῷ
ἁγίου χερσὶ συμπεῖθαι σά τις ἀρρώστια. καὶ
ὅντως πλὴν τοῦ φρονούσι παῖδα θυμά-
νεται. καὶ κρείττων δύμηδρίας πολλάκις καὶ
κοπάθας. ἔκτα μιν. ἐδάκρυεν. ἐδυσφόρει.
προσέπεμπεν. ὡς τι βόλει. πῶς ἀχολογίαν ἔ-
χεις ἐβόα. δὲ σωτηρίαν. καὶ μελῦται τῇ
χαρὶ ταύτης ὡς αὐτὸς τε ὁμολόγη. καὶ πρὸς
λοὺς ἐπειθε τῶν οὐκ εἰδόντων. οὐ γὰρ ἐπαύ-
στον τὰ ἐκείνου καὶ θαυμάζων καὶ διηγούμε-
νος. ἀρῶν τὰ μὲν πρὸς ἐκείνους αὐτῷ, τοῖς
αὐτὰ καὶ εἰς τοῦ θ' ἡκοντα τέλους, τὰ δὲ πρὸς
ἐτόρους ἐτόρας ἢ πρὸς μικρὸν ἢ μετὰ πρὸς
πολέμειται, ἢ μετρίως περὶ λοσόφειται, ἢ
σηγῆς ἀξίως ἢ εὐλίαν ἐπαινετῶς; οὐ μὲν γὰρ
ἀλλ' ὁ κινήσας πρὸς τὸν ἱσραὴλ ἄδωρ τὸν ἀλο-
τήριον, οὐτὸς κινεῖ καὶ τοῦτω ὅν τῆς πολ-
τικῆς μοίρας ὑπάρχον προφασί μὴ ὡς ὑπερ

εἰς βασιλείου

γυναικὸν τινὸς ἀγανακτοῦντα. ὃ δ' ἀληθεὶς
 τῆς ἀσεβείας ὑπομαχουῦντα, καὶ κατὰ τὸ
 θυσεβείας ἰσάμενον. ἐδὲ τὰλλα καὶ ὅσα καὶ
 οἷα κατὰ τοῦ ἀνδρὸς ὑβρίζουσιν. ἴδον δὲ εἰ-
 πείν καὶ κατὰ τοῦ θεοῦ πρὸς ὃν καὶ δι' ὃν ὁ
 πόλεμος. ὃ δὲ μάλα καὶ τὸν ὑβριστὴν ἤχυ-
 νε. καὶ τὸν ἀγωνιστὴν ὑψώσεν, εἰπὼν ἴε μέγα,
 καὶ ὑψιλόν ἢ φιλοσοφία, καὶ τὸ κεραιουῦντα
 τῶν ἐπιδόων ταύτῃ φαίνεσθαι, ὅτι δῶσα
 τῷ λόγῳ. γυναικὶ τινὰ τῶν ἐπιφανῶν ὑβ-
 ρίζουσιν οὐ πρὸς θεοῦ τὸν βίον ἀχρηστὸν
 τος, ὃ τὸ διηγεσθὶ σωέσθους ἐβιάζετο. πρὸς
 γάμον ἔλκων ἀπαξιούσαν. ἡ δὲ οὐκ ἔχρυσεν
 ὅπως δευφύγη τῷ τυραννίδῃ, βουλήν ἔχ-
 λυέται. οὐ τολμηρὰν μάχην, ἢ σωετήν.
 τῇ ἰδρᾷ δαπέξῃ προσπρόθυμ. καὶ θεὸν ἐρι-
 ται προσάτην κατὰ τῆς ἐπιφρείας. ἴε οὖν
 ἐλθὲ ποιῆν ὡς πρὸς τῆς τελέδος αὐτῆς. ἴν' εἰ-
 πω ἴε καὶ διηγεσθὶς μὲν τῶν ἐπαίνων,
 μὴ ὅτι τὸν μέγαν βασιλῆον καὶ τῶν τοιούτων
 ἀπασινομοθέτην. ἄλλον δὲ ἴενα τῶν ἐπιδό-
 μετ' ἐκείνων ἰδρᾷ δὲ ὁ μὲν. ὃ καὶ ἀντιποιεῖσθαι;
 καὶ τέχειν; κήδεσθαι; χεῖρα ἐρέγειν θεῷ φιλα-
 θρώπιᾳ καὶ νόμῳ τῷ τετιμηκέτι θυσιασθῆναι;
 οὐ πάντα δεῖσθαι καὶ παθεῖν ἐδεῖσθαι
 πρὸ τῶν, ἢ τὴν βουλεύσασθαι κατ' αὐτῆς
 ἀπάνθρωπ'

ἀπὸ πάνθων; καὶ καὶ θυ βείσαι μὲν πῶς ἰεί-
 ραν φάσκειαν, καὶ θυ βείσαι ὃ πῶς πίστιν μεθ'
 ἧς ἰκέλευεν; ὅ φησιν ὁ καὶ νὸς διηγεῖται. ἀλλ'
 ἡ τῆς αἰδοῦσας χρὴ τῆς ἐμῆς διωκτικῆς. καὶ περ
 οὐκ ἔστιν ἐν τῇ αἰδοῦσας χριστιανούς τῶν οἰκείων νό-
 μων. ὁ μὲν ἐξήκει πῶς ἰκέτιν. ὁ δ' εἰχέτο καὶ
 τακράτος. ὁ δ' ἐβελούειτο. καὶ τέλος πέμ-
 πει τινὰς τῶν ἐπ' ἐξουσίας, τὸν τῷ ἁγίου κοι-
 τωνίσκον ἐξ ὁρμηθέντας. οὐ κατὰ χρεία
 μᾶλλον ἢ ἀτιμίαν. τί λέγεις. οἶκον ἐκείνου
 τῷ ἀπαθού. ὃν πορεύουσιν ἄγγελοι. ὧ καὶ
 προσβλέπειν ὁ κινουσι γυναῖκες; καὶ οὐ
 ὁ μόνον. ἀλλὰ καὶ αὐτὸν παρῆναι καὶ ἀ-
 πολογεῖσθαι κελύει. οὐ δὲ ἡμῶς καὶ δι-
 λαμβάνω, ἀλλ' ὡς εἶνα τῶν κατὰ κείτων.
 ὁ μὲν παρῆναι. ὁ δὲ προῦκαθεῖτο γέμων
 θυ μου καὶ φρονήματος. εἰσῆκει δὲ οἶδ' ὁ ἐμὸς
 ἰησοῦς πλάττει κείνον. οἱ κεραυνοὶ δὲ ἡμέ-
 λουν. ἡ δὲ τῷ θεοῦ μάχαιρα ἐστὶ λβούτο ἐν,
 καὶ αἰεθάλειτο. καὶ τὸ τῶν ἐπείνετο μὲν,
 κατεῖχετο δὲ, τῇ μετανόῃ καὶ ῥὸν ὑπανοί-
 ρων. ὅς τις δὲ τῷ θεοῦ νόμος. ἄθρει δὲ πα-
 λιν ἐτάραν ἀγωνιστοῦ καὶ διώκεται. ὃ ποδὲ
 αὐχένιον ῥάκος σφενδονάσθαι προσέτατ-
 τέν. ὁ δὲ, προσεποδύσσομαι εἰ φησὶν εἰ βού-
 λῃ καὶ ὃ χιτῶνιον. τύπται ἡ πείλῃ ἐν ἄσπερ

εἰς βασιλεῖον

κην. ὁ δὲ, ὑπέκλυψε. ξέφν τοῖς ὄνυσιν, ὁ δὲ, ἰα
 δούεις φησὶ ἡ παρ. ὁρᾷς ὅπως με κρατα
 δύχον τοῖς τοιούτοις δεραπέων σπαράγμα
 σιν; οἱ μὲν γὰρ ἐν ταῖς τοῖς ἡθελ. ἡ δὲ πόλις ὡς ἡ
 οὐδὲ τ' ἡ κακὴ καὶ τ' κοινὴ πάντ' κινδύν, κίν
 δυνον ἢ ἐκαστος ἐαυτ' πύυ ὑβριν ταύτην ἐν
 μιζεν, ἐκμαίνεται πᾶσι καὶ ἀνὰ πτεσι. καὶ ὡς
 καπνοῦ σμιλῶος κινήθοντος, ἄλλος ἐπ' ἄλλω
 διεγίρεται καὶ ἀνίσταται. γένος ἅπαν, καὶ
 ἡλικία πᾶσα. οἱ ποδὶ τιμὴ ὁ πολοποι
 ἡκλῶ καὶ βασιλεῖον ἰσουργικῶ μάλιστα.
 καὶ γὰρ εἰσι ποδὶ τὰ τοιαῦτα θόρμότε
 ροι, καὶ δ' ὁ λμαῖ ἐκ τῆς παρρησίας ἔχον
 τες. καὶ πᾶν ὡς ὁ πολον ἐκείνῳ, δ' παρὸν
 ἐκ τῆς τέχνης. εἴτε τι ἄλλο τῷ κοινῷ τύχῃ
 αὐτοῦ. αἱ δὲ αὖθις ἐν χερσίν. οἱ λίθοι,
 προβεβλημενοί. τὰ ῥόπαλα βύβρεπῃ. ὁρᾷ
 μος ἅπάντων εἰς. βοή μία. προθυμία κοι
 νή. θυμὸς ὁ δεινὸς ὁ πολίτης ἡ στρατηγός.
 δ' δὲ γυναικες ἄσπεροι τινικαῦτα τῷ κοιν
 οῦ θήροντος. μελίσαι δ' ἡθελ αὐταῖς αἱ κε
 ρκίδες. αἱ, οὐ δὲ γυναικες ἐμμενον ἐν τῷ ζή
 λῳ ῥωθῆσαι. καὶ εἰς ἀνδρῶν θαρρῶς με
 ταματτόμεναι. βραχὺς ὁ λόγος. μδρίξεα
 πύυ δὲ σέβειαν ὦντο, εἰ ἔδωκον διέλοιιντο. καὶ δ
 τος αὐτοῖς δὲ σέβειρος ἦν, ὅς πρῶτος ἐπίβει

καὶ χεῖρα
 ὁ βασιλεὺς
 τῆς ὡς ἐλ
 ρος ὡς ἐλ
 καὶ χεῖρας
 λαὸν κατ
 ἐαυτ' καὶ ὑ
 αὐθιός. ὁ τ
 ἡ δὲ λτι
 μως, τα
 ὡς ἐμ
 μὲν ἀνὰ
 χερσὶν ἐκ
 λαὸν φυλά
 καὶ δὲ ὡς
 τῶν ἐκ
 ἐν, καὶ τῆς
 δὲ ὁ πολέμ
 καὶ τῶν ἐκ
 ἡ ἀποδόν, τ
 καὶ τῆς γὰρ
 ἡ οὐ πᾶ
 καὶ γὰρ ἐκ
 τῶν τε αὐτῶν
 τῆς πίστεως
 καὶ καὶ τῶν

λαῖ χεῖρα τῶ τολμητῇ τῶν θιούτων. τί οὖν
 ὁ βραχρὸς ἐκείνος καὶ θρασύς διηγάς, ἰκέ-
 της ὡς ἐλεεινός· ἄθλιος· τίς οὐ ταπεινότε-
 ρος· ἕως ἰδιφανεῖς ὁ χωρὶς αἵματος μαρτύς
 καὶ χεῖς πλεονῶν σεφανίτης, καὶ βίᾳ τὸν
 λαὸν κραταχὼν αἰδοῖ κρατηθέντα ἢ ἰκέτην
 ἐαυτῇ καὶ ὑβρίσῃν διεσώσας. ταῦτα ὁ τῷ ἁγί-
 ῳ θεός· ὁ ποίῳν πάντα καὶ μετασθιλάζων ἡ
 τῷ βέλτιον· ὁ τοῖς ὑποδρηφάνοις αὐτίτα σό-
 μενος, ταπεινοῖς δὲ χάριν ἰδὲ μετῶν. τί οὐ
 οὐκ ἐμελλεν ὁ τεμὼν θάλασσαν, καὶ ποτα-
 μὸν ἀνακόψας, καὶ σοιχεῖα τυραννήσας, καὶ
 χειρῶν ἐκτάσει δόπαια σήσας ἵνα διασώσῃ
 λαὸν φυγάδα, καὶ ὄψον δὲ αἰρήσεσθαι τῶν
 κινδυνῶν; ὁ μὲν δὲ κροσμικὸς πόλεμος, ἐλ-
 ταῦθα ἐτελεύτησε καὶ πόδας εἶχεν ἐκ θεῶ δεξι-
 ὄν, καὶ τῆς ἐκείνου πίστεως ἄξιον. ἀρῶται
 δὲ ὁ πόλεμος ἐνθὺν δὲ ἦσθαι τῶν ἰδιόσκόπων
 καὶ τῶν ἐκείνοις συμμάχων. οὐ, πολλὸν μὲν
 τῷ ἁδοξον, πλείων δὲ ἡ βλάβη τοῖς ἀρχιμέ-
 νοις· τίς γὰρ ἀνὰ τοὺς ἄλλους πείσειε μετελά-
 ζειν οὐ τῶν προεστώτων δεσφαιμένων· εἶχον
 μὲν γὰρ ὁ δὲ πλείονος ἰδιόφκας πρὸς αὐ-
 τόν· τειῶν ὅντων τῶν ὑπαίτιων· οὐτε γὰρ ὁ
 τῆς πίστεως λόγῳ σωέβαινον· ὅτι μὴ πᾶσαι
 ἀνάγκη τοῖς πλείοσι βιαζόμενοι· οὐτε πᾶσι

L A ii

εἰς βασιλῆον

ἡ τῇ χειροτονίᾳ μικροψυχίαν, τελέως κατὰ
λελύκειν καὶ ἡ παρὰ φύλιν τῆς δόξης κρα
τεῖσθαι, πάντων βαρύντατον ἡ αὐτοῖς,
εἰ καὶ ὁμολογῶν αἰσχρὸν. ἐπεγίνωκα δὲ καὶ
ἄλλη τις διαφορὰ, ἢ ταῦτα ἐκμηνοποιή
σε. τῆς γὰρ πατρίδος ἡμῶν εἰς δύο διαιρε
θείσης ἡ γημονία καὶ μηδοπόλεις, καὶ φυλ
λὰ τῶν ἐκ τῆς προτορίας τῇ νέᾳ προφύ
σης, ἐν τεύθει καὶ ταῖς ἐκείνων ἐκαστάσθαι. ὁ μὲν
γὰρ ἡξίου τοῖς δημοσίοις καὶ τὰς ἡμέτερας
σωδαιρεῖσθαι. καὶ ὅτι ἔτι μετεποιεῖτο τῶν
νεωστὶ προσελθόντων, ὡς αὐτῶν διαφορῶντων
ἡ δὲ καὶ κείνου κεχωρισμένων. ὁ δὲ τῆς πα
λαιᾶς εἶχε σωθεῖσθαι. καὶ τῆς ἐκ τῶν πα
τρίων ἀνῶθεν διαιρέσεως. ὅτι ὡς πολλὰ καὶ
δεινὰ τὰ μὲν, σωέβαινον ἡ δὲ τὰ δὲ, ὡς λί
ντο. ὑπεσπῶν ἡ σωδοί παρὰ τῆς νέου μηδο
πολίου. πρόδοι διηρηπαζόντο. πρεσβύτε
ροι τῶν ἐκκλησιῶν οἱ μὲν ἀνέπειθοντο, οἱ δὲ ὑψηλ
λάττοντο. ὅτι ὡς συνέβαινε καὶ τὰ τῶν ἐκκλη
σιῶν χεῖρον εἶχεν δι᾽ ἡμετέρας καὶ τεμνομέ
νων. καὶ γὰρ πῶς ταῖς καινοβρίαις χεῖ
ρουσιν ἀνθρώποι. καὶ τὰ σπῶν ἡ δὲ πᾶσι παρὰ
κέρδανουσιν. καὶ ἔτι ὅτι καὶ ταλῦσαι πᾶσι
καθεστώτων, ἢ καὶ ταλῦσαι ἐπαναγαγῶν. ὁ δὲ
πλεῖστον αὐτῶν ὅτι ἐμνησθαι ταυρὶ καὶ πρόσσο

λοι καὶ π
κένον δὲ π
στην ἐκ κα
ἡμῶν
ὅτι ὁ δὲ
καὶ σωτ
τῆς. τὰ γ
καὶ καὶ
ἡ δὲ καὶ
ὡς ποῦ
καὶ ὅτι
μὲν ὁ δὲ
ὅτι πᾶσι
σμελιν. ἡ
καὶ τῶν
μὲν, ὡς
ἡ τῆς ἐκ
τῆς ἐκκλη
συμφορᾶ
καὶ ἐπισκ
ταις. ὅτι
ψυχῶν ἐπ
σὺν τῇ
ἡ δὲ πᾶσι
μὲν καὶ
ὅτι καὶ

δοι καὶ παρόδοι, αὐτῶ μὲν ὁρώμεναι, ἐν
 κείνῳ δὲ προσχρόμεναι. καὶ ἔν ἄγιον ὁρεῖ
 σην ἐκ καρποῦσθαι μέγα ἐτίθετο. ὡς καὶ τῶν
 ἡμιόνων λαβέσθαι ποτὲ τῶ ἀνδρὸς, ἰδίαν
 ὁδὸν ὁ δίδοντος. εἶρω ν ἔ πρόσω μὲν λησσι
 κοῦ σιωτάγματος. καὶ ἡ σκήψις ὡς δὲ πρε
 πής. τὰ γὰρ πυδυματιχὰ τέκνα καὶ αἱ ψυ
 χεὶ καὶ ὁ τῆς πίστεως λόγος, καὶ ταῦτα τὰ
 ἀπλησίαν ἐδίδου λύμματα, πρᾶγμα τῶν
 ὑποείρων. καὶ ἔ μὴ χρίσθαι δαρμοφορεῖν
 κακοδόξοις. πᾶς γὰρ ὁ λυπῶν κακοδόξος. ἔ
 μὲν ὁ ἄπλος τῶ θεοῦ καὶ τῆς αἰῶς ἰδρυμένη
 ὄντως μηδὲ δολίτης. ἡ σιωπήχῃ τοῖς πᾶσι
 σμασιν. ἡ παρὰ δὲ τῶν αἰώνων. ἡ μὲν
 κρὰν τῶ κακοῦ λύσιν ἐπινοεῖ. ἀλλὰ σκοπῶ
 μεν, ὡς μεγάλῃ καὶ θαυμασίαν. καὶ τί γὰρ
 ἡ τῆς ἐκείνου ψυχῆς ἀξίαν. προσθήκῃ γὰρ
 τῆς ἐκκλησίας φεῖται πλὴν εἰσιν. καὶ πλὴν
 συμφορὰν ὡς καὶ μίση διατίθεται. ἀλλείο
 σιν ἐπισκόποις πλὴν. πατεῖδα καὶ ταπηνώ
 σας. ἔξ οὗ τί γίνεται, τεία τὰ καὶ μίση.
 ψυχῶν ἐπιμέλῃ ἀλλείων. καὶ ἔ πόλιν ἐκεί
 σην τὰ ἐαυτῆς ἔχειν, καὶ ἔ λυθῆναι ταύτη
 ἔν πόλεμον. ταύτης τῆς ἐπινοίας δέδοικα,
 μὴ καὶ αὐτὸς ἐχρόμεν. παρόργον. ἡ οὐκ οἶδ'
 ὅτι καὶ εἰπεῖν δὲ πρεπὲς χρὴ. πάντα γὰρ

L A iii

εἰς βασιλῆον

ἦ ἀνδρὸς θαυμάζων· οὐ μὲν γὰρ ὁ πόσον εἰπεῖν
 δυνατὸν, εἰ δὲ ἐπαυνεῖν οὐκ ἔχω· καὶ γὰρ ὁ μολοῖ
 στω δὲ πάθος οὐδὲ ἄλλως τοῖς πολλοῖς ἀγνοῶ
 μενον· πῶς ποῦ δὲ ἡμᾶς καὶ νοστομίαν καὶ ἀπὶ
 σίαν· ἥς οὐδὲ ὁ χρόνος πῶς λύπην ἀνάλωσεν.
 ἐκείθεν γὰρ μοι πάντα σιωπέσεν ἡ ποῦ δὲ ἦ
 βίον ἀνώμαλῶς καὶ σύγχυσις· καὶ τὸ φιλοσο
 φεῖν μὴ δυνατὸν εἶναι, ἢ μὴ νομίζεσθαι· εἰ καὶ
 βραχὺς τοῦ διδόντος λόγος, πᾶσι δὲ εἰς ἐ
 κείνο δέξαι τὸ ἡμῶν τοῦ ἀνδρὸς ὑποδραπο
 λογυμνίων· ὅτι μείζω φρονῶν ἢ κατὰ αὐτὴν
 θρωπὴν· τῶν ἐνθεν δὲ πρὶν ἀρχιδιῶναι μετὰ
 νασαίς, πάντα ἐποιεῖτο τοῦ πινύμαθις· καὶ
 φιλίαν αἰδεῖσθαι εἰδώς, ἐν ταῦθα μόνον ἢ
 τίμαζεν οὐδὲν ἐδιδόκει προτιμῆσθαι· καὶ πᾶσι
 ὄν ἔχειν τῶν λυομένων τὰ ἐλπιζόμενα· διέ
 δοικα μὲν οὖν μὴ ῥαθυμίας ἐγκλήμα φθύ
 γων παρὰ τοῖς τὰ ἐκείνου πάντα ἐπιζητοῦ
 σιν, ἀπληστίας ποῦ πίσω γράφῃ, παρὰ τοῖς
 ἐπαυνοῦσι τὸ μέτερον εἰ μὴ δὲ ἐκείνος ἡτίμα
 ζε· τὸ πᾶν μέτρον ἄριστον, εἰ τοῖς μάλιστα ἐ
 παυνῶν· καὶ παρὰ πάντα δὲ ἐαυτοῦ βίον
 φυλάξας· ὁ μὲν δὲ ποῦ φρονῶν ἀμφοτέρω
 ρους τοὺς, τὴν λίαν σιωπῶντες, καὶ τοὺς ἄλλαν
 ἀπληστῶς, ὡς δὴ πῶς τῷ λόγῳ χρῆσθαι.
 ἄλλοι μὲν γὰρ, ἄλλο πῶς ποῦ τοῦ σιν· οἱ δὲ ἵνα

ἦ ἀνδρὸς
 δυνατὸν
 ἐπαυνεῖν
 οὐκ ἔχω
 καὶ γὰρ
 ὁ μολοῖ
 στω δὲ
 πάθος
 οὐδὲ ἄλλως
 τοῖς πολλοῖς
 ἀγνοῶ
 μενον
 πῶς ποῦ
 δὲ ἡμᾶς
 καὶ νοστο
 міαν καὶ
 ἀπὶ σίαν
 ἥς οὐδὲ
 ὁ χρόνος
 πῶς λύπην
 ἀνάλωσεν
 ἐκείθεν
 γὰρ μοι
 πάντα
 σιωπέσεν
 ἡ ποῦ δὲ
 ἦ βίον
 ἀνώμαλῶς
 καὶ σύγχυσις
 καὶ τὸ
 φιλοσοφ
 εῖν μὴ
 δυνατὸν
 εἶναι
 ἢ μὴ
 νομίζεσθαι
 εἰ καὶ
 βραχὺς
 τοῦ διδόν
 τος λόγος
 πᾶσι δὲ
 εἰς ἐκεί
 νο δέξαι
 τὸ ἡμῶν
 τοῦ ἀνδρ
 ος ὑποδρ
 απολογυ
 μνίων ὅτι
 μείζω
 φρονῶν
 ἢ κατὰ
 αὐτὴν
 θρωπὴν
 τῶν ἐν
 θεν δὲ
 πρὶν ἀρχ
 ιδιῶναι
 μετὰ
 νασαίς
 πάντα
 ἐποιεῖτο
 τοῦ πινύ
 μαθις καὶ
 φιλίαν
 αἰδεῖσθαι
 εἰδώς
 ἐν ταῦθα
 μόνον ἢ
 τίμαζεν
 οὐδὲν
 ἐδιδόκει
 προτιμῆ
 σθαι καὶ
 πᾶσι ὄν
 ἔχειν
 τῶν
 λυομέ
 νων τὰ
 ἐλπιζόμε
 να διέδο
 ικα μὲν
 οὖν μὴ
 ῥαθυμίας
 ἐγκλήμα
 φθύγων
 παρὰ
 τοῖς τὰ
 ἐκείνου
 πάντα
 ἐπιζητοῦ
 σιν ἀπλη
 στίας ποῦ
 πίσω γρά
 φῃ παρὰ
 τοῖς ἐπα
 υνοῦσι
 τὸ μέτε
 ρον εἰ μὴ
 δὲ ἐκεί
 νος ἡτίμα
 ζε τὸ
 πᾶν μέ
 τρον ἄρι
 στον εἰ
 τοῖς μά
 λιστα ἐ
 παυνῶν
 καὶ παρὰ
 πάντα
 δὲ ἐαυ
 τοῦ βίον
 φυλάξας
 ὁ μὲν
 δὲ ποῦ
 φρονῶν
 ἀμφοτέ
 ρω ρους
 τοὺς τὴν
 λίαν
 σιωπῶν
 τες καὶ
 τοὺς ἄλλαν
 ἀπληστῶς
 ὡς δὴ
 πῶς τῷ
 λόγῳ
 χρῆσθαι
 ἄλλοι
 μὲν γὰρ
 ἄλλο
 πῶς
 ποῦ
 τοῦ
 σιν οἱ
 δὲ ἵνα

ἢ τὸ ἀρετῇ εἰδὼν ὄντων παλαιόνων. ἅπαντα
 ἢ ἄλλοις ἐπὶ λθε πρὸς τὸ ἀκρότατον, ἔκιν' ἢ
 νῦν ἢ μὲν γνωσκομένων. ἀλλ' οὗτος ἀρίστος ἢ
 μὲν, ὅς ἐστι τὰ παλαιοῦ τυγχάνη κατωρθώ-
 κως, ἢ ἐν ὅτ' ἐμάλισα. ὁ δὲ οὐτὼ δὲ πάντων
 ἀφίκετο, ὡς εἶναι φιλοτιμία τίς φύσεως.
 σκοπῶ μὲν δὲ οὕτως. ἀκτῆσίαν ἴς ἐπαινεῖ
 καὶ βίον ἀσκηθῶν καὶ ἀπὸρίτην; ἐκείνῳ δὲ,
 τί ποτε λῶ παλῶ τοῦ σώματος, καὶ τῶν ἀ-
 ναγκαίων τῆς σαρκὸς καλυμμάτων. παλῶ
 τὸς δὲ, τὸ μηδὲν ἔχειν καὶ ὁ σαυρὸς ὡς σωζέ-
 μόνῳ. ὃν πολλῶν χρημάτων ἐν ὁμιζέσκει αὐτῷ
 τιμωτόρον. ἅπαντα μὲν γὰρ οὐδ' ἐν' εἰ-
 βούλοιτό τις δυνάτῃ εἶναι κτήσασθαι. πάν-
 των δὲ εἰδέναι κατωφρονεῖν, καὶ οὕτω κρείτ-
 τω τῶν πάντων φαίνεσθαι. οὐτὼ δὲ διανοή-
 θεις, καὶ οὕτως ἔχων, βωμοῦ μὲν ἔκ' ἐδεήθη καὶ
 τῆς κενῆς δόξης. ὁ δὲ δημοσίου κηρύγματος
 τοῦ κράτους κράτητα. θηβαῖον ἐλθὼν δεροῖ.
 εἶναι γὰρ οὐδὲ κείν' ἐπ' οὐδ' αὖτις ἀρίστος. οὐ-
 δὲ πύθον ὡς καὶ μέσσην πλὴν ἀγοράν, ὡς τε πᾶ-
 σι παρὰ ρυφάν. καινῶν ἀποδείαν, ἢ ἀπο-
 ρεῖν ποιούμενος. ἀφελότιμος δὲ πένης ἦλθ.
 καὶ ἀνέροτος. καὶ πάντων ἐκ βολὴν εὐρύ-
 ξας ὧν περ εἶχε, κούφως διέπλει πλὴν τοῦ
 εἶς θάλασσαν. θαυμαστὸν ἢ ἐγκράτεια καὶ ὁ

L A iii

εἰς βασιλῆον

[illegible]

χθαι. καὶ τῆς μοναδικῆς φύσεως. ὁ κινῶ γὰρ
εἰπεῖν χριστοῦ. ὅς καὶ γεννηθῆναι δεῖξεν ὅτι
τὸν γεννητὸν ἡμᾶς, ἐκ πατρὸς γεννᾶται.
παρθενίαν νομοθέτων. ὡς εὐθείᾳ μετὰ γε-
γεν. καὶ κόσμον σωτέμεν. μάλλον δὲ κόσ-
μον κόσμῳ παρὰ πέμπου. ὅτι ἐκείνῳ,
τῷ μέλλοντι. τίς οὖν ἐκείνου μάλλον, ἢ παρ-
θενίαν ἐτίμησεν. ἢ ἀσχετίαν ἐνομοθέτησεν.
ὅτι τῷ κατὰ αὐτὸν ἑαυτοῦ δειγμάτων μόνον, ἀλ-
λὰ καὶ οἷς ἐπαύσατο. τίνες οἱ παρθενῶν,
καὶ τὰ ἐγγράφα διατάγματα. οἷς πᾶσι
μὲν αἰδοῖσιν ἐσωφρονίζε. πᾶν δὲ μέλος ὁρ-
θμεζε καὶ ὄντως παρθενῶν ἐπειθεν. εἰσω-
τὰ καὶ μητρὸς ἀφ' ἧν ὁρμηλύνει, εἰδὶ
τὰ μὴ ἐλεπόμενα. καὶ ὅτι μοι ἐξωθεν ἀρχα-
ραίνων. ἢ πλὴν ὑλὴν ἑαυτῶν τῆς φλογός.
ὅτι δὲ κρυπτόν, τῷ θεῷ δεικνύς, ὅς μόνος τῶν
καθαρῶν ψυχῶν ὁ δυνάμις. καὶ ταῖς ἀγνύ-
πνους ἐαυτῷ σωεισάγει ψυχὰς, εἰ μὴ μετὰ
λαμπρῶν τῶν λαμπράδων καὶ δαφνολοῦς τῶν
τῶν ἐλαίου εὐφροσύνης αὐτῷ ἀπαντήσωμεν. τῶν
τοῖς νῦν ὁρμηλικῶν βίου καὶ τῶν μεγάλων μα-
χημάτων πρὸς ἀλλήλους ὡς τὰ πολλὰ καὶ
διτταμείων, καὶ οὐ θετὸς πάντως ἢ τὸ κα-
λὸν ἢ ῥοφαῦλον ἀνεπίμεκτον ἔχοντος, ἀλ-
λὰ τῶν καὶ, ἢ συχίου μὴ ὄντος μάλλον καὶ κα-

εἰς βασιλῆον

Θεσηκότος καὶ Θεῷ σωάπποντος, οὐκ ἀτύφω
 δὲ οὐδ' ἐπὶ τῆς ἀρετῆς ἀβασάνισον καὶ ἀσύκει
 τον. τὸ δὲ πρᾶκτικῶ τῶρου μὲν μάλλον καὶ
 χρησιμῶ τῶρου, ἐπὶ δὲ θορυβώδεος οὐ φύτον
 τος, καὶ τοῦτο ἀρίστα καὶ τήλαξεν ἀλλήλοις
 καὶ σωεκέρασεν. ἀσκητήρια καὶ μοναστήρια
 διδμάμενος μὲν, οὐ πόρρω δὲ τῶν κοινωνικῶν
 καὶ μιγάδων. οὐδ' ὡς πῶρ τειχίῳ τινὶ μέσῳ
 ταῦτα διαλαβὼν καὶ ἀπ' ἀλλήλων χερσίας
 ἀλλὰ πλοῖον σωάφας καὶ διαζύξας. ἵνα
 μή τε ἐπὶ φιλόσοφον ἀκοινώνητον ἢ μή τε ἐπὶ
 πρακτικὸν ἀφιλόσοφον. ὡς πῶρ δὲ γῆ καὶ
 θάλασσα τὰ παρ' ἑαυτῇ ἀλλήλαις ἀνι
 τιδόντες, εἰς μίαν ὁξάν Θεοῦ σωζέχουσι.
 τί ἔτι καλὸν φιλανθρωπίαν καὶ πτωχόφιλίαν
 καὶ ἐπὶ τῆς ἀνθρωπίνης ἀσθενείας ἐοῦθι
 μα. μικρὸν ἀπὸ τῆς πόλεως πρόελθε. καὶ
 θέσσαι τὴν κακὴν πόλιν. ἐπὶ τῆς δυσέβειας
 ταμείον. ἐπὶ κοινὸν τῶν ἐχόντων θησαυρίσμα
 εἰς ὃ τὰ πᾶσι τῶν πτωχούτων, ἡδὴ δὲ καὶ
 τὰ ἀναγκαῖα ταῖς ἐκείνου παραινέσεσιν ἀνι
 ποτίθεται. σῆτας ἀρροσιόμενα. καὶ κλέπτας
 οὐκ ἐφραίνοντα. καὶ φθόνον πόλιν καὶ και
 ροῦ φθόρον διαφύγοντα. ἐν ᾧ νόσος φιλο
 βρεῖται. καὶ συμφορὰ μακχεῖται, καὶ ἐπὶ
 συμπαθὲς δοκιμάζεται. τίμοι πρὸς τοῦτο

τὸ δὲ πρᾶκτικῶ
 καὶ τειχίῳ
 καὶ πτωχόφιλίαν
 καὶ ἀσθενείας
 καὶ ἐοῦθι
 καὶ μικρὸν
 καὶ θέσσαι
 καὶ τὴν κακὴν
 πόλιν
 καὶ ἐπὶ τῆς
 δυσέβειας
 ταμείον
 καὶ κοινὸν
 τῶν ἐχόντων
 θησαυρίσμα
 εἰς ὃ τὰ
 πᾶσι τῶν
 πτωχούτων
 καὶ ἀναγκαῖα
 ταῖς ἐκείνου
 παραινέσεσιν
 ἀνιποτίθεται
 καὶ σῆτας
 ἀρροσιόμενα
 καὶ κλέπτας
 οὐκ ἐφραίνοντα
 καὶ φθόνον
 πόλιν καὶ και
 ροῦ φθόρον
 διαφύγοντα
 ἐν ᾧ νόσος
 φιλοβρεῖται
 καὶ συμφορὰ
 μακχεῖται
 καὶ ἐπὶ
 συμπαθὲς
 δοκιμάζεται
 τίμοι πρὸς

τὸ δ' ἄρ' ἔστιν, ἐπὶ πύλοι θῆβαι καὶ αἰγυπῆαι.
καὶ τείχη βαβυλώνια καὶ μαυσώλου χειρὶ
ὡς τέφρος· καὶ πυραμίδες καὶ κολοσσῶν χαλ
κὸς ἀμέτρος· ἢ νῶν μεγέθη καὶ ἡμέλη τῶν
μικέτι ὄντων· ἀλλὰ τὰ ὅσα θαυμάζουσιν αἱ
θῶποι καὶ ἰσορείαις διδύασιν· ὧν οὐδὲν τοῦς
ἐγείραντας, πᾶσι δόξης ὀλίγης ὤνησεν.
ἐμοὶ δὲ θαυμασιώτατον, ἡ σινοτομος τῆς σινο
τηρίας ὁδοῦ· ἡ ῥά σι πρὸς οὐρανὸν ἀνάβασις·
οὐκ ἔτι πρόκειται τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡ μῶν
δέμας δεινὸν καὶ ἐλεεινόν· αἰθῶποι νε
κροὶ πρὸ θανάτου, καὶ τελευτηκότες τοῖς
πλείστοις τῷ σώματι μέλει· ἀπελευνόμε
νοι πόλεων· οἰκῶν· ἀγορῶν· ὑδάτων, αὐτῶν
ἢ φιλάτῃ· ὀνόμασι μᾶλλον ἢ σώμασι γνωρι
ζόμενοι· ὅ δὲ πρὸ τίθενται σιωόδοις τὰ καὶ
συμλόγοις· κατὰ συζυγίαν τὰ καὶ σιωαυλὲ
αν· μικέτ' ἐλεούμενοι ὅττι πῶ νόσον· ἀλλὰ με
σούμενοι· σφαιραὶ μελῶν ἐλεφάντων· εἴτεσι καὶ
φῶν ἡ λείπεται· τίαν' ἀπαιντα ἐκ Ἰακώδιδί
λω τὰ ἡμέτερα· οὐκ ἀρκουῶτος τῷ λόγῳ
τῷ πάθει· ἀλλ' ἐκείνός γε μάλιστα πάντων
ἐπέσειν ἀνθρώπων ὄντας, ἀνθρώπων μὴ κατὰ
φονεῖν· μὴ δ' ἄλλ' ἐμάξην χριστὸν πῶ μίαν παῖν
των κεφαλῶν ὅττι τῆς εἰς ἐκείνους ἀπαιθῶ
πίας· ἀλλ' ὡς ταῖς ἀλλοτρίαις συμφοραῖς,

εἰς βασιλειον

τὰ οἰκῆα δὲ ἴδεσθαι καὶ δανείζειν θεῶν ἔλεον· ἐλέου χρηζόντας· οἷον ἔστι οὐδὲ τοῖς
 χείλεσιν ἀπηξίου ἱμαῖν τὴν νόσον· ὁ δὲ γλυκὺς
 τε καὶ τῶν δὲ γεγονότων, καὶ τὴν δόξαν ὑπερ-
 λαμπρος· ἀλλ' ὡς ἀδελφοὺς ἠσπάζετο· ὅχι ὁ
 πῶρ ἄν τις ἔσπο λάβοι κενοδοξῶν· τίς γὰρ
 τοῦτον ἀπείχεται πάθος· ἀλλὰ εἰ προσει-
 ναι τοῖς σώμασιν ἰδίᾳ θεραπεῖα ὅχι τῆς ἐαυ-
 τοῦ φιλοσοφίᾳ τυπῶν, καὶ φθερόμεν
 καὶ σιωπῶσα παραινέσις· καὶ οὐχ ἡ μὲν ὥ-
 λισ οὕτως· ἡ χώρα δὲ καὶ τὰ ἐκτὸς, ἐτόρως.
 ἀλλὰ κοινὸν ἅπασι ἀγῶνα προὔθηκε τοῖς
 τῶν λαδὼν πρεσβῶσι, τὴν εἰς αὐτοὺς φιλαν-
 θρωπίαν, καὶ μεγαλοψυχίαν· καὶ ἄλλων μὲν
 οἱ ὀλοποιοὶ καὶ ἀλιπαροὶ ἴσπερ αἱ, καὶ τὰ
 μαγείρων μαγικὰν δύματα καὶ κομψύματα·
 καὶ οἱ φιλόκαλοι δῖφοι· καὶ τῆς ἐσθῆτος ὀ-
 σὴ μαλακίη τε καὶ ποδὲρρέουσα· βασιλείου δὲ,
 οἱ νοσοῦντες· καὶ τὰ τῶν ἱαμάτων ἄκη· καὶ
 ἡ χρυσοῦ μίμησις· οὐ λόγῳ μὲν ὀργῇ δὲ λέ-
 γεται καὶ θαύροντος· πρὸς ταῦτα· τί φησὶ
 σιν ἡ μὲν οἱ τὸν τύφον ἐγκαλῶντες ἐκείνῳ καὶ
 τὴν ὀφρῶν· οἱ πικροὶ τῶν τηλικούτων κει-
 ται· καὶ τῶν κανόνι ἔστι οὐ κανόνισ προσά-
 γοντες· ἐστὶ λεπτὸς μὲν ἀσπάζεσθαι· καὶ μέ-
 χρι τούτου σιωπᾶ πεινούσθαι· τῇ δὲ ὑγίαι-

κῆτον κατὰ
 πρῶτον δὲ
 ἐν κενῷ φε-
 ρῶν κατὰ
 ἵμνου ταπε-
 λῶν μορφῶν
 αὐτῶν τα-
 ρῶν τῶν καὶ
 πρὸς τὴν
 τὴν παρὰ
 ἐλπίειν· καὶ
 τὴν παρὰ
 καὶ τοῦ πα-
 ρῶν· καὶ
 ἐν τοῖς ἐκεί-
 νῳ ἵμνῳ
 ἀνὴρ, τὸν
 ἱερατῆος αὐ-
 τῶν· καὶ διὰ
 τὴν πόρρον, μ-
 νῶν τῶν καὶ
 ἐν τῇ φιλοσο-
 φίᾳ αὐτῶν
 τῶν καὶ ἱερα-
 τῶν τῶν καὶ
 ἐν τῇ καὶ ἱερα-
 τῶν τῶν καὶ

νόντων κατοφρυᾶσαι; καὶ τήκειν μὲν ταῖς
σάρκασ' διέγκρατίζας, τὴν ψυχὴν δὲ οἰδαί-
νειν κενῶ φρυάγματι; καὶ τοῦ μὲν' φαίρι-
σαίου κατὰ γινώσκειν καὶ διηγεῖσθαι τὴν ὁ-
δὸν ταπείνωσιν. καὶ χρῖσθαι εἰσελάαι μέχρι
δούλου μορφῆς κατελθόντα, καὶ τελῶναις
συνέδοντα, καὶ νίπτοντα τοὺς πόδας ὅ-
μαθῆτων. καὶ σαυρόν οὐκ ἀπαξιοῦντα ἵνα
προσηλώσῃ τὴν ἐμὴν ἀμάρτιαν. καί τοι τί τὸ
του παραδοξότρον. θεὸν σαυροῦ μένοισ
βλέπειν. καὶ ἑστῆν μετὰ λησῶν. καὶ ἑσθ-
τῶν παριόντων γελώμενον. τὸν ἀνάλωτον
καὶ τοῦ παθεῖν ὑψηλότρον. αὐτὸς ὁ ἑσθ-
νεφῆν. καὶ μηδένα γινώσκειν ὁ μότιμον. ὁ δὲ
καὶ τοῖς ἐκένω βασκαίνουσιν. ἀλλ' οἱ μοι τὸ
τοῦ ἡθοῦς δύσα θεὸς καὶ βεβηκὸς καὶ ἀπεξεσι-
μόνον, τύφον ὠνόμαζεν. οἱ δ' αὐτοί μοι δοκοῦ-
σι ῥαδίως αὖ, καὶ τὸν ἀνδρεῖον, καλέσαι θρα-
συλόν. καὶ δειλόν, τὸν παρ' ἐσκεμμένον. καὶ
τὸν σώφρονα, μετὰνθρώπων. καὶ τὸν δίκαιον,
ἀκοινώνητον. καὶ γὰρ οὐ φαύλως ἑστῆς τι-
νός πεφίλοσοφήκασιν. ὅτε παρὰ πεπήγασι
ταῖς ἀρεταῖς αἰσθηκίαι. καὶ εἰς πῶς ἀγχι-
θυροὶ καὶ ῥᾶσον, ἀλλ' οἱ ὄντα ἔτρονον νομι-
οῦσθαι τοῖς μὴ τὰ τοιαῦτα πεπαυμένοις.
ὅτις γὰρ ἐκείνου μάλλον ἢ ἀρετῇ ἐτίμησε.

Εἰς βασιλῆον

Ἰμα π τ
 ρος κρετ
 καὶ τὰ
 πους προπ
 ἀκους ἀκ
 με ἀφ π
 με γαρ
 πηξ ὑδ
 ἔφαν ἰον
 μος οἰκου
 ἰαυματος
 καὶ δικαιο
 βου καὶ κ
 φύ σι ημε
 λον τὰ π
 τὰ θεα πο
 δι φως γ
 η τοῦ π
 λου διεσκ
 τῶ νομοσ
 πᾶσι κατ
 π π ἢ λόγ
 κροτράθε
 σι καὶ φ
 κ καὶ ὀρ
 πῶμα τι

ἀλλὰ τί ταῦτα πρὸς πλὴν ἐν λόγοις τοῦ αὐ-
 θροῦς ἀρετῶν καὶ τὸ τῆς διδασκαλίας,
 κρᾶτος τὰ πῶρτα οἰκειούμενον. ἔτι ποδὲ
 τοὺς πρόπρασ τοῦ ὅρου σσεφόμεθα, τῆς
 ἀκρας ἀφλειπόμενοι. ἐπὶ πορθμὸν διαπρῶ-
 μεν, ἀφώτες τὸ μέγα καὶ βαθυ πέλαγος. οἶ-
 μου γὰρ εἴτις ἐγένετο ἢ γένεσται σάλι-
 πιγξ ὑπὲρ πολὺ τοῦ ἀδρός φθαίνουσα, ἢ θε-
 ῖ φωνὴ τὸν κόσμον ποδὲ λαμβάνουσα, ἢ σει-
 μὸς οἰκουμένης ἐκ τινος καινοτομίας καὶ
 θαύματος, ταῦτα εἶναι πλὴν ἐκείνου φωνῶν
 καὶ διανοίαν. τοσοῦτον ἅπαντας ἀφλείπου-
 ρεν καὶ κατὰ τιθεῖσαν ὅσον πλὴν τῇ ἀλόγων
 φύσιν ἡμεῖς. ἴς μὲν ἑαυτὸν ἐκείνηρε μάλ-
 λον τῷ πνύματι. καὶ ἄξιον τοῦ διηγεῖσθαι
 τὰ θεῖα παρεσκεύασε. τίς δὲ μᾶλλον ἐφωτί-
 σθη φῶς γνώσεως. καὶ διέκυψεν εἰς τὰ βά-
 θη τοῦ πνύματος. καὶ μετὰ θεοῦ τὰ ποδὲ
 θεοῦ διεσκεύατο. τίς δὲ λόγον ἔχεν ἀμείνω
 τῇ νοητῶν ὁρμυλυτὴν. ὥς μὴ δὲ τῶν
 σκάξιν κατὰ τοὺς ὁρμούς. ἢ νῶ λόγον οὐκ ἔ-
 χοντι. ἢ λόγῳ μὴ κατὰ νομὴν βεβηκέτι, ἀλλ'
 ἀμφοτέρωθεν ὁμοίως δύδοκμειν. καὶ αὐτῶς
 ἴσον ἑαυτῷ φαίνασθαι καὶ ὄντως ἀρτίον. πάν-
 τα μὲν ὁρμυλῶν καὶ τὰ βάθη τοῦ θεοῦ τῷ
 πνύματι μεμψύρεται. οὐχ ὡς ἀγνοοῦν

εἰς βασιλῆον.

πῶς ἂν ὡς αὐτῶν τι τῇ θεωρίᾳ. πάντα δὲ
ἐκείνῳ διηρβύνηται τὰ τῶν πινύμαθες. ἵδων
ἡ θὸς ἅπαν ἐπαίδουτε. καὶ ὑψητοῖαν ἐδί-
δαξε. καὶ τῶν παρόντων ἀπανέστησε. καὶ
πρὸς τὰ μέλλοντα μετεσκήδασεν. ἡλίου
μὲν ἐπαινῆται παρὰ τῶν δαβίδ, καὶ ἡ
λος καὶ μέγας καὶ σφόδρου τάχος καὶ δύ-
ναμις. λάμποντος ὡς νυμφίου. διμεγέθους,
ὡς ἰγαντος. οὗ καὶ τὸ πολὺ διαβαίνειν, ἔχει
διώκμεν τοσοῦτον, ὡς ἂν ἄκρων τὰ ἄκρα
ἰσοτίμως καὶ ταφώτιζεν. καὶ μηδὲν ἐλαττῶ-
σται πλὴν θόρυβῳ τοῖς διασήμεσι. τοῦ ἡ καὶ
λος μὲν ἡ ἀρετῇ. μέγας δὲ, ἡ θεολογία. σφό-
δρος ἡ δ', ἀφικνήτην καὶ μέχρι θεοῦ φόρον ταῖς
ἀναβάσεσι. διώκμεν ἡ τοῦ λόγου ἀπορὰ καὶ
διαδόσεις. ὡς τε ἐμοιγε οὐ ἡ εὐδὲ ἐπείν ὁ κνη-
τέον. τὸ εἰς πᾶσιν πλὴν γῆν ἵζελεῖν εὐφρο-
νον αὐτοῦ, καὶ εἰς τὰ πύρατα τῆς οἴκου μέ-
νης τῶν ῥημάτων πλὴν διώκμεν. ὁ πᾶσι πᾶσι
ἀχρσόλων ὁ παῦλος ἔφησε παρὰ δαβίδ
ἐκλεξάμενος. τίς μὲν ἄλλῃ συλλόγου σῆ-
μόρον χεῖρας. τίς ἡ συμφορῶν ἡδονή. τίς ἡ ἀγο-
ρῶν. τίς δὲ ἐκκλησιῶν. τίς τῶν ἐν τέλει καὶ τῇ
μετ' ἐκείνους ἐρυφή. τίς μοναστῶν ἡ μιγάδων.
τίς τῶν ἀπρηγμένων, ἡ τῶν ἐν πράγμα-
τι. τίς τῶν τὰ ἔξωθεν φιλοσοφούντων. ἡ τὰ
ἡμέτερα.

ἡμέτερά. μὴ καὶ οὐκ πάντων καὶ ἡ μεγί-
στη, τὰ ἐκείνου, συγγράμματα καὶ πονήμα-
τα. οὐδὲ γὰρ φέρεται ἀπορία τις ἄλλη μετ'
ἐκείνου. ἢ τὰ ἐκείνου συγγράμματα. σὺ
πᾶσαι τὰ παλαιὰ ὅσα τινὲς τοῖς θεοῖς λό-
γοις ἐνὶ ὄρωθεν. βροῦν τὰ νέα. καὶ οὗτος ἄριστος
ἡμῖν ἐν λόγοις, ὅς αὖ τὰ ἐκείνου μάλιστα τυγ-
χάνη γνώσκων καὶ οὐκ ἁλῶσθης φέρων. καὶ
σωετίζων τὰς ἀκούς. ἤρκεσε γὰρ εἰς αὐτὴν
πάντων τοῖς περὶ οὐρανὸν εἰς παιδίδυσιν.
ἐγὼ δὲ μόνον αὐτῷ διηγήσομαι. ὅταν
πῶ ἐξ ἀμύδρον αὐτῷ μεταχειρίζομαι καὶ
οὐκ ἁλῶσθης φέρω, μετὰ τοῦ κτίσθαι γίνομαι
καὶ γνώσκω κτίσεως λόγους. καὶ θαυμάζω
ἐν κτίσθαι πλεον ἢ πρότερον. ὅφει μόνη δι-
δασκάλῳ χρῶμενος. ὅταν τοῖς ἀντιρρήτι-
κοῖς ἐν τύχῃ λόγοις, ἐσδομιτικὸν ἐρῶ πῦρ.
ὥς τε φέρεται ἁλῶσθαι πονηρὰ καὶ παρὰ νο-
μοῖ ἢ τὸν χαλῶσθαι πύργον. καὶ καὶ μὴ οὐκ οὐ-
μούμενον, καὶ καὶ δὲ λυόμενον. ὅταν τοῖς ἐπὶ
πνύματος, δεικνῶ θεὸν ὃν ἔχω καὶ παρ'
ῥησιάζομαι πῶς ἀληθεῖαν. ἐπιβατεύων τῆς
ἐκείνου θεολογίας καὶ θεωρίας. ὅταν ταῖς
ἄλλαις διηγήσεσιν, ἅς τοῖς μετὰ βλέπου-
σιν ἀναπύσει τελευτῶς ἐν ταῖς περὶ αὐτῶν
τῷ πλεον τῆς κατὰ ἀπογραφὰς ἀπογραφὰς ἀπογραφὰς,
τῷ πλεον τῆς κατὰ ἀπογραφὰς ἀπογραφὰς ἀπογραφὰς,

M M

εἰς βασιλῆον.

ἰὼ δὲ ἄπο
 γῆν καὶ θῆ-
 καλᾶσεις
 εὐς ἐκὼν δὲ
 οὐς τε πέσο-
 δῖας καὶ κα-
 τατο μόνο
 ἀφ' ἐμὲ
 δι' τοὺς λῆ-
 νόμους
 λω χρώμα
 λέμον καὶ
 κῶν δυνά-
 λᾶς οἱ καὶ
 σῶν οἱ μέ-
 τῆς πόλε-
 ὅτι πρὸς ὅντι
 ἴσθι, καὶ τ-
 ἰακ δ' ἐν μέ-
 γλῶσσι καὶ
 τῆς τῶν ἐκ
 ἰσχυρῶν
 μένοι ἅπα-
 ρὰ μὲν σπ-
 ραῖς καὶ με-
 τὰ δυνάμει

οὐ δὲ ἀπ' ἀρχῆς ἐπεπήλησεν, ἀλλὰ καὶ φυ-
γὴν καὶ θάνατον καὶ τὰς πρὸς τῷ θανάτῳ
κολάσεις προθύμως ἐδέξατο αὐ'. ἢ ὡς κέρ-
δος ἔκινδυνον. δηλοῖ ὃ οἷς τὴν ἡδὴ πεποίηκεν.
οἷς τε πέπονθεν. ὅς, ἢ καὶ ἐξορίαν ὑπὲρ τ' ἀλη-
θείας καὶ ταπεινότητος, τοσοῦτον ἐπὶ παραγματο-
λογίᾳ μόνον ὄντι τῶν ἀκρολουθῶν ἐπεῖν,
ἀρὰ μὲν ὅτι πικρὸν ἀκολουθεῖν. οἰκονομεῖν
δὲ τοὺς λόγους ἐν κείνῃ, τῇ ἀναγκαίᾳ
ἐνόμιζε. τῷ θεῷ δὲ εἰδὼς τούτου συμβέ-
λῳ χρώμενος καὶ μικρὸν ὄντι τοῦ πο-
λέμου καὶ ῥῶν διαφύγειν καὶ πῶς τῶν αἰρετι-
κῶν διωκείσθαι. ἕως ὃ τῆς ἐλευθερίας αὐτῶν
λάττοι καὶ ῥῶν καὶ τῇ γλώσσῃ πῶς παρρη-
σίαν. οἱ μὲν γὰρ ἐξήτουν λαβέσθαι γυμνῆς
τῆς πόλεως τῆς πνύμαθός φωνῆς, ὡς εἴη θεός.
ὁ πόρ' ὃν ἀληθές, ἀσεβὲς ἐκείνοις ὑπελαμβά-
νῃς, καὶ τῷ κακῷ προσατῇ τῆς ἀσεβείας.
ἵνα δ' ἐν μὲν, τῆς πόλεως μετὰ τῆς θεολόγου
γλώσσης ὑποδείξωσιν. αὐτοὶ δὲ κατὰ χρό-
νος πῶς ἐκκλησίαν καὶ τῆς ἐαυτῶν κακίας
ὁρμητῆρον ποιοσάμενοι, ἐν τεύχῃ δ' ἐλπιό-
μενον ἅπαν ὡς ἐκ τίνος ἀκροπόλεως κατὰ
δράμωσιν. ὃ δὲ, ἐν ἄλλαις μὲν φωναῖς γρά-
φικαῖς καὶ μαρτυρίαις ἀναμφιλέκτοις ταῦ-
τ' ἐδωκεν, καὶ ταῖς ἐκ τῶν συλλογισμῶν

ἀνθρώποις οὐτως ἡλεῖχε τοὺς ἀντιλέγοντας,
ὥς τε μὴ ἀντιβαίνειν ἔχειν ἀλλ' οἰκείας σιωπῇ
θεῖσθαι φωναῖς. ἡ πόρ δὲ καὶ μεγίστη λόγου
διώκρισις καὶ σωφροσύνη. δηλώσει δὲ καὶ ὁ λό-
γος ὃν ποιεῖ τοῦτου σιωπῇ ἡρεσέμε, κινῶν τὴν
ἡρεσίαν ὥς ἐκ πυξίδος τῆς πινύμας. πῶς
δὲ κυρίαν φωνὴν τέως ὑποδρεῖ. δε το παρὰ
τὴν πινύμας αὐτῆς καὶ τῶν γνησίων τοῦ
του σιωπῶντων χάριν αὐτῶν, τῇ οἰκονομίᾳ
μὴ δυχεραίνειν. μηδὲ μιᾶς ἀντεχομένους φωνῆς,
τὸ πᾶν ἀρχέσθαι διὰ τὴν ἡρεσίαν τῶ καὶ
τῇ παρὰ σιωπῆς τῆς διουβείας. αὐτοῖς μὲν
γαρ οὐδὲ μιᾶν εἶναι ζημίαν ὑπαλαττομέ-
νων μηκρὸν τῶν λέξεων καὶ φωναῖς ἄλλαις
ἐῖς ὅσον διδοσκομοίσις. οὐδὲ γὰρ ἐν ἡμεροσιν
ἡμῖν εἶναι πῶς σωτηρίαν μάλλον, ἢ πράγμα-
σι. μηδὲ γὰρ τὸ ἰουδαίων ἔθνος ἀποβαλεῖν
αὐτοῖς πῶς τῆς ἡλεμμένου φωνῆς ἀντι τῇ χα-
ριστοῦ πρὸς ὁλίγον ὡς ζητοῦντες ἡξίωσιν μεθ'
ἡμῶν τάττεσθαι. ὧς δὲ κοινῶς μεγίστην ἀντιβλά-
βω γινέσθαι, τῆς ἐκκλησίας ὑπαλαττομέ-
σεις. ἐπεὶ ὅτι γε παντὸς μάλλον ἢ διὰ τὸ πινύ-
μα θεὸν, δηλὸν μὲν ὅτι ὦν καὶ δημοσία τῆς
τοῦ μάκρως ἐκέρχον εἶπετε καὶ πρὸς τῷ. καὶ
ἰδίᾳ τοῖς ὁρωτάσι προθύμως ἀνωμολόγη-
σε. σαφές ἐστιν δὲ πεποίηκεν ἐν τοῖς πρὸς ἐ-

ἐκ λότοις
 ποταπὴν
 ἄρτι
 ἐν ποταμῷ
 κυτῶν
 ματὶς ἐκ
 ὅσας καὶ
 ἐν μέλει
 τῶν τοις
 λόγοις τίνας
 ροιῶντες ἢ
 Ἰελεον· ἢ
 μελέ κ
 ὅς ἀφ' αὐ
 ἰαυρὸν ἐ
 ταῦτα δι
 πόσ' ἀπολ
 λούσιν
 ἄρτι
 τας ἐν τῷ
 ἑκκομῆ
 ἰστοι καὶ
 αὐτῶν ἐ
 ποίει μετὰ
 γὰρ μετὰ
 τὴν ἀφ' οὗ

με λόγοις πρὸς ὃν οὐδὲν ἀπόρρητον ἰδὼ αὐτῷ
 ποδὶ πύτων κοινολογουμένη. μηδὲ ἀπλῶς
 εἶδεν ἀπορρητὸν μένος. ἀλλ' ὅ μὴ πῶ πρότε-
 ρον πολλάκις πεποιήκεν ἐπαρασάμενος ἐ-
 αὐτῷ τὸ φεικωδέστατον. αὐτοῦ τοῦ πνύ-
 ματος ἐκ πεσεῖν εἰ μὴ σέβοι τὸ πνύμα μὴ ποι-
 εῖν καὶ ἵου ὡς ὁμοούσιον καὶ ὁμόημον.
 εἰ δὲ μέλις δεξαίβοι κοινωνὸν ἐκείνου καὶ τοῖς
 τοιούτοις, εἰς ἀπορρύσσω ἡ καὶ τῶν τοῖς πολ-
 λοις τέως ἀγνωσμένων. ὅτι καὶ τοῦ σενοχά-
 ρου ὡς ἡμᾶς, ἐαυτῷ μὲν τὴν οἰκονομίαν ἐπέ-
 δεξεν. ἡμῖν δὲ τὴν παρρησίαν. οὐς οὐδεὶς ἐ-
 με με κείνῳ οὐδὲ ἀποβάλλει τῆς πατερί-
 δος ἀφανείᾳ τετιμημένος. ὡς εἰς ἀμφοτέρων
 ἰσχυρὸν εἶναι τὸ καὶ ἡμᾶς διὰ γάλλιον. καὶ
 ταῦτα διήλθον, οὐχ ἵνα τῆς ἐκείνου δόξης ὑ-
 πόγραπολογήσωμαι, κρείττων γὰρ τῶν ἐκα-
 λούντων εἶπερ πινδὸς εἰσὶν ὁ ἀνὴρ, ἀλλ' ἵνα μὴ
 εἶδεν ὅρον τῆς διουθεσίας εἶναι νομίζοντες,
 πᾶς ὁ τοῖς γράμμασι μόνος τῷ ἀνδρὸς δι-
 ερισκομένης φωνᾶς, ἀσθενεσέραν τὴν πίστιν
 ἔχουσι. καὶ ἀπόδειξιν τῆς ἐαυτῶν κακουργί-
 ας τὴν ἐκείνου θεολογίαν. ἡ δὲ καὶ τοῖς ἐ-
 ποίει μετὰ τοῦ πνύματος. ἀλλὰ εἰ τῶν γὰρ
 γραμμάτων νοῦν δοκιμάζοντες, καὶ τὸν σὺν
 πᾶσι ἀφ' οὗ ταῦτα ἐγράφετο, μάλλον τῇ τε

εἰς βασιλείας

ἀληθείᾳ προσάγωνται, καὶ τοὺς ἀσεβοῦν-
 τας ἐπισομίζωσιν. ἐμοὶ γούτω εἴη καὶ ὅς τις
 ἐμοὶ φίλος, ἢ ἐκείνου θεολογία· καὶ τοσούτον
 θαρρύνει τῇ παρὰ τὸ πρᾶγμα τῷ ἀνδρὸς καὶ
 θαρότητι, ὥς τε καὶ ἴδω κοινοποιῶν μοι
 πρὸς ἅπανσι· καὶ κείνῳ μὲν τὰ ἐμά· ἐμοὶ δὲ, τὰ
 ἐκείνου λογίζοιτο παρὰ τε θεῷ καὶ τῶν ἀν-
 θρώπων τοῖς δυνάμονες ὄροις. οὐδὲ γὰρ εὖ
 ἀγγελιστὰς φαίμεν αὐτὸν ὑπεραυτῶς ποιεῖν
 ἀλλήλοισι· ὅτι οἱ μὲν, τῷ σαρκικῷ τῷ χριστῷ
 πλεονεχίζοντες ἐπαχλύθησαν· οἱ δὲ, τῇ θεολογίᾳ
 προσέβησαν· καὶ οἱ μὲν, ἐκ τῶν κατ' ἡμᾶς, οἱ
 δὲ ἐκ τῶν ὑπερῶν ἡμᾶς ἐποίησαν τὸ τιμὴν ἀρ-
 χήν· οὐτὼ τὸ κήρυγμα διελόμενοι πρὸς τὸ
 χρήσιμον οἱ μοι τοῖς δεχομένοις· καὶ οὐτὼ
 παρὰ τοῦ ἐν αὐτοῖς τυφύμενοι πνύματος·
 φέρε δὲ πολλῶν ἐν τοῖς πάλαι καὶ νῦν γε-
 γονότων ἀνδρῶν ἐπὶ δυνάμει γινώσκων· νο-
 μοθετῶν· συστατῶν· προφητῶν· διδασκα-
 λων· τῶν ἀνδρῶν μέχρις αἵματος, παρ' ἐκεί-
 νοις τὰ ἡμέτερα θεωρήσαντες, καὶ ἐντεῦθεν τὸν
 ἀνδρα γινώσκωμεν· ἀλλὰ μὴ ἐξιδῶμεν θεοῦ χει-
 ρός· καὶ παραδείξου θυφῆς· καὶ πρώτης νο-
 μοθεσίης· ἀλλ' ἵνα μὴ ἔγωγε λάσπημον
 αἰδοῖ τοῦ προπάτορος, πλὴν ἐντολῶν οὐκ ἐν-
 φύλαξεν· ὁ δὲ καὶ ἐδέξατο ταύτην, καὶ διε-

πῶσα πο-
 ρη καὶ σ-
 ὡς οὐδὲ τ-
 σε πρὸς τ-
 ἐπικέντρ-
 ἐπικέντρ-
 τίτη μι-
 ἢ πᾶσις) α-
 τὸ ἐξῆς β-
 ὁλος ὁ β-
 λείω δοκ-
 δη· καὶ
 μικρῶ π-
 κα· ὁ δὲ κα-
 καὶ καὶ β-
 ται πόλιν
 αὐτῶν· ὅ-
 γας ὁ ἄβ-
 τῆς καὶ τῆ
 τῷ θεῷ κα-
 καὶ πρὸς
 δι' ἐκείν-
 καὶ οὐδὲ
 καὶ ἡ δὲ
 ἰσακὰ ἀ-
 αὐτὴ πο-

ὡς οὐκ ἔλαβεν· καὶ τὴν φύλιν τῆς γνώσεως, οὐκ ἔλαβεν· καὶ τὴν φλογίνην ῥομφαίαν παρελθὼν
 οὐκ οἶδα ἢ παραδείξου τετύχηκε· ὡς ἢ ληπ-
 σε πρῶτος ἐπιχειρεῖν τὸν κύριον· ὁ δὲ καὶ
 ἐπικέκληται· καὶ τοῖς ἄλλοις ἐκήρυξεν, ὅτι
 ἐπιχειρεῖται πολὺ ἡμιώτερον· ὡς μετε-
 τέθη μικρὰς οὐσεβείας· (ἐπὶ γὰρ οὐ σκιαῖς καὶ
 ἢ τοῖς) ἄθλον ἀνδράμενος τὴν μετὰ θεσιν· καὶ
 τῷ ἐξῆς βίβλιν κίνδυνον διαπέφυγε· ἢ δὲ,
 ὅλος ὁ βίος μετὰ θεσιν ἦν τελείως ἐν βίῳ τε-
 λείῳ δοκιμασθέντος· νῶδε κινώτων ἐπισθί-
 νη· καὶ κόσμου δουτοῦ ἀνέματα φύλιν
 μικρῶ πισθυώτα καὶ καὶ ὑδάτων σωζόμε-
 να· ὁ δὲ κατακλυσιμὸν ἀσεβείας διέφυγε·
 καὶ κινώτων σωτηρίας τὴν ἑαυτῷ περὶ
 τὰ πόλιν κούφως ἢ αἰρετικῶν ἑσθρῶν
 οὐραν· ὅς οὐ κόσμον ὅλον ἀνέκαλέσασθαι· μέ-
 γας ὁ ἀβραάμ· καὶ πατριάρχης· καὶ θυ-
 τῆς καὶ νῆς θυσίαν· ἢ ἐκ τῆς ἐπαγγελίας
 τῷ δεσπότη πρὸς σαγατῶν ἰδρῶν ἐτοιμον,
 καὶ πρὸς τὴν σφραγὴν ἐπειγόμενον· ἀλλ' ὅ-
 δε δ' ἐκείνους μικρόν· ἑαυτὸν πρὸς ἡγῶν ὡς θεῶν·
 καὶ οὐδὲν ὡς ἰσότημον αὐτεδύθη· τί γὰρ
 καὶ καὶ ὡς τε καὶ τελείωθῃναι ἢ καὶ ἡδύνημα·
 ἰσαῖα καὶ ἀπηγγέλθη καὶ πρὸ γένεσεως· ὁ δὲ
 αὐτε πάγγελος καὶ τὴν ῥεβέκηαν λέ-
 γει

Μ μ ι ι ι ι

εἰς βασιλῆον

γὰρ δὴ πῶς ἐκκλησίαν, οὐ πόρρωθεν ἄλλ' ἐπὶ
 θεῖν ἡγάγετο· ὃ δὲ οὐκ ἐπρεσβεύεισ' οἴκετικῆς,
 ἄλλ' ἐκ θεοῦ δοθεῖσαν καὶ πισυθεῖσαν· οὐ δὲ
 κατεσοφίαθ' ὡς πῶς τῶν τεχνῶν προτίμη-
 σιν· ἄλλ' ἐν ἑαυτῇ τὰ πρὸς ἀξίαν ἀπαρξαλογί-
 στως ἐνείμει, μετὰ τ' τῷ πνύματι κείσεως· ἐν
 παινῶν τῶν ἰακῶν κλίμακα καὶ τῶν σήλην ἦν
 ἡλείφε τῷ θεῷ· καὶ τῶν πρὸς αὐτὸν πά-
 λην ἡ τίς ὡς τε λῶ· οἱ μαι δὲ τῷ ἀνθρωπείου
 μέτρου πρὸς τὸ θεῖον ὕψος ἀντιπαρέκτα-
 σις· ὅθεν καὶ ἄγει τὰ σύμβολα τῆς ὑπὸ
 μνήης γενέσεως· ἐπαινῶ καὶ τῶν ὡς τε τὰ
 θρέμματα τῷ ἀνδρὸς διμηχανίαν καὶ δύμη-
 εἶαν· καὶ τῷ δῶδεκα ὅς αὐτῷ πατεράρι-
 χας· καὶ τὸν τῶν διλογιῶν μδρισμόν, (ὡς ὅτι
 ἀχλυνεῖ προφητεία τῷ μέλλοντος· ἄλλ' ἐπαι-
 νῶ καὶ τεύχου τῶν ὅτι ὁραθεῖσαν μόνον· ἀλλὰ
 καὶ διαβαθεῖσαν κλίμακα, ταῖς κατὰ μέ-
 ρος εἰς ἀρετὴν ἀναβάσει· καὶ τῶν σήλην λῶ
 οὐκ ἡλείφειν, ἄλλ' ἡγαίρει τῷ θεῷ· τὰ τῶν ἀ-
 σιδῶν σήλην τεύχουσαν· καὶ τῶν πάλην λῶ οὐκ
 ἐπάλαισε πρὸς θεὸν ἄλλ' ὑπὲρ θεῶν τὰ τῶν
 αἰρετικῶν κατὰ βάλλουσαν· τὴν τε τριμάν-
 τι κῶν τ' ἀνδρὸς ὅς ἡς ἐπ' αὐτῇ τῇ σελήνῃ
 τῶν ἀσμήνων προσβάτων κτησάμενος τὰ ἐ-
 πίσημα· τὴν τε καὶ λῶ πολυτεχνίαν τῶν κα-

τὰ θεοῦ
 πολλὰς
 ἀλλ' αἰ-
 ματικῶς
 ἡκῶς·
 αἰσθη-
 πείρατα
 πρὸς τῷ
 οἰκῶν
 πολλὰς
 λαίλα-
 μίας·
 οὐ· μω-
 τοῦ· καὶ
 (ὡς) σῶ-
 καὶ τῶν
 μοδε-
 γράμ-
 πνύμα-
 ἐπὶ τῷ
 μένος
 καὶ με-
 ἀνθρω-
 ἰκενος·
 ξί· πνύ-
 ἐπὶ τῶν

τὰ θεὸν γλυνηθείτων· καὶ τὴν βυλογίαν ἥ
πολλὰς ἐσείξεν· ἰωσήφ ἐγένετο σιτοδύτης
ἀλλ' αἰγύπτου μόνης· καὶ εἰς πολλάκις καὶ σω
ματικῶς· ὁ δὲ πάντων· καὶ αἰεὶ· καὶ πινυμαί
νικῶς· ὁ πῶρ ἐμοὶ τῆς σιτομετείας ἐκείνης
ἀδελφίμῳ τῶν· μετὰ ἰωβ' ἡ αὐσίτου, καὶ πε
πεύραται καὶ νενίκηκε· καὶ ἀνηγόρευται λαμ
πρῶς ὡς τέλος τῶν ἀθλῶν· μηδενὶ τῶν τινασ
σόντων πολλῶν ὄντων κατὰ σεισθεῖς, ἀλλὰ
πολλῶ τῶν πῶρ ὄντι εἰς πειρασθῆναι κατὰ πα
λαίτας· καὶ τῶν φίλων τὴν ἀλογίαν ἐπισο
μίσας, ἀγνοούντων τοῦ πάθους τὸ μυστήρι
ον· μωϋσῆς καὶ ἀαρῶν ἐν τοῖς ἰδρυσιν αὐ
τοῦ· καὶ μέγας μωϋσῆς μετ' αἰγύπτου βα
σιλέως· λαὸν διασώσας ἐν σημείοις πολλοῖς
καὶ τῶρασι· τῆς νεφέλης εἶσω χωρήσας· νο
μοθετήσας εἰς διαποῦν νόμον· τὸν, τε τοῦ
γράμματος ἐξώθεν καὶ ὅσος εἰσδύθεν τὸν τῆ
πινύματος· ἀαρῶν δὲ μωϋσέως ἀδελφὸς καὶ
εἰς σῶμα καὶ τὸ πινύμα· τοῦ λαοῦ προθυχό
μενος καὶ πρῶτος ὁ μένος· μύσης τῆς ἰδρύσε
καὶ μεγάλης σκληρῆς καὶ ἐπῆξεν ὁ κύριος οὐκ
ἀνθρώπος· τούτων δὲ ἀμφοτέρων ζηλωτῆς
ἐκείνος· βασανίζων μετ' οὐ σωματικαῖς μάστι
ξι· πινυματικαῖς δὲ καὶ λογικαῖς, ἔθνος αἰ
ρετικὸν καὶ αἰγύπτιον· ἄγων δὲ λαὸν πῶρ

οὐ σπον. ζηλωτῶν καλῶν δόξαν, ἐδὶ τῶν
 γῆν τῆς ἐπαγγελίας. πλάξῃ δὲ νόμους ἐγ-
 γράφων. οὐ σπουτεβομένους, ἀλλὰ σωζο-
 μένους. οὐκ ἔτι σκιοφθεῖς. ἀλλὰ μάλλον πνευ-
 ματικούς. εἰς δὲ τὰ ἅγια τῶν ἁγίων ἔχ' ἅπαξ
 τοῦ αἵματος τοῦ. πολλάκις δὲ καὶ καὶ ἐκείνης
 ὡς εἰπεῖν εἰσὶν τῶν ἡμετέρων, ὅθεν τῶν ἁγίων
 ἡμῶν ἀνακαλύπτῃ τελέσθαι. καὶ λαὸν καβαί-
 ρων δ' προσκαίροις ἔσονται. ἀλλ' αἱ δόσεις
 ἀντίσμεσι. τί δ' ἐκείνους ἰησὺς. ἔσονται ἡ
 κληροδοσία. ἡ γῆς τῆς ἁγίας καὶ τὰ ἅγια. ὅ
 οὐκ ἔσονται; δ' ἔσονται γὰρ τῶν ἁγίων ὡς
 ὁμομένων, ὡς διανέμει τοῖς ἀποστόλοις; ὡς το
 καὶ κείνην δύνασθαι τῶν φωνῶν εἰπεῖν, ὅτι ἁγία
 ἐπέπεσον μοι ἐν τοῖς κατήτοις. καὶ ἐν ταῖς
 χερσίν οἱ κληροὶ καὶ τὰ χαίματα δόχοντων.
 καὶ ἀρπαξομένων πολλῶν ἡμιώτεροι. καὶ
 ἵνα τοὺς καὶ τὰς παρὰ δόξα μου καὶ τῶν
 καὶ τῶν τοὺς διδοκίμων τῶν τοῦ. σαμῆλ
 ἐν τοῖς ἐπισηλομένοις τὸ ὄνομα αὐτοῦ. καὶ
 οὐδ' ἐς πρὸς γέννησιν. καὶ μετὰ τῶν γέννησιν
 οὐδ' ἐς, ἰδὲν. καὶ χρίων βασιλείας. καὶ ἐν
 ῥέας, ὅθεν τοῦ κέρατος. οὗτος δὲ, οὐκ ἐκ ἐρέ-
 φους θεῶν καὶ διδωμένους ἀπὸ μήτρας; καὶ με-
 τὰ τῆς διωλοῦδος. ἐπιδοκίμος τῶν ἐν
 τι. καὶ ἐλέπων τὰ ἐνυραῖνα. καὶ χρίσας κυ

εἰς· καὶ
 πος· ὅτι
 λαὸν μὲν
 καὶ Ἰσὺν
 γον· καὶ
 διῶμα
 σα· ἑλο
 καὶ θεοῦ
 ἐλθόν·
 καὶ ἐὰν
 τοῦ μὲν
 ἐμὸν λα
 καὶ βα
 λάσσει
 ὃ δὲν ἀέ
 θρίας ἐ
 λαὸν καὶ
 αὐτὸν γὰρ
 ἑλομα
 μεθα· ἐ
 γους πα
 λιαταί
 κολωτῆ
 σιν· ἐπε
 πλῆθει
 ρὸς στωτ

εἶον· καὶ χρίσῃς τῶν τελευτουμένων ἐκ πνύμα
τος, ὁ δὲ βίβλιν βασιλεύσιν ἀοιδίμος· οὐ γὰρ
λὰ μὲν ἰσοροῦνται καὶ τὰ τῶν ἐχθρῶν νίκα
καὶ ἰσοπαια· ἡ πρῶτος δὲ, ῥ ἐπισήμοι
τον· καὶ πρὸ τῆς βασιλείας ἡ τῆς κινύρας
δυάμεις· καὶ φωνηροῦ πνύματος καὶ τεπέδισ
σα· ὁλομῶν πλάτος καρδίαν ἡ τῆς το πα
ρὰ θεοῦ καὶ τετύχηκεν· ὡς δὲ πλεῖστον προ
ελθὼν σοφίας καὶ θεωρίας, ὡς τε γινέσθαι τῶ
καὶ ἐαυτὸν ἀπάντων δύσκειμωτατος· ὁ δὲ
τοῦ μόν, τῶ πρῶτῳ, τῶ δὲ τῆ σοφίας καὶ τὰ ῥν
ἐμὸν λόγον, οὐδὲν ἡ μετῶ λέπεται· ὡς τε
καὶ βασιλέων θράσος δαίμονων τῶν καὶ τα μα
λάσσειν· καὶ μὴ βασιλίσταν νότον μόνον· μὴ
ῥ δὲ δεινὰ, ἡ τὸν δεινὰ καὶ τα κλέος τῆς αὐτῆς
σοφίας ἐκ τῶν πδράτων τῶν ἡς ἀπαντῶν, ἀλ
λὰ καὶ πᾶσι τοῖς πδράσι πλὴν ἐκείνου σοφί
αν γνωρίζεται· καὶ τὰ ἐξῆς παρήσω τοῦ
ὁλομῶντος· πᾶσι δὲ δὴ λαοὶν ἡμεῖς φηδὼ
μεθα· ἐπαυνοῖς ἡ λφον πλὴν πρὸς τοὺς τυρανί
νους παρῆκσιαν καὶ δὴ πρὸς ἀρπαγὴν; ἐ
λίσταίον τε πλὴν καὶ λὼ κληρονομίαν τῆς
μηλωτῆν, ἡ δὲ ἡλίου πνύμα σιωηολούθῃ
σεν; ἐπαίνει καὶ κείνου πλὴν ἐν πρὸ ζωῶν, τῶ
πλήθει λέγω τῶν πειρασμῶν καὶ πλὴν δὴ πρ
ρὸς σωτηρίαν· καίοντος μὲν οὐ καὶ τα καίον

εἰς βασιλείον·

τος δὲ. ὃ ποδὶ πλὴν ἔατον θαῦμα καὶ δ'· καὶ
 λὸν ἔξ ὑψοῦ δέρος πλὴν ἄγερκίαν· ἐν ταῖς
 τὰς οὐροσσι δ' ἔντας ἐν πυρὶ νεανίας· ἐν ἁ
 γαστρὶ κήϊον δὲ ξάμενον προφήτην φυγάδα·
 καὶ ὡς ἀπὸ θαλάμου τοῦ θηρὸς προελθόντα
 ἐν ἐλάκῃ δίημιον λεόντι θράος πεδήσεν·
 τα· ἢ πλὴν τῶν ἐπὶ τὰ μακκαβαίων ἀθλοισιν· σὺν
 ἱερεῖ καὶ μηδὲ τελευθέντι ἐν αἵματι· καὶ παν
 τοίοις βασιλῶν ἐθεσιν· ὧν ἐκεῖνος ἡλώσας
 πλὴν κερτοδρίαν, καὶ πλὴν δόξαν ὑπέγκματο· ὃ
 δὲ πλὴν νέαν μέτειμι διαθήκην· καὶ τοῖς ἐν ταῖς
 θαλῶσιν ἐκείνου παρεξέτασας· τι
 μήσω ὅτι μαθὴν πλὴν ἐκ τῶν διδασκάλων· τίς
 ἱερὸς πρόσδρομος· ἰωάννης· ὡς φωνὴ λόγου·
 καὶ ὡς λύχνος φωτός· οὐ καὶ προεσηύχθη
 σεν ἁ γαστρί· καὶ προσέβραμεν εἰς ἄδου· δὲ
 τῆς ἡρώδου μαγίας παρὰ πεμφθείς· ἵνα καὶ
 καὶ κηρύξῃ ἐν ὄρχομενον· καὶ εἶπω φαίνεται
 πολμηρὸς ὁ λόγος· ἐκεῖνο παρεξέταξέ πο
 τοῖς λεγομένοις, ὅτι μὴ προτιθεῖς, μηδὲ εἰς ἱ
 ἔον ἁγίων ὅτι ἀνδρα τῶν ἐν γυναικὶ τοῖς
 κῶν ὑπὸ δ' ἅπαντας, ταύτην ποιούμαι πλὴν
 ἔξέτασιν ἁλλὰ ἡλωτὴν ἀπὸ φαίνων· καὶ π
 ῖ· χαρὰ κτήρος ἐκεῖνος ἐν ἁνῶ φέροντα· δ' ἂν
 κρὸν τοῖς πωρομένοις, καὶ ἂν μικρὰ ἢ μεγίστων ἢ
 μίμησις· ἢ ἂν δὲ ἀναρχὴς τ' ἐκεῖνος φιλοθεῖας·

ἀκὼν οὐ
 τῷ ῥύχ
 μενον δι
 ἰσοφωί
 τῆς ἁ
 θεῶν
 εἰς
 ἀλλή
 οὐο δια
 τῆς δὲ
 ρωσιν
 καὶ τῶ
 λου
 σκεῖαν
 δαίου
 ὅτι
 οὐρανῶ
 ἀλλή
 κλον
 ἔρου
 ὡς
 λόγου
 ματων
 ἐκ
 ἀξον
 ἵνα

εἰκὼν ὁ ἀνὴρ; καὶ οὗτος δὲ ἡμῶν ὥκησε, καὶ τοῦ
 τῷ ῥύχινον ἔαθημα εἶχον αἱ νύκτες. ἀγνοοῦ-
 μενον δὲ ἐπιδεκνύμενον. καὶ οὗτος πῶς ἴσῃ
 Ἰοφίω ἡγάπησε, θεῶν καὶ θαύρων ἐαυτὸν ὁλῶ
 τῆς ἰακχατείας. καὶ οὗτος χριστοῦ κήρυξ ἡξιώ-
 στη γινέσθαι εἰ καὶ μὴ πρόσδρομος. καὶ ἵξεπο-
 ρύξω πρὸς αὐτὸν, οὐχ ἡ περὶ χωρὸς μόνον
 ἀλλ' ἡ δὴ καὶ ἡ ὑπὸ δρόμος. καὶ ἕως μέσος τῶν
 δύο διαθηκῶν. τῆς μὲν καὶ ταλῶν δ' ἡ γράμμα
 τῆς δὲ δευτέρας δὲ πινδύμα. καὶ τῶν πᾶσι
 ῥωσιν ἡ κρυπτομένη νόμος πῶς ἡ φαινομένη
 καὶ ταλῶν. ἐμὴ μὲν τοπέξω τὸν ζῆλον. παύ-
 λου τὸν τόνον. τῶν ὀνομασῶν καὶ μετωνομα-
 σιμένων. ἀμφοτέρων πῶς πίσι. τῶν ὑπὸν ξεβε-
 δαίου τὸ μεγαλόφωνον. πάντ' τῶν μαθητῶν
 τὸ ὑπελὲς καὶ ὑπὸ ἰστίον. ταύτη τοι καὶ κλεῖς
 οὐρανῶν πισυνέται. καὶ οὐχ ὅσον ἀπὸ ἰδρου-
 ῖα ἡμῶν μέχρι τοῦ ἱμνικοῦ, μείζονα δὲ κύ-
 κλον τῷ ἀναγγελίῳ ἀποδεδειγμένῃ. καὶ ὑπὸ
 βροντῆς οὐκ ὀνομάζεται μὲν γίνεται δὲ. καὶ
 ὡς δ' εἰς τοῦτο ἡμῶν κείμενος, ἐκείθεν ἔλκει τὸ
 λόγον πῶς δυνάμει, καὶ τὸ βάθος τῶν νοη-
 μάτων. σέφανος μὲν γὰρ ἐκωλύθη γινέσθαι
 εἰ καὶ πρὸς θυμὸς ὡς ἐπὶ πᾶσι αἰδοῖ τοὺς λι-
 θάζοντας. ἐπὶ δὲ σιωποῦν τὸν εἰπεῖν ἔχω
 ἵνα μὴ τοῖς κατὰ ἐκείθεν ἐπεξίω πᾶσι τοῦ

εἰς βασιλῆον

των. ἐκείνος γὰρ εἰ μὴ, εἰς οὗτοι τῶν καλῶν
εἰ δὲ ἐξήλωσε. ὅ δὲ, ἐνίκησε. τῷ δὲ οὕτω πάν-
των ἐλθεῖν τῶν νῦν, πάντων ἐκράτησε. ὅ-
θεν ἐν οὗτοι πάνσιν ὁρῶ καὶ σὺντομον. τοσαύτη
τῷ ἀνδρὸς ἡ ἀρετὴ, καὶ ἡ τῆς δόξης πόδιον
σία, ὥς τε πολλὰ καὶ τῶν ἐκείνου μετρώων, ἢ
ὅτι καὶ τῶν σωματικῶν ἐλαττωμάτων, ἐπέ-
ροις εἰς δυσδοξίαν ἐπενοήθη. οἷον, ὡς χρότητα λέ-
γω καὶ γλυκεία. καὶ βαδίσματος ἡθους καὶ
εἰς ποδὶ λόγον μὴ πρόχειρον. σὺνεν τὸ ὡς ἰα-
τρὸν καὶ ἡ εἰσω συνενδυκός, ὅς τοις πολλοῖς μὴ
καλῶς ἐκλωθεῖν μηδὲ νοσήσεν, σκυθρωπότης
ἐχλίσθη. ἐπὶ ἡ εἶδος ἐσθῆτος, καὶ σκίμπος οὐκ
μα. καὶ ὁρῶς βρώσεως ὧν ἐκείνῳ οὐδὲν οὐκ
απουδῆς ἔω. ἀλλ' ἀπολῶς ἔχον. καὶ συμπύπτον
ὡς ἐτυχε. καὶ πολλοὺς ἀνδράσις βασιλείους
ἔχει τοῦ ὁρῶμεν. ὅθεν ἐν ταῖς σκιαῖς ἀνδρῶν
αὐτάς. πολὺ γὰρ εἰπεῖν ὅτι καὶ ὅς τῆς ἡχοῦς
ὑπερόρων. ἐκείνῳ μὲν εἰ καὶ ἰατρὸν τελευτήσας
φωνῆς ἀλλ' οὕτω ἀναρχήσθον ἔσπο κείνῃς.
οἱ δὲ, πολλόν, ἀπέχριστο τοῦ ἀνδρὸς, ἢ ὅσοις
πολλοὶ ἔξιν ἐπιθυμοῦσιν. ἐκείνο δὲ οὐκ ἐπὶ μι-
κρόν ἀλλὰ καὶ μέγιστον εἰς φιλοτιμίαν εἰκό-
τως. ὅς τυχεῖν ἐκείνῳ ὅτε πολλοὶ ἔξιντας.
ἢ δεραπέυσαντας. ἢ τι καὶ παιδῶν ἢ αὐτῶν
δὴ ἐν εἰρημνόν ἢ πεπρωγμνόν, φέρειν ἔχον

μνημόν
δα καὶ
ἢ ἀνδρῶν
τοῦ καὶ
πλείους
ἀνδρῶν
ρὸς καὶ
ἢ καὶ τῶν
μῶς, θαυ
ρημνόν
δὸν, καὶ
ταλῶν
εἰς τῶν
αὐτῶν
σιωπῶν
σι καὶ εἰ
μα τοὺς
νῆς συλλ
σελθεῖν ὅ
ἢ ἀλλοις
γὰρ ἐχόν
ὅσα φιλο
μῶς (ἢ
τῶν εἰρημ
ταῖς πνέ
ἐπὶ τῶν

μνημόνδμα. ὡς πρὸς οὗτω καὶ τὰ πολλάκις οἱ
 δα καλῶπιότατος. ἐπεὶ καὶ τὰ πάροργα
 τῷ αὐτοῦ, τῷ φρονιμῶν ἐπὶ τοῖς, καὶ τὴν τιμῶν
 τῶν καὶ ποσειδωνεύς. ἐπεὶ δὲ τὸν δρόμον
 τελέσας καὶ τὴν πίσιν τηρήσας, ἐπὶ τοῖς τὴν
 ἀνάλυσιν, καὶ ὁ τῶν σεφάων ἀνείσκει καὶ
 ρὸς, καὶ κείνο μὴ οὐκ ἤκουσεν εἰς τὸ ὄρος ἀνάβη
 θί καὶ τελεύτα τελεύτα καὶ ἀνάβαινε πρὸς ἡ
 μᾶς, θαυματουργεῖται καὶ ταῦτα τῶν προει
 ρημένων οὐκ ἔλαττον. νεκρὸς γὰρ ὢν ἦδη χω
 ρὸν, καὶ ἄπνους, καὶ τὸ πλεῖστον τῷ βίου κα
 ταλελοιπῶς, αὐτὸν ὡς τῶν γένεσι ποσειδων
 ἐξίτητους τῶν λόγων. ἵνα τοῖς τῆς δύσε βεῖ
 αὐ σιωπέλθῃ ῥήμασι. καὶ χειροτονίαις τῷ γνη
 σιωτάτων αὐτοῦ. δεραπειτῶν, τὴν χεῖρα δίδω
 σι καὶ τὸ πνῦμα. ὡς τε μὴ ζημιωθῆναι τὸν
 ματοῦς ἐκείνου μαθητὰς, καὶ τῆς ἰδρωσύ
 νης συλλήπτορας. τοῖς δὲ ἐξῆς ὁ κνεί μὲν προ
 σελθεῖν ὁ λόγος. προσβήσεται δὲ, ὁ μῶς. εἰ
 καὶ ἄλλοις μάλλον ἡμῶν πρέπων ὁ λόγος. καὶ
 γὰρ ἔχω φιλοσοφεῖν εἰς τὸ πάλαι. καὶ εἰσφό
 ρα φιλοσοφεῖν ἐπὶ οὐδὲ κα. τὸ κοινῆς μεμνη
 μένος ζημίας. καὶ τοῦ κατὰ χρόνον πάλαι
 τὴν οἰκισμῶν. ἐκεῖτο μὲν ὁ αὐτὸς τὰ τελευ
 ταῖα πνέων καὶ παρὰ τῆς αὐτοῦ χροσασίας
 ἐπιζητούμενος, πρὸς τὸν ἐκ πλείονος ἐβλε

εἰς βασιλῆον.

πεν. ἐχέιτο δὲ πᾶσι αὐτὸν πᾶσι ἡ πόλις, πᾶσι
ζημίαν οὐ φέροντες. καὶ τῆς ἐκδημίας ὡς
τυραννίδος καὶ ταβοῶντες. καὶ τῆς ψυχῆς
λαμβανόμενοι. ὡς καὶ δεκτῆς καὶ βιασθῆναι
διωκαμένης ἢ χειρὸν ἢ δεήσεσιν. ἐποίησεν γὰρ αὐ
τὸν καὶ παράφρονος τὸ πάθος. καὶ προ
σθεῖναι τι τῆς αὐτῶν ζωῆς ἐκείνους ἐκείνῳ εἰ
πὺρ οἰόν τε λῶ, πρόσθυμος λῶ. ὡς δὲ ἡττήθη
θεν, εἶδεν γὰρ αὐτὸν ἐλεχθῆναι ἀνθρώπων ὄν
τα. καὶ εἰς χεῖράς σου παραθήσεται τὸ πνύ
μά μου τελευτάων ἐπὶ τῶν τοῖς ἀπάτοις ἵς
αὐτὸν ἀγγέλοις, οὐκ ἀνδρῶς ἐναπέφυξεν ἔστιν
αὐτοὺς παρόντας μυσταγωγίας. καὶ βελτί
ους ποιήσας ταῖς ἐπισκήψεσι. τό τε δὴ θαῦ
μα γίνεται τῶν πᾶποτε γλυκομένων, ὀνομα
στότατον. προεκομίζω μὲν ἅγιος χειρὸν ὅσι
ων ὑψόμενος. πᾶσι δὲ ἢ ἐν ἐκείνῳ. ὅ μιν κρατῶ
διελαβέσθαι. ὃ δὲ σκιάς ὅ ὃ ἢ ἢ ἐροφὸς σκίμ
ωδος καὶ φαῦσαι μόνον. τί γὰρ ἐκείνῳ τοῦ σώμα
τος ἰδρῶτόρον τε καὶ καθάρωτόρον. ὅ ὃ ἢ ἢ ἢ
τόν τ' ἐλθεῖν πλῆσιν. τῷ ὃ, τῆς θεᾶς ἀχρλαῦ
σαι μόνῃς ὡς τι καὶ κείνης πεμψύσης ὀφελος.
πλήρεις ἀγροαί. σοαί. διώροφοι. τειώρο
φοι. τῶν ἐκείνων παραπεμπόντων. προηγου
μένων. ἀλλήλοις ἐπεμβαίνοντων. μυριάδες τέ
λους παντός καὶ ἡλικίας ἀπάσης δὲ πρότερον
γνωστό

γνωστό μ
κώμενα.
λυσόμενοι.
ἐκτὸς ἑλ
κείνοις προ
μικτος, πλ
ρὸς τοῦ λ
πάθος. σ
ἐλπίτων, εἰ
νέσεως. αἱ
ἐκείνῳ σ
πλάχε αὐ
δὲ σῶμα
καὶ γεν τ
τῶν πα
ἰδρῶσιν ὁ
λη φωνή
της, τοῖς
φανοῖς. κα
σφῶν
αὐ δὲ γὰρ
ἡπολέλοι
πομος. τῆ
βίον ἐλκ
εἶλος τὸν
ὅτι τελευ

γινωσκόμεναι. φιλμωδῶσαι, θρηνῶσις ὑποδρῶν
κώμεναι. καὶ δ' φιλόσοφον ᾧ ποίθει καὶ τα
λνόμενον. ἀπὸν δὲ τοῖς ἡμετέροις πρὸς τοὺς
ἐκτὸς ἑλλήνας. ἰουδαίους. ἐπὶ ἡλύδασ. ἐ
κείνοις πρὸς ἡμᾶς. ὡς τις πολέον ἀποκλαυσά
μενος, πολέονος μετὰ χη τῆς ὠφελείας. πέ
ρσο. ἡν λόγου. καὶ εἰς κίνδυνον τελευτᾷ δ'
πάθος. συναπελθουσὼν αὐτῶ ψυχῶν οὐκ
ὀλίγων, ἐκ τῆς ὠθισμοῦ βίαις καὶ συγκλο
νήσεως. αἱ καὶ τῶ τέλους ἐμακχεῖσθαι, ὡς
ἐκείνῳ σωέσθαι. καὶ θυμάτα ὑπὸ τὰ φια,
τάχα αὖτις εἴποι τῶν θερμοτῶν. μόλις ὃ
δ' ὥμα δὲ φυγὸν τὸν ἀρπάζοντας. καὶ νι
κῆζεν τοὺς πομπεύοντας, οὐ τῶ τάφῳ
τῶν πατῶν δίδεται. καὶ πρὸς τὴν τοῖς
ἐδρῶσιν ὁ ἀρχιδράς. τοῖς κήρυξιν, ἡ μεγά
λη φωνὴ καὶ τοῖς ἐμοῖς ὡσὶν ἐν ἡγῶ. ὁ μαρ
τυς, τοῖς μαρτύσι. καὶ νῦν ὁ μὲν ὅστις ἐν οὐ
ρανῶσι. καὶ καὶ τὰς ὑποδρῶν ἡμῶν ὡς οἶμαι προ
σφῶν θυσίας, καὶ τῶ λαοῦ περὶ χόμενος.
οὐ δὲ γὰρ ἀχολιπῶν ἡμᾶς, πάντ' ἀπαισις
ἀπολέλοιπεν. ἡ μεθνήδ' ἀπὸ γήτορος καὶ ἡ μί
τομος. τῆς μεγάλης ἀπερῶσως συζυγίας. καὶ
βίον ἑλκων ὁδωκρὸν καὶ οὐκ ὁδορομον, οἷον
εἰκὸς ἔν' ἐκείνου κεχειρισμένον. οὐκ οἶδα εἰς
ὅτι τελευτήσων μετὰ τῶν ἐκείνου παλαιῶν

N N

εἰς βασιλῆον

παρ' ἑαυτοῦ
 ἢ δι' ἀλλοτρίαν
 ἡμῶν, ὅν τι
 ἴσμεν παρὰ
 καὶ τὸν ὁ
 φιλάδελφον
 ἀφ' ἑαυτοῦ
 φύλακα
 πίνει· ὅν
 τις, ἢ ὅτι
 σίλφει· τῆς
 ἡμῶν καὶ
 ὅτι χρεὶ
 πινέμεται
 τῆς ἐλπίδος
 σὺ καὶ τῶ
 καὶ διὰ
 ἡμῶν ἐπὶ
 καὶ ὅν διὰ
 ἡμῶν ἵπ
 σκαυτὶ παρ
 καὶ ἡμῶν
 λίσσατον· ἢ
 ἡμῶν σε
 τις καὶ σὺ
 καὶ διὰ

παιδαγωγίαν, ἢ νεότης· ἢ πενία, εἴ ποτε σὴν.
 ἢ δὲ πορία, τὸν οἰκονόμον· δοκοῦσί μοι καὶ χῆ
 ραι, εἴ ποτε προσάτην ἐπιμενέσας· καὶ ὁρφανοί,
 τὸν πατὴρα καὶ πτωχοί, εἴ ποτε φιλόπτωχον.
 καὶ τὸν φιλόξενον, οἱ ξένοι· καὶ ἀδελφοί, εἴ ποτε
 φιλάδελφον οἱ νοσῶντες, τὸν ἰατρὸν· καὶ ἑσθ
 λή νόσον καὶ ἰατρείαν· οἱ ὑγιαίνοντες, τὸν
 φύλακιν τῆς ὑγίης· οἱ πάντες, τὸν πᾶσι
 πάντα γινόμενον· ἵνα κερδαίνει τοὺς πάν
 τας, ἢ πωλείοντας. ταῦτά σοι παρ' ἡμῶν ὡς
 σίλφε· τῆς ἡδίστης σοί ποτε γλώττης, καὶ ὁμο
 τίμου καὶ ἡλικος· εἰ μὲν τῆς ἀξίας ἐγγύς, σὴ
 εὖτε χεῖρας· σοὶ γὰρ θαρσύνει, τὸν πόρρω σου λό
 γον ἀνέσχεσά μιν· εἰ δὲ πόρρω καὶ παρὰ πολὺ
 τῆς ἐλπίδος, τί χεῖρα παθεῖν· καὶ γῆρα καὶ νό
 σον· καὶ τῷ σὺ πόθῳ τερνυχόμενους· πωλὺ
 καὶ θεῶ φίλον, τὸ κατὰ δυνάμιν· σὺ δὲ ἡ
 μᾶς ἐξοπλίσαι αἰῶθαι ὡς θεῶ καὶ ἰδρὰ κεφαλῇ·
 καὶ εἴ ποτε δευρομένον ἡμῖν πρὸς θεῶ σφόδρα τῆς
 ἡμετέραν παιδαγωγίαν, ἢ σῆσας τῇ
 σεαυτὶ προσθείας, ἢ πείσας καρτερῶς φέρειν.
 καὶ πρὸς πάντας αἰῶθαι ἡμῖν διεξάτοις πρὸς εἰ
 λίσσασθαι· εἴ ποτε μεταστρέψωμεν, ἀλέξαι καὶ κείθεν ἢ
 μᾶς ἰαῖς σεαυτὶ σκηνάει· ὡς ἂν ἀλλήλοις συζῶν
 τες καὶ συνεποπτεύοντες πῶς ἀγίαν καὶ μακαρί
 αν διαδοῦν, καὶ θαρσύνοντες καὶ τελεώτερον ἢς

N N ii

εἰς βασιλεὺς τὸν μέγα λυ.
νυῦ μετρίως δεδύμεθα. τοὺς ἐμφάσεις, ἐλ
ταῦθα σαίη μὲν τῆς ἐφέσεως. καὶ ταύτῃ λυ
λάβοι μὲν ὦν περ λεμήα μὲν καὶ περ λε
μήμεθα πλὴν αὐτὶς δὲ σιν. σοὶ μὲν δὲ οὐτος παρ
ἡμῶν ὁ λόγος. ἡμᾶς δὲ, τίς ἐπαινέσεται μὲν
σε ἢ βίον ἀχρ λείποντας. εἰ καὶ ἴε παρὰ ἄλλοι
μὲν ἐπαινέσθαι τοῖς λόγοις ἄξιον. ἐν χριστῷ ἰησοῦ
κυρίῳ ἡμῶν ὧν δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΝΑΖΑΝΖΗΝΟΥ
ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ Εἰς τὸν
ΜΕΓΑΝ ἈΘΑΝΑΣΙΟΝ Ἀρ
ΧΙΕΡΕΨΚΟΡΟΝ Ἀλε
ΞΑΝΔΡΕΙΑΣ.

Ὁ ἀνάσιον ἐπαινῶν, ἀρετῶν ἐ
αὐτοῦ ἐπαινέω μὲν. ταυτὶν γὰρ ἐκείνῳ λυ
τε εἰπεῖν καὶ ἀρετῶν ἐπαινέσαι. ὅ
τι πᾶσιν αὐτῶν συμαβῶν εἶχεν πλὴν ἀρε
τήν. ἢ τό, γὰρ ἀληθεύον ἐπείν, ἔχει. δεῶν ἄ
ζῶσι πάντες οἱ κατὰ θεὸν ζήοντες, καὶ ἐν
θεῷ δὲ ἀπαμακρῶσι. καὶ ὁ καὶ ἀβραάμ καὶ
ἰσαὰκ καὶ ἰακώβ ἀκούει θεός, ὁ θεός. ὡς οὐ νε
κρῶν θεός, ἀλλὰ ζώντων. ἀρετῶν δὲ ἐπαι
νῶν, θεὸν ἐπαινέω μὲν. παρ' οὗ τοῖς ἀνθρώ
ποις ἡ ἀρετή. καὶ τὸ πρὸς αὐτὸν ἀνάγκη εἶναι

ἐπαινέσθαι
λάμψας
χάλλον, οὐ
ὅσον ὦν ἐν
μέτρον καὶ
ἐν αὐτοῖς τῇ
καὶ αὐτοῖς
μὲν γὰρ ἐ
ἐν ἀόρατο
λυσισίαις,
περὶ αὐτῶν
ὁρῶμεν οἱ
τὸ ὁρατὸν
ραμμένων
νοῦν καὶ τ
τοῖς δὲ ἡ νο
ουμένων ὅς
φίσις ἵστα
ται. οὐ δὲ
ἐξ οὗ δὲ οὐ
ἐκασταί τε
γὰρ ὅτι τοῖ
νεκροῖς πα
ν μὲν οὐκ
αὐτὸν ἔχον
τὸ εἶπε νεκρ

ἢ ἐπανάγειται, διὰ τῆς συγγενοῦς ἡμῖν ἐλ
 λάμψεως. πολλῶν γὰρ ὄντων ἡμῖν καὶ με
 γάλων, οὐ μὲν οὖν εἴποι τις αὐτῶν ἡλίκων καὶ
 ὅσων ὧν ἐκ θεοῦ ἔχουσιν τε καὶ ἔξομεν, ἔστι
 μέγιστον καὶ ὑπερανθρώπιον, ἢ πρὸς αὐ
 τὸ νοῦσις τε καὶ οἰκειώσις. ὁ πῶρ γὰρ ἔστι τοῖς
 αἰσθητοῖς ἡλῖος, ἔστι τοῖς νοητοῖς θεός. ὁ
 μὲν γὰρ ἐν ὁρώμενον φωτίζει κόσμον, ὁ δὲ
 ἐν ἀόρατον. καὶ ὁ μὲν ταῖς σωματικαῖς ὀφθαλμοῖς ἡ
 λιοειδής, ὁ δὲ ταῖς νοερὰς φύσεις θεοειδής ἀ
 περγάζει. καὶ ὡς πῶρ ἔτος τοῖς ὁρώσι καὶ τοῖς
 ὁρωμένοις τοῖς μὲν πῶρ τὸ ὄρα καὶ τοῖς δὲ πῶρ
 τὸ ὁράσθαι παρέχον διώκῃν αὐτὸς τῶν ὁ
 ρωμένων ἔστι ὁ καλλίστος, οὐ πῶ θεὸς τοῖς
 νοοῦσι καὶ τίς νοουμένοις τοῖς μὲν ἐνοεῖν,
 τοῖς δὲ ὁ νοεῖσθαι δημιουργῶν, αὐτὸς τῶν νο
 ουμένων ἔστι τὸ ἀκρότατον. εἰς ὃν πᾶσα ἐ
 φεσις ἵσταται. καὶ ἡ πῶρ ὃν οὐδαμοῦ φέρε
 ται. οὐδὲ γὰρ ἔχει τίς ὑψηλότερον, ἢ ὅπως
 ἔξω οὐδὲ ὀφειλοσοφώτατος νοῦς καὶ ὁρᾷ
 ἡκώτατος. ἢ πολυπληθονέστατος. ἔστι
 γὰρ ἔστι τὸ τῶν ὁρεκτῶν ἔχον. καὶ οὐ γὰρ
 νοουμένοις πάσης θεωρίας ἀνάπαυσις. ὥς π
 νι μὲν οὖν διεγίνετο διὰ λόγου καὶ θεωρί
 ας διασχόντι πῶρ ὑπὸ λῶν, καὶ ὁ σαρκικὸν τοῦ
 γὰρ εἴτε νέφος γὰρ λέγειν. εἴτε προκλύμμα

N N iii

ὁχρὰ πῦξαντι, θεῶ συγγλνέσθαι καὶ τῷ ἀκράτῳ
 φνεσάτω φωτὶ κραθῆναι, καὶ θόσον ἐπιλεξῶν
 ἀνθρώπινῃ φύσει, μακρότερος οὐχός. τῆς τε αὖ
 τεύθεν ἀναβάσεως καὶ τῆς ἐκείσε θεώσεως.
 ὡς δ' ἐγνησίως ἐπιλοβήσεται χερίζεται. καὶ
 ἡ ἰσότης πῶς ὑπὸ τῷ δυνάσει γνέσθαι, ὁχρὰ
 πῶς αὖ τῇ τελευτῇ νοουμένη αἰότητα. ὅς τις
 δὲ ἔστω τῆς συζυγίας χείρων ἐγίνωτο, καὶ
 ἐβούλοντο πηλὴ σιωπῇ, ὥς μὴ διωκῆται
 καὶ ἐμβλέψαι πρὸς ταῖς τῆς ἀληθείας αἰ
 γαῖς, μηδὲ ἰσότης τὰ κατὰ γνέσθαι γενοῖς
 αἰῶθεν καὶ πρὸς τὰ αἰῶνα καλῶμενος, ἄθλιος
 οὐχός ἐμοὶ τῆς τυφλώσεως, καὶ ἂν εὐροῇ τοῖς
 ἐν ταύθῃ. καὶ τοσούτῳ πλείον, ὅσω πᾶσι αὖ
 μάλλον ἔστω τῆς εὐροῖας παύζεται, καὶ πεί
 νηται ἄλλοτε καλὸν νομίζῃ πρὸς τῷ ὄντι
 καλοῦ. ἐπὶ τὸν πονηρῶς δόξης καὶ πόνον ὁρεπῶ
 μενος. ἢ ζόφον κατὰ κραθῆναι, ἢ ὥς πῦρ ἐ
 λθῆν, ὃν ὡς φῶς οὐκ ἐγνώρισε. ταῦτα ὀλί
 γοις μὲν ἐπιλοσοφῆται καὶ τῶν νῦν καὶ τῶν πα
 λαι. (ὀλίγοι γὰρ οἱ τῷ θεοῦ εἰ καὶ πάντες ἀλλὰ
 σματα.) νομοθέταις. στρατηγοῖς. ἰδρυτοῖς.
 προφήταις. ἀναγχαλισταῖς. ἀποστόλοις. ποι
 μέσι. διδοσκάλοις πάντι πνευματικῶς πλε
 ρώματι καὶ συστήματι. ἐν δὲ τοῖς παῖσι. καὶ τῷ
 νῦν ἐπαινουμένῳ. τίνας δὲ λέγω ἐβούτο,

ἰσὺν ἡν οὐ
 ἰσάκ' ἔκ
 καὶ τὸν,
 τοὺς καὶ τῶν
 μέχρι τινὲς
 τῆς ἀρχαίας
 ἀρχαλασίδος
 τε τῆς τε
 ποδελίου γ
 ἡν πρὸς τῶν
 περὶ τῶν
 πολλὰ καὶ
 πᾶν, οὐ
 σὺν ἡ λαὸς
 ἐκείνους
 ἀφ' αὐτῶν
 μετὰ ἡμετέρας
 σι εἰς οὐς κα
 πῆν. ἡ τῶν
 ξιν. πᾶν δὲ,
 ἡ, τοὺς καὶ
 ἡ πᾶν τε με
 λαοῶν, ὡς τ
 λῆς γὰρ οὐκ
 λῆν σωματικῶ
 ἀπὸ καὶ βίβλ

οἶον τὸν ἐν ὧχ ἐκείνῳ. ἐν νῶε. τὸν ἄβραμ τὸν
 ἰσαὰκ τὸν ἰακώβ. τοὺς δῶδεκα πατεράρι
 χαρὸν τὸν, τε μερυσία, τὸν ἀαῶν. τὸν ἰησοῦ
 τοὺς κριταίς. ἐν δαβίδ. ἐν σολομῶντα,
 μέχρι τινός. τὸν ἡλίαν. ἢ ἐλισαῖον. τοὺς πρὸ
 τῆς αἰχμαλωσίας. προφήτας. τοὺς μὲν πλὴν ω
 αἰχμαλωσίαν, καὶ τὰ τελευταῖα δὴ ταῦτι
 τα τῇ τάξει καὶ πρῶτα τῇ ἀληθείᾳ. ἔσα
 ποδὲ πλὴν χριστοῦ σάρκωσιν. ἢ ἴδι προσληφέν.
 τὸν πρὸ τοῦ φωτός λύχον. πλὴν πρὸ τοῦ λό
 γου φωνήν. ἢ πρὸ τοῦ μεσίτου μεσίτην. μεσίτην
 παλαιᾶς διαθήκης καὶ νέας. ἰωάννην ἐν
 πάντα, τοὺς χριστοῦ μαθητάς. τοὺς μετὰ χρι
 στὸν ἢ λαὸν προηγεσθέντας. ἢ δια λόγους φανε
 ρωθέντας. ἢ δια σημείων ἰσχυροσθέντας, ἢ τε
 λερωθέντας δι' αἵματος. τούτῳ ἀθανάσιος, ἰοῖς
 μὲν ἡμελήθη. τῶν δὲ μικρὸν ἀπελείφθη. ἔ
 σι δὲ οὐς καὶ ὑποδέχων. εἰ μὴ ὁλημὸν εἰ
 πείν. καὶ τῶν μὲν, τὸν λόγον. τῶν δὲ, πλὴν πρῶ
 ξιν. τῶν δὲ, τὸ πρῶτον. τῶν δὲ, τὸν ζῆλον. τῶν τῶν
 δὲ, τοὺς κενδυώσας. τῶν δὲ τὰ πλείω, τῶν δὲ,
 ἅπαντα μιμησάμενος, καὶ ἄλλο ἀπ' ἄλλου
 λαβὼν, ὥς πρὸς οἱ τὰς μορφὰς μὴ ὑποδρα
 λῆς γράφοντες. καὶ εἰς μίαν πλὴν ἑαυτοῦ ψυ
 χὴν σωματικῶν, ἐν ἀρετῆς εἶδος, ἐκ πάντων
 ἀπικειβόμεθα. τοὺς μὲν ἐν λόγῳ διδόνους τῇ.

N N iiii

εἰς ἀθανάσιον.

πράξει, τοὺς περικτικούς δὲ, τῷ λόγῳ νικῆ-
σας. εἰ βούλη δὲ, λόγῳ μὲν, τοὺς ἀδουκίμους
ἐν λόγῳ. πράξει δὲ τοὺς περικτικωτάτους
ὑποδραβαν. καὶ τοὺς μὲν κατ' ἀμφοτέρω
μέσῳ ἔχοντας, τῷ παρὲν τὸ ἑτέρων ὑποδ-
ράμουντι. τοὺς δὲ κατ' ἑτέρων ἄκρους, τοῖς ἀμ-
φοτέρω παρὰ βορρῶν. καὶ εἰ μέγα τοῖς προ-
λαβοῦσι δὲ παρὰ δειγμάτων τούτων γινέσθαι τῷ
αὐτῆς, οὐχ ἡττον εἰς ἀφημίαν τῷ ἡμετέρῳ
καλῶ, τὸ τοῖς μετ' αὐτῶν γινέσθαι παρὰ δειγ-
μάτων. πάντα μὲν δὲ τὰ ἐκείνου λέγειν τε καὶ
θαυμάζειν μακρότερον αὐτῶν εἴη τυχόν, ἢ κα-
τατὰ πῶν παροῦσαν ὁρμῶν τῷ λόγῳ. καὶ ἵσο-
εῖας δ' ὄντων, οὐκ ἀφημίας. ἀ καὶ ἰδίᾳ πα-
ραδοῦναι γραφῇ παίδιδυμά τε καὶ ἡδυσμα
τοῖς εἰς ὑπόδρον, οὐχ ὅτι δ' ὄντων ἐμοί, ὡς παρ' ὅτι
ἐκείνος ἀντιπῶν τῷ θεῷ βίον σιωπῶντα
τῷ μοναδικῷ βίου νομοθεσίᾳ, ἐν ἀλάστω
τῷ διηγήσεως. ὁλίγα δὲ ἐκ πολλῶν τῶν ἐκείνου
διεξελεῖσθόντες, καὶ ὅσα χωδιάξει ἡμῖν ἡ μνή-
μη ναῦ ὡς γνωρίζωμεθα, ἵνα τὸν τε ἡμέτε-
ρον ἀφωσιωσώμεθα πότον, καὶ τῇ πανηγύρεϊ
τὸ εἰκὸς ἐκ πληρώσωμεν. τὰ πλεῖστα δὲ τοῖς
εἰδοῖσι παρήσμεν. οὐ δὲ γὰρ ἄλλως ὅσιον οὐδ' ἂν
ἀσφαλές, ἀσεβῶν μὲν εἰς ἡμᾶς ταῖς
μνήμας, τοὺς δὲ ἀσεβεῖς διανεγκόντας,

ποπῇ πα-
λῇ, καὶ μέ-
δισμα τε
καὶ τὰ θ-
αν. ἐκεί-
νῳ καὶ π-
καλοσο-
σιπῶν το-
καὶ ὑποδ-
καὶ τῆς φύ-
τοῖς ματα-
θεῖν τῶν α-
πλεῖστα πα-
καποτήκα-
βλιν, παῖ-
μῶν ἐπὶ το-
τεῖ δὲ βί-
μασίᾳ ἀμ-
καὶ τοῖς πο-
εἰας. θεο-
αὐτῶν τε
πρῶτον α-
ὑποδρά-
κα, καὶ το-
ἀφᾶξι τα-
ὡς ἐπὶ κα-

σιωπῇ παραπέμψαται. καὶ ταῦτα ἐν πό-
λει, ὡς μόλις ἀν' ἡ πόλιν τῆς ἀρετῆς ὑπο-
δείγματα σώσειεν. ὡς πρὸς τοὺς ἰσχυροὺς,
καὶ τὰ θεῶν, οὐ πῶς δὴ καὶ τὰ θεῶν παύ-
σαι. Ἐκεῖνος ἐράφη μὲν οὐδὲν ἐν τοῖς θεοῖς
ἢ θεοῖς καὶ παιδιδύμασιν. ὁλίγα τῶν ἐκκυκλί-
ων φιλοσοφῆσας. Ἰὺ μὴ δοκεῖν παντὰ πα-
σι τῶν ἱουμένων ἀπείρως ἔχειν, μηδὲ ἀγνοεῖν
ὡς ἱπποδρόμῳ ἐδοκίμασεν. οὐ γὰρ ὡς ἔχω το-
τὴ τῆς φύσεως ἀγλνὲς καὶ φιλότιμον, ἐκ
τοῖς ματαίοις ἀχοληθῆναι οὐδὲ ταυτὶν πα-
θεῖν τῶν ἀθλητῶν τοῖς ἀπείροις. οἱ δὲ ἀδρά-
στῶν παύοντες ἢ τὰ σώματα, τῶν ἀθλῶν
ἀποτυγχάνουσι. καὶ πᾶσιν μὲν παλαιὰν βί-
βλον, πᾶσιν δὲ νέαν ἐκ μελετήσας ὡς οὐδὲ
μίαν ἐτόρος, πλουτεῖ μὲν θεωρεῖαν. πλου-
τεῖ δὲ βίου λαμπρότητα. καὶ πλέκει θαυ-
μασίως ἀμφοτέρω. πῶς χρυσὸν ὅντως σειραῶ
καὶ τοῖς πολλοῖς ἀπλοῦς. βίω μὲν ὁδηγῶ θεω-
ρείας. θεωρεῖα δὲ σφραγίδι βίῃ χρησάμενος.
ἀρχὴ τε γὰρ σοφίας φόβος κυρίου, οἷόν τι
πρῶτον ἀπάρχανον. καὶ σοφία τὸν φόβον
ἱπποδρόμῳ, καὶ εἰς πῶς ἀγάπην ἀναβιβάζου-
σα, θεοῦ φίλος ἡμᾶς. καὶ ἵους ἀντὶ δούλων
δράζεται. ἑραφεῖς δὲ οὐ πῶς καὶ παιδιδυθεῖς,
ὡς ἐδειγνὲ καὶ νῦν τοὺς λαοὺς προσήσεται

εἰς ἀθανάσιον.

μέλλοντας, καὶ τὸ μέγα χρυσοῦ σῶμα μετὰ χει-
 ρίζεσθαι κατὰ πλὴν μεγάλην τῆς θεοῦ ἐκλήν τε
 καὶ προσόνωσιν. ἢ πῶς ῥωθεν κατὰ βάλε τῶν
 μεγάλων πλεγμαμάτων τὰς ἑσπερίαις, ὅ
 μεγάλῳ ἑκάστι θυτῶ ἐγκαταλέγεται. καὶ
 τῶν ἐγγιζόντων εἰς τὸ ἐγγίζον τι θεῶ γίνεται.
 καὶ τῆς ἰδρύας ἀξιοῦται σάσεως τε καὶ τὰ
 ξεῶς καὶ πάλιν πλὴν τῶν βαθμῶν ἀκολου-
 θίαν διεξελθὼν, ἵνα τὰ αὐτῶ σιν τέμω,
 πλὴν τῆς λαοῦ προεοφίαν πισθύνεται. ταῦτ' ἐν
 δὲ εἰπεῖν, τῆς οἰκισμῆς πάσης ἐκτετασμένη.
 καὶ οὐκ ἔχω λέγειν πότμον ἀφ' ἧς ἀθλον,
 ἢ τῆς ἐκκλησίας πηγὴν καὶ ζωὴν πλὴν ἰδρύ-
 σις λαμβάνει. εἰς γὰρ ἐκλείπουσιν ταῦ
 τὴν τῶ δέφει τῆς ἀληθείας. ὡς πᾶν ἑλ-
 ἰσμηλ ποιεῖσθαι. ἢ ὡς πᾶν ἐν ἡλίαν ἐκ
 τῆς χειμάρρος, κατὰ ψυχμῆς ἀνομβία τῆς
 γῆς ἀναψύξει καὶ μετὰ ἀναπνέουσαν ἀναζω-
 ποιηθῆναι καὶ ἀνέρομα τῶ ἰσμηλ ἑσπερίαι
 φθῆναι. ἵνα μὴ γινώμεθα ὡς σόδομα καὶ γο-
 μαρρῶν ἀνδρῶντος μὲν ἢ κακία. ἀνδρῶν
 τῶ δὲ, ἢ ἀπώλεια, πνεῦ καὶ θεῶ κατὰ
 καὶ τῶν. δὲ τῶ ἡγέρθη κέρως σωτη-
 ρίας ἢ μὲν ἡδὴ κειμένους καὶ λίθος ἀκρογων-
 αῖος σιν δὲ ἑαυτῶ τε καὶ ἀλλήλοις ἡμῶς,
 ἀνελήθη κατὰ καίρον, ἢ πῦρ καὶ ἀρτήρ

[illegible]

οὐ τῆς φαύλης ὕλης καὶ μοχθηρᾶς· ἢ πῦρόν
 βωργικόν, ὃ δ' ἔκρηον τ' δογματ' καὶ δ' βαρὺ δια
 κείνη. ἢ μάχαιρά τας τ' ἰσχυρίας ῥίζας ἐκ τῶ
 μυσοῦ. καὶ ὁ λόγος δεικνύει, τὸν ἑαυτ' σύμμα
 χον. καὶ τὸ πνύμα κατὰ λαμβάνει, ἵτ' ὑπὲρ αὐ
 τ' πνύσονται. ἔγω γ' ὅν καὶ οὐχὶ ταῦτα, ψήφω
 τ' λαῶ παντ' ὅς κατὰ τ' ὑδρὸν νικήσαντα
 τρητὸν τύπον οὐδ' ὀφονικῶς τε καὶ τυραννικῶς
 ἀλλ' ἀριστορικῶς τε καὶ πνευματικῶς. ἵτ' ἢ μαρ
 καθρόνον ἀνάγει. οὐχ ἡττον τῆς δουλείας ἢ
 πρεσβείας ἐκείνῃ διάδοχος. τῇ μὲν γὰρ πολ
 λος ὁ ἀπ' ἐκείνου, τῇ δὲ ἀντὶς μετ' ἐκείνου
 δεικνύεται. ὡς δὲ καὶ κυρίως ἑσπολιτῆ
 ον διαδοχὴν. δ' μὲν γὰρ ὁ μόνωμον, καὶ ὁ μὴ
 θρόνον. δ' δὲ ἀντὶς ὄξον, καὶ ἀντὶς θρόνον. καὶ ἢ
 γ', προσήγοιαν. ἢ ὁ ἀλήθειαν ἔχει διαδοχῆς.
 δ' γὰρ ὁ βιασάμενος, ἀλλ' ὁ βιασθεὶς, διάδοχος.
 οὐδ' ὁ παρὰ νομῆσας. ἀλλ' ὁ προβληθεὶς, εἴ
 νομος. οὐδὲ ὁ ταῦτα πάντα δοξαζών, ἀλλ' ὁ τῆς
 αὐτ' πίσεως. εἰ μὴ οὐτὼ τίς λέγοι διάδοχον.
 ὡς νόσον ὑπείας καὶ φωτὸς σκότος καὶ ζάλην
 χαλῶν, καὶ σιωπῆς ἔκστασιν. ἐπεὶ γ' ἔγω
 προβάλλεται, οὐτὼ καὶ πῶς ἀρχὴν διατί
 θεται. οὐ γὰρ ὁμοῦ τε κατὰ λαμβάνει καὶ
 θρόνον ὡς πᾶρ οἱ τυραννίδες πινά ἢ κληρονο
 μίαν παράδοξον ἀρ' πάσαντες καὶ ὑβρίζει

εἰς βασιλείου

ὅτε τὸν κόρον, ταῦτα γὰρ τῶν νόθων καὶ πα
ρεγγράπτων ἰδρέων ἔδει· καὶ τὸ ἐπαγγέλλμα
τος ἀναξίων· οἳ μὴδὲν τῇ ἐρωτικῇ προσενεῖ
κύντες, μὴδὲ τὸ καλὸν προταλαιπωρήσαν
τες, ὁμοῦ τε μαθηταὶ καὶ διδάσκαλοι τῆς
δυσέβειας ἀναδείκνυνται. καὶ πρὶν καθαρι
θῆναι καὶ θάρονσι. χθὲς ἰδρόσυλοι, καὶ σή
μδρον ἰδρεῖς. χθὲς τῶν ἀπίων ἔξω, καὶ μυσα
ρωτοὶ σήμδρον. παλαιοὶ πῶν κακίαν καὶ ἀ
δίοι πῶν δυσέβειαν. ὁ δὲ ἄνθρωπος ἀνθρώπι
νης, οὐ τῆς τῆς πνύμαθός. οἳ ἔτι πάντα διε
ξέλθωσι διαζόμενοι, τελευταῖον τυραννοῦ
σι καὶ πῶν δυσέβειαν. ὧν οὐχ ὁ εὐόπος, ἔρ
εαθμόν. ὁ βαθμὸς δὲ, εἴς ῥόνον πισεύεται.
παρὰ τὸ τῆς τάξεως ἐναλλαττομένης. οἳ
πλείους ἑαυτῶν, ἢ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνο
ημάτων τὰς θυσίας ὀφείλουσι. καὶ πάντως
τῶν δύο τὸ ἑτῆρον ἀμαρτάνουσιν. ἢ τῶν δει
νῶν συγγνώμης ἀμερεῖ συγγινώσκοντες. ὥς
ἀν' μή, τε ἀνακῆπτοι καὶ κακίαι καὶ διδάσκειτο,
ἢ τῇ κραχύτῃ τῆς ἀρχῆς, τὰ ἑαυτῶν συγ
καλύπτειντες. ὧν οὐδέ τῆρον ἐκείνος. ἀλλ' ὡς
ὑψηλὸς μὲν τοῖς ὀφείοις. ταπεινὸς δὲ τῷ φρο
νήματι. καὶ πῶν μὲν ἀρετῶν, ἀπρόσιτος. πῶν
εὐτυχίαν δὲ, καὶ λίαν διπρόσιτος. πρῶτος ἀόρ
γητος. συμπαθῆς. ἡδὺς τὸν λόγον. ἡδίων τῷ

τὸν ἀγγ
πῶν διανοί
σαι, παρ
λῶν τῇ ἀμ
καὶ πῶν ἐπ
ταυτοῖν ἀρ
μῆτε σὺ φ
εἶλεται. τὸ δὲ
τῶν ἐλάτ
μῶν ἀρ
σα δὲ ῥόν
μῆς, ὅτε π
τῶν ὁ μῶ
λος προλα
ἀρχὴν τῶ
νοῦς αὐτῶν
τῶν ὁ λόγος
τῶν καὶ
πρὸς αὐτῶν
λόγους αὐ
ὡς καὶ ὁ κα
ταυτοῦ μῶ
ἀδὲρ δὲ συ
καί μιν τι κα
ἡ ἀλλοτε γι
τι τὸν κῶν

Ἰόπον· ἀγγλικὸς, τὸ εἶδος· ἀγγλικῶς τὸρος
 πλὴν διανοίαν· εὐδὶ πμῆσαι γαληνός· ἐπαινέ-
 σαι, παιδαγωγός· καὶ μηδέ τὸρον τῶν κα-
 λῶν· τῇ ἀμετεῖα λυμύασαι· ἀλλὰ φησὶ
 καὶ πλὴν ἐπιτίμησιν πατεκλῶ, καὶ τὸν ἐ-
 παινον ἀρχικόν· μή τε τὸ ἀπλὸν ἐκλυθῶν
 μή τε σύφον τὸ αὐσηρόν· ἀλλὰ τὸ μὲν εὐδὶ
 εἶκται· τὸ δὲ φρόνησιν· καὶ φιλοσοφίαν ἀμρό-
 τῶρα· ἐλάχιστα μὲν λόγου ὅχρ' τὸν Ἰόπον δεό-
 μενος ἀρκοῦντα πρὸς παιδαγωγίαν· ἐλάχε-
 στα δὲ ῥάβδου ὅχρ' τὸν λόγον· ἐπὶ δὲ ἐλάττω το-
 μῆς, ὅχρ' πλὴν ῥάβδου μετεῖως πλῆθυσαι·
 τί ἀν' ὑμῖν ἀναζωγραφοῖν τὸν αὐθρα· Γαῦ-
 λος προλαβὼν ἐγραφε· ἔδωκε μὲν, ἐν οἷς τὸν
 ἀρχιδρέα τὸν μέγαν ἅ' διεληλυθότα ὅν ἔρα-
 νοὺς ἀνυμνεῖ· τολμήσει γὰρ μοι καὶ μέχρι τοῦ
 τῶν ὁ λόγος· ἐπειδὴ χριστοὺς οἶδε, τοὺς ζῶν-
 τας κατὰ χριστόν· ἔδωκε δὲ ἐν οἷς τιμολέω
 πρὸς αὐτὸν γράφων νομοθετεῖ, τῶν τῶν
 λόγῳ τὸν εὐδισκοπῆς προσησόμενον· εἰ γὰρ
 ὡς καὶ νόνα τὸν νόμον παραθείης ὅτι ταῦτα ἐ-
 παινου μένω, γνώσασα φῶς πλὴν δύστητα·
 Δούρο δὲ συμπανητεύεισα τέ μοι· π' ἅ' λόγον
 κάμνοντι· καὶ ἰὰ πλείω μ' παραδέχων ἐθέλον
 ἵ' ἄλλο τε ὃ ὑπ' ἄλλῃ κατεχόμενῳ καὶ ἔχον
 πὶ τὸν νικῶν δύνειν· ὡς περ ἐν σώματι πανταχό

εἰς ἀθανάσιον

θεοῖσιν τε καὶ ἀνθρώποις· ἀεὶ γάρ μοι τὸ προσάγει
σόν, καὶ ἴλιον φαίνεται. καὶ εἴς τινι σιωπῇ παύ
ξει τὴν λόγον. Διὶ οὖν μοι διέλεσθε τὰ ἐ
κείνου καὶ ἀνθρώποις· ὅσοι τῶν ἐκείνου ἐπαινέται καὶ
μυῖταιρες· καὶ ἀνθρώπων καὶ ὧν ἀνθρώποις πρὸς
ἀλλήλους ἀνθρώποις ὁμοῦ καὶ γυναῖκες· νεανί
σχοι καὶ παρθένοι· πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέ
ρων ἰδρῆς καὶ λαός· οἱ μοναδικοὶ καὶ μιγά
δοι· οἱ τῆς ἀπολόγητος καὶ τῆς ἀκρίβειας·
ὅτι τῆς θεωρίας καὶ ὅτι τῆς πράξεως· ὁ
μὲν ἐπαινέτω τὸ ἀνθρώποις καὶ προσευχαῖς·
οἱ δὲ ἀσώματόν τε καὶ αὐτόν· ὁ δὲ τὸ ἐν ἀγρυπ
νίαις τε καὶ ψαλμοῖς δι΄ ὁμιλίαν καὶ
ἀντήτητον· ἄλλος τὸ ἐν προστάσι τῶν διανομέ
ων· ἄλλος πρὸς τὸ ὑπερέχον ἀντιτυπί
αν, ἢ πρὸς τὸ ταπεινὸν συγκατάβασι· αἱ
παρθένοι τὸν νυμφαγωγόν· αἱ ἑσπεροὶ ζυγῶν,
τὸν σωφρονιστήν· οἱ τῆς ὀρηκτικῆς, τὸν πτόρω
τήν· οἱ τῆς ἐπιμελείας, τὸν νομοθέτην· οἱ τῆς
ἀπολόγητος τὸν ὁδηγόν· οἱ τῆς θεωρίας, τὸν
θεολόγον· οἱ ἐν διθυράμβαις, τὸν χαλινόν· οἱ
ἐν συμφοραῖς, πρὸς παράκλησιν· πρὸς βακτη
ρίαν, ἢ πολιάν· πρὸς παιδαγωγίαν, ἢ νεότης· ἢ
πενίαν, τὸν ποιεῖν· ἢ δὲ ποιεῖν, τὸν οἰκονόμον·
θεοῦ σί μοι καὶ χεῖρας τὸν προσάτην ἐπαινέσε
σθαι· καὶ ὁρανοὶ τὸν πατέρα, καὶ πτωχοὶ

τὸν φιλό
καὶ ἀλλο
ἰσθὼν ὡ
ροντες, τὸ
ἐν πᾶσι
τὸν πᾶν
ἐπὶ ἀλλο
τῶν οἱς ὁ
τὸν· καὶ
πρὸς βα
ἐπεὶ καὶ
καὶ πρὸς
καὶ τὸν
τοῖς ἐλα
ἐκείνου
ὁ λόγος,
καὶ ψυχ
καὶ καὶ
τὸν καὶ
καὶ αὐτὸν
αὐτὸν
τὸν πᾶν
καὶ πᾶν

τὸν φιλόπῳρον· καὶ τὸν φιλόξενον, οἱ ξένοι
 καὶ ἀδελφοὶ τὸν φιλάδελφον· οἱ νοσοῦντες, τὸν
 ἰατρὸν· ὡς βούλει νόσον καὶ ἰατρείαν· οἱ ὑγιαί-
 νοντες, τὸν φύλακα τῆς ὑγείας· οἱ πόιντες
 τὸν πᾶσι πάντα γινόμενον· ἵνα κερδαῖν
 εἴπω πάντας ἢ πλείονας· ταῦτα μὲν δὲ ὁ πῶρ
 εἴπων ἄλλοι θαυμαζέτωσαν τε καὶ ὑμνείτω-
 σαν· οἱς ὅλη τὰ μικρὰ τῶν ἐκείνου θαυμά-
 ζειν· μικρὰ δὲ ὅταν εἴπω αὐτὸν ἑαυτῷ συγ-
 κείνων λέγω· καὶ τὰ ἐκείνου τοῖς ἐκείνου πα-
 ρεξετάζων· οὐ γὰρ δεδύξασαι τὸ δεδύξαμεί-
 νον· καὶ ἢ λίαν λαμπρόν· ἐνέκεν τῆς ὑ-
 πὲρ βαλμούσης δόξης, ὡς πῶρ ἠκούσαμεν·
 ἐπεὶ καὶ ὀλίγα τῷ τούτου, ἐτάρους αὐτὰρ
 καὶ πρὸς δύδονέμεισιν· ἡμῖν δὲ οὐ γὰρ ἀνε-
 κὸν καταλείποι· τὸν λόγον, διακονεῖς
 τοῖς ἐλάττωσιν, ἐπ' αὐτὸν δὲ κυριώτατον τῶν
 ἐκείνου φρεσπέον· θεοῦ δὲ ὄργον· ἔσθ' οὐ καὶ
 ὁ λόγος, εἰπεῖν τι τῆς ἐκείνου μεγαληγορίας
 καὶ ψυχῆς ἄξιον· ἦν ὅτε ἠκμαζεταὶ ἡμέτε-
 ρα· καὶ ἡμεῖς εἶχεν· ὡς ἴσμεν τὸ μὲν πῶρ τῶν
 εἴρων καὶ μεγαλοπρεπείων τῆς θεολογίας
 καὶ ἀντεχνον, δὲ πάροδον εἶχεν εἰς τὰς θεί-
 ας αὐλὰς· ἀλλὰ ταῦτ' ἐν ὧ, ψήφοις τὸ παι-
 ζειν πῶρ ὅφιν κλεπτούσαις τῷ τάχει τῆς με-
 ταθέσεως· ἢ κατ' ὁρμήναι τῶν θεατῶν· πάν

ἀθανάσιον.

τοῖσι καὶ ἀνδρογύνοις λυγίσμασι. καὶ πᾶσι
θεοῦ λέγειν ἵνα καὶ ἀκούειν καὶ ἡμιότορον καὶ
πᾶν ἔργον. ὅθεν ἀπολαύει καὶ οὐκ ἐστὶν ἡ
γὰρ οὐκ ἐστὶν ἡμιότορον. ἀφ' οὗ δὲ σέξτοι καὶ
πύργων δὲ, καὶ ἡ ἀντίθετος γλῶσσα ὡς πᾶν
νόσημα λεινὸν καὶ κακὸν καὶ ταῖς ἐκκλησίαις
ἡμῶν εἰς φθορὰν, καὶ ἡ φλυαρία παίδων
εἰς ἔδωξε, καὶ ὁ φησι πᾶσι ἀθηναίων ἡ εἰ-
βλος τῶν πράξεων, εἰς ἃ δὲν ἄλλο οὐκ αἰετὸν
ἡ λέγειν ἵνα καὶ ἀκούειν ἀνόνητον, ὡς τίς ἰδρε
μίας οὐ δύρεται πῶν ἡμετέρων σύγχυσιν καὶ
σκοτόμαιναν. ὁ μόνος εἰδὼς ἰζηροῦ θρη-
νῆς παῖδες. ταύτης τῆς λύσης ἡρεξάτο μὲν
ἀρῆος ὁ τῆς μακρείας ἐπώνυμος. ὅς καὶ δίκην
εἰδὼς καὶ ἀνελάσας γλῶσσης. πῶν ἐβεβήλοισι ἰό-
ταῖς καὶ τάλυσιν οὐκ ἐστὶν οὐ νόσου γενόμε-
νος. καὶ πῶν ἰούδα ῥῆξιν ὑποτάς. ἐπ' ἴση προ-
δοσίᾳ τοῦ λόγου. διαδεξάμενοι δὲ ἄλλοι πῶν
νόσον, τέχνην ἀσεβείας ἐδημιόργησαν. οἱ δὲ ἄν-
τη τῶν πῶν θεότητα πᾶσι γράψαντες, ὅθεν
ἡ μόνον δὲ ἀλλὰ καὶ ὅθεν ἐκ τῶν ἐν ἰσώρει
τῆς θεότητος. ὀνόματος κοινωνία μόνον πῶν
τεράδα τιμήσαντες. ἡ μὴ δὲ ὅθεν αὐτῇ τη-
ρήσαντες. ἀλλ' οὐχ ὁ μακρείας ἐκείνος καὶ ὅθεν
πῶν ἀνθρώπος τοῦ θεοῦ. καὶ μεγάλη σάλπιγξ
τῆς ἀληθείας. ἀλλ' εἰδὼς τὸ μὲν εἰς ἀφ' ἑαυτοῦ
εἶνα, τὰ τεῖα

εἴα τὰ δῖα συσέλμει, ἀδρότητος ἐνὶ τῆς σα
 βελίου καυνοτομίας, ὅς καὶ πρῶτος δρότη
 τος συσολῶ ἐπενόησε, τὸ δὲ τὰ τεῖα διαί
 ρειν φύσει, κατὰ βίω δρότητος ἐκφυλον,
 καὶ τὸ ἐν καλῶς ἐτήρησε. δρότητι γάρ· καὶ
 τὰ τεῖα δισεβῶς ἐδίδαξεν, ἰδιότησι γὰρ·
 οὐτε γὰρ ἐν συγχέας· οὐτε τοῖς τελεσί διαση
 σας· ἀλλ' ἐν ὅροις μέινας τῆς δισεβείας· τῷ φυ
 γῆν πλὴν ἄμετρον ἐνὶ θάτορα κλίσιν τε καὶ
 ἀντίθεσιν· καὶ δὲ τὸ πρῶτον μὲν ἡ καλὰ νί
 καιαν ἀγία ταύτη συνόδω, καὶ ὅ ἀριθμῶ τὴ δῖα
 κασιῶν δέκα καὶ ὁ κτὼ λογάδων· οὐς δ' ἐπὶ πνύμα
 τὸ ἄγιον εἰς ἐν ἡγαγεν ὅσον ἡ ἐπ' αὐτῷ, τῆς
 νότον ἐσησεν· οὐ πῶ μὲν τεταγμένος ἐν
 πισκόποις· τὰ πρῶτα δὲ τεταγμένος τῶς
 σινωεληλυθότων· καὶ γὰρ ἡ ἀρετῆς οὐχ ἦτ
 τον, ἡ βαθμῶν ἡ προτίμησις· ἐπειτα τὴ κα
 κοῦ ἐπιπαθόντος ἡδὴ ταῖς αἰρεαῖς τὴ πονηρῶς,
 καὶ τὸ πλεον ἐνὶ λαμβάνοντος, ἐν ταῦθα
 μοι καὶ τὰ δράματα, ὧν πᾶσα μεμεῖς πλὴ
 ρης γῆτε καὶ θάλασσα, πολὺς μὲν ποδὶ αὐτῷ
 ὁ πόλεμος· ὡς γλυναῖον προσάτην τὸ λόγον·
 πρὸς γὰρ τὸ ἀντιπτεῖνον μάλιστα ἡ παράτα
 ξις· καὶ ἄλλοθεν ἄλλό τι· τῶν δεινῶν ἐνὶ ῥέ
 ον· διρεπκὸν γὰρ κακῶν ἡ ἀσέβεια· καὶ λίαν
 πολυμερὲς εἰς ἐγχείρησιν· πῶς δὲ ἀνθρώπων

eis ^oathanastion.

καὶ εἰς τὴν
ἀντιοχείαν· ὁ
αὐτὸς δὲ ὑπὸ
κρυψίᾳ
ἔρχεται
εἰς τὸ γὰρ
παντελῶς
ὅτι πάντες
τα φραπέ
ζουσιν·
τῇ ἰατρῇ
λιτεῖα πο
τὴς τῆ ἐκ
χρησάται,
τα καὶ τὸ
μαστὶ πολ
λείπετο μὲ
ἐξ ἄλλης
τῶν φυγῶν
ἐκκλησίᾳ
ἤλθοσαν
ἄλλης ἵσταται
καὶ τὸ πάλιν
λαλεῖ· ὁ
σωμῆλος· ὁ
πολλὰ καὶ

γὰρ εἰς ἡλικίαν οὐχ ἔτοιμον, οὐδ' εἰς ὑπόνοιαν
 θυχερές. ὁ δὲ οὐκ ἔπ' λόγος ἀλλ' ὄψ' ἔον ὅξιν,
 οὐδὲ ὑπόνοιά τις ἀνέξέτατος, ἀλλὰ πίσις κε
 κηρυγμένη, τῶν π' ἡγετοῦ δόκον, ἐκ τῶ
 ἑκατέων τῶν ἡμετέρων ὁρμώμενον, πονη
 ρὸν τὸ γένος, φηροῦ τῶν πῶ διανόειαν, οὐδὲ
 παντελῶς ἐλεύθερον, ἀλλ' ἐπίμεκτον, οἷον
 τῶ τῶν ἡμιόνων γινώσκον. τὰ μὲν πρῶ
 τα ἐραπέζης ἀμοτέας, δοῦλον καὶ μά
 ζης ὄνιον. πάντα καὶ φρεῖν καὶ λέγειν ὑπὲρ
 τῆ ἰσας μεμαθηνός. τὰ τελευταῖα δὲ καὶ πο
 λιτεία παρσιφθαρεύ. καὶ πισυθὼν ταύ
 τῆς τὰ ἑκατα. ὅσον ὑείων κρεῶν ἑσποδοχία
 γινέσθαι, οἷς τὸ στρατωλικὸν ἐρέφεται. εἰ
 τα ἡκὸν ποδὲ πῶ πίσις γινόμενον, καὶ τῆ
 γαςτὶ πολιτευσάμενον, ἐπειδὴ δ' σῶμα ὑπε
 λείπετο μόνον, δρασμὸν ἐννοεῖ. καὶ ἄλλω
 εἰς ἄλλης ἀμείβον χώραν καὶ πόλιν. (οἷα τὰ
 πῶν φυγάδων) τέλος ὑπὲρ ἡκῶ τῶ κοινῶ
 ἐκκλησία, οἷον ἱς αἰγυπιακῇ ἀπληγῇ, πῶ
 ἄλεξανδρέων ἡγεταλαμβανῇ. ἐν ταῦθα τῆς
 ἄλλης ἴσταται, καὶ τῆς ἡκουργίας ἀρχῇ.
 καὶ πῶ τὰλλα μὲν ἔδονος ἀξιος. δ' λόγων ἐ
 λυθερίων μετεχκώς. οὐ πῶ σιωουσία
 σωμύλος. οὐκ ὀλαβείας χῆμα γ' οὕτω ἡ καὶ
 πλάσμα καὶνὸν ποδὲ κείμενος. ἡκουργῇ

εἰς ἀθανάσιον

οὐκ ἐστὶν οὐδὲ συγχέαι πράγματα, πάντων δὲ
νότατος· ἴσῃ καὶ διηγιᾶται πάντες· οἷα καὶ τὰ
τῷ ἁγίου νεανιδέται· παραδίδονται ἅ καὶ
δίκαιοι πολλάκις εἰς χεῖρας ἀσεβῶν· οὐχ ἵνα
ἐκείνοι τιμηθῶσιν, ἀλλ' ἵνα οὗτοι δοκιμασθῶ-
σι· καὶ φαῦλοι μὲν ἀν' θανάτῳ ἐξαίσιω καί-
ται ἢ γὰρ κριμμένον· καὶ τα γελῶνται δὲ ὁμῶς
πρὸς τὸ παρὸν δισεβῆς· ἕως ἢ χρηστότης τῷ
θεῷ κρύπτηται· καὶ τὰ μεγάλα ταμεία τῷ
εἰς ὑδρὸν ἐκατέρωθεν ἀρκεσιμῶν· ὡς ἵνα καὶ
λόγος καὶ προᾶξις καὶ διανοήματα, τοῖς δίκαι-
οις σταθμοῖς τῷ Θεοῦ ταλαντεύηται· ὅταν ἂν
ἵνα κείναι πλὴν γῆν· τὴν βουλὴν καὶ τὰ ἐρ-
γα σιωπῶν καὶ γυμνῶν τὰ ἐσφραγισμέ-
να παρ' αὐτῶν καὶ σωζόμενα· ταῦτα περὶ
τῶσε καὶ λέγων καὶ πείσων ἰδῶν, ὡς ἰδὼν
θρῶπος ἀληθινός· ἀμεμπτός· δίκαιος· Θεοσε-
βής· καὶ ὅσα μέμχρτύρηται· τοσαύτοις δὲ
πλησύνεται παρὰ τῷ ἐζητηκότος προσβο-
λαῖς· καὶ ἔτι εἰκεπα μῆλοισι καὶ φιλοτίμοις,
ὡς τε πολλῶν πολλάκις ἐκ τῷ παντὸς αἰω-
νός καὶ παλαιότητων, τῶν δὲ ὡς ἐκὸς καὶ
ταλαιπωρησάντων, μηδὲν εἶναι ταῖς ἐκείνῃς
παραβλαβεῖν συμφοραῖς· οὐ γὰρ μόνον χρῆ-
ματα· κτήματα· οὐτε κνίαν· πολυτεκνίαν·
ἀλλὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ὅτι, πᾶσι δούδασα ἔταυ

ὅς

τα ζήμα
χώραν δὲ
αὐτὸ τὸ
γὰρ ἀνίκα
προσθήκη
μου μου
λονέκει·
χεῖ καὶ
καὶ λήτο
πυρῶν·
ἵνα ἂν
τῆς, ἀλλ
ὑπελάμ
εἰ ἔργον
καὶ εἰ δὲ
πυρῶν δὲ
ὁ ἰδῶν καὶ
γὰρ τῆς
μεν ὁ πᾶν
πος· τῆς δὲ
φθόρου·
καὶ ἀπονήξ
ταὶ καλὰ
καὶ τοῖς, καὶ
ταῖς· τί δὲ
λαίλαπος

τα ξημοῦ ὅ μόνον ὡς μηδὲ θρωύοις χι εἶδ
 χώραν ὅχθ' εἰ σιωχέσ τῶν κακῶν, ἀλλὰ καὶ
 αὐτὸ τὸ σῶμα τελευταῖον πλὴν γὰρ πλὴν
 γὴν ἀνίστατον τε καὶ δύσθεώρητον, εἶχε μὲν
 προαθήκην τῆς συμφορᾶς. πλὴν γυνάμην παρὰ
 μνθου μὲν τῶν τοῖς χείροσι. πλὴν γὰρ πλὴν
 λονεῖται καὶ πλὴν ψυχὴν πρὸς τῷ σώματι. εἶ
 χε δὲ καὶ τῶν φίλων τοὺς γνησιωτάτους πα
 ρακλήτορας κακῶν ὡς αὐτὸς φησιν οὐ θόρα
 πευτᾶς. οἱ δὲ μὲν πάλῃ εἰώρων, τὸ δὲ τὸ πάλ
 ῃ εἰώρων ἀγνοοῦντες μυστήριον, οὐ βῶσανον ἀρε
 τῆς, ἀλλὰ κακίας εἰσπραξίν, πλὴν πλὴν
 ὑπελάμβανον. καὶ οὐκ ἐνόμιζον μόνον, ἀλλ' εἰ
 δὲ ἡχύνοντο τὸ δεινὸν ὀνειδίζοντες. ὁ πότε
 καὶ εἰ ὅχθ' κακίαν ἐπαχθ, σφίξεσθαι τὸ λυ
 ποιῶν εἰς παρὰ μνθία εἰρήμασιν. οὐ τῷ μὲν εἰ
 ὁ ἰωβ καὶ τὰ πρῶτα τῆς πρὸς αὐτὸν πρα
 γματείας. ἀπὸν δὲ ἀρετῆς καὶ καὶ φθόνου. τῷ
 μὲν ὅπως τῷ καλοῦ κρατήσῃ φιλονεικού
 ντος. τῆς δὲ ὅπως ἀντήκτος διαμένῃ πάντα
 φθρόουσης. καὶ τῷ μὲν, ὅπως δύσδωσιν κακί
 αν ἀγωνιζομένου. ὅχθ' τῆς τῇ κατορθώσῃ
 των κολάσεως. τῆς δὲ, ὅπως κατὰ χε τοὺς ἀ
 γαστοὺς, καὶ ταῖς συμφοραῖς εἰ πλείον ἐχρ
 τας. τί δὲ αὐτὸ πρὸς αὐτὸν χρηματίζων ὅχθ'
 λαίλαπος καὶ νεφών. ὁ βραδὺς εἰς κολάσεως

εἰς ἀθανάσιον.

καὶ ταχὺς εἰς ἀντίληψιν, ὁ μὴ παντελῶς ἐ-
παθεῖς ῥάβδον ἀμαρτωλῶν, κλήρω δικά-
ων, ἵνα μὴ κηκίαν δίκαιοι μάθωσιν, ὥς τέλει
τῶν ἀθλῶν ἀναγορεύει τὸν ἀθλητὴν. λαμπρῶν
ἢ κηρύγματι. καὶ γυμνοῖ τῶν ἀπὸ γῆς δ' ἀπόρρη-
τον. οἶδμε ἄλλως τοῖς κηχηματικένοι λέγων. ἵνα
ἀναφανῆς δίκαιος; τῶν τῶν δ' ἀνυμᾶτ' δ' φάρμα-
κον. ἔτος τῆς ἀγωνίας ὁ σέφανος. αὐτὴ τῶν ὑπο-
μονῆς ἢ ἀντίδοσις. ταῦτ' ἐξῆς ἴσως καὶ μικρὰ
καὶ μεγάλα πρὸς δοκῆ. καὶ μικρῶν εἴκελς
οἰκονομηθέντα. καὶ εἰς ἀπλάσιον τῶν ἀφῆρη-
μένων ἀντιλαμβάνει. ἔκουν δ' ἐν ταῦθα θαυ-
μασύν. εἰ ἀθανασίου πλέονα ἔχω γέωργος.
ἀλλ' ἐκείνο θαυμασιώτερον. εἰ μὴ ἐπυρώθη
ταῦς ἐπιρραῖς ὁ δίκαιος. οὐδὲ ἔστι θαυμα-
σὸν ἄγαν. ἀλλ' ὥς πλεοναί φλόγος ἤρκεσαν.
ἐν τεύθει ὁ μὲν ἦν ἐκ πυρῶν. καὶ πῦρ φυγαδεύ-
αν ὡς κελύμενα διατίθεται. τοῖς γὰρ ἰδρύοις
καὶ θεοῖς τῶν κατ' αἴγυπτον φροντισθεῖσι
φύων ἑαυτὸν δίδωσιν. οἱ κόσμου χερίζοντες
ἑαυτοὺς καὶ πῦρ δρημίαν ἀσπαζόμενοι,
ζῶσι θεῶ πάντων μάλλον τῶν σρεφομελῶν
ἐν σώματι. οἱ μὲν τὸν πάντη μοναδικόν τε καὶ
ἄμικτον διαθλοῦντες βίον ἑαυτοῖς μόνοις
προσλαλοῦντες καὶ τῷ θεῷ. καὶ ἔστι μόνον
τον κόσμον εἰδότες. ὅθεν ἐν τῇ δρημίᾳ γνωρίζ-

ζοῦν. οἱ
ζοντες, ἐφ
μὲν ἄλλοις
χρησιν. οἱ
τὰ τὰ καὶ
μὲν ταῖς
ἀλλοῖς δὲ
πῶν ἀφῆ-
οἱ μέγας, ἢ
τῆς καὶ δ
ταῦ αἰ
πο καὶ τ
τα μάτ
ἀσπας
γὰρ. οὐτ
καὶ ἐν τῷ
ἐμπροσ
τῇ ἀντιθέ
μας ἀντι
καὶ δὲ βί
ὡς αὐτῶ
μὲν αὐτῶ
μας αὐτῶ
ἀπὸ καὶ
ἐν τῷ καὶ

ζοιοῖν. οἱ δὲ νόμον ἀγάπης τῇ κοινωνίᾳ ἑδρ/
 γοντες, ἐρημικοὶ τε ὁμοῦ καὶ μεγάδες. τοῖς
 μὲν ἄλλοις τεθνηκότες ἀνθρώποις καὶ πρά/
 γμασιν. ὅσα ἐν μέσῳ πᾶσι φέρεται σφοδρῶν
 τὰ τε καὶ σφοδρῶς μενέει. καὶ παίζοντα ἢ/
 μάς ταῖς ἀγχις σφόδρως μεταβολαῖς. ἀλλ/
 λήλοις δὲ κόσμος ὄντες, καὶ τῇ παραδέσει
 τῶν ἀρετῶν θήγοντες, θύτοισι ὁμιλήεις
 ὁ μέγας, ὡς πᾶσι τῶν ἄλλων ἀπάντων μεσί/
 τῆς καὶ διαλλακτικῆς ἰδῶ, τὴν εἰρηνοποιήσας
 τα τῶν αἵματι τὰ διεσῶτα μμμουμένος. οὐ/
 πω καὶ τὸν εἰρηνικὸν εἶον, τῷ κοινωνικῷ κα/
 ταλάττει. ἀφ' ἑκὸς ὅτι ἐστὶ καὶ ἰδρωσιῶν φι/
 λόσοφος καὶ φιλοθεῖα θεομενία μυσταγω/
 γία. οὐ πω γὰρ ἀμφότῃρα σωτηρίως αἰσάτο,
 καὶ εἰς αὐτὴν ἡγάγε καὶ πράξιν ἢ σύχιν, καὶ ἢ συχίαν
 ἐμπρακτον. ὡς τε πείσαι τὸ μονάζειν, ἐλτ/
 τῇ ἀνταθείᾳ τῷ τρόπῳ μάλλον, ἢ τῇ τῷ σώ/
 μάτι ἀναχωρήσει χαρκτηρίζεσθαι. καὶ ὁ
 καὶ δαβὶδ ὁ μέγας πρᾶκτικώτατος τε
 ἰδῶ ὁ αὐτὸς καὶ μωνώτατος, εἶπω ὅτι καὶ τα/
 μόνος εἰ μὴ ἐγὼ ἕως αὐτὸν παρέλθω, ὅτι οὐ σι/
 μαίνειν δοκεῖ. καὶ μέγα πρὸς ἀπόληξιν τοῦ
 λόγου καὶ ἀξιόπιστον. ὅτι ὅτι τῶν ἄλλων
 ἀρετῇ κραυῶντες, τῆς ἐκείνου διανοίας ἀλλέ/
 ον ἢ τῶντο. ἢ ὅσον ἐκράτουσιν τῷ ἄλλων. καὶ ὁ

εἰς ἀθανάσιον

καὶ τὴν τῆς
 ἑσπέρης ὅσον
 ἐσπέρων ὡς
 τοῖς καρποῖς
 τοῦ κείνου τοῦ
 πατρὸς αὐτοῦ ἐπὶ
 μένος πῶς
 οὐκ ἐπέμει-
 νον· ὁ δὲ
 χρυσὸς μὲν
 ὡς αὐτῶν
 μέλα· καὶ
 τὸ καὶ αὐ-
 τοῦ καὶ αὐ-
 τοῦ αὐτοῦ καὶ
 ἐσπέρων τοῦ
 αὐτοῦ ἐπὶ
 ὁ δὲ πῶς
 ῥαῖς· ὁ δὲ αὐ-
 τῶν ὅσα γὰρ
 τοῖς τῶν πῶς
 οὐκ οὐ τῶς
 καὶ αὐτοῦ
 σωματι· αὐ-
 τῶν καὶ πῶς
 ἐν ὁ αὐτοῦ

κράτει τῆς ἀσεβείας. ὡς λαμβάνει ὁ, καὶ τῇ
 ἐώς ὅσον ἐδύνατο. ὅς ἄρ' ὥσπερ αὐτὸς ἀειπροσλαμ
 βάνων. ὡς πῶς οἱ χεῖμαρροι τὰ συρρέοντα, καὶ
 τοῖς κρητοτόροις ἢ διελότεροις ἐπιφυόμενος.
 οἱ κειοῦται δὲ πῶς βασιλέως ἀπολόγηται. οὐ
 τῷ γὰρ ἐπὶ καλῶ τῷ κουφότητά αἰδού
 μενος πῶς ἀλάβει. καὶ γὰρ ὡς εἰδὲ τὰ λη
 θές ἐπεῖν, ἤλκον μὲν ἔχων, ἀλλ' οὐ κατ' ἐπί
 γνωσιν. ὁρῶνται δὲ τῶν ἐν τέλει, ὅς ὁ φιλο
 χύσις μᾶλλον ἢ φιλοχρίσις. ἀπορεῖα γὰρ
 ὡς αὐτῷ τὰ τῶν πενήτων, καὶ κῶς διαπαντός
 μενα. καὶ πύτων μάλιστ' ὅς ὁ γυναικώδεις
 τὴ καὶ ἐν ἀνδράσιν ἀνδράρους, καὶ ἀμφιβό
 λους μὲν τὸ γένος, προσήλους δὲ πῶς ἀσέβει
 αν. οἷς οὐκ οἶδ' ὅπως καὶ ὅθεν οἱ ῥωμαῖως
 βασιλεῖς τὰ τῇ γυναικῶν πισθυομένοις, τὰ τῇ
 ἀνδρῶν ἐγχειρίζοι. καὶ ταῦτα ἰχθυεῖς
 ὁ τῷ πονηροῦ δεράπων. ὁ τῶν ζιζανίων απο
 ρθῆς. ὁ τῷ ἀντιχρίστου πρόσδρομος. χρώμενος
 μὲν ὅσα γλώσση, τῶν τότε λόγιων ἐν ἐπισκό
 πῳ τῷ πρώτῳ. εἶτω λόγιον φίλον καλὸν ἢ
 οὐχ οὐτως ἀσεβῆ δογματισήν. ὅσον ἐχθρότης
 καὶ φιλόνηκον. τὸ γὰρ ὄνομα ἐκὼν ἰσχυρὸς
 σομαι. αὐτὸς δὲ ἀντὶ χειρὸς ὦν τῷ συστήμα
 τι. καὶ παρὰ σύρων τῷ χυσιῷ πῶς ἀλήθειαν.
 ὅν δι' ἀσέβειαν στυγρόμενον, ὄργανον ἀσεβείας

eis a thanaton

[illegible]

ἔγγραφον καὶ κουρίαν καὶ τὴν κατὰ τῆς
ἀληθείας ἐπίνοιαν. ὧφοι γὰρ ἐγένοντο εἰς τὸ
κακοφροῦσαι. καὶ ἡ καλοφροῦσαι, ἔκ' ἐγνωθῆναι.
ἐν τεύθειν ἡ σοφιστικὴ τῶν αἰρετικῶν κατὰ
κείσιν. οὗς λόγῳ μὲν ἀπεκήρυξαν. ἴν' ἡ τιθα
νὸν αὐτοῖς καὶ ἐπιχείρημα. ὁρῶν δὲ, προήγαγον
εἰς καὶ ἐμπροσθεν. καὶ δὲ ἀσέβειαν ἀμεῖον, ἀλλὰ
συγγραφὴν ἀπίστον ἐγκαλέσαντες. ἐν τεύθειν
οἱ βέβηλοι τῶν ὁσίων κελαι, καὶ ἡ καινὴ μίξις. ὅ
ψις δημοσία. καὶ μυστικὰ προβλήματα. καὶ ἡ πα
ρανόμος τῶν βεβαιωμένων ἰδέας. καὶ οἱ μισθ
μοι συκοφαντῶν, καὶ ἡ ἑρμηνεία κείσιν. καὶ οἱ μ
ῖς βωθούμενοι τῶν θρόνων ἀδίκως. οἱ δὲ ἀντι
στατόμενοι. καὶ τὰ χειρόγραφα τῆς ἀσεβεί
ας ἀπαύουμένοι, ὡς πρὸς τι ἄλλο τῶν ἀναγ
καίων. καὶ τὸ μέλαν ἐτοίμον. καὶ ὁ συκοφαν
τῆς ἐγγύς. ὅ δὲ καὶ ἡμῶν τῶν ἀντιήτων,
οἱ πλείστοι πεπνυμένοι διανοίαν μὲν οὐ πεπνυ
μενὴν γράμματα δὲ παραχθέντες, καὶ εἰς ἐλ
λόντες τοῖς πονηροῖς κατ' ἀμφοτέρω. καὶ τῶ
καπνοῦ καὶ εἰ καὶ μὴ τῶ πυρὸς μεταχόντες
ὁ πλάγιος ἐσθ' ἐκρυπτο. ὁρῶν τὴν τό τε χύσιν
τῆς ἀσεβείας, καὶ τὸν νῦν ἐπαναστάσαντα δια
γμὸν τῶ ὁρθῷ λόγῳ, παρὰ τῶν προσεχόντων
τῶ λόγου. τῶ ὄντι γὰρ ποιμὴν οὐκ ἠφρονόσαν
το κατὰ τὴν γράμματα. καὶ ποιμῆνες πολλοί,

εἰς ἀθανάσιον.

222
223
224
225
226
227
228
229
230
231
232
233
234
235
236
237
238
239
240
241
242
243
244
245
246
247
248
249
250
251
252
253
254
255
256
257
258
259
260
261
262
263
264
265
266
267
268
269
270
271
272
273
274
275
276
277
278
279
280
281
282
283
284
285
286
287
288
289
290
291
292
293
294
295
296
297
298
299
300
301
302
303
304
305
306
307
308
309
310
311
312
313
314
315
316
317
318
319
320
321
322
323
324
325
326
327
328
329
330
331
332
333
334
335
336
337
338
339
340
341
342
343
344
345
346
347
348
349
350
351
352
353
354
355
356
357
358
359
360
361
362
363
364
365
366
367
368
369
370
371
372
373
374
375
376
377
378
379
380
381
382
383
384
385
386
387
388
389
390
391
392
393
394
395
396
397
398
399
400
401
402
403
404
405
406
407
408
409
410
411
412
413
414
415
416
417
418
419
420
421
422
423
424
425
426
427
428
429
430
431
432
433
434
435
436
437
438
439
440
441
442
443
444
445
446
447
448
449
450
451
452
453
454
455
456
457
458
459
460
461
462
463
464
465
466
467
468
469
470
471
472
473
474
475
476
477
478
479
480
481
482
483
484
485
486
487
488
489
490
491
492
493
494
495
496
497
498
499
500
501
502
503
504
505
506
507
508
509
510
511
512
513
514
515
516
517
518
519
520
521
522
523
524
525
526
527
528
529
530
531
532
533
534
535
536
537
538
539
540
541
542
543
544
545
546
547
548
549
550
551
552
553
554
555
556
557
558
559
560
561
562
563
564
565
566
567
568
569
570
571
572
573
574
575
576
577
578
579
580
581
582
583
584
585
586
587
588
589
590
591
592
593
594
595
596
597
598
599
600
601
602
603
604
605
606
607
608
609
610
611
612
613
614
615
616
617
618
619
620
621
622
623
624
625
626
627
628
629
630
631
632
633
634
635
636
637
638
639
640
641
642
643
644
645
646
647
648
649
650
651
652
653
654
655
656
657
658
659
660
661
662
663
664
665
666
667
668
669
670
671
672
673
674
675
676
677
678
679
680
681
682
683
684
685
686
687
688
689
690
691
692
693
694
695
696
697
698
699
700
701
702
703
704
705
706
707
708
709
710
711
712
713
714
715
716
717
718
719
720
721
722
723
724
725
726
727
728
729
730
731
732
733
734
735
736
737
738
739
740
741
742
743
744
745
746
747
748
749
750
751
752
753
754
755
756
757
758
759
760
761
762
763
764
765
766
767
768
769
770
771
772
773
774
775
776
777
778
779
780
781
782
783
784
785
786
787
788
789
790
791
792
793
794
795
796
797
798
799
800
801
802
803
804
805
806
807
808
809
810
811
812
813
814
815
816
817
818
819
820
821
822
823
824
825
826
827
828
829
830
831
832
833
834
835
836
837
838
839
840
841
842
843
844
845
846
847
848
849
850
851
852
853
854
855
856
857
858
859
860
861
862
863
864
865
866
867
868
869
870
871
872
873
874
875
876
877
878
879
880
881
882
883
884
885
886
887
888
889
890
891
892
893
894
895
896
897
898
899
900
901
902
903
904
905
906
907
908
909
910
911
912
913
914
915
916
917
918
919
920
921
922
923
924
925
926
927
928
929
930
931
932
933
934
935
936
937
938
939
940
941
942
943
944
945
946
947
948
949
950
951
952
953
954
955
956
957
958
959
960
961
962
963
964
965
966
967
968
969
970
971
972
973
974
975
976
977
978
979
980
981
982
983
984
985
986
987
988
989
990
991
992
993
994
995
996
997
998
999
1000

κίς τὸ ἀβ
δὲ μὲν
ἐπὶ τὸν
γὰρ οὐκ
νὴ ἀγνοεῖ
χοικίας
ἐν τῇ
ἴδης δὲ
σωτηρία
ἀπολους
αν. τῶν
τακοιοι
ἀλλὰ οὐ
δὲ ἀπὸ
καὶ τὴν
ἐκείνους
καὶ τὴν
τὴν γῆν
γούσης
ρον. οὐκ
τῇ πρὸ
λαυταῖς
πὶ μὴ ἀλ
παρουσί
ποιήσιν
σάλδου

κες ῥ' ἀβασάνισον. διδάσκαλῳ δὲ, πῶς ᾔδει
 δῶκε μιν. ὅς καὶ τοῖς τῶν ἄλλων ἀγνοίᾳ
 ἐπανορθοῖ, αὐτὸν ἢ μὴ ψευδῶν νῦμος. πῶς
 γὰρ οὐκ ἄτοπον, ῥωμαίων μὲν νόμον μηδὲ
 νὶ ἀγνοεῖν δεῖναι. μὴ δ' αὖ σφόδρα ἦ τις ἀ-
 γροικίας καὶ ἀμαθίας. μηδὲ εἶναι νόμον
 ἐν βουθυῶτα, τοῖς πλεῖστοις δὲ ἀγνοίᾳ
 ἴδης δὲ τὴ σωτηρίας ἀγνοεῖν μυσταγωγίας. τὰς τὴ
 σωτηρίας ἀρχάς. καὶ τὰ ματυχεύωσι τῶν
 ἀπολλοῦ δῶν ὄντες, καὶ μὴ βαθεῖς πλὴν διάνοι-
 αν. πλὴν ἐστὶ συγγνώμη τοῖς δι' ἀγνοίαν κα-
 τακλουθήσασιν. τί δ' αὖ εἴποι τις περὶ τῶν
 ἄλλων ὁμοίᾳ καὶ ἀγνοίᾳ μεταποιούμενοι,
 δι' ἃς εἶπον αἰτίας τῶν κραυαυτῶν ἡτήθησαν.
 καὶ πλὴν τῆς δυσεβείας σκηνῶν ἡ πολὺ παλ-
 ξαντες, ὡς ἐφάνη ἐν τῶν ἐλεγχόντων, καὶ
 κατηνέχθησαν. ἐπεὶ μὲν ἄπειρος ῥ' οὐρανὸν καὶ
 πλὴν γῆν σεισθήσεσθαι τῆς γραφῆς ἀκούω λε-
 γούσης. ὡς δὲ ᾔδει παρθόντων καὶ πρότε-
 ρον. οὐτὼ δὲ δηλουμένης οἶμαι, τῆς ἐπιφανῆς
 τῆς πλεγματίας καὶ νεοτομίας καὶ τὸν τῶν
 λαυταῖον σεισμὸν πάλῳ πισυτέον λέγον-
 τι μὴ ἄλλον εἶναι, ἢ πλὴν λαυτῶν τῶν χριστῶν
 παρούσων. καὶ πλὴν τῶν τῶν παντὸς μετα-
 ποίησιν καὶ μεταδεσιν. εἰς ῥ' ἀκίνητον καὶ ἀ-
 σάλευτον. ῥ' δὲ νῦν ᾔδει σεισμὸν, οὐδὲν ὅς

εἰς ἀθανάσιον

ἐλάττω τῶν προγεγνημένων ὑπὸ λαμβάνω,
 καὶ ὅν κενεῖται μὲν ἀφ' ἡμῶν. ὅσον φιλόσο-
 φον καὶ φιλόθεον, καὶ πρὸ καιροῦ τοῖς ἀ-
 νώ πολιτευόμενον. οἱ καὶ τὰλλα ὧσιν εἰρήνῃ
 κοί τε καὶ μέτεσι, ἴσως γὰρ οὐ φέρουσιν ἐ-
 πεικῆς εἶναι, θεὸν προσιδόναι διὰ τῆς ἡ συ-
 χίας. ἀλλὰ καὶ λίαν εἰσὶν ἐν ταύθῃ, ὡς λεμε
 κοί τε καὶ δυσμαχώτατοι. τοιοῦτον γὰρ ἡ τῆ
 ξήλῃ θέρμότης. καὶ θαῖτον ἀντι μὴ θεὸν πα-
 ρακινῆσαι, ἡ δὲ ὅν παραλείπειν σιωποῦ-
 ῖν γινυται δὲ, καὶ τῶν λαῶν οὐκ ἐλάχισον.
 ὡς πρὸς ἐν ὁρνί θῶν ἀγύλη, τοῖς πρῶτα πᾶ-
 σι σιωποῦσιν καὶ οὐ δὲ νῦν ἐπὶ λήγῃ συ-
 ναιπῆσθαι. ἴσως ἀθανάσιος ἡμῖν, ἕως
 παρ' ἡμῶν ὁ σύλος τῆς ἐκκλησίας. καὶ ἴσως ἐ-
 πειδὴ γε ταῖς ἐπιρρίαις τῶν πονηρῶν ὑπε-
 γώρησεν. ὡς πρὸς γὰρ οἱ φρουρίον τι τῶν
 καὶ τῶν δὲ ἐξελίξιν βουλομένους, ἐπειδὴν
 ἄλλως ἰδῶσι δυσπρόσιτον καὶ δυσάλωτον
 εὐδὴ τὴν τέχνῃ χωροῦσιν. εἴτα τί. χρήμασιν
 ἡ δόλῳ τὴν φρουρὰν ἔχον ἔσονται, οὐδὲν
 οὐδὲν ἡ δὲ τὴν φρουρὰν ἔχον ἔσονται, οὐδὲν
 κρᾶτῃ (ἐν ἐξελίξιν ὡς περ οἱ φρουρῶν ἐπιρ-
 λῶντες, τὴν κῆμιν πρὸ τῶν ἐν τῇ τῇ
 οὐκ εἶχε πῶς ἐλόντες, τὴν κῆμιν πρὸ τῶν
 ἐν τῇ τῇ πῶς ἐλόντες, τὴν κῆμιν πρὸ τῶν
 ἐν τῇ τῇ πῶς ἐλόντες, τὴν κῆμιν πρὸ τῶν

βουλομένους
 εἰς ἀν-
 λόφους
 σίμλους
 φερούσιν
 φωνὸν γὰρ
 ταμάτῃ
 μῆος βε-
 κακῇ βε-
 νόνηται
 λαυταίῃ
 καὶ τῶν
 εἰς τῶν
 καὶ τῶν
 νους φόν-
 καὶ τῶν
 ταῖς συ-
 ἐξελίξιν
 βάνει κα-
 μον, τῶν
 τῶν ἀλεξ-
 ποδὶ τῶν
 οὐδὲν τῶν
 θανάτῳ
 τῶν τῶν
 καὶ τῶν

βουλομένοις ἡμῶν, τῆς πρὶν τοῦ ἀνδρός διωα
 σείας ἀντίρροπα, οὐ τω καὶ οἱ καὶ ἡμῶς ἀλ
 λόφυλοι, ῥ ἡμέτερον κράτος ἐκ τῶν ποιη
 σάμενοι, καὶ πῶς δόξαν τῆς ἐκκλησίας ἄ
 ποκείραντες, ὥς τῶς ἡδὴ τοῖς ῥ ἀπεθείας ἐνέβυ
 φων δόγμασί τε καὶ πράγμασι. ταύτη καὶ με
 ταλλάττει μὲν ῥν βίον οὗ τοῦ ἀντιθέτου ποι
 μένος βεβαιώτης καὶ πρὸς αὐτῆς. καὶ οὐ
 καὶ ἡ βασιλεία ῥ κεφάλαιον ἐπιθείς. καὶ ἄ
 νόνητα μεταγνοῦς, ὥς φασι καὶ ταῖς τε
 λουταίαις ἀνὰ πνοαῖς. καὶ ἡ δὲ γνώμων ἐ
 καὶ τῶν ἐαυτῶς καὶ τῆς δόξης ῥ ἐκεῖ διηγεσθ
 εῖον. τεία γὰρ ταῦτά οἱ σωεγνωκέναι κα
 καὶ, καὶ τῆς ἐαυτοῦ βασιλείας ἀνάξια. ὅν τῶς δέ
 νους φόνον. καὶ πῶς ἀνὰ ῥῥῥῥῥῥ τῶς ἀχρῶς του
 καὶ πῶς καὶ νομοτομίαν τῆς πίστεως. καὶ ταύ
 ταις σωαπελθεῖν λέγεται ταῖς φωναῖς.
 ὅς τῶς δὲ αὐτῶς οὗ τῆς ἀληθείας λόγος λαμ
 βάει. καὶ παρῥῥῥῥῥῥ οἱ βικαδῶντες αὐτόνο
 μον, τῶς ζήλου ῥν θυμὸν θήγοντες. ὅ δὲ καὶ
 ῥ ἀλεξανδρέων ἐπαθε δῆμος. (οἷος ἐκεῖνος
 ποδὶ τῶν ὑβριῶν) οὐ καὶ ἐν γένεσι τοῦ ἀν
 δρός πῶς ἀμετεῖαν καὶ δόξα ῥῥῥῥ ῥῥῥῥ
 θανάτῳ πῶς ῥῥῥῥῥῥ. ῥῥῥῥ δὲ ῥῥῥῥ, ὅν θάνα
 ρον σκλητεύσαντες. ὅς τῶς καὶ μὴλον ἐκείνῳ
 καὶ ὅν ῥῥῥῥ φόνον. καὶ ῥ κενὸν ῥῥῥῥ. καὶ

εἰς ἀθανάσιον

πλὴν πρῶτην πειρίσθην. οἱ μὲν δὲ καὶ μόνην
τοῖς μέχρι καὶ νῦν τοῖς ὑβρισταῖς ἀπειλοῦ-
μενα. ἐπειδὴ ὁ τυφῶν τῆς ἀδικίας. ὁ τῆς
δυσεβείας φθορῶν. ὁ τοῦ πονηροῦ πρόσβο-
μος ταύτην εἰσπράττεται. τὴν δίκην, ἐμοὶ
μὲν οὐκ ἐπαυετὴν. (οὐ γὰρ ἄπαθὲν ἐκείνον
ἐχρῆν, ἀλλ' ἀποιεῖν ἡμᾶς ἐδει σκοπεῖν) εἰ
εἰσπράττεται δ' οὖν ὁρῆς πανδημοῦ καὶ φο-
βᾶς ὀρθῶν γενόμενος. ἐπείνεσι μὲν ἐκ τῆς κα-
λῆς ἐκ δὴ μείας ὁ ἀθλητής. οὐ γὰρ ἐγὼ
καλῶ πλὴν ἐκείνου ὄψα πλὴν τελέδα καὶ μετὰ
τῆς τελέδος φυγῶν. οὐ γὰρ δὲ ἀσμενίοις προ-
σπίπτει ῥίς ἐν τῇ πόλει. καὶ μεγροῦ τῇ αἰγί-
πῳ πάση, πανταχόθεν εἰς ταυτὸ σινδρα-
μούση, καὶ ἄπ' ἄκρου παντός. ἴν' οἱ μὲν φω-
νῆς ἀθανάσιον μόνον, οἱ δὲ τοῦ εἰδωτοῦ ἐμφορε-
θῶσιν. οἱ δὲ, ὅτι πᾶσι τῶν ἀποστόλων ἡκούσμεν.
τῇ σκιᾷ γοῦν ἀγαθῶσι μόνον, καὶ τῷ κοινῷ
τύπῳ τοῦ σώματος. ὥς τε πολλῶν πολλαῖς
καὶ πολλοῖς ἡδὴ γεγενημένων ἐκ τοῦ παντὸς
χρόνου τιμῶν τε καὶ ὑπαντήσεων, οὐκ ἀρ-
χιστὶ μόνον δημοσίοις καὶ ἰδρυτοῖς, ἀλλὰ καὶ
τῶν οἰκείων τοῖς ἐνδὶ φανεράις, μηδὲ μίαν
ταύτης μνημονεύειν ἀνυμνωποτόραν. οἱ
ἔτι γὰρ ταύτην μόνον παραβαλεῖν, αὐτὴν ἀθανάσιον
καὶ πλὴν αὐτῆς προτόραν συντεθεῖσιν, ὥς τῇ προ-
τόρα

τόρα ταύ-
τῃς, κα-
γῆς. φόρ-
τῇ λόγ-
ρον. οἱ δὲ
ον. εἰσῆλα-
ντὸν τὸν ἐ-
δόκῃς γα-
ἐκείνον οἱ
τρον, οἱ δὲ
μὴ, καὶ τα-
ρασκῶν,
σβεία τε
λέως, αὐ-
τῆς δὴ μου-
πειρον κα-
ὁ φθαλ-
σιν ἡδὲ
ἐν τοῖς ἐ-
δη ποτὲ
ἐμφυγε-
οὐ σαφῶς
δ' αὖ αὐ-
τοῦ ἀκ-
τ' βασι-
φοῖ καὶ

τὸ ῥα ταύτῃ εἰσὶ δὴ ἡμῶν. ἡ δὲ ἐκ τῆς
αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς ἐπαινῆται φυ-
γῆς. φέρεται καὶ τοιοῦτός τις ἐκ' ἐκείνῃ τῇ
τιμῇ λόγος. λεγέτω γὰρ εἰ καὶ πᾶσι τε-
ρον. οἷον ἡ δύσμιατι τῷ λόγῳ καὶ αὐτὸς εἰσὶ δὴ
ον. εἰσὶ δὴ αὐτὸς τις τῶν δυσυπάρχοντων μετ' ἐκεί-
νῳ τὸν εἰσὶ δὴ οὐκ ἔστιν οὗτος ἡ δὲ καὶ πᾶσι
δύσμιος γὰρ καὶ τῶν πάντων. ῥη φιλάργρος
ἐκείνον οἷον ὅτι πάντες ἀκούετε. καὶ ῥη φίλ-
τρον, οἷον οὐκ ἄλλο καὶ πᾶσι ἀλλων. καὶ ἡ τι-
μὴ καὶ τὸ φίλτρον. ἵνα μετὰ λόγῳ πα-
ρῆσθω, ῥη πᾶν γνώσιμα. ὡς καὶ ἡ ἀρχὴ πρε-
σβείας τῆς πόλεως, καὶ ἡ φῶς τῶν βασι-
λέως, αὐτὸς ἐγχειρατῆς. τοῦτων οὗτων πᾶσι
τῶν δὴμον, ἐπειδὴ οἱ φανῆναι ῥη πᾶσι αὐ-
πειρον καὶ οἷον τι πᾶσι αὐτῶν οὐκ οἷον τῶν
ὀφθαλμοῖς πρὸς πᾶσι λέγεται τῶν αὐτοῦ
συνήθων καὶ φίλων, ὅτι φιλεῖ συμβαίνει
αὐτοῖς τοῖς αὐτοῖς, ἐπεὶ. εἰπέ μοι ὡς βέλτιστε. ἡ
δὴ ποτὲ τεθέσται δὴμον ῥη οὗτον. καὶ οὕτως
ἐμφυχον. ἐφ' εἰς ἀνθρώπου τιμῇ χυθῆναι,
οὐ φαίται ῥη νεανίαν ἄλλ' ἐμοὶ μετὰ δόξαι, καὶ
δ' αὐτὸν ταύτης τυχεῖν, κωνσάντιον. ὡς
τοῦ ἀκροτάτου τῆς ἡμῶν, δηλοῦ μελῶν δ' αὐ-
τῶν βασιλέως. καὶ ῥη, γελᾶντα μάλα κομ-
ψὸν καὶ ἡδύ, τί γὰρ ἐφ' εἰπέ, ὡς δὴ τι

εἰς ἀθανάσιον

λέγων μέγα καὶ θαυμαστόν· μόλις αὖ οἶμαι, καὶ
ἀθανάσιον οὐ πως εἰσαχθῆναι τὴν μέγαν· καὶ ἄ-
μα ὅρην τινα πρῶθεναι τῶν ἐπιχωρίων,
εἰς τῷ τῷ λόγῳ βεβαίωσιν· ἐβούλετο δὲ ὁ
λόγος αὐτῷ ὃ καὶ ὑμῖν οἶμαι δῆλον· καὶ
βασιλέως αὐτῷ ἔμπροσθεν ἄγειν, τὴν νῦν δὲ
φημούμενον· τοσούτον γὰρ παρὰ πᾶσι τοῖς
τῷ ἀσφρόδ' αὐτοῦ σέβας· καὶ τοσαύτη τῆς
μνημονομενῆς εἰσόδου νῦν ἡ κατὰ πλῆξιν·
καὶ τὰ γὰρ γένη, καὶ ἡλικίας, καὶ τέχνας
διαρεθύντες (φιλοῦσι γὰρ μάλιστ' ἡ πόλις
αὕτη οὐτῷ δεσποδάζεσθαι, ὅταν ἱνὶ πολέ-
κωσι ἱμελῶ δημοσίαν) πῶς αὖ παραστήσαι
μὲ τῷ λόγῳ, καὶ μέγα ἐκείνο δέμας ποταμὸς
ἦεν εἰς· ποιητοῦ δὲ γὰρ ἀρὰ καὶ τὴν νῦν εἰς
πεῖν τὴν χρυσοῦσαν ὅν πως καὶ δύσασιν, ἔμ-
παλιν ἐκ τῆς πόλεως ἔτι τῷ χαλκῷ ῥέ-
οντα· ἡ μὲν οἶσαν ὁδὸν οἶμαι καὶ περὶ τῷ ῥέ-
τε μοι μικρὸν ἔτι ἐν ῥυτῇσιν ὅς δ' ἡγήματι· ἐ-
κείσε γὰρ εἶμι καὶ οὐδὲ ἀπαχθῆναι τὸν
λόγον τῆς τελετῆς ἐκείνης ῥάδιον· πῶλος μὲν
ἦεν αὐτόν· καὶ μή μοι τῆς ἀχνοῖας μέμνη-
θε· ὡς μικροῦ τὸν ἐμὸν ἴσσομαι ὁ πῶλος ἐ-
κείνος, εἴτ' οὐκ ἔστι θνῶν λαός, ὃν δὲ πειῶν ἐπι-
βαίνῃ, τῶν τῆς ἀχνοῖας δεσμιῶν λυῶν· εἴτε
ἢ ἄλλο βούλεται παραδολοῦν ὁ λόγος.

κλῆμα
σεις ἰ
προρρ
των· α
λου· κα
κων κα
οἱ προ
οὐ πα
ἡλκ
τίθετ
λέγει
σεις κα
ταστ
ἐστῆσ
φαιδρ
βολῆς
οὐτῷ
καὶ μ
γύρε
λαοῦ
ὡς θε
ἐκινδ
τωνισ
σαι μ
μετα
λων

κλάδοι δὲ αὐτὸν ἑσπόμενοι. καὶ τρώ-
σεις ἱματίων πολυαυθῶν. καὶ ποικίλως
προῖσιπτον μέλων τὸ καὶ ἑσπόμενοι
των. ἐν ταῦθα μόνον ἀπικαθύνει τὸ ὑψη-
λοῦ καὶ θαλυτελοῦς καὶ τὸ ἔσον μὴ ἔχοντος. εἰ-
κὼν καὶ αὐτὴ τῆς ἐπιστήμης χρίστου. καὶ
οἱ προβόωντες καὶ χρυσούντες. πολλὸν ὅσον
οὐ παλίων ὁμιλος μόνον τὸ δύφημοῦ λῶ.
ἀλλὰ καὶ πᾶσα γλῶσσα σύμφωνος καὶ αὐ-
τίδετος, νιγνῶν ἀλλήλους ἐπειγομένων. ἐὼ γὰρ
λέγειν κρόθον πανδημόν καὶ μύρων ἐκ χύ-
σεις καὶ παννυχίδας. καὶ πατρὶν φωνὴ καὶ
ταξαστομένην πῶν πόλιν. καὶ δημοσίαν
ἐστίασεις καὶ οἰκιδίαν, καὶ ὅσοις αἱ πέλεις τὸ
φαιδρὸν ἐπιστημαίνουσιν ἀ τὸ τε μὲν ἑσπόμε-
βολῆς ἐκείνῳ καὶ παρὰ τὸ εἶκος ἐχρεῖζον.
οὐ τὸ πῶν ἐαυτὸς πόλιν ὁ θαυμάσιος ἐκείνος,
καὶ μετὰ τοιαύτης καὶ λαμβάνει τῆς πανη-
γύρεως. ἀρῶν ἐβίου μεν ὡς πρὸς εἶκος τοὺς
λαοῦ τοῦτου προσηθιμένους. ἐδίδαξε δὲ ἔχ-
ὡς βεβίωκεν; ἠγώνισται ἢ οὐχ ὡς ἐδίδαξεν;
ἐκινδύνωσε δὲ τῶν ἑσπόμεν τῶ λόγου πινός ἢ
γωνισμένων ἐλάττω; τετίμηται δὲ ὦν ἠγώνι-
σαι μεῖζον; κατήχυνε δέ τι τῶν τῆς εἰσόδου
μετὰ πῶν εἰσοδόν; οὐδαμῶς. πάντα δὲ ἀλλή-
λων ἐχόμενα. ὡς πρὸς ἐν λύρα μιᾷ, καὶ τῶ

εἰς ἀθανάσιον

59 ἀπὸ
 λιν. ἐν
 αὐτῷ
 ἐστὶ δὲ
 ζωνὴ
 σοφ. ὁ
 κρητ.
 μέγας
 παύσι
 τις. ἀπὸ
 σα. καὶ
 ἀλλ' οὐ
 ποσ. οἱ
 λιν. ἐν
 ὑμέσιν
 τὸς, ἀπὸ
 αὐτῶν
 τὴν
 νομ. ὁ
 ἡδὲ
 βασιλ.
 ὡς, ἐν
 τῷ
 πρὸς
 μακ.
 ἐν

ξυάππουσα. νομυθετεῖ δὲ τῇ οἰκουμένη πα-
 λιν. ὑπὸ ξυρέφδ δὲ πρὸς ἐαυτὴν παῖδεν διαύοι-
 αν. τοῖς μὲν ὑπὸ σέλων. τὸν δὲ διδάσκων.
 ἔστι δὲ οὐς καὶ ἀκλί τοῦ προσόντας σοφί-
 ζων νόμον εἶα προοθεῖς τὸ βούλεσθαι. καὶ
 γὰρ ἔδωκ' ἄνθρωπον ἰδέσθαι πρὸς ὁδὴν τῆς
 κρείττονος. ἐν κεφαλαίῳ ἡ εἰπεῖν, δύο λίθων
 μεμειῖτο φύσεως ἐπαινεσμένων. γίνετο ἡ τοῖς μὲν
 παῖδουσιν ἀσέβας. τοῖς δὲ σασιάζουσι μαγνῇ
 τις. ἀρρήτω φύσεως βίᾳ τὸν σόδηρον ἔλκον-
 σα. καὶ δ' ἐπερότατον ἐν ὑλαιν, οἰκειουμένη.
 ἀλλ' οὐ γὰρ ἐμέλλε ταῦτα οἴσειν ὁ φθό-
 νος. οὐ δὲ πῶς ἐκκλιόσιν ὁρῶν ἀνέξεσθαι πα-
 λιν ὑπὸ τῆς αὐτῆς δόξης, καὶ τῆς παλαιᾶς
 ὑγείας. τάχιστα τοῦ διεσῶτος συνουλασθῆ-
 ναι, ὡς πρὸς τὸ σώματι. δὲ ἔδωκ' ἐπανίστησιν
 αὐτῷ δὲ συναστάτην ἐαυτῷ βασιλίαν. καὶ
 τὴν κακίαν ὁ μότιμον. χρόνῳ μόνῳ λήπομε-
 νον. ὁ πρῶτος χριστιανῶν βασιλέων, καὶ τοῦ
 χριστοῦ μακρὸς. καὶ ὅν ὥσινε παρῶν ἐν ἐαυτῷ
 βασιλίσκον τῆς ἀσεβείας ἀναρρήξας ἀθρό-
 ως, ἐπειδὴ καὶ τὸν ἔλαβεν. ὁμοῦτε αὐτοκρά-
 τωρ ἀναδείκνυται. καὶ κακὸς μὲν πᾶσι τὸν
 πιστεύοντα βασιλεία τὰ βασίλεια γίνεταί,
 κακίων δὲ πᾶσι τὸν σεσωκότα θεὸν, καὶ διὰ
 τὸν ἐν νοεῖ τὸ πᾶσι τὸν ἐκνομένων ἀπανθρώπων

εἰς ἀθανάσιον.

ταυτον· ὅσω τὸ πιθανὸν τῇ τυραννίδι μίξας,
ἐφθόνη γὰρ τοῖς πάροισι, καὶ τῆς ὑδὲ τοῖς
ἄλλοις τιμῆς, ἀμφίβολον ἐδείξαι, καὶ τὸ τῆς
ἀνδρείου φιλότιμον. τὰς δὲ τοῖς λόγους
εὐφράς καὶ παλαιάς, καὶ παλαιὰ ἐκείνα αὐτοῦ
δάσας. καὶ ἦν εὐοικον αὐτῷ πονηρὸν, τῆς πο
λυτεχνίας μεμυμένος. οὗτος μικρὸν μὲν
δρῶν νόμισεν εἶναι, τὸ πάντων χριστιανῶν
παράσχεσθαι γένος. μέγα δὲ ἡ ἀθανασίου
κρατῆσαι. καὶ τῆς ἐκείνου παλαιὰ ἦν λόγους
ἡμῶν διδάσκει. καὶ γὰρ ἐώρα μηδὲν ὃν αὐ
τῷ παλαιὸν τῆς κατὰ ἡμῶν ἐνόησεν, οὐδὲ τῆς
τοῦ ἀνδρός ἀντιπαράταξιν καὶ ἀντίθεσιν.
ἀλλὰ τοῦ κενουμένου χριστιανῶν, αὐτὰ παλαιῶν
μῶν οὐδὲ τῆς ἐλληνικῆς προσηύχης. καὶ τῆς
ἐκείνου σωείσεως, ὃ καὶ παράδοξον. ταῦτ'
οὕτω ἐνόησεν καὶ ὅρων ὁ δεινὸς ἐκείνος πα
ραλογιστὴς καὶ διώκτης, οὐδὲ ὑδὲ τοῦ παλαι
σματος μῶν, καὶ τῆς σοφιστικῆς ἀκλουθεύ
ας, ἀλλὰ πῶς πονηρίαν γυμνῶντας, φαιδρῶς
ὑποδραβεῖν τὸν ἀνδρα τῆς πόλεως. εἶδεν γὰρ
ἐπὶ παλαιόμασι τὸν γενναῖον νικήσαντα,
τελείας τυχεῖν καὶ τῆς ἀνὰρρήσεως. μικρὸν
τὸ ἐν μέσῳ καὶ πόρτοις μετὰ ἡ δίκη τοῦ
σα τὸν ἀλιτήριον, ἐκεῖ δὴ οὐδεὶς. καὶ βασι
λέα φιλότιμον παραπέμφασα, νεκρῶς,

ἐπὶ τῇ
ἡκουσ
ἀλλὰ
μένον
τῆς ἐκ
ἐπὶ τῶ
προφ
πῶς τε
αὐτῶν
τῶν κα
δὲ, κα
λνείμ
τε ἀλλ
πῶς τε
τῆς αὐ
ἡμῶν
οὐδὲ
μοῖρα
μοῖρα
τῆς
τὸν γ
παρ
εἶναι
τῶν
δὴ ἐ
εἶναι

ἐπὶ ἀνὰ γὰρ μὴ δὲ ἐλεούμενον. ὡς δὲ ἐγὼ ἴκνομαι σο
 ἡκούσα, μὴ δὲ ὅτι τὰ φῶ προσλαμβανόμενον.
 ἀλλ' ἔτι τῆς σεισθείσης διαυγῆς γῆς ἀποφά
 μενον καὶ ἀναβρασόμενον, προσίμιον οἶμαι
 τῆς ἐκείθεν κοιλίας. αἰίσταται δὲ βασιλεὺς
 ἐπὶ τὸς οὐκ ἀναιδῆς τῶ προσώπῳ καὶ τὰ ἐν
 προσρημένον. οὐ δὲ τοῖς πονηροῖς ὁρτοῖς καὶ ἐ
 ποισάταις ἐκ θλίβων ἐν ἰσραὴλ, ἀλλὰ καὶ λί
 αν δύσεθίς τε καὶ ἡμῶς. ὅς ἴνα ἀρίστην ἐαυ
 τῶ καὶ τῇ σῆσιν πῶ τῆς βασιλείας κερπὶ
 δα, καὶ ὅθεν δὴ τῆς ὀνομασίας ἀρξήται,
 λυεὶ μὲν τοῖς ὑποκόποις πῶ ὁρτοῖς τοῖς
 τε ἄλλοις ἄπασιν, καὶ πρὸ πάντων τῶ πρὸ
 πάντων πῶ ἀρετῶν, καὶ προσήλως ἔτι
 τῆς δύσεθίς πολεμῆσέν τι. ζητεῖ δὲ τὴν καὶ
 ἡμῶς πίστεως πῶ ἀλήθειαν ὑπὲρ πολλῶν διασπα
 ρεῖται καὶ συκχυθεῖται καὶ εἰς ὅλως δόξας καὶ
 μοίρας νεμεσημένον. ὡς τε μάλιστ' ἢ τὸν κόσ
 μονόλον οἰόντι συμφωνῆσαι καὶ εἰς αὐτὸν ἐλθεῖν
 τῇ σωδὲ γὰρ τοῦ πνύματος. εἰδ' οὐ, ἀλλ' αὐ
 τὸν γε μὲν τῆς βελίτης γινέσθαι. καὶ κείνη
 παραχρῆν ἐκράτος, καὶ παρ' ἐκείνης ἀντιλα
 βεῖν λίαν ὑψηλῶς τε καὶ μεγαλοπρεπῶς, π
 τῶν μεγίστων διανοόμενος. ἀνθα δὴ καὶ μάλιστ'
 δὴ ἐδείχθη τὴν ἀνδρὸς ἡμεθαρότης, καὶ τὸ σε
 βῶμα τῆς εἰς χριστὸν πίστεως τῶν γὰρ ἄλλων

P. o iiii

εἰς ἀθανάσιον

ἅπαντων ὅσοι, ἱεὺς καὶ ἡμᾶς λόγου τειχῆνε
νεμημενῶν, καὶ πολλῶν μὲν ὄντων τῶν ποδῶν
ἐν ἵδον ἀρρωστωμένων, πελιδνῶν δὲ τῶν ποδῶν
ἐν πνύματι ἀγίον, ἐνθα καὶ τὸ ἥπτεον ἀσεβῆν
ἀσέβεια ἐνομήθη, ὁλίγων δὲ τῶν καὶ ἀμφοῖ
τόρα ὑγιαίνοντων, πρῶτος καὶ μόνος ἡ κομῆ
δὴ (ὡς ὁλίγοις ἀχροτλήματι πλὴν ἀλθήσαν. σαρ
φῶς οὐ πωσὶ καὶ διαρρήδην. τῶν τειῶν μί
αν θεότητα καὶ οὐσίαν, ἐγγράφως ὁμολο
γήσας. καὶ ὁ τῶν πολλῶν τῶν πατέρων ἀρι
θμῶς ποδῶν ἐν ἵδον ἐχαιρέθη πρότερον, ἔστι
ποδῶν τοῦ ἀγίου πνύματος αὐτοῦ ἐμπνυσθεῖς
ὑπόδον, καὶ δῶρον βασιλικὸν ὄντως καὶ μεγαλο
πρεπὲς τῷ βασιλεῖ προσενηγμένων, ἐγγρα
φον πλὴν ἀσέβειαν καὶ τοῦ τῆς ἀγράφου καὶ
τομίας. ἵνα βασιλεῖ μὲν, βασιλεύς. λόγῳ δὲ,
λόγος. γράμματι δὲ γράμμα, καὶ τα πα
λαίη. ταύτην μοιδοκοῦσιν αἰδούμενοι πλὴν
ὁμολογίαν οἱ, τε τῆς ἐσπερίας καὶ τῆς ἐσ
πίας ἐσπερίαν, οἱ μὲν μέχρι διανοίαν ἀΐδον
τὸν ἀσεβῆς, εἴ τι λέγοισιν αὐτοῖς πισευτέως.
πῶς αὐτοῖς δὲ μὴ προαΐδον. ὡς πῶς τι νεκρὸν
κύημα ταῖς μητρῶσιν ἀναποθνήσκον. οἱ δὲ με
κρὸν ἐξ ἀπῆλν ὡς πῶς ἀπινθῆρα. ὅσον ἀφοσι
ῶσαι τὸν καὶ κερὸν, ἢ τῶν ὀρθοδόξων τοὺς θέρ
μοτέρους, ἢς αὐτὸν εἰλω ἐπὶ μόριδος. ὅς γὰρ τολ

μὲν π
μὲν δ
θεοτό
μὲν μ
καὶ τ
ἐστὶν οἱ
καὶ με
τῶν οἱ
μὲν οἱ
ἐστὶν τῇ
μὲν ἐ
ὁ δὲ μ
ζημία
λας το
σωτῆρ
καὶ τ
ποιμ
ὁ μόν
καὶ ὁ
ἐκείν
ζητεί
ποδῶ
ὡς α
καὶ ἡ
ἐστὶν
τῶν

μὴ πὶ πλείον χαυχήσῃσαι . μηκέτι πλὴν ἐν
 μὴν διελίαν οἰκονομῶν, ὥς δὴ πλὴν τῶν σα/
 θροτόρων διαύοιαν . (ἰκανῶς γὰρ ὤκονομήσαι
 μω . μή τε τὸ ἄλλό τειον προσλαμβάνοντες .
 καὶ τὸ ἡμέτερον φθείροντες ὁικῶν ὄντως
 ὅσιν οἰκονόμων .) ἀλλ' εἰς φῶς ἄγων ἐν τόκον .
 καὶ μετὰ πουνδῆς ἐκ δέφων . καὶ ταῖς ἀπάθ/
 των ὅψι προῖθεις, αἰ τελεούμενον . ἔστι
 μὲν οὖν ἡττον ἐκείνου θαυμάζειν ἄξιον . ὁ γὰρ
 δῖος τῆς ἀληθείας προκινδυνεύσας, τί θαυ/
 μαστὸν εἰ γράμματι ταύτην κατωμολόγησεν .
 ὁ δὲ μάλιστα τῷ αὐτοῦ θαυμάζειν ἐπεισι, καὶ
 ζημία δ' σιωπᾶν δεῖ ἐν καιρὸν μάλιστα πα/
 λὰς ποιοῦν τοῖς διατάσεις, ἔστι ἐπὶ προαδή/
 σω τοῖς ἐρημνίοις . γένοιτο γὰρ αὐτὶ παίδου
 μα καὶ τοῖς ναῦ ἢ πρᾶξις . εἰ πρὸς ἐκείνον βλέ/
 ποιμεν . ὥς γὰρ ὕδατος ἐνὸς τέμνετῃ, οὐ τῷ
 ὅ μόνον ὅσον ἡχεῖ ἀρῆκεν ἀρυσομένη, ἀλλὰ
 καὶ ὅσον τῇ χειρὶ πωλεῖται τῶν δακτύλων
 ἐκρέον, οὐτὼ καὶ ἡμῶν οὐχ ὅσον ἀσεβὲς χί/
 ζεται μόνον ἀλλὰ καὶ ὅσον δυνεβέσδρον . οὐ
 πωλεῖ δογματῶν μόνον μεκρῶν καὶ παρορᾶ/
 σθαι ἀξίων ἡττον γὰρ αὐτὴν διανοῖς,
 ἀλλ' ἡδὴ καὶ πωλεῖ δογματῶν εἰς πλὴν αὐτῇ φε/
 ρόντων διαύοιαν . τῆς γὰρ μιᾶς οὐσίας, καὶ
 τῶν τειῶν ἡ διατάσεων λεγόμενων μὲν ὕρ

εἰς ἀθανάσιον

ἡμῶν θυσεῶς. καὶ μὲν γὰρ πῶς φύσιν δηλοῖ
τῆς θεότητος, εἰ δὲ ταῖς τῶν τειῶν ιδιότη-
ταις, νοημάτων δὲ καὶ παρὰ τῆς ἰταλῆος ὁ-
μοίως, ἀλλ' οὐ δυναμείοις ὅλῃ σενότητα τῆς
παρ' αὐτοῖς γλώττης καὶ ὀνομάτων πενίαν,
διελθὲν ἀπὸ τῆς οὐσίας πῶς ὑπόστασιν, καὶ ὅλῃ
ἔχον ἀντιστοιχίαν τὰ πρόσωπα, ἵνα μὴ
εἴη οὐσία παρὰδεχῶσι, τί γίνεται. ὥς λί-
αν γελοῖον καὶ ἐλεφνόν. πίστεως ἔδοξε ὅλῃ φο-
ρὰ, ἡ ποδὶ εἴη ἡ χον μικρολογία. εἴτα σαβελ-
λισμὸς ἐν ταῦθα ἐπενοήθη τοῖς τεισὶ προ-
σώποις, καὶ ἀρειανισμὸς ταῖς τεισὶν ἑω-
τάσει. τὰ τῆς φιλοτιμίας ἀναπλάσμα-
τα. εἴτα ἡ προσομοίωσις μικρὸς τινος ἀεὶ
τοῦ λυπέντος, ὁ λυπηρὸν ἡ φιλονεικία ποιεῖ,
κινδυνὸς σιωπῆς ἀρχὴν ταῖς συλλαβαῖς
τὰ πῶτα. ταῦτ' οὖν ὁρῶν καὶ ἀκούων
ὁ μακάριος ἐκεῖνος καὶ ὡς ἀληθῶς ἄνθρωπος
τῆς θεοῦ καὶ μέγας τῶν ψυχῶν οἰκονόμος ἐκ-
ώηθη λαὸν παλεῖν, πῶς ἄλλοτε οὐ πῶ καὶ ἄ-
λοπον τοῦ λόγου καὶ τατομῆς. εἰ δὲ παρ' ἐαυ-
τοῦ φάρμακον, ἐπὶ γὰρ τῷ ἀρρώστῳ ματι. πῶς
οὖν ἔχον ποιεῖ. προσκαλυψάμενος ἀμφό-
τερον, τὰ μὲν οὐ πῶ πράως καὶ φιλανθρώ-
πως, καὶ εἴη τὸν νοῦν τῶν λετομελῶν ἀκεί-
τως ὑπετάσας, ἐπειδὴ συμπερονδῆτας διρε,

ἡ οὐδὲν
τα συ-
τοῦ τῆ-
ρον οὐς
φιλοτι-
καὶ καὶ
τῶν πολ-
τιμότη-
κερδὸς.
τῶν τῶ
ὁ πῶτα
ἐπιδεί-
ωσι πε-
ται μὲν
ὁ τῆς
αὐτοῦ
καὶ πῶτα
τοῦ τῶ
λόγον.
τα πε-
τοῦ τῶ
πῶτα
τῶν τῶ
πῶτα
τοῦ τῶ
τοῦ τῶ
τῶ τῶ

ἢ οὐδὲν διεσώτασ κατὰ τὸν λόγον, τὰ ὀνόμα
 τα συγχωρήσας, σιωθεῖ τις πράγμασι.
 ἔστι τ' μακρῶν πόνων ἢ λόγων λυσιστελέσε
 ρον οὐς πάντες ἤδη λογογράφου σιν. οἷς τις ἢ
 φιλοτιμία σιωτέουκται. ἢ ὅτι ἔστι ἴσως
 ἢ καὶ κακὸς βέλτεται πᾶσι τὸν λόγον. ἔστι
 τῶν πολλῶν ἀγρυπνιῶν καὶ χαμθυιῶν προ
 τιμότηρον. ὧν μέχρι τῶν κατωρθωμάτων, τ'
 κέρους. ἔστι τῶν ἀοιδίμων ἔξουσιων καὶ φυ
 γῶν τῶ ἀνδρὸς ἐπ' αἰσιν. ἔστι γὰρ ὧν εἴλε
 ὅ παχυν ἐκείνα, ταῦτα μὲν τὸ παθεῖν
 ἐπιδουδέξω. δ' αὖτ' ἢ καὶ τοῖς ἄλλοις ποι
 ῶν διετέλει. τοὺς μὲν ἐπαινῶν, τοὺς δὲ πλῆ
 των μεδίως. ἢ τ' ἢ δ' νωθρὸν διεκείρων. τ' δὲ
 δ' θερμὸν κατεΐρων. ἢ τ' ἢ ὅπως μὴ πταίσω
 σι προσηκούμενος, τοὺς δὲ ὅπως διορθωθεῖ
 εν πταίσαντες, μηχανώμενος. ἀπολούς τὸν
 λόγον. πολυειδῆς πλὴν κυβήνησιν. σοφὸς τὸν
 λόγον. ὁφώτερος πλὴν διάνοιαν. πεζὸς τοῖς
 παπεινοτέροις. ὑψηλότερος τοῖς μετεωρο
 τέροις. φιλόλογος. ἰκέσιος. ἀποτρόπος.
 πάντ' αἰς ἀληθῶς, ὅτι μεμερισμένως τοῖς ἐαυ
 τῶν θεοῖς, ἐλλύων παιδίδ' ἐπιφημίζουσι
 προσηκούσιν καὶ ζύγιον. καὶ παρθέτιον. καὶ
 ἐρλωαῖον. καὶ διαλλακτικόν. ἢ πομπαῖον
 τοῖς ἐν τεύθει ἐπειρομένους. ὡς πᾶσι μοι φαν

εἰς ἀθανάσιον.

εἰ κλήσεις ἢ τοῦ ἀνδρὸς ἀρετῇ, παντὰ χόθου
καλεῖν ἐθέλοντι. ζήεις δὲ οὐτῶ καὶ παιδευ-
θεὶς καὶ παιδευσας, ὥς τε ὄρον μὲν ἐπισκο-
πῆς εἶναι τὸν ἐκείνου βίον καὶ ῥόπον, νόμον
δὲ ὁρθοδοξίας τὰ ἐκείνου δόγματα, τίνα μι-
σθὸν τῆς ἀσεβείας κομίζεται. οὐ δὲ γὰρ ἴ-
σοι παρελθεῖν ἄξιον. ἐν γήρα καλῶ κατελεύθε-
τον βίον. καὶ προσίτεται τοῖς πατρῷσις
αὐτοῦ. πατεράρχαις. καὶ προφήταις. καὶ
ἁγροκόλοις. καὶ μαρτύροις, τοῖς ἑσθέρῃ τῆς ἀλη-
θείας ἠγωνισμένοις. καὶ ἵνα εἴπω τινὰ βραχυῶ
ἐπιτάφιον, τιμᾶται τῶν εἰσοδίων ἡμεῶν
πῶς ὁδοῖον πολυτελες ὄραν. πολλαὶ μὲν
κινήσεις δάκρυα. μείζονα δὲ τῶν ὁρωμένων
πῶς ποδὲρ αὐτοῦ δόξαν ταῖς ἀπάντων δια-
νοίαις ἐκασθέμενος. ἀλλ' ὧς εὐληθεῖ ἰδρὰ κε-
φαλῇ. ὃ καὶ λόγου καὶ σιωπῆς μέτρα καὶ μέ-
τρων ἄλλων σε καλῶν ὁρθοδόντως ἡμῶν,
ἡμῖν μὲν ἐν ταῦθα σήσεις ἐν λόγον. εἰ καὶ
τῆς ἀληθείας ἐν δέσπον ἁλλὰ τῷ γε πρὸς
διώκεται οὐ λειπόμενον. αὐτὸς δὲ ἀνῶθεν ἡ
μᾶς ἐκπύουσι ἰλεως. καὶ ἐν λαὸν τὸν δε δε-
ξάτοισ τέλειον, τελείας τῆς τελείας προσκυ-
νητήν, τῆς ἐν πατρὶ καὶ ἡμῶν καὶ ἀγίῳ πνύ-
ματι θεωρουμένης καὶ σεβομένης. καὶ ἡμᾶς
εἰ μὲν εἰρηνικῶς, κατέχοις καὶ συμφορῶν

τοῖς. εἰ δ
βαλόντες.
ος σὺ, κα
στὴν τῶν κ
τοῖς. εἰς

ἦν Ἀλεξ.

311

τοῖς· εἰ δὲ ἐρλεμικῶς, ἀπαίοις ἢ προσλαμ-
βαίοις· καὶ σήσαις μετὰ σεαυτῶ καὶ τῶν οἰ-
ος σὺ, καὶ μέγα ἢ εἰ ἀγούμενον· ἐν αὐτῷ χρι-
στῷ τῷ κυρίῳ ἡμῶν· ὃ πάντα δόξατι μὴ κρᾶ-
τος· εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν.

ΤΕΛΟΣ.

005266192

* aα bϙ cy dλ ee fξ gη hθ iι
 kκ lλ mμ nν oξ pο qϙ rε sς
 ττ υυ xφ yχ zψ & ω.
 AΛ BΒ CΓ DΔ EΕ FΖ GΗ HΘ
 IΙ KΚ LΛ MΜ NΝ OΞ P Ο.

*Omnes sunt quaterniones, præter
 * duernionem.*

VENETIIS IN AEDIBVS ALDI,
 ET ANDREAE SOCERI
 MENSE APRILI.
 M. D. XVI.

gh h i
qu q f
& u
GH H
P o.
V A I D I,
C I R I
L.

